БОЛЬШАЯ СЕНСАЦИЯ

ВЕЛИЧАЙШЕЕ ОТКРЫТИЕ МИРА

მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა

ლილი ხუნწარია

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ახლის შემეცნება გაკვირვებით იწყება“!

– არისტოტელე

“ВОСПРИЯТИЕ НОВОГО НАЧИНАЕТСЯ С УДИВЛЕНИЯ”! – Аристотель

ეროვნული ბიბლიოთეკა

F 131.346/3
P

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

K 354.599

ამ წიგნის მესამე ტომი დამოუკიდებლად
აღიქმება პირველი და მეორე ტომის წაკითხვის გარეშეც

ТРЕТИЙ ТОМ ЭТОЙ КНИГИ ВОСПРИНИМАЕТСЯ САМОСТОЯТЕЛЬНО И БЕЗ ЗНАКОМСТВА С ПЕРВЫМ И ВТОРЫМ

წიგნის გამოცემა დააფინანსა ქალბატონმა ნუნუ კიკვიძემ

ИЗДАНИЕ КНИГИ ФИНАНСИРОВАЛА ГОСПОЖА НУНУ КИКВИДЗЕ

საქართველოს პარლამენტის
ეროვნული ბიბლიოთეკა

ყურადღება! დიდ ლოდს დააკვირდით:

ღვთისმშობელი მარიამი საქართველოს ეყრდნობა

(ოლონდ, ამ მომენტში საქართველოს აფხაზეთი და აჭარა აკლია).

ВНИМАНИЕ! ВЗГЛЯНИТЕ НА БОЛЬШУЮ ГЛЫБУ:

БОГОРОДИЦА МАРИЯ ОПИРАЕТСЯ НА ГРУЗИЮ

(Только в этом случае Грузия без Абхазии и Аджарии).

ГИВИ АЛАЗНИС'ПИРЕЛИ

Писатель-эзотерик

ВЕЛИЧАЙШЕЕ ОТКРЫТИЕ МИРА

В пяти книгах

КНИГА III

ПО СЛЕДАМ БИБЛИИ...

Авторизованный перевод с грузинского

Тбилиси, Грузия

1999

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გივი ალაზნისპირელი

მწერალი-ეზოთერიკოსი

მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა

ხუთ წიგნად

წიგნი III

ბიბლიის კვალდაკვალ...

ტექსტს თან ერთვის რუსულენოვანი თარგმანი

თბილისი, საქართველო

1999

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

22.01 + 902.6
ა (Λ) – 455

То, что обнаружено на территории Грузии, вернее, в ее недрах, может показаться фантастичным. Точнее...

Когда человек умирает, его душа покидает тело и скользит по длинному тоннелю, в конце которого ее встречает скопившееся в огромном пространстве сверхсияние. Покинуть эту обитель никто не желает. Под Кавказом располагается гигантская пустота, являющая собой череп Земли. В этом подземелье и погружена в воду забытая цивилизация Атлантиды, обнаружение хода в которую было пророчествовано. Особый интерес вызывает то, что освободившаяся от плоти душа попадает именно в череп Земли, ее гипофиз. А остававшийся поныне неизвестным длинный тоннель, по которому скользят все души, начинается на территории Грузии.

Предлагаемая книга отчасти проясняет эзотерическую сущность этого подземного мира. Оказывается, о его существовании было известно как Ветхому, так и Новому заветам Библии. Постараюсь рассказать вам все простым и доступным языком, хотя уверен – для большинства неверующих многое в этой книге останется не до конца понятным.

В труд включены также лекции о духовном мире.

Грузинский текст перевела МАЙА МУРАДОВА

ტექსტი თარგმნა მაია მურადოვამ

საქართველოს ტერიტორიაზე და განსაკუთრებით მის ქვეშ, მიწის წიაღში აღმოჩენილ საოცრებას ერთადერთი სიტყვა — „ზღაპარი“ თუ დაიტევდა სრულად.

კერძოდ–

როდესაც ადამიანი კვდება, მისი სული გამოდის სხეულიდან და როგორღაცა გრძელ გვირაბში მიჰქრის. ამ შავი გვირაბის ბოლოს სულს მასპინძლობს დიდ სივრცეში დაგროვილი თეთრი და სიყვარულით აღსავსე კაშკაშა ზენათება, საიდანაც აღარავის სურს დაბრუნება. კავკასიის ქვეშ არსებობს უდიდესი სიცარიელე, რომელიც დედამიწის თავის ქალას წარმოადგენს. სწორედ ამ მიწისქვეშეთშია ატლანტიდის მივიწყებული ცივილიზაცია წყალში დაძირული, რომლის გამოაშკარავებაც ნაწინასწარმეტყველები იყო. მაგრამ აქ უფრო ის არის საინტერესო, რომ სხეულისაგან განთავისუფლებული სული დედამიწის თავის ქალაში ჩადის. ხოლო ის როგორღაცა დღემდე მოუკვლეველი გრძელი გვირაბი, რაშიც სულები დაჰქრიან, იმერეთში იწყება.

წინამდებარე წიგნი ამ მიწისქვეშა სივრცისა და მისი რაობის ეზოთერულ განმარტებას იძლევა, რის შესახებ ძალზედ ბევრი სცოდნია ბიბლიის როგორც ძველ, ასევე ახალ აღთქმას. შევეცდები ჩემი თხრობა განვითარდეს უბრალო და ყველასათვის მისაწვდომ ენაზე, თუმც ვიცი, ღმერთის მიმართ ურწმუნოთათვის ამ წიგნის ბევრი დეტალი ბინდით მოსილი დარჩება.

ნაშრომში შეტანილია სულიერ სამყაროსთან დაკავშირებული ლექციებიც.

Книга для немногих
წიგნი მცირეთათვის

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მეტაფიზიკოსი **მურმან ჯოხაძე**

Метафизик МУРМАН ДЖОХАДЗЕ

“Я со всей серьезностью заявляю: благодаря этому открытию мировая наука становится перед лицом нового мышления! Но, к несчастью, вполне вероятно, что никто никогда не поймет – что сказал этой своей книгой господин Гиви Алазнис’Пирели”.

„სრული სერიოზულობით ვაცხადებ: ამ აღმოჩენით საკაცობრიო მეცნიერება ახალი აზროვნების წინაშე დგას! მაგრამ უბედურება უფრო ის არის, რომ მოსალოდნელია ვერც ვერასოდეს გაიგონ, რა თქვა ამ წიგნით გივი ალაზნისპირელმა“.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

რუსი წმიდა მამა – სერაფიმე საროველი ბრძანებს:

„ბოლო ჟამს ივერია გაბრწყინდება“, „ღვინო უფლის ტრაპეზზე იქვერიდან მოვა“!

(გაზეთიდან “ივერიის გაბრწყინება“,
28 აგვისტო, 1995 წელი).

Российский святой отец — Серафим Саровский изрекает:

“При конце света просияет Иберия” *(т.е. Грузия. – Автор)*,

“Вино для Господней трапезы придет из Иберии”!

В последнее время грузинскую эзотерическую мысль обогащает новыми соображениями пока еще недостаточно известная нашему читателю личность – метафизик, господин **Мурман Джохадзе.** К сожалению, подготовить к изданию его собственную книгу пока еще не удается. Поэтому Я решил включить хотя бы в эту книгу некоторые его высказывания в связи с "Величайшим открытием мира".

В данном, третьем томе предлагаю вам несколько интервью с Мурманом Джохадзе, опубликованных в грузинской прессе. Порой он высказывает и замечания, и мы часто спорим. Но читатель заметит, что в основном он относится к моей позиции положительно. Поэтому может сложиться в какой-то степени даже неловкая ситуация в связи с тем, что в книге приводятся похвалы в адрес автора, но, тем не менее, не опубликовать его выводов нельзя, хотя бы потому, что он ученый, научный работник. Мне представляется, что господин Джохадзе относится к числу тех метафизиков, выводы которых окажутся чрезвычайно многозначительными для человечества в ближайшем будущем.

На страницах этой книги местоимение "Я" напечатано заглавной буквой, однако это не следует рассматривать как манию величия автора. Я простой, обыкновенный, как и все, человек. И, поскольку мое собственное имя "Гиви" пишется с заглавной буквы, считаю, что и личное местоимение должно писаться так же, как это и принято во многих языках.

И еще...

Я с глубоким уважением отношусь к России, к угнетенному русскому народу, и могу заявить, что по своей моральной чистоте Россия гораздо выше многих западных государств. Поэтому готов сообщить каждому русскому, что заброшенное откуда-то в ваш язык маленькое "я" сильно снижает возможность познания человека. Приглядитесь: маленькое "я" – мало! Напоминаю: оккультист Сталина – Гурджиев основное внимание сосредоточивал на феномене человеческого "Я"! Поэтому Я советую вам незамедлительно перейти на написание "Я"-большого. Результат скажется через несколько лет.

Спасибо!

Автор

Ищу спонсора для издания этой книги в России

В Н И М А Н И Е!

Категорически запрещается чтение и обсуждение этой книги беременными женщинами! Повторяем: если дамы собираются рожать ребенка, пусть прекратят на девять месяцев читать грузинскую эзотерическую литературу.

ყ უ რ ა დ ღ ე ბ ა!

კატეგორიულად ეკრძალებათ წინამდებარე წიგნის კითხვა ორსულ ქალებს. ვიმეორებ: თუ ვინმეს ბავშვის გაჩენა სურს, სასწრაფოდ შეწყვიტოს ამ წიგნისა და სხვა ქართული ეზოთერული ტექსტების კითხვა ცხრა თვით.

ა ვ ტ ო რ ი

ქართულ ეზოთერულ აზროვნებაში ახალი მოსაზრებებით შემოდის ჩვენი მკითხველისათვის ნაკლებად ცნობილი პიროვნება, მეტაფიზიკოსი, ბატონი **მურმან ჯოხაძე.** სამწუხაროდ, ვერ ხერხდება მისი დამოუკიდებელი წიგნის მომზადებაც. ამიტომ გადავწყვიტე, ამ გამოცემაში მაინც შემეტანა მისი ზოგიერთი დასკვნა „მსოფლიოს დასაბამისეულ ალმოჩენასთან“ დაკავშირებით.

ახლა, წიგნის III ტომში შემოგთავაზებთ მურმან ჯოხაძის რამდენიმე ინტერვიუს, რომელიც ქართულ პრესაშიც გამოქვეყნდა. აქვს გარკვეული შენიშვნებიც და ჩვენ ხშირად ვკამათობთ. მაგრამ მკითხველი შენიშნავს, რომ იგი ძირითადად მაქებს. ალბათ ამიტომ, მოსალოდნელია უხერხული სიტუაციაც შეიქმნას ჩემი შექების ჩემსავე წიგნში გამოქვეყნების გამო, მაგრამ მაქებს თუ მადიდებს, მისი დასკვნების არგამოქვეყნება არ შეიძლებოდა ჯერ თუნდაც იმიტომ, რომ იგი მეცნიერია. მიმაჩნია, რომ ბატონი მურმანი განეკუთვნება იმ მეტაფიზიკოსთა რიცხვს, რომელთა დასკვნებიც ძალზედ ბევრის მთქმელი აღმოჩნდება კაცობრიობისათვის უახლოეს მომავალში.

С О Д Е Р Ж А Н И Е

1. КОММЕНТАРИЙ АВТОРА 14
2. ВТОРОЙ РЕЦЕНЗЕНТ РАССКАЗЫВАЕТ 18
3. МОЯ БИОГРАФИЯ (от автора) 22
4. КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ ЭТОЙ КНИГИ 32
Свойства эгрегора 52

Г Л А В А XI

5. ПО СЛЕДАМ БИБЛИИ...
Причина жизни 76
6. ДРЕВО ЖИЗНИ 78
Тайну Древа помнит и геральдика (92); Герб Грузии (104); Эгрегор Столпа (122); Два зрения (132); Длань Господня (150); Древо, слово и зрение (188); Культ Древа в мировой мифологии (198); Ошо Раджниши (224); Западу необходим учитель (232).

Г Л А В А XII

7. ПУТЕШЕСТВИЕ В ЕВРОПУ 250
Пришло письмо из Франции (278); Эгрегор, перенесенный на предметы (288); В грузинском языке не существует рода (312); О Грузии говорилось (324); Господи, как хорошо что Ты есть (342).

8. В ГРУЗИИ СЛЫШЕН КАКОЙ-ТО СИГНАЛ 344
Наибольшая опасность для Грузии (362); Грузия обладает самым мощным оружием в мире (372).

Г Л А В А XIII

9. "ПРИНЦИП – Я" 378
Недужный эмбрион (384); Способность белого поля (392); Отрицательные экстрасенсы (396); Симптомы белого поля (400); Причины формы души (410); Как лечиться без лекарств (426); Категории полей (430); Парадокс (450); Чудеса парадокса (460).
Лекция № 8 394
Лекция № 9 414
Лекция № 10 444

Г Л А В А XIV

10. БЕСЕДА С ЧИТАТЕЛЕМ 500

11. КРЕСТ И СУТЬ 526
Все вокруг распято (538); Как правильно креститься (546).

Г Л А В А XV

12. НАЙДЕНА НУЛЕВАЯ ТОЧКА ОТСЧЕТА ВСЕЛЕННОЙ...
Ученые сообщают (552); Где начинается метафизика (554); Выводы американского ученого (580).

Г Л А В А XVI

13. СЕКРЕТ МОЛНИИ 584
Происхождение метеоритов (628); Шаровая молния (658).

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ს ა რ ჩ ე ვ ი

1. ავტორის კომენტარი 15
2. მეორე რეცენზენტი გვიამბობს 19
3. ჩემი ბიოგრაფია (ავტორისაგან) 23
4. ამ წიგნის მოკლე შინაარსი 33
ეგრეგორის თვისებები 53

XI თ ა ვ ი

5. ბიბლიის კვალდაკვალ...
სიცოცხლის მიზეზი 77
6. სიცოცხლის ხე 81
„ხის“ საიდუმლოება ჰერალდიკასაც ახსოვს (93); საქართველოს გერბი (105); სვეტის ეგრეგორი (123); ორი ხედვა (133); „ხე-ლი“ უფლისაგ (151); ხე, სიტყვა და ხილვა (189); ხის კულტი მსოფლიო მითოლოგიაში (199); ოშო რაჯნიში (225); დასავლეთს მოძღვარი ესაჭიროება (233).

XII თ ა ვ ი

7. მოგზაურობა ევროპაში 251
საფრანგეთიდან ბარათი მოვიდა (279); საგნებზე გადატანილი ეგრეგორი (289); ქართულ ანბანს არ გააჩნია სქესი (313); საქართველოს შესახებ უთქვამთ (325); უფალო, რა კარგია რომ არსებობ (343).

8. საქართველოში როგორიღაცა სიგნალი ისმის 345
საქართველოს ყველაზე დიდი საშიშროება (363); საქართველოს ყველაზე ძლიერი იარაღი აქვს მსოფლიოში (373).

XIII თ ა ვ ი

9. „მე-ს პრინციპი“ 379
დამახინჯებული ემბრიონი (385); თეთრი ველის უნარი (393); უარყოფითი ექსტრასენსები (397); თეთრი ველის სიმპტომები (401); სულის ფორმის მიზეზები (411); როგორ ვიმკურნალოთ უწამლოდ (427); ველთა კატეგორიები (431); პარადოქსი (451); პარადოქსის საოცრებანი (461).

ლექცია № 8 395
ლექცია № 9 413
ლექცია № 10 445

XIV თ ა ვ ი

10. საუბარი მკითხველთან 501

11. ჯვარი და არსი 541
ირგვლივ ყველაფერი ჯვარცმულია (539); როგორ გადავიწეროთ პირჯვარი (547).

XV თ ა ვ ი

12. ნაპოვნია სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილი...
მეცნიერები გვამცნობენ (553); სად იწყება მეტაფიზიკა (555); ამერიკელი მეცნიერის დასკვნები (581).

XVI თ ა ვ ი

13. ელვის საიდუმლოება 585
მეტეორიტების წარმოშობა (629); სფერული ელვა (659).

КОММЕНТАРИЙ АВТОРА

Мне, как автору настоящей книги, высказывают упреки в том, что при ее чтении возникают головные боли, какие-то недомогания, чувство усталости, порой рассеянность и вялость... А некоторых охватывает страх. И определенная часть общества пришла к выводу, что эту книгу и ее автора чуть ли нельзя причислять к положительной духовной ауре. Не могу с этим согласиться!

Попытаюсь объяснить, чем вызываются подобные симптомы.

Прислушайтесь, что говорит Господь в одном из своих откровений: **"Где двое или трое собраны во имя Мое, там и Я посреди них"** *(от Матфея; 18-20)*. Многие поныне полагают, что эти слова принадлежат Иисусу Христу. Нет, это не так! Как может быть, чтобы в мире одновременно беседовали об Иисусе, скажем – тысяча человек, и среди всех моментально являлась "тысяча" Иисусов, а ведь Господь сам подчеркивает, что Он всегда оказывается там, где прославляют имя Его. На самом же деле это касается сияния Господа, являющего собой излучение Всевышнего, и достаточно только завести о нем речь, чтобы где только ни собрались для этого тысячи людей, белое сияние-излучение осенило их всех. Вот что имеется в виду в этом признании. Потому-то во время бесед о сиянии Господа и духовном мире вообще вокруг тела человека чувствительно расширяется белая биоаура, хорошо воспринимаемая глазом в помещении на фоне стен светлого цвета. И это явление обладает настолько сильным действием, что эзотерики предостерегают беременных женщин от чтения грузинских книг о сверхсиянии.

Допустим, мы ведем разговор о Всевышнем и окружающем мире, и в нас и в самом деле расширяется белое поле. Что от этого изменится? – может кто-нибудь спросить меня. Изменится очень многое: разболится голова, или возникнет ощущение внутричерепной напряженности и давления, набегут назойливые мысли, или охватит апатия, и вообще возможны многообразные физиологические и даже генетические изменения в организме. И вообразите, как щедро прибавится и расширится белое поле у тех, кто прочтет все пять томов этой книги, ведь все они повествуют о сверхсиянии Господа-Бога. Предлагаемое издание рассказывает не только о духовном мире вообще, а о поводе духовного мира – о сути и сущности Всевышнего и причине его возникновения и существо-

ქრისტიანული ბიბლიოთეკა

ავტორის კომენტარი

ჩემს მიმართ გავრცელდა საყვედურები იმის თაობაზე, რომ თურმე ამ წიგნის კითხვის მომენტში ზოგს თავი სტკივდება, ზოგს სხვა რამ, იღლებიან, გონება გაურბით, თითქოს მოთენთილობაც იგრძნობა... ზოგნი კი თურმე შიშმა შეიპყრო. ამიტომ, საზოგადოების გარკვეულმა ნაწილმა დაასკვნა, რომ ეს წიგნი და მისი ავტორი ვგონებ არ უნდა მიეკუთვნებოდნენ დადებით სულიერ სამყაროს. არ გეთანხმებით!

მე ახლა აგიხსნით, რა იწვევს თქვენში ამგვარ სიმპტომებს...

კარგად დააკვირდით, რას ამბობს უფალი მის ერთ-ერთ სწავლებაში: **„სადაცა იყვნენ ორნი გინა სამნი სახელისა ჩემისათვის შეკრებულ, მუნ ვარ მე შორის მათსა“** (მათე; 18-20). ბევრს დღემდე ჰგონია, რომ ეს სიტყვები ეკუთვნის იესოს. არავითარ შემთხვევაში! როგორ შეიძლება უფალზე ერთდროულად ისაუბროს მსოფლიოში, დავუშვათ, ათასმა კაცმა და იქვე მომენტალურად გაჩნდეს ათასი იესო-ქრისტე, ვინაიდან, მისივე დაპირებით, — სადაც ჩემზე ისაუბრებთ, მეც იქვე ვარო! სინამდვილეში კი ეს ეხება უფალს, ნათელს, რომელიც უზენაესის ზეგამოსხივებას წარმოადგენს და საკმარისია მის შესახებ გავისაუბროთ, რომ ათასობით ხალხი რომ იყოს შეკრებილი ასეთი საუბრის ადგილზე, თეთრი გამოსხივება მოეფინება ყველას. აი, რა იგულისხმება ამ სწავლებაში. ამიტომ არის, რომ უფალზე და საერთოდ, სულიერ სამყაროზე საუბრისას ადამიანის სხეულის ირგვლივ საგრძნობლად მატულობს თეთრი ბიოაურა, რომელიც სადა ფერის კედლების ფონზეც მშვენივრად ჩანს ოთახში. მაშასადამე, რაოდენ ძლიერ მოქმედი მოვლენაა იგი, რომ ორსულ ქალებსაც კი ვუკრძალავთ ეზოთერიკოსები ზესინათლის შესახებ ქართული წიგნების კითხვას.

კარგით, დავუშვათ უფალზე და მის სამყაროზე ვსაუბრობთ და მისმა თეთრმა ველმაც ნამდვილად მოიმატა ჩვენში. რა შეიცვლება ამით? — იკითხავს ზოგიერთი. ძალზედ ბევრი რამ: აგვტკივა თავი, ან შევიგრძნობთ თავის ქალის შინაგან დაძაბულობას, მოგვემატება ფიქრები, შეგვიპყრობს აპათია, და საერთოდ, მოსალოდნელია ორგანიზმის ფიზიოლოგიური და გენეტიკური ცვლილებებიც. ახლა წარმოიდგინეთ, რაოდენ უხვი თეთრი ველი მოგემატებათ ყველას, ვინც ამ წიგნის ყველა ტომს წაიკითხავთ, არადა ხუთივე ტომი უფალი-ღმერთის ზენათელზე მოგვითხრობს. წინამდებარე გამოცემა გვიამბობს არა მხოლოდ და მხოლოდ სულიერ სამყაროზე, ზოგადად, არამედ სულიერი სამყაროს მიზეზზე, —

вания – Древе жизни, являющемся одной из главнейших основ любой религии. Исходя из этого, неудивительно, что у кого-то при чтении этой книги разболелась голова, или усилилось сердцебиение, или охватила апатия. Напротив, хуже тем, кто обратится к этой теме и не испытает головной боли. Хоть знаете ли вы – что освещается этой книгой?..

Не всякая боль становится отрицательным явлением. Мать, рождая дитя, – кричит! Так что же, процесс рождения – воздействие сатаны? При удалении зуба в возбуждение приходит все тело; порой после длительного поста человек падает на улице. Стало быть, и строгий пост – проявление отрицательного мира? Скажу больше: нельзя исключать и того, что, встав после долгого чтения этой книги, вы почувствуете головокружение и качнетесь. Это все обусловлено прибыванием белого поля, которым вас одаривает мир сияния. Наконец, думаю, понятно и ясно, что эта книга не относится к категории развлекательной литературы.

И необходимо своевременно осознать, что через данное издание мы входим в контакт с лежащим за пределами черного космоса – миром сияния, существование которого предано людьми забвению. И физиология человека ныне формируется, исходя из свойств черного космоса. Пробуждается память о феномене Лазаря, и хотим мы того или нет, нам следует переформировать сознание и перенаправить его на мир белого сияния. Что и говорить, изменится и наша физиология. Ведь белый мир являет собой столь мощное духовное пламя, что его вторжение в сей мир повлечет за собой его полное изменение и перерождение. К примеру, "второе пришествие" Господа чревато массовыми катаклизмами; не будет более времени! Воображаете? А мы прочли пару книг, дабы проникнуть в суть и сущность Господа-Бога, и уже жалуемся на появление головных болей.

Давайте условимся: как только вы почувствуете утомление от чтения предлагаемого тома, – отдохните; если начнет ощущаться головная боль, – на короткое время закройте книгу; а если вас что-то раздражает серьезно, прекратите чтение, стало быть, еще рано, подсознание не готово к этому, дайте ему созреть.

უზენაესის არსზე და მისი არსებობის მიზეზზე — სიცოცხლის ხეზე, რაც ნებისმიერი რელიგიის ერთ-ერთ უმთავრეს საფუძველს წარმოადგენს. აქედან გამომდინარე, ნუთუ გასაკვირია ის ფაქტი, რომ ვინმემ ეს წიგნი წაიკითხა და თავი ასტკივდა, ან გული აუჩქარდა, ანდა მოდუნდა. პირიქით, ვაჲ იმას, ვინც ამ თემას ეზიარება და თავი არ ასტკივდება. იცით კი რას ასხივებს ეს წიგნი?..

ყველა სახის ტკივილი არ წარმოადგენს უარყოფით მოვლენას. დედა რომ შვილს ბადებს — კივის! ე.ი, მშობიარობა სატანის კუთვნილებაა? კბილს რომ ვიღებთ, სრულიად სხეულია აღშფოთებული; ანდა ზოგჯერ ორმოცდღიანი მარხვის დროს ხალხი ქუჩაში ეცემა. მაშასადამე მკაცრი მარხვაც უარყოფითი სამყაროს გამოვლინებაა? მეტსაც გეტყვით: არც ის უნდა გამოვრიცხოთ, რომ ამ წიგნის დიდხანს კითხვის შემდეგ მოსალოდნელია წამოდგეთ და წაიბორძიკოთ. ამას განაპირობებს ის უხვი თეთრი ველი, რომელსაც თქვენ თეთრი სამყარო გიბოძებთ. ბოლოს და ბოლოს, რით ვერ გავარკვიეთ, რომ ეს წიგნი არ განეკუთვნება პროზისა თუ რომანების კატეგორიას.

მაშ, დროა სწორად გავაანალიზოთ, მეგობრებო, რომ წინამდებარე გამოცემით კონტაქტში შევდივართ შავი კოსმოსის მიღმა არსებულ თეთრ სამყაროსთან, რომლის არსებობა ადამიანს მიავიწყდა. ადამიანის ფიზიოლოგიაც შავი კოსმოსის თვისებებიდან გამომდინარეა დღეს ჩამოყალიბებული. ამჟამად ლაზარეს თემა იღვიძებს საქართველოში და გვსურს ეს თუ არა, ჩვენი ცნობიერება კვლავაც თეთრი სამყაროს თვისებებზე უნდა გადავაწყოთ. რაღა თქმა უნდა, შეიცვლება ჩვენი ფიზიოლოგიაც. არადა ისეთ ძლიერ სულიერ ალს წარმოადგენს თეთრი სამყარო, რომ მისი შემოსვლა ამასოფელში ყველაფრის სრულიად გარდაქმნას ნიშნავს. მაგალითად, უფლის „მეორედ მოსვლა“ მასიურ კატაკლიზმებს გვპირდება, აღარ იქნება დრო! ხედავთ? ჩვენ კი ორიოდე წიგნი წავიკითხეთ უფლის არსის გასაგებად და უკვე თავის ტკივილებს ვუჩივით.

მოდით მოვრიგდეთ: მე წინა ტომის დასაწყისშივე შემოგთავაზეთ, რომ თუ კითხვით დაღლილობა იგრძნოთ, — შეისვენეთ; თუ თავი აგტკივდეთ, — დახურეთ ეს წიგნი მცირე ხნით; და თუ რაიმემ გაგაღიზიანოთ სერიოზულად, — საერთოდ მოეშვით კითხვას, ე.ი, ჯერ ადრეა, არ ყოფილა ქვეცნობიერება ამისათვის მზად, აცალეთ.

2. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

Вместо предисловия

Роман Чабуа Амирэджиби "Дата Туташхиа" стал крупнейшим событием, равного которому мировая проза не знала со времен "Дон Кихота" Сервантеса. И как радостно сознавать, что поступательный литературный процесс в Грузии продолжается, и появился удивительный труд Алазнис'Пирели "Величайшее открытие мира" (третий том). В нем речь идет о замаскированном Дон Кихоте – о назначении, даже предназначенности грузинского языка, на протяжении тысячелетий утаивавшихся от мира. Особенностью этой книги является то, что она отвечает запросам и интересам широкого круга читателей и может удовлетворить всех, начиная с ученого-лингвиста, кончая учеником средней школы.

В книге объясняются многие, казавшиеся доныне неразрешимыми, вопросы. Она бескомпромиссна и ни за кем не оставляет права принижать красóту жизни и оскорблять наше достоинство. Автор рассказывает, пронизывая живой, ищущей мыслью, забытые легенды и мифы и призывает вдуматься в их скрытый смысл. Многие, должно быть, приобретут и прочтут эту книгу и согласятся со мной, что наступает эпоха нового мышления. Школьной и студенческой молодежи Г. Алазнис'Пирели предоставляет богатую духовную пищу, возбуждая и активизируя одно из главнейших свойств человека – добрую творческую фантазию, направленную на облагораживание жизни. Да, ожившие легенды, а тем более библейские, – не только условность, но и реальность. Поистине, полет мечты – не бессмысленная трата времени, а признак высоко и глубоко чувствующей души. Потому-то автор всеми способами побуждает читателя к осмыслению старинных занимательных легенд и сказаний.

Так давайте же с юношеским пылом поклонимся доброй мечте, вливающей в нас силы и ведущей к духовному возрождению.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მეორე რეცენზენტი გვიამბობს...

წინასიტყვაობის ნაცვლად

ჭაბუა ამირეჯიბის „დათა თუთაშხია“ იყო ის დიდი მოვლენა, რომლის მსგავსი მსოფლიო პროზას კარგა ხანია აღარაფერი შეუქმნია სერვანტესის „დონ კიხოტის“ შემდეგ. და რა გასახარია, რომ იმრავლეს ქართველთ სერვანტესებმა და დაიბადა გივი ალაზნისპირელის საოცარი წიგნი — „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“ (ამჯერად მესამე ტომი). იგი მოგვითხრობს შენიღბულ „დონ კიხოტზე“ — ქართველის დანიშნულებაზე, რომელიც ესოდენ გამოუცნობი გამხდარა მსოფლიოსათვის ათასწლეულების მანძილზე. ამ წიგნის განსაკუთრებული თვისება ის არის, რომ ტექსტი ეხმიანება მკითხველთა ინტერესებს და მეცნიერი ლინგვისტიდან დაწყებული, დააკმაყოფილებს სკოლის მოსწავლის ინტელექტსაც კი.

ეს წიგნი ნათელს ჰფენს ბევრ დღემდე გამოუცნობ საკითხს. იგი უშეღავათოდ მოითხოვნია და არავის უტოვებს სიცოცხლის მშვენების დამცირებისა თუ ჩვენი არსებობის შეურაცხყოფის უფლებას. გაცოცხლებული აზროვნების დონეზე გვაწვდის ავტორი ლეგენდებისა და მითების მივიწყებულ შინაარსს და გვაიძულებს მათ ამოქმედებას. ალბათ მრავალი შეიძენს, წაიკითხავს ამ წიგნს და დამეთანხმება, რომ მოდის ახალი აზროვნების ეპოქა! სკოლის თუ უმაღლეს სასწავლებელთა ახალგაზრდობას ბატონი გივი აწვდის უდიდეს სულიერ საზრდოს, სთავაზობს რა გონების ერთ-ერთ უმთავრეს თვისებას — კეთილ ფანტაზიას, რომელიც აუცილებლად სიცოცხლის კეთილშობილებისაკენ მიემართება. დიახ, გაცოცხლებული ლეგენდა და მით უმეტეს ბიბლიური, — რეალობაა! ჭეშმარიტად, მეოცნებობა — დროის არა უსაფუძვლო ფლანგვაა, არამედ იგი უზენაესად მგრძნობიარე სულთა ნიშანწყალია. ამიტომ, ყოველნაირად აქეზებს ავტორი მკითხველს, გეზი მიმზიდველი თქმულებებისა და ლეგენდებისაკენ აიღოს.

მოდით, ახალგაზრდული შემართებით თაყვანი ვცეთ კეთილ ოცნებას, როგორც ჩვენი სულიერად აღორძინებისა და აღმშენებლობის წამყვანი ძალის მიმნიჭებელს.

Ныне на Земле складывается шестая раса. Вот и высветилась под ее лучами скромная группа творцов, которая по всем пророчествам и расчетам должна была появиться в Грузии. Цель деятельности представителей этой расы – служение общим идеалам человечества, подлинный интернационализм, восстановление идеи братства и любви во Христе.

Табу библейского Ноя поколеблено! Бог даст, мы обретем ключ к разгадке величайшей тайны, чтобы вдохновленная идеями книги Гиви Алазнис'Пирели молодежь без промедления принялась за освещение подлинной истории человечества.

Тамаз Тавадзе
Президент общества Рериха в Тбилиси

დღეს, მეექვსე რასა იკრიბება დედამიწაზე. და ამოქმედდა მის სხივქვეშ მიმალულ შემოქმედთა დასი, რაც ყველა გაანგარიშებით საქართველოში უნდა მომხდარიყო. მეექვსე რასის წარმომადგენელთა საქმიანობა — საკაცობრიო იდეალების მსახურება, ღრმა ინტერნაციონალიზმი, ქრისტეს სიყვარულისა და ძმობის იდეის აღორძინება იქნება.

ბიბლიური ნოეს ტაბუ დაიძრა! ღმერთმა ინებოს ამ დიდი საიდუმლოების კიდევ ექვსი გასაღების შემობრუნება, რათა ქართველი ეზოთერიკოსის, ბატონი გივი ალაზნისპირელის წიგნის იდეებით ანთებულმა ახალგაზრდობამ დროზე შეძლოს საკაცობრიო ჭეშმარიტი ისტორიის გათავისება.

თამაზ თავაძე

თბილისის რერიხის საზოგადოების პრეზიდენტი

МОЯ БИОГРАФИЯ

От автора

В Грузии среди общественности распространилось множество разных слухов о моей личности. Поэтому представляется желательным мне самому рассказать о том, что...

Я родился 16 марта 1955 года, на востоке Грузии, в небольшом роддоме села Велисцихе. По месячному гороскопу на мою долю выпали "Рыбы", т.е. Я "вода", а по годичному гороскопу – "овен-козел". И настолько сходен с ними обоими по характеру, что порой так и тянет "заблеять". Настоящий козел не бывает так упрям, как Я. Как только меня терпят дома... Случается, увижу где-нибудь в лесу ягодный куст или дерево, – и будто "козел", – не уйду, пока не оберу, и норовлю срывать с самых верхних веток, впрочем, не пренебрегаю и нижними... И странно, при такой натуре никогда не проявлял тенденции к покорению кабинетных вершин. Я человек свободный. Кабинет мне может служить лишь наказанием. Видимо, потому несколько раз отказывался стать кандидатом в депутаты. Мог бы достичь и большего. Что касается "Рыб", то их парадоксальность принесла мне немало житейских осложнений. Зато они мне помогли написать эту книгу. Да, влияние природы "Рыб" во мне ощутимо, хотя воды боюсь и плавать не умею.

Люблю самокритику, а если подвергаюсь критике со стороны других, то и того лучше, очищаюсь внутренне. По натуре пунктуален и трудолюбив. Видимо, с самого рождения усвоил чувство юмора, так как без улыбки меня видят редко.

И по отцу, и по матери – грузин.

Меня зовут Гия, но в паспорте почему-то написано "Гиви". Ныне "Алазнис'Пирели" моя фамилия, а не псевдоним. На сегодняшний день у меня есть сын и вторая супруга. Что касается вероисповедания, то меня приписывают ко многим сектам, но это лишь сплетни. Я истинный православный христианин и никогда не отступлю от Христовой веры. Верю в обе природы Иисуса Христа – божественную и человеческую! Кто это отрицает, тот интеллектуально слаб. Иисус и Грузия – для меня все! Ими начинается и кончается не только Вселенная, но и каждый день, час, минута...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ჩემი ბიოგრაფია

ავტორისაგან

ფრიად ჭრელი აზრები გავრცელდა საზოგადოებაში ჩემი პიროვნების შესახებ. ამიტომ აჯობებს მე თვითონ მოგითხროთ, რომ...

დავბადებულვარ 1955 წლის 16 მარტს საქართველოს აღმოსავლეთით, გურჯაანის რეგიონში, კერძოდ სოფელ ველისციხის ერთ პატარა სამშობიაროში. თვეთა ჰოროსკოპით „თევზების“ ბუნება მარგუნა ბედმა, – „წყალი“ ვარ, ხოლო წლის ჰოროსკოპით – „ცხვარი-თხა“. იმდენად ვგავარ ხასიათით ცხვარსაც და თხასაც, რომ ზოგჯერ „ბე,ე,ე“ მინდა დავიძახო. ნამდვილი თხა არ ჭირვეულობს ისე, როგორც მე. როგორ მიძლებენ შინ. მე რომ ტყეში გავალ სადმე და კენკროვან ხეს ან მაღალ ბუჩქს დავინახავ, თხა მოგონილია, რაღაც თუ არ ჩამოვკრიფე ხიდან და მაღალი ბუჩქიდან, ისე იქიდან არ წავალ, თანაც, რაც შეიძლება ზემოდან ჩამოკრეფა მიყვარს. არადა შეიძლება დაბლაც ესხას ნაყოფი... და რა საოცარია, ჩემი ასეთი ბუნებიდან გამომდინარე, არავითარი ტენდენცია არ გამაჩნია კაბინეტური სიმაღლეების დაპყრობისა, – არავითარი! მე თავისუფალი პიროვნება ვარ. კაბინეტი ჩემთვის სასჯელად თუ გამოდგება. ალბათ ამიტომ, რამდენჯერმე განვაცხადე უარი დეპუტატობის კანდიდატობაზე. შემეძლო მეტის მიღწევაც... რაც შეეხება „თევზებს“, მათმა პარადოქსულობამ ამასოფლის სიცოცხლე გამირთულა. სამაგიეროდ ეს წიგნი დამაწერინეს... დიახ, თევზების ბუნების ზეგავლენის ქვეშაც ვიმყოფები, თუმც წყლის მეშინია, ცურვა არ ვიცი.

მიყვარს თვითკრიტიკა. და თუ სხვაც მაკრიტიკებს, სულ უკეთესი, შინაგანად ვსუფთავდები. ვარ პუნქტუალური და შრომისმოყვარე. ალბათ დაბადებით დამყვა იუმორი, რადგან ღიმილის გარეშე იშვიათად მნახავთ.

დედით და მამით ვარ ქართველი, მაგრამ ერთი „დიდი უბედურება“ მჭირს – კახელი ვარ!

ახლა კი ყოველგვარი იუმორის გარეშე...

მე გია მქვია, თუმც პასპორტში რატომღაც „გივი“ მიწერია. დღეს „ალაზნისპირელი“ გვარია ჩემი და არა ფსევდონიმი. მყავს ერთი ვაჟიშვილი და მეორე მეუღლე. რაც შეეხება პირად სარწმუნოებას, მრავალ სექტას მიმაკუთვნებენ, მაგრამ ეს მხოლოდ ჭორია, ჭეშმარიტი ქრისტეანმართლმადიდებელი ვარ და არასოდეს გადავალ ქრისტეს სჯულიდან. მე ჩემი იესოს ორივე ბუნების მწამს, რომ ის არის უფალი-ღმერთი და

По диплому и профессии Я композитор-дирижер, а по склонности и хобби – эзотерик. Уже несколько лет со страниц грузинской прессы веду речь об удивительном явлении, связанном с именем библейского Ноя, между прочим подтверждаемом и научно. В самом деле, где только не приходилось мне бывать, чего только не доводилось слышать и видеть, но то, что открылось здесь, в горах Имерети, удивительнее любой сказки. Я имею в виду обнаруженную в самом сердце Грузии, близ деревни Нуниси огромную каменную черепаху, являющую собою врата легендарной преисподней. Т.е., исходя из собственной судьбы, столкнулся с реальностью существования мифологического "прикованного к Кавказу Прометея". Вот, оказывается, что искали в Имерети греческие аргонавты, вот о какой истории повествуется в этой книге. Но интересно, почему именно мне выпало пропагандировать это величайшее табу.

Мои родители юристы. Отец почти всю жизнь проработал в суде. Мать болела, и вся семья жила на зарплату отца. Сейчас он на пенсии и должен получать около двенадцати лари в месяц *(эта сумма соответствует девяти долларам США)*, но и их дожидается месяцами. И матери назначена пенсия такая же, как и отцу, но они оба забыли, когда ее получали в последний раз. Иностранный читатель удивится – как, пенсия в девять долларов в месяц?! В таком случае, как народ в Грузии существует? Что ест, что пьет... – Нам и самим это непонятно, но мы ведь существуем. Так что, если глубоко вдуматься в это, Грузия являет собою "восьмое чудо света", а моя семья – девятое чудо *(имеется в виду ее финансовое положение)*.

Я приехал из деревни в Тбилиси в 1972 году. Отец подыскал мне комнату в одном студгородке и сказал: "Вот, сынок, оставляю тебя в городе учиться, здесь ты будешь жить и обходиться лишь тридцатью рублями в месяц, которые Я буду тебе присылать".

Вечером мы пошли на железнодорожный вокзал. Подали кахетинский состав. Я повернулся к отцу:

– Ну, что ж, нынче ты возвращаешься в деревню один, Я уже студент, остаюсь здесь. Что скажешь...

– Сынок, у меня к тебе будет одна просьба: избегай лжи! – и он вошел в вагон. Поезд тронулся и скрылся из виду. Я вернулся в студгородок печальный.

იგი განკაცდა! ვინც ამას უარყოფს, — გონებრივად სუსტია. ქრისტე და საქართველო — ყველაფერია ჩემთვის! ამით იწყება და მთავრდება არა მხოლოდ სამყარო, არამედ ყოველი დღე, საათი, წუთი...

დიპლომით ვარ პროფესიონალი დირიჟორ-კომპოზიტორი და ჰობით ეზოთერიკოსი. ეს რამდენიმე წელია ქართულ პრესაში ვიუწყები ბიბლიური ნოეს სახელთან დაკავშირებულ ძალზედ უცნაურ სინამდვილეს, რაც, სხვათაშორის, მეცნიერულადაც დასტურდება. მართლაც, სად არ ვყოფილვარ, რა არ მსმენია და მინახავს, მაგრამ ის, რაც მე აგერ, იმერეთის მთებში ვიხილე, ყოველგვარ ზღაპარს აღემატება. მხედველობაში მაქვს საქართველოს გულში, სოფელ ნუნისთან აღმოჩენილი ქვის უდიდესი კუ, რომელიც ლეგენდარული ქვესკნელის კარიბჭეს წარმოადგენს. ამგვარად, ჩემი პირადი ბედისწერიდან გამომდინარე, ერთ დღეს „კავკასიონზე მიჯაჭვული ამირანის“ მითოლოგიურ რეალობასთან აღმოვჩნდი. აი, თურმე რას ეძებდნენ იმერეთში ბერძენი არგონავტები, სწორედ ამ ისტორიას მოგვითხრობს ეს წიგნი. მაგრამ საინტერესო ის არის, მე რატომ დამეკისრა ამ უდიდესი ტაბუს პროპაგანდა.

ჩემი მშობლები იურისტები არიან. მამამ თითქმის მთელი ცხოვრება სასამართლოში იმუშავა. დედა ავადმყოფობდა. ჩვენს ოჯახს მამა ინახავდა ხელფასით. დღეს იგი პენსიაზეა და თვეში 12 ლარს უნდა იღებდეს... (ეს თანხა ცხრა აშშ დოლარის ტოლია), მაგრამ ამ 12 ლარსაც ვერ იღებს თვეობით. პენსია დაენიშნა დედასაც თითქმის იმდენივე, რამდენიც მამას, მაგრამ ორივეს დააკლეს როდის მიიღეს ეს თანხა უკანასკნელად. ალბათ უცხოელ მკითხველს გაუკვირდება — ეს როგორ, პენსია თვეში ცხრა დოლარი? ასეთ შემთხვევაში რითი არსებობს საქართველოში ხალხი, რას ჭამენ, რას სვამენ ადამიანები... — ეს არც ჩვენ ვიცით როგორ, მაგრამ ვცხოვრობთ! ისე, თუ უკეთ დავაკვირდებით ამ ყველაფერს, საქართველო წარმოადგენს „მსოფლიოს მერვე საოცრებას“, ხოლო ჩვენი პირადი ოჯახები — მეცხრეს... (ფინანსურ მდგომარეობას ვგულისხმობ).

სოფლიდან თბილისში 1972 წელს ჩამოვედი. მამაჩემმა ვაკის სტუდენტურ ქალაქში მიშოვა ერთი პატარა ოთახი და მითხრა: „აჰა, შვილო, ქალაქში გტოვებ სასწავლებლად, აგერ, აქ იცხოვრებ, თვეში 30 მანეთს მოგაწვდი, უნდა იკმარო“.

საღამოს მატარებლის სადგურში გავედით. კახეთის შემადგენლობაც ჩამოდგა... მე მამას მივუბრუნდი:

— მამა, ამჯერად მხოლოდ შენ უნდა დაბრუნდე სოფელში, მე უკვე სტუდენტი ვარ, აქ ვრჩები, რას მირჩევ-მეთქი, როგორ სიტყვას მიტოვებ... — მამამ თავი დახარა, შემდეგ საწყლად გამომხედა და მითხრა:

Слева от вас профессор А. МАЧАВАРИАНИ

Успокоившись, сел за стол и распределил первые тридцать рублей на тридцать дней. Быстро понял – есть придется два раза в день – к тому же только и только по полпорции постного супа с тремя тонкими кусочками хлеба. О каком-нибудь баловстве вроде лимонада нельзя было и мечтать. В общем, первый месяц оказался тридцатидневным и денег мне так или иначе хватило. Но в следующем насчитывался тридцать один день, чего не учел отец. Да, и для меня наступил день, когда пришлось остаться совсем голодным. Но что может в грузине истребить чувство юмора, и Я решил приняться копить деньги, правда, начиная с февраля, так как в этом месяце у меня могло остаться два рубля.

Мне очень хотелось как-то помочь отцу, и Я параллельно с учебой устроился работать артистом массовки в "Тбилисский театр музыкальной комедии". В связи с этим близкие стали называть меня в шутку "живой декорацией".

В 1975 году Я вернулся с военной службы, два года прослужил в российском городе Кинешме, близ Иваново.

Учебу снова продолжил в тбилисском 3-м музыкальном училище, но изменил ранее избранному вокальному факультету и перенес документы на хоро-дирижерское отделение. Параллельно проходил подготовку по композиции под руководством профессора **Александра Шаверзашвили.**

В 1978 году, увлеченный композицией, поступил в Тбилисскую государственную консерваторию. Писал небольшие пьесы. Признаюсь, был несколько удивлен, что меня приняли.

— ერთი თხოვნა მექნება შვილო შენთან: ტყუილს ერიდეო! — და ვაგონში შევიდა. მატარებელი დაიძრა და წავიდა. კარგად მახსოვს, სტუდქალაქში სევდიანი დავბრუნდი.

ცოტა რომ მივწყნარდი, დავჯექი და პირველი 30 მანეთი 30 დღედ გადავანაწილე. მალევე მივხვდი, რომ დღეში ორჯერ უნდა მეჭამა, თანაც მხოლოდ და მხოლოდ ნახევარი „პორცია“ უხორცო წვნიანი სამ თხელ ნაჭერ პურთან ერთად. ლიმონათზე ან სხვა ამნაირებზე ხომ ოცნებაც ზედმეტი იყო. მოკლედ, ის თვე 30 დღიანი აღმოჩნდა და ასე თუ ისე, თანხა მეყო. მაგრამ შემდეგი თვე 31 დღიანი ყოფილა, რაც წინდაწინ ვერ გაითვალისწინა მამამ. დიახ, ჩემს ცხოვრებაში დამიდგა ისეთი დღეც, როდესაც მე უნდა მეშიმშილა. მაგრამ სულ რომ დაგვაქციონ, იუმორს რა დალევს საქართველოში, გადავწყვიტე ფულის შეგროვებაც დამეწყო, ოღონდ თებერვლიდან, რადგან ეს თვე ორი დღით ნაკლებია და წესით 2 მანეთი უნდა დამრჩენოდა წელიწადში.

მოვიფიქრე მამას დავხმარებოდი და სამუშაოდ მოვეწყვე თბილისის „მუსიკალური კომედიის თეატრში“ მასობრივი სცენების მსახიობად. ამის გამო, ახლობლები ხუმრობით „ცოცხალ დეკორაციას“ მეძახდნენ.

••••

ჯარიდან 1975 წელს დავბრუნდი, რუსეთის ქალაქ ივანოვოსთან ვიმსახურე ორი წელი.

სწავლა კვლავაც თბილისის მე-3 მუსიკალურ კოლეჯში განვაგრძე, ოღონდ მანამდე ჩემს მიერ არჩეულ ვოკალურ ფაკულტეტს ვუღალატე და საბუთები საგუნდო-სადირიჟორო განყოფილებაზე გადავიტანე. პარალელურად კი საკომპოზიციო მომზადებას გავდიოდი პროფესორ **ალექსანდრე შავერზაშვილის** ხელმძღვანელობით.

1978 წელს კომპოზიტორობის სურვილით თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში ჩავაბარე, ამჯერად საკომპოზიციო კათედრაზე, პატარა რაღაცეებს ვწერდი-ხოლმე. სხვათაშორის, მიმიღეს. ფრიად გამიკვირდა... იმ დღეს სოფელში დეპეშა გაფრინე — „სამწუხაროდ, მე ისევ სტუდენტი ვარ“-მეთქი! ვერ გაუგიათ რას ვწერდი, — „სამწუხაროდ“ ყოფილაო და შეშინებულები, იმავე საღამოს თბილისში ჩამოვიდნენ.

კონსერვატორიაში სწავლის პერიოდში კომპოზიციის საგანს გავდიოდი პროფესორ **ალექსი მაჭავარიანთან**. ფრიად კმაყოფილი ვარ მისით... (მარცხნივ გთავაზობთ ჩემი ახალგაზრდობის დროინდელ ფოტოსურათს. გადაღებულია აუდიტორიაში მეცადინეობის დროს. როიალთან ვიმყოფებით აწგარდაცვლილი მაესტრო — ალექსი მაჭავარიანი და მე). ორკესტრის ხელოვნებასაც ჩემმა მაესტრომ მაზიარა. ერთხელ მითხრა: „ყმაწვილო, დაიმახსოვრე, ვიოლინო ერთადერთი

В период учебы в консерватории, главный предмет – композицию проходил у профессора **Алекси Мачавариани.** До сих пор благодарен ему. Маэстро приобщал меня и к искусству руководства оркестром. Однажды он сказал мне: "Запомни, юноша: единственный инструмент, который слушатель воспринимает без раздражения от начала до конца произведения, это скрипка", и позволил мне в сочинениях крупной формы использовать без паузы этот гениальный инструмент. По окончании лекции беседовал со мной даже по житейским вопросам. Спросил – что Я больше всего люблю из еды. – "Скрипку еды", – рассмеялся Я. Он сразу понял, что имеется в виду жареный картофель. "Молодец, Я тоже!" – в свою очередь улыбнулся маэстро.

В моей семье появился ребенок. Бабушка назвала внука Ираклием. Мы снимали за плату подвал. Пришлось пойти работать в церковь. Моя деятельность там началась с должности сторожа.

Как-то вечером во дворе церкви поднялась суета. Выяснилось, что собирается пожаловать патриарх Грузии. В его ожидании сильно разнервничалась регент, потому что на месте не оказалось никого из басов. Нетрудно представить, как бы выглядели грузинские духовные песнопения без баса. Я предложил регенту свою помощь. Она удивилась: "Вы разбираетесь в нотах?.." Короче, в тот вечер Я спас престиж хора певчих перед патриархом. После этого меня пригласили и в хор. Так что доход моей семьи несколько увеличился. Однажды регент пожаловалась, что нашему репертуару недостает одного из крупных и серьезных песнопений – Херувимского. Я обещал ей написать это произведение. "Как, вы и музыку сочиняете?" – удивилась она... *(До того Я никому не признавался, что по профессии композитор).* В тот же день Я взял у регента текст и поставил себе целью – создать к нему музыку. За неделю все было готово. Я отдал регенту ноты. Начались репетиции...

Настолько удачным оказалось новое произведение и так распространилось по грузинским церквам, что спустя некоторое время мне предложили должность композитора церкви и дали прибавку к зарплате. Я проработал в грузинской православной церкви около девяти лет. Написал множество разных песнопений, восстановил забытые древнегрузинские канонические гимны и все это упорядочил и объединил в виде сборника. Но наступило время, когда Я должен был уйти из церкви из-за нового мышления, а толчком

ინსტრუმენტია, რომელსაც მსმენელი ნაწარმოების თავიდან ბოლომდე გალიზიანების გარეშე უსმენსო“, და ნება დამრთო, დიდი ფორმის ნაწარმოებებში პაუზის გარეშე გამომეყენებინა ეს მართლაც გენიალური ინსტრუმენტი. ლექცია რომ დამთავრდა, იგი აუდიტორიაში დარჩა და ცხოვრებისეულ სხვა საკითხებზეც გამესაუბრა, ამჯერად კვებაზე ჩამომიგდო საუბარი – რა უფრო გიყვარსო! სიცილით ვუპასუხე: „საჭმელების ვიოლინო“-მეთქი. ადვილად მიმიხვდა, რომ „შემწვარი კარტოფილი“ ვიგულისხმე. ფრიად შემაქო, – მეც მიყვარსო!

იმ წელს ოჯახში ვაჟიშვილი შეგვეძინა. ბებიამ „ირაკლი“ შეარქვა შვილიშვილს. ხუდადოვის ქუჩაზე ვცხოვრობდით ქირით, სარდაფში. იძულებული გავხდი სამუშაოდ ეკლესიაში წავსულიყავი. ჩემი იქ მოღვაწეობა დარაჯის თანამდებობით დავიწყე.

ერთ საღამოს ეკლესიის ეზოში ხალხი ახმაურდა – პატრიარქი მობრძანდებაო! ძალზედ ნერვიულობდა ამავე ეკლესიის გუნდის ლოტბარი, ვინაიდან ბანის არც ერთი შემსრულებელი არ აღმოჩნდა ადგილზე. ხომ წარმოგიდგენიათ, რა მოსასმენი იქნებოდა ქართული საგალობლები ბანის გარეშე. ლოტბარს ჩემი დახმარება შევთავაზე. გაუკვირდა, – ნოტები იცითო?.. მოკლედ, იმ საღამოს გუნდის პრესტიჟი გადავარჩინე პატრიარქის წინაშე. ის დღე იყო და მე ეკლესიის გუნდშიც მიმიწვიეს მგალობლად. ამგვარად, ჩემი ოჯახის შემოსავალმა იმატა. ერთ დღეს გუნდის რეგენტმა მოიჩივლა, რომ თურმე ჩვენს რეპერტუარს აკლდა ლიტურგიის ერთ-ერთი დიდი და სერიოზული საგალობელი „ქერუბიმნი“. – მე დაგიწერთ-მეთქი, – შევთავაზე. – როგორ, თქვენ პუსიკასაც წერთო? – გაკვირვებულებმა მკითხეს... (მანამდე არც მითქვამს, რომ პროფესიით კომპოზიტორი ვიყავი). იმავე დღეს ამ დიდი საგალობელის ტექსტი გამოვართვი, შინ წავიღე და არარსებული ნაწარმოების შექმნა დავისახე მიზნად. ერთ კვირაში „ქერუბიმნის“ ნოტები მზად მქონდა და იგი ჩვენი ეკლესიის რეგენტს ჩავაბარე. დავიწყეთ რეპეტიციები...

იმდენად კარგი გამოვიდა ეს ახალი ნაწარმოები და იმდენად გავრცელდა ქართულ ეკლესიებში, რომ ცოტა ხანში ეკლესიის კომპოზიტორის თანამდებობაც შემომთავაზეს და დამატებითი ხელფასი დამინიშნეს. დაახლოებით ცხრა წელიწადი ვიმსახურე ქართულ მართლმადიდებლურ ეკლესიაში. სხვა უამრავი საგალობლებიც დავწერე; ძველქართული მივიწყებული კანონიკური საგალობლები აღვადგინე და ეს ყველაფერი კრებულებად მოვაწესრიგე. მაგრამ მოიწია დრომ, როდესაც ჩემი ახალი აზროვნების გამო ეკლესიიდან უნდა წავსულიყავი. კერძოდ, იმხანად საქართველოში ლაზარეს აღდგინებამ იფეთქა! მე რომ გითხრათ

послужило обращение к эзотерическому феномену Лазаря. Если Я скажу, что служители церкви отнеслись к нему с большим интересом, вы что, поверите? Я ушел из церкви.

После окончания консерватории до меня дошел слух, что мне необходимо продолжить учебу, там же, в аспирантуре. О, Господи, учиться еще!? – подумал Я и в знак уважения к своему маэстро принялся собирать документы.

...В моей семье появился второй ребенок – девочка!

Случилось нечто, что очень удивило меня: когда Я кончал консерваторию по классу композиции, в качестве дипломной работы сочинил симфоническую поэму для тройного состава оркестра. Назвал ее так – "Танец счастливого дракона". Для ее исполнения необходимо сто пять музыкантов. Музыка длится около двадцати двух минут. Но что здесь главное: симфоническая поэма являет собою такую музыкальную форму, которой обязательно необходим сюжет, какая-то тема, программа, на которой бы строилось произведение. И по сегодня не знаю, почему, но темой моей вещи оказался "Прикованный к Кавказу Прометей"! Между тем в тот период Я еще ничего не знал о тайне Лазаря. Я часто ставлю перед собой вопрос – что побудило меня загодя избрать мифологическую тему Прометея, даже не подозревая – что кроется за этим табу. И додумался-таки до того, что, по моему соизволению, "счастливый дракон", который живет в горах Кавказа и властвует над людьми, в финале произведения гибнет – Я его убил по своему сюжету! Не странно ли... Т.е. в конце вещи, по образцу счастливо оканчивающихся фильмов, побеждают любовь и свободная мысль, что выражается в оркестровых эффектах. Мне выпало и счастье услышать исполнение этого произведения Государственным симфоническим оркестром Грузии под управлением господина Джансуга Кахидзе. Это было в годы моей юности... Моя первая премьера состоялась в Большом зале Тбилисской консерватории. Мнения о том, что мне необходимо продолжить учебу, распространялись все шире.

Но неожиданно произошло ужасное – мою любимую дочурку в возрасте года и месяца мы предали земле. Это был первый большой и серьезный стресс в моей жизни, поставивший меня, дотоле "Фому неверующего", на путь Господа. Я оставил в связи с этим учебу и отказался от соискания квалификации ассистента-стажера.

Об остальном Я буду рассказывать попутно.

— ეს ამბავი ეკლესიის თანამშრომლებმა აიტაცეს-მეთქი, დამიჯერებთ? ჰოდა, მე ეკლესიიდან წავედი.

ჩაბარებიდან ხუთი წელი რომ გავიდა და კონსერვატორიაც რომ დავამთავრე, ჩემამდე მოვიდა ხმა, თითქოს მე აუცილებლად უნდა გამეგრძელებინა სწავლა იქვე, ასპირანტურაში. — ბიჭოს!? კიდევ სწავლა? — გავიფიქრე და ჩემი მაესტროს ხათრით საბუთების შეგროვება დავიწყე.

...ოჯახში მეორე შვილიც შეგვეძინა — გოგონა!

რა გამკვირვებია და, როდესაც კონსერვატორიის საკომპოზიტორო კლასს ვამთავრებდი, სადიპლომოდ სიმფონიური პოემა დავწერე სამმაგი ორკესტრისათვის. ასე დავარქვი ამ პოემას — „ბედნიერი ურჩხულის ცეკვა“. 105 მუსიკოს-შემსრულებელთა დასია საჭირო ამ ნაწარმოების დასადგმელად. მუსიკა დაახლოებით 22 წუთი გრძელდება. მაგრამ აქ მთავარი რა არის: ისეთ მუსიკალურ ფორმას წარმოადგენს სიმფონიური პოემა, როდესაც მას აუცილებლად უნდა გააჩნდეს სიუჟეტი, როგორიღაცა თემა, რაზედაც ნაწარმოებია აგებული. დღესაც არ ვიცი რატომ და, ასეთი თემა ჩემი ნაწარმოებისათვის აღმოჩნდა „კავკასიონზე მიჯაჭვული ამირანი“! არადა იმ პერიოდში ჯერ არაფერი ვიცოდი ლაზარეს საიდუმლოებისა, უფრო სწორად, — საერთოდ არ მახსოვდა კავკასიონის ეს ტაბუ! ხშირად დამისვამს ჩემთვის ასეთი შეკითხვა, თუ რამ განაპირობა წინდაწინ ამერჩია ამირანისეული მითოლოგიური თემა, როდესაც არც ვიცოდი, რა იმალებოდა ამ ტაბუს მიღმა. ერთი კი მოვიფიქრე, რომ ჩემი სურვილით, „ბედნიერი ურჩხული“, რომელიც კავკასიის მთებში ცხოვრობს და ხალხზე ბატონობს, ნაწარმოების ფინალში კვდება, — მე მოვკალი იგი ჩემივე სიუჟეტით! ხომ საოცარია... მაშასადამე, ამ ნაწარმოების ბოლოს, კეთილი ფილმების მსგავსად, სიყვარული და თავისუფალი აზროვნება იმარჯვებს, რომელიც ორკესტრის ეფექტებით აღვწერე. მქონდა იმისი ბედნიერებაც ეს ნაწარმოები საქართველოს სიმფონიურ ორკესტრს შეესრულებინა ბატონი **ჯანსულ კახიძის** დირიჟორობით. ეს იყო იმ წლებში, ჭაბუკი ვიყავი... ჩემი პირველი პრემიერა შედგა თბილისის კონსერვატორიის დიდ დარბაზში. იმ ხანებში ჩემამდე მოვიდა ხმები, რომ მე აუცილებლად უნდა გამეგრძელებინა სწავლა.

მოულოდნელად მოხდა რაღაც და ჩემი უსაყვარლესი გოგონა წლის და ერთი თვის ასაკში მიწას მივაბარეთ. ეს იყო პირველი დიდი და სერიოზული სტრესი ჩემს ცხოვრებაში, რამაც მე, იმხანად ყოვლად „ურწმუნო თომა“ ღვთის გზაზე დამაყენა. ამის გამო სწავლა შევწყვიტე და ასისტენტურა-სტაჟირების კვალიფიკაციაზე უარი განვაცხადე.

დანარჩენს გზადაგზა გიამბობთ.

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ КНИГИ

В одном из уголков великого мироздания, на одной из ее планет, на крохотной территории этой большой планеты, короче – на Земле, между двумя обширными морями с трудом переводит дух небольшая страна, которой поведана большая тайна. Подавляющее большинство современного человечества ничего не знает о ее жизни. Кое-где ее называют "Георгией", кое-где "Грузией", а мы, грузины, зовем ее "Сакартвело". Но кто из иностранцев нынче знает и помнит смысл, содержание и назначение слова "Георгия"? А ведь слово "Георгия" являет собой зенит эзотерического табу человечества. Но поскольку никому не припоминается эта огромная, всеми забытая эзотерическая тайна Библии, которая подразумевает под собой какую-то глубинную, подкоровую часть планеты, то не знают сути ни Грузии, ни нашей миссии.

Рукописи различных эпох, в том числе древнейших, сообщают, что в мало кому известном поныне регионе мира, или в месте, мысль о котором выветрилась из сознания человека, существовал не постижимый сознанием город, бывший средой обитания, жилищем Господа-Бога. Древние тексты дают сведения и о том, что город этот никогда не видели ни Солнце, ни Луна. Так сказано в Библии, так сказано и в индийских Ведах. Стало быть, Бог с его городом находится чрезвычайно далеко от нас! – решили люди и уверовали в это. Так что история Земли развивалась вне знания Господа-Бога...

И вот – результат!

Тексты мифов различных эпох информируют нас, что в одном из затаенных регионов нашей планеты, между какими-то двумя морями существовал забытый подземный мир, из которого, должно быть, исходят все ответвления религии. Если пристальнее приглядеться к легендам, несмотря на то, что они сами повествуют о древнейших событиях, в них замечаются намеки, указания на времена более отдаленные, предыдущие, то есть мы сами должны сделать вывод, что многое было еще ранее, – некогда! Но ведь интересно знать – что было именно некогда? Да, когда-то, в одном

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამ წიგნის მოკლე შინაარსი

დიდი სამყაროს ერთ-ერთ მონაკვეთში, და ამ დიდი მონაკვეთის ერთ პლანეტაზე, ამ დიდი პლანეტის ერთ პაწია ტერიტორიაზე, მოკლედ, დედამიწაზე, ორ დიდ ზღვას შორის ძლივსღა არსებობს ერთი პატარა სახელმწიფო, რომელსაც ძალზედ დიდი საიდუმლოება აბარია. ამ სახელმწიფოს ასავალ-დასავალი თანამედროვე კაცობრიობის უმრავლესობამ არ იცის. ზოგან დღესაც „გეორგია“ ჰქვია ამ მიწას, ჩვენ კი „საქართველო“ შევარქვით შინ. ვინ-რომელმა უცხოელმა იცის დღეს სიტყვა „გეორგიას“ შინაარსი და მოვალეობა? არადა ეს ერთი სიტყვაც კი საკაცობრიო ეზოთერული ტაბუს ზენიტს წარმოადგენს. მაგრამ ვინაიდან აღარავის გაახსენდა ბიბლიის დღემდე ყველასაგან მივიწყებული ეს დიდი ეზოთერული საიდუმლოება, რომელიც თურმე თავის თავში ჩვენი პლანეტის როგორიღაცა მიწისქვეშეთს გულისხმობს, ამიტომ აღარც „გეორგიას“ არსი და ჩვენი მისია იციან.

სხვადასხვა ეპოქების უძველესი სასულიერო ხელნაწერები გვატყობინებენ, რომ სრულიად სამყაროს ერთ-ერთ დღემდე გამოუცნობ რეგიონში, ანუ ერთი შეხედვით, ადამიანის ცნობიერების არედან გამქრალ ადგილზე არსებობდა გონებით დაუჯერებელი ქალაქი, რომელიც უფალი-ღმერთის საცხოვრისს წარმოადგენდა. ძველი ტექსტები იმასაც გვატყობინებენ, რომ ქალაქი-იგი არასოდეს უნახავს არც მზეს, არც მთვარეს. ეს ნათქვამია ბიბლიაში; ეს ნათქვამია ინდურ ვედებშიც. მაშასადამე, ღმერთი თავისი ქალაქით ძალზედ შორს არის ჩვენგან! — დაასკვნა ადამიანმა და დაიჯერა. ამგვარად, დედამიწის ისტორია ღმერთის ცოდნის გარეშე განვითარდა... და აჰა, შედეგი!

სხვადასხვა ეპოქების მითოლოგიური ტექსტებიც გვატყობინებენ, რომ ჩვენი პლანეტის ერთ გასაიდუმლოებულ რეგიონში, რომელიღაცა ორ ზღვას შორის არსებობდა მივიწყებული მიწისქვეშა სამყარო, საიდანაც რელიგიის ყველა განშტოება უნდა აღმოცენებულიყო. თუ უკეთ დავაკვირდებით ლეგენდებს, მიუხედავად იმისა, რომ ლეგენდები თავად წარმოგვიდგენენ უძველესი პერიოდის ამბებს, მათშიც წინა ეპოქებზეა რაღაც მინიშნებული, ანუ ვალდებული ვართ დავასკვნათ, რომ ეს იყო ოდესღაც. მაგრამ ხომ საინტერესოა გვცოდნოდა, რა მოხდა მაშინ — ოდესღაც? დიახ, ოდესღაც, დედამიწის ერთ-ერთ რეგიონში, მიწისქვეშ

3. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

из регионов Земли, в подземелье, параллельно находящаяся на высочайшем уровне цивилизация оказалась залитой водой. До того же люди спускались в эту подземную пустоту и годами жили в ней. Но с какой целью? В полом подземном пространстве скапливалась масса белого поля Всевышнего, что сильно развивало эндокринную систему. А это становилось основой духовного усиления человека, что в свою очередь способствовало усвоению истинных знаний о мироздании. Сверхсияние в преданной ныне забвению пустоте, кроме всего прочего, обеспечивало бессмертие духа, и с его помощью оказывалось возможным перемещение во времени.

Она *(эта подземная субстанция)* не подчиняется земному времени, хотя, по закону парадокса, какая-то незначительная ассоциация со временем у подземелья быть должна. Стало быть, по всем расчетам, время в черепе Земли очень медленно, но идет. Видимо, потому одно из грузинских слов – "qвескнели" *(имеется в виду латинская буква "q")*, т.е. "преисподняя" – подсказывает, что внизу, в глуби, должно быть "скнели" – завершение, конец чего-то. Многозначительный смысл приобретает и окончание этого слова – "нели" *(медленный, неторопливый)*. Временное же соответствие между процессами, протекающими на Земле и в подземелье, таково: "Тысяча лет, как один день" *(древнегрузинский текст псалма царя Давида, 89-4)*. Этот код являет собой один из ключей эзотерического мышления... Подобное же соответствие земного и духовного мира зафиксировано и основоположником религии Ислам – Магометом *(по-груз. "Курани" – т.е. "Коран", гл., 22-46)*.

* * *

По свидетельству древних, спуск в это подземелье обозначался каменными воротами – задвигающей глыбой, по конструкции представлявшей из себя огромную черепаху. В части древней информации связанная с человеческой мистерией "черепаха" заменена на "лягушку". А сохранившиеся на древнегрузинском языке рукописи Библии IX, X и XII веков сообщают, что главный спуск в забытое подземелье увенчивался неким "китом". Но, поскольку, исходя из сведения грузинского текста Ветхого завета, спуск в затерянную подземную цивилизацию завален глыбой до

არსებული და პარალელურად უმაღლესი იერარქიის მქონე ცივილიზაცია წყლით ამოივსო. მანამდე კი ჩადიოდნენ ადამიანები მასში და წლობით ცხოვრობდნენ იქ. მიზანი? იმ სიცარიელეში უხვად ყოფილა დაგროვილი უფლის თეთრი ველი, რაც კოლოსალური სიძლიერით ანვითარებს ენდოკრინულ სისტემას. ეს კი საფუძველი ხდება ადამიანის სულიერი სხეულის გაძლიერებისა, რაც სამყაროსეული ჭეშმარიტი ცოდნის პირველწყაროა. ამას გარდა, მივიწყებულ სიცარიელეში დაგროვილი უფლის სიკაშკაშე სულიერი სხეულის უკვდავებას განაპირობებს, და კიდევ: ბევრი თეთრი ველით დროში გადაადგილებაც ხერხდება.

იგი (ეს მიწისქვეშა სუბსტანცია) არ ექვემდებარება ამასოფლის დროს, თუმც, პარადოქსის კანონით დროის მცირედი ასოცირება მაინც უნდა გააჩნდეს ამ მიწისქვეშეთს. მაშასადამე ყველა გათვლით, დედამიწის ქალაში დრო ძალიან ნელა გადის. ალბათ ამიტომ, ერთ-ერთი ქართული სიტყვა „ქვესკნელი“ გვკარნახობს, რომ „ქვემოთ სკნელია“... („სკნელი“ ნიშნავს რაიმეს დასასრულს, კიდეს); ჰოდა, „ქვე“(მოთ) რომ „სკნელია“, ნელიაო. ამაზე მეტყველებს სიტყვის ბოლო ნაწილი – „ნელი“, „ქვესკ– ნ ე ლ ი“! დროის შეფარდება კი ამასოფელსა და დედამიწის ქალაში მიმდინარე პროცესებს შორის ასეთია – „წელი ათასი, ვითარცა ერთი დღე“ (ბიბლიიდან, იხ. დავით წინასწარმეტყველის ძველქართულენოვანი ფსალმ., 89-4). ეს კოდი ეზოთერული აზროვნების ერთ-ერთ გასაღებს წარმოადგენს... (სულიერ სამყაროსთან დაკავშირებული დროის ამგვარი შეფარდება მითითებული აქვს აგრეთვე ისლამის რელიგიის ფუძემდებელს – მუჰამადს წიგნში „კურანი“, თავი 22-46).

ძველების გადმოცემით, ამგვარი მიწისქვეშეთის ჩასასვლელს წარმოადგენდა ქვის კარიბჭე დაკეტილი ლოდით, რომელიც თავისი კონსტრუქციით დიდი კუ უნდა ყოფილიყო. ზოგმა ძველმა ინფორმაციამ საკაცობრიო მისტერიასთან დაკავშირებული კუ „ბაყაყით“ შეცვალა. ძველქართულ ენაზე შემორჩენილი ბიბლიის მე-9, მე-10 და მე-12 საუკუნეების სამი ძირითადი ხელნაწერი კი გვამცნობს, რომ იმ მივიწყებული მიწისქვეშა სამყაროს მთავარ ჩასასვლელს როგორიღაცა „ვეშაპი“ უნდა წარმოადგენდეს. მაგრამ მოძებნილია რა, რომ ქართული „ძველი აღთქმის“ თხრობით, გადაკარგული მიწისქვეშა ცივილიზაციის ჩასასვლელი ლოდით არის დაკეტილი დათქმულ დრომდე, ვვარაუდობთ, რომ ბიბლიური „ვეშაპის“ ცნება არ გულისხმობს ნამდვილ ვეშაპს და აქაც ქვის ნაგებობა უნდა იგულისხმებოდეს. ე.ი, ლოდებითა და კირწყლით ნაგები ვეშაპის კონსტრუქცია, რომელიც ქვის კუზეა დაშენებული, მიძინებული ზე-ცივილიზაციის მთავარი ჩასასვლელი ყოფილა.

определенного времени, мы предполагаем, что библейское понятие "кит" подразумевает не настоящего кита, а именно каменное сооружение. Т.е. конструкция, возведенная из каменных глыб и извести, надстроенная на каменной черепахе, была главным спуском в погруженную в сон сверхцивилизацию.

Несколько лет тому назад ко мне пришел знакомый, заявивший, что он нашел легендарные "черепаху" и "кита", но как Я мог тогда поверить.

Вот как началась эта история...

* * *

В 1988 году Я случайно встретился в Институте терапии Грузии со своим давним знакомым, с которым не виделся около четырех лет. Он отпустил такую длинную и пышную бороду, что Я едва его узнал. Смотрю, улыбается мне человек в длинном, черном облачении:

– Гиа, ты?!

Мы прошли в конец длинного коридора.

– Ну, как ты? Где ты? На что живешь... – задал Я ему характерные ныне для грузин в подобных случаях вопросы.

– Живу в пещере, в Лихских горах, в одном из хребтов Кавказа, – улыбнулся он, – обнаружил книгу, великую книгу.

В тот момент Я как-то не сосредоточился на его находке.

– Где мне тебя можно видеть, Гия, нужно поговорить, что-то меня тревожит. В последнее время в меня вошло много биополя, трудно его реализовать. Одолевают странные мысли.

– Ну, да ладно... Да насытит тебя Господь! – махнул он рукой на прощанье и спустился вниз по лестнице.

– Так где же мы увидимся?

– Если Бог захочет, увидимся завтра же. А сейчас Я тороплюсь.

Да, он такой тип, что и в самом деле мог что-то найти, – подумал Я и вместо прощания проводил его взглядом. Так что же это за книга? Может, кто потерял? Но как же это так, на Лихском хребте? Альпинисты, что ли, обронили книгу... – решил Я и вошел в аудиторию.

რამდენიმე წლით უკან ჩემთან მოვიდა ნაცნობი, რომელმაც განმიცხადა, რომ ამ ლეგენდარულ „კუს“ და „ვეშაპს“ მიაგნო. უჰ, ამას რა დამაჯერებდა.

აი, როგორ დაიწყო ეს ამბავი...

* * *

1988 წელს თბილისის თერაპიის ინსტიტუტში შემთხვევით შევხვდი ოთხი წლის უნახავ ძმაკაცს, რომელსაც ძალზედ დიდი წვერი მოეშვა. ტანზე გრძელი და შავი სამოსი ამშვენებდა. მიღიმის... ჯერ ვერ ვიცანი.

— გია, შენ?!

ჩვენ დერეფნის ბოლოსკენ მივიწიეთ და ერთმანეთს გამოველაპარაკეთ. — როგორ ხარ, სად ხარ, რითი არსებობ... — დავუსვი ქართველებისათვის დამახასიათებელი შეკითხვები. — „მე გამოქვაბულში ვცხოვრობ, ლიხის მთებში, კავკასიონის ერთ-ერთ ქედს წარმოადგენს“. — მიპასუხა და საუბარი კვლავაც ღიმილით განაგრძო:

— წიგნი ვიპოვე, დიდი წიგნი!

იმ მომენტში არც მიმიქცევია ყურადღება, რა იპოვა.

— სად გნახო, გია, რაღაც მინდა გითხრა, რაღაც მაწუხებს, ამ ბოლო ხანს ჩემში ბევრი ბიოველი შემოვიდა, მისი რეალიზაცია მიჭირს, ნამეტანი უცნაურმა ფიქრებმა შემჭამეს...

— ღმერთმა განგაძღოს! — ესღა მითხრა და კიბეებისაკენ გატრიალდა.

— გია, სად მიდიხარ ასე უეცრად, სად გნახო...

— ღმერთს თუ უნდა, ხვალვე შევხვდებით! მეჩქარება. — თქვა და ქვედა სართულზე დაეშვა.

ეს ისეთი ტიპია, მართლაც რაღაცას იპოვიდა. — ჩემთვის გავიფიქრე და დამშვიდობების ნაცვლად თვალი გავაყოლე. ნეტავ რა წიგნია? ალბათ ვიღაცამ დაკარგა, მაგრამ ეს როგორ, ლიხის ქედზე? ჰოო, ალბათ მთამსვლელები იყვნენ ასულები, ისინი დაკარგავდნენ. — დავასკვენი და აუდიტორიაში შევედი.

მეორე დღეს ჩემს სამეგობროს შევხვდი. ერთ-ერთი მათგანი სოციოლოგია. კვირაში ერთხელ ვიკრიბებოდით მასთან და ისეთ ახალ ქართულ სიტყვებს ვეძებდით, მათზე რომ არავის უფიქრია საქართველოში, არადა აუცილებელია. მოკლედ, იმ საღამოს, დიდი კამათის შემდეგ

На другой день Я по обычаю встретился со своими друзьями, один из которых был социологом. Раз в неделю мы собирались у него, кое-что читали, размышляли над некоторыми новыми грузинскими словами, о которых никто и не думает, между тем как это очень необходимо. В тот вечер после долгих споров мы пришли к выводу, что "проигрывателю" лучше всего соответствует термин "дискофон". "Оставим в употреблении – "проигрыватель"", – настаивал кто-то. Но поскольку долго длилась традиция "граммофон", потом "патефон", позже "магнитофон", органичнее было остановиться на "дискофон", не выходя из специфики стиля несмотря на то, что это слово не полностью грузинское. Споры о некоторых других новых словах продлились допоздна.

Из Сабуртало в Дигомский массив Я добрался к половине первого ночи. Вышел из машины и не торопясь пошел к своему корпусу. По правде говоря, домой особенно не тянуло. В то время Я недавно разошелся с первой женой и оставил ей на воспитание нашего сына, ведь ребенку необходимо материнское тепло.

Я шел по тротуару вдоль ряда высоких елей. Охваченный думами, обошел двух беседующих мужчин, не оглянувшись на них. Пройдя шагов десять вперед, вдруг услышал знакомый голос: "Я же сказал, если Богу будет угодно, мы встретимся!" Оборачиваясь, Я уже знал, что один из собеседников – мой знакомец, кунфуист Гиа.

Распрощавшись с попутчиком, он в обычной для себя манере обратился ко мне: "Вино твоего отца найдется?" – и мы вошли в мой подъезд.

Кахетинское вино у меня и в самом деле нашлось, но вот закуски... Короче, вымыли руки, нашли немного чеснока, натерли им кусочки черного хлеба и нарезали лук. Получился великолепный ужин, и мы, порядком проголодавшиеся, налетели на него. Я и днем закусил у себя в братстве, но там на обед у нас были чеснок и лук. На сей же раз меню изменилось и мне предстояло поужинать луком и чесноком. Столом нам в кухне служила доска, поставленная на ящики, и мы уселись за него на маленьких дорожных раскладных стульях, доставшихся мне в "приданое". Так что наша беседа, прервавшаяся четыре года тому назад, возобновилась.

– За твое здоровье! – провозгласил мой знакомец, медленно выпил и поднял на меня взгляд.

გადავწყვიტეთ, რომ „პროიგრივატელის“ ახალი ქართული შესატყვისი სახელწოდება ყოფილიყო „დისკოფონი“. „ფირსაკრავი დარჩეს ხმარებაში“, — შემოგვთავაზა მეორემ. მაგრამ ვინაიდან მანამდე არსებობდა „გრამოფონი“, შემდეგ „პატეფონი“, ხოლო მოგვიანებით „მაგნიტოფონი“, ამ სიტყვების სტილიდან და სპეციფიკიდან გამომდინარე, მიუხედავად იმისა, რომ არც ეს ახალი სიტყვაა სრულიად ქართული აღნაგობისა, იმ დღიდან ჩვენში „დისკოფონი“ დამკვიდრდა. ჩვენი მაშინდელი საძმაკაცოს მსჯელობა სხვა ახალი აუცილებელი სიტყვების წარმოსაჩენად გვიანობამდე გაგრძელდა.

საბურთალოს რაიონიდან დილმის მასივში ღამის პირველის ნახევარზე დავბრუნდი. მანქანიდან გადმოვედი და ჩვენი კორპუსის მიმართულებით წავედი ნელი ნაბიჯით. სიმართლე მინდა გითხრათ და, არც მინდოდა შინ მისვლა, ოჯახში არავინ მელოდა, იმხანად პირველ მეუღლეს გავცილდი და ჩვენი პატარა შვილიც დედასთან დავტოვე გასაზრდელად, ბავშვს დედის სითბო უფრო ესაჭიროებოდა.

ნელი ნაბიჯით მივდიოდი ტროტუარზე მაღალი ნაძვების გაყოლებით. ფიქრებში გართულმა ორ მოსაუბრე მამაკაცს გავასწარი, რომლებიც თურმე ჩემს წინ მიდიოდნენ. არც გამიხედავს მათკენ, ვინ იყვნენ. ათიოდე ნაბიჯით რომ გავცდი მათ, ერთ-ერთის ნაცნობი ხმა შემომესმა: — „მე ხომ გითხარი, ღმერთს თუ უნდა, ხვალვე შევხვდებით-მეთქი“! ვიდრე მათკენ შევტრიალდებოდი, უკვე მივხვდი, ერთ-ერთი მათგანი ჩემი ძველი ძმაკაცი უნდა ყოფილიყო — კუნფუისტი გია.

მოსაუბრეს რომ დაემშვიდობა იგი, მისთვის ჩვეული მანერით მკითხა: — „მამაშენის ღვინო გაქვს?“ — და ჩვენ ჩემს სადარბაზოში შევედით.

კახური ღვინო ნამდვილად მქონდა ცოტაოდენი, მაგრამ მისატანებელზე რა მოგახსენოთ. მოკლედ, შავი პური, ხახვი და ნიორი მოვძებნეთ, ხელი გადავიბანეთ და დიდებული ვახშამი — ნიორწასმული პურის ნაჭრები მოვამზადეთ. არადა ფრიად მომშიებოდა. ცოტაოდენი ჩემს საძმაკაცოშიც შევჭამე დღისით, ოღონდ იქ ნიორი და ხახვი გვქონდა სადილად. ამჯერად კი მენიუ გამომეცვალა და პირიქით — ხახვითა და ნიორით უნდა მევახშმა. ჩემს სამზარეულოში, ყუთებზე დადებულ ფიცართან დავსხედით, რომელსაც „მაგიდა“ ერქვა. მქონდა ორი პატარა სამგზავრო დასაკეცი სკამიც, ჩემი ოჯახის გაყრის დროს მერგო. ორივეს გვეყო, ერთზე გია ჩამოჯდა, მეორეზე მე. ასე და ამგვარად, ჩვენს შორის ოთხი წლის წინ მიტოვებული საუბარი განახლდა.

– Я нашел в горах Кавказа великую книгу, Гиви, “бессмертную книгу”, о которой упомянуто в Библии. Эзотерическая тайна Лазаря раскрывается. Ты – второй человек в этом открытии. Знай, что тебя ждет тяжкий духовный груз, ты должен обо всем написать.

Признаюсь, в тот момент Я немногое понял из его слов. Не знал тогда даже, что значит слово “эзотерия”.

– Я ничем не могу тебе помочь, Георгий. Собираюсь скоро перебраться в Америку, и навсегда!

– Когда ты решил...

– Уже ездил в Москву, был в американском посольстве, попросился в постоянную эмиграцию. Жду к весне визы.

– Ты не сможешь уехать в Америку, тебя не пустят. Ты вначале поедешь в Германию, но вернешься. Потом придешь ко мне, а там увидишь...

Он говорил так убежденно, будто провидел будущее.

– Ты станешь рядом со мной. Раскрывается великая тайна. Помоги мне.

– Не могу обещать. Я ведь еду в Америку, понял? Все!

– Не сможешь, тебя не пустят! – и он наполнил пустые стаканы вином. В моей маленькой кухне запахло винным погребом.

– Кто не пустит? Госбезопасность?

– “Они” тебя не пустят! – и он поднял указательный палец вверх. В тот вечер Георгий Мазиашвили сильно меня поразил.

– Что ты меня путаешь? Объясни толком, что ты нашел? Где? И не надо ли находку возвратить владельцу? Надо, конечно, хоть это и книга Лазаря...

– Гиви, послушай меня! “Книга Лазаря за семью печатями” погребена в горах Имерети. Девять месяцев Я откапываю ее, осталось немного...

– Но, Георгий, Я копать не смогу, не люблю. Ужасно не склонен к земледелию, ни разу не вскопал отцовского виноградника, это вино мне присылают родные, – резко отозвался Я и уже сам наполнил пустые стаканы. Мой обиженный собеседник взялся за новый “зубок” чеснока.

– Девять месяцев мы выгребаем землю из ямы. Мне помогают ученики, полуголодные ребята. Обнаружен древнейший саркофаг. Углубились на девять метров. Уже видны своды врат...

— გაგიმარჯოს! — მითხრა, ღვინო დინჯად დალია და გამომხედა...

— დიდი წიგნი ვიპოვე კავკასიონის მთებში, ჩემო გივი, ბიბლიაში მითითებული „უკვდავი წიგნი“, ლაზარეს ეზოთერული საიდუმლო გაიხსნა. ამ აღმოჩენის მეორე კაცი ხარ. იცოდე, მძიმე სულიერი ტვირთი გელოდება. შენ დაწერ, რასაც იხილავ.

გამოგიტყდებით, იმ მომენტში ვერაფერს მივხვდი, რაზე მელაპარაკებოდა. ვერც ის გავიგე, სიტყვა „ეზოთერია“ რალას ნიშნავდა.

— მე ვერაფრით დაგეხმარები, გიორგი, ამერიკაში მივდივარ, სამუდამოდ!

— როდის გადაწყვიტე...

— უკვე მოსკოვში ვიყავი, ამერიკის საელჩოში გამოვცხადდი და სამუდამო ემიგრაცია მოვითხოვე. ვიზას გაზაფხულზე ველოდები.

— შენ ვერ წახვალ ამერიკაში, არ გაგიშვებენ, შენ ჯერ გერმანიაში წახვალ, მაგრამ დაბრუნდები. მოხვალ ჩემთან და ნახე რას ნახავ.

გიორგის ამგვარი საუბარი მეუცხოვა. ისე დამაჯერებლად ლაპარაკობდა, თითქოს მომავალი ეხილოს.

— შენ ჩემს გვერდით დადგები, დიდი საიდუმლოა ნაპოვნი, დამეხმარე.

— ვერ შეგპირდები, მე ამერიკაში მივდივარ, მორჩა, დამთავრდა!

— ვერ წახვალ, არ გაგიშვებენ! — და ცარიელი ჭიქები მამაჩემის ღვინით შეავსო. ჩემს პატარა სამზარეულოში ნამდვილი მარნის სურნელება ტრიალებდა.

— ვინ არ გამიშვებს, უშიშროება?

— „ისინი“ არ გაგიშვებენ! — და ცერათითი ზე-სივრცისაკენ აიშვირა. იმ საღამოს ნამეტანი მეუცნაურა გია მაზიაშვილი.

— ბიჯო, შენ რა უმისამართო წერილივით დამაბნიე, ვერაფერი მესმის, კარგად ამიხსენი, რა იპოვე, სად იპოვე, რა არის, ვისია ან ვინ დაკარგა. ლაზარეს წიგნია თუ ვისიც არის, პატრონს უნდა დაუბრუნო.

— გივი, კარგად მომისმინე, „შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი ლაზარეს წიგნია“ იმერეთში მიწაში დამარხული, ცხრა თვეა ვთხრი, ცოტა დამრჩა...

— ახლავე გეუბნები, გიორგი, მე ვერ ამოვთხრი, თხრა არ მიყვარს, სასტიკად მეზარება მიწის სამუშაო, მამაჩემის ვენახი არ გამითოხნია არასოდეს, ამ ღვინოს საჩუქრად მიგზავნიან ჩემი სოფლიდან. — მოკლედ მოვჭერი საუბარი და ახლა მე შევავსე ცარიელი ჭიქები. ნაწყენმა, ნივრის შემდეგი „კბილი“ გადაიღო თავის თეფშზე.

– Но Я у-ез-жа-ю, в мае поступит виза! – проговорил Я по слогам и хрустнул луковицей.

Георгий продолжал рассказывать о каком-то подземелье и о вратах преисподней, ведущих в спуск.

– Чего? Георгий, в каком месяце ты родился?

– 27 декабря.

"Ой, – мысленно усмехнулся Я. – Да он же Козерог, Дон-Кихот, мастер на выдумки. Я прежде и не знал, когда он родился. Значит, Козерог! Ой-ой-ой..."

Георгий поднял еще один тост и перевел беседу на Ноев жертвенник, мол, библейский ковчег тоже находится здесь.

– Не обижайся, брат, но как бы не увидеть мне тебя в полосатом халате, сам знаешь, где, – расхохотался Я.

Разобиделся...

– В каком году ты родился?

– В 1961-м, – понурился он, продолжая отдирать кожицу от чесночного зубка.

Значит, "Бык", стихия двойной земли.

В ту ночь мы проговорили чуть не до рассвета. Уснуть после таких откровений было невозможно, и Я все слушал и слушал.

...Заголубел рассвет. Мы подняли еще один тост, и он ушел. Перед уходом достал из сумки газету, нашел отмеченную статью, попросил прочесть ее и сохранить. Уважаемый читатель! Вот что в ней сообщалось:

"К известной болгарской ясновидящей Ванге принесли старинную карту, которую никто не мог прочесть. И она сказала по поводу этой карты своей племяннице, Красимире Стояновой: Здесь идет речь о чем-то огромном, чего ни ты, ни тот мужик и никто другой ныне постичь не может. И текст, и карта много раз переписывались. Они очень старые, составлены за много поколений до нас. Разобраться никому не удастся. Речь идет не о скрытом сокровище, а о письменности, которую мир еще не знает. Это надпись, схороненная тысячелетия назад на внутренней стороне покрытия каменного гроба. Если саркофаг даже найдется, эти записи объяснить будет невозможно. Между тем,

— ცხრა თვეა მიწაყრილი ამოგვაქვს ორმოდან, რამდენიმე ჩემი მოსწავლე მეხმარება, ნახევრად მშივრები არიან ბიჭები, უძველესი სარკოფაგია ნაპოვნი, უკვე ცხრა მეტრზე ჩავედით, კარიბჭის თაღი გამოჩნდა...

— მე მივ-დი-ვარ, მაისში ვიზას ველოდები! — გასაგებად გავუმეორე და ამჯერად ხახვის ნაჭერი გადავიღე ჩემს თეფშზე.

გიორგიმ ქვესკნელის როგორიღაცა კარიბჭე ახსენა, მასში ჩასასვლელი ვიპოვეო.

— რაოო? გიორგი, რომელ თვეში ხარ დაბადებული?

— 27 დეკემბერს.

„ვაჲ, ვაჲ“, — იუმორით გავიფიქრე ჩემთვის, — „თხის რქა“ ყოფილა, „დონ-კიხოტი“, სასწაულების შეთხზვის ოსტატი, არადა აღარც მახსოვდა ვიცოდი თუ არა მისი დაბადების თარიღი ოთხი წლის წინ. „თხის რქა“! ჰოი, ოი...

კიდევ ერთი სადღეგრძელო დალია გიორგიმ და თხრობა ნოეს საკურთხეველზე განაგრძო, აქ არისო ბიბლიური ნოეს კიდობანი.

— შენ, ჩემო ძმაო, არ გეწყინოს, მაგრამ არ გამოვრიცხავ ცოტა ხანში ზოლებიან ხალათში გიხილო ეგეთების საავადმყოფოში. — სიცილით ვუთხარი.

ეწყინა...

— წლით? რომელ წელში ხარ დაბადებული?

— 1961-ში. — თავჩაღუნულმა მიპასუხა და ნივრის ფცქვნა განაგრძო. უჰჰ, „ხარი“ ყოფილა, — დავასკვენი, — ორმაგი მიწის სტიქია.

ბევრი ვისაუბრეთ იმ ღამეს. იგეთები მელაპარაკა, რომც დამეძინა, რა დამაძინებდა. მეტი რა გზა მქონდა, ვუსმენდი.

...გარეთ მტრედისფრად ინათა, შეთენებულიყო. კიდევ ერთი სადღეგრძელო ვთქვით და წავიდა. წასვლის წინ ჩანთიდან გაზეთი ამოიღო, რომელიღაცა გვერდზე მონიშნული სტატია მოძებნა, მთხოვა წამეკითხა და შემენახა. პატივცემულო მკითხველო! აი, რა ეწერა იმ პატარა გაზეთის ერთ გვერდზე:

„ცნობილ ბულგარელ ნათელმხილველთან — ვანგასთან მიიტანეს ძველი რუკა, რომლის წაკითხვაც ვერავინ შეძლო. ამის შესახებ იგი ეუბნება მის დისშვილს, კრასიმირა სტოიანოვას: ლაპარაკია რაღაც უზარმაზარზე, რაზეც არც შენ და არც იმ კაცს, არც სხვა ვინმეს

это очень важно, потому что в них описана история мира двухтысячелетней давности и двухтысячелетнего будущего. Этот саркофаг принесли на нашу землю люди, которые пришли из Египта. Они прибыли на верблюдах. Там были рабы, воины и верховные правители. Саркофаг опустили ночью, при полной тьме и тишине, и засыпали землей. Людей же, всех до одного, убили... Так погребена и орошена невинной кровью тайна, и она будет скрыта до того дня, пока ее не обнаружат, не покажут миру и не объяснят. Это драгоценная тысячелетняя рукопись"... *(Текст работники редакции выписали из одной из книг Ванги. Найти его очень легко. — Автор).*

Я, конечно, не понял, для чего друг оставил мне эту статью и как он связывал это пророчество Ванги с обнаруженным в Имерети, в Лихских горах, древним комплексом каменных сооружений.

* * *

Наступила весна...

Я решил-таки подняться в горы к Георгию Мазиашвили и посмотреть так называемый "Ноев алтарь". Собрал кое-что на дорогу, достал денег и устремился в горы, к Харагоули. Добрался и до деревни Нуниси, еще километра три прошагал пешком, преодолел, представьте, немало круч и даже подъемов... А ведь Я по гороскопу "вода". И видели ли вы воду, взбирающуюся вверх? Так и Я. Если кто хочет огорчить меня, должен взять меня с собой на подъем. Ну, в общем, несмотря ни на что, – Я поднялся!

Некоторое время спустя стоял перед огромным каменным китом. Короче, о том, что Я там увидел, рассказываю вот уже в третьем томе. Осталось описать еще в двух томах.

Так в чем, оказывается, дело...

Древнеиндийские Веды учат, что существует 8.400.000 живых существ. Но духовные пастыри современной Индии почему-то упустили из внимания, что все это огромное количество существ наверняка обладает черепом или каким-либо заменяющим его органом, в котором должен располагаться гипофиз организма. Мы не можем обойти этот закон природы, поскольку вне черепа и

ამჟამად ტვინი არ მიგიწვდებათ. ეს ტექსტი და რუკა ბევრჯერ გადაუწერიათ, ორივე ძალიან ძველია, რამოდენიმე თაობაზე ძველი. მაგრამ არავის შეუძლია ამოხსნას; აქ ლაპარაკია არა გადამალულ განძეულზე, არამედ დამწერლობაზე, რომელსაც ჯერ მსოფლიო არ იცნობს. ეს წარწერაა სწორედ ათასი წლების წინათ ჩამარხული კუბოს ქვის სახურავის შიდა მხარეზე. ეს სარკოფაგი რომ იპოვონ კიდეც, ამ წერილს ვერ ამოხსნიან; ეს კი მეტად მნიშვნელოვანია, რადგან იქ აღწერილია მსოფლიოს ორი ათასი წლის წინანდელი ისტორია და ორი ათასი წლის მომავლისა. ეს სარკოფაგი ჩვენს მიწაზე მოიტანა ხალხმა, რომლებიც ეგვიპტიდან მოვიდნენ. ისინი აქლემებით მოდიოდნენ. იქ იყვნენ მონები, მეომრები და უმაღლესი მმართველებიც. ერთხელ, ღამით, სრულ წყვდიადსა და მდუმარებაში კუბო ჩაუშვეს და მიწა მიაყარეს. ხალხი კი უკლებლივ დახოცეს. ასე ჩაიმარხა და უდანაშაულოთა სისხლით მოირწყა საიდუმლო იმ დღემდე, სანამ აღმოაჩენენ, მსოფლიოს აჩვენებენ და ამოხსნიან. ეს ათასწლოვანი უძვირფასესი წერილია"... (ეს ტექსტი გაზეთის თანამშრომლებს ამოუბეჭდავთ ჭალბატონი ვანგას ერთერთი წიგნიდან. მისი მოძებნა ადვილია. — ავტორი).

მე ვერ მივხვდი, რატომ დამიტოვა გიორგიმ იმ უთენია დილით სტატია ან რატომ დაუკავშირა ვანგას ეს წინასწარმეტყველება იმერეთში, ლიხის ქედზე აღმოჩენილ ქვის ნაგებობათა უძველეს კომპლექსს.

* * *

გაზაფხულიც დადგა.

გადავწყვიტე ერთხელ მაინც ავსულიყავი მთებში გია მაზიაშვილთან და ე.წ, „ნოეს საკურთხეველი" მენახა. საგზალი ვიშოვნე, როგორღაც გზის თანხაც მოვაგროვე და ხარაგოულის მთებს მივაშურე. სოფელ ნუნისსაც მივაგენი. შემდეგ, სამი კილომეტრი ფეხით ვიარე. თქვენ წარმოიდგინეთ, აღმართებიც კი ავიარე. არადა აკი გითხარით, ჰოროსკოპით „წყალი" ვარ. და გინახავთ სადმე აღმართზე ამავალი წყალი? ასე ვარ მეც! ამგვარად, თუ ვინმეს სურს მაწყენინოს, აღმართი უნდა ამატაროს. მიუხედავად ამ ყველაფრისა, — აველი.

ცოტა ხანში ქვის უდიდეს ვეშაპთან ვიდექი. მოკლედ, რაც იმ დღეს მე იქ ვნახე, აგერ, მესამე ტომია გიყვებით. სულ რაღაც, ორი ტომი კიდევ დამრჩა სათქმელი.

ახლა, რაშია თურმე საქმე...

темени ничто живое существовать не может. Исходя из этого, желательно поставить хотя бы два таких вопроса: 1) Живой ли организм Земля? 2) Где расположены ее череп или темя?..

* * *

В предыдущих томах книги Я решился сообщить читателю, что ареал упомянутого подземного пространства, в котором может уместиться несколько Грузий, нашими предками измерен и подан в различных текстах духовной литературы. К примеру, выдвинуто предположение, что в конце Нового завета апостол Иоанн в 21-й главе "Откровений" намеками дает сведения о размерах земного черепа *(п. 16)*. Но в современных изданиях текст "Откровения Иоанна", так же, как и вся Библия, обесцвечен с эзотерической позиции некачественным переводом, из-за чего получается, что у Божьего града два независимых размера – 144 локтя *(подразумеваются длина, ширина, высота ограды Божьего града)*, и тут же указываются другие измерения – 12.000 стадий *(в длину, ширину, высоту)*. Мне непонятно – как у одного города, в один момент, параллельно может быть два различных объема, размера – в одном случае "144 локтя", в другом же "12.000 стадий", примерно равных тысяче двумстам километров. Данные, не вызывающие доверия, абсурдные! Что-то не вяжется...

Во-первых, такие объемы ошеломили меня, к тому же, по моим расчетам, эти цифры относятся скорее к подземному миру и его ареалу. Как во все это поверить! Как-то уже знакомый нашему читателю архитектор и эзотерик **Гиа Паркая** предположительно вычислил пространство этой подземной пустоты, опираясь на сохранившуюся в словаре С.-С. Орбелиани информацию. Не знаю, насколько мне точно запомнилось, но вычисления господин Гиа вел примерно несколько месяцев. В частности, у нас сразу возникло предположение, что древнегрузинская мера длины "эджи" равна не тому, что мы тогда думали, а гораздо большему. Господин Гиа определил, насколько это было возможно, сравнительно точные размеры для "qуэканы" *(т.е. подземной пустоты)* и установил, что она больше, нежели мы думали в прежние годы, и пришел к заключению, что ареал "qуэканы" в точности соот-

ძველინდური ვედები გვასწავლიან, რომ არსებობს 8.400.000 ცოცხალი არსება. მაგრამ თანამედროვე ინდოეთის სულიერ მოძღვრებს რატომღაც მხედველობიდან გამორჩათ, რომ ამ ოდენობის ცოცხალ არსებათაგან აუცილებლად ყველას ექნება თავის ქალა ან მისი ფუნქციის შემსრულებელი როგორიღაცა ორგანო, სადაც ამავე ორგანიზმის ჰიპოფიზი უნდა მდებარეობდეს. ჩვენ გვერდს ვერ ავუვლით ბუნების ამ კანონს, რამეთუ თავის ქალასა და თხემის გარეშე ვერ იარსებებს ვერც ერთი სულდგმული. აქედან გამომდინარე სასურველია დავსვათ თუნდაც ორი ასეთი შეკითხვა: 1) დედამიწა ცოცხალი ორგანიზმია? 2) სად არის მისი თავის ქალა ან თხემი?..

ამ წიგნის წინა ნაწილებში გავბედე მეთქვა მკითხველისათვის, რომ აღნიშნული მიწისქვეშა სივრცის არეალი, რომელშიც რამდენიმე საქართველო ჩაეტევა, გაზომილი აქვთ ჩვენს წინაპრებს და სასულიერო ლიტერატურის სხვადასხვა ტექსტებით გვაწვდიან. მაგალითად, გაჩნდა ვარაუდი, რომ „ახალი აღთქმის“ ბოლოს იოანე მახარებელი „გამოცხადების“ 21-ე თავში შეფარვით გვამცნობს დედამიწის თავის ქალას ზომებს (იხ. 16-ე ფრაზა). მაგრამ თანამედროვე გამოცემებში, ისე როგორც სრულიად ბიბლია, „იოანეს გამოცხადების“ ტექსტიც გაფერმკრთალებულია ეზოთერული სწავლების მხრივ მისი არახარისხოვანი თარგმანით, რის გამოც ისეა გაგებული, თითქოს ღვთის ქალაქს აქვს ორი დამოუკიდებელი ზომა — 144 წყრთა... (აქ იგულისხმება წმიდა ქალაქის გალავნის სიგრძე, სიგანე, სიმაღლე), ხოლო იქვე მითითებულია ამავე ქალაქის მეორე ზომა — „12.000 უტევანი“ (სიგრძე, სიგანე, სიმაღლე). აქ ჩემთვის გაუგებარია, როგორ შეიძლება ერთ ქალაქს ერთ მომენტში პარალელურად ჰქონდეს ორი სხვადასხვა მოცულობა: ერთ შემთხვევაში — 144 წყრთა, ხოლო მეორე შემთხვევაში — 12.000 უტევანი, რაც ათას ორას კილომეტრს უნდა უდრიდეს (დაახლოებით). ეს უკვე აბსურდია, არ გამოდის!

ჯერ იყო და ასეთმა ზომებმა გამაოგნა, თანაც ჩემი გათვლით ეს ციფრები შეეხება მიწისქვეშა სამყაროსა და მის არეალს. როგორი დასაჯერებელია... ერთ დღეს, ჩვენი მკითხველისათვის ნაცნობმა არქიტექტორმა და ეზოთერიკოსმა — **გია პარკაიამ**, გაითვალა აღნიშნული მიწისქვეშა სიცარიელის სავარაუდო სივრცე სულხან-საბა ორბელიანის ლექსიკონში შემონახული ინფორმაციების მიხედვით. არ ვიცი, რამდენად სწორად მახსოვს, მაგრამ დაახლოებით რამდენიმე თვე იკვლევდა ბატონი გია ამ ერთ საკითხს. კერძოდ, ჩვენში ადრევე გაჩნდა ეჭვი, რომ ძველქართული საზომი ერთეული „ეჯი“ უნდა ყოფილიყო არა იმდენი, რამდე-

ветствует размерам Луны! Мы совсем сбились с толку. Сбились потому, что пустота, которую Кавказ прикрывает сверху, обширнее, нежели предполагалось. Что касается Луны, то исходя из расчетов возникает мысль, что Земля – мать Луны, т.е. Луна – обледенелая пористая масса, последнее порождение нашей планеты. Потому-то размеры Луны и "qуэканы" соответствуют друг другу.

••••

В исследование со здоровой критикой вторгся и включился профессор Гамлет Цулая, с выводами которого вы познакомились во II томе этой книги. Господин Гамлет сразу принял на веру одно из предположений грузинских эзотериков и путем математических расчетов научно подтвердил, что если и в самом деле на Земле когда-то произошел потоп и Ной возвел какой-то ковчег, то он наверняка должен был быть сложен из камней и раствора извести и быть стационарным! Не знающим предыдущих частей этой книги коротко разъясню, что, по нашему мнению, легендарные "черепаха" и "кит", обнаруженные почти в центре Грузии, параллельно являются и описанным в Ветхом завете "Ноевым ковчегом", в котором при потопе спаслись живые существа.

Но на сей раз мы с профессором Г. Цулая вступили в спор по вопросу о том, что если, по моему мнению, пустота под Грузией заполнилась водой еще до потопа *(о чем говорится в I томе этой книги)*, и если "qуэкана" настолько велика, то с его точки зрения здесь имеется алогичность, поскольку, если все это количество воды гипотетически извлечь из "qуэканы" на поверхность Земли, то оно, по расчетам, покроет своей массой всю планету. Так что господин Цулая не разделяет предположения о наличии под землей столь большой пустоты, да еще при условии, что она и поныне заполнена водой. Что ж, логика привела профессора к такому выводу. Я же стою на своем, и одно из моих соображений – о том, что, как и остальные организмы, и Земля должна была родиться из воды, – понемногу набирает силу. Так что, если женские микроорганизмы нашей планеты в момент родов извергают влагу *(женщины, самки животных и т.д.)*, вода должна была излиться и во время родов Земли, лишь с одним различием: микроорганизмы исторгают воду наружу, а поскольку в масштабах пла-

ნიც იმ ხანად გვეგონა, არამედ უფრო მეტი. ბატონმა გიამ შეძლებისდაგვარად გამოიძია „ქუეყანის“ (ე.ი, ამ მიწისქვეშა სივრცის) შედარებით ზუსტი ზომები და დაადგინა, რომ იგი უფრო დიდი ყოფილა, ვიდრე გასულ წლებში გვეგონა და მივიდა ასეთ დასკვნამდე, რომ **„ქუეყანის“ არეალი ზუსტად მთვარის ზომისაა!** მთლად დავიბენით... დავიბენით ჯერ იმიტომ, რომ სიცარიელე, რომელსაც კავკასია ფარავს ზემოდან, უფრო დიდი ყოფილა, ვიდრე მანამდე გვეგონა. რაც შეეხება მთვარეს, ასეთი გათვლებით დაიბადა ეჭვი, რომ დედამიწა მთვარის დედაც გამოდის, ანუ მთვარე არის გაყინული თხევადი მასა, რომელიც უკანასკნელად დაბადა ჩვენმა პლანეტამ. ამიტომ არის იგი „ქუეყანის“ ზომის.

კვლევაში საღი კამათით შემოიჭრა პროფესორი ჰამლეტ წულაია, რომლის დასკვნებსაც ამ წიგნის II ტომში გაეცანით. ბატონმა ჰამლეტმა მალევე დაიჯერა ქართველი ეზოთერიკოსების ერთ-ერთი ვარაუდი და მათემატიკური გათვლებით მეცნიერულად დაასაბუთა, რომ თუ ოდესმე დედამიწაზე ნამდვილად მოხდა წარღვნა და ნოემ როგორიღაც კიდობანი ააგო, იგი აუცილებლად კირწყალით უნდა აეგოთ და თანაც სტაციონარული! თუ ვინმე არ იცნობს ამ წიგნის წინა ტექსტებს, მათ მოკლედ განვუმარტავ, რომ ჩვენი აზრით, ის ლეგენდარული „კუ“ და „ვეშაპი“, რომლებიც საქართველოს თითქმის ცენტრშია აღმოჩენილი, არის ბიბლიის „ძველ აღთქმაში“ აღწერილი „ნოეს კიდობანი“, რითაც წარღვნის დროს ადამიანი გადარჩა.

მაგრამ ამჯერად პროფესორი წულაია გამოშედავა ერთ ასეთ საკითხზე, რომ თუ ჩემი აზრით „ქუეყანა“ წარღვნის დაწყებამდე წყლით ამოივსო, რაც I ტომშივეა ნათქვამი; და თუ „ქუეყანა“ ესოდენ დიდია, მისი აზრით აქ ლოგიკაა არეული, რადგან თუ ამ წყლის სრულ ოდენობას წარმოსახვით ამოვღვრით „ქუეყანიდან“ მიწის პირზე, პროფესორის გაანგარიშებით, დედამიწა სრულიად იფარება წყლის მასით. ამგვარად, ბატონი წულაია არ იზიარებს მიწაში ამოდენა სიცარიელის არსებობას და თანაც ისეთი პირობებით, თითქოს ეს სიცარიელე დღეს წყლით იყოს სავსე. რა გაეწყობა, მისმა ლოგიკამ ამ დასკვნამდე მიიყვანა პროფესორი. მე კი სიხარულის ცას ვეწიე ასეთი ინფორმაციით და როგორც იქნა ჩემი ერთ-ერთი სხვა მოსაზრება გაიმართა წელში, რომ ისე როგორც სხვა დანარჩენი ორგანიზმები, დედამიწაც წყლიდან უნდა დაბადებულიყო. ამგვარად, თუ ჩვენი პლანეტის დედრი მიკროორგანიზმები წყალს აქცევენ მშობიარობის მომენტში (ქალები, დედრი ცხოველები და ა.შ.), წყალი უნდა დაქცეულიყო დედამიწის მშობიარობის დროსაც, ოღონდ

4. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

неты понятие "наружу от себя" приобретает, исходя из законов гравитации, иной смысл, нам до конца не понятный, то, видимо, влага матери-планеты переместилась внутрь нее, в связи с чем лоно Земли – "qуэкана" и наполнилась водой. Думается, только после этого должна была возникнуть суша. Тем временем существовавшая в "qуэкане" цивилизация потихоньку погружалась в воду, в связи с чем люди покидали это подземелье и выходили на поверхность Земли – "над qуэканой".

В ближайшее после этого время и произошел потоп.

* * *

ადამიანისგან ერთი განსხვავებით: მიკროორგანიზმები გარეთ აქცევენ წყალს, ხოლო ვინაიდან პლანეტის მასშტაბით გაუგებარია ცნება „წყლის გადაღვრა მისგან გარეთ“, გრავიტაციის კანონებიდან გამომდინარე, დედა-პლანეტის წყალი მასშივე დატრიალდა, შიგნით, რის გამოც დედამიწის საბადებელი — „ქუეყანა“ წყლით ამოივსო. ვფიქრობ, მხოლოდ ამის შემდეგ უნდა გამოჩენილიყო ხმელეთი. მანამდე კი „ქუეყანაში“ არსებული ცივილიზაცია ნელ-ნელა წყალში იძირება, რის გამოც ადამიანები ტოვებენ მიწისქვეშეთს და მიწის პირზე — „ქუეყანასა ზედა“ ამოდიან. იმ ხანებში მალევე მოხდა წარღვნა.

* * *

А сейчас последуем за эзотерической мыслью...

Во II томе этой книги было объяснено понятие "эгрегорный центр", и думаю, убедительно. Но мною замечено, что некоторые из читателей не разобрались в принципе и смысле слова "эгрегор". Между тем, как мне кажется, в таком случае не исключено возникновение препятствий на пути эзотерического мышления. А это означает, что с необходимостью появятся и препятствия в точности восприятия сути духовного мира. Так что, грузинское это слово по происхождению или нет, пока что, до того, как удастся восстановить древнеиберийский синоним самого понятия, доверимся ему и введем его в употребление. А в старину в Грузии его содержанию соответствовало в какой-то мере слово "венец" *(корона)*.

И еще, в ряду многих других вопросов, не все усвоили и возникла необходимость разъяснения понятия – "истина находится посредине".

Один из читателей в своем письме сообщает мне, что второй том этой книги дал ему ответы на многие вопросы, над которыми он размышлял целых четыре года... *(Напомню: I том вышел в 1994 г., а II том в 1998 г.)* Но и после его выхода, по сведениям откликнувшихся читателей, все еще остается немало требующего дополнительного разъяснения. Почему так происходит? И что вызывает по ходу времени надобность в дополнительных "суждениях и объяснениях" по вопросу, связанному с тайной Лазаря, и к тому же параллельно "умолчаниях и необъяснениях". Возможно, многие читатели придут к выводу, что автор этой книги действует одновременно по принципам и "да", и "нет" и насколько поверяет и приоткрывает нам завесу тайны эзотерического табу, настолько и в чем-то высказывается не до конца. Да, это так, и если вам хочется вобрать в себя больше биополя, "высказыванию" должно сопутствовать "умолчание", т.е. если они не будут существовать вместе, рядом, тогда и одна, и другая сторона окажутся ослабленными. Точнее, если не существует "да", не сможет вести существования и его противоположность и половина "нет". Исходя из этого, Я решил развивать повествование, начиная с первого же тома, на принципе приоткрытия и неприоткрытия, объяснения и

აბა, ახლა კი ეზოთერულ აზროვნებას შევუდგეთ...

ამ წიგნის მეორე ტომში განიმარტა „ეგრეგორული ცენტრის“ ცნება, თანაც, თითქოს გასაგებად. მაგრამ ბევრისგან შევიტყვე, რომ კარგად ვერ გაუგიათ სიტყვა „ეგრეგორის“ თანაარსი და პრინციპი. არადა მიმაჩნია, რომ ასეთი რამის არცოდნის შემთხვევაში მოსალოდნელია შეფერხდეთ ეზოთერული აზროვნების გზაზე. ეს კი ნიშნავს, რომ თქვენ შეფერხდებით აგრეთვე სწორად შეიმეცნოთ სულიერი სამყაროს არსი. ამგვარად, ქართულია ეს სიტყვა თუ არა, ვიდრე მისი შინაარსის ამსახველ ძველიბერიულ ცნებას აღვადგენდეთ, ჯერჯერობით სიტყვა „ეგრეგორის“ გამოყენებას დავჯერდეთ. უწინ კი ასეთ ცნებას „გვირგვინი“ ერქვა საქართველოში.

და კიდევ, სხვა მრავალ საკითხთან ერთად, ხალხმა ვერ გაიგო რას ნიშნავს – „ჭეშმარიტება შუაშია“!

ერთ-ერთი მკითხველი წერილით მატყობინებს, რომ ამ წიგნის მეორე ტომმა ბევრ მის შეკითხვას გასცა პასუხი, რაზედაც ოთხი წელი ფიქრობდა... (შეგახსენებთ, I ტომი 1994 წელს გამოიცა, ხოლო II ტომი 1998-ში). მიუხედავად ყველაფრისა, მკითხველის შეფასებით მაინც უამრავი საკითხი დარჩენილა მისთვის გასარკვევი. რატომ ხდება ასე? ანუ რა იწვევს წლების მანძილზე ლაზარეს საიდუმლოსთან დაკავშირებული საკითხების თან „გაგებას“, მაგრამ იქვე „ვერ გაგებას“; „ახსნას“, მაგრამ პარალელურად „არ ახსნას“... ალბათ მრავალი მკითხველი დაასკვნის, რომ თითქოს ამ წიგნის ავტორი ერთდროულად მოქმედებს „ჰო-არას“ პრინციპით და რამდენადაც გაგვანდო ეზოთერული ტაბუ, იმდენად რაღაცას ბოლომდე არ გვეუბნებიან. კი, ასეა, რადგან თუ გსურთ ბევრი ბიოველი შეიძინოთ, „თქმას“ თან უნდა ახლდეს „არ თქმა“. წინააღმდეგ შემთხვევაში ძველქართული აზროვნებიდან ამოვვარდებით. და თუ ერთად არ იარსებებს „ჰო“ და „არა“, მაშასადამე, თუ ერთად არ იარსებებს „თქმაც“ და „არ თქმაც“, თურმე ერთი მხარეც სუსტი იქნება და მეორეც, უფრო სწორად, თუ არ არსებობს „ჰო“, არც „არა“ იარსებებს მისი მეორე ნახევრის გარეშე. აქედან გამომდინარე გადავწყვიტე, რომ ჩემი თხრობა I ტომიდანვე განვითარებულიყო განდობისა და არ განდობის; ახსნისა და ბოლომდე გაუხსნელობის, ან, თქმისა და არ თქმის ტენდენციით, რაც თურმე ენერგეტიკული რხევების მბადებელია. აი, ამიტომ გადავწყვიტე იმთავითვე ამგვარი მანერით მომეთხრო თქვენთვის ლაზარეს ესოდენ

неполного объяснения, высказывания и умолчания, что, оказывается, порождает энергетические колебания. Вот почему с самого же начала Я повел рассказ о столь сложном феномене Лазаря в подобной манере. Фактически, она будет преобладать и в настоящем – третьем томе. Мне предстоит рассказать вам о том, о чем можно было сообщить и в предыдущих частях этой книги, но Я предоставил читателю возможность задуматься над возникающими вопросами и самому сделать выводы, чем он сам мог довершить рассмотрение той или иной темы и не отложить все до конца разжевавшую книгу в сторону. Ведь эзотерический метод подразумевает особую самостоятельность мышления. В ином случае наше подсознание не пробудится, а память души по-прежнему будет пребывать в состоянии дремоты.

Так что мне представляется необходимым, прежде чем перейти к третьей части книги, еще раз обратиться к понятию "эгрегорного центра". Параллельно будут приводиться примеры для объяснения и второго вопроса, и думается, нам нетрудно будет прийти к полному пониманию суждения "истина посредине". И начнем мы, пожалуй, именно с этого вопроса...

••••

В один из обыкновенных, будничных дней Будда, расположившись на берегу реки, по обыкновению, размышлял. Это происходило в Индии. Из зарослей вышла и села неподалеку маленькая девочка с ситаром в руках. Будда поднял на нее взгляд...

Девочка принялась было играть на ситаре, но оказалось, что струны не натянуты. Будда пристальнее смотрит на девочку... Девочка попыталась натянуть струны. Будда по-прежнему всматривается в нее... Но струны натянулись до предела и лопнули. Будда оценил про себя действия девочки и струн и пришел к заключению, что ребенку не удается сыграть на ситаре в двух случаях – если струны натянуты слабо, или если они перетянуты слишком. Будда улыбнулся девочке, склонил голову в знак благодарности и в душе для себя отметил: "Истина посредине"! Это один из прекрасных примеров индийского мышления, великолепного в первую голову своей простотой. Мысль Будды развивается именно так: посмотрел, увидел, вгляделся и сделал вывод! Тем и велик Будда, что правильно смотрел, правильно видел и делал

რთული თავგადასავალი. ფაქტიურად, იგივე მოხდება ახლაც – III ტომში. მე ბევრი რამ უნდა გიამბოთ ისეთი, რისი თქმაც წინა ნაწილებშიც შეიძლებოდა, მაგრამ იქვე დაგიტოვეთ დამოუკიდებელი ფიქრის საშუალებაც, რითაც თქვენ თვითონ უნდა დაგესრულებინათ ამა თუ იმ თემის განმარტება. მე რომ გითხრათ ყველაფერი, წაიკითხავთ ამ წიგნს და თაროზე შემოდებთ, ე.ი, აღარ იფიქრებთ ბოლომდე გაარკვიოთ საკითხი. ამიტომ არ გეუბნებით ყველაფერს, რათა თვითონაც განსაჯოთ ზოგიერთი დეტალი და გამოიმუშაოთ ეზოთერული საკითხების თვითნებური გადაწყვეტის უნარი. სხვანაირად ვერ გაიღვიძებს ჩვენი ქვეცნობიერება და სულის მეხსიერება კვლავაც მიძინებულ მდგომარეობაში დარჩება.

მაშ ასე, ვიდრე ამ წიგნის მესამე ნაწილის თხრობაზე გადავიდოდე, მიმაჩნია კიდევ ერთხელ უნდა განემარტოს მკითხველს „ეგრეგორული ცენტრის“ ცნება. პარალელურად მაგალითებს მოვიყვან მეორე საკითხის ასახსნელად და ვფიქრობ, ადვილად მივხვდებით, რას ნიშნავს „ჭეშმარიტება შუაშია“. მოდით, თუნდაც ჯერ ამ საკითხით დავიწყებ...

* * *

ერთ ჩვეულებრივ დღეს ბუდა მდინარის პირას იმყოფება და რაღა თქმა უნდა, ფიქრობს. ეს ხდება ინდოეთში. საიდანღაც პატარა გოგონა გამოჩნდა სიტარით ხელში და იქვე, შორიახლოს ჩამოჯდა. ბუდა გოგონას დააკვირდა...

ინდოელმა გოგონამ სიტარის დაკვრა მოისურვა, მაგრამ სიმები მოშვებული აღმოჩნდა. ბუდა გოგონას უცქერს და აკვირდება... გოგონამ სიმების მოჭიმვა დაიწყო. ბუდა კვლავაც გოგონას აკვირდება... მაგრამ ბავშვმა ზედმეტად მოჭიმა სიტარის სიმები და გაწყდა. ბუდამ გოგონასა და სიმების მოქმედება შეაფასა და დაასკვნა, რომ ბავშვმა სიტარა ვერ დაუკრა ორ შემთხვევაში: როდესაც სიმები ძლიერ მოშვებულიყო, და როდესაც გოგონამ ძლიერ მოჭიმა სიმები. ბუდამ გოგონას გაუღიმა, მადლიერების ნიშნად თავი დაუხარა და თავისთვის დაასკვნა: „ჭეშმარიტება შუაშია“! ეს არის ინდური აზროვნების ერთ-ერთი მშვენიერი მაგალითი, რომელიც ფრიად გენიალურია პირველ რიგში მისი უბრალოებით. არადა ბუდას სხვანაირად ფიქრი არ შეეძლო – შეხედა, დაინახა, დააკვირდა და დაასკვნა. ამიტომაა ბუდა დიდი, რომ სწორად უცქერდა, სწორად აკვირდებოდა და სწორად ასკვნიდა ყველაფერს. ჩვენ კი ნაპოვნი დასკვნების გათავისების უნარიც დავკარგეთ. კარგად დააკვირდით: მათ შექმნეს და დაგვიტოვეს ჭეშმარიტი ცოდნა, ჩვენ კი გაგების სურვილიც აღარა გვაქვს.

точные выводы. Мы же утратили даже способность усвоить готовые выводы. Вдумайтесь поглубже: они создали и оставили нам истинное знание, а у нас нет даже желания разобраться в нем.

Если лучше вглядеться в наше бытие, неизбежно придется признать, что такой вывод Будды касается не только ситара, а является одним из законов природы, но мы этого не замечаем. А реальность, действительность и в самом деле находится посредине. Вот один из прекрасных примеров: у палки имеются два конца, сама же палка находится посредине! И другой: симптомы повышенного и пониженного давления человеческого организма очень сходны, но достаточно добиться среднего состояния, как нам становится лучше, т.е. и здоровье посредине. Третий пример: нельзя принимать еду слишком холодной или слишком горячей, нужно находить среднюю, нормальную температуру. Т.е. и в данном случае истина посредине. Далее...

Неудобно носить слишком старую или слишком новую одежду *(это относится и к обуви)*, **так как и та, и другая нас нервируют;**

Нежелательно жить в слишком новом или слишком старом жилище;

Ничего не увидишь в зеркале со слишком близкого или слишком дальнего расстояния;

Трудно переносить и сильный холод, и сильную жару;

Очень беспокоят организм и голод, и пресыщение;

Посеянный лук начинается с семени *(в земле)* **и кончается семенем** *(на верхушках)*, **сам же лук остается посредине.**

••••

Предлагаю и другие, аналогичные примеры, когда "истина находится посредине":

Человек погибает от недостатка или от избытка вдыхаемого воздуха, то есть и жизнь посредине;

Не поется людям двух категорий – очень богатым или очень бедным. Так что же, и песня посредине?..

Одинаково утомительны – и длительный сон, и длительная бессонница;

თუ უკეთ დავაკვირდებით ჩვენს ყოფიერებას, ბუდას ამგვარი დასკვნა მხოლოდ სიტარას არ ეხება, თურმე ეს არის ბუნების ერთ-ერთი კანონი, როდესაც ასეა მაგრამ ვერ ვამჩნევთ. არადა რეალური სინამდვილე მართლაც შუაშია. აი, ერთ-ერთი საუკეთესო მაგალითი: ჯოხს ორი ბოლო აქვს, თვითონ ჯოხი კი შუაშია! მეორე მაგალითი: ადამიანის ორგანიზმის მაღალი ან დაბალი წნევის სიმპტომები ძალზედ ჰგვანან ერთმანეთს, მაგრამ საკმარისია წნევის შუა მდგომარეობას მივაღწიოთ, რომ კარგად ვართ. ე.ი, ჯანმრთელობაც შუაშია. მესამე მაგალითი: დაუშვებელია ძალიან ცივი ან ძალიან ცხელი საჭმლის ჭამა. ამიტომ, ვცდილობთ მოვძებნოთ საჭმლის შუა, ე.წ, „ნორმალური“ ტემპერატურა. ხომ ხედავთ, აქაც „ჭეშმარიტება შუაშია“. შემდეგ...

არ ვარგა ძალიან ძველი ან ძალიან ახალი ტანსაცმლის ჩაცმა (იგივე ითქმის ფეხსაცმელებზე), რადგან ახალიც გვანერვიულებს და ძველიც;

არ არის სასურველი ძალიან ახალ ან ძალიან ძველ ბინაში იცხოვრო;

ვერაფერს დაინახავთ სარკეში ძალიან ახლოდან და ძალიან შორიდან;

აუტანელია ძლიერი სიცივე ან ძლიერი სიცხე;

ერთნაირად შემაწუხებელია ფრიად გაძღომა და შიმშილი;

ხახვი თესლიდან იწყება (ძირში) და თესლშივე მთავრდება (მაღლა), თვით ხახვი კი შუაშია;

ადამიანები ვინმეს მისამართით ვინერწყვებით ორ შემთხვევაში: როდესაც ძალიან გვიყვარს (პაწია ბავშვს მოეფერებიან-ხოლმე – „ფუი, ფუ-შენო“), და მეორე შემთხვევაში, როდესაც... მოკლედ, ალბათ გასაგებია.

•••

გთავაზობთ ანალოგიურ სხვა მაგალითებსაც, როდესაც „ჭეშმარიტება შუაშია“:

ადამიანი კვდება უჰაეროდ ან ბევრი ჰაერის შესუნთქვის გამო. ე.ი, სიცოცხლეც შუაშია;

არ ემღერება ადამიანთა ორ კატეგორიას – ძალიან მდიდარსა და ძალიან ღარიბს. ეს როგორ, სიმღერაც შუაშია?..

ორივე ფრიად დამღლელია – უძილობა და ბევრი ძილი;

Человек проявляет черты ребенка в детстве и в старости. А пора серьезности – посредине;

Непременно упадет слишком полный или пустой мешок;

Ядерный взрыв неубийствен или в большой близости, или в большом отдалении. Ареал же его опасного действия – посредине;

Утомительны и быстрый, и медленный ход, а долгое хождение пешком и в этом случае посредине;

Оркестр молчит перед началом исполнения произведения и в момент окончания. Музыка же – посредине;

Есть государства очень богатые, а есть – где население живет на улицах. Так вот, наша Грузия находится посредине!

Следующий пример...

В стакане с чаем осадки скапливаются внизу, на дне, а налет вверху, на поверхности, и когда мы все это размешиваем ложкой, пена от сахара напоминает галактику. Выпив чай, оставляем в стакане пару глотков, потому что в них сосредоточиваются нечистоты от напитка. Но мне представляется, что эту пару глотков лучше сливать сразу и с поверхности, до того, как начать пить. Вы спросите – почему? Да потому, что по воле природы и верхний слой заваренного чая нечист, чистый же чай находится посредине! Аналогичное происходит и с кофе, но убедить в этом, особенно женщин, бывает очень непросто.

Как-то Будда, размышляя по обыкновению у берега реки, пришел к выводу, что "истина посредине". И примеров этому неисчислимое множество...

Представим себе, что несколько человек сели в автомашину с целью куда-то ехать, но машина стоит, стоит и все стоит, не двигается с места. Через несколько часов пассажиры могут дойти до истерического состояния, потому что ожидание движения в стоящей автомашине равносильно самозомбированию. А это явление неестественное, и в связи с этим захватывающее нас действие может стать источником отрицательного биополя. Но сейчас представим, что после долгого ожидания машина неожиданно резко срывается с места. Когда скорость достигнет предельных возмож-

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ადამიანი ბავშვობაშიც ბავშვია და სიბერეშიც, სერიოზულობა კი თურმე შუაშია;

აუცილებლად წაიქცევა სავსე ან ცარიელი ტომარა;

ბირთვული აფეთქება არასასიკვდილოა ძალიან შორს, ან ძალიან ახლოს. მისი მოქმედების არეალიც შუაშია;

ვიღლებით სწრაფი ან ნელი სიარულის დროს. დიდხანს სიარული კი შუაშია;

ორკესტრი ღუმს ნაწარმოების დაწყების წინ და დამთავრების მომენტში. მაშასადამე, მუსიკაც შუაშია;

ზოგიერთი სახელმწიფო ძალზედ მდიდარია, ზოგან კი ქუჩებში ცხოვრობენ. მაშ, გილოცავთ, ამ მხრივ ჩვენი საქართველოც შუაშია!

აი, შემდეგი მაგალითი...

ჩაით სავსე ჭიქაში სიბინძურე გროვდება ძირში და თავში, ჩაის ზემოდან, თეთრი ქაფის სახით, რომელიც კოვზით მორევის შემთხვევაში ბორჯღალს მოგვაგონებს. დააკვირდით, ჩვენ ვტოვებთ ფინჯანში ჩაის ბოლო ორ ყლუპს, რადგან იგი უსუფთაოა, მაგრამ ჩემი რჩევაა – ორი ყლუპი ჩაი დატოვოთ სმის დაწყებამდე. იკითხავთ – როგორ? კოვზით ამოღვარეთ და გადააქციეთ, რამეთუ ბუნების ნებით ჩაის ზედა ნაწილიც სიბინძურეა, სუფთა ჩაი კი შუაშია! ანალოგიური რამ ხდება მოდუღებულ ყავაშიც, მაგრამ როგორ გნებავთ მანდილოსნები დავარწმუნოთ, რომ ყავის ქაფი უარყოფითია და მისი დალევა არასასურველია.

ერთ დღეს ბუდამ მდინარის პირას დაასკვნა, რომ „ჭეშმარიტება შუაშია“. აი, კიდევ ერთი მშვენიერი მაგალითი...

წარმოვიდგინოთ, რამდენიმე კაცი ჩავჯექით ავტომანქანაში იქ წასვლის მიზნით, მაგრამ ავტომანქანა დგას, დგას და კიდევ დგას, არ მიდის. რამდენიმე საათში ისტერიულ კივილამდე მივალთ მგზავრები – დგომით, ვინაიდან ჩაჯდე ავტომანქანაში და მხოლოდ იდგე, – თვითზომბირების ტოლფასია. ეს კი არაბუნებრივი მოვლენაა და ამის გამო ჩვენ ყველას უარყოფითი ბიოველი შეგვიპყრობს. მაგრამ ახლა წარმოვიდგინოთ ძალზედ სწრაფად გააქანეს ის ავტომანქანა, რომელშიც წელან რამდენიმე საათი ვისხედით უსაქმოდ. როდესაც ჩვენი სისწრაფე ძრავის შესაძლებლობის მაქსიმუმს მიაღწევს, ჩვენ კვლავაც კივილის სურვილთან აღმოვჩნდებით შიშით. მაშასადამე, უნდა დავასკვნათ, რომ ორი უკიდურესი მდგომარეობა, რომლებიც ძალზედ ჰგვანან ერთმანეთს თვისებებით, უარყოფით სიხშირეებს ექვემდებარებიან, ხოლო შედარებით

ностей двигателя, пассажиры снова могут впасть в истерическое состояние. Стало быть, должно сделать вывод, что крайности, которые очень сходны друг с другом по свойствам, подчиняются отрицательным частотам, а положение, близкое к среднему, характеризуется положительным полем. Что ж, Будда прав!

А сейчас Я перейду ко второму, сравнительно более сложному вопросу и коснусь свойств эгрегора...

* * *

Возьмите в руки карандаш, ручку или какую-либо иную ровную палочку, хотя бы линейку. Возьмитесь за нее пальцами где-нибудь и запомните, что **место прикосновения ваших пальцев являет собой ее эгрегорный центр**, и это означает, что в данный момент длина палки идейно поделена на правую и левую половины. Вот это и есть духовный конденсатор! А местонахождение ваших пальцев на палке представляет из себя нулевую, сравнительно неподвижную точку. Можете проверить: при приведении палки в движение, место, откуда ему был дан пальцами импульс, окажется наименее подвижным. Исходя из законов сияния, можно предположить, что содержащееся в палке сверхсияние устремляется к отрезку, который зажат пальцами. Вот что означает "эгрегорный центр"!

Недавно у меня был разговор на эту тему с одним из гостей. Для эксперимента Я использовал линейку. Некоторое время он слушал меня с насильственной улыбкой на устах, – до этого ли нам всем сейчас! В общем, думал, что Я его учил искать центр линейки. Взял ее у меня из рук, сам нашел центр *(что и говорить, самую середину)*, стал убеждать, что получается похоже на весы и удивленно взглянул на меня – какие, мол, этому нужны объяснения!

– Нет, нет, Я собирался сказать вам совсем о другом. Дайте мне, пожалуйста, линейку и взгляните... – и Я продолжил свои постулаты.

– Мои пальцы сейчас расположены ближе к одному из концов линейки. Спрашивается: почему это место "эгрегорный", а не просто – центр? В первую голову потому, что понятие "эгрегорный" подразумевает множество белого поля, что может стать причиной

შუა მონაკვეთი დადებითი ველით ხასიათდება. რას ერჩით, სწორია ბუდა!

ახლა მეორე, შედარებით რთულ საკითხზე გადავალ და გონებას ეგრეგორის თვისებებიც შევახსენოთ...

ხელში დაიკავეთ ფანქარი, კალამი ან როგორიღაცა სწორი ჯოხი, თუნდაც სახაზავი. სწორ ჯოხს სადმე მოკიდეთ თითები და დაიმახსოვრეთ, რომ **თქვენი თითების მონაკიდი ადგილი მის ეგრეგორულ ცენტრს წარმოადგენს**, რაც ნიშნავს, რომ ჯოხის სიგრძე ამ მომენტში იდეურად გაქვთ გაყოფილი მარჯვენა და მარცხენა ნახევრად. ეს კი უკვე სულიერი კონდენსატორია! ხოლო ჯოხზე ჩაცლებული თქვენი თითები წარმოადგენენ ჯოხის ნულოვან, შედარებით უძრავ წერტილს. გნებავთ შეამოწმეთ: თუ ამ მომენტში ჯოხს მიმოატრიალებთ თითებით, საიდანაც ეს მოხდება, ის მონაკვეთი ყველაზე უძრავი წერტილი აღმოჩნდება. უფლის ველის კანონებიდან გამომდინარე კი უნდა ვივარაუდოთ, რომ ჯოხის კუთვნილი ზენათება ჯოხის იმ მონაკვეთში უფრო დაგროვდება, სადაც თითებით გვიკავია იგი. აი, რას ნიშნავს „ეგრეგორული ცენტრი“!

ამას წინათ ეს თემა ერთ-ერთ სტუმარსაც ავუხსენი ჩემს ბინაში. საექსპერიმენტოდ სახაზავი გამოვიყენე. იგი ერთხანს ნაძალადევი ღიმილით მისმენდა, თითქოს, — რაღა დროს ეგეთებიაო! მოკლედ, ეგონა მე მას სახაზავის ცენტრის მოძებნას ვასწავლიდი. ცოტა ხანში სახაზავი გამომართვა, თვითონვე მოძებნა მისი ცენტრი (რაღა თქმა უნდა, შუაში) და დამარწმუნა რა, რომ იგი სასწორს დაემგვანა, გაკვირვებული სახით გამომხედა, — ამას რა აზსნა უნდაო! — არა, არა, მე სულ სხვა რაღაცის თქმას ვაპირებდი. თუ შეიძლება, სახაზავი მათხოვეთ და შეხედეთ... — და საუბარი კვლავაც მე განვაგრძე.

— მე ახლა თითები მიკიდია სახაზავის განაპირას. ახლა გკითხებით: რატომ არის იგი „ეგრეგორული“ და რატომ არ ვარქმევთ მას, უბრალოდ — ცენტრს? პირველ რიგში იმიტომ, რომ ცნება „ეგრეგორი“ თავის თავში გულისხმობს ბევრ თეთრ ველს, რაც ცნობიერების მიზეზი შეიძლება გახდეს. ამიტომ დავასკვენი ამ წიგნის წინა ნაწილში, რომ „ეგრეგორი“ — ცნობიერების კერას წარმოადგენს! მეორე რიგში სიტყვა „ეგრეგორი“ იმიტომ არ გულისხმობს რაღაცის უბრალო ცენტრს, რომ თქვენ შეგიძლიათ თითები მოკიდოთ სახაზავს არა მხოლოდ სადღაც შუაში, არამედ, გნებავთ ცოტა მარჯვნივ, მარცხნივ ან თუნდაც ბოლოსკენ. სახაზავს ნამდვილად გააჩნია მისი შუა ცენტრი, რომელსაც ვერ დაძრავთ ადგილიდან, ვიდრე არ გადავხერხავთ, ან სადმე უნდა გადავტეხოთ იგი. ეგრეგორული ცენტრის გადაადგილება კი სახაზავის გადახერ-

познания. Поэтому в предыдущей части этой книги Я сделал вывод, что "эгрегор" представляет из себя очаг познания. Кроме того, "эгрегор" не являет собой просто центр потому, что вы можете взяться не обязательно за центр линейки, а с уклонением несколько вправо или влево, а то и вообще за конец. У линейки и в самом деле есть срединный центр и мы не сможем его никуда сместить, пока не перепилим или не перережем ее надвое. Эгрегорный же центр легко смещается и без перепиливания, и для этого нужно лишь взяться за нее в другом участке. Но если ухватиться пальцами за конец и, к примеру, взмахнуть, нулевой участок линейки переместится туда, откуда был сделан взмах. Стало быть, к пальцам у конца линейки переместится множество поля, что означает утверждение очага познания именно в этом месте. И здесь мы имеем дело уже с двумя центрами: один где-то в середине линейки и другой в месте импульса к движению, т.е. к взмаху. Поскольку белое поле предпочтет находиться там, где больше покоя, выделенная природой для этой линейки белая частота переместится в ее неподвижную часть. Покой и неподвижность же в духовном мире означают величие. Поэтому люди во все времена искали "великое место", имеющееся и в каждой пирамиде. Сформулируем вывод, дабы лучше запомнить, что идейно разделяющий центр линейки будет находиться там, где мы беремся за нее пальцами. Коснувшись, мы уже знаем, что точка соприкосновения и есть центр, середина; тем, что находится в середине, она обусловливает знание, познание и жизнь; чем сильнее и положительнее эгрегор общества, тем красивее жизнь и тем полнокровнее живет и народ. Стало быть, если хочется жить правильно, – нужно найти правильный эгрегор; найдя правильный эгрегор, – нужно правильно ему служить; чтобы правильнее служить, – нужно искать больший эгрегор; чтобы найти больший эгрегор, – необходимо правильно мыслить; а если стремиться правильно мыслить, – необходимо найти точнейший эгрегор! В старину царем-правителем сажали личность с сильнейшим эгрегором, проверяя предварительно его белое поле. Кого осеняло сильное белое поле, тот и становился царем и его увенчивали венцом, обладавшим наиболее сильным эгрегором. Такая личность должна была входить путем включения духовного сенсора в контакт с надмирной обителью. Вот это и означает "эгрегорный венец".

ხვის გარეშეც შეიძლება, რისთვისაც საჭიროა სხვა მონაკვეთში შევხოთ მას. მაგრამ თუ მას ბოლოში ჩავკიდებთ თითებს და მაგალითად, — გავაქნევთ, ნულოვანი მონაკვეთი მყისვე გადაინაცვლებს იქ, საიდანაც მისი გაქნევა მოხდა. მაშასადამე, სახაზავის ბოლოში თითებთან გადაინაცვლებს უფლის თეთრი ველიც, რაც ნიშნავს, რომ ცნობიერების კერამაც სახაზავის ბოლოში დაიდო ბინა. აქ კი საქმე გვაქვს ორ ცენტრთან: ერთი, რომელიც სახაზავის შუაშია, სადღაც, და მეორე — სახაზავის ბიძგის მიმცემი მონაკვეთი, საიდანაც იგი მიმოვიქნიეთ. ვინაიდან თეთრი ველის სურვილით იგი იქ უფრო ამჯობინებს ყოფნას, სადაც უფრო მეტი სიმშვიდეა, ამ სახაზავისათვის ბუნებით განკუთვნილი თეთრი ველი მის უძრავ ადგილში გადაინაცვლებს. უძრაობა კი სულიერ სამყაროში დიდს ნიშნავს. ამიტომ ეძებდნენ ადამიანები ყველა ჟამს „დიდ ადგილს“, რომელიც ნებისმიერ პირამიდაშიც არსებობს. მოდით დასკვნასაც გავაკეთებ, რათა უკეთ დაგვამახსოვრდეს, რომ სახაზავის იდეაში გამყოფი ცენტრი იქნება იქ, სადაც თითებით შევეხებით მას. რადგან შევეხეთ, შეხების წერტილი უკვე ცნობადია, რამეთუ იგი შუაშია; რადგან შუაშია, ცნობიერებასა და სიცოცხლეს განაპირობებს; რაც უფრო ძლიერია საზოგადოების ეგრეგორი, იმდენად უფრო ლამაზია სიცოცხლე და ხალხიც მშვენივრად ცხოვრობს. მაშასადამე, თუ გსურს სწორად იცხოვრო, — სწორ ეგრეგორს უნდა მიაგნო; თუ სწორ ეგრეგორს მიაგნებ, — სწორად უნდა ემსახურო; თუ გსურს სწორად ემსახურო, — დიდი ეგრეგორი უნდა მოძებნო; თუ გსურს დიდი ეგრეგორი მოძებნო, — სწორად უნდა იფიქრო; თუ გსურს სწორად იფიქრო, — სწორ ეგრეგორს უნდა მიაგნო! უწინ მეფედ ძლიერი ეგრეგორის მქონე ვინმე ინიშნებოდა, რომელსაც მრავალნაირად ამოწმებდნენ. ვისაც ბევრი და თეთრი ველი მოსავდა ირგვლივ, მეფე ის იყო; ვინც მეფე იყო, — ბევრი და თეთრი ველი მოსავდა; ვისაც ბევრი და თეთრი ველი მოსავდა, — მეფეც ის იყო და მას თავზე ყველაზე დიდი ეგრეგორის გვირგვინს ადებდნენ. აი, რას ნიშნავს „ეგრეგორული გვირგვინი“. ასეთი ვინმე გარესასუფევლთან უნდა ყოფილიყო სულიერი სენსორით ჩართული.

ამგვარად, სახაზავის ცენტრი იქ გადაინაცვლებს, სადაც სახაზავს შევეხებით.

ალბათ თქვენც უხერხულობამ შეგიპყროთ, პატივცემულო მკითხველო და ერთად რომ ვყოფილიყავით მორიდებით მკითხავდით — რა არის აქ ახალი და უცხო? აქ ახალი ის არის, რომ რომელ მონაკვეთშიც თითებით (ან საგნით) შევეხებით სახაზავს, იქ იყოფა მისი მარჯვენა და მარცხენა ნახევარი. კარგით, დავუშვათ გაიყო! რაა მერე? კარგად დავაკ-

Итак, центр линейки устремится туда, где мы ее чем-нибудь коснемся.

Вы, наверное, смущены, уважаемый читатель, и если бы мы были рядом, наверняка спросили бы – что же здесь нового и удивительного? Новое хотя бы в том, что какого бы участка линейки вы ни коснулись пальцами или каким-нибудь предметом, там он делится на правую и левую половины. Ладно, допустим, что они разделились! Ну и что? Приглядитесь внимательно: правая половина положительная, левая – наоборот! Оказывается, в участке соприкосновения происходит моментальное столкновение мыслей правой и левой сторон, отчего в эгрегоре возникает духовная энергия. Назовем ее условно "сверхэнергией". Так вот что порождается эгрегорным центром, и вот что рождает эгрегорный очаг! Стало быть, первое причина второго, второе – первого! Согласен, в этот момент духовный импульс, возникший в эгрегоре линейки, очень слаб, но тут главное в том, что он существует.

А теперь Я спрашиваю вас: допустим, мы сместили пальцы несколько в сторону от серединной точки линейки. Сохранятся его правый и левый участки? Конечно, сохранятся! А значит возникает и сверхэнергия. А теперь сместим пальцы к какому-нибудь из концов линейки... Имеются ли и в данном случае у линейки правая и левая половины? Конечно! Так в каком же случае у линейки не будет правой и левой половин? Вот именно, такого быть не может! Стало быть, пока что-то, нечто существует, у него имеются как правая, так и левая стороны, возможно, очень небольшие, но имеются. Их не будет лишь в случае, если не существует самой вещи, самого нечто.

Так почему Я так затянул беседу на эту тему...

Касаясь какого-либо вопроса, связанного с Лазарем, Я всегда стараюсь создавать в повествовании феномены "правого" и "левого", чем внедряю в читателя сверхэнергию. По-иному в суть Лазаря не проникнешь. Подтвержу это другими простыми примерами... Допустим, нам подарили новую автомашину. Пока мы не зальем в нее горючее, сдвинуться с места она не сможет, несмотря на то, что машина новая. Аналогичное происходит и с обращением к табу Лазаря: мы оказались перед лицом величайшей тайны Вселенной. Необходимо увидеть в воображении – что может храниться в гигантской пустоте под Грузией. А для этого требуется

ვირდეთ: მარჯვენა დადებითია, მარცხენა – პირიქით! მაშასადამე, თურმე თითების ჩაკიდების მონაკვეთში სახაზავში ხდება მისი მარჯვენა და მარცხენა ნახევრის აზრთა მომენტალური შეხება-შეჯახება, რის გამოც ეგრეგორში წარმოიშობა სულიერი ენერგეტიკა, დავარქვათ მას „ზეენერგია“. აი, რას ბადებს თურმე ეგრეგორული ცენტრი; აი, რა ბადებს თურმე ეგრეგორულ კერას! გეთანხმებით, ამ მომენტში სახაზავის ეგრეგორში შექმნილი სულიერი მუხტი ძალზედ სუსტია, მაგრამ მთავარი აქ ის არის, რომ არსებობს.

ახლა მე გკითხებით: დავუშვათ თითები სახაზავის შუა წერტილიდან ცოტა გვერდით გავწიეთ. არსებობს თუ არა მისი მარცხენა და მარჯვენა მონაკვეთი? რა თქმა უნდა! მაშასადამე, არსებობს ზეენერგიაც. მოდით, კიდევ გავწიოთ თითები ჯოხის რომელიმე ბოლოსკენ... არსებობს თუ არა სახაზავში მარცხენა და მარჯვენა მონაკვეთი? რასაკვირველია! მაშ, რა შემთხვევაში არ იარსებებს სახაზავის მარჯვენა ან მარცხენა ნახევარი? დიახ, ასეთი რამ არ არსებობს! ამგვარად, ვიდრე რაიმე არსებობს, მას ექნება როგორც მარჯვენა, ასევე მარცხენა ნახევარი, თუნდაც სულ მცირე, მაგრამ უნდა ჰქონდეს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, არც მარჯვენა იარსებებს მისი და არც მარცხენა. ეს კი ნიშნავს, რომ არ არსებობს თვით რაიმეც.

ახლა, რატომ გამიგრძელდა ამ თემაზე საუბარი...

როდესაც ლაზარეს რომელიმე საკითხს განვიხილავ, მაქსიმალურად ვცდილობ ჩემი თხრობით ტექსტებში შევქმნა „მარჯვენისა“ და „მარცხენის“ ცნებები, რითაც მკითხველში ზეენერგიას წარმოვშობ. სხვანაირად ლაზარეს არსს ვერ გაიგებთ. ანდა სხვა უბრალო მაგალითით განვმარტავ... დავუშვათ ახალი ავტომანქანა გვაჩუქეს. ვიდრე საწვავს არ ჩავასხამთ მასში, მანქანა ვერ წავა მიუხედავად იმისა, რომ იგი ახალია. ანალოგიურია ლაზარეს აღდგინების ტაბუც: ჩვენ აღმოვჩნდით სამყაროს უდიდესი საიდუმლოების წინაშე. ახლა საჭიროა წარმოსახვით მაინც დავინახოთ, თუ რა შეიძლება საქართველოს ქვეშ არსებულ გიგანტურ სიცარიელეში ინახებოდეს. ამისათვის კი საჭიროა ზეენერგეტიკა – უფლის ბევრი თეთრი ველი, რომელიც მხოლოდ პარადოქსის შედეგად მიიღება. ეს კი ნიშნავს, რომ ჩვენს თხრობასა და განხილვას აუცილებლად უნდა ჰქონდეს თავისი მარჯვენა და მარცხენა სიხშირე. მოკლედ, ადამიანებს სასწრაფოდ გვესაჭიროება აზრთა სამყაროს „პლუს-მინუს“ მუხტები. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ცოტა ხანში ობობასა და ფუტკარს უფრო მეტი რამ ეცოდინება ბუნების საიდუმლოებისა, ვიდრე ჩვენ. უარყოფითი რხევები უხვად გვაქვს, რამეთუ დღეს სრულიად სამყაროა

5. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

сверхэнергетика – множество белого сияния, которое возникает только и только как результат парадокса. Это означает, что и у исследования и повествования должны наличествовать с необходимостью свои правая и левая частоты. Короче, людям настоятельно необходимы плюсовые и минусовые полюсы мира мыслей. В противном случае в скором времени паук и пчела будут иметь сведений о тайнах мира больше, чем мы. Отрицательные колебания сейчас превалируют, поскольку весь мир нынче отрицателен. Но как же нам обрести светлую сверхэнергию? Такая энергия скапливается в организме в первую очередь в результате постов и частых молитв, но даже и прибегать к фундаментальным постам и частым молитвам сейчас нам не удается. Так что же делать? И мне представилось целесообразным опираться при повествовании на принцип "да" и "нет", что породит в нас энергию высокого качества. А для этого мне необходимо вам кое-что объяснить, но не высказать здесь же всего до конца; следует начать, но не кончить; обещать и не сказать; порой не обещать, но вдруг открыть и т.п. Подобный метод в Грузии в старину назывался "**араки**" – басней (*"ара" – нет, "ки" – да).*

* * *

В начале второго тома этой книги Я дал читателю иллюстративную информацию шумерского материала, обнаруженного во время раскопок в Междуречье, на территории современного Ирака. На одной из выработанных по древней технологии глиняных табличек вытиснут знак закрытых небес – "миргвала", по сторонам которого стоят человек-бык и человек-рыба. Что хотели высказать шумеры через это изображение? Точно этого не знает никто, и поэтому, несмотря на то, что Я свободно мог поделиться с читателем уже во втором томе своими соображениями по поводу этой таблички, предпочел воздержаться, дабы дать ему возможность подумать самому. Как-то направил его внимание на эту иллюстрацию и что-то ею вроде и сказал, но тем не менее завершил второй том, так и не высказавшись до конца. Читатель не мог заметить, как, благодаря тому, что Я побудил его к самостоятельному познанию чего-то, в нем прибавилось духовной энергии. Я и сейчас не растолкую фундаментально сути и содержания этого пророче-

უარყოფითი. მაგრამ როგორ შევიძინოთ თეთრი ზეენერგია? პირველ რიგში ასეთი ზეენერგია ორგანიზმში გროვდება მარხვისა და ბევრი ლოცვის შედეგად, მაგრამ ვერც ერთს ვახერხებთ საფუძვლიანად და ვერც მეორეს. მაშ, რა ვქნათ? ...და მოვიფიქრე, რომ თხრობის დროს დავეყრდნოთ „ჰო-არას“ პრინციპს, რაც იგივე ხარისხის ენერგიას წარმოშობს. ამისათვის კი საჭიროა რაღაც აგიხსნათ, მაგრამ იქვე არ უნდა გითხრათ სათქმელი ბოლომდე; აუცილებელია დავიწყო რაღაც, და არ დავამთავრო; შეგპირდეთ და არ გითხრათ; ზოგჯერ არ შეგპირდეთ და გითხრათ და ა.შ. ასეთ ქმედებას უწინდელ საქართველოში „არაკი“ ერქვა (მხედველობაში მაქვს იგავ-„არა-კი“). გთხოვთ უკეთ დააკვირდეთ ამ სიტყვას, მასში ერთდროულად ჟღერს როგორც „არა“, ასევე — „კი“: „არა-კი“!

ამ წიგნის მეორე ტომის დასაწყისში შემოგთავაზეთ შუმერული ილუსტრირებული ინფორმაცია, რომელიც შუამდინარეთის გათხრების დროს აღმოაჩინეს თანამედროვე ერაყის ტერიტორიაზე. უწინდელი ტექნოლოგიით მიღებული თიხის ერთ-ერთ დაფაზე ამოტვიფრულია დაკეტილი ცის ნიშანი — „მირგვალა“, რომელსაც აქეთ-იქიდან ხარი-კაცი და თევზი-კაცი უდგანან. რისი თქმა სურთ ამ სურათით შუმერებს? ეს ზუსტად არავინ იცის, მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ თავისუფლად შემეძლო მეორე ტომშივე მომეთხრო მკითხველისათვის ამ დაფასთან დაკავშირებული ჩემი პირადი მოსაზრებები, თავი შევიკავე, დაე იფიქრონ. ანუ თან რაღაც გით-**ხარით** ამ ილუსტრაციით, მაგრამ პარალელურად ისე დავასრულე მეორე ტომი, რომ თითქმის არაფერი მითქვამს. მკითხველი ვერ შეამჩნევდა, როგორ მოემატა მას ამის გამო სულიერი ენერგია, როდესაც რაღაცის თვითშემეცნება ვაიძულე. არც ამჟამად მოგიყვებით ძირეულად შუმერთა ამ წინასწარმეტყველების შინაარსს, ზოგი დეტალი თქვენ გამოიცანით. აქ მთავარი ერთია, რომ შუმერებმა ამ თიხის დაფის სახით ბოლო ჟამის წინასწარმეტყველება დაგვიტოვეს, რითაც პირველ რიგში მათივე დიდება და ძლიერება დასტურდება. დავაკვირდეთ, დღესაც ვერ ხვდება თანამედროვე ხალხის უმრავლესობა იმდენს, რაც შუმერებს ქრისტეს იქით — 3.000-2.000 წლებში სცოდნიათ ბოლოჟამზე. მხედვე-

ства шумеров, а предложу расшифровать некоторые детали вам самим. Главное здесь то, что шумеры оставили в виде этой глиняной таблички пророчество о конце мира, чем в первую голову подтвердили собственное величие и силу. Присмотримся внимательно: большинство людей и поныне не представляет и не знает о конце мира столько, сколько было известно шумерам за 3.000-2.000 лет до рождества Христова. Я имею в виду тайну закрытых небес, о которой они повествуют.

По преданиям шумеров и по этой табличке, первым к раскрытию тайны закрытых небес при конце мира приходит человек-бык. Он облачен в длинное одеяние, что направляет мысль на духовный мир, его долготу и обширность. Кое-кто фигуру в левой части таблички принимал, в связи с наличием рогов, за символ дьявола, нечистой силы. Но нет! Рога указывают на человека, рожденного в год быка, личность которого поныне мною не разгадана. Бык держит в руках раскрытую рукопись и, исходя из нее, на что-то направляет внимание созерцателя. Вглядываясь пристальнее, улавливаешь, что у человека-быка прямой связи с тайной закрытых небес нет, несмотря на то, что, как явствует из этого рисунка, он идет первым и на нем духовное одеяние. Какая-то неувязка, несоответствие, человек-бык не достигает, не дотягивает до полного проникновения в великую тайну, так как в письменах, по которым он нас учит и руководит, не все описано, ибо время для раскрытия табу, видимо, еще не пришло. По правую сторону изображения стоит человек-рыба. Он, правда, не одет в духовное облачение, но, как ни странно, состоит в более прямом соприкосновении с тайной небес, и именно "рыба" более всего раскрывает ее суть... *(Обратите внимание, правая рука человека-рыбы покоится прямо на "миргвале", а в левой он держит запертый замок.)* Поразительно! Стало быть, кроме того, что прикосновение рукой к знаку небес означает прямой контакт "рыбы" с их тайной, и его личность не поддается расшифровке.

Но заметьте: отчего рука "рыбы" имеет форму копыта? Объясним и эту деталь...

В старину в Грузии высоко чтили сильнейшую животную интуицию осла. Известно и ныне, что осел ни за что не войдет в воду, если в ней его подстерегает опасность; он не пройдет по тропе, если под ней имеется расщелина, туннель; не углубится в

ლობაში მაქვს დაკეტილი ცის საიდუმლოება, რაზეც თვითონვე მოგვითხრობენ.

შუმერთა გადმოცემითა და ამ ილუსტრაციის მიხედვით, დაკეტილი ცის საიდუმლოსთან ბოლოჟამში პირველი მიდის ხარი-კაცი. მას გრძელი კაბა აცვია, რაც ნიშნავს, რომ ეს ილუსტრაცია სულიერ სამყაროს ეხება. ზოგს მარცხენა ფიგურა მისი რქების გამო ეშმაკის სიმბოლიზაცია ეგონა... ო, არა! კაცის „რქები“ — „ხარის“ წელში დაბადებულ ვინმეზე მიგვითითებენ, რომლის ვინაობასაც ჯერჯერობით ვერა და ვერ მივაკვლიე. „ხარს“ გადაშლილი წიგნი უკავია ხელში და ტექსტებით მიგვანიშნებს რაღაცაზე. თუ უკეთ დავაკვირდებით შუმერთა ამ ნააზრევს, ხარ-კაცს პირდაპირი შეხება არ ექნება დაკეტილი ცაჲს საიდუმლოებასთან, რასთანაც პირველი მიდის, მიუხედავად იმისა, რომ ამ ილუსტრაციაზე აღწერილი მოქმედების მიხედვით, სასულიერო კაბა „ხარს“ აცვია. თითქოს აქაც პირიქითაა რაღაც, „ხარი“ არ ეხება, ვერ სწვდება ბოლომდე დიდ საიდუმლოს, რადგან წიგნებში, საიდანაც იგი დაგვმოძღვრავს, არ არის ყველაფერი ნათლად აღწერილი, არ შეიძლებოდა ამ ტაბუს ნაადრევად თქმა. იქვეა თევზი-კაცი, რომელსაც არ აცვია სასულიერო სამოსელი, მაგრამ რა საოცარია, რომ იგი უფრო პირდაპირ შეხებაშია ცაჲს საიდუმლოსთან და სწორედ რომ „თევზი“ ხსნის მის არსს... (დავაკვირდეთ: მარჯვენა ხელი ზედ „მირგვალაზე“ უდევს, ხოლო მარცხენა ხელში დაკეტილი ბოქლომი უკავია). საოცარია! “თევზის“ ხელის მიდება ცის ნიშანზე ნიშნავს უშუალო კონტაქტს ზე-ცის საიდუმლოსთან. მაგრამ რატომ არის „თევზის“ ხელი ჩლიქის ფორმისა?..

ავხსნათ ეს დეტალიც...

უწინ საქართველოში დიდ პატივს სცემდნენ სახედარს მისი ცხოველური ძლიერი ინტუიციის გამო. დღესაც ცნობილია, რომ სახედარი არ გაივლის წყალში, თუ მას იქ ხიფათი ელის; სახედარი არ გაივლის მიწაზე, თუ იქვე მის ქვეშ გვირაბი გადის; სახედარი არ წავა ტყეში, თუ იგი ცხოველებმა უნდა დაგლიჯონ და ა.შ. უწინ გაუვალ მთებში გზების მშენებლობის დროს ჯერ სახედარს გაუშვებდნენ წინ, მშენებლები კი უკან მიჰყვებოდნენ პირუტყვს და გზის პროექტს ხაზავდნენ, ვირი თვითონ ძებნიდა შედარებით იოლ გზას. დიდი დაკვირვების უნარი აქვს სახედარს. ალბათ ამიტომ შეიძინა ზოგმა ქართულმა სიტყვამ მარცვალი „ვირ(ი)“, რომელსაც ასე ხშირად ვიყენებთ ქართველები საუბარში. მაგალითად, გაკ-<u>ვირ</u>-ვება, დაკ-<u>ვირ</u>-ვება და სხვა. ჩემი აზრით, შუმერთა ამ ილუსტრაციით ისიც არის ნათქვამი, რომ კაცი-თევზი, რომელიც ბოლო ჟამში

лес, если чувствует присутствие в нем хищных зверей, и т.д. Прежде, при прокладке дорог в горах вперед пускали осла, и шедшие вслед проектировщики учитывали его движение и отклонения: осел, обладающий большим даром наблюдательности, всегда отыскивал наиболее легкий путь. Видимо, потому некоторые грузинские слова вобрали в себя в качестве составной части слог "вир" *(осел по-грузински "вир-и").* Например, "гак-в и р -веба" *(удивление),* "дак-в и р -веба" *(сосредоточение)* и др. Думается, что изображенный на шумерской табличке человек-рыба, которому и предстоит при конце мира приблизиться к знаку закрытых небес, обладает сходством и интуицией осла. И вы думаете, это дурно?.. Потому-то, по решению шумеров, его рука – копыто! Столь сильное внутреннее зрение осла в старину объясняли длиною его ушей. Подшучивали над обладателем тонкого подсознания – "длинноух, потому все так глубоко и улавливает". Между прочим, "долгоухим" называли в Китае одну из любимейших мною личностей – Лао-Дзы *(Лао-Цзы).* Любопытно, что в Грузии и сейчас употребляется шутливое обращение – "эй, ты, ослиная голова!" Сам небесный знак поддерживает третий человек, с конечностями, сложенными в свастику, в одежде, напоминающей национальную грузинскую. Что же касается выдвинутого вперед большого пальца левой руки человека-рыбы, то это кульминация содержания, смысла этой таблички. Думайте!

Мы просто поражаемся эзотерическим знаниям шумеров.

Множество других деталей по сей день не разгадано. Они еще не по плечу и эзотерикам. Кое над чем поразмыслим вместе.

Мы намеревались побеседовать о свойствах эгрегора...

* * *

В древней Грузии эгрегор назывался "венцом".

Существует множество видов венца: царский, интеллектуальный, пророческий, апостольский, мудреца, предателя, блудодея, обманщика и т.д. Многообразие содержания эгрегора не должно нас смущать, ибо смысл в общем-то един. Тот, что эгрегор какого-либо вида, принадлежащий чему-то крупному или кому-то известному, знаменитому, наличествует в обществе и до своего проявления, выявления, но дотоле кто-то его все-таки носит.

დაკეტილი ცის ნიშანთან მივა, — „ვირის“ ინტუიციისა იქნება. ამიტომ, შუმერთა გადაწყვეტილებით კაცი-თევზის ხელი — ჩლიქია! ვირის ასეთი ძლიერი შიდა ხედვის უნარს ძველ დროში მის გრძელ ყურებს აბრალებდნენ, — დიდყურაა, ამიტომ შეიმეცნაო ასე ძლიერ სამყარო, — ხუმრობდნენ ქვეცნობიერებით მდიდარ ვინმეზე. სხვათაშორის, „დიდყურა“ ერქვა ჩინეთში ჩემთვის უსაყვარლეს პიროვნებას — ლაო-ძის. რა საინტერესოა, რომ საქართველოში დღესაც არსებობს ხუმრობითი მიმართვა — „ვირისთავო“! თვით ცის ნიშანს კი მესამე ვინმე აკავებს, რომელიც კიდურებით სვასტიკას განასახიერებს, ტანზე კი ქართული ეროვნული სამოსელი აცვია. რაც შეეხება კაცი-თევზის მარცხენა ხელის წინ გამოშვერილ დიდ თითს, ეს უკვე ამ დაფის კულმინაციას წარმოადგენს. იფიქრეთ!

ამგვარად, განცვიფრებული ვარ შუმერთა ეზოთერული ცოდნით. სხვა უამრავი დეტალია დღემდე უცნობი, რომლებსაც ველარც ეზოთერიკოსები ვწვდებით. მოდით, დანარჩენებზე ერთად ვიფიქროთ.

ეგრეგორის თვისებებზე უნდა გვესაუბრა...

* * *

ეგრეგორს ძველ საქართველოში „გვირგვინი“ ერქვა.

არსებობს მრავალი სახის „გვირგვინი“: მეფის, ძლიერი მოაზროვნის, წინასწარმეტყველის, მოციქულის, ბრძენის, გარეწარის, მრუშის, მატყუარასი და ა.შ. ჩვენ არ უნდა დაგვაბნიოს „ეგრეგორის“ შინაარსთა სიუხვემ, რამეთუ აზრი ერთია. ე.ი, რა იგულისხმება ამ ცნებაში, რომ რომელიმე სახის „ეგრეგორი“, დიდი რაღაცის იქნება ეს თუ ცნობილი ვინმესი, საზოგადოებაში გამოვლენამდეც არსებობს, ოღონდ მანამდე მას სხვა დაატარებს. ალბათ ვერ გავიგეთ... ამიტომ კიდევ უფრო ზედმიწევნით განვმარტავ, რომ „ეგრეგორი“ — რაიმე განსაკუთრებულის აზრია, რომელიც ფარდობითობის კანონს ექვემდებარება. განსაკუთრებული რაღაცის აზრი — „გვირგვინი“ შეიძლება დღეს მერგოს მე, ხვალ თქვენ, მაგრამ ზეგ სხვა ვინმემ წაგვართვას იგი ჩვენ ორივეს. რა არის აქ რთული. მაგალითების მოყვანას, ე.წ. უსულო საგნებით დავიწყებ...

წარმოვიდგინოთ ვდგავართ მდინარის სანაპიროზე (ოღონდ არა იქ, სადაც ბუდა იჯდა). ირგვლივ უამრავი ქვაა გაფენილი. ახლა წარმოვიდგინოთ ისიც, რომ ავიღეთ ათმეტრიანი თოკი და სანაპიროს გარკვეული მიწა შემოვსაზღვრეთ. აი, რისი თქმა მინდოდა, რომ თოკით შემოვლებულ მიწაზე აუცილებლად იარსებებს „ყველაზე დიდი ქვა“. ეზოთერული აზროვნებით, „ყველაზე დიდი ქვის“ ეგრეგორი გაჩერებულია

Разобраться нелегко... Поэтому разъясню точнее: эгрегор – это мысль о чем-то особенном, выдающемся, подчиняющемся закону соответствия. Мысль о чем-то особом *(т.е. венец)* сегодня может распространиться на меня, завтра на вас, но послезавтра у нас обоих ее может отобрать кто-то другой. Воспринимается просто и легко. Примеры приводить начну с неодушевленных предметов...

Представим, что мы стоим на берегу реки *(но только не там, где сидел Будда).* Все кругом усыпано множеством камней. Вообразим далее, что мы взяли десятиметровый кусок веревки и обвели им определенный участок берега. Я хочу подчеркнуть, что на огражденной части непременно окажется "самый большой камень". Исходя из эзотерического мышления, эгрегор "самого большого камня" остановится на одном камне – самом большом! Но "эгрегор наибольшего" потому-то и остановился у самого большого камня, что этот камень и есть там наибольший. Если мы этот крупный камень перебросим за пределы обведенного веревкой участка, "эгрегор самого большого камня" тут же отыщет в огороженном ареале другой "самый большой камень" и переместится на него. Думаю, понятно! С первого взгляда подобное суждение примитивно, но в общем не совсем все это и так. Необходимо со всей серьезностью отнестись к этому крупнейшему вопросу и не сомневаться, что искусство сознательного перенесения эгрегора существует даже и на государственном уровне, в связи с чем та или иная страна может или процвести, или пасть *(об этом мы подробно побеседуем позже).*

А сейчас мне хочется предложить вашему вниманию второй пример "бродячего эгрегора"...

•••

На сей раз вообразим себе стол, на котором разложены яблоки. Среди них непременно отыщется одно "самое большое". Но достаточно убрать со стола это самое большое яблоко, как самым большим среди оставшихся окажется "яблоко, второе до того по величине". Так что "венец большого яблока" – это мысль, которая движется и мгновенно останавливается у своего объекта, самого большого яблока. Существуют "эгрегор самой большой автомашины", "эгрегор наиболее известного физика", "лучшего стоматолога города", "эгрегор чемпиона" какого-либо спорта, "эгрегор лучшего хирурга", "великого лжеца", "известной распутницы" и т.д. Между прочим, имеется и "эгрегор самого богатого государства мира",

იმ ერთ ქვაში — ყველაზე დიდში! ამიტომ არის იგი სხვებზე დიდი. მაგრამ „დიდის ეგრეგორი“ იმიტომ გაჩერდა იმ დიდ ქვასთან, რომ ალბათ თვითონ ქვაა დიდი. თუ ჩვენ ამ დიდ ქვას თოკით შემოვლებული არედან გადავისვრით სხვაგან, „ყველაზე დიდი ქვის“ ეგრეგორი მყისვე მოძებნის შემოვლებულ არეალში სხვა „ყველაზე დიდ ქვას“ და მასზე გადაინაცვლებს. ალბათ გასაგებია! ერთი შეხედვით, ამგვარი მსჯელობა პრიმიტიულია, მაგრამ მთლად ასეც არ არის, მეგობრებო, გთავაზობთ სრულიად სერიოზულად შეხედოთ ამ საკითხს და დაიჯეროთ, რომ არსებობს ეგრეგორის შეგნებით გადატანის საიდუმლოებაც სახელმწიფოებრივ დონეზე, რითაც შეიძლება ის სახელმწიფო აყვავდეს, და ეს დაეცეს... (ამაზე მოგვიანებით გიამბობთ ვრცლად).

ახლა „მოსიარულე ეგრეგორის“ მეორე მაგალითსაც შემოგთავაზებთ...

ამჯერად წარმოვიდგინოთ მაგიდა, რომელზეც ვაშლები აწყვია. მათ შორის აუცილებლად იქნება ერთი „ყველაზე დიდი ვაშლი“. მაგრამ საკმარისია დიდი ვაშლი მაგიდიდან ავიღოთ, რომ სხვა რომელიმე, მანამდე პატარა ვაშლი გახდება დიდი. მაშასადამე, „დიდი ვაშლის გვირგვინი“ აზრია, რომელიც დარბის და მომენტალურად იდებს ბინას ყველაზე დიდი ვაშლის მიმართ. არსებობს „დიდი ავტომანქანის ეგრეგორი“, „ცნობილი ფიზიკოსის ეგრეგორი“, „ქალაქის საუკეთესო სტომატოლოგის ეგრეგორი“, სპორტის რომელიმე სახეობაში „ჩემპიონის ეგრეგორი“, „საუკეთესო ქირურგის ეგრეგორი“, „დიდი მატყუარას ეგრეგორი“, „ცნობილი მრუშის ეგრეგორი“ და ასე. სხვათაშორის, არსებობს „ყველაზე მდიდარი სახელმწიფოს ეგრეგორიც“, რომელსაც დღემდე ამერიკა დაატარებდა, თუმც, სიმდიდრის გვირგვინი უახლოეს მომავალში საქართველოზე გადმოინაცვლებს.

არსებობს ისეთი შემთხვევაც, როდესაც ეგრეგორის ჭეშმარიტი ადგილსამყოფელი საკამათო ხდება.

გასულ წლებში თბილისის დიდუბის ღვთისმშობლის ეკლესიის დარაჯად ვმუშაობდი. ვერ დავიტრაბახებ, რომ მე იქ პირველ რიგში ეკლესიის დაცვის მიზნით მივედი. დარაჯობაზე ფინანსური გაჭირვების გამო დავთანხმდი. ღამით მორიგეობა სამ დღეში ერთხელ მიწევდა. იქვე, ეკლესიის ეზოში მომცეს ერთი პაწია ოთახი, ძლივს ვეტეოდი შიგ. მეორე ოთახში აწგარდაცვლილი მხატვარი — **ალექსანდრე ბანძელაძე** მუშაობდა ესკიზებზე, ეკლესიის შიდა სივრცე მოხატა. ჰოდა, მიუხედავად იმისა მხატვარი ფრიად დიდი იყო წლოვანებით ჩემზე, ძალზედ დავმეგობრდით. ხშირად ვსაუბრობდით-ხოლმე მისტიკაზე.

который доселе находился в *США*, но в ближайшем будущем этот эгрегор переместится в Грузию.

Бывают случаи, когда истинное местонахождение эгрегора становится предметом спора.

В минувшие годы мне довелось служить сторожем тбилисской Дидубийской церкви святой Богородицы Марии. Не похвастаюсь, что пришел туда с единственной целью – служения храму. Туда меня привели финансовые затруднения. Ночные дежурства выпадали раз в трое суток. Сторож помещался во дворе, в крохотной каморке, в которой Я едва мог двинуться. Рядом, во второй комнатушке, над эскизами работал ныне покойный художник – **Александр Бандзеладзе**. Он делал роспись внутреннего пространства этой церкви. Так вот, несмотря на то, что художник был гораздо старше меня годами, мы с ним очень подружились. Часто беседовали о мистике.

Как-то вечером мы заговорили о том, кого бы мы, земляне, представили инопланетянам, если бы они прилетели к нам и попросили назвать самую великую личность всех времен. Между прочим, нам обоим пришлось сильно задуматься над этим вопросом. Скольких перебрали и кого только не назвали из известных нам гениев. Художник Бандзеладзе почему-то остановил свое внимание на величайшем итальянском живописце и скульпторе – **Леонардо да Винчи!** Я был удивлен, поскольку мой друг увенчал венцом самого великого из людей того, кто, по моему мнению, не заслуживал этого звания. Сам Я лавры первенства отдал лучшему из человечества – Моисею, поскольку и ранее утверждал, что другой такой гигантской личности мир не знает, и Я в этом непререкаемо убежден. Я привел этот пример для доказательства того, что статус "эгрегора" может стать спорным, но вообще-то эгрегор споров не любит, он прекрасно знает свое дело, из-за чего никогда не ошибается. Главное – точно выявить, на кого пал его выбор и на какой личности сам он остановился. Случается, сам человек и не подозревает об эгрегорном венце, увенчавшем его собственную главу.

Чрезвычайно интересно, что существует и эгрегор самой великой по содержанию книги, которая в Библии называется "Книгой за семью печатями". В этой маленькой книге мы коснемся и тайны той величайшей из книг.

მხატვარი ალექსანდრე ბანძელაძე – ქართული აბსტრაქციონიზმის ფუძემდებელი

Художник АЛЕКСАНДР БАНДЗЕЛАДЗЕ – основатель грузинского абстракционизма

ერთ საღამოს ასეთ თემას შევყევით, თუ ვის წარვადგენდით დედამიწელები უცხოპლანეტელების წინაშე, თუ საიდანღაც მოფრინდებოდნენ ისინი და გვეტყოდნენ – დაგვესახელებინა დედამიწის ყველა დროის ყველაზე დიდი პიროვნება. სხვათაშორის, ფრიად ბევრი ვიფიქრეთ ორივემ ამ შეკითხვაზე. ვინ არ ჩავრიეთ ჩვენი ნაცნობებიდან და ვინ არ დავასახელეთ. რატომღაც, მხატვარმა ბანძელაძემ თვისი ყურადღება შეაჩერა იტალიელ ცნობილ მხატვარზე და მოქანდაკეზე, ეს გახლავთ **ლეონარდო და ვინჩი!** გამიკვირდა, რამეთუ მეგობარმა დედამიწის ყველაზე დიდი პიროვნების გვირგვინი უცაბედად დაადგა მას, ვინც, ჩემი აზრით, არ იმსახურებს ასეთ წოდებას. მე კი კაცობრიობის გვირგვინი მოსეს დავადგი, რამეთუ ადრეც მაქვს ნათქვამი, ასეთი გიგანტი პიროვნება კაცობრიობას არ ჰყოლია და მე ამაში ფრიად დარწმუნებული ვარ. რატომ მოვიყვანე ასეთი მაგალითი, რომ მოსალოდნელია ეგრეგორის სტატუსი საკამათოც გახდეს. არადა ეგრეგორს არ უყვარს კამათი, რამეთუ ბრწყინვალედ იცის თავის საქმე, რის გამოც მას არასოდეს არაფერი ეშლება. ჩვენ შეიძლება შეგვეშალოს პიროვნება, მაგრამ ეგრეგორს არაფერი შეეშლება. მთავარია, სწორად მოვძებნოთ, თუ ვინ მოინახულა თვით ეგრეგორმა უკანასკნელად და რომელ პიროვნებას მოერგო იგი. არის ისეთი შემთხვევებიც, როდესაც ადამიანმა არ იცის, რომ თურმე მასზეა ზეაღმართული ეგრეგორული გვირგვინი.

რა საინტერესოა, რომ არსებობს მისი შინაარსით ყველაზე დიადი წიგნის ეგრეგორიც, რომელსაც ბიბლიით „შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი წიგნი“ ეწოდება. ამ პატარა წიგნში იმ დიდი წიგნის საიდუმლოებასაც შევეხებით.

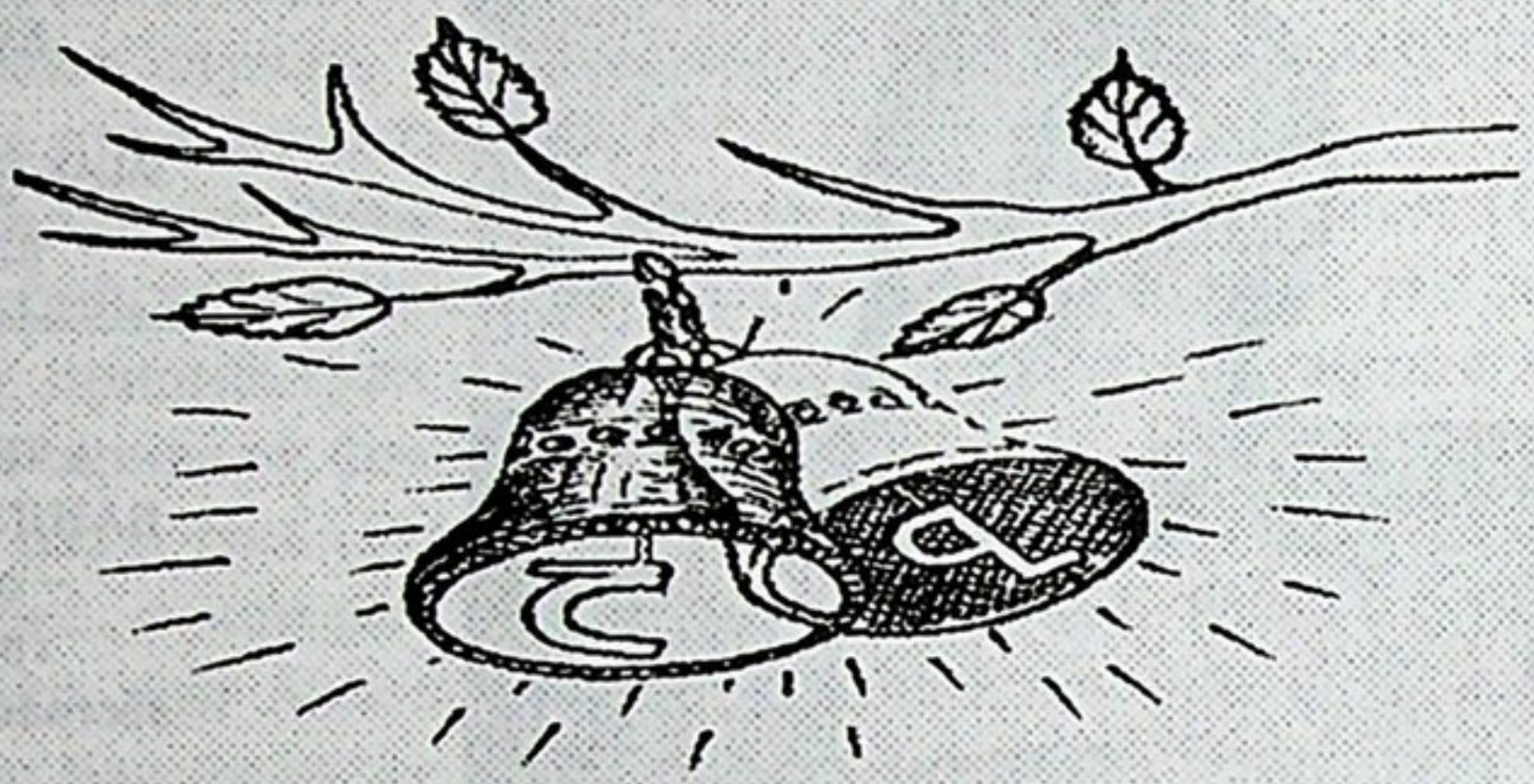

ПО СЛЕДАМ БИБЛИИ

ГЛАВА XI

Причина жизни...

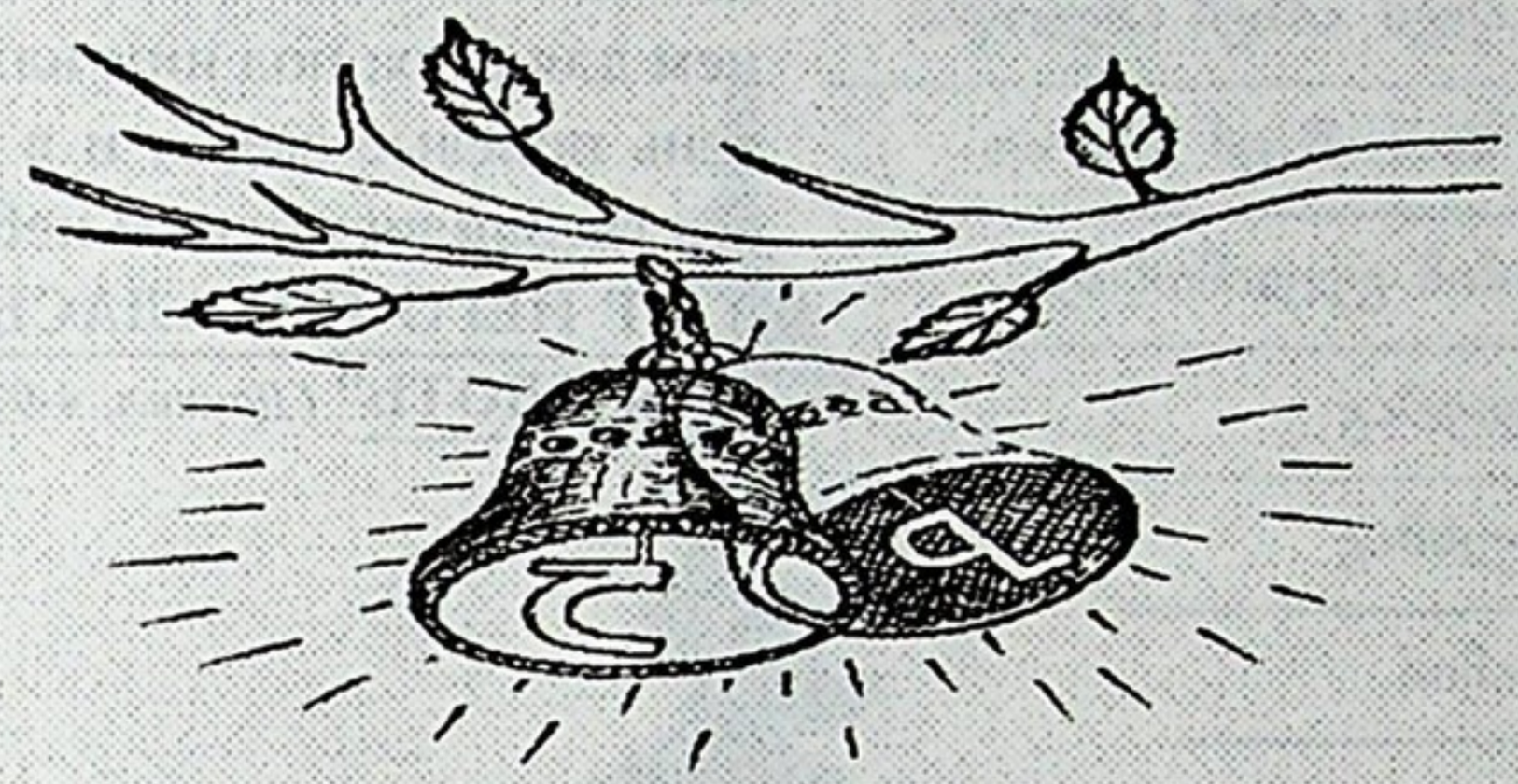

ბიბლიის

კვალდაკვალ

XI თავი

სიცოცხლის

მიზეზი...

"Листья его прекрасные, и плодов на нем множество, и пища на нем для всех; под ним находили тень полевые звери, и в ветвях его гнездились птицы небесные, и ОТ НЕГО ПИТАЛАСЬ ВСЯКАЯ ПЛОТЬ" *(Даниил, 4-9).*

ДРЕВО ЖИЗНИ

Продолжим общение с древними текстами...

Нам следует расширить наши эзотерические знания и дополнить информацию по тем вопросам, которых мы в предыдущих томах книги коснулись лишь кратко. В частности, мы примемся сейчас за выяснение причины жизни, на чем построена не только вся Библия, но и вся остальная духовная литература. На этот феномен опирается и вся мировая мифология; об этом повествуют и многочисленные легенды. И, что особенно интересно: от этой проблемы не уклоняются и грузинские народные сказки. Трудно утверждать, что ход развития беседы сразу же может быть легко воспринят. То, вокруг чего мы будем высказывать суждения, не видно глазом, не обладает вкусом, не облечено в какую-либо конкретную форму, ни длинно, ни кругло, ни четырехугольно, но существует. Поэтому Я назвал это явление "невидимой реальностью". Не подумайте, что мы когда-либо выйдем за пределы собственного организма и узрим причину жизни хотя бы в запредельном мире. Нет, ни в коем случае!

„და ხილვანი თავისა ჩემისანი
საწოლსა ჩემსა ზედა, ვხედევდ,
და აჰა, ხე შორის ქუეყანისა
და სიმაღლე მისი მრავალ.
განდიდდა ხე და
განძლიერდა; და
სიმაღლე მისი
მისწუდა
ვიდრე
ცამდე
და
სივრცე
მისი
კიდეთა
ყოვლისა
ქუეყანისათა“.[1]

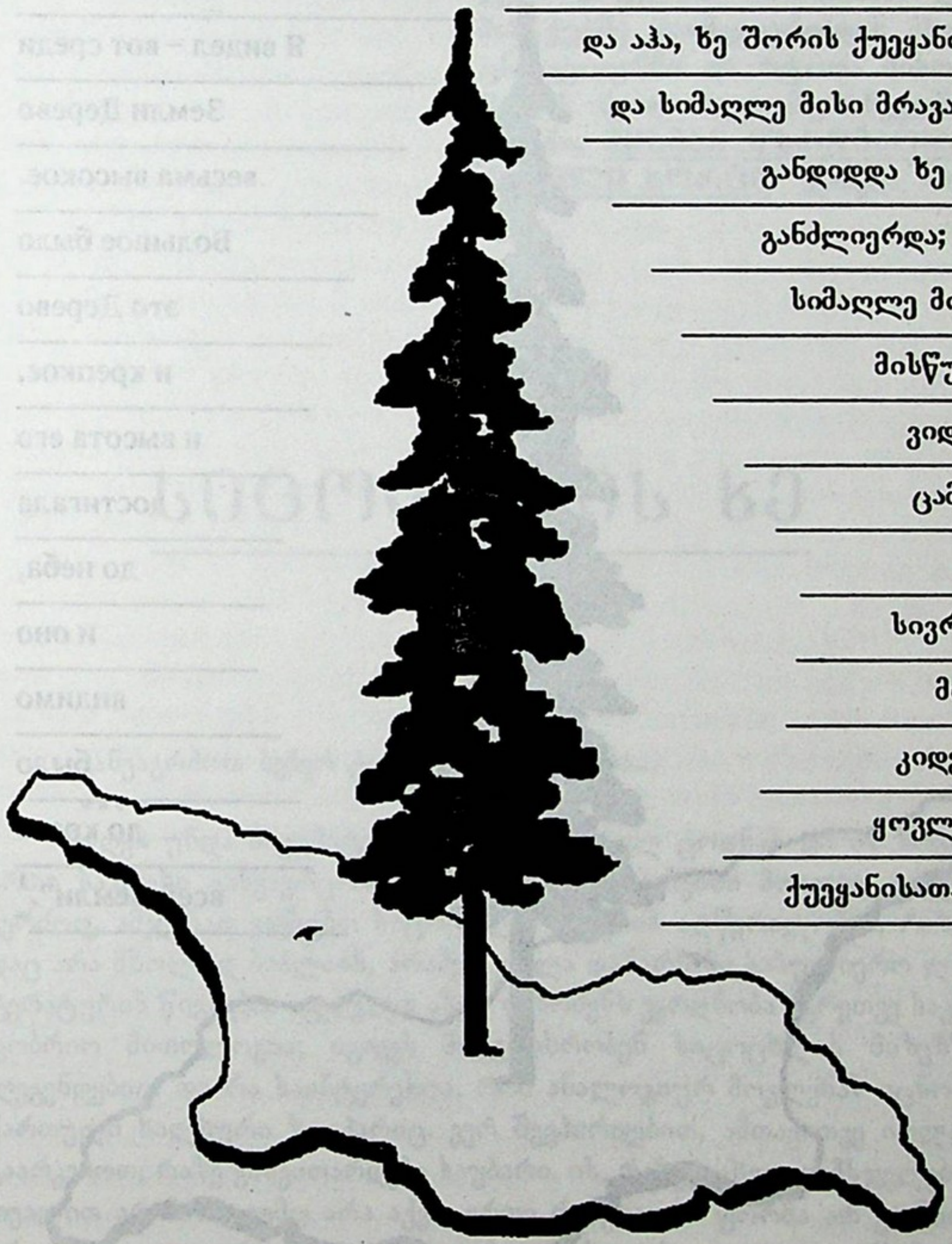

1. ეს ციტატი ნასესხებია ბიბლიის „ძველი აღთქმიდან“... (იხილეთ დანიელის წინასწარმეტყველება, მე-4 თავის 7-8).

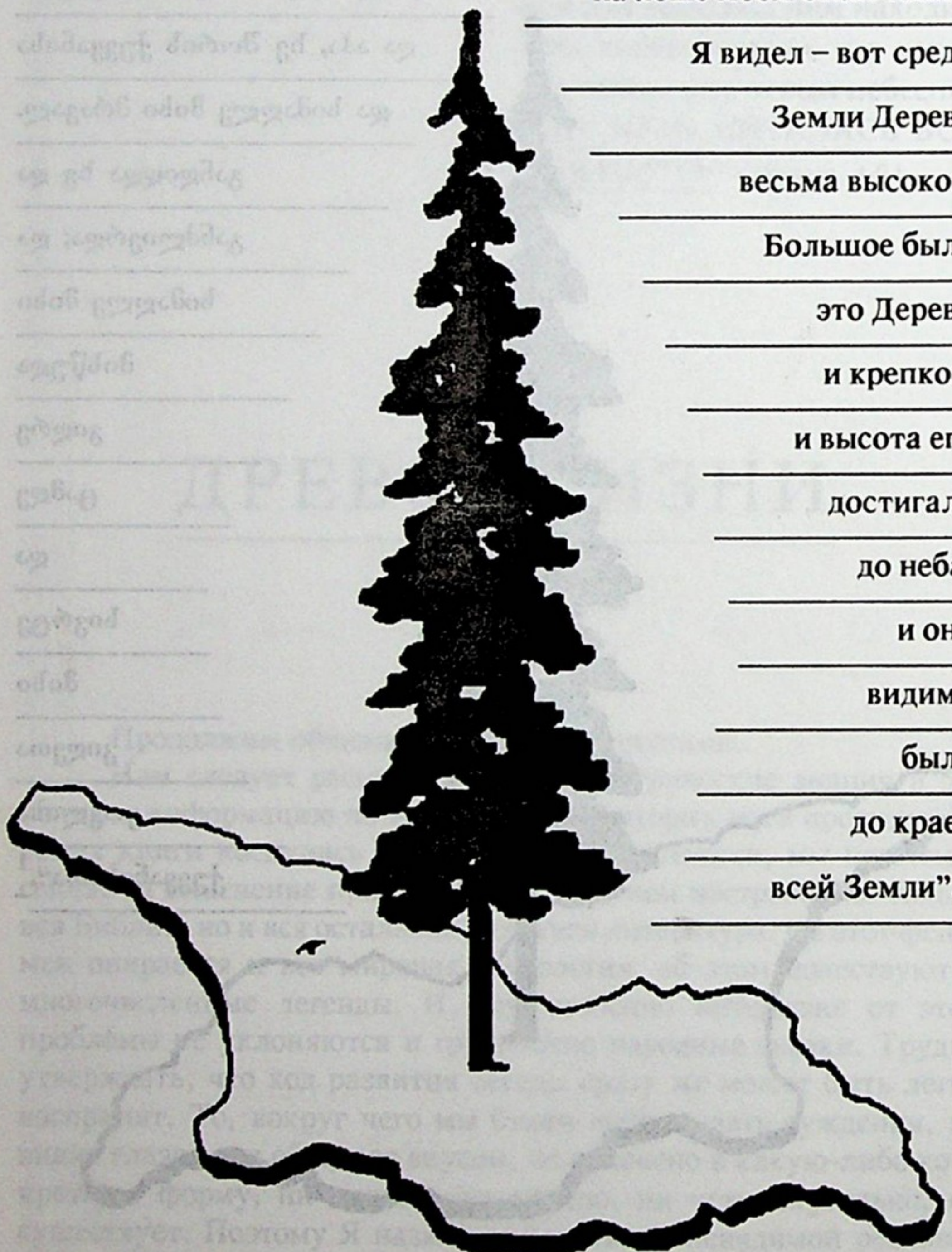

“Видения же головы моей на ложе моем были такие: Я видел – вот среди Земли Дерево весьма высокое. Большое было это Дерево и крепкое, и высота его достигала до неба, и оно видимо было до краев всей Земли”.[1]

1. Из Ветхого завета Библии... *(Книга пророка Даниила; 4 – 7,8).*

“ფურცელნი მისნი შუენიერებ და ნაყოფი მისი მრავალ, და საზრდელი ყოველთაჲ მის შორის და მის ქუეშე დაიმკვიდრებდეს მხეცნი ველურნი და რტოთა მისთა შორის მყოფობდეს მფრინველნი ცისანი, <u>მისგან იზრდებოდა ყოველი ხორცი</u>“ (დანიელი; 4-9).

სიცოცხლის ხე

განვაგრძოთ ბებერ ტექსტებთან ზიარება...

•••

დღეს უნდა მივუმატოთ ჩვენს ეზოთერულ ცოდნას და ის ზოგიერთი საკითხი განვავრცოთ, რაზედაც წინა ტომებში მოკლედ ითქვა. კერძოდ, ამჯერად ვიწყებთ სიცოცხლის მიზეზის აღწერილობას, რაზედაც არა მხოლოდ ბიბლიის, არამედ ყველა დანარჩენი სასულიერო ლიტერატურის წიგნებია აგებული; ასეთ ფენომენს ეყრდნობა აგრეთვე საკაცობრიო მითოლოგია; იგივეს მოგვითხრობენ სიცოცხლის მიზეზზე ლეგენდებიც. და რა საინტერესოა, რომ ანალოგიურ მოვლენას იცნობს ქართული ხალხური ზღაპარიც. ვერ შეგპირდებით, ამთავითვე იოლად გაარკვიოთ, რაზე განვითარდება საუბარი. ის, რაზეც ახლა ვიმსჯელებთ, თვალით არ ჩანს, გემო არა აქვს, ერთი რამენაირი ფორმა არ გააჩნია, არც გრძელია, არც მრგვალია, არც ოთხკუთხა... არადა არსებობს. ამიტომ, ასეთ მოვლენას „უხილავი რეალობა“ ვუწოდე. ისე არ იფიქროთ, თითქოს გავალთ ოდესმე პირადი ორგანიზმებიდან და სიცოცხლის მიზეზს მიღმა სამყაროში მაინც ვიხილავთ... არავითარი! ისეთ სუბსტან-

6. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

То, о чем мы будем сейчас беседовать, имеет такую субстанцию, что она не видна и не уловима и в потусторонности. Увидеть ее может лишь тот, на кого снизошла мысль о "видении Древа жизни". Но кто породил эту мысль? Мы все! То есть, поскольку верующие читают в духовной литературе и часто говорят о том, что кто-то в какую-то эпоху зрел Древо жизни, то в основу этого процесса ложатся вибрации от наших же высказываний, формирующие мысль об условиях чьей-то возможности когда-либо увидеть великое Древо. Да, разобраться и увериться в этом непросто. Но, как Я и предупреждал, обсуждение исследуемых нами тем будет по ходу дела усложняться. По традиции, Я постараюсь придерживаться принципа предельной простоты подачи материала, хотя мир, о котором мы поведем беседу, сам от простых путей уклоняется и требует от нас разного рода жертв – тяжелых постов, долгих молитв, праведной жизни, служения истине, выполнения обрядов исповедания, большого терпения, способности прощать *(без сожаления)*, точного мышления и кротости. Существуют и иные способы приобщения к истине, хотя бы, к примеру, в виде нервных стрессов... Но самый легкий путь – это судьба!

Так, стало быть, мы ведем беседу о причине жизни. На первый взгляд мы, казалось бы, уже согласились с мыслью, что причиной всему является Слово. Безусловно! Но, кроме того, необходимо осознать и осмыслить тот духовный канал, трубу, по которой и сверхреализуется слово. То есть прежде, нежели высказанное нами слово сделает большой виток во времени и снова достигнет мира сего, оно должно опереться на непререкаемо необходимый, выводящий из потустороннего мира механизм, который в Библии называется "Древом жизни". Что и говорить, уяснить все это и не запутаться нелегко, и, несмотря на закон толпы, гласящий, что высказанное мною сейчас может стать предметом тысячи толкований и измышлений, все-таки решусь и поделюсь с вами таким сведением: в древности в Грузии причина жизни звалась "Древом желаний", реальное существование которого предано забвению.

В старину в Грузии о человеке невысокой нравственности говорилось – "совсем отбился "хэлидан" *(от рук)*"! Несмотря на то, что сейчас нам непонятно содержание и значение этих слов, т.е. неясно, как это от рук можно именно отбиваться, устное народное творчество доныне донесло до нас из древности и сохранило эту поговорку. Вроде кто бы мог сейчас объяснить – что могли

ციას წარმოადგენს, რაზედაც ახლა უნდა გისაუბროთ, რომ ყოველთვის არც ძილმა სამყაროში ჩანს. მისი დანახვა შეუძლია მას, ვისზედაც „ხე-სიცოცხლის ნახვის“ აზრია შექმნილი. ვინ შექმნა ასეთი აზრები? ჩვენ, ყველამ! ანუ ვინაიდან სასულიერო ლიტერატურაში ვკითხულობთ და ხშირად ვამბობთ მორწმუნეები იმის შესახებ, რომ რომელიმე ეპოქაში „სიცოცხლის ხე“ იხილა ვინმემ, ჩვენივე ნათქვამი ვიბრაციები ედება ასეთ პროცესს საფუძვლად და ჰქმნის აზრებს იმის თაობაზე, თუ ვინ როდის და რა პირობებში უნდა იხილოს დიდი „ხე“. კი, რთულია ამისი გაგება და დაჯერება, მაგრამ როგორც შეგპირდით, ამჯერად კიდევ უფრო გართულდება ჩვენი განსახილველი თემები. მე კი შევეცდები კვლავაც ძველებურად იოლი ხერხებით გიამბოთ, მაგრამ რომელ სამყაროზეც ვსაუბრობთ, თვითონ მას არ სურს იოლი გზებით დაგვენახოს და ამისათვის ჩვენგან სხვადასხვა სახეობის მსხვერპლს მოითხოვს — მძიმე მარხვებს, ხანგრძლივ ლოცვებს, სწორ ცხოვრებას, სიმართლის მსახურებას, სჯულის აღსრულებას, დიდ მოთმინებას, დათმობას (სინანულის გარეშე), სწორ ფიქრს და თავმდაბლობას. არსებობს ჭეშმარიტებასთან მისასვლელი სხვა საშუალებებიც ნერვული სტრესების სახით... მაგრამ ყველაზე იოლი გზა — ბედისწერაა!

მაშ ასე, ჩვენ ახლა სიცოცხლის მიზეზზე ვსაუბრობთ. ერთი შეხედვით უკვე ითქვა, რომ თითქოს ყველაფრის მიზეზს წარმოადგენს სიტყვა. რა თქმა უნდა! მაგრამ ამჯერად უნდა გავათვითცნობიეროთ ის სულიერი მილი, რითაც სიტყვის ზე-რეალიზაცია ხდება. ანუ ვიდრე ჩვენს მიერ ნათქვამი სიტყვა ერთ დიდ წრეს გააკეთებდეს დროში და კვლავაც ამასოფლამდე მოაღწევდეს, მას ესაჭიროება აქედან იქ, მილმიერში გამტანი მექანიზმი, რომელსაც ბიბლიით „სიცოცხლის ხე“ ეწოდება. ვიცი, ნამეტანი დაიბნევა ხალხი და ბრბოს კანონებიდან გამომდინარე ათასგვარ ჭორად გარდაიქმნება რაც ახლა უნდა გაუწყოთ, მაგრამ გავბედავ და ყველა შემთხვევაში გაგიზიარებთ ერთსაც: სიცოცხლის მიზეზს უწინდელ საქართველოში „ნატვრის ხე“ ერქვა, რომლის რეალური არსებობა მიგვაიწყდა.

* * *

უწინდელ საქართველოში, როდესაც რომელიმე ადამიანის ზნეობა დაეცემოდა, იტყოდნენ — „სულ წავიდაო ხელიდან“! მიუხედავად იმისა, რომ ამ ფრაზის შინაარსს ვერ ვიგებთ და არ გვესმის რას ნიშნავს იგი; ე.ი, ახსნა არ მოეძებნება, რანაირად უნდა „წავიდეს“ ვინმე ხელიდან,

прежде значить эти слова? Но оказывается, "отбиться от рук" означает – утратить контакт с неким огромным "Хэ" *(с Древом)*, непосредственно связанным с небесной влагой – благодатью, милостью! В древности "милость" по-грузински называлась коротко – "ли". И просто поразительно, что сваны и поныне продолжают называть воду просто "лиц", т.е. влагой, связанной с "ца" *(небом)*.

Древо *("духовное Хэ")* – явление метафизическое, и достаточно кому-нибудь забыть о его существовании или самому Древу отказаться питать чье-то подсознание, чтоб нравственность, мораль этого человека стала неуклонно падать и понижаться. Так что, если кто-то поддался развращающему влиянию, значит в нем сжалось и уменьшилось белое сияние, что в первую очередь вызывает в личности кризис милосердия. А это может привести ее к насилию, убийству, преступлению. О человеке в таком состоянии и говорят – "отбился от рук". Т.е. в старину великолепно знали, что в нас скрыта информация о небесном "Хэ" *(Древе)*, что оно реализуется через очень большое количество "ли" *(влага, вода)*, и что вне "ли" личность человека слаба. О дурном человеке порой говорили и "у-Хэиро" *(без Древа, лишенный Древа)*. Грузинский префикс "у" означает отсутствие, недостачу чего-то, отрицание.

К какому древнегрузинскому литературному источнику мне ни приходилось обращаться, везде обнаруживалось упоминание о таинственном Древе, причем говорится о нем обычно восторженно, его возвеличивают или описывают как явление удивительное и поразительное. Как-то мне довелось познакомиться с текстом Иоанэ Батонишвили *(1768-1830 гг.)*, в котором он рассказывает о некоем обладающем мощным даром регенерации Древе, лишь приближение к которому ведет к моментальному восстановлению раненого или пораженного болезнью кожного покрова. Поверить, казалось бы, трудно, но примерно то же сообщают и несколько старинных грузинских духовных текстов. Если бы о невероятных возможностях Древа знали только люди, можно было бы приписать их не реальности, а фантастической мечте человека, но удивительно то, что, оказывается, Древо чувствовали и им пользовались и животные. Напомню отрывок из книги Иоанэ Батонишвили "Хумарсцавла" *("Шуточная учеба")*: **"Древо это стало причиной обретения нами Господа и знаком обращения в его веру, крещения, ибо сотворяло оно такие чудеса, что раненый зверь, коснувшись Древа, тотчас же исцелялся. Также и недужные, изнемогающие**

ძველების ეს გამოთქმა დღემდე ზეპირმეტყველებით შემოგვრჩა ქართველობას. ვის შეუძლია ახსნას რას ნიშნავს ეს? თურმე ნუ იტყვით, ვინმეს „ხელიდან წასვლა“ ნიშნავს – კონტაქტის შეწყვეტას როგორიღაცა დიდ „ხე“-სთან, რომელიც უშუალოდ არის დაკავშირებული ზეციურ წყალთან – წყალობასთან! უწინ წყალობას „ლი“ ერქვა მოკლედ. და რა საოცარია, რომ სვანები წყალს დღესაც ასე უწოდებენ – „ლიც“, ე.ი, „ც“-სთან, „ცა“-სთან დაკავშირებული „ლი“.

„ხე“-იგი მეტაფიზიკური მოვლენაა და საკმარისია მისი არსებობა მიავიწყდეს ვინმეს, ან თვით ამ „ხე“-მ თქვას უარი ვინმეს ქვეცნობიერება კვებოს, რომ იმ მომენტიდან ადამიანის ზნეობის ხარისხი ქვეითდება. მაშასადამე, თუ ვინმე გაუგუნურდა, ამ დროს მასში შემცირებულა უფლის თეთრი ველი, რაც პირველ რიგში შებრალების კრიზისს იწვევს ადამიანში. ეს კი მიზეზი ხდება ვიღაცამ ვიღაცა დაჭრას, მოკლას ან შეურაცხყოს. აი, ამ მომენტში იტყვიან ვინმეზე – „ხე“-ლიდან წავიდაო! მაშასადამე, უწინ მშვენივრად სცოდნიათ, რომ ჩვენში დაფარულია ზეციური „ხის“ ცოდნა, იგი წარმოადგენს ძალზედ ბევრ „ლი“-ს, და რომ „ლი“-ს გარეშე ადამიანის პიროვნება სუსტია. ცუდ ადამიანზე ზოგჯერ ასეც იტყოდნენ – „დიდი უხეირო ვინმეაო“. თუ ამ სიტყვასაც კარგად დავაკვირდებით, იგივეს ამბობს, რომ ის ვიღაც უგუნური „უ-ხე-(ირო)“, ანუ „ხეს“ გარეშე ყოფილა დარჩენილი... (ქართულ ენაში „უ“ ნიშნავს უარყოფას, რაღაცის გარეშე ყოფნას). ალბათ ამიტომ სიტყვა „უ-ხეირო“ პარალელურად ნიშნავს უზნეოს, ცუდს, „ხე-ირის“ არ მომტანს.

რომელ უძველეს ლიტერატურასაც გადავხედე, ყველგან ამ უცნაურ ხეზეა მინიშნება, თან საუბრობენ აღტაცებით, აქებენ ამ დიად ხეს და აღწერენ, როგორც ფრიად საოცარ მოვლენას. ადრე გავეცანით ერთერთ ასეთ ტექსტს, სადაც იოანე ბატონიშვილი გვიამბობს, რომ იმ როგორიღაცა ხეს რეგენერაციის ძლიერი უნარიც ჰქონია და საკმარისია ახლოს მისულიყავი ამ ხესთან, გაჭრილი ან დაავადებული კანი მომენტალურ აღდგენას იწყებდა. ერთი შეხედვით დაუჯერებელია, მაგრამ თითქმის იგივეს იტყობინება სხვა რამდენიმე წმიდა ტექსტიც. ამ „ხის“ უნარი რომ მხოლოდ ადამიანებს სცოდნოდათ, კიდევ გასაგებია, ვიღაცის ფანატიკურ ოცნებას მივაწერდით, მაგრამ საკვირველი ის არის – მხეცები და ნადირები როგორ გრძნობდნენ ამას. შეგახსენებთ მცირე ტექსტს იოანე ბატონიშვილის წიგნიდან „ხუმარსწავლა“: **„ეს ხეც მის სალმრთოს კვართის მოპოვების მიზეზი იყო და მოქცევისა ჩუენისა ნიშანი, რომელიცა იქმოდა სასწაულებსა ესრეთ, რომელ, ოდესაც დაჭრილი ნადირი შეეხებოდა ამა ხესა, განიკურნებოდა; აგრეთვე ავადმყოფნი**

птицы оживали" *(кн. I, стр. 102, на груз. яз.)*. Можно вообразить, что это было за Древо, если одного приближения и прикосновения к нему было достаточно для полного исцеления.

Настолько неоспоримо для человека существование мысленной оси Вселенной *(Древа)*, что, приглядимся: Библия называет это явление "Древом жизни". Оказывается, от него зависит не только жизнь человека, но и способность к познанию и подсознанию, восприятию и умозаключению, мышлению и суждению, видению и здравомыслию; им же определяются и ступени, этапы развития человека. Т.е. некое "Древо жизни" оказывается первейшей и главнейшей причиной не только жизни, но и умственного развития всего человечества. Видимо, потому этот феномен назывался в древнегрузинских текстах еще и "Древом познания". А исходя из этого, можно предположить, что Древо безусловно служило импульсом ко всякому великому открытию и событию в области духа. Винклер считает, что **"в старину закаленное оружие в Египет привозили из страны на востоке Черного моря"** *(см. М. Шенгелиа. "Древнейшая иберийско-кавказская медицина", стр. 22)*. Нельзя не согласиться, что в процессе изучения истории развития человечества было замечено наличие на восточном побережье Черного моря действия некоего сверх-института, потрясавшего весь мир своими познаниями и откровениями, но современным историкам причина существования тут подобного сверх-института чужда и непонятна. Между тем выясняется, что **первым толчком к развитию человечества было именно "Древо жизни", являющее собой нервную систему Вселенной!** А это означает, что исходя из законов нервной системы, с помощью нервов организм и питается метаполем, и воспринимает извне его духовные частоты. В данном случае же метаполе поступает на Землю из-за Вселенной, из Царствия небесного. Каждый нерв этого огромного живого пространства проецируется в черепе Земли. Стало быть, одни концы нервов Вселенной "прикреплены" к ее своего рода кожному покрову, другие же собираются и сосредоточиваются в центре познания Вселенной – центре познания Земли. А этот регион нашей планеты являет собой подземное пространство под Кавказом. То, о чем сейчас было сказано, то есть тайна дремлющих знаний, в относительной полноте ныне доступна лишь эзотерическому учению. И удивительно ли, что наши далекие предки, зная свойства этой подземной пустоты, спускались в нее с целью восприятия в больших количествах скапливавшегося

ანუ ფრინველნი მტკივნეულნი განიკურნებოდნენ...“ (წიგნი პირველი, 33, 102). ხომ წარმოგიდგენიათ, ისეთს რას უნდა წარმოადგენდეს ხე-იგი, რომ მასთან ახლოს მიკარებაც კი განკურნებას იწვევს.

იმდენად პირველადია ადამიანის სულისათვის სამყაროს აზრობრივი ღერძის (ე.ი, ამ „ხის“) არსებობა, რომ დავაკვირდეთ: ბიბლია ასეთ მოვლენას „სიცოცხლის ხედ“ წარმოგვიდგენს. თურმე ამ „ხე“-ზეა დამოკიდებული ხალხის არა მხოლოდ სიცოცხლე, არამედ ქვეცნობიერებისა და ცნობიერების, შემეცნებისა და საღი დასკვნების, სწორი აზროვნებისა და მსჯელობის, ხედვისა და ჯანმრთელი ფიქრების უნარი; ამავე „ხე“-ზე ყოფილა დამოკიდებული ადამიანის განვითარების ეტაპებიც. ანუ როგორიღაცა „სიცოცხლის ხე“ ყოფილა არა მხოლოდ სიცოცხლის, არამედ სრულიად კაცობრიობის გონებრივად განვითარების უპირველესი და ძირითადი საფუძველი. ალბათ ამიტომ უწოდებენ ძველქართული ტექსტები ასეთ ფენომენს „ხეს ცნობიერებისა“. აქედან გამომდინარე კი უნდა ვივარაუდოთ, რომ „სიცოცხლის ხე“ ყოფილა ყოველი დიდი აღმოჩენისა თუ სულიერი მოვლენის ბიძგიც. ვინკლერი თვლის, რომ **„უწინ, ნაწრთობი იარაღი ეგვიპტეში შავი ზღვის აღმოსავლეთით მდებარე ქვეყნიდან მიჰქონდათ“** (იხ., მ. შენგელიას „უძველესი იბერიულ-კოლხური მედიცინა“, გვ., 22). ვეთანხმები, მსოფლიო ისტორიის განვითარების კვლევისას შემჩნეულია, რომ შავი ზღვის აღმოსავლეთით ნამდვილად მოქმედებდა როგორიღაცა ზე-ინსტიტუტი, რაც სრულიად დუნიას აზანზარებდა ცოდნითა და მიღწევებით, მაგრამ თანამედროვე ისტორიკოსებისათვის დღეს უცხოა ასეთი ინსტიტუტის არსებობის მიზეზი. ახლაღა ირკვევა, რომ **კაცობრიობის პირველი განვითარების საფუძველს „ხე სიცოცხლისა“ წარმოადგენს, რომელიც სამყაროს ნერვული სისტემა ყოფილა!** ეს კი ნიშნავს, რომ ნერვების კანონებიდან გამომდინარე, მათი მეშვეობით ორგანიზმს მეტა-ველი მიეწოდება ირგვლივეთიდან და სულიერი სიხშირეებით კვებავს მას. ამ შემთხვევაში კი დედამიწას მეტაველი მოეწოდება სამყაროს იქითა მხრიდან — სასუფეველიდან. ამ დიდი ცოცხალი სივრცის ყოველი ნერვი კი დედამიწის თავის ქალაში პროექცირდება. მასადამე, სამყაროს ნერვების თითო ბოლოები „მიმაგრებულია“ სამყაროს როგორიღაცა კანზე, ხოლო მეორე ბოლოები თავს იყრიან სამყაროს ცნობიერი ცენტრის — დედამიწის ცნობიერ ცენტრში. ჩვენი პლანეტის ასეთ რეგიონს წარმოადგენს კავკასიის ქვეშ არსებული დიდი სიცარიელე. რაც ახლა ითქვა, ამ მიძინებული ცოდნის სრულ საიდუმლოს დღეისათვის მხოლოდ და მხოლოდ ეზოთერული მეცნიერება სწვდება. და რა გასაკვირია აქ, თუ ჩვენმა წინაპრებმა ამ მიწისქვეშა სიცარიელეს

в нем метаполя. И кто в изобилии скапливал вокруг своего тела белое поле Древа, становился сверхчеловеком *(жрецы, маги, пророки, апостолы, священнослужители...)*, в зависимости от того, кто из них в какую эпоху спускался вниз, ибо ареал этого подземного пространства постепенно заполнялся водой. Как только прервался контакт человека с Древом, во что обратились наши нынешние поколения! Значит, отсутствие контакта с Древом обусловливает в первую очередь падение нравственности человечества. А тайное знание о том, как восстановить утраченную связь с Древом и обрести его метафизические возможности, кодировано в разных языках. Одной из основных целей этой книги является приближение к этому Древу. Ни красивые высотные здания, ни большие зарплаты никогда не сумеют возобновить контакты нашего подсознания с феноменом Древа. Это может произойти лишь с помощью грузинской азбуки и речи, которые владеют полной тайной великого Древа. Желательно осознать сейчас же, что не исключено и существует также отрицательное состояние "Древа жизни", когда оно разделяется надвое близ Земли. Так что Древо носитель двух свойств единого поля – положительного и отрицательного, в зависимости от того, из какой эпохи мы его воспринимаем.

"Древо жизни" в Библии!

Но проследим, под какими синонимами было известно в древнем мире это явление космоса: "Древо познания", "Древо сознания", "Космическое Древо", "Животворящий Столп", "Древо бытия", "Столп жизни", "Столп-сияющий", "Ива", "Чинара", "Тополь" *(в древнегрузинской мифологии)*, "Кедр" *(в старой Сванети)*, Древо – "О" *(в старой Кахети)*, "Джари" *(по-мингрельски "джа" означает Древо, а "ри" – "ли", т.е. то же "Древо ли")*, "Древо-мать", *(в старой Мингрелии)*, "Древо дуб" *(в России минувших веков)*, "Раджа" *(Древо Света в Индии)*, "Древо Месу" и "Дим-гал" *(у древних шумеров, что означает "Великая Ось")*, "Древо Ли" *(в Китае)*, "Древо ботхи" *(в древней Индии эпохи Будды)*, "Древо Тамаринд" *(в древней Индии, эпохи Кришны)*, "Древо Игдрасиля" *(в одной из масонских энциклопедий)*, и наконец – "Древо мечты и желания" *(по древнегрузинским сказкам)*, которое в Библии именовалось еще и "Древо Либан" *(или "Ливан")*. Чрезвычайно любопытно, что слог "хэ" *(груз. "Древо")* в современной Индии является словом-носителем того же содержания, что и в Грузии, – дерево, растение.

რაობა იცოდნენ და ჩადიოდნენ ქვემოთ იქ დაგროვილი მეტაველის დიდი ოდენობით შეძენის მიზნით. და ვინც უხვად დააგროვებდა პირადი სხეულის ირგვლივ ამ „ხის“ თეთრ ველს, — ზეადამიანები იყვნენ (ქურუმნი, მოგვები, წინასწარმეტყველნი, წმიდა მამანი, მოციქულები, ღვთის მსახურნი და ა.შ.), ოღონდ გააჩნია, ვინ რომელ ეპოქაში ჩავიდოდა ძირს, რამეთუ ამ მიწისქვეშა სივრცის სრული არეალი ნელ-ნელა წყლით ამოივსო. შეწყდა რა ადამიანის კონტაქტი ამგვარ „ხე“-სთან, და შეხედეთ რას ჰგავს ჩვენი თანამედროვე მოდგმა. „უ-ხეობა“ პირველ რიგში კაცობრიობის ზნეობრივ დაცემას განაპირობებს. თუ როგორ აღვადგინოთ ჩვენი კონტაქტი ამგვარ ხე-სთან ან როგორ გავითავისოთ მისი მეტაფიზიკური უნარი, ამისი სრული საიდუმლო კოდირებულია ქართულ ენაში. ამ წიგნის შექმნის ერთ-ერთი ძირითადი მიზანი ამგვარ „ხე“-სთან ჩვენი დაახლოება გახლავთ. მაღალი ლამაზი შენობები ან დიდი ხელფასები ვერასოდეს აღადგენენ ჩვენი ქვეცნობიერების კონტაქტს „სიცოცხლის ხის“ ფენომენთან, ეს მხოლოდ ქართული ანბანის დახმარებით მოხდება, რომელმაც დიდი „ხის“ სრული საიდუმლო იცის. სასურველია ახლავე შევიტყოთ, რომ „სიცოცხლის ხეს“ გააჩნია უარყოფითი მდგომარეობაც, როდესაც იგი დედამიწასთან გაყოფილია. ამრიგად, „ხე“-იგი ერთიანი ველის ორივე თვისების მატარებელია — დადებითისა და უარყოფითის, გააჩნია, რომელ ეპოქაში გავხედავთ მას.

ბიბლიით „სიცოცხლის ხე“!

მაგრამ ახლა ვნახოთ სხვა როგორი სინონიმებით იყო სამყაროს ეს მოვლენა უწინდელ მსოფლიოში ცნობილი: „ხე შემეცნებისა“, „ხე ცნობადი“, „კოსმიური ხე“, „ხე-ყოფიერი“, „სვეტი-ცხოველი“, „სვეტი-ცხოვრისა“, „ნათლისვეტი“, „სულხტი-ცხოვრებისაჲ“, „იფნის ხე“, „ჭადრის ხე“, „ალვის ხე“ (ძველქართული მითოსის მიხედვით), „კედარი“ (ადრეულ სვანეთში), „ო“-ს ხე (უწინდელ კახეთში), „ჯა-რი“ (მეგრულად „ჯა“ ნიშნავს ხეს, ხოლო „რი“ — ლის, ანუ ეს არის იგივე „ლის“ ხე), „დიდა ხე“ (ესეც მეგრულში, რაც ქართულად ითარგმანების, როგორც „დედა ხე“), „მუხის ხე“ (გასული საუკუნეების რუსეთში), „რაჯა“ (ინდოეთში ნიშნავდა „სინათლის ხეს“), „მესუს ხე“ და „დიმ-გალ“ (ადრეულ შუმერებში, რაც ნიშნავს „დიდ ღერძს“), „ლის ხე“ (ჩინეთში), „ბოთჰის ხე“ (ბუდას დროინდელ ინდოეთში), „ტამარინდის ხე“ (კრშნას დროინდელ ინდოეთში), „იგგდრასილის ხე“ (მასონთა ერთ-ერთი ენციკლოპედიის მიხედვით) და ბოლოს, — „ნატვრის ხე“ (ქართულ ხალხურ ზღაპრებში). ამ „ხეს“ ბიბლიაში მეორენაირად „ლიბანის ხე“ ჰქვია. რა საინტერესოა, რომ მარცვალი „ხე“ თანამედროვე ინდოეთში იგივე შინაარსს

Такое огромное количество благодати по своей сути заключает в себе великое Древо – "О", что в старинной Кахети этот звук употребляли с утилитарной целью и даже в обычной беседе. К примеру, кахетинец обращается к собеседнику: "Пойдешь со мной, о?", или "Как ты, о?", или "Куда ты, о?", "Что ты, о?", т.е. должно быть, в Кахети некогда знали затабуированный смысл Древа – "О" и верили, что, чем чаще они будут сближаться с его феноменом, тем лучше.

Некогда с высоким положительным смыслом употреблялось название "Суэти-цховриса" *(Столп Господнего сияния)*, но со временем, о котором идет сейчас речь, что-то произошло. Сложилось так, что из-за этого изменения небольшая часть людей осталась под положительным сверхвлиянием поля Древа, а остальная, т.е. большинство, – наоборот. В первую очередь это было вызвано запретом на гороскопы со стороны церкви и незнанием неоткрытых космических законов. Вследствие этого люди рождались в запретные отрезки времени, что продолжается и по сей день. Видимо, это и обусловило незамедлительное появление в грузинском языке слов, которые подходили, связывались с лицами, попавшими под сверхвлияние отрицательного поля великого Древа. К примеру, в обществе замечалось появление людей неприкаянных. Бессмысленные вроде бы скитания этих людей вызывались изменениями фазы великого Древа, сведения о чем прекрасно скрывались в этом слове – "хэ-ти-али". Стало быть, безрассудные скитальцы оказывались в большой мере заряженными некачественным духовным полем, т.е. внутренним огнем, так как "али" – это пламя. Аналогичное содержание несет в себе и другое слово – "охери". В нем закодировано несколько интересных смыслов... *(Знающие грузинский язык их быстро улавливают).*

Я уже говорил о том, что слог "Хэ" часто и многозначно употребителен *(так обстоит с ним дело в грузинском языке и сейчас).* Но имеется, видимо, и множество таких слов, к содержанию которых мы никогда не присматривались. Например, третий по счету грузинский алфавит называется "мХэдрули", а в сочинениях Иоанэ Батонишвили Я обнаружил случай, когда наш третий алфавит был назван "Хэдрули" *(предполагается женская ипостась великого Древа)*, а не "мХэдрули" *(т.е. ипостась мужская).* Во втором случае замечается перенесение акцента на слог "Хэ" *(см. "Хумарсцавла", кн. 1, стр. 254, на груз. яз.).*

ატარებს, როგორც ამას ქართველები ვამბობთ, ანუ ჩვეულებრივი ხე (ამ შემთხვევაში მცენარე).

იმდენად დიდი მადლის მატარებელია დიდი „ხე“ თვისი არსით, რომ უწინდელ კახეთში ხალხი უბრალო საუბარშიც კი იყენებდა. მაგალითად, ერთი კახელი მეორეს ეტყოდა: „წამოხვალ, ო“? ე.ი, ოდესღაც კახეთშიც იცოდნენ „ო“-ს ხის ეზოთერული ტაბუ და სჯეროდათ, რომ რაც უფრო ხშირად იქნებოდნენ ახლოს „ო“-ს ფენომენთან, მით უკეთესი იყო. დააკვირდით, როგორ ბუნებრივად არის ჩამოყალიბებული საქართველოს აღმოსავლეთ ნაწილისათვის დამახასიათებელი შეკითხვები, თანაც ასო „ო“-ს გამოყენებით — „როგო ხარ, ო?“, ან „სად მიხვალ, ო?“, ანდა „რას ამობ, ო?“... (ამგვარი შეკითხვების შეგროვებაზე ბევრი არ მიწვალია).

ერთ დროს დადებითი ყოფილა „სულჩტი-ცხოვრისა“. მოგვიანებით კი რაღაც დაემართა ამ ღვთიურ გზას, რაზედაც ვისაუბრებთ. აქედან გამომდინარე, დროში მოხდა ისეთი რამ, რის გამოც ხალხის მცირე ნაწილი ამ „ხის“ დადებითი ველის ზეგავლენის ქვეშ აღმოჩნდა, ხოლო დანარჩენები — პირიქით. ეს პირველ რიგში გამოიწვია ეკლესიის მიერ ჰოროსკოპების აკრძალვამ და სამყაროს დაფარული კანონების არცოდნამ. ამგვარად, ადამიანები დროის აკრძალულ მონაკვეთებშიც იბადებოდნენ, რაც დღემდე გრძელდება. ალბათ ამან განაპირობა ქართულ ენაში იმთავითვე დაბადებულიყო სიტყვები, რომლებიც დიდი „ხის“ უარყოფითი ველის ზეგავლენის ქვეშ მოქცეულ პირებს მოერგებოდათ. მაგალითად, ხალხში მოხეტიალე ვინმეებიც შეინიშნებოდნენ. უაზროდ დარჩენილი ადამიანების ამგვარი „ხე-ტიალი“ დიდი „ხის“ ფაზის გამოცვლამ განაპირობა, რაც მშვენივრად არის ამ სიტყვაში თავშეფარებული. მაშასადამე, უსაქმო ადამიანებს „ხეტი-**ალით**“ დიდი „ხის“ უხარისხო „ალი“ შეუძენიათ. ანალოგიური შინაარსის მატარებელია ეს მეორე სიტყვაც — „ოხერი“. ამ შემთხვევაში მასშიც რამდენიმე საინტერესო შინაარსია კოდირებული. ვინც ქართული ენა იცის, დაუკვირდეს.

იმის შესახებ, რომ მარცვალი „ხე“ მრავლად გამოიყენებოდა (და ასეა დღესაც ქართულ ენაში), უკვე ითქვა. მაგრამ ალბათ ბევრი ისეთი სიტყვაც გვაქვს, რომლის შინაარსსაც ალარ ვაკვირდებით. მაგალითად, ქართული დამწერლობის რიგით მესამე ანბანს ჰქვია „მხედრული“, ხოლო იოანე ბატონიშვილის ნაწერებში წავაწყდი შემთხვევას, როდესაც ჩვენს მესამე ანბანს ჰქვია „ხედრული“ (აქ ივარაუდება დიდი ხის დედრული მდგომარეობა), და არა „მხედრული“ (ე.ი, მამრული). მაშასადამე, მეორე შემთხვევაში აქცენტი რატომღაც გადატანილია მარცვალ „ხე“-ზე — „ხე-დრული“ (იხ., „ხუმარსწავლა“, წიგნი I, გვ., 254).

Тайну Древа помнит и геральдика

Не хочется изменять сложившейся традиции этой книги, и поскольку в первых двух частях были представлены образцы геральдических знаков, обращусь к еще нескольким официальным гербам Российской империи, в которых сохранились знания о великом Древе. Первый из таковых – официальный герб города Богодухова *(относился к Харьковской губернии, утвержден 21 сентября 1781 г.)*. Он может служить великолепным подтверждением наших гипотез. Присмотримся к нему, в нем дана символика "двух змей" и "Древа", которые везде даются в прямом изображении – змеи и дерева. Иным, т.е. лучшим и к тому же более простым изображение метафизической оси Вселенной не представлялось. Если кто-то полагает, что в этом гербе подразумевается какое-либо дерево, произрастающее в лесах близ Богодухова, то он ошибается. Вникнем в смысл и содержание названия города – Богодухов! Блестящее название.

Аналогично содержание и другого герба – города Березны Черниговской губернии. Он также официально утвержден российскими властями в XVIII в. *(более подробные сведения даны на самих рисунках)*. Герб Березны тайно повествует и направляет внимание на существующее где-то великое Древо. Чтобы перенести акцент символического рисунка на космос, Древо окружено восемью звездами. Восемь же звезд олицетворяли знак Халдеи. Там же даны две взаимопротивоположные фазы Луны, о смысле чего у меня пока сведений нет. Но мы уже знаем, что означали в прежние времена "меч" и "стрела", имеющие непосредственную связь с символикой космического Древа. Очень интересно поделена на рисунке крона дерева, ее ответвления, символизирующие "второй и третий" ряды из Ветхого

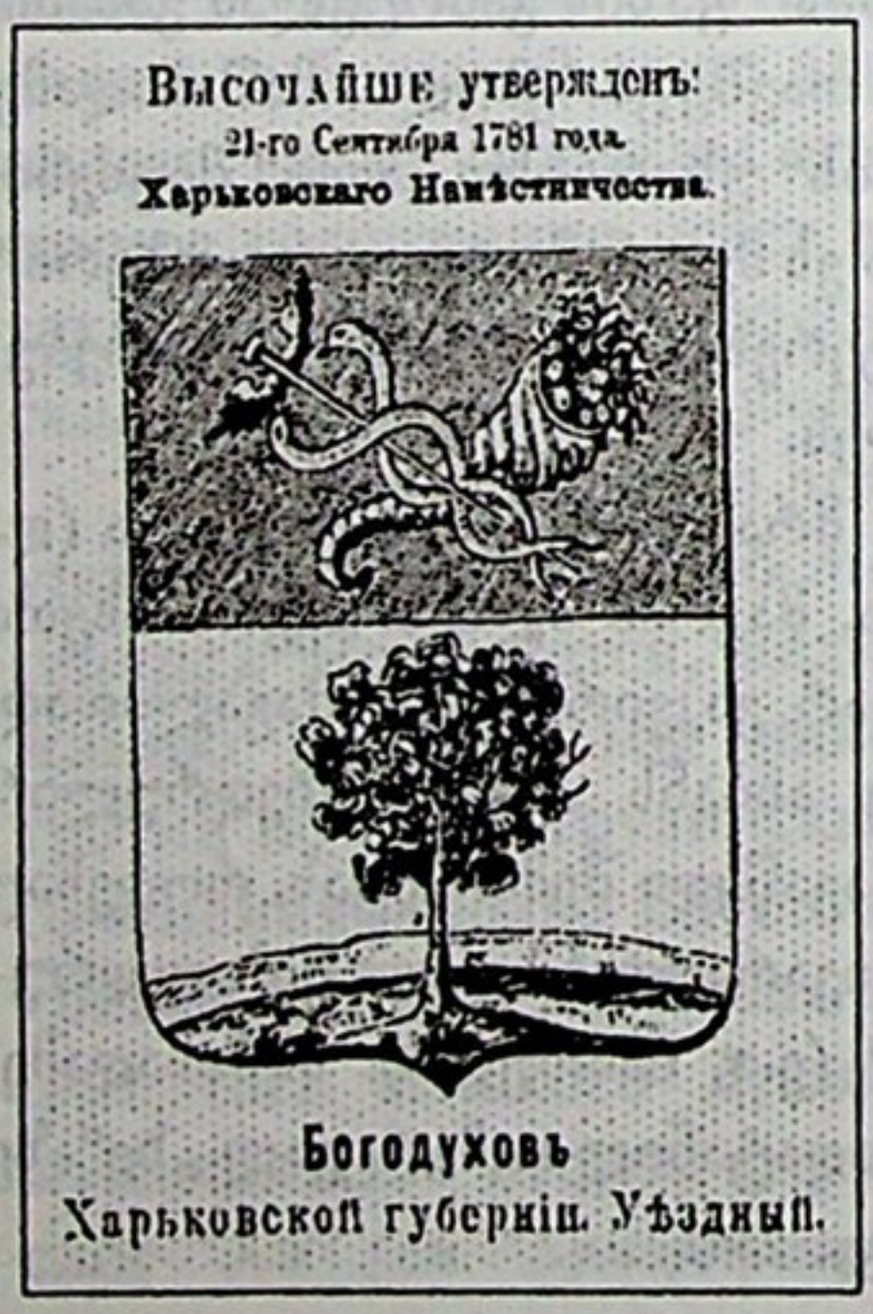

„ხის“ საიდუმლოება

ჰერალდიკასაც ახსოვს

არც ახლა მინდა ჩემს ტრადიციას ვუღალატო და რადგან ამ წიგნის წინა ორ ნაწილში ჰერალდიკის ნიმუშები შემოგთავაზეთ გერბების სახით, აქვე წარმოგიდგენთ რუსეთის იმპერიის კიდევ რამდენიმე ოფიციალურ გერბს, სადაც ამ დიდი „ხის“ ცოდნაა შემონახული. ასეთი პირველი გერბია „ბოგოდუხოვის“ ოფიციალური გერბი (ხარკოვის გუბერნიას ეკუთვნოდა, იგი დამტკიცებულია 1781 წლის 21 სექტემბერს). ეს გერბი ჩვენი ვერსიების მშვენიერ დამადასტურებელ შინაარსს ატარებს. დავაკვირდეთ, მასზე მოცემულია „ორი გველისა“ და „ხის“ სიმბოლიკა, რომლებსაც ყველგან ასევე – გველებად და ხეებად ხატავდნენ. წინაალმდეგ შემთხვევაში სამყაროს მეტაფიზიკური ღერძის უფრო უკეთესად და თანაც უბრალოდ წარმოსახვა ვერ წარმოედგინათ. თუ ვინმე ფიქრობს, რომ აქ ნავარაუდევია „ბოგოდუხოვის“ ახლოს ტყეში არსებული რომელიმე ხე, – ცდება. მოდით, ამ სიტყვას და მის შინაარსსაც ჩავაკვირდეთ – „ბოგოდუხოვ“! ალბათ, ბრწყინვალეა... (ეს გერბი თქვენგან მარცხნივაა).

ანალოგიური შინაარსის მეორე ასეთი გერბი ეკუთვნის ქალაქ „ბერეზნას“ (ჩერნიგოვის გუბერნია). ეს გერბიც მე-18 საუკუნეშია რუსეთის ხელისუფლების მიერ ოფიციალურად დამტკიცებული... (უფრო ზუსტი თარიღი ყოველ გერბზეა ზემოდან მიწერილი, ალბათ დაგაინტერესებთ და დახედავთ). „ბერეზნას“ ეს გერბი ფარულად მოგვითხრობს და რაღაცას მიგვანიშნებს სადღაც არსებულ როგორიღაცა ხეზე. იმისათვის, რომ აქ შემოთავაზებულ სიმბოლურ ნახატს კოსმოსზე ეთქვა რაღაც, ამ ნიშანზე დახატული „ხე“ რვა ვარსკვლავით არის მოჭედილი. „რვა ვარსკვლავი“ კი ქალდეას დამღას წარმოადგენდა. იქვეა მთვარის ორი ურთიერთსაწინააღმდეგო ფაზა, რომელთა შესახებ ჯერჯერობით ვერაფერი გავარკვიე. მაგრამ უკვე ვიცით, რას ნიშნავდა უწინ „ხმალი“ და „ისარი“, რომლებსაც უშუალო კავშირი აქვთ სიმბოლიკით კოსმიურ ხესთან.

завета. Приглядевшись замечаешь, что меч как бы подрубает Древо. Как это понять? Мне думается, что здесь следует предположить поражение великого космического Древа логосом, что изначально подразумевало его подрубание с последующим преданием забвению. Так что некогда, видимо, прозвучало сакраментальное Слово и мы забыли о Древе; придет конец света, Слово раздастся вновь и мы вспомним Древо. Вот этот смысл и несет в себе изображенный меч. А что означает древнегрузинское слово "исари" *("стрела", "ис ари" – "это Он")*, мы уже знаем...

(Гербы воспроизведены по книге "Гербы Российских губерний", издательство "Планета", Москва, 1991).

Предлагаю рассмотреть третий герб из приведенных в сборнике, также с напоминанием о некоем Древе, но на сей раз относящемся к семейству вечнозеленых, хвойных, что дает право сделать вывод о подразумевающейся библейской "Ливанской ели". Этот герб принадлежал городу Верро Лифляндской губернии. Фундаментальное рассмотрение его может завести далеко... Но даже если просто пересчитать его ветви, можно выявить нечто новое. Случайного в изображении символов никогда ничего не бывает.

Четвертый герб еще более поразителен. Он принадлежал городу Вольмару той же Лифляндской губернии. Вглядитесь – **Древо вырастает и возносится из головы быка!** Не знаю, как и на чем сосредоточить ваше внимание сначала, но эта деталь – одно из кульминационных явлений эзотерического мира. Нельзя забывать, что некие "бык" и "осел" фигурируют в яслях в момент Рождества Господня... *(Прошу не смешивать друг с другом Рождество Господне и рождение Спасителя в человеческой плоти).* Все пять томов этой книги повествуют о сути двух таинственных и неразгаданных феноменов – "быка" и "осла", которые при конце света должны нам явиться как пророки. Приложу все усилия, чтобы узнать или угадать их, если, конечно, они достигнут Грузии. Мне кажется, этот герб дает богатейшую информацию всем, кто сегодня занят выявлением эзотерического табу. Воздадим хвалу авторам

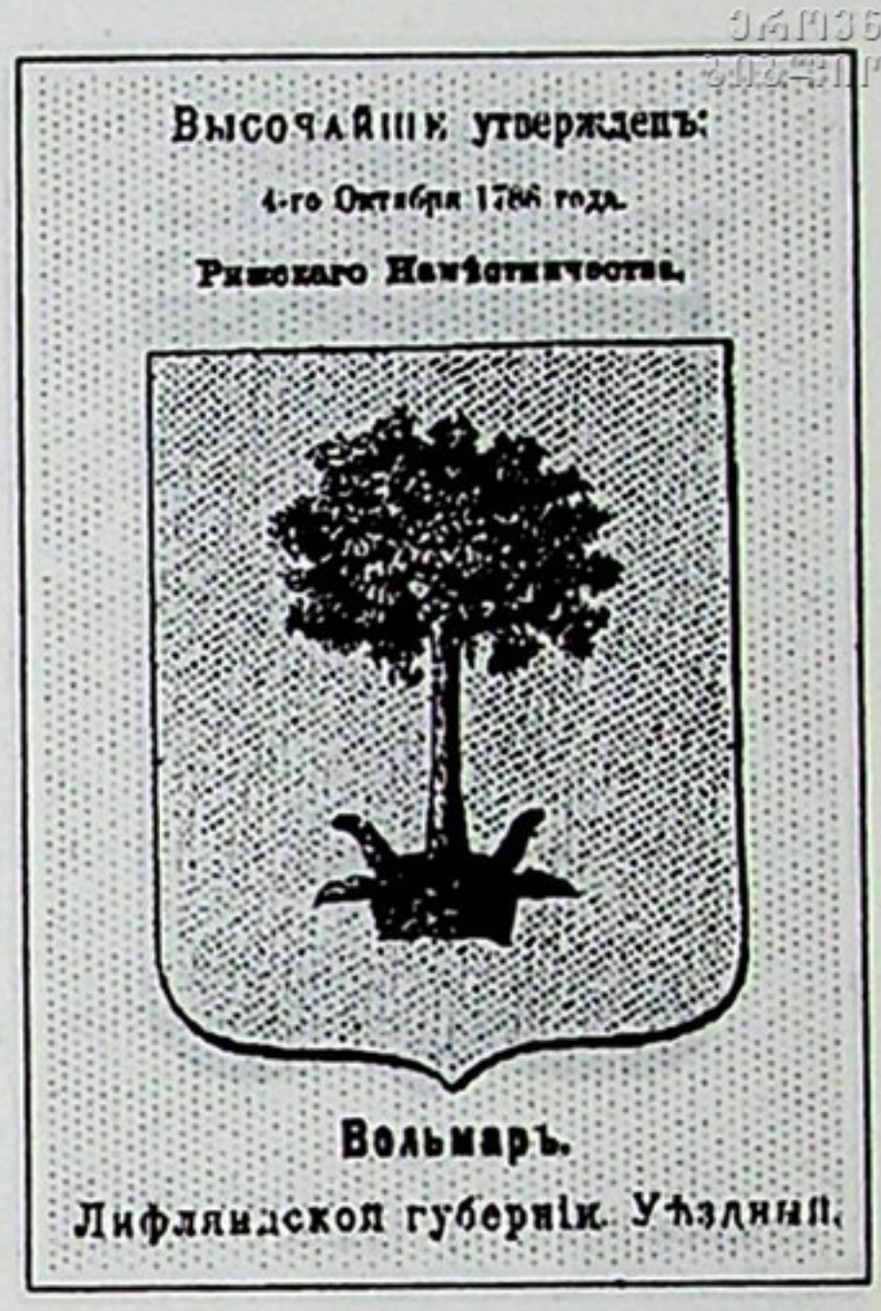

ძალიან საინტერესოდ არის შესრულებული ამ „ხის“ ტოტების გაყოფა-განშტოება, რითაც „ძველი აღთქმის“ ორ და სამ სართულებთან მივყავართ. თუ უკეთ დავაკვირდებით, თითქოს „ხმალი“ ამ ხეს კვეთავს. როგორ გავიგოთ ეს? ჩემი აზრით, აქ უნდა ვივარაუდოთ ამ დიდი „ხის“ გახმობა ლოგოსით — „ხმა-ლით“, რაც თავის თავში გულისხმობს კოსმიური ხის ჯერ გაყოფას და შემდეგ ხალხის მიერ მივიწყებას. ანუ, ოდესღაც ითქვა დიდი სიტყვა და „ხე“ მიგვავიწყდა; ბოლოჟამში ითქმება სიტყვა და გავიხსენებთ. აი, რას ნიშნავს „ხმა-ლი“, რა არის აქ რთული. ძველქართული „ისარის“ შინაარსი კი ვიცით... (გერბები ამოღებულია წიგნიდან „გერბი როსსიისკოი გუბერნიი“, მოსკოვი, გამომცემლობა „პლანეტა“, 1991).

გთავაზობთ დაათვალიეროთ ამ წიგნის მესამე გერბი, რომელიც ასევე როგორიღაცა ხის შესახებ შეგვახსენებს, ოღონდ, ამჯერად გერბში ჩახატული ხე, მარადმწვანე ხეთა ოჯახს უფრო ეკუთვნის, რაც მაძლევს უფლებას დავასკვნა, რომ აქ ნავარაუდევია ბიბლიური „ლიბანის ხე“. ეს გერბი ლიფლიანდის გუბერნიას ეკუთვნოდა — „ბერროს“. ალბათ შორს წაგვიყვანდა აღნიშნული გერბის ძირეული გამოკვლევა... და თუ ამ ხის ტოტებსაც დავითვლიდით, აქაც რაღაცას შევიტყობდით ახალს. ისე, შემთხვევით, ასეთი რამეები არ იხატებოდა.

მეოთხე გერბი უფრო განსაცვიფრებელია. ეს გერბი ეკუთვნოდა იმავე გუბერნიის ქალაქ „ვოლმარს“. დავაკვირდეთ — **„ხე“-იგი ხარის თავზეა ზეალმართული!** არ ვიცი, როგორ გითხრათ და რანაირად მიგანიშნოთ, მაგრამ ეს დეტალი ეზოთერული სამყაროს ერთ-ერთ კულმინაციურ მოვლენას წარმოადგენს. არ დაგავიწყდეთ, როგორიღაცა „ხარი“ და „სახედარი“ ფიგურირებენ უფლის შობის მომენტშიც — „ბოსელში“... (გთხოვთ ერთმანეთში არ აგვრიოს „უფლის შობა“ და მაცხოვრის ძე-კაცისად დაბადება). ამ წიგნის ხუთივე ტომი მოგვითხრობს ამ ყოვლად გამოუცნობი ორი ფენომენის — „ხარისა“ და „სახედრის“ არსზე, რომლებიც ბოლო ჟამშიც წინასწარმეტყველებად უნდა მოგვევლინონ. ყველაფერს მოვიმოქმედებ ამ ორ წინასწარმეტყველს მივაგნო, რა თქმა უნდა, თუ ისინი საქართველომდე მოაღწევენ. ჩემი აზრით, ეს გერბი დიდებულ ინფორმაციას გვაძლევს ყველას, ვინც ქართული ეზოთერული ტაბუს არსითაა დღეს

Высочайше утвержденъ:
16-го Августа 1781 года.
Владимірскаго Намѣстничества.
Вязники.
Владимірской губерніи. Уѣздный.

и этого герба, – на мой взгляд, они знали об очень многом.

О Древе жизни повествует и пятый герб – города Вязники Владимирской губернии, но его авторы связывают великое Древо с человеком-львом. Обладатель львиного туловища и человеческого лика сжимает в лапах жезл. Стоящий на двух ногах, он подчеркивает и выдвигает на первый план свою человеческую суть. Главу его увенчивает эгрегорный венец великого Древа, изображенного под его фигурой. Он как бы опирается на Древо и, стало быть, преисполняется великой благодатью, излучаемой этим феноменом. Герб был создан в XVIII веке, и приспело время признать, что по сравнению с той порой мы знаем о реальном существовании великого Древа гораздо меньше, из-за чего то верим в него, то – нет.

Шестой официальный герб принадлежит городу Горбатову Нижегородской губернии. Он указывает на прямую связь Древа с неким оленем. Следует без всяких колебаний признать, что здесь подразумевается космический Млечный путь *(груз. Прыжок оленя)* и великое Древо. Дополнительные комментарии – излишни!

Содержание седьмого герба нам уже знакомо. Лев впервые подбирается к Древу жизни, но вершина кроны для него недосягаема, в связи с чем авторы разделили Древо горизонтально пополам, подводя содержание герба к тому, что Льву не удается достичь верхней половины, т.е. ему еще не дано проникнуть в главную суть и существо этой тайны. Этот герб принадлежал городу Либаве Курляндской губернии.

Восьмой герб, города Липецка, напоминает, что, если мы стремимся приблизиться к Древу жизни, необходимо отыскать некий рукотворный вход – врата, возведенные, оказывается, в виде улья над великим Древом. Этот смысл совсем близко подводит к тому, что в горах близ Харагоули, у деревни Нуниси обнаружен окутанный тайной один из главных входов и спуск к Древу в подземелье, о чем и повествует эта книга. Множество других гербов сосредоточивают внимание на тех или иных признаках неразга-

ეროვნული ბიბლიოთეკა

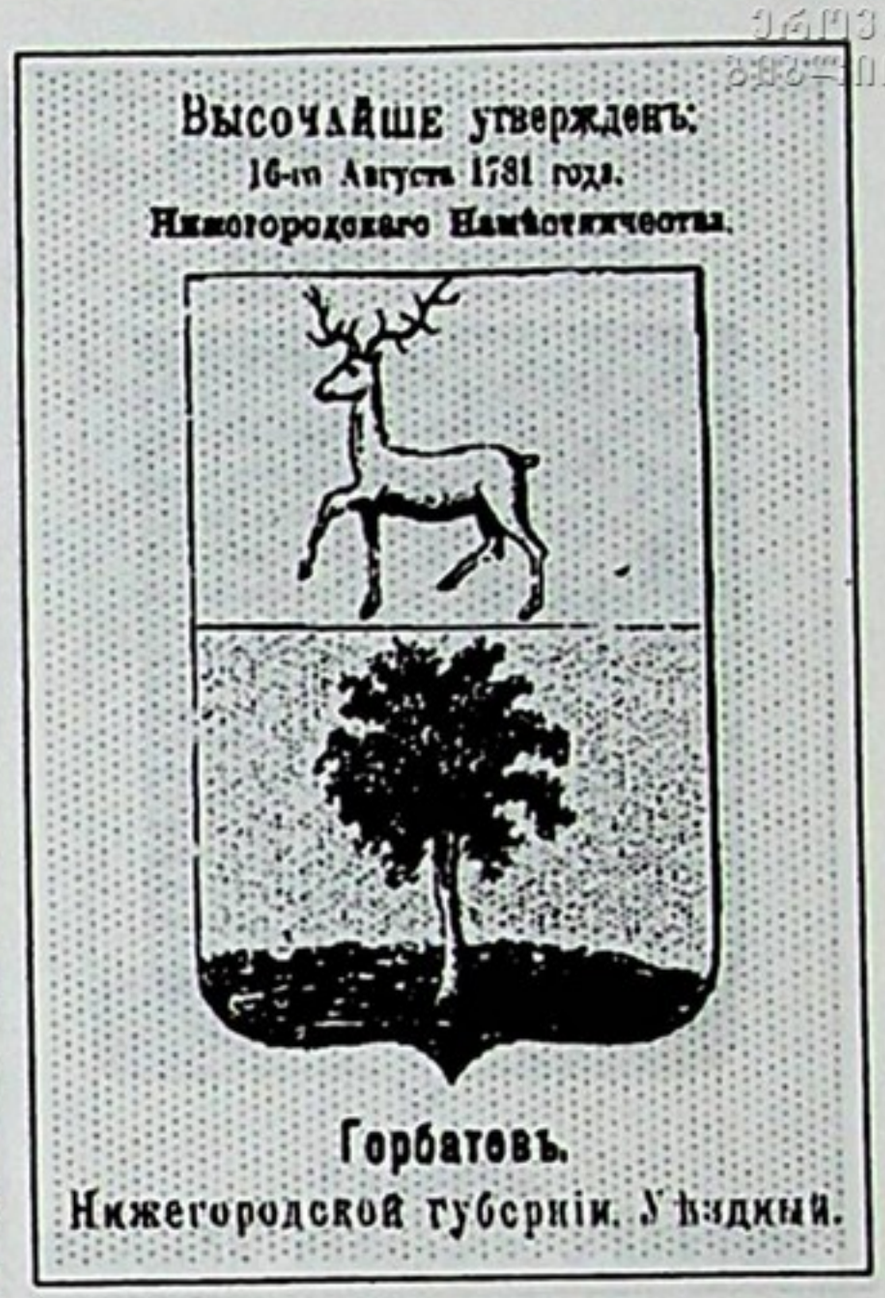

დაკავებული. მოდით, ამ გერბის ავტორებიც შევაქოთ, ჩემი აზრით, მათ ძალზედ ბევრი რამ იცოდნენ.

მეხუთე გერბიც „სიცოცხლის ხე“-ზე მოგვითხრობს, ოღონდ ამ გერბის ავტორთა გადაწყვეტილებით, დიდი „ხე“ უშუალო კავშირშია „ლომ-კაცთან“, რომელსაც ადამიანის სახე აქვს. ხელში კვერთხი უკავია. ორ ფეხზე შემდგარი ლომი გვკარნახობს, რომ მასში ადამიანია ნავარაუდევი. თავზე დიდი „ხის“ ეგრეგორული გვირგვინი ადგას, მის ქვეშ კი თვით დიდი „ხეა“ დახატული. მაშასადამე, „ლომი“-იგი ამ დიდი „ხის“ მადლით იქნებაო აღსავსე, ვინაიდან ხის ფენომენს ეყრდნობა. ეს გერბიც მე-18 საუკუნეშია შექმნილი. ალბათ დროა ვაღიაროთ, რომ თანამედროვე გონს მიავიწყდა ამ დიდი „ხის“ სადღაც რეალურად არსებობა, რის გამოც თან გვჯერა, თან — არა.

მეექვსე — ქალაქ „გორბატოვის“ ოფიციალური გერბია („ნიჟეგოროდსკოჲ“ გუბერნია). ეს გერბი კი პირდაპირ შეგვახსენებს როგორიღაცა „ირემისა“ და „ხის“ ურთიერთკავშირს. აქ უსიტყვოდ უნდა ვაღიაროთ, რომ აღნიშნულ გერბში ნავარაუდევია სამყაროს „ირმის ნახტომი“ და დიდი „ხე“! ვფიქრობ, კომენტარი ზედმეტია!

მეშვიდე გერბის შინაარსი უკვე ნაცნობია ჩვენთვის, როდესაც „ლომი“ უნდა მივიდეს პირველად „სიცოცხლის ხე“-სთან, თუმც ამ „ხის“ კენწერო მისთვის მიუწვდომელია, რის გამოც მხატვრებს ეს ხე შუაზე გადაუკვეთავთ ჰორიზონტალურად და ისეა ამ გერბის შინაარსი ჩამოყალიბებული, თითქოს „ლომი“ ვერ ადის „ხის“ ზედა ნახევარში, ვერ სწვდება მის ყველა მთავარ საიდუმლოს. ამგვარი გერბი ქალაქ „ლიბავას“ ეკუთვნოდა (კურლიანდსკის გუბერნია).

მერვე — ქალაქ „ლიპეცკის“ გერბი შეგვახსენებს, რომ თუ გვსურს „სიცოცხლის ხე“-სთან აღმოვჩნდეთ, ჯერ ადამიანის ხელით აგებული როგორიღაცა შესასვლელი უნდა მოვძებნოთ — კარიბჭე, რომელიც ამ დიდი „ხის“ ზემოდანაა თურმე დაშენებული. აქ უკვე გასაგებია ალბათ, რომ ხარაგოულის მთებში, სოფელ ნუნისთან მიგნებულია ამ დიდი „ხის“ იდუმალებით მოცული ერთ-ერთი მთავარი ჩასასვლელი, რაზედაც ეს წიგნი მოგვითხრობს. სხვა მრავალი გერბები გვიამბობენ დღემდე

7. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

данной тайны великого Древа или Древ, что в книге в полной мере показано быть не может. Великое Древо изображается то отягченным плодами, то без них вообще.

И вот, наконец, девятый из приведенных нами гербов, с поваленным, срубленным Древом жизни. Он принадлежал городу Елабуге Вятской губернии. Срубленный ствол клюет большой ворон. Эта деталь мгновенно подводит к мысли о созвездии Ворона и далее – к тайне Ноева ковчега; некий ворон присутствует и в мифе о прикованном к Кавказским горам Амиране. Мы, грузины, помним, что в Грузии в старину связанное с Древом жизни и его феноменом созерцание, узрение, зрительное восприятие отождествлялись с орлом, его зорким оком, озирающим сверху все и безошибочно во все проникающим. Любопытно, что у Важа Пшавела есть и такие стихотворные строки: "Я раненого зрел орла, он насмерть с вороньем схватился..."! Учитывая тот факт, что Важа Пшавела в своем обширном творчестве постоянно касался вопросов космогонии, становится понятным и смысл приведенных строк. Он, стало быть, знал тайну и космического "раненого орла", и космического "ворона". Факт налицо! Единственная сохранившаяся ветвь изображенного на гербе Древа, кстати справа от нас, тянется вверх, то есть оставляет надежду на восстановление, возможное оживление и цветение космического Древа. Стоит хорошо запомнить такую деталь герба: **возрождение Древа, видимо, должно начаться справа от нас (!!!).** Подобная информация уловлена и в одной из древнегрузинских фресок; аналогичный смысл носил и официальный герб города Стародуба Черниговской

გამოუცნობი „ხის“ (თუ ხეების) საიდუმლოზე, რომელთა სრულად წარმოდგენა ამ წიგნში ვერ ხერხდება. ზოგჯერ ეს დიდი „ხე“ ნაყოფით არის დახატული, ზოგჯერ — უნაყოფოდ.

და აი, მეცხრე გერბიც, როდესაც „სიცოცხლის ხე“ მოკვეთეს. იგი ქალაქ „ელაბუგას“ ეკუთვნოდა (ვიატსკოჲ გუბერნია). დიდ „ხეს“ ყვავი აზის და კორტნის. გერბის ეს დეტალი მომენტალურად შეგვახსენებს „ყვავის“ თანავარსკვლავედს, რომლის საიდუმლოსაც ნოეს კიდობანთან მივყავართ; როგორიღაცა „ყვავი“ ფიგურირებს „კავკასიონზე მიჯაჭვული ამირანის“ მითშიც. ალბათ გვახსოვს, რომ უწინდელ საქართველოში, „სიცოცხლის ხე“ და მის ფენომენთან დაკავშირებული ხედვა გაიგივებული ყოფილა არწივთან, რომელიც ზემოდან და თანაც უშეცდომოდ უცქერს ყველაფერს. რა საინტერესოა და, ვაჟა-ფშაველას დაწერილი აქვს ერთი ასეთი ლექსიც (ფრაგმენტი): **„არწივი ვნახე დაჭრილი, ყვავ-ყორნებს ეომებოდა...“**! თუ იმ ფაქტსაც გავითვალისწინებთ, რომ ვაჟა-ფშაველა მის სრულ შემოქმედებაში კოსმოგონიის საკითხებს აშუქებდა, უკვე გასაგები ხდება მის მიერ შექმნილი თუნდაც ამ ლექსის შინაარსი. მაშასადამე, დიდმა მგოსანმა კოსმიური „დაჭრილი არწივის“ საიდუმლოც იცოდა და კოსმიური „ყვავისაც“. ფაქტი სა-ხეზეა! ამავე გერბის შინაარსით, ოდნავღა ამოწეულა ზემოთ დიდი „ხის“ ერთი ტოტი, თანაც ჩვენგან მარჯვნივ, რაც კოსმიური „ხის“ აყვავების იმედს გვიტოვებს. გთხოვთ კარგად დაიმახსოვროთ გერბის ეს დეტალი: მაშასადამე **„ხის“ აყვავება ჩვენგან მარჯვნიდან უნდა დაიწყოს** (!!!). ასეთი ინფორმაცია ძველქართულ ფრესკაშიცაა შემჩნეული; ანალოგიურ შინაარსს ატარებს ქალაქ „სტაროდუბის“ ოფიციალური გერბი (ჩერნიგოვის გუბერნია), შეხედეთ, გამხმარი „ხე“ აყვავებას ჩვენგან მარჯვნიდან იწყებს (იხ., შემდეგი გვერდი, მარცხნივ).

ნოსტრადამუსი ამ დიდი „ხის“ შესახებ თავის 95-ე წინასწარმეტყველებაში გვამცნობს:

„დიდი ხნის წინათ მკვდარი და გამხმარი ხე,
ერთ ღამეს ისევ აყვავდება“!

(ქართული გამოცემის მიხედვით, იხ., ტექსტი № 95).

губернии. Взгляните, возрождение и цветение иссохшего Древа начинается справа.

Нострадамус сообщает о великом Древе в своем 95-м пророчестве:

"Погибшее и иссохшее в стародавнюю пору Древо в одну из ночей вновь зацветет" *(изд. на груз. яз.)*

Официальный герб государства и заключенный в нем смысл олицетворяет и, естественно, демонстрирует интеллект этого государства, в связи с чем напрашивается интересный вопрос: так почему же в гербах не кодировались изображения тех или иных известных личностей, хоть уже хорошо должно было быть известно, что сильный автор является носителем обширного биополя. Неужто включение в гербы животных и растений было предпочтительнее, нежели обращение к иконографии знаменитых деятелей? Видимо, да, поскольку по всем параметрам неизбежно приходишь к выводу, что составители гербов безусловно посвящались в некоторые космогонические тайны, издавна предчувствовавшиеся в "животных" и "древесах". Фактически это оказывалось исходящей из природы тех или иных животных, запечатлевшейся и сохранившейся в аллегориях мистикой. В противном случае к чему втягивать в герб рыбу, или быка, или льва, или лису! Геральдические знаки, кроме того, лучше нас помнят эзотерическое содержание изображений овна, орла, коня и медведя.

Вглядимся в два несходных между собой официальных герба, в которых вместо Древа зафиксирован – Столп. Столпы увенчаны эгрегорными венцами великого Древа, в чем улавливается указание на реальное существование такого Древа. Что же касается

სახელმწიფოს ოფიციალური გერბი და მასში შენახული შინაარსი წარმოადგენდა ამავე სახელმწიფოს ინტელექტს. აქ იბადება მართლაც საინტერესო კითხვა: მაშ, რატომ არ აკოდირებდნენ იმხანად სახელმწიფო გერბებში რომელიმე ცნობილი პიროვნების პორტრეტს, რამეთუ მათ კარგად უნდა სცოდნოდათ ისიც, რომ ძლიერი ავტორიც ბევრი ბიოველის მატარებელია. ნუთუ ცხოველებისა და ხეების ჩასმა უფრო უკეთესი იყო გერბებში, ვიდრე საქვეყნოდ ცნობილი ხალხისა? რა თქმა უნდა, ვინაიდან ყველა გათვლით მივდივართ დასკვნამდე, რომ გერბების შემდგენელს აუცილებლად უნდა სცოდნოდა კოსმოგონიის ზოგიერთი საიდუმლო, რაც დიდი ხანია „ცხოველებისა“ და „ხეების“ სახით იყო ცნობილი. ფაქტიურად, ეს გახლდათ ცხოველთა ბუნებიდან გამომდინარე, ალეგორიაში გადანახული მისტიკა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ან თევზი რა დასჯახატია გერბში, ან ხარი, ან ლომი, ანდა მელია! ამას გარდა, ჰერალდიკურ ნიშნებს ჩვენზე უკეთ ახსოვთ აგრეთვე ცხვრის, არწივის, ცხენისა და დათვის ეზოთერული შინაარსი.

ახლა ვნახოთ თუნდაც ორი განსხვავებული ოფიციალური გერბი, როდესაც ხის ნაცვლად ფიქსირებულია „სვეტი“. სვეტებს დიდი „ხის“ ეგრეგორული გვირგვინი ადგია, რაც ნიშნავს, რომ მართლაც დიდ „ხე“-ზეა ამ გერბებში რაღაც მითითებული. ალბათ გადაათვალიერებთ... ხოლო რაც ამ გერბების ქვედა ნახევრებზეა ნათქვამი, ეს კი მართლაც დამაფიქრებელია, ისევ და ისევ „ხარი“ და „თევზი“.

წარმოუდგენელია, არ განვიხილოთ სოფელ „როჟესტვენოს“ ოფიციალური გერბიც. ერთი შეხედეთ რა ხდება, ზეციდან კაშკაშა სხივი ეშვება მაღალ მთაზე. და რას ნიშნავს ამ გერბის ამგვარი შინაარსი?

смысла и сути изображений в нижней части гербов, то это и в самом деле побуждает задуматься. В очередной раз, вновь и вновь "бык" и "рыба"!

Невозможно не остановиться на официальном гербе села Рожествено. Вглядитесь, что происходит: с небес на высокую гору нисходит ярко сияющий луч. Что же это означает? Нужно ли спрашивать об этом, уважаемый читатель? Вот уже в третьем по счету томе мы ведем речь о Вавилонской башне, скрывающейся под Грузией и устремляющемся к ней сверху Древе жизни. Вот на что направляет внимание этот герб одного из сел Петербургской губернии. И автор его достоин похвалы.

Метафизический Столп Вселенной в основном проецируется на горы Грузии. Поток поля этого Столпа близ соприкосновения с землей ныне раздвоен. Эта парадигма Столпа напоминает механизм креста, в связи с чем неприступные горы нередко изображались с воздвигнутым на них крестом. Это нашло отражение еще в одном из российских гербов. В частности, знание Столпа сохранил нам официальный герб древней Ушицы Подольской губернии. Желательно всмотреться и вдуматься в последовательность пластов этого герба: вверху восседает двухглавый орел – напоминание о рассеченности, раздвоении Столпа, а в нижней части высятся святые горы, на которые проецируется божественный Столп Вселенной. Если бы Столп по своей сути не был явлением божественным, горы не были бы увенчаны крестом.

Вот такие сведения о табу Древа сохранились в гербах.

* * *

ეს რაღა საკითხავია, პატივცემულო მკითხველო, მესამე ტომია საქართველოს ქვეშ არსებულ „ბაბილონის გოდოლზე“ და მის ზემოდან დაშვებულ „სიცოცხლის ხე“-ზე ვსაუბრობთ. აი, რაზე მოგვითხრობს ამჯერად პეტერბურგის გუბერნიის ეს გერბი. მოდით, მისი ავტორიც შევაქოთ.

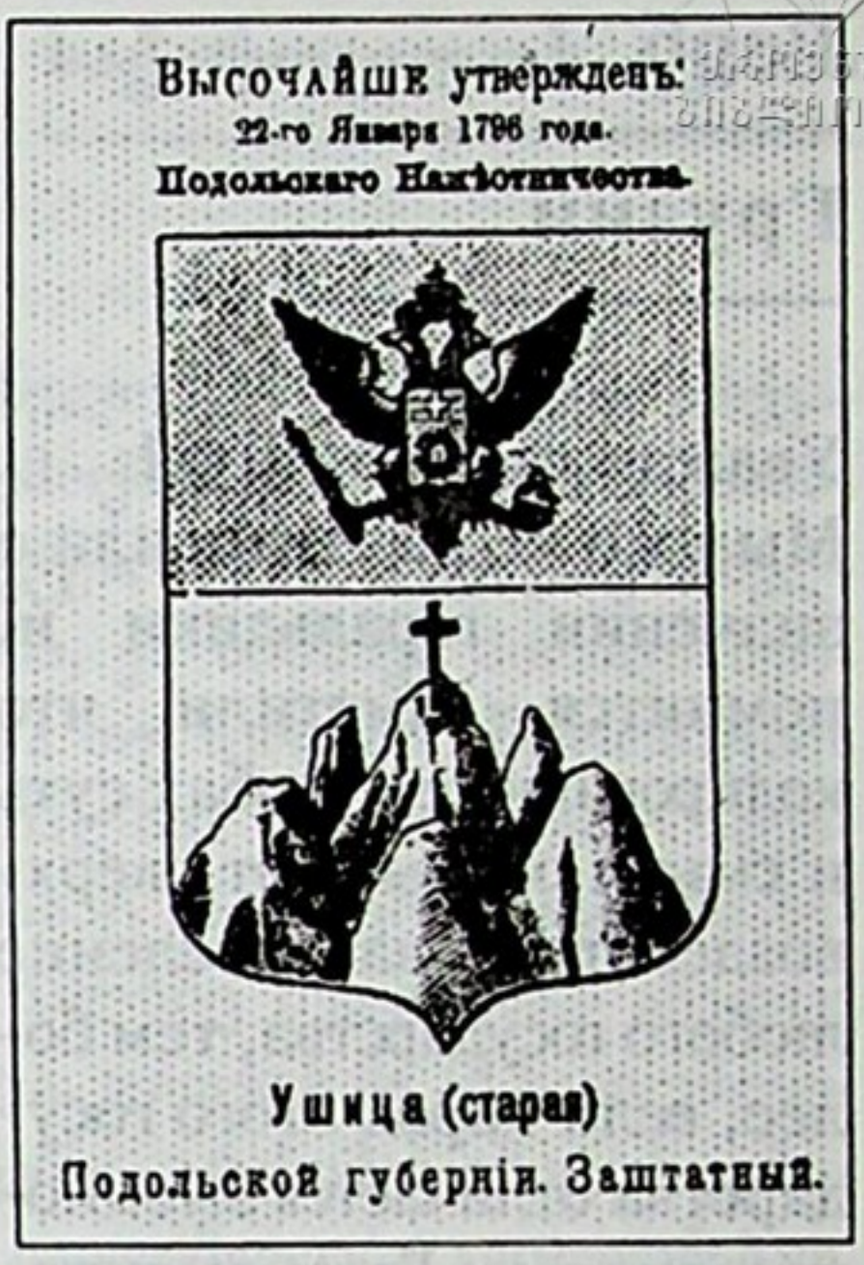

სამყაროს მეტაფიზიკური სვეტი ძირითადად საქართველოს მთებზე პროექცირდება. ამ სვეტის ველის ნაკადი მიწასთან შეხების სიახლოვეს დღეს გაყოფილია. სვეტის ეს მოვლენა ჯვრის მექანიზმის მსგავსია, რის გამოც ხშირად ამ მიუკვლეველ მთებს ზემოდან დადგმული ჯვრით ხატავდნენ. აი, ამისი კიდევ ერთი გამოვლინება, რამაც რუსეთის ერთ-ერთ გერბში იჩინა თავი. კერძოდ, სვეტის ეს ცოდნა შეუნახავთ ძველი „უშიცას“ ოფიციალურ გერბში (პოდოლსკის გუბერნია). გთხოვთ ამ გერბის სართულთა ქრონოლოგიასაც დააკვირდეთ: ზემოდან ორთავიანი „არწივი“ ზის, რაც ვგონებ გაყოფილი სვეტის ამბავს უნდა მოგვითხრობდეს. ხოლო ამავე გერბის ქვედა ნახევარში ის წმიდა მთებია ნაჩვენები, სადაც სამყაროს ღვთიური მილი — სვეტიცხოველი პროექცირდება. სვეტი რომ თვისი არსით წმიდა მოვლენა არ ყოფილიყო, გერბის შინაარსით ამ მთებზე ჯვარი არ იდგებოდა.

ეს რაც შეეხებოდა გერბებში შენახული დიდი „ხის“ ტაბუს.

* * *

Герб Грузии

საქართველოს სახელმწიფოს გერბი

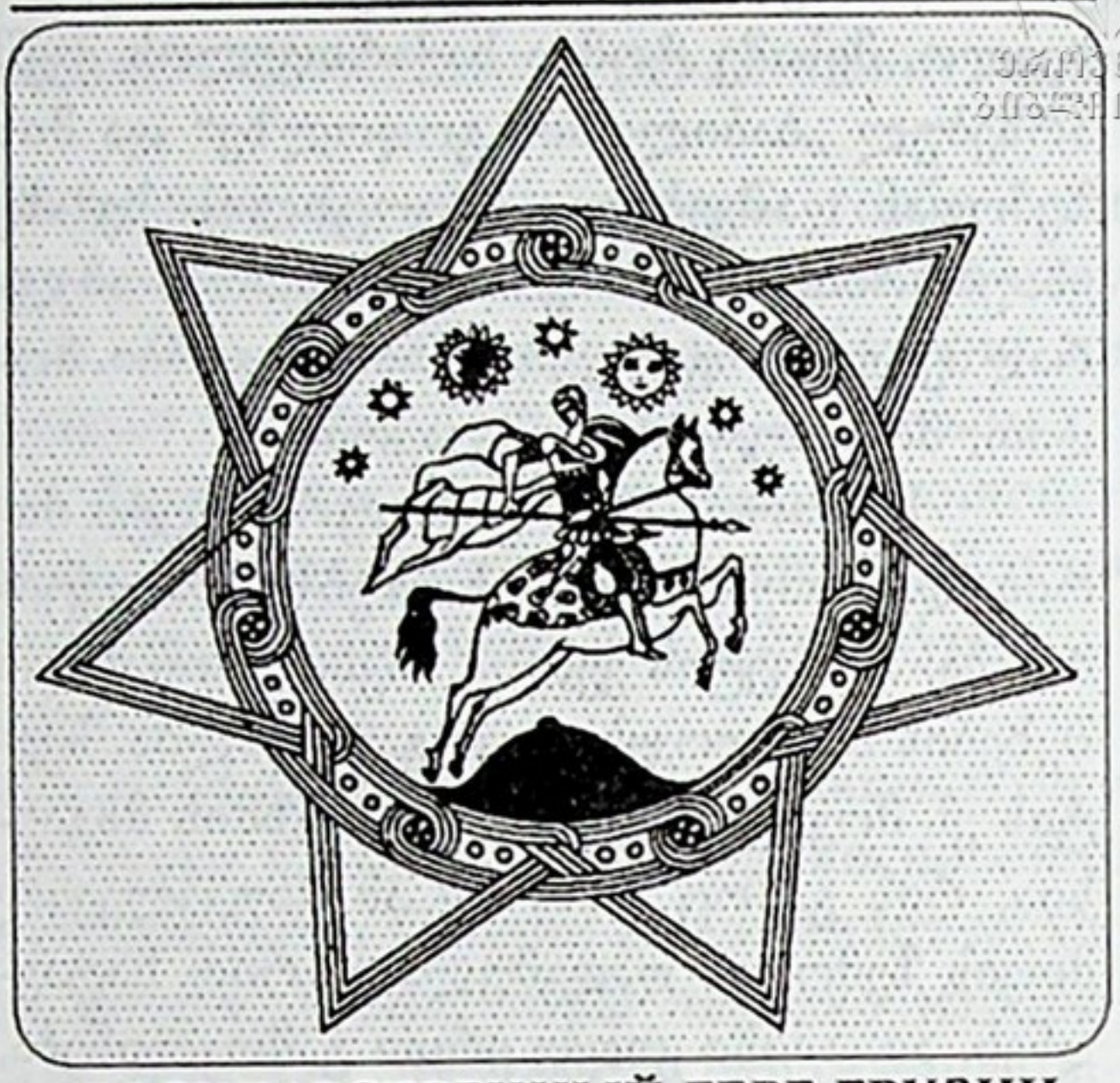

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ГЕРБ ГРУЗИИ

Уважаемые читатели!

Мы уже не раз говорили о значении геральдики и, помнится, заметили, что кодированные в гербах суть и смысл оказывают сверхвоздействие на население любого государства, тем более, если народ этого государства отличается эмоциональностью. Быть эмоциональным значит характеризоваться высокой чувствительностью нервной системы. И если нервная энергия народа обладает повышенной способностью передачи информации, он легче поддается психическому воздействию. И что закодировано в геральдике повышенно эмоционального народа, может стать его действительным признаком и свойством. Создается впечатление, будто Я сейчас выдал секрет природы. Но нет! Я сосредоточиваю ныне на этом ваше внимание лишь потому, что, зная эту особенность символики гербов, вы сможете легче освобождать духовную память от воздействия неблагоприятных символов. Оказывается, духовно неблагоприятный герб действует и в Грузии.

Предлагаю вам познакомиться с гербом, в котором закодирована тайна черной магии, что чрезвычайно отрицательно влияет, во-первых, на психику, во-вторых же – на здоровье нашего народа, особенно матерей. Острый взгляд, в частности, заметил, что **изображенный на гербе Грузии конь попирает ногой женскую грудь, затушеванную черным цветом!** В чем дело? И мне еще раз хочется вам напомнить, читатель, что при условии знания элементов магии конкретное воздействие ослабевает или исчезает вообще. Поэтому знайте, что код черной магии международного общества скрывается и в гербе Грузии. Это в свое время заметила доцент Тбилисского государственного университета, госпожа **Тамара Букия.**

ქალბატონებო და ბატონებო!

მახსოვს, ვისაუბრეთ გერბის მნიშვნელობაზე და ვგონებ ითქვა კიდეც, რომ გერბში კოდირებული აზრი ზემოქმედებას ახდენს ნებისმიერი სახელმწიფოს საზოგადოებაზე, მით უმეტეს, თუ ამ რომელიმე სახელმწიფოს ხალხი ემოციურია. იყო ემოციური, ეს ნიშნავს პირადი ნერვული სისტემის ძლიერ მგრძნობელობას. და თუ ნერვები ინფორმაციის ნორმაზე მეტად გამტარუნარიანია, ასეთი ხალხის სულზე უფრო ადვილია ფსიქიკური ზემოქმედება. ამგვარად, რასაც ემოციურად გაღიზიანებული ერის ჰერალდიკაში ჩააკოდირებენ, ხალხიც შედარებით ასეთივე გახდება. ისეთი შთაბეჭდილება იქმნება ახლა, თითქოს მე ამ საიდუმლოებას ვასწავლიდე სულით უარყოფით ვინმეებს... არა! ამას იმიტომ გამცნობთ ყველას, რომ როდესაც ბუნების ეს საიდუმლოება გეცოდინებათ, ველარც ბინძური აზრების მქონე გერბები იმოქმედებენ თქვენს სულიერ მეხსიერებაზე. არადა თურმე სულიერად გაბინძურებული გერბი საქართველოშიც არსებობს.

დღეს გასაცნობად შემოგთავაზებთ ერთ-ერთ ასეთ გერბს, რომელშიც კოდირებულია შავი მაგიის საიდუმლო, რაც ყოვლად უარყოფითად მოქმედებს ჩვენი ერის ჯერ ფსიქიკაზე, შემდეგ ჯანმრთელობაზე, განსაკუთრებით დედებზე. კერძოდ, მახვილმა გონებამ შენიშნა, რომ **ქართულ გერბში გამოსახული ცხენის ფეხით ქალის ძუძუ ითელება, შეხედეთ** (ცხენის ქვეშ, თქვენგან მარცხნივ), **მკერდი გაუშავებიათ!** რაშია საქმე? მაშასადამე, კიდევ ერთხელ შეგახსენებთ, ჩვენო მკითხველო, რომ მაგიის ელემენტების ცოდნის შემთხვევაში, ეს კონკრეტული ჯადო აღარ მოქმედებს. ამიტომ იცოდეთ, რომ შავი საზოგადოების საერთაშორისო კოდი ქართულ გერბშიც იმალება. ეს დროულად შენიშნა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტმა, ქალბატონმა **თამარ ბუკიამ.**

მოვუსმინოთ მას...

(თხრობის სტილი დაცულია):

მე ვფიქრობ არავინ შემეწინააღმდეგება, თუ ვიტყვი, რომ დროშა და გერბი სახელმწიფოს უმნიშვნელოვანესი სიმბოლოებია. ქართული დროშის შესახებ არაერთი სტატია დაბეჭდილა ჩვენს პრესაში, მაგრამ გერბის შეცვლის თუ შესწორების შესახებ, ჯერ არცერთი სიტყვა არ წამიკითხავს, არადა... რას გამოსახავს საქართველოს ეს გერბი?

მოდით, თავიდან დავიწყოთ...

Послушаем ее...

"Я думаю, никто не станет возражать против того, что флаг и герб страны являются символами высокого значения. О грузинском флаге в прессе была опубликована не одна статья, но о замене или исправлении герба Грузии мне не встречалось ни слова, между тем как... Что выражает наш нынешний герб?

Давайте начнем сначала...

1) Кто на гербе Грузии изображен?

Говорят, на коне скачет "белый Георгий". Но кто этот "черный человек"? Святой Георгий, окутанный белым плащом? Или существует некто еще – "черный Георгий"?..

Допустим, что имя изображенной на гербе личности значения не имеет. Допустим и то, что это просто грузин. Но в таком случае возникает вопрос:

2) Куда он мчится на своем скакуне и с какой целью?

"Св. Георгий" сжимает в руке меч и почему-то отворачивается. Т.е. если он несется с мечом в руках на врага, то почему оглядывается назад и почему в наше подсознание внедряется мысль об ослаблении способности грузинского народа к самозащите? Возможно, в гербе сознательно кодируется неумение различить – враг перед нами или друг, поскольку, по содержанию рисунка, "Георгий" будто ждет чьей-то подсказки сзади (!);

3) Почему фоном герба является озеро крови?..)Напоминаю, что герб Грузии выполнен в цвете. — Автор . Неужто и в гербе Грузия вынуждена тонуть в крови? Я знаю, что многие возразят мне – "белый Георгий, мол, изображен не в море крови, а на фоне звездного неба"! Мне и самой хочется в это верить, но тут же возникает вопрос, который волнует меня не меньше...

4) Когда небо окрашивается в красный цвет? Перед ветром, бурей! Так неужели Грузия подсознательно постоянно должна находиться в состоянии ожидания бури? Неужели нам, грузинам, никогда не дождаться спокойного, безоблачного голубого неба?..

5) Что изображено под копытами коня? Гора? Прошу прощения, но мне интересно – за кого нас принимает нарисовавший этот герб и кто вообще его автор. Неужели во всей Грузии не найдется горы для воспроизведения, и так ли уж необходимо было вместо нее изобразить отсеченную женскую грудь, да еще черного цвета!

1) ვინ არის ამ გერბზე გამოსახული?

ამბობენ, ცხენზე „თეთრი გიორგი“ ზისო, მაგრამ ეს „შავი კაცი“ ვინ არის? წმინდა გიორგია თეთრ მოსასხამში გახვეული თუ კიდევ არსებობს ვინმე — „შავი გიორგი“...

დავუშვათ, გერბზე გამოსახული პიროვნების სახელს არა აქვს მნიშვნელობა. დავუშვათ ისიც, რომ ეს პიროვნება ერთ-ერთი რიგითი ქართველია... მაშინ იბადება შემდეგი კითხვა:

2) სად მიჰქრის იგი თავისი რაშით და რა მიზნით?

„თეთრ გიორგის“ შუბი უპყრია ხელთ, თავი კი რატომღაც უკან მიუბრუნებია. ამგვარად, თუ იგი შუბით ხელში მტრისკენ გარბის, უკან რატომ იხედება და რატომ ჩაგვიდეს ამით ქვეცნობიერებაში ქართველ ერს თავდაცვის შესუსტების აზრი? იქნებ მასში შეგნებით არის კოდირებული არ ვიცოდეთ — მტერია ჩვენს წინ თუ მოყვარე, რადგან ამ გერბის შინაარსით, „გიორგი“ თითქოს უკნიდან ელოდება ვიღაცის კარნახს (!);

3) რატომ აქვს ამ გერბს ფონად სისხლის ტბა?.. (შეგახსენებთ, საქართველოს გერბი ფერადია, რაც ვერ აღიქმება შავ-თეთრი ილუსტრაციით. — ავტორი). ნუთუ ჩვენი საქართველო გერბშიც სისხლში უნდა იძირებოდეს? მე მჯერა, ბევრი შემეწინააღმდეგება — „თეთრი გიორგი სისხლის ტბაში კი არა, ვარსკვლავებიანი ცის ფონზეაო გამოსახული“! — კი ბატონო, მსურს დავიჯერო, მაგრამ აქვე მებადება კითხვა, რომელიც არანაკლებ მაღელვებს...

4) როდის აქვს ცას წითელი ფერი? ქარიშხლის წინ! მაშ, ნუთუ საქართველო ქვეცნობიერად მუდმივად ქარიშხლის მოლოდინში უნდა იყოს; ნუთუ არასოდეს გველირსება ქართველებს მშვიდი და უღრუბლო ლურჯი ცა;

5) რისი გამოსახულებაა ცხენის ქვეშ, მთის? მაპატიეთ, მაგრამ მაინტერესებს, ვისი მკვიდრნი ვგონივართ ამ გერბის დამხატავს ან ვინ არის საერთოდ ამ გერბის ავტორი. განა საქართველოში მთების მეტი რა არის, რომ ამ „მთის“ პროტოტიპად ქალის მოკვეთილი მკერდი არ გამოეყენებინათ, და თანაც შავი ფერისა!

იქნებ გაითვალისწინოს ჩვენმა მთავრობამ ეს „უმნიშვნელო“ კითხვები და მომავალში საქართველოს გერბი სულით ქართველ მხატვრებს დაახატინოს.

პატივისცემით **თამარ ბუკია**

თბილისის უნივერსიტეტის დოცენტი

(ალნიშნული რეპლიკა პირველად გამოქვეყნდა გაზეთ „ნოე“-ში, № 12, გვ., 8, 1996).

Может быть, наше руководство учтет эти "незначительные" вопросы и поручит выполнить будущий герб Грузии грузину душой?

С уважением **ТАМАРА БУКИЯ,**
доцент Тбилисского университета

(Впервые опубликовано в газете "Ной", № 12, стр. 8, 1996.)

* * *

А сейчас вернемся к тайне великого Древа, в связи с чем мне хочется рассказать вам о выпавшей на мою долю удивительной встрече...

Тайной трех грузинских азбук очень интересовался и увлекался один из грузинских исследователей – **Шота Хведелидзе.** Я встречался с ним всего лишь раз в редакции газеты "Асавал-дасавали", и нас познакомил редактор, господин **Лаша Надареишвили.** Спустя совсем немного времени Шота Хведелидзе скончался, не успев опубликовать множества материалов. Между тем мне еще ранее приходилось слышать, что он закончил книгу, в которой подверг обширному исследованию суть и сущность грузинского табу. При нашей встрече в редакции он успел мне сказать нечто, что поныне не дает мне покоя. В частности...

В один из летних дней господин Шота Хведелидзе находился во Мцхета, во дворе храма "Светицховели". Там он случайно познакомился с немецкими учеными, приехавшими в Грузию с деловым визитом и что-то искавшими. Отдыхавший в тени храма, господин Шота узнал от гостей, что, по сохранившейся в Германии информации, в Грузии, близ храма "Светицховели" должно находиться потаенное озеро и ученым хочется его найти. По их мнению получалось, что "**освобождение всемирного духа на сей раз должно исходить из этого озера**"! Больше ничего господин Шота тогда в редакции не сказал. Когда Лаша Надареишвили на минутку вышел из кабинета, Я спросил его, не собирается ли он рассказать об этом в газете. Но господин Шота ответил, что это еще преждевременно и может только повредить делу. Более вопросов Я не задавал. Фактически это была наша первая и последняя встреча. Я покорнейше прошу семью Хведелидзе сообщить нам

ახლა კი კვლავაც დიდი „ხის“ საიდუმლოს მივუბრუნდები და მსურს ერთი საოცარი შემთხვევა გიამბოთ...

ჩვენი დამწერლობის სამივე ანბანის საიდუმლოებით ძლიერ დაინტერესებული იყო ერთ-ერთი ქართველი მკვლევარი — **შოთა ხვედელიძე.** მე მხოლოდ ერთხელ ვნახე იგი გაზეთ „ასავალ-დასავალის“ რედაქციაში, როდესაც ბატონმა **ლაშა ნადარეიშვილმა** ერთმანეთს გაგვაცნო ბატონი ხვედელიძე და მე. მაგრამ სულ მოკლე დროში შოთა ხვედელიძე გარდაიცვალა და ბევრი მასალის გამოქვეყნება ვერ მოასწრო. არადა, ამას წინათ მითხრეს, თითქოს წიგნი აქვს დაწერილი, სადაც ვრცლად მიმოხილავს ქართული ტაბუს არსს. რედაქციაში ყოფნისას იმ დღეს მხოლოდ ერთის თქმა მოასწრო, რაც დღემდე არ მაძლევს მოსვენებას. კერძოდ...

ზაფხულის ერთ დღეს ბატონი შოთა ხვედელიძე „სვეტიცხოველის“ ტაძრის ეზოში ყოფილა წასული, მცხეთაში. იქ შემთხვევით გერმანელი მეცნიერები გაუცვნია, რომლებიც საქმიანი ვიზიტით ყოფილან საქართველოში ჩამოსული, თურმე რაღაცას ეძებდნენ. ბატონი შოთა იქვე, ტაძრის ჩრდილში მჯდარა ბალახზე და ყური მოუკრავს — გერმანიაში შემორჩენილი ინფორმაციების მიხედვით, „სვეტიცხოველის“ ტაძრის სიახლოვეს ერთი საიდუმლო ტბა უნდა არსებობდეს და ჩამოსული სტუმრები ეძებენო. გერმანელების აზრით, — **„მსოფლიო სულის ხსნა ამჯერად ამ ტბიდან მოგვევლინება“!** ბატონ შოთას ამის გარდა იმ დღეს სხვა აღარაფერი უთქვამს რედაქციაში. როდესაც ლაშა ნადარეიშვილი მოკლე ხნით კაბინეტიდან გავიდა, ბატონ შოთას შევთავაზე, ეს ამბავი გაზეთ „ასავალ-დასავალით“ მოკლედ მოეთხრო ხალხისათვის, მაგრამ სასტიკი უარი განაცხადა — ადრეა, საქმე გაფუჭდებაო. აღარც მე დამისვამს მისთვის ზედმეტი კითხვები. ფაქტიურად, ეს იყო ჩვენი პირველი და უკანასკნელი შეხვედრა. მე უმორჩილესად ვთხოვ ხვედელიძეების ოჯახს ამ ფაქტთან დაკავშირებით ნებისმიერი დეტალი გვაცნობონ, რამეთუ გერმანელები სწორად ეძებდნენ საქართველოში მისტერიის ცენტრს და სვეტიცხოველის სიახლოვეს ნამდვილად არის საიდუმლო და დღემდე დაფარული ტბაც, ოღონდ, არა მცხეთაში არსებული „სვეტიცხოველის“ ტაძრის ახლოს, არამედ, ის სულიერი ტბა მდებარეობს პროცესი „სვეტი“-ცხოველის, ე.ი, „სიცოცხლის ხის“ სიახლოვეს, ცოტა იქით, მცხეთიდან დაახლოებით 100-120 კმ-ის დაშორებით, იმერეთში, მიწისქვეშ, ზეციური იერუსალიმის სიახლოვეს... (უფრო სწორად, დღემდე მიმალული ზექალაქი იერუსალიმია წმიდა სვეტის სიახლოვეს აგებული). სწორედ ამ მივიწყებული ტბიდან უნდა მოევლინოს კაცობრიობას ხსნა და გერმანელების ამგვარი ვერსია — სინამდვილეა! აქ ნაგულისხმევია

имеющиеся сведения в связи с этим фактом, поскольку представляется, что немецкие ученые не без оснований вели поиски центра мистерии именно в Грузии. Близ Светицховели и в самом деле расположено потаенное озеро, но это особое, духовное озеро находится не в самом Мцхета, близ собора "Светицховели", по сути процесса Свети-цховели *(Столпа-животворящего)*, то есть близ "Древа жизни", в небольшом отдалении, примерно в 100-120 км от Мцхета, в Имерети, в подземелье, близ небесного Иерусалима... *(Точнее – поныне потаенный сверхград Иерусалим располагается вблизи Столпа)*. Именно из этого позабытого озера снизойдет на человечество спасение, и эта версия немецких исследователей – истинна! Это именно то чудодейственное озеро, о котором повествуется в Евангелии от Иоанна *(5 – 2,3,4. К тайне этого озера и его описанию мы вернемся в четвертом томе этой книги)*. И еще раз прошу семью Хведелидзе оказать мне помощь. Если у них случайно сохранился адрес немецких исследователей, хоть одного, прошу передать мне для установления контактов.

Продолжим описание великого Древа...

* * *

Поскольку называвшееся "Древом жизни" неизвестное нам нечто занимало столь большое место в сознании народа, безусловно интересно выявить – что собой представляет этот феномен, это явление природы? "Древо жизни" в первую очередь являет духовную субстанцию, подразумевающую под собой "путь к Всевышнему". И один ли такой путь пролегает во Вселенной? Корень в самом деле един. Но поскольку этот феномен назван Древом, его невольно рисовали в воображении разветвленным, поделенным на ветви. И как корень обыкновенного дерева внедрен в почву, так и корень великого Древа внедрен в нашу планету – Землю; и как ветви обыкновенного дерева раскидываются над покрывающей корни землей, так простираются и метафизические ветви великого Древа, с той лишь разницей, что они объемлют всю Вселенную. Различие между ними состоит и в том, что обыкновенное дерево видимо глазом, а Древо жизни – нет! И невидимо великое Древо еще и потому, что велико.

ის სასწაულმოქმედი ტბაა, რომელზეც იოანე მახარებელი თავის სახარებაში გვიამბობს... (იხ. 5 - 2,3,4. ამ ტბის აღწერილობა მე-4 ტომშია). კიდევ ერთხელ უმორჩილესად ვთხოვ ხვედელიძეების ოჯახის წევრებს დამეხმარონ. და თუ შემთხვევით ამ გერმანელი მკვლევარების მისამართები გააჩნიათ, თუნდაც ერთი, გადმომცენ, მე დავუკავშირდები უცხოელებს.

გაგრძელებ დიდი „ხის“ აღწერილობას...

* * *

ვინაიდან „სიცოცხლის ხედ“ წოდებული ჩვენთვის უცნობი როგორიღაცა რაღაცა ასეთ დიდ ადგილს იკავებდა ხალხის ცნობიერებაში, ხომ საინტერესოა, განა რა ფენომენს უნდა წარმოადგენდეს ბუნების ეს მოვლენა? პირველ რიგში „სიცოცხლის ხე“ წარმოადგენდა სულიერი სამყაროს სუბსტანციას, რაც თავის თავში გულისხმობდა „გზას უმაღლესისაკენ“. და ერთია სამყაროში ასეთი გზა? ძირი კი. მაგრამ რადგან ამ ფენომენს „ხე“ შეარქვეს, იგი უნდა წარმოვიდგინოთ, როგორც ხე — ტოტებით! ისე როგორც ჩვეულებრივი ხის ძირია მიწაში ჩარჭობილი, დაახლოებით ასევე წარმოიდგინეთ „სიცოცხლის ხის“ ძირიც, ოღონდ ეს დიდი „ხე“ დედამიწაშია ჩასობილი; ისე როგორც ჩვეულებრივი ხის ტოტებია მიწიდან მიწის გარეთ ამოშლილი, ასევეა დიდი „ხის“ ტოტებიც განშლილი, ოღონდ ჩვეულებრივი ხისგან ერთი პატარა განსხვავებით: „სიცოცხლის ხის“ მეტაფიზიკური ტოტები სრულიად სამყაროს მოიცავენ. ერთიმეორისაგან განსხვავდებიან ჩვეულებრივი ხე და დიდი „ხე“ იმითაც, რომ ჩვეულებრივი ხე თვალით ჩანს, ხოლო „სიცოცხლის ხე“ — არა! დიდი „ხე“ თვალით შეუმჩნეველია კიდევ იმიტომ, რომ დიდია.

* * *

როგორ შეიქმნა „სიცოცხლის ხე“? — სიტყვით. და რითი ხარობს „სიცოცხლის ხე“? — სიცოცხლით! ეს კი ნიშნავს, რომ, როგორც ჩვეულებრივ ხეშია წყალი ჩამდგარი, დიდ „ხე“-შიც ძალზედ ბევრია სასუფევლის წყალობა. ფაქტიურად, საიდან უნდა იღებდეს ეს დიდი „ხე“ სასუფევლის წყალს? თვით სასუფეველიდან, რადგან „ხის“ ყოველი დიდი ტოტის გარე დაბოლოება „მიმაგრებულია“ სამყაროს ასტრალურ კანზე. ანუ თუ ვინმეს ბიოლოგიურ საკითხებთან დაკავშირებულ გამოცემებში ადამიანის ცენტრალური ნერვული სისტემის ამსახველი ილუსტრაციები უნახავს, დაახლოებით ასეთივე აღნაგობისაა დიდი „ხეც“, — ხეს ჰგავს.

Чем порождено Древо жизни? – Словом. И что питает Древо жизни? – Жизнь! А это означает, что как в обыкновенном дереве струится влага, так и в великом Древе заключено милосердие. Но откуда великое Древо может вбирать сверхвлагу? Из-за пределов Вселенной, самого Царствия небесного, так как окончания всех его ветвей "прикреплены" к астральному кожному покрову Вселенной. И это напоминает схему нервной системы человека, которая приводится почти во всех учебниках биологии и очень похожа на дерево.

Сколько все-таки метафизических ветвей у Древа жизни? Очень много. А активных щелей? – Сто сорок четыре тысячи!

Возможно, некоторые воспримут Древо жизни, как явление доброе, поскольку оно непосредственно связано с Царствием небесным... Но нет! Несмотря на то, что Древо жизни для каждого разумного человека каждой эпохи являлось первейшим кредо его существования, все же мы не высказались бы о нем особенно хорошо, поскольку оно и неумолимо. Стоит умереть в какую-либо эпоху грешному человеку, Древо мгновенно увлекает его душу к своим корням, а ведь его корни – преисподняя! И если случайно что-нибудь произойдет с великим Древом, погибнет вся Вселенная, возможность чего и подчеркивают древние тексты шумеров.

Чем далее проникает наш взгляд в глубину времен, тем чище плоть великого Древа. С отступлением во времени назад соответственно великому Древу светлеет и мировое пространство. Но по мере загрязнения мирового пространства скапливающейся на Земле ложью оскверняются и корень, и само Древо жизни. Загрязненная Земля распространила свое отрицательное влияние и на преисподнюю. Еще в незапамятные времена приближаться к великому Древу было заказано библейским Адаму и Еве. С течением времени приближение и пользование великим Древом стало запретным для всех, поскольку оно привело к смерти Лазаря. Это означало, что феномен "Древа жизни" был предан забвению, а его тайну сохранили грузинский язык и три его азбуки. Знания о великом Древе закодированы также в лазском, сванском и мегрельском. Другие языки и азбуки предстоит с этой точки зрения изучить соответствующим эзотерикам, потому что наличие сведений о сущности Лазаря не исключено и в них.

მაინც, რამდენი მეტაფიზიკური ტოტი ექნება „სიცოცხლის ხეს“? — უჰჰ, ბევრი. და აქტიური ხვრელი? — ას ორმოცდა ოთხი ათასი!

ალბათ ზოგიერთს „სიცოცხლის ხე“ კეთილი მოვლენა ეგონება, რამეთუ მას თურმე პირდაპირი კავშირი ჰქონია სასუფეველთან... არა! მიუხედავად იმისა, რომ ყოველი ეპოქის ყოველი გონიერი ადამიანისათვის მისი ცხოვრების უპირველეს კრედოს წარმოადგენდა „სიცოცხლის ხე“, მაინც ვერ ვიტყოდით დიდი „ხის“ მიმართ კარგს, რადგან იგი დაუნდობელიც არის. მაგალითად, თუ რომელიმე ეპოქაში ვინმე ცოდვილი გარდაიცვლება, მის სულს მყისვე პირად ფესვებში მიაქანებს დიდი „ხე“, არადა მისი ფესვები — ქვესკნელია! და თუ შემთხვევით რაიმე დაემართება ამ დიდ „ხეს“, — სრულიად სამყარო დაიღუპება, რასაც შუმერებიც ამოწმებენ მათივე ტექსტებით.

რაც უფრო ადრეულ ეპოქებში გავიხედავთ გონებით, მით უფრო წმიდაა დიდი „ხის“ სრული სხეული. მაშასადამე, რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, სამყაროს სრული სივრცეც თეთრდება, რაც ნიშნავს, რომ სუფთაა დიდი „ხეც“. მაგრამ როგორც დედამიწაზე დაგროვილმა ბევრმა სიცრუემ სრულიად სამყარო წაახდინა, იგივე დაემართა „სიცოცხლის ხეს“ და მისი ძირი შეიბილწა. მაშასადამე, ბინძური ყოფილა დედამიწაც; ამიტომ შეიბილწა ქვესკნელიც. ჯერ კიდევ ოდესღაც, ამ დიდ „ხე“-სთან ახლოს მისვლა აეკრძალათ ბიბლიურ ადამსა და ევას... აქედან გამომდინარე, დროის მეორე ნახევარში დედამიწაზე ყველასათვის აიკრძალა ამ სულიერი ხით სარგებლობა, რამაც ლაზარეს სიკვდილი განაპირობა. ეს კი ნიშნავს, რომ სრულიად მივიწყებას მიეცა „სიცოცხლის ხის“ ფენომენი, რომლის სრული საიდუმლოც ქართულმა ენამ და ჩვენმა სამივე დამწერლობამ იცოდა. დიდი „ხის“ ცოდნა კოდირებულია აგრეთვე ლაზურ, მეგრულ და სვანურ ენებში. სხვა დანარჩენი სახელმწიფოების ენები და ანბანი ამ მხრივ მათმა ეზოთერიკოსებმა გამოიკვლიონ, რამეთუ ლაზარეს არსი ბევრ ჩემთვის უცხო ენაშიც იარსებებს ნაწილობრივ.

ჩემში დაიბადა მოსაზრება, რომ იქ, სადაც დედამიწაზე „სიცოცხლის ხე“ პროექცირდება, აუცილებლად უნდა დაეარსებინათ ყველა დიდი მოძღვარის სამუდამო განსასვენებელი, სადაც გარდაცვალების შემდეგ მათ სხეულებს დაკრძალავდნენ. მხედველობაში მყავს ისეთი დიდი პიროვნებები, როგორებიც იყვნენ მოგვები, წინასწარმეტყველნი, მოციქულები, წმიდა მამანი და სხვები. ასეთი ადგილი აუცილებლად იქნებოდა ქართული მიწა, მაგრამ ეს მოხდებოდა არა ქართველების პატივსაცემად, არამედ, ჩვენს მიწაზე დიდი განსასვენებელი უნდა დაარსებულიყო „სიცოცხ-

8. „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა“, III ტომი.

У меня родилась мысль о том, что в той части Земли, куда проецируется Древо жизни, должны были обретать вечный покой все великие духовные деятели, т.е. после кончины погребаться их тела. Я имею в виду таких личностей, какими были маги, пророки, апостолы, святые отцы... Таким местом, безусловно, должна была быть земля Грузии, в связи с проецированием сюда Древа жизни. Так что покоиться близ Древа жизни должно было быть очень почетным. Несмотря на это и на то, что, мне думается, все грузинские цари знали о тайне великого Древа, не все, однако, решались завещать предать себя погребению близ космического Столпа. К примеру, вот что можно прочесть о великом Столпе в одном из древнегрузинских текстов: **"Вознеси за себя молитву Столпу, нисходящему свыше, и святому кресту, воздвигнутому в небесах..."** *(из статьи в журн. "Мнатоби", 1991, № 5, стр. 132).* Там же сказано о том, что **"...самого царя Мириана не погребли здесь, и не потому, что не желал он обрести вечное упокоение близ чудодейственного Столпа, а потому, что не решился он на сие..."** *(стр. 133).* Любопытнее и значительнее всего для меня здесь то, что о тайне чудотворного Столпа и его местонахождении именно в Грузии, здесь знали уже в III веке. И несмотря на то, что никто не мог бы воспрепятствовать царю избрать при жизни местом своего будущего вечного упокоения обитель близ Столпа, он отказывается предать свой прах под сень великого космического явления – не решается! Обратите внимание, как сильно в наших предках преклонение перед животворящим Столпом. И все же, почему царь Мириан не решился упокоиться близ великого Столпа? Вот что говорит сам царь об этом в книге "Житие святой Нины", в сохранившемся обширном списке *(там же):* **"И возвел Я с помощью множества народа каменный верхний храм для себя, ибо нижняя церковь звалась "Святою святых", и не решался Я своим изволением отворять ее врат, а в воскресенье и в дни святых праздников и никто из священнослужителей не смел возносить молитвы внутри нее, ибо велик был страх всех пред Столпом чудодейственным. И лишь взирали все на великий Столп как на волю и силу Господню. И даже ходить за ее приделами не смели, а лишь обозревали. И не решился Я рассечь в виду его землю для своей могилы, дабы погрести в ней свою плоть, дабы, если**

ლის ხის“ აქ არსებობის გამო. ასე რომ, ფრიად დიდი პატივი იქნებოდა „ხის“ შორიახლოს მიცვალებულის განსვენება. მიუხედავად იმისა, რომ ასეთი ადგილი საქართველოშია და ჩემი აზრით, ამ დიდი „ხის“ საიდუმლო ჩვენმა ყოველმა მეფემ იცოდა, ზოგიერთი ვერ ბედავდა მისი სხეული კოსმიური სვეტის სიახლოვეს დაეკრძალათ. მაგალითად, ერთ-ერთ ძველქართულ ტექსტში დიდი სვეტის შესახებ ვკითხულობთ: **„თავი შენი შეჰვედრე სუეტსა მას ზეგარდმოდიდებულსა და პატიოსანსა ჯუარსა ცათა შინა ჩინებულსა“...** (ეს ციტატი ვისესხე ჟურნალიდან „მნათობი“, 1991, № 5, გვ. 132). იქვე ნათქვამია, რომ **„თვით მირიანი აქ არ დაკრძალულა და ეს არა იმიტომ, რომ არ სურდა სასწაულმოქმედი სვეტის სიახლოვეს ეპოვა სამუდამო განსასვენებელი, არამედ იმიტომ, რომ ვერ გაბედა“** (გვ. 133). რა არის აქ ჩემთვის საინტერესო, რომ ამ სასწაულმოქმედი სვეტის საიდუმლო და ადგილსამყოფელი საქართველოში მე-3 საუკუნეშიც სცოდნიათ. მიუხედავად იმისა, რომ ხელს ვერავინ შეუშლიდა მეფეს პირადი განსასვენებელი „სიცოცხლის ხის“ სიახლოვეს დაეთქვა წინდაწინ, იგი უარს ამბობს მისი სხეული დაკრძალონ ამ დიადი კოსმიური მოვლენის შორიახლოს, — ვერ გაბედაო! დავაკვირდეთ, რაოდენ დიდია ჩვენი წინაპრების მოკრძალება „სიცოცხლის ხის“ მიმართ. მაინც, რატომ განაცხადა უარი მირიან მეფემ სიცოცხლეშივე ამ დიდი სვეტის ახლოს დაკრძალვაზე? აი, რას ამბობს ამის შესახებ თავად ვრცელ „ნინოს ცხოვრებაში“ დაცულ მოგონებაში... (იმავე გვერდიდან): **„და აღვაშენე ზემოჲ ეკლესიაჲ თავისა ჩემისათვის ქვითა და ერისა სიმრავლითა, რამეთუ ქუეშოსა ეკლესიასა ერქუა „წმიდაჲ წმიდათაჲ“ და ყოლადვე ვერ ვიკადრებდი კართა მისთა განხუმად თვინიერ, ხოლო დღესა კვირიაკესა არცა შესვლად ვინ იკადრებდა თვინიერ მღვდელთასა, რომელნი გალობედ მას შინა, რამეთუ შიში დიდი დაცემულ იყო ყოველსა ზედა კაცისა სუეტისა მისგან ცხოველისა. და ჰხედვიდა ყოველი კაცი სუეტსა მას ვითარცა ძალსა ღმრთისასა. და მიხედვადცა ვერ ეძლო კაცთა სართულსა მისსა, რომელსა თვით ვხედავთ. და ვერ ვიკადრე წინაშე მისსა აღმოკუეთად მიწაჲ სამარედ ჩემდა რათამცა დავსხენ ხორცნი ჩემნი მის წინაშე, რამეთუ მეშინოდენ მისგან ცოდვისა ოდენ მოქმედსა“.** ვის შეუძლია ახლა, ასეთი ისტორიულად რეალური ფაქტის შემდეგ განაცხადოს, რომ არავითარი „სუეტი“, მითუმეტეს ღვთაებასთან დაკავშირებული საქართველოში არ არსებობდა. ეს პატარა ტექსტი, რომელიც ეს წუთია წაიკითხეთ, ძალზედ მოკლედ გვიამბობს ამ წიგნის სრულ შინაარს იმის თაობაზე, რომ არსებობს ცალკე **„ზემოჲ“** და ცალკე **„ქვემოჲ“** ეკლესია, ხოლო **„ქუეშოსა ეკლესიასა ერქუა „წმიდაჲ წმიდათაჲ“** და

бы оказался во мне какой грех, не предстать с ним". Можно ли после столь убедительного исторического свидетельства отрицать реальный факт того, что Столп, связанный с Господом, находится в Грузии. Приведенный тут небольшой отрывок кратко формулирует встречающиеся по всей книге суждения о том, что имеются и "верхняя", и "нижняя" церкви, причем **"нижняя церковь звалась "Святою святых" и не решался Я своим изволением отворять ее врат"**, – свидетельствует царь Мириан. Присмотревшись со всем вниманием и вдумавшись в этот древнегрузинский текст, осознаешь, сколь многое в нем содержится. В частности, хотя бы такое прямое свидетельство: **"И лишь взирали все на великий Столп как на волю и силу Божью".** Стало быть...

Предпочтительнее просто перечислить: 1) Великий Столп является носителем воли Божьей, и народ знал об этом; 2) Царь Мириан признается, что **"не решался растворять ее врат"**, ведших в "нижний", благословенный храм. Т.е. великая тайна Господня существует реально и она заперта в пределах Грузии; 3) **"Велик был страх простых людей пред Столпом животворным и чудодейственным"**; 4) **"И даже ходить за его приделами не смели, а лишь обозревали".** Эта фраза наводит на мысль, что там, внизу, куда уходит корень Древа жизни, пластами, приделами расположены какие-то строения и они реальны, так как **"...и лишь обозревая пласты великого Столпа, видели в нем..."**, т.е. видели нечто рукотворное, возведенное человеком, где человек может жить, обретаться, стало быть вмещаться по своим параметрам; 5) Царь Мириан сообщает: **"И не решился рассечь в виду его** *(Столпа)* **землю для своей могилы".** Как, следовательно, царь должен был преклоняться перед чудесным явлением природы, что не посмел пред ним даже рассечь могилу. Конечно, здесь есть и странность, уважаемый читатель: зачем было царю рассекать при жизни могилу, да еще собственными руками?.. Неясно!

* * *

Недавно меня спросили: "Допустим, Древо жизни в самом деле находится в Грузии. Чем вы это докажете"? Логикой. Да, логичной логикой. Например...

ყოლადვე ვერ ვიკადრებდი კართა მისთა განხუმად“. – გვამცნობს მი-
რიან მეფე. გთხოვთ სრული გულისყურით წაიკითხოთ ეს ძველქართული ტექსტი და კარგად დააკვირდეთ, რაოდენ ბევრის მთქმელია იგი. კერძოდ, ამ ტექსტში პირდაპირ არის ნათქვამი: **„ჰხედვიდა ყოველი კაცი სუეტსა მას ვითარცა ძალსა ღმრთისასა“.**

მაშასადამე...

აჯობებდა ჩამოვთვალოთ: 1) დიდი სუეტი ღვთაების ძალის მატარებელია და ხალხმა იცოდაო ეს; 2) მირიან მეფე ამბობს: **„ვერ ვიკადრებდი კართა მისთა განხუმად“,** ე.ი, სადღაც „ქვემოდთ“ რომ **„წმიდაჲ წმიდათაჲ“** არსებობს, მისი კარიბჭის გახსნას როგორ ვიკადრებდიო. მაშასადამე, ასეთი რამ არსებობს და ღვთის დიდი საიდუმლოა საქართველოში რეალურად დაკეტილი; 3) **„შიში დიდი დაცემულ იყო ყოველსა ზედა კაცისა სუეტისა მისგან ცხოველისა“;** 4) **„და მიხედვადცა ვერ ეძლო კაცთა სართულსა მისსა, რომელსა თვით ვხედავთ“.** ეს ფრაზა გვასწავლის, რომ იქ, ქვემოთ, სადაც „სიცოცხლის ხის“ ძირი ეშვება, სართულებად ყოფილა როგორიღაცა ნაგებობა დაწყობილი და ასეთი სართულები რეალურად არსებობს, ვხედავთო – **„...კაცთა სართულსა მისსა, რომელსა თვით ვხედავთ“.** აქ კიდევ ის არის ნათქვამი, რომ „კაცთა სართულსა“ ნიშნავს – კაცის ხელით ქმნილს, სადაც კაცსავე შეუძლია ცხოვრება, ე.ი, შეეტევა და დაეტევა მასში კაცთა ზომის მოდგმა; 5) მირიან მეფე გვაუწყებს: **„და ვერ ვიკადრე წინაშე მისსა აღმოკუეთად მიწაჲ სამარედ ჩემდა“.** მაშასადამე, რაოდენ დიდი მოკრძალება უნდა ჰქონოდა საქართველოს მეფეს ბუნების ამ მოვლენისადმი, რომ სვეტის სიახლოვეს მიწის ამოთხრა ვერ გაბედა. ჯერ აქ რა გამკვირვებია, პატივცემულო მკითხველო, თუ რატომ უნდა ამოეთხარა წინასწარ ცოცხალ მეფეს პირადი საფლავი, და თანაც თავისი ხელით?.. ვერ გავიგე!

* * *

ამას წინათ მკითხეს: „დავუშვათ სიცოცხლის ხე აქ არის! რითი დაამტკიცებო“? ერთ შემთხვევაში ლოგიკით, დიახ, ლოგიკური ლოგიკით. მაგალითად...

რა ხანია გაერთიანებული ერების საბჭოში მიმდინარეობს ბჭობა განსაზღვრონ, თუ ბოლოს და ბოლოს, რომელ კონკრეტულ მხარეს მიეკუთვნება საქართველო – აზიას თუ ევროპას, ან დასავლეთი ვართ, აღმოსავლეთი, ჩრდილოეთი თუ სამხრეთი. ვერ გაარკვიეს! ამიტომ პირობითად გადაწყდა, რომ „საქართველო ევროპას ეკუთვნის“, მაგრამ ასეთი

В Организации Объединенных Наций уже давно ведутся обсуждения вопроса, к какой части света отнести, наконец, Грузию – Азии или Европе. Не выяснено даже, Запад ли мы, Восток, Север или Юг. Поэтому условно решено "отнести Грузию к Европе", что неверно и не соответствует истине. Грузия, вернее, территория Грузии, не относится ни к Азии, ни к Европе. Мы находимся посредине! Наша земля разделяет также страны света – Восток, Запад, Север и Юг, поскольку и в этом плане мы находимся посредине. Т.е. Грузия – нулевой, так сказать, участок Земли в связи с нахождением тут великого Древа. Поэтому именно отсюда и должны вестись измерения и даваться параметры в масштабах планеты – "к северу от Грузии", "к востоку от Грузии" и т.д.

Прослеживая историю Грузии и параллельно анализируя ее вопросы с точки зрения эзотерика, прихожу к выводу, что наши предки жили только и только ради великого Древа. Более того, за каждым солидным древнегрузинским текстом таятся такая любовь и такое преклонение, о которых предпочитали не говорить слишком много. Больше помалкивает и тот, у кого много денег. Правда, это не спасает психику от отрицательного воздействия поля денег. Но возможно и допустимо вовлечение психики человека *(или народа)* в сферу воздействия поля великого Древа, что чрезвычайно обогащает духовный мир и уровень человека *(или народа)*. Наши предки никогда не были богаты деньгами, хотя реальной возможностью обладать богатством располагали – знали о существовании потаенного города из реального золота и помнили его местонахождение. Но кто бы посмел хоть пальцем притронуться к тем несметным сокровищам, цены которым, по-моему, нет! Да, и в шутку не назовешь суммы, которой может стоить в современном исчислении святой град Сиона, в недалеком будущем долженствующий выявиться в Грузии.

Наши предки в самом деле владели величайшей тайной в связи с феноменом великого Древа. Грузинские легенды, мифы, сказки настолько богаты информацией об этой мистерии, что можно было написать о ней целые тома этой книги. И это только о библейском Древе жизни. И несколько томов можно было сочинить о процессах, протекающих у корней Древа. Так что, поскольку цель этой книги – разбор Библии и с этой позиции Я и начал

გადაწყვეტილება არ არის სწორი. საქართველო... (უფრო სწორად) საქართველოს ტერიტორია არ მიეკუთვნება არც აზიას და არც ევროპას, — შუაში ვართ! ჩვენი მიწა გამყოფია აგრეთვე აღმოსავლეთის, დასავლეთის, ჩრდილოეთისა და სამხრეთის, რამეთუ ამ თვალსაზრისითაც შუაში ვართ. ასე ვთქვათ, საქართველო ნულოვანი მონაკვეთია დედამიწის ერთი ნახევრისა დიდი „ხის“ აქ არსებობის გამო. ამიტომ, აქედან უნდა იწყებოდეს ცნებები ჩვენი პლანეტის მასშტაბით — „საქართველოდან მარჯვნივ“, „საქართველოდან მარცხნივ“, „საქართველოდან ჩრდილოეთით“ და ასე შემდეგ.

როდესაც საქართველოს ისტორიას ვეცნობი და პარალელურად ეზოთერული თვალითაც ვაანალიზებ საკითხებს, ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, თითქოს ჩვენს წინაპრებს მხოლოდ და მხოლოდ დიდი „ხის“ გამო უცხოვრიათ. მეტიც, ყოველი ქართული სოლიდური ძველი ტექსტის მიღმა ამ უზენაესი „ხის“ სიყვარული და დიდი თაყვანისცემაა მიმალული, რომლის შესახებაც ბევრს არ ლაპარაკობდნენ. ბევრს არ ლაპარაკობს ისიც, ვისაც ძალზედ ბევრი ფული აქვს. მიუხედავად იმისა, რომ ფინანსურად მდიდარი კაცი დუმს, იგი ფულის ველის ზეწოლის ქვეშ იმყოფება და მისი ფსიქიკა ფულის უარყოფითი ველის ზეგავლენის ქვეშაა მოქცეული. მაგრამ შეიძლება და დასაშვებია ადამიანის (ან ერის) ფსიქიკა მოექცეს დიდი „ხის“ ველის ზეგავლენის ქვეშაც, რითაც ადამიანის (და ერის) სულიერი დონე მდიდრდება. ჩვენი წინაპრები არასოდეს ყოფილან ფულით მდიდრები, თუმც სიმდიდრის რეალური შესაძლებლობა ჰქონდათ — გადამალული ოქროს რეალური ქალაქი, რომლის მისამართიც იცოდნენ. მაგრამ ვინ-რომელი მათგანი გაბედავდა თითი დაეკარებინა იმ ოქრო-ვერცხლისათვის, რომლის ფასი, ჩემი აზრით, არ არსებობს! დიახ, იუმორითაც კი ვერ დავასახელებთ თანხას, თუ რა ელირება თანამედროვე მსოფლიოში სიონის წმიდა ქალაქი, რომელიც უახლოეს მომავალში უნდა გამოჩინდეს საქართველოში.

* * *

ჩვენმა წინაპრებმა ნამდვილად უდიდესი საიდუმლო იცოდნენ ამ დიდი „ხის“ ფენომენთან დაკავშირებით. იმდენად მდიდარია ქართული მითი, ლეგენდა თუ ზღაპარი მისტერიასთან დაკავშირებული ინფორმაციებით, რომ ამ წიგნის რამდენიმე ტომი მხოლოდ მათ შესახებ დაიწერებოდა. ეს რაც შეეხება ბიბლიურ „სიცოცხლის ხეს“. სხვა რამდენიმე ტომი დაიწერებოდა აგრეთვე „სიცოცხლის ხის“ ფესვებში მიმდინარე

ее писать, то не вправе уклониться от обещанного и буду рассматривать только и только духовное прошлое грузинского народа.

Итак, вначале мы ознакомимся с информацией из древнегрузинских источников в кратком виде. Затем выясним, что говорит о Древе жизни древнеиндийская духовная литература. А уж потом пойдем по следам Библии, изобилующей огромным количеством фактического материала по этому вопросу.

Так поглядим, каков же грузинский пантеон мифов...

Реваз Сирадзе: "Образная речь".
Беседы о грузинской эстетике.
Издательство "Накадули", Тбилиси, 1982.

"На горе стоит упирающаяся верхушкою в небо, устоявшая от множества бурь и нашествий крепость о девяти окнах. Здесь и находятся врата Божьи: благодатный Бог сидит на золотом престоле и отверзает золотые же уста. Здесь же стоит упирающийся корнями в преисподнюю Тополь, на верхушке которого висит сложенная в девять рядов золотая цепь, унизанная жемчугами. По ветвям тополя сидят приятные для взора белорукие божьи чада, а у корней кипит драконий источник бессмертия. Источник лелеет сам божественный дракон. От крепости до источника по земле вьется спуск. Из этого спуска и выбираются сравнимые разве что только со звездами божьи чада, одно прекрасней другого" *(Т. Чхенкели)*. Как мы убеждаемся из приведенного текста, грузинская мифология располагает немалыми сведениями об исследуемом нами явлении природы, под которым подразумевается описанное в Библии "Древо жизни".

* * *

პროცესებზე... ამგვარად, ვინაიდან ამ წიგნის მიზანი ბიბლიის განხილვაა და ამ თვალსაზრისით დავიწყე თავიდანვე მისი წერა, არ მაქვს უფლება ნათქვამს გადავუხვიო და მხოლოდ და მხოლოდ ქართული ეროვნული სულიერი წარსული განვიხილო.

ამგვარად, თავდაპირველად ქართულ ტექსტებში შემონახულ ინფორმაციებს გავეცნობით, ოღონდ მოკლედ. შემდეგ ვნახავთ, რას გვასწავლიან „სიცოცხლის ხის“ შესახებ ძველინდური სასულიერო ტექსტები. ხოლო შემდეგ კი ბიბლიის კვალდაკვალ მივყვები თხრობას, სადაც ფრიად მნიშვნელოვანი ფაქტებია ამ საკითხთან დაკავშირებით შემონახული.

ახლა ვნახოთ, როგორია ქართული მითოსური პანთეონი...

რევაზ სირაძე: „სახისმეტყველება“
საუბარი ქართულ ესთეტიკაზე
გამომცემლობა „ნაკადული“, თბილისი, 1982

„მთაზე ცხრათვალა, ბედგაუტეხელი, ცასწვერმიბჯენილი ციხე დგას. აქ არის ღვთის კარი: ოქროს ტახტზე მორიგე ღმერთი ზის და ოქროსავე ბაგეებს ძრავს. აქვე დგას ქვესკნელში ფესვგადგმული ალვის ხე, რომლის წვერში ოქროს ცხრაკეცი შიბი ჰკიდია. ალვის რტოებზე ყურებად სანატრელი, თეთრმხრიანი ღვთისშვილები სხედან, ხოლო მის ფესვებში უკვდავების ვეშა-წყარო სჩქეფს. ვეშა-წყაროს ღვთაებრივი ვეშაპი პატრონობს. ციხიდან წყარომდე მიწი-მიწ დარანი ჩადის.[1] ამ დარანიდან მოძრაობენ ვარსკვლავთა განმასახიერებელი, ერთმანეთის მოდე-მოძმე ღვთისშვილები“ (თ. ჩხენკელი). როგორც ამ ტექსტიტაც ვრწმუნდებით, ქართულმა მითმაც საკმაოდ ბევრი იცის ბუნების ამ მოვლენის შესახებ. მხედველობაში მაქვს ბიბლიური აღწერილობის „სიცოცხლის ხე“.

* * *

1. „დარანი – კლდეში ანუ მიწას ქვეშ შესასვლელი“ (ს.-ს. ორბელიანი).

Поскольку в древности кое-кто знал о тайне великого Древа, предпринимались попытки и выказывались старания максимально использовать благодать этого дара из метафизического мира, конечно, в моменты его светлого, положительного состояния. Стремились, насколько это было возможно, сформировать такие устои и правила для лучшего обустройства жизни, которые могли бы действовать веками, даже при условии незнания сути и сущности того или иного традиционного установления. В Грузии и по сегодня сохранилось множество таких нравов и обычаев, которых мы придерживаемся, не осознавая, почему, – так положено, и все тут! В детстве мне не позволяли доедать испеченный в тонэ хлеб-лаваш до кончика – его полагалось выбрасывать! Я удивлялся: весь хлеб съедать, а конец отбрасывать... И только возмужав, понял – оказывается, взрослые держали нас, детей, под давлением парадокса. Стало быть, съесть большую часть целого хлеба было можно, а меньшую – нельзя! Т.е. внедряли в нас колебания "да" и "нет" даже в момент еды. Другой пример: никто не знает, почему мы завешиваем зеркала белой тканью, если в доме находится покойник, – так принято! Да, ныне наши подсознательные знания ограничиваются такими короткими отговорками. Или почему мы затепливаем огонек в стакане с постным маслом в течение сорока дней после смерти человека? К сожалению, в Грузии не помнят даже этого. Не знаем мы и того, почему наши предки перед сном покрывали голову платком, причем ткань обязательно должна была быть белой.

Вернемся к беседе о благодати святого Столпа...

Люди всегда всеми силами старались, чтобы дети с самого рождения отличались светлой душой. Еще желательнее было сохранить духовную и телесную чистоту и во взрослом состоянии. Но как и каким способом можно было этого достигнуть? В первую очередь, младенец должен был уже появляться на свет с положительным зарядом души. А для этого существовало особое великое учение, о котором Я готовлю обширное исследование. Беседа о нем тоже ждет нас впереди.

სვეტის ეგრეგორი

ვინაიდან დიდი „ხის“ საიდუმლო ზოგიერთებმა მაინც იცოდნენ წარსულში, ცდილობდნენ მაქსიმალურად გამოეყენებინათ სამყაროს ამ მეტაფიზიკური ხის მადლი, ოღონდ მისი თეთრი მდგომარეობით. ამიტომ, ყველანაირად ცდილობდნენ ჩვენი უკეთ ცხოვრებისათვის შეეთხზათ ისეთი წესები, რომლებსაც საუკუნეებად შევინარჩუნებდით მიუხედავად იმისა, რომ მოსალოდნელია აღარაფერი გვცოდნოდა ამა თუ იმ ტრადიციული კანონის არსის შესახებ. საქართველოში დღესაც ბევრი ასეთი წესია შემორჩენილი, როდესაც აღვასრულებთ, მაგრამ არ ვიცით რატომ, ასეა საჭირო და მორჩა! ბავშვობაში თონის ლავაშს არ შემაჭმევდნენ ბოლომდე, – ლავაშის წვერი გადააგდეო! მიკვირდა-ხოლმე: თან ჭამეო, თან გადააგდეო... ეს მხოლოდ დიდობაში მივხვდი, რომ თურმე პარადოქსის ზეწოლის ქვეშ ვყავდით უფროსებს ბავშვები. მაშასადამე, რამდენადაც მთლიანი ლავაშის ჭამა შეიძლებოდა, იმდენად მისი მცირე ნაწილი არ უნდა შეგვეჭამა. ნახეთ, როგორ ბადებდნენ ჩვენში „ჰო-არას“ რხევებს პურის ჭამის მომენტშიც კი. მეორე მაგალითი: არავინ იცის, რატომ ვაფარებთ სარკეს თეთრ ქსოვილს, თუ ოჯახში ამ დროს მიცვალებული განისვენებს, – წესიაო! აი, ასეთი მოკლე პასუხებით შემოიფარგლება დღეს ჩვენი ქვეცნობიერული ცოდნა; ან რატომ ვუკიდებთ ცეცხლს ჭიქაში ჩამდგარ ზეთს გარდაცვლილის ოჯახში 40 დღის განმავლობაში, სამწუხაროდ, საქართველოში აღარც ეს გვახსოვს. ჩვენ აღარც ის ვიცით, რატომ იფარავდნენ ჩვენი წინაპრები თავებს ძილის წინ ხილაბანდით, რომლის ქსოვილიც აუცილებლად თეთრი უნდა ყოფილიყო.

ჩვენ ახლა წმიდა სვეტის მადლზე ვსაუბრობთ...

ყველანაირად ცდილობდნენ, დაბადებიდანვე თეთრი სულის ყოფილიყო ბავშვი. და თუ დიდობაშიც სუფთა გვექნებოდა სულიერი სხეული, კიდევ უკეთესი. მაგრამ როგორ, რითი შეიძლებოდა სუფთა სულისა ყოფილიყო ადამიანი? პირველ რიგში ჩვილი დაბადებით უნდა ყოფილიყო დადებითი სულის. ამისათვის კი სხვა დიდი სწავლება არსებობდა, რაზეც ვრცელ თემას ვამზადებ. მოკლედ, ამაზეც ვისაუბრებთ მომავალში.

თურმე არსებობს ისეთი მეთოდი, როდესაც შეგვიძლია „სიცოცხლის ხის“ ეგრეგორი დავიდგათ გვირგვინივით. მიზანი? – პირადი სულის ჩართვა დიდი „ხის“ წრედში! ანუ რაც უფრო ახლოს იქნებოდნენ აზრობრივად „სიცოცხლის ხე“-სთან და მისი ანალოგიურები გახდებოდნენ ბიოველის ხარისხით, მით უფრო გაიზრდებოდა ადამიანების სულის

Оказывается, существует метод, используя который можно установить эгрегор Древа жизни в виде венца. Но с какой целью? Чтобы включить душу индивидуума в ауру, окружность великого Древа. Т.е. чем более человек мысленно приближался к нему и проникался его биополем, тем обширнее и действеннее становились возможности его души. Т.е. если в чем-то подражать и приобретать сходство с великим Древом, его эгрегор распространяется на подражающего. Мне хочется привести вам пример... Взгляните на иллюстрацию *(от вас справа)*. Вот что придумали с этой целью: голову повара увенчивали колпаком, напоминающим великое Древо *(или метафизическую трубу)*, ношение которого при исполнении служебных обязанностей было необходимо. Такой колпак непременно должен был быть белым и как можно более высоким! Каково эзотерическое содержание подобного колпака? Как сейчас выясняется, подобное сооружение на голове повара подводило его дух и плоть к аналогии с великим Древом, с помощью чего на повара нисходила благодать великого Древа. Таким образом, повар исполнялся концентрации метафизического поля. А если два повара в одном пункте одновременно надевали такие колпаки, эгрегор великого Древа делился надвое. Таким образом, тот, кто впервые выработал подобный метод, думается, обладал большими сведениями о Вселенной. Пища, приготовленная мастером в высоком колпаке, обладала более высокой благодатью сравнительно с другой. Вот в чем заключается особенность белого и высокого колпака. И не уверяйте, пожалуйста, меня в том, что высокий колпак повара носили для сохранения тепла. Да что вы...

Я думаю, вы согласитесь со мной в вопросе о том, что во время работы носить столь высокий головной убор нелегко, он отягчает и мешает движениям. Но вот вы задаете второй вопрос: может быть, колпак предохранял от попадания в пищу волос и потому к нему и прибегали? Конечно, возможно, но зачем такая высота? Короче, несмотря на множество несоответствий, повар все же украшался высоким убором, а высокий убор уже несет в себе мысль о “возвышенном”, из-за чего возвышалась и душа повара.

Как-то Я зашел в одну из крупных гостиниц нашего города сдать на реализацию несколько экземпляров этой своей книги. В ресторане взгляд мой остановился на поваре в белом и очень

უნარიც. მაშასადამე, თუ რაღაცით მიჰბაძავთ და დიდ „ხეს“ დაემგვანებით, თურმე მისი ეგრეგორი გადმოვა თქვენზე. მე ახლა ერთ ასეთ შემთხვევაზე უნდა გაგესაუბროთ, ნახეთ რა მოუგონიათ უწინ ამ მიზნით: მზარეულს თავზე ჩამოაცმევდნენ დიდი „ხის“ (ანუ მეტაფიზიკური მილის) მსგავს ქუდს, რომლის ტარება ყოველი მზარეულისათვის სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს სავალდებულო იყო. ამგვარი „ქუდი“ აუცილებლად თეთრი უნდა ყოფილიყო, თანაც რაც შეიძლება მაღალი. როგორია ასეთი ქუდის ეზოთერული შინაარსი? როგორც ახლა ირკვევა, მზარეულის თავზე ასეთ ჩამოსაცმელს ანალოგიაში მოჰყავდა მისი სულიერი სხეული დიდ „ხე“-სთან, რისი დახმარებითაც მზარეულზე დიდი „ხის“ მადლი გადმოდიოდა. ამდენად, მზარეული ზეციური ველის კონცენტრაციით ივსებოდა. და თუ ერთ სამზარეულოში ორი მზარეული დაიფარებდა ასეთ ქუდს, დიდი „ხის“ ეგრეგორი იყოფოდა. მაშასადამე, ვინც ასეთი მეთოდი შეიმუშავა პირველად, ჩემი აზრით, მან ძალზედ ბევრი რამ იცოდა სამყაროსი. ამგვარად, მაღალქუდიანი მზარეულის მიერ მომზადებული საჭმელიც შედარებით დიდი მადლის მატარებელი იყო. აი, რაში მდგომარეობს თურმე თეთრი და მაღალი ქუდის საიდუმლოება. მოდით, არ შემეკამათოთ, თითქოს მაღალ ქუდს სიცივის გამო აფარებდნენ მზარეულს. როგორ გეკადრებათ...

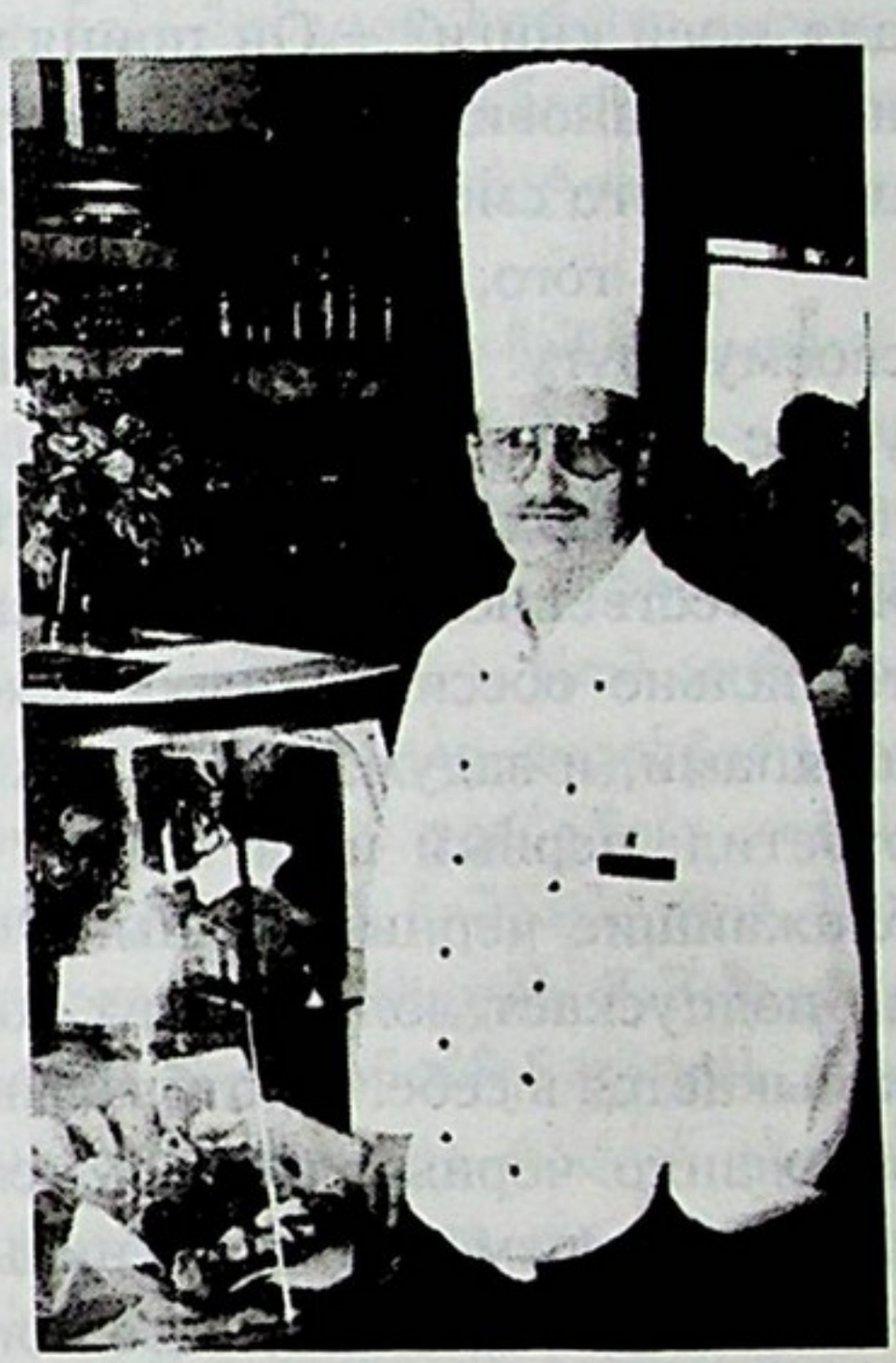

ალბათ ამ ერთ საკითხში მაინც დამეთანხმებით, რომ საქმის დროს ასეთი მაღალი თავსაფარის იოლად ტარება ძნელია, მზარეულს ამძიმებს და მოძრაობაშიც უშლის ხელს. მეორე შეკითხვა: იქნებ საჭმელში თმების ჩაცვენისა ეშინოდათ და ამიტომ აფარებდნენ ამნაირ ქუდებს? ეს მართალია, მაგრამ ამსიმაღლე?! მოკლედ, მიუხედავად მრავალი მოსაზრებისა, მზარეულს მაინც ამაღლებული თავსაფარი ედო თავზე, ამაღლებული ქუდი კი უკვე აზრია „ამაღლებულისა“, რის გამოც მაღლდება მზარეულის სულიც.

ერთხელ ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ დიდ სასტუმროში შევედი, ამ

высоком колпаке *(каким он предстает на предлагаемом снимке)*, оказавшемся иностранцем. Я подошел к нему, приветствовал и на своем ломаном английском языке спросил: – Сэр, Я грузинский писатель-эзотерик. Не позволите ли вы мне сфотографировать вас для моей книги? – Он принялся было стягивать с головы колпак, но Я остановил его: – Нет, сэр, именно так, в колпаке! – отчего он немного смешался.

До того, как выпустить эту книгу, Я дал ее для прочтения своему другу. В связи с соображениями о высоком белом головном уборе он заметил мне, что в прошлые века в элитарных кругах носили и черные высокие шляпы, и спросил, чем бы Я это объяснил. Я, естественно, тотчас же вспомнил, что прежде многие из материально обеспеченных людей украшались высокими черными шляпами, и задумался. Кое-что полистал и через несколько дней ответил: черный цвет в силу своей черноты притягивает к себе ближайшие черные волны. Опять-таки в силу своей черноты он не подпускает волн других цветов, опасается, не доверяет им и замыкается в себе. И, отбрасывая все остальное, остается концентрированно черным. Мысль, естественно, развивалась дальше, и ныне уже возможно объяснить, что...

Когда человек позволил себе излишне материально обогатиться, он обнаружил, что деньги при обороте порождают еще большие деньги. И, чтоб их увеличившимся количеством добывать количество еще большее, был вынужден подготовить к этому свое сознание. Тяга к накоплению огромного количества денег в первую очередь вызывала необходимость умения оперативно оперировать цифрами, что исходит из черного поля. И чтобы расширить его для дальнейшего обогащения, обеспеченные материально люди увенчивали голову высоким, сходным с великим Древом головным убором, но (!) черного цвета. По закону единого поля, с необходимостью “возвышались” и такие личности, поскольку и черное поле являет собой метафизический мир и становится источником отрицательных частот. Между тем человек, испытывающий на себе их влияние, продолжает оставаться здесь, на Земле, в мире сем, и все острее ощущает колебания черного космоса. В результате такого сочетания усиливается сознание подобных личностей и они становятся лидерами жизни. Соответственно в них слабеет и

წიგნის რამდენიმე ეგზემპლარი მივიტანე სარეალიზაციოდ. იქვე, სასტუმროს რესტორანში მზარეულს შევავლე თვალი, თეთრი და ამაღლებული ქუდი ედო თავზე (სურათს დახედეთ წინა გვერდზე). უცხოელი აღმოჩნდა. მივუახლოვდი, მივესალმე და ჩემი სუსტი ინგლისურით ვთხოვე: „სერ, მე ეზოთერიკოსი მწერალი ვარ, ქართველი, ნება მომეცით სურათი გადაგიღოთ, ჩემი წიგნისათვის მესაჭიროება“. იგი ჯერ ქუდს იხსნიდა. — „ერთი წუთით, სერ, ქუდიანად“! — ხელით ვანიშნე და ფოტოაპარატი მოვმართე. ცოტა კი დაიბნა...

ვიდრე ამ ტომს გამოვცემდი, ტექსტი ორიგინალში ჩემმა მეგობარმაც წაიკითხა. მაღალი ქუდის განმარტებას რომ გაეცნო, ასეთი საკითხი წამოჭრა, რომ გარდა თეთრი მაღალი ქუდისა, გასულ საუკუნეებში ელიტარული წრეების წევრები თავზე შავ მაღალ ქუდებსაც იხურავდნენ, ამას როგორღა ახსნიო... მართლაც, მალევე გამახსენდა, რომ ადრე მაღალ შავ „შლიაპებსაც“ ხმარობდნენ ფულით მდიდრები. დავინტერესდი და დავფიქრდი... რამდენიმე დღეში პასუხიც მოვიდა: ჯერ ერთი, თურმე შავი ფერი იმიტომ არის შავი, რომ იგი შავია. ეს კი ნიშნავს, რომ შავი ფერი თავის სიშავის გამო იგროვებს ირგვლივ შავ რხევებს. მაშასადამე, რადგან შავი შავია, იგი ახლოს არ იკარებს სხვა დანარჩენ ფერებს, ეშინია, არ ენდობა მათ და თავის თავშია ჩაკეტილი., და რადგან ახლოს არ იკარებს შავი სხვა ფერებს, ამიტომ ყოფილა იგი შავი. და ასე, გავყევი ამ საკითხთან დაკავშირებულ ფიქრებს. დღეს უკვე განვმარტავ, რომ...

როდესაც ადამიანმა ფულით გამდიდრება იკადრა, დიდი ფულით კიდევ უფრო მეტი ფული იშოვა. იმისათვის, რომ უკვე დიდი ფულით უფრო დიდი ფულიც ეშოვა, მისი გონება მზად უნდა ყოფილიყო ამისათვის. მაშასადამე, ბევრი ფულის მოგროვებას პირველ რიგში ესაჭიროება ციფრების სწრაფი მანიპულაციების უნარი, რაც თურმე შავ ველს ახასიათებს. ამიტომ, იმისათვის, რომ ელიტარულ წრეებს ამასოფლის ველი მომატებოდათ კიდევ მეტად გამდიდრების მიზნით, თავზე იდგამდნენ დიდი „ხის“ ანალოგიურ ქუდს, ოღონდ, (!) ამჯერად შავი ფერის ამაღლებულ ქუდს. ერთიანი ველის კანონით, ასეთი ვინმეც აუცილებლად „ამაღლდებოდა“, რამეთუ შავი ველიც მეტაფიზიკურ სამყაროს წარმოადგენს და უფრო ხშირად უარყოფითი ფიქრების მიზეზი ხდება. ამ დროს ადამიანი აქ არის, აქ, დედამიწაზე, ამასოფელში და ძალზედ უხვად განიცდის წუთისოფლის რხევებს. ამის გამო ძლიერდება ასეთების ცნობიერება და ცხოვრების ლიდერები ხდებიან. სანაცვლოდ მათში ძალზედ მცირდება იმ კატეგორიის ველი, რითაც მათ ქვეცნობიერებას უნდა ეკვება., და ეგეთების სული დღითიდღე იფიტება ზესინათლისაგან. საკმა-

уменьшается поле, призванное питать подсознание, и их дух стремительно истощается и теряет способность воспринимать сверхсияние. Достаточно в их присутствии даже упомянуть мир иррациональный, чтобы удостоиться высокомерного взгляда, иронической улыбки и снисходительной, может быть, не всегда высказываемой оценки, как бедолаги и неудачника. Правда, в то же мгновение такую же оценку получают от оппонента и они сами. Кто же прав? Обе стороны!

Заметив, что черное поле и его воздействие постепенно усиливаются и расширяются, многие не пожелали отягчать свои души их мрачным цветом. Но нашлись и такие, которые с радостью восприняли принесенное темным полем материальное богатство и тем более сопутствующее ему новое достояние – кабинеты, и воссели в них. Воссели так прочно, что изгонять их оттуда стало невероятно трудно. Ну что ж, господа, оставим их в этих любимых обиталищах. Оставить оставим, но жизнь все сильнее подвергается отрицательному воздействию, а бытие современного человечества построено на лжи. И мало кто краснеет за его состояние.

Короче, возлагая на головы черные цилиндры, старались вобрать в себя побольше черноты. Вот для чего были они нужны. Поскольку беседа наша коснулась этого вопроса, остановлю внимание положительного читателя еще на одном его аспекте...

В бывшем Советском Союзе высокоэлитарные круги обслуживались, кроме всего прочего, и автомашинами, большей частью марки "Волга". И любопытно, что эти "Волги" по преимуществу бывали черными снаружи. Но почему? Неужели все машины для правительственных кругов красили в черный цвет случайно? Или это было чем-то вызвано? Сейчас Я догадываюсь, что черная снаружи автомашина вбирает в себя только и только черный цвет, и в ее салоне скапливаются черные флюиды. Кто часто ездит в таких машинах, тот наполняется черным полем и с нарастающим пылом сочиняет государственные законы о том, как выудить у и без того обнищавшего народа последний цент. Впрочем, чего только не наслушаешься...

Некогда великое и белое Древо цвело в "qуэкане", и народ ему радовался. Но как дух мира совершенно изменил свой цвет, так и великое Древо постепенно стало терять свой блеск и обле-

რისია მათი თანდასწრებით მიღმიერ სამყაროზე ჩამოვარდეს საუბარი, რომ შემოგხედავენ, ტუჩებთან ირონია მოუგროვდებათ და უსიტყვოდ შეგაფასებენ, როგორც საცოდავსა და უბედურს, მაგრამ ამავე წუთს იგივეს ვფიქრობთ მათზე ჩვენც. ვინ უფრო სწორია? ორივე მხარე!

შავი ველის საიდუმლოება და მისი უნარის ამბავი რომ გავრცელდა ჩუმად ხალხში, ბევრმა არ იკადრა თავისი სული მუქი ფერის ველით ეკვება. მაგრამ გამოჩნდნენ ისეთებიც, ვინც ფრიად სიხარულით შეეგება მუქი ველით მოპოვებულ ფინანსურ სიმდიდრეს, მით უმეტეს, რომ შავი ველი ხშირად მაღალ კაბინეტებსაც ეუფლება, და დასხდნენ. დიახ, დასხდნენ ასეთები მაღალ კაბინეტებში და რა დასხდნენ, ველარ გამოვიყვანეთ ეს ხალხი იქიდან! კი ბატონო, ისხდნენ იქ, მათ საყვარელ კაბინეტებში, და ვინ ეცილებათ... არადა, დალოცვილებმა, სწორად მაინც მართონ ჩვენი ცხოვრება, ხელიდან გვეცლება წუთისოფელი, შეხედეთ, სიცრუეზეა დღეს თანამედროვე კაცობრიობის ყოფიერება აგებული. და თქვენ წარმოიდგინეთ, არც რომ ლოყები უწითლდებათ სირცხვილით.

მოკლედ, აი თურმე რატომ იხურავდნენ თავზე მაღალ და შავ ცილინდრს, — შავს იგროვებდნენ. რადგან ამნაირებზე ჩამოვარდა საუბარი, ერთ საკითხზეც შევაჩერებ დადებითი მკითხველის ყურადღებას...

ყოფილი საბჭოეთის თანამედროვე მაღალელიტარულ წრეებს ავტომანქანებიც ემსახურებოდნენ, უმრავლეს შემთხვევაში — „ვოლგები“. მაგრამ რა საინტერესოა, რომ ხშირად მათი „ვოლგა“ გარედან შავია. რაშია საქმე? ნუთუ შემთხვევით შეხვედრიან იმ წლებში ასე ერთად სსრკ ხელისუფლების წარმომადგენლებმა მათი „ვოლგები“, მაშასადამე, რა მოხდა? ახლაღა ვხვდები, რომ გარედან შავი ფერის ავტომანქანა თავის თავში მხოლოდ და მხოლოდ შავ ფერს აგროვებს, რის გამოც ავტოსალონში შავი ფლუიდი გროვდება. ვინც ხშირად ჩაჯდება შავ მანქანაში, თურმე შავი ველით იმოსება და უფრო მეტი ნიჭიერებით თხზავს ისეთ სახელმწიფო კანონებს, როგორ ამოიღოს ისედაც გასაცოდავებული ხალხის ყოველი ხელფასის უკანასკნელი ცენტი. რას არ გაიგებს კაცი...

* * *

ოდესღაც დიდი და თეთრი „ხე“ ხარობდა „ქუეყანაში“, ამიტომ ხარობდა ხალხიც. მაგრამ ისე როგორც სამყაროს გამოეცვალა სულის ფერი, იგივე დაემართა დიდ „ხეს“, ანუ დროდადრო თვისი სიკაშკაშე დაკარგა „სიცოცხლის ხემ“ და გეზი სიშავისაკენ აიღო. და როცა დიდი დრო გავიდა, დიდი „ხე“ გაიყო. ალბათ ამიტომ, საქართველოს ერთ-ერთ

каться чернотой. И с течением времени Древо раздвоилось. Видимо потому, в одном из горных регионов Грузии, в частности в Сванети, испокон веков знали о существовании великого Древа и даже, в связи с его раздвоением и деградацией, дали ему название "Кедари", содержащее в себе два смысла: в одном оно предстает как синоним великого Древа; во втором же выявляет упадочное состояние Древа, поскольку корень слова "кед" означает по-свански "истребление, уничтожение"! Вторая же половина этого слова – "...ари" – в грузинском языке тоже лексически значима и несет в себе содержание – "есть". Так что одно это сванское слово включило в себя смысл обоих состояний "Древа жизни" и, кроме того, информацию о том, что Древо – "Кедари" *("Кедр")* некогда, во вневременье, существовало; и о том, что его уничтожили – во времени! Вот один из прекрасных примеров древнего сванского парадоксального мышления.

"Древо жизни" в разные эпохи характеризовалось разными цветами. Несмотря на то, что ребенок родился, скажем, вчера, – по закону великого Древа, душа его может быть белой, голубой, красной, конечно, и черной, в зависимости от того, поле какой эпохи великого Древа внедрится в новорожденный организм и какую судьбу и эгрегор Древо ему ниспошлет. Т.е. поле Древа одинаково воздействует как на взрослых, так и на малолетних. Видимо, потому, когда в старину в Имерети кто-то хотел узнать состояние души собеседника, то спрашивал его: "Ра пер хар?" *(буквально – "какого ты цвета?" в смысле "как ты?")*. Удивительно и то, что в грузинском языке "хар" означает и "быть", и "бык".

Воспринять внутренним зрением облик Древа жизни во всей полноте чрезвычайно трудно. Тем не менее попытаюсь в какой-то мере представить и описать его...

Мною уже давно предпринимаются попытки изобразить вместе с каким-нибудь художником хотя бы приблизительно великое Древо, чтобы дать элементарное представление о его общей модели, но пока это не получается, потому что этот загадочный феномен и наши предки представляли только и только как обыкновенное дерево. Но как нам перенести на бумагу нечто такое, что не обладает единой стабильной формой и изменяется в зависимости от того, какой является Вселенная. Стало быть, великое Древо

მთიან რეგიონში, კერძოდ, სვანეთში იმთავითვე სცოდნიათ დიდი „ხის“ არსებობა და მისი გაყოფისა და დეგრადირების გამო სიტყვა „კედარი“ შეუთხზავთ, რომელიც ორ შინაარსს იტევს: ერთ შემთხვევაში სიტყვა „კედარი“ წარმოადგენს დიდი „ხის“ სინონიმს, ხოლო მეორე შემთხვევაში ამ სიტყვამ დაიტია „სიცოცხლის ხის“ დაცემული მდგომარეობის ამსახველი შინაარსი, რადგან „კედ“ სვანურად ნიშნავს — „მოსპეს“! ხოლო ამავე სიტყვის მეორე ნახევარი — „...არი“ ასევე ითარგმნება ქართულ ენაზე და ნიშნავს — „არის“! ასე რომ, ამ ერთმა სვანურმა სიტყვამ ერთად დაიტია „სიცოცხლის ხის“ ორივე მდგომარეობის შინაარსი და ინფორმაციას გვაწვდის, რომ თან არსებობს „კედარის ხე“, ოდესღაც, ულ-რობაში, და თან მოსპეს იგი — დროში! აი, ძველი სვანური პარადოქსული აზროვნების ერთ-ერთი უმშვენიერესი მაგალითი.

„სიცოცხლის ხეს“ ყველა ეპოქაში სხვადასხვა ფერი ახასიათებდა. მიუხედავად იმისა, რომ სადღაც ბავშვი დაიბადა, დავუშვათ — წუხელ, დიდი „ხის“ კანონით ამ ბავშვის სული შეიძლება იყოს თეთრი, ცისფერი, წითელი, ან თუნდაც შავი, გააჩნია, დიდი „ხის“ რომელი ეპოქის ველი ჩასახლდება ახლადშობილის ორგანიზმში, ე.ი, როგორ ბედისწერასა და ეგრეგორს გამოუგზავნის ამ ბავშვს დიდი „ხე“. მაშასადამე, „ხე“ იგი ანალოგიურად მოქმედებს როგორც პატარებზე, ასევე წლოვანებით დიდ ადამიანებზე. ალბათ ამიტომ, როდესაც ძველად იმერეთში ახლობლის სულიერი მდგომარეობის გაგება სურდა ვინმეს, ასე შეეკითხებოდა — „რა ფერ ხარ, ძამია“, ე.ი, ამჟამად როგორი ფერის სული გაქვს? „რა ფერ (შიგნით რა ფერის) ხარო“. საოცარია ისიც, რომ ქართულ ენაში „ხარ“ ნიშნავს ყოფნას, და ამავე დროს — „ხარ“-ს (პირუტყვს)!

* * *

შინაგანად ძალზედ რთული დასანახია „სიცოცხლის ხის“ სრული სხეული. მიუხედავად ყველაფრისა, მე ახლა შევეცდები აგიხსნათ, როგორად უნდა წარმოვიდგინოთ იგი...

კარგა ხანია ვცდილობ რომელიმე მხატვართან ერთად დაახლოებით მაინც დამეხატა დიდი „ხე“, რათა ელემენტალური წარმოდგენა გვქონოდა „სიცოცხლის ხის“ ზოგად მოდელზე, მაგრამ არ გამოდის, ვერ ვხატავთ, რამეთუ ამ გამოუცნობ ფენომენს ჩვენი წინაპრებიც მხოლოდ და მხოლოდ ჩვეულებრივი ხის მსგავსად ხატავდნენ. არადა ამიხსენით, როგორ უნდა დავხატოთ ქალალდზე ისეთი რამ, რომელსაც ერთი სტაბილური ფორმა არა აქვს და იმის და მიხედვით იცვლება, რაც

будто постоянно находится в действии, вращается и дышит. Постараюсь описать это явление природы словесно, но нужно думать, что внутренне увидеть и принять на веру существование подобного феномена смогут лишь немногие. Тот, кому не хватит на это внутренней подготовленности и фантазии, останется, как говорится, лицом к лицу со своими проблемами. Убежденным же Древо жизни раскроется – разумеется, если и само Древо пожелает этого.

Постараюсь сформулировать, что же такое по своей сути и сущности великое Древо. Тема чрезвычайно сложная, но попытаемся разобраться...

* * *

Два зрения

Существуют два способа восприятия и видения глазом – центральное и общее... *(Внимание: Я сейчас имею в виду не внутреннее видение человека, и не нужно его понимать, как феномен "третьего глаза").* "Центральное" – это такая способность зрительного восприятия, благодаря которой мы улавливаем буквы и слова этой книги. Но если зрительное восприятие углублять, в поле зрения попадут ее полный текст, разворот, окружение, собственный нос читающего и т.д. Так вот, назовем центральное зрение условно "первым", а восприятие окружающего – "общим", или "вторым". Буквы читаются и воспринимаются только и только центральным видением, а все остальное дополняется общим.

"Первое" зрение осуществляется через земное поле, а "второе" – через поле высшее, небесное. Поэтому через "второе" зрение запредельный мир воспринимается легче, чем через "первое", почти не обладающее этой способностью. Например, возникающее вокруг черепа сияние-нимб "вторым" зрением ощущается лучше, нежели "первым", так как "первое" зрение невосприимчиво к биополям, затрудняется зрительно освоить его. Между тем запредельный мир представляет из себя именно биополе, но относится пока еще к категории грубых сверхматерий, и увидеть его очень легко. Я был свидетелем множества случаев, когда, объясняя студентам в аудитории, как можно увидеть образующийся вокруг головы

სამყაროში ხდება. მაშასადამე, დიდი „ხე“ მუდმივ მოქმედებაშია, ბრუნავს და სუნთქავს. მე კი შევეცდები და აღვწერ ბუნების ამ უცნაურ მოვლენას, მაგრამ უნდა ვივარაუდოთ, რომ მას ზოგიერთები თუ დაინახავენ შინაგანად და ირწმუნებენ, რომ ასეთი ფენომენი არსებობს. ვინც ვერ წარმოიდგენს როგორი უნდა ყოფილიყო დიდი „ხე“ და პირადი ფანტაზია არ ეყოფა ეს უცნაური მოვლენა წარმოისახოს შინაგანად, ეს უკვე მისი პრობლემაა. ამგვარად, თქვენ ნამდვილად დაინახავთ „სიცოცხლის ხეს“, რაღა თქმა უნდა, თუ მასაც სურს ეს.

ახლა შევეცდები ჩამოვაყალიბო, თუ რას წარმოადგენს არსობრივად დიდი „ხე“. ძალზედ რთული თემაა, მაგრამ იქნებ გავიგოთ...

* * *

ორი ხედვა

არსებობს თვალის ორი მხედველობა — ცენტრალური და ზოგადი... (ყურადღებით: მე ახლა ადამიანის შიდა მხედველობას არ ვგულისხმობ და ისე არ გაიგოთ, თითქოს „მესამე თვალის“ ფენომენზე გესაუბრებოდეთ). „ცენტრალური“ მხედველობა წარმოადგენს ხედვის ისეთ უნარს, რითაც ახლა ამ წიგნის სიტყვებსა და ასოებს უცქერთ, მაგრამ თუ უკეთ დააკვირდებით ხედვის პრინციპს, პარალელურად ზერელედ აღიქვამთ სრულ ამ ტექსტს, გადაშლილ წიგნს, მის ირგვლივეთს, საკუთარ ცხვირს და ა.შ. ამგვარად, ცენტრალურ ხედვას დავარქვათ „პირველი“ მხედველობა, ხოლო ირგვლივეთის ხედვის უნარს — „ზოგადი“, ანუ „მეორე“ მხედველობა. ასოები იკითხება და აღიქმება მხოლოდ და მხოლოდ ცენტრალური მხედველობით, ხოლო სხვა დანარჩენ ყველაფერს ზოგადი მხედველობა ავსებს.

„პირველი“ მხედველობა ხორციელდება დედამიწის, ანუ მიწიური ველით, ხოლო „მეორე“ მხედველობა — ზენაარეს ველით. ამიტომ არის, რომ ხშირად „მეორე“ ხედვით უფრო ჩანს მიღმიერი სამყარო, ვიდრე „პირველით“, რამეთუ ცენტრალური მხედველობა უსუსურია მიღმა სამყარო დაინახოს, არ შეუძლია ეს. მაგალითად, ადამიანის თავის ქალის ირგვლივ არსებული შარავანდედი „მეორე“ მხედველობით უფრო ჩანს, ვიდრე „პირველით“, რადგან „პირველი“ ხედვა ბიოველების დანახვის მხრივ ჩლუნგია, ვერ ახერხებს. არადა ბიოველი მიღმიერ სამყაროს წარმოადგენს, მაგრამ ჯერ კიდევ უხეშ ზემატერიათა კატეგორიას განეკუთვნება და მისი დანახვა ძალზედ იოლია. უამრავი შემთხვევის მომსწრე ვარ, როდესაც აუდიტორიაში ამიხსნია სტუდენტებისათვის, თუ როგორ

человека сияние-нимб, демонстрируя на лекциях старинные иконы с ореолом вокруг глав святых, убеждался, что, если многие и видят нимбы вокруг голов живых людей, то слишком приверженные земной стихии не воспринимают их и даже, внутренне охваченные гордыней, обижаются. Потому-то рожденные в земной по гороскопу стихии люди мало смыслят в духовном, полагаются лишь на "первое" зрение, вглядываются в даль и часто предаются мыслям о лучшем устройстве будущего. Между тем, возможно, планируемое ими будущее лежит у них перед носом. Чем же объясняется их духовная слепота? Сегодняшней пассивностью "Древа жизни" по отношению к Земле!

Так запомним получше: **"первое" зрение – передатчик энергии, а "второе" – приемник информации!**

Допустим, вы сидите перед включенным телевизором и смотрите какой-то сюжет. Вдруг "вторым" зрением улавливаете, что в каком-то углу помещения что-то быстро "пробежало", и как-то даже видите это. Стоит только оглядеться, чтоб зафиксировать виденное "первым" зрением, как оно мгновенно исчезает! Как объяснить это явление? Просто: в соответствии с одним из законов парадокса, **"второе" сильнее, чем "первое"**, о чем знали и в древнем Китае. Стало быть, "второе" зрение сильнее "первого", несмотря на то, что мир построен на "первом" зрении. Так чем же определяется привилегия "первого" зрения и деградация "второго"? Недостаточностью поля Всевышнего, вина за что падает на "Древо жизни", изгнавшее с Земли сверхсияние Господа. И поскольку основному зрению человека стало его недоставать, его место оказалось заполненным полем Земли. Это стало причиной интенсивного развития центрального, т.е. только "первого" зрения-восприятия.

"Первое" зрение воспринимает окружающее более узко, но его взгляд проникает дальше в даль, тогда как "второе" видит и близкое, и далекое, но слабо. Поэтому мы уже не доверяемся ему. Несмотря на то, что "второе" зрение сравнительно слабее, оно лучше фиксирует присутствующие в поле зрения запредельные флюиды, нежели "первое". Сразу понять, конечно, нелегко...

Мы помним, наверное, что при беседе с кем-нибудь, "первым" зрением бросаем взгляд прежде всего на область губ собеседника, но параллельно воспринимаем зрительно и его тело,

დაინახონ ადამიანის თავის ირგვლივ არსებული თეთრი ზეგამონათება; ძველებური ხატიც მიმიტანია ლექციაზე და მიჩვენებია შეხედონ, თუ როგორი ნათელი მოსავს თავის ირგვლივ წმიდა მამას. მაგრამ ყველა რომ ხედავს ცოცხალი ადამიანების შარავანდედს, „მიწის“ სტიქიის ხალხი ვერ ხედავენ, თანაც შეუმჩნევლად იბუტბიან ისინი ამის გამო, რამეთუ ამაყებიც არიან. ამიტომაც არის, რომ ჰოროსკოპით „მიწის“ სტიქიაში დაბადებულ ადამიანებს არაფერი ეყურებათ სულიერებაში, „პირველ“ ხედვას ჰგვანან, შორს იცქირებიან და ხშირად მომავლის უკეთ მოწყობაზე უფრო ფიქრობენ. არადა მოსალოდნელია ცხვირწინ ედოთ ის რაღაც, რის შეძენასაც სამომავლოდ გეგმავენ. რა განაპირობებს მათ სულიერ სიბრმავეს? — „სიცოცხლის ხის“ სადღეისო პასიურობა მიწის მიმართ!

მოდით, ერთიც დავიმახსოვროთ, რომ **„პირველი“ მხედველობა ენერგიის გამცემია, ხოლო „მეორე“ — ინფორმაციის მიმღები!**

• • • •

დავუშვათ ზიხართ ჩართული ტელევიზორის წინ და რამენაირ სიუჟეტს უცქერთ. უცბად „მეორე“ მხედველობით შეამჩნევთ, რომ თითქოს ოთახის რომელიმე კუნჭულში წამიერად როგორიღაცა რაღაცამ „გაირბინა“, თანაც თქვენ ნამდვილად დაინახავთ მას. მიიხედავთ თუ არა იქით სურვილით — ის რაღაც „პირველი“ მხედველობითაც დააფიქსიროთ და, იგი ქრება! როგორ აიხსნება ეს მოვლენა? უბრალოდ: პარადოქსის ერთ-ერთი კანონის თანახმად: **„მეორე“ უფრო ძლიერია, ვიდრე „პირველი“**, რაც უწინდელ ჩინეთშიც იცოდნენ. მაშასადამე, „მეორე“ მხედველობა უფრო ძლიერია, ვიდრე „პირველი“ მიუხედავად იმისა, რომ წუთისოფელი „პირველ“ მხედველობაზეა აგებული. მაშ, რამ განაპირობა „პირველი“ მხედველობის პრივილეგია და „მეორე“ მხედველობის დეგრადაცია? უფლის ველის სიმცირემ, რაშიც „სიცოცხლის ხეს“ ედება ბრალი, რამეთუ ამ „დიდა ხემ“ გაიტანა დედამიწიდან უფლის ზესინათლე. და რადგან ადამიანის ძირითად ხედვას ზეშუქი მოაკლდა, მისი ადგილი დედამიწის ველმა შეავსო. ეს კი ცენტრალური, ე.ი, მხოლოდ „პირველი“ ხედვის განვითარების მიზეზი აღმოჩნდა.

„პირველი“ მხედველობა უფრო ვიწროდ უცქერს ირგვლივეთს, ოღონდ შორს იცქირება, ხოლო „მეორე“ მხედველობა შორსაც ხედავს და ახლოსაც, ოღონდ სუსტად. ამიტომ აღარ ვენდობით მას. მიუხედავად იმისა, რომ „მეორე“ ხედვა შედარებით სუსტია, იგი უფრო აფიქსირებს ოთახში არსებულ მიღმიერ ფლუიდებს, ვიდრე „პირველი“.

ალბათ ვერ გავიგეთ...

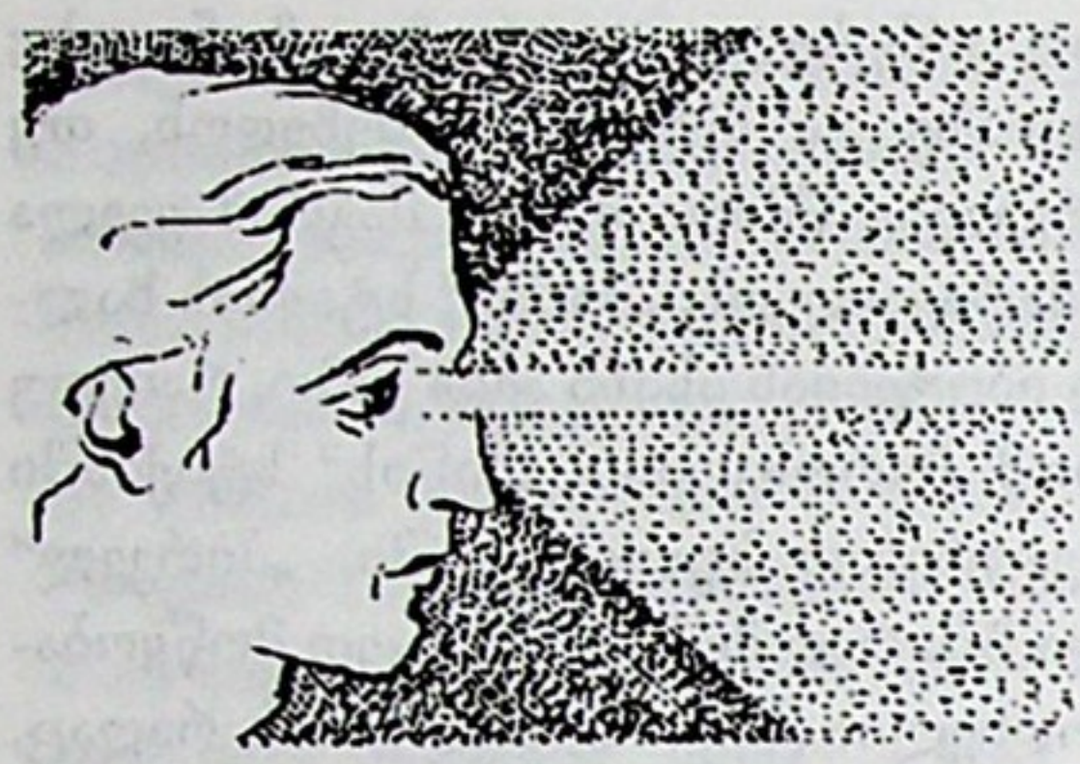

ილუსტრაცია — 49 — иллюстрация

конечности, пол, стол, стулья, телевизор, и все это воспринимается "вторым" зрением. Постараюсь изобразить это на рисунке для лучшего понимания того, о чем идет речь.

На иллюстрации № 49 вы видите глаз человека, из которого идет восприятие различных ареалов: "первый" взгляд, который воспринимает буквы, – уже и длиннее, второй же шире, через него и воспринимается вся книга. Несмотря на то, что "первое" зрение – первично, увидеть лишь с его помощью всю, к примеру, автомашину, всего человека, стол, диван, все здание и т.д. – невозможно. Представьте, что у вас в руках тонкая трубка длиной в один метр. Закройте один глаз, а другим взгляните через трубку на те же автомашину, человека, стол, диван, все здание... Наверное, понятно – что мы таким образом увидим. Так же выглядит и наше сегодняшнее бытие, обозреваемое политлидерами с помощью "первого" зрения, поскольку "второе" зрение у них предельно ослаблено, из-за чего ни глаз, ни мысль их не достигают того, что может быть воспринято лишь "вторым" зрением. Потому-то лица, заполненные флюидами стихии Земли, не могут разумом ни одно явление воспринять в целостности, полноте, хоть и полагают, что обладают определенными способностями. Так что пребывают в плену иллюзий и сами, и те, кто им доверяется. Не думайте, что даром двойного видения обладает только глаз человека... То же самое происходит и в освещенном фонарем ареале *(взгляните на иллюстрацию 50)*. Т.е. и неодушевленный фонарь характеризуется двумя зрениями. И как ни странно, то же самое происходит в сравнительно крупном осветительном приборе – автомобильных фарах *(иллюстрация 51)*. Факт есть факт, и мы никуда не уйдем от

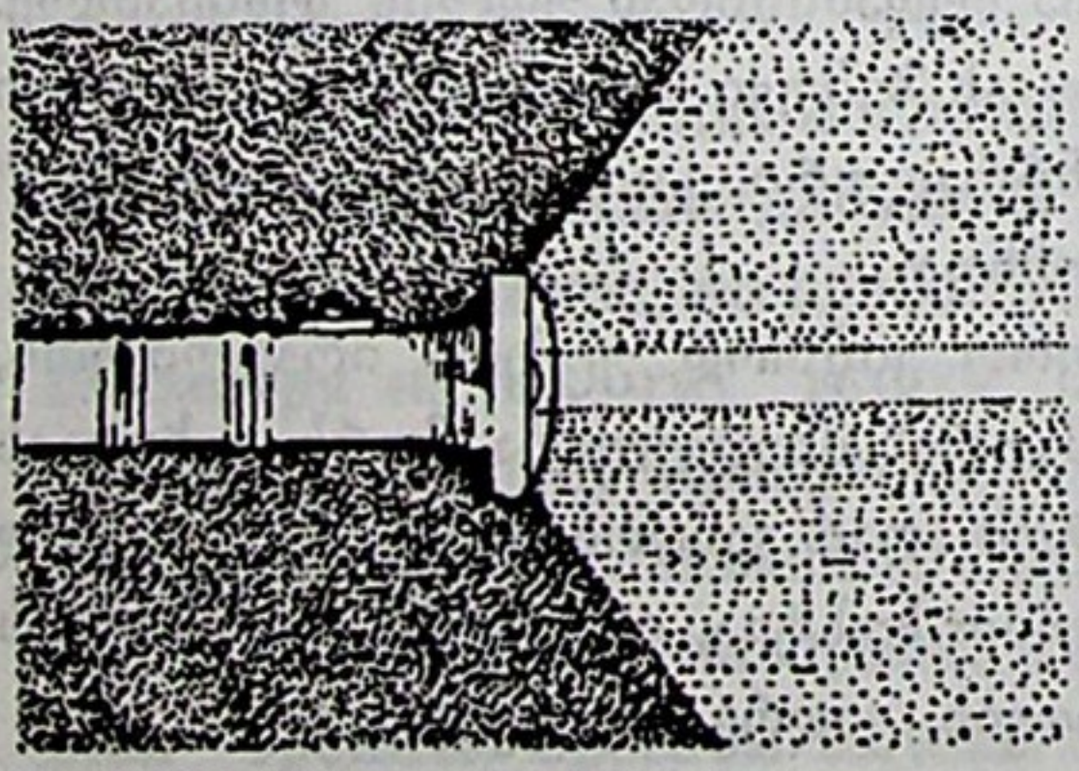

ილუსტრაცია — 50 — иллюстрация

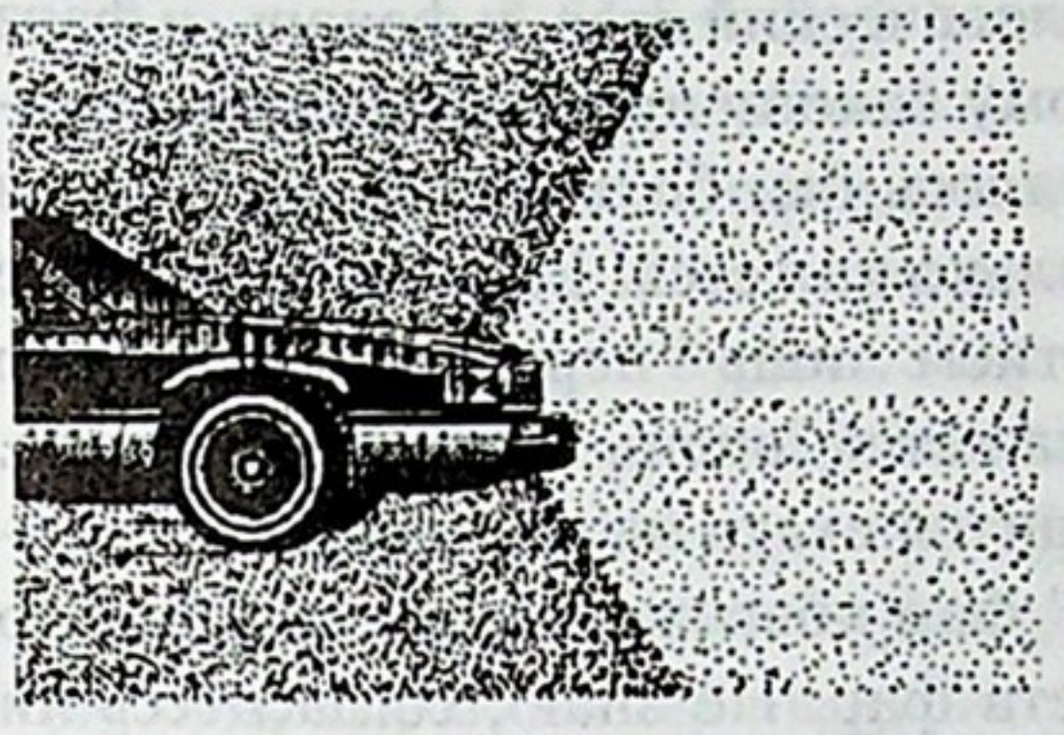

ილუსტრაცია — 51 — иллюстрация

გაიხსენეთ, როდესაც ვინმეს ესაუბრებით, მეტწილად თქვენი „პირველი“ მხედველობით მოსაუბრეს ტუჩების არეში უცქერთ, ხოლო პარალელურად აუცილებლად დაინახავთ მის სხეულს, კიდურებს, იატაკს (თუ ოთახში ხართ), მაგიდას, სკამებს, ტელევიზორს და ასე. ამგვარად, სხვა დანარჩენის აღქმა „მეორე“ ხედვით ხდება. შევეცდები უბრალო ჩანახატითაც დაგეხმაროთ, რათა უკეთ მივხვდეთ რაზეა ახლა საუბარი.

49-ე ილუსტრაციაზე ხედავთ ადამიანის თვალს, საიდანაც ორი სხვადასხვა არეალი აღიქმება: შეხედეთ, „პირველი“ მხედველობა უფრო ვიწროა და გრძელი, რითაც ასოებს კითხულობთ, ხოლო მეორე ფართო, რითაც ამ წიგნის სრული სხეული ჩანს. მიუხედავად იმისა, რომ „პირველი“ მხედველობა — პირველია, მხოლოდ მისი მეშვეობით ვერასოდეს დაინახავთ მთლიან ავტომანქანას, მთლიან ადამიანს, დივანს, მაგიდას, დიდ შენობას და ა.შ. მოკლედ, წარმოიდგინეთ, რომ ხელში გიკავიათ ერთმეტრიანი სიგრძის წვრილი მილი. ახლა მოდით ცალი თვალი დახუჭეთ და მეორე თვალით მილში გახედეთ ავტომანქანას, ადამიანს, დივანს, მაგიდას, თუნდაც დიდ შენობას... ალბათ უკვე გასაგებია, რატომ გავხედეთ ცხოვრებას წვრილი მილით. სწორედ ასევე მოჩანს ჩვენი დღევანდელი ყოფიერება დიდი პოლიტიკოსების „პირველი“ მხედველობით, რამეთუ მათი „მეორე“ მხედველობა ძალზედ დასუსტებულია, რის გამოც „მეორე“ ხედვით დანახულ სამყაროზე არც არასოდეს ფიქრობენ. აი, ამიტომ არის, რომ „მიწის“ სტიქიის რხევებით ამოვსებული ვინმეები ვერცერთ საკითხს ვერ ხედავენ გონებით მთლიანობაში, თუმც ჰგონიათ, რომ ფრიად მაგრები არიან. ასე რომ, თვითონაც ილუზიაში იმყოფებიან და ისინიც, ვისაც მათი სჯერა. ნუ იფიქრებთ, რომ თითქოს ორი ხედვის უნარი მხოლოდ ადამიანის თვალს ახასიათებს, რამეთუ იგივე ხდება ფანრით განათებულ არეალშიც... (ამჯერად 50-ე ილუსტრაციას დახედეთ). ე.ი, ორი „ხედვა“ ჰქონია უსულო ფანარსაც. და რა საოცარია, რომ იგივე ხდება შედარებით დიდ ფანარშიც — ავტომანქანის მანათიდან გამოსროლილ სინათლეშიც (ილუსტრაცია 51). ფაქტი — ფაქტია და ამ რეალობას ვერსად დავემალებით, რომ ადამიანის თვალშიც, ფანარშიც და ავტომანათშიც ბუნების ერთი კანონი მოქმედებს. როდესაც საჭესთან სხედან

реального наличия того, что и человеческий глаз, и фонарь, и фара автомашины действуют по единому закону природы. Ночью водитель за рулем автомашины, казалось бы, больше довольствуется "первым" зрением фар, но это только кажется! Если внимательнее вдуматься в это явление, с участием лишь "первого" зрения фар движение по ночной трассе окажется очень затруднительным. Вообразим, что нам снова приходится ехать на автомашине в полной темноте, но "первое зрение" фар повреждено, а ехать можно только с помощью "второго" света фар. Не знаю, согласитесь ли вы со мной, но Я убежден, что в этом случае вести машину легче, нежели с участием лишь только "первого зрения", т.е. узкого и дальнего обозрения. К чему мы придем путем такого мышления? – К Библии! Здесь мне хочется напомнить вам такую деталь из Ветхого завета, к которой Я дал краткий комментарий в первом томе этой книги. В частности...

Когда в пространстве Эдема духовные тела Адама и Евы начали обретать материальность, Бог предупредил их: **"В день, в который вы вкусите их** *(плодов Древа познания, т.е. того же "Древа жизни". – Автор)*, **"гангехунен"** *("откроются")* *(по груз. Библии)* **глаза ваши"** *(Бытие; 3-5). (Слово "гангехунен" носит и другие значения – "умешить", "навозный").* Я еще не говорил читателю о том, как толкует этот эпизод Библии грузинский язык и на что указывает грузинское слово "гангехунен", в случае неправильного перевода которого зарубежные теологи не сумеют проникнуть в сущность и суть сказанного. И вот сегодня мы подошли к моменту, когда становится ясным точный смысл слова – подавление "второго" зрения и усиление "первого", поскольку "первое" зрение, повторяю, земное и его питает душа Земли. Его первейшее стремление и желание – "хочу и этого", чем "второе" зрение не характеризуется. "Первое" зрение – узкое и длинное, протяженное, и означает, что те, у кого в духовной ауре преобладает земное поле, глядят далеко, но из узкого ареала. Таково же их мышление. Вот почему в этом грузинском слове заложено и значение "навозный". А в ком прибавляется сверхбелое поле, испытывает деградацию "первого" зрения. Естественнно, в этом случае ослабляется и земное "хочу".

В сегодняшней Грузии возросло количество людей с ослабевшим центральным зрением, и они уже не в состоянии конкретно

ღამით და ავტომანქანის შუქის დახმარებით მიჰქრიან გზაზე, ერთი შეხედვით, მძღოლი ავტომანათის „პირველი“ უნარით უფრო კმაყოფილია, დიახ, თითქოს! მაგრამ თუ უკეთ დავაკვირდებით ამ მოვლენას, ძალზედ გაგვიჭირდებოდა ღამით თავისუფალი და იმედიანი სვლა მხოლოდ და მხოლოდ „პირველი“ შუქით. ახლა წარმოვიდგინოთ, რომ კვლავაც სიბნელეში მოგვიხდა ავტომანქანით სადღაც წასვლა, მაგრამ მანათის „პირველი“ ხედვა დაზიანებულია და ავტონათურების ხარვეზებიდან გამომდინარე, მხოლოდ „მეორე“ შუქით ვიმგზავრეთ. არ ვიცი, დამეთანხმებით თუ არა, მაგრამ ამ შემთხვევაში უფრო ადვილია ავტომანქანის ღამით მართვა, ვიდრე მხოლოდ და მხოლოდ „პირველი“, ე.ი, შორი და ვიწრო შუქებით. სად მივალთ ასეთი აზროვნებით? – ბიბლიასთან! აქ უნდა შეგახსენოთ „ძველი აღთქმის“ ერთი ისეთი დეტალი, რომელზეც მოკლე კომენტარი გავაკეთე ამ წიგნის I ტომში.

კერძოდ...

• • • •

როდესაც ედემის სივრცეში გამყარება დაიწყეს ადამისა და ევას სულიერმა სხეულებმა, უფალმა-ღმერთმა გააფრთხილა ისინი, რომ **„ვითარმედ რომელსა დღესა სჭამოთ მისგან...“** (ე.ი, „ხე-ცნობადისაგან“ და აქ იგულისხმება ბიბლიური „სიცოცხლის ხე“. – ავტორი), **„...განგეხუნენ თქუენ თუალნი“** (შესაქმესაჲ; 3-5... სიტყვა „განეხუა“ პარალელურად ნიშნავს დაკლებას და განეხვებას, სიბინძურეს). მე დღემდე არაფერი მითქვამს მკითხველისათვის ამის თაობაზე, თუ რას ნიშნავს ბიბლიის ამ მონაკვეთის ქართულენოვანი სწავლება და რაზე მიგვითითებს ეს ქართული სიტყვა „განგეხუნენ“, რომლის არასწორი თარგმანით უცხოელი თეოლოგები ვერასოდეს მიაგნებენ ამ ფრაზის სწორ არსს. დღეს მივედით თხრობით იქამდე, როდესაც გასაგები ხდება ამ სიტყვის რამდენიმე სართული, რომ თურმე **„განგეხუნენ თქუენ თუალნი“** ნიშნავს „მეორე“ ხედვის დაკნინებასა და „პირველი“ ხედვის განვითარებას, განეხვებას, რამეთუ ვიმეორებ: „პირველი“ მხედველობა – მიწისაა, ჩვენი პლანეტისა და დედამიწის სული კვებავს მას. მისი უპირველესი სურვილია – „ესეც მინდა“, რაც არ ახასიათებს „მეორე“ მხედველობას. აი, რატომ არის იგი ნეხვთან შედარებული (იხ., ს.-ს. ორბელიანის ლექსიკონი). „პირველი“ ხედვა ვიწროა და გრძელი, რაც ნიშნავს, რომ ვისაც მიწიური ველი აქვს სულიერ სხეულში მომატებული, „შორს“ იყურებიან, მაგრამ ვიწრო არეალით. აზროვნებაც ეგეთი აქვთ. და თუ ვინმეს ზეთეთრი ველი მოემატება, „პირველი“ ხედვა უსუსტდება. რაღა თქმა უნდა, ამ დროს სუსტდება წუთისოფლის „მინდაც“.

фиксировать глазом даль. Присмотритесь-ка сами: выходя на улицу и обозревая ее, чтобы увидать нечто конкретное, вы невольно напрягаете рассудок, чтобы установить фокус глаза именно на этом нечто, поскольку окружающее воспринимается в общем плане. В чем дело? Пора сообщить вам, что это вызвано наличием большого количества сверхбелого поля, скопившегося в Грузии на основе только и только нашего безграничного терпения. Кое-кто поменял в очках стекла на более сильные, но видят все же поверхностно. Допустим, что такие лица едут на городском общественном транспорте. Такой путник сидит и, казалось бы, смотрит наружу, обозревает город... Если приглядеться и правильно проанализировать этот момент, окажется, что все обращают в окна транспорта поверхностный, рассеянный взгляд и фактически ничего не видят, ни на что конкретное не смотрят. Можно даже провести эксперимент: у, казалось бы, пристально вглядывающегося в городские виды из окна автобуса пассажира неожиданно спросить: "На что вы смотрите?" Он смутится и растеряется. Это обусловлено деградацией центрального, т.е. "первого" зрения и развитием "второго", которое становится, к тому же, главнейшей причиной обострения мыслительного процесса. Мне приходилось слышать, что многие в таких случаях обращаются к окулистам и жалуются на ухудшение зрения. Между тем это не так! Необходимо знать, что в природе протекает величайший процесс, когда люди объединяются в различные категории, исходя из их духовного качества. Так что притупление "первого" *(т.е. дальнозоркого)* зрения в период, предшествующий "второму пришествию" сияния Господа, – явление положительное, и не спешите обращаться к врачу, в этом нет никакой надобности и смысла. Можно сделать вывод о том, что поскольку во времена Адама и Евы "первое" зрение было притуплено и лишь позже "разверзлось их око...", то же самое должно произойти и сейчас, и тот, кого природа готовит для восприятия пространств Эдема, непременно лишится "первого", т.е. приводимого в действие полем нашей планеты зрения, что не представляет никакой опасности. Тем самым подтверждается к тому же, – что Вселенная довершила большой виток во времени и мы вновь пришли к исходному положению. Не поймите, конечно, все это так, будто в ближайшее время все добрые люди ослепнут... Этого

საქართველოში ფრიად მომრავლდა დღეს იმ კატეგორიის ხალხი, ვისაც ცენტრალური ხედვა დაუზიანდათ და შორს ვეღარ აფიქსირებენ კონკრეტულად თვალის სხივს. მოდით, თქვენ თვითონაც დააკვირდით: როდესაც ქუჩაში გახვალთ და იქაურობას გადახედავთ, იმისათვის, რომ კონკრეტულად დაინახოთ რაღაც, გონებას ძალა უნდა დაატანოთ, არადა იმ რაღაცაზე თვალების ფოკუსს ვერ გაასწორებთ, ზოგადად ჩანს. რაშია საქმე? მაშ, დროა იცოდეთ, რომ ეს გამოწვეულია ბევრი ზეთეთრი ვლით, რომელიც საქართველოში დაგროვდა მხოლოდ და მხოლოდ ჩვენი დაუსრულებელი მოთმენის საფუძველზე. ზოგმა სათვალის მინის ნომერსაც მიუმატა, მაგრამ მაინც ზერელედ ხედავენ. დავუშვათ ასეთები საქალაქო ტრანსპორტით მგზავრობენ. ამ დროს ზის მგზავრი და ერთი შეხედვით, გარეთ იცქირება, თითქოს ქალაქს ათვალიერებს... თუ უკეთ დავაკვირდებით და სწორად გავაანალიზებთ ამ მომენტს, ყველა ზერელედ იცქირება ავტოტრანსპორტის ფანჯარაში და ფაქტიურად, კონკრეტულად არაფერს უცქერენ. თუ გნებავთ, ექსპერიმენტიც ჩავატაროთ და ერთ-ერთ მგზავრს, ვინც გაბეჩავებული სახით თითქოს ქალაქის ხედებს ათვალიერებს ავტობუსიდან, მოულოდნელად ვკითხოთ: „რას უცქერდით?“ – იგი დაიბნევა! ამას განაპირობებს ცენტრალური (ე.ი, „პირველი“) მხედველობის დაქვეითება და „მეორე“ მხედველობის განვითარება, რომელიც პირველ რიგში ბევრი ფიქრის მიზეზიც ხდება. ისიც გამიგონია, რომ ასეთები თვალის ექიმებსაც აკითხავენ და მხედველობის დაქვეითებას უჩივიან. არავითარ შემთხვევაში! იცოდეთ, რომ ბუნებაში მიმდინარეობს უდიდესი პროცესი, როდესაც ხდება ხალხის გადაცალკევება სხვადასხვა კატეგორიებად მათი სულიერი ხარისხიდან გამომდინარე. ამგვარად, ვისაც „პირველი“ (ანუ შორს გამჭოლი) მხედველობა დაუჩლუნგდა, ძალზედ კარგია ეს უფლის „მეორედ მოსვლის“ წინა პერიოდში და ნუ აჩქარდებით თვალის ექიმთან წახვიდეთ, აზრი არა აქვს. მაშ დავასკვნათ, რომ ვინაიდან „პირველი“ ხედვა ადამისა და ევას დროს ყოფილა დაჩლუნგებული და თურმე მოგვიანებით **„განგეხუნენ თქუენ თუალნი“**, ბოლო ჟამშიც იგივე უნდა მოხდეს და ვისაც ბუნება ედემის სივრცეებისათვის ამზადებს, აუცილებლად დაკარგავთ „პირველ“, ე.ი, ჩვენი პლანეტის ვლით ამოქმედებულ მხედველობას, რაც არავითარ საშიშროებას არ წარმოადგენს. ამით ისიც დასტურდება, რომ წუთისოფელმა ერთი დიდი წრე შემოხაზა დროში და ისევე საწყის მდგომარეობასთან მივედით. ისე არ გაიგოთ, თითქოს უახლოეს მომავალში ყველა კეთილი ადამიანი დაბრმავდება... როგორ გეკადრებათ! თქვენ დაგაკლდებათ მხოლოდ და მხოლოდ ამასოფელში ყველა საკითხის წინდაწინ გაანგარიშებისა და

не случится! Вы лишитесь лишь способности предварительно рассчитывать явления и события и умения лучшего устройства предметной жизни, при наличии которого можно было бы жить обеспеченно.

Продолжим описание "Древа жизни"...

Итак, существуют два независимых друг от друга зрения, аналогично функционирующих как из глазных отверстий, так и из фонарей и автомобильных фар.

А сейчас прибавим к эзотерическим суждениям и поставим такой вопрос: допустим, мы верим, что всякая звезда – отверстие, за которым скопилось величайшее сверхсияние в виде Царствия небесного. Ведь факт то, что всякую звезду мы воспринимаем зрительно как определенную яркость и блеск. Интересно же: если по воле природы два зрения присущи даже излучению фонаря; если они наблюдаются у фары автомашины, можно ли исключать их присутствие и в звезде, ибо она ведь тоже освещает. Неужели Я ошибаюсь? И если всякая звезда наделена "первым" и "вторым" зрениями, любопытно знать, на что, на какой участок пространства Вселенной направлено "первое" зрение звезд.

Эзотерическая мысль допускает предположение, что исторгаемое каждой звездой "первое" зрение должно проецироваться на какую-то одну неподвижную точку, поскольку, исходя из законов сверхсияния, оно предпочитает находиться в том месте Вселенной, которое пребывает в состоянии наибольшего покоя. Согласен с вами, что сверхсияние по своей сути – явление светлое и святое. Землю же в общем не назовешь объектом спокойной жизни. Но так как по эзотерической логике – наша планета представляет из себя наиболее неподвижное тело во Вселенной, следует предположить, что сверхсияние должно было выбрать для себя обитель здесь – на Земле! И это подтверждается всеми священными текстами.

А сейчас приведем в действие наш дар воображения и создадим такую картину Вселенной, по которой "первое" зрение всякой звезды направлено на Землю... Вот это и есть "Древо жизни"! Или же, скажем, если одни концы нитей протянуть от каждой звезды по направлению к нам, а другие концы укрепить на черепе Земли; и если, скажем, повернуть Вселенную в противоположном от Земли направлении, получим схему модели "Древа жизни".

საგნობრივი ცხოვრების უკეთ მოწყობის უნარი, რითაც უზრუნველყოფილად უნდა გეცხოვრათ, რამეთუ ვერარ მოიფიქრებთ, როგორ მიაღწიოთ ამას. ან, რაღა დროს ეგეთებია...

განვაგრძობ „სიცოცხლის ხის“ აღწერილობას.

* * *

მაშასადამე, არსებობს ორი დამოუკიდებელი მხედველობა, ოღონდ ისინი ანალოგიურად ფუნქციონირებენ როგორც თვალის ხვრელიდან, ასევე ფანრისა და ავტომანათების მინებიდან.

ახლა კი ეზოთერულ ცოდნას მივუმატოთ და დავსვათ ასეთი შეკითხვა: დავუშვათ დავიჯერეთ, რომ ყოველი ვარსკვლავი ხვრელია, რომელთა იქითაც უდიდესი ზენათებაა დაგროვილი სასუფეველის სახით. არადა ეს ხომ ფაქტია, რომ ყოველ ვარსკვლავში როგორიღაცა სიკაშკაშეს ვხედავთ. მაშ, ხომ საინტერესოა, თუ ბუნების სურვილით ორი ხედვა ფანრის გამონათებაშიც კი არსებობს, და თუ ორი ხედვის უნარი ავტომანქანის „ფარსაც“ გააჩნია, რატომ გამოვრიცხოთ, რომ ორი ხედვა უნდა არსებობდეს ვარსკვლავშიც, ისიც ხომ ანათებს... ვცდები, ვითომ? და თუ ყოველ ვარსკვლავსაც ექნება მისი ხედვის „პირველი“ და „მეორე“ უნარი, ხომ საინტერესოა გვცოდნოდა, თუ სად, სრულიად სამყაროს რომელ მონაკვეთში იცქირება ყველა ვარსკვლავის „პირველი“ ხედვა.

ეზოთერულ სამყაროში დასაშვებია ასეთი ლოგიკა, რომ ყოველი ვარსკვლავიდან გამოტყორცნილი „პირველი“ ხედვა სამყაროს ერთ რომელიღაცა უძრავ წერტილში უნდა პროექცირდებოდეს, ვინაიდან ზესინათლის კანონებიდან გამომდინარე, იგი იქ უფრო ამჯობინებს წუთისოფელში ყოფნას, სადაც შედარებით მეტი სიმშვიდეა. გეთანხმებით, რომ ზენათელი თვისი არსით წმიდა მოვლენას წარმოადგენს, დედამიწა კი არ არის ამ მხრივ დაწყნარებული ცხოვრების ობიექტი. მაგრამ ვინაიდან ეზოთერული ლოგიკით, ჩვენი პლანეტა სამყაროს ყველაზე უძრავ სხეულს წარმოადგენს, ამიტომ უნდა ვივარაუდოთ, რომ ზესინათლეც აქ უნდა დავანებულიყო, — დედამიწაზე! ეს კი ყველა სასულიერო ტექსტითაც დასტურდება. **აბა, ახლა ავამოქმედოთ ჩვენი წარმოსახვითი უნარი და შევქმნათ სამყაროს ისეთი სურათი, როდესაც ყოველი ვარსკვლავის „პირველი“ მხედველობა დედამიწისკენ იცქირება... აი, რა არის „სიცოცხლის ხე“!** ამრიგად, თუ ძაფების ერთ ბოლოს ყოველი ვარსკვლავიდან ჩვენი მომართულებით გამოვჭიმავდით, ხოლო ამავე ძაფების

Прошу прощения, но объяснить суть этого вопроса еще лучше, думаю, не представляется возможным.

Меня могут спросить: допустим, мы доверились эзотерическому мышлению, и на Земле действительно собираются и сосредоточиваются "первые" лучи всех звезд. В данном случае, в каком регионе Земли могут соединяться концы этих лучей? На всякий случай уточню...

Допустим, из звезд в самом деле излучается "первое" зрение, обретающее пристанище в черепе Земли. Но до того, как их лучи достигнут подземелья, должны же они коснуться в какой-либо точке поверхности Земли или моря, океана... Вы правы в своем вопросе, уважаемые читатели, это так, поскольку и полю требуется найти какую-то "трубу", несмотря на то, что исторгаемое из звезд сверхсияние представляет собой метафизическое явление. Здесь еще труднее дать ясный ответ, потому что, прежде чем добиться его полноты, необходимо поверить, что и наша планета – обыкновенный живой организм, а это предполагает наличие в ней нервной системы. Опираясь на законы этой системы, можно предположить, что и у Земли, безусловно, имеются активные точки, к тому же в количестве – 144.000. Необходимо учесть и то, что некоторые из этих точек относятся к синдрому "янь" *(мужские)*, другие же к синдрому "инь" *(женские)*. Поскольку речь подошла к этим проблемам, сразу сообщу, что...

В древности каждый храм в любом государстве возводился в активной точке Земли. Потому-то древние храмы обладают особой святостью, ведь святые отцы загодя знали – в каком именно участке можно ставить храмовое строение. И если, скажем, церковное здание оказывалось там, где не функционировала какая-то активная точка Земли, т.е. если через его местонахождение не проходил один из нервов планеты, можно было считать, что зодчие возвели только лишь большой и красивый реквизит, поскольку такой храм не может очищать души людей. Необходимо, видимо, опереться на такой факт...

Сотрудниками Патриархии Грузии замечено и зафиксировано, что когда политическая ситуация в нашей стране достигает высшего предела напряжения и неудач, в церкви на одной из гор в Греции начинает качаться лампада алтаря. Насколько мне

მეორე ბოლოებს დედამიწის თავის ქალაზე გამოვაბამდით; და თუ იმასაც წარმოვიდგენთ, რომ ამ მომენტში სამყარო დედამიწის საწინააღმდეგოდ დავაბრუნეთ, „სიცოცხლის ხის“ სქემატურ მოდელს მივიღებთ. მაპატიეთ, და ამაზე უკეთ მე ვერარ განვმარტავ დიდი „ხის“ არსსა და მოდელს.

ზოგიერთი იკითხავს: დავუშვათ ვენდეთ ეზოთერულ აზროვნებას და მართლაც დედამიწაზე იყრის თავს ყოველი ვარსკვლავის „პირველი“ სხივი. მაინც, დედამიწის რომელ რეგიონში უნდა შეერთდნენ ასეთი სხივები? ყოველი შემთხვევისათვის დავაზუსტებ...

დავუშვათ ვარსკვლავიდან ნამდვილად გამოსხივდება „პირველი“ ხედვა, რომელიც დედამიწის თავის ქალაში პოულობს სადგურს. მაგრამ ვიდრე მისი ზესხივი მიწისქვეშ ჩაალწევდეს, იგი ხომ ჯერ რომელიმე სახელმწიფოს, ან ზღვის, ოკეანის ზედაპირს უნდა შეეხოს... თუ ამისი კითხვა გსურდათ, პატივცემულო მკითხველო, სრულიად მართალი ბრძანდებით, ასეა, რამეთუ ველი – ველია, მაგრამ მასაც ესაჭიროება ჩვენი პლანეტის თავის ქალამდე შემოსასვლელი როგორიღაცა გზა, მილი, მიუხედავად იმისა, რომ ყოველი ვარსკვლავიდან გამოტყორცნილი ზესინათლე მეტაფიზიკურ მოვლენას წარმოადგენს. აქ კიდევ უფრო გართულდება ნათელი პასუხის გაცემა, ვინაიდან, ვიდრე ამ შეკითხვის სრულ პასუხს შევიმეცნებდეთ, მანამდე უნდა დავიჯეროთ, რომ ჩვენი პლანეტაც ჩვეულებრივი ცოცხალი ორგანიზმია, რაც ნიშნავს, რომ მას აუცილებლად ექნება ნერვული სისტემა. ნერვების კანონებიდან გამომდინარე კი სავარაუდოა, რომ დედამიწასაც აუცილებლად ექნება აქტიური წერტილები, და თანაც 144.000. ისიც უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ამ წერტილებიდან ზოგი ეკუთვნის „იან“ სინდრომს (და მამრულია), და ზოგიც „ინ“-სინდრომისაა (დედრულია). რადგან საუბარი აქამდე მივიდა, ახლავე გეტყვით, რომ...

ყოველი სახელმწიფოს ყოველი უძველესი ტაძარი დედამიწის აქტიურ წერტილში იგებოდა. ამიტომაა ძველი ტაძრები წმიდა, ოღონდ, ღირსეულმა მამებმა წინასწარვე იცოდნენ, ხმელეთის რომელ მონაკვეთში უნდა აგებულიყო ესა თუ ის ტაძარი. თუ, დავუშვათ, ტაძარი აიგებოდა და იქ არ ფუნქციონირებდა დედამიწის რომელიმე აქტიური წერტილი, ე.ი, თუ იმ მონაკვეთში არ გადიოდა პლანეტის ერთ-ერთი ნერვი, უნდა ჩაითვალოს, რომ ამ ტაძრის ხუროთმოძღვარმა მხოლოდ და მხოლოდ ლამაზი და დიდი რეკვიზიტი ააგო, რადგან ასეთი ტაძარი ვერასოდეს გაწმედს ადამიანთა სულებს. ალბათ აუცილებელია მოგიყვეთ ერთი ასეთი ფაქტი...

10. „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა“, III ტომი.

известно, вокруг этого вопроса были проведены исследования, и наблюдения показали, что лампада колеблется в закрытом помещении без воздействия ветра. Становится ясным, что корень Древа, располагающийся под Грузией, мгновенно реагирует на количество скопившихся в нашем государстве отрицательных флюидов и передает метаинформацию в один из тех участков нервной системы Земли, который ведет из Грузии в Грецию, на гору Афон. Здесь нет ничего нелогичного и вызывающего недоверие.

Несколько лет тому назад было решено на одной из окраинных территорий Тбилиси – во дворе киностудии "Грузия-фильм" возвести новую православную церковь. Суждения по этому вопросу высказывались и по грузинскому телевидению. Но никто не обмолвился и словом и не поинтересовался, проходит ли по территории киностудии какой-либо нерв нашей планеты. Получилось так, что церковь построить на этом месте не удалось. То же самое можно сказать о некоторых других участках города, к примеру, о начатом строительстве церкви на горе Элиа, поскольку никто не знает, будет ли она действовать как объект мистерии и сумеет ли очищать духовно свою паству. Мы строим, расходуем немалые средства, но сведениями о том, будет ли функционировать в них какой-либо из нервов нашей планеты, не располагаем. Между тем, храм возводится во имя святой Троицы. Спросили бы кого-нибудь...

Ныне в мире активную позицию занимают обладающие лишь "первым" зрением. Они не знают цены "второго". Возможно, так и должно быть! Но не спрашивайте о результатах, выявившихся в последнее время, потому что они неутешительны.

Недавно мне пришлось участвовать в споре по всем этим вопросам. Один из друзей спросил меня: "Если Земля является эгрегорным центром мироздания и первое зрение всех звезд проецируется на нашу планету, то почему у нас не скапливается в большом количестве белое поле"? Вопрос совершенно справедливый. Я ответил, что на Земле, и в частности под Грузией, белое поле не скапливается в большом количестве именно потому, что "первое" зрение всех звезд проецируется сюда. Друг не понял моего ответа. И мне представляется необходимым напомнить и другим, **что откуда бы ни исходило "первое" зрение, оно отрицательно, из-за чего начинает характеризоваться свойствами вампира!**

შემჩნეული და დაფიქსირებულია საქართველოს საპატრიარქოს თანამშრომელთა მიერ, რომ როდესაც საქართველოში პოლიტიკური სიტუაცია მოიჭიმება დიდი უბედურების ზღვარამდე, საბერძნეთის ერთ-ერთ მთაზე ეკლესიის საკურთხევლის კანდელი ქანაობს. რამდენადაც მე ვიცი, ამ საკითხის ირგვლივ კვლევაც ჩაატარეს და აღმოჩნდა, რომ კანდელი კარფანჯარადახურულ ტაძარშიც ქანაობდა, ნიავის გარეშე. აქ უკვე გასაგები ხდება, რომ საქართველოს ქვეშ არსებული „სიცოცხლის ხის“ ძირი მომენტალურად გრძნობს ჩვენს სახელმწიფოში დაგროვილი უარყოფითი ფლუიდის ოდენობას და მეტა-ინფორმაციას გადასცემს დედამიწის ნერვული სისტემის იმ ერთ-ერთ ნერვში, რომელიც საქართველოდან საბერძნეთში, ათონის მთაზე გადის. რა არის აქ არალოგიკური ან დაუჯერებელი.

ამ რამდენიმე წლით უკან გადაწყდა, რომ თბილისის ერთ-ერთ განაპირა ტერიტორიაზე, კერძოდ, კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ ეზოში ქრისტეანული ეკლესია აეგოთ. ამ საკითხზე მსჯელობდნენ ჩვენი ტელეარხებითაც. მაგრამ ერთი არავის დასცდენია სიტყვა, ეკითხათ — გადის თუ არა კინოსტუდიის ეზოში ჩვენი პლანეტის რომელიმე ნერვი. რატომღაც, აღნიშნულ ტერიტორიაზე ეკლესია აღარ ააგეს. იგივე შეიძლებოდა გვეთქვა თბილისის სხვა ტერიტორიაზე, ე.წ, „ელიას მთაზე“ დაწყებული ეკლესიის მშენებლობაზეც, რამეთუ არავინ იცის, იმოქმედებს თუ არა აღნიშნული ეკლესია, როგორც მისტერიის ობიექტი და გაწმედს თუ არა ტაძარი მასში შესულ ხალხს. ე.ი, ვაშენებთ, იხარჯება დიდი თანხები, მაგრამ არ ვიცით, ფუნქციონირებს თუ არა მშენებლობის ადგილზე დედამიწის რომელიმე ნერვი. არადა „სამების“ სახელი კი შეარქვეს. და ეკითხათ მაინც...

ასეა, პატივცემულო მკითხველო, „პირველ“ მხედველობაზე რა მოგახსენოთ და, დღეს ის უფრო აქტიურობს წუთისოფელში, ვინც „მეორის“ ფასი არ იცის. არადა, ალბათ ეს არის სწორი, ასე უნდა იყოს! ოღონდ, ბოლოჟამის შედეგებს ნუღა იკითხავთ, რამეთუ შეგეშინდებათ.

ამას წინათ ამავე საკითხზე ვდაობდით. ერთმა მეგობარმა მკითხა: „თუ დედამიწა სამყაროს ეგრეგორული ცენტრია და ყოველი ვარსკვლავის „პირველი“ მხედველობა აქ პროექცირდება, რატომ არ არისო ბევრი თეთრი ველი ჩვენთან დაგროვილი“? არადა ასეთი შეკითხვა სავსებით სამართლიანია. მე მას ვუპასუხე, რომ დედამიწაზე და კერძოდ საქართველოს ქვეშ სწორედ იმიტომ არ არის ბევრი თეთრი ველი დაგროვილი, რომ ყოველი ვარსკვლავის „პირველი“ ხედვა აქ პროექცირდება. ჩემი ეს პასუხი ძმაკაცმა ვერ გაიგო. ვალდებული ვარ შეგახსენოთ, რომ ყველაფ-

Поскольку в череп нашей планеты проецируется "первое" зрение каждой звезды, произошло выкачивание, отторжение и перемещение в отдаленные от эгрегорного центра Вселенной, за пределы мироздания некогда существовавшего в черепе сверхсияния, из-за чего космос погрузился во мглу и холод. Еще сильнее это отразилось на Земле, и только потому, что и звезды отторгли от нас свою часть белого поля. Потому-то "звезда" по-грузински зовется "варсквлави" *("ави" по-груз. "злой")*. Напоминая, что для большинства людей она дурна, зла! Хотя, оказывается, и звезды подчиняются парадоксу и, поскольку воздействуют на человека отрицательными свойствами, постольку обладают и свойствами положительными, в связи с тем, что сверхсияние хотя бы одной звезды питает дух одного человека на Земле. Исходя из этого, мне кажется, что, поскольку на звездном пространстве-куполе имеется 144.000 метаотверстий, то, стало быть, и на Земле насчитывается 144.000 кандидатов на пребывание в высшем духовном мире. Т.е. каждому из вас покровительствует своя звезда и готовит вас, в отличие от термитов, ко множеству реинкарнаций.

* * *

რის „პირველი“ ხედვა უარყოფითია, რის გამოც იგი ვამპირული თვისებებით ხასიათდება! ვინაიდან ჩვენი პლანეტის თავის ქალაში პროექცირდება ყოველი ვარსკვლავის „პირველი“ ხედვა, ამით მოხდა ოდესღაც აქ არსებული ზესინათლის გაქაჩვა, გატანა და წაღება სამყაროს ეგრეგორული ცენტრიდან იქით, შორს, სამყაროს გარეთ, რის გამოც კოსმოსში ჩაღამდა და აცივდა. მაგრამ უფრო მეტად დაღამდა დედამიწაზე და მხოლოდ იმიტომ, რომ ვარსკვლავებმაც თავისი წილი თეთრი ველი გაიტანეს ჩვენგან. ამიტომ ჰქვია ქართულად ვარსკვლავს „ვარსკვლავი“, რაც შეგვახსენებს, რომ იგი ხალხის უმრავლესობისათვის ცუდია, — ავიაო! თუმცაღა, ვარსკვლავებიც ექვემდებარებიან თურმე პარადოქსს და რამდენადაც კაცობრიობაზე მავნე თვისებებით ზემოქმედებენ, იმდენად დადებითი თვისებებიც გააჩნიათ მათ, რის გამოც ყოველი ვარსკვლავის ზესინათლე ერთ ადამიანს მაინც კვებავს დედამიწაზე. აქედან გამომდინარე, ვინაიდან, ჩემი აზრით, ვარსკვლავთ შრეზე დაახლოებით 144.000 მეტახვრელია, მაშასადამე, დედამიწაზეც 144.000 ვინმეა სასუფევლის კანდიდატი. ე.ი, თვითოეულ თქვენგანს — თვითოეული ვარსკვლავი გეფერებათ და ტერმიტებისაგან განსხვავებით, მრავალი რეინკარნაციისათვის გამზადებთ.

* * *

"Хэ-ли" Господня[1]

Слова пророка в библейском тексте, сохранившемся на древнегрузинском языке: **"И возложил на меня Господь "Хэли"** *(длань)* **свою"**, современный интеллект воспринимает как "пришел Господь и опустил на меня свою руку". Теологи трактуют этот отрывок из священного писания в таком же упрощенном виде: мол, подошел Господь *(в их понимании – "сын человеческий")* к кому-то и опустил руку ему на голову или на плечо... Между тем это не так...

Толкователи Библии, исходя из своей теологической логики, считают, что для касания Иисусом дланью кого-то, не было никаких препятствий и проблем. Тем легче это было сделать Господу-Спасителю – он ведь проникнут любовью ко всем, и можно ли удивляться, если он осенит кого-то своей рукой. Согласен с вами, да и для меня самого в этом нет ничего неприемлемого. Но эзотерическая логика вступает в спор с нами и напоминает, что явившийся во плоти, в материальном облике Спаситель не представляет собой такого духовного феномена, каким он становится в потусторонности, когда на нем даже трудно остановить взгляд из-за исходящего от него ярчайшего сияния. И вернувшийся в сей мир Христос уже не мог коснуться никого случайно, так как он непременно должен был знать – какой огромной сверхэнергией обладает, и сознавать, что каждое его соприкосновение с кем-нибудь равнозначно потере его собственной духовной энергии. Он мог исторгнуть энергию лишь в случае необходимости, например, ради исцеления больного. Что же касается явления сияния Господа и, в частности, осенения им кого-нибудь своей дланью, то здесь, оказывается, подразумевается контакт его "Хэ-ли" *("руки")* с Древом жизни "Хэ" – Древо соприкасается с "Ли". А в этом случае материальный организм переходит в возвышенное духовное состояние, из-за чего попадает в ауру, не знакомую миру сему. В кинофильмах в связи с темой Иисуса Христа эту деталь священного писания интерпретируют так, будто он подходит к кому-то и опускает материальную

---

1. Хэ-ли – рука, длань.

„ხე-ლი“ უფლისაჲ

როდესაც ძველქართული ენით შემორჩენილი ბიბლიის ტექსტით რომელიმე წინასწარმეტყველი მოგვითხრობს: **„და იყო ჩემ ზედა ხ ე ლ ი უფლისაჲ“**, თანამედროვე ინტელექტმა ეს გაიგო, როგორც — „მოვიდა უფალი და ხელი დამადო“. თეოლოგთა სამყაროს ასევე უბრალოდ ესმით წმიდა ტექსტების ეს მონაკვეთი, თითქოს უფალი (ე.ი, მათი გაგებით — „ძე-კაცისა“) მივიდა ვინმესთან და მხრებზე ან თავზე დაადო ხელი. ეს ასე არ არის...

არსებობს ისეთი თეოლოგიური ლოგიკაც, როდესაც ბიბლიის სპეციალისტები მიიჩნევენ, რომ, ვინმეს ხელით შეხება იესოს მიერ, არ წარმოადგენს არავითარ პრობლემას, მითუმეტეს, ეს ყველაზე უკეთ შეეძლო მაცხოვარს, რამეთუ, ერთი შეხედვით, მას ხომ ყველა უყვარდა. მაშ, რა არის ამაში გასაკვირი, თუ იესო ხელს დაადებდა მხრებზე ან ზურგზე ვინმეს. გეთანხმებით, აქ არც ჩემთვისაა რაიმე მიუღებელი, მაგრამ ეზოთერული ლოგიკა გვედავება აქ და შეგვახსენებს, რომ მატერიალურ სხეულში მოსული მაცხოვარი არ წარმოადგენს ისეთ სულიერ მოვლენას, როგორიც იგი მიღმიერშია, როდესაც მის მიმართ თვალის გასწორებაც კი რთულდება მისგან უძლიერესი ზეგამოსხივების გამო. ამასოფელში მოსული იესო კი შემთხვევით არავის დაადებდა სხეულზე ხელს, რადგან მას აუცილებლად უნდა სცოდნოდა ისიც, თუ რაოდენ დიდ ზე-ენერგიას ფლობდა იგი, და რომ მისი ყოველი შეხება ვინმესთან — მისივე სულიერი ენერგიის დაკარგვის ტოლფასი იქნებოდა. იესო ენერგიას გასცემდა აუცილებლობის შემთხვევაში, მაგალითად, ავადმყოფთა განკურნების მიზნით. რაც შეეხება უფლის გამოცხადებასა და კერძოდ, უფლის „ხელის“ შეხებას ვინმეს მიმართ, თურმე აქ იგულისხმება უფლის „ხე-ლის“, ე.ი, „ლი“-ს „ხე“-სთან, „სიცოცხლის ხე“-სთან დაკონტაქტება. ამ შემთხვევაში კი მატერიალური ორგანიზმი სულიერად ზეამაღლებულ მდგომარეობაში გადადის, რის გამოც იგი წუთისოფლისათვის უცნობ გარემოში ხვდება. ბიბლიის ამ დეტალს ასევე იღებენ იესოს თემასთან დაკავშირებულ კინოფილმებშიც, თითქოს იგი მიუახლოვდა ვინმეს და „ხელი“ დაადო სხეულზე. სინამდვილეში კი, უფლის სახით ხელი არავის დაუდია არავისთვის და ამ პროცესის ამსახველ ძველქართულ წინადადებაში სულ სხვა აზრია ჩადებული, რომელიც სწორად ვერ თარგმნეს მოგვიანებით სხვათა ენებზე გამოცემულ ბიბლიაში.

კერძოდ...

руку на чье-то тело. В действительности же никто в образе Господа ни на кого руки не опускал и в отразившем это событие древнегрузинском предложении заключен совсем иной смысл, который не был точно уловлен при позднейших переводах Библии на другие языки.

В частности...

По сохранившимся в Грузии текстам пророк Иезекииль сообщает нам: **"И была на мне там 'рука'** *(длань)* **Господня"** *(1-3)*. Т.е. его коснулось обитающее внутри чего-то в стране халдеев Древо, связанное с множеством "ли". Вот что означает древнеиберийское слово "хэ-ли", одновременный носитель двух независимых смыслов: в одном случае означающее "конечность", а в другом – Древо жизни! Чем можно подтвердить, что феномен великого Древа связан с пространством? Обратите внимание, как эта фраза была сконструирована в древнегрузинском тексте: **"И была на мне..."**, т.е. сверху, из верхнего, вышнего пространства. И что означает прикосновение Древа к кому-то? Это кармический процесс – попадание кого-то в поле Древа жизни. Поскольку метафизическая труба великого Древа отличается особыми свойствами, некто попавший в ее поле тоже переходит в особое положение. Если присмотреться и вникнуть в связанные с Древом эпизоды Библии, обнаруживается, что, когда на тот или иной персонаж нисходит небесное видение, в большинстве случаев они начинают свое повествование с того, что их осенила длань Господня. Так что мы, видимо, придем к единому мнению, что исходя из многозначности слов грузинского языка, "хэ-ли" *(длань)* параллельно означает космическое Древо, а его прикосновение к кому-нибудь – духовное включение в ареал великого Древа. Как сообщают нам предки, в такие моменты человек оказывается в эпицентре метафизического мира, т.е. под воздействием великого Древа, чем обеспечивается возможность дематериализации его тела. Тем самым дух исторгается из плоти и мгновенно обретает способность – воспринимать до того не замечавшиеся частоты. У слова "х-эли" имеются и два других значения: согласный "х" в западной части древней Грузии олицетворял процесс "рождества" и, между прочим, поныне сохраняет это же значение в мегрельском языке, а слово "эли" направляет мысль на будущее, на то, что "рождество" связано с "концом

საქართველოში შემონახული ტექსტებით ეზეკიელ წინასწარმეტყველი გვამცნობს: **„იყო ჩემ ზედა ხელი უფლისაჲ“** (1-3). მაშასადამე სადღაც, ქალდეველთა ქვეყანაში რომ რაღაცის შიგნით არსებული „სიცოცხლის ხეა“ დავანებული, ის ხე, ე.ი, ბევრ „ლი“-სთან დაკავშირებული „ხე“ შემეხოო. აი, რას ნიშნავს ძველიბერიული სიტყვა „ხე“-„ლი“, რომელიც ერთდროულად ორი დამოუკიდებელი შინაარსის მატარებელია და ერთ შემთხვევაში ნიშნავს „ხელს“ (კიდურს), ხოლო მეორე შემთხვევაში – „სიცოცხლის ხეს“! რითი დასტურდება, რომ დიდი „ხის“ ფენომენი დაკავშირებულია სივრცესთან? ნახეთ, როგორ არის ეს ფრაზა თვისი კონსტრუქციით ძველქართული ტექსტებით დალაგებული: **„და იყო ჩემ ზედა...“**, ე.ი, ზემოდან, ზედა სივრციდან მოხდაო ეს. და რას ნიშნავს „ხის“ შეხება ვინმეს მიმართ? ეს არის კარმიული პროცესი, როდესაც ვინმე „სიცოცხლის ხის“ ველში ხვდება. ვინაიდან ამ დიდი „ხის“ მეტაფიზიკური მილი განსაკუთრებული თვისებებით გამოირჩევა, მის ველში მოხვედრილი ვინმეც განსაკუთრებულ მდგომარეობაში გადადის. თუ ჩვენ ბიბლიის იმ ეპიზოდებს დავაკვირდებით, როდესაც ამა თუ იმ პერსონაჟმა წმიდა ხილვა იხილა, უმრავლეს შემთხვევებში თხრობას იწყებენ ასე, რომ მათ უფლის „ხელი“ შეეხოთ. მაშასადამე, ალბათ მოვრიგდით, რომ ქართული ენის მრავალაზროვანი სიტყვებიდან გამომდინარე, „ხე-ლი“ პარალელურად ნიშნავს კოსმიურ „ხე“-ს, ხოლო მისი ვინმეზე შეხება – დიდი „ხის“ წრედში სულიერ ჩართვას. როგორც წინაპრები გვამცნობენ, ამ დროს ადამიანი ხვდება სამყაროს აზრობრივი ღერძის ეპიცენტრში, ე.ი, დიდი „ხის“ ზეგავლენის ქვეშ, რითაც საშუალება ეძლევა სხეულს მოხდეს მისი დემატერიალიზაცია. ამის გამო სული სხეულიდან გამოდის და მომენტალურად იძენს უნარს, ბუნების მანამდე უხილავი რხევები დაინახოს. სიტყვას „ხ-ელი“ აქვს სხვა ორი მნიშვნელობაც: თანხმოვანი „ხ“ უწინდელი საქართველოს დასავლეთ ნაწილში გამოსახავდა „შობის“ პროცესს და სხვათაშორის, ეს თანხმოვანი დღესაც ამავე შინაარსს ინარჩუნებს მეგრულ ენაში, ხოლო სიტყვა „...ელი“ მიგვითითებს მომავალზე, რომ თურმე უფლის შობა დაკავშირებულია ბოლო ჟამთან და „ხელის“ არსსაც ბოლოჟამში მიხვდებითო.

ღვთის გამოცხადება იოანე მოციქულმაც იხილა, მაგრამ ამ შემთხვევაში სხვანაირად არის ეს ფაქტი მის ტექსტში დაფიქსირებული. კერძოდ, იოანე მოციქული გვიამბობს: **„და რა ჟამს ვიხილე იგი, დავვარდი ფერხთა თანა მისთა ვითარცა მკუდარი. და დადვა მან მარჯუენჱ მისი ჩემ ზედა და მრქუა: ნუ გეშინინ, მე ვარ პირველი და უკანასკნელი“** (გამოცხადება; 1-17). ამრიგად, იოანე გასაგებად ამბობს,

Опочка
Псковской губерніи. Уѣздный.

света" и окончательную суть слова "хэ-ли" мы постигнем именно при этом конце.

Явление Господа зрел и апостол Иоанн, но в его тексте этот факт зафиксирован по-иному. Он, в частности, повествует: **"И когда Я увидел Его, то пал к ногам Его, как мертвый. И Он положил на меня десницу Свою и сказал мне: не бойся, Я есмь Первый и Последний"** *(Откровение, 1-17)*. Иоанн ясно указывает, что его в этот момент коснулась духовная десница "Уфали", а не рука. Вроде бы – какое имеет значение... Но нет! Если мы стремимся уяснить глубинную суть священного писания, необходимо предельно тщательно вникать и вдумываться в каждую деталь духовных текстов. Так что "длань Господня" означает не чью-либо правую или левую руку, а "Хэ-ли" – Древо жизни!

Между прочим, этот вопрос не обошли вниманием и специалисты геральдики, и в старинные российские гербы внесено немало деталей, связанных с Господним Древом, но только и только в виде аллегории, правда, явственно напоминающей настоящую руку. Иначе, конечно, не могло и быть, ибо изобразить Древо жизни невозможно. Да и как иначе начертать олицетворяющую великое Древо "Хэ-ли" – руку, когда оба феномена по существу представляют собой одно и то же. Вот как Господня длань предстает в старых гербах: на официальном гербе города Опочки в нижней части высится сложенная из глыб гора (!), в верхней же из облака виднеется кисть руки. Рука проецируется прямо на гору. Вот прекрасный факт для доказательства того, что должны существовать и небесная длань, и некая сложенная из глыб и ныне преданная забвению гора, о которой в четвертом томе этой книги нам предстоит побеседовать дополнительно. Что касается "животного", изображенного на этом гербе, то уточненное содержание этой детали мне неизвестно, так как самому разобраться, что это за животное, пока еще не удается.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რომ მას იმ მომენტში ქრისტჱს „მარჯუენჱ“, – მარჯვენა შეეხო, და არა „ხელი“. ერთი შეხედვით – რა მნიშვნელობა აქვს... მაგრამ არა! თუ გვსურს წმიდა წერილის შედარებით ღრმა არსი შევიმეცნოთ, განსაკუთრებით ზუსტად უნდა დავაკვირდეთ სასულიერო ტექსტების ნებისმიერ დეტალს. ამგვარად, „ხელი უფლისაჲ“ ნიშნავს არა ვინმეს მარჯვენას ან მარცხენა ხელს, არამედ „ხე-ლის“, – „სიცოცხლის ხეს“!

სხვათაშორის, არც ეს საკითხი გამორჩენიათ ჰერალდიკის სპეციალისტებს და ძველი დროის რუსეთის გერბებში შეუტანიათ უფლის „ხე“-სთან დაკავშირებული დეტალებიც, ოღონდ, ისევ და ისევ კეთილი ალეგორიის სახით – ნამდვილი ხელის მსგავსად. რაღა თქმა უნდა, ეს ასეც უნდა ყოფილიყო, რამეთუ წარმოუდგენელია „სიცოცხლის ხის“ დახატვა. აბა, როგორ უნდა დაეხატათ სადმე იმ დიდი „ხის“ გამომსახველი „ხელი“, რომლებიც ერთსა და იმავეს წარმოადგენენ არსით. აი, როგორ არის უფლის „ხელი“ გერბებში შემონახული: გთავაზობთ დახედოთ ქალაქ ოპოჩკას ოფიციალურ გერბს. ქვედა ნახევარში ლოდებით არის ერთი მთა აგებული (!), ხოლო ზემოდან (ღრუბლებიდან) ხელის მტევანი მოჩანს. ხელი-იგი პირდაპირ ლოდებით ნაგებ მთაზე პროექცირდება. აი, მშვენიერი ფაქტი იმის სათქმელად, რომ უნდა არსებობდეს ზეციური „ხელიც“, და უნდა არსებობდეს აგრეთვე ის როგორიღაცა მთა, ე.ი, ლოდებით ნაგები და დღემდე მიუწყებული მთა, რაზედაც ამ წიგნის შემდეგ ტომში უნდა ვისაუბროთ დამატებით. რაც შეეხება „ცხოველს“, რომელიც ამავე გერბზეა გამოსახული, ამ დეტალის ზუსტი შინაარსი არ მაქვს, რამეთუ ჯერჯერობით ვერ გავარკვიე, რა ცხოველია იგი.

მეორე ასეთი გერბია ქალაქ კოლას ოფიციალური გერბი. ესეც მე-18 საუკუნეშია დამტკიცებული და არხანგელსკის გუბერნიას ეკუთვნოდა. ამ გერბის შინაარსითაც, როგორიღაცა „ხელი“ გამოყოფილია ღრუბლებიდან, რაც ნიშნავს, რომ ამ ფენომენს უშუალო კავშირი ჰქონია ცასთან, ე.ი, სივრცესთან. თუ რომელიმე მკითხველი არ გაიზიარებს ქართული ეზოთერული სკოლის ასეთ მოსაზრებას, რომ ამგვარი „ხელი“ – ბიბლიურ „სიცოცხლის ხეზე“ უნდა მიგვანიშნებდეს, ამ შემთხვევაში

Второй герб – города Колы Архангельской губернии, также был утвержден в XVIII веке. На нем тоже из облаков вытянута рука, что фиксирует непосредственную связь этого феномена с небом, с пространством. Если кто-либо из читателей не разделяет соображения грузинской эзотерической школы о том, что подобная рука должна направлять мысль на библейское Древо жизни, то в этом случае, может быть, он предложит свое объяснение тянущейся с неба руки на гербе. В нижней части герба города Колы изображена и рыба с лицом бородатого мужчины. Всмотревшись, попытайтесь эту частную деталь герба объяснить сами.

В древней Грузии Господню длань порой упоминали как "тори" *(лапу)*, и под этим словом подразумевались в одном случае "большая, великая рука", в другом же связанные с "лапой" две личности *("т-ори", "ори" – два)*, долженствующие при конце света постичь феномен великого Древа. В древней Грузии, оказывается, знали и то, что постижение великого Древа при конце света вызовет пересмотр истории человечества, поскольку мир ныне имеет две истории: одна история – реальная, и сведения о ней дремлют, еще не известные человечеству; другая же – неверно составленная, сформировавшаяся и утвердившаяся к нынешнему дню, ошибочная история, не выдерживающая испытания трезвой логикой, о чем историки предаются молчанию. Недавно мой сын обронил: "Я заметил, отец, что в слове "историа" *(история)* заключены два корня и два значения"! В самом деле, поверить нелегко, но это слово оказалось грузинского происхождения, что выявляет в нем несколько смыслов: первый из них означает собственно "историю", т.е. прослеженную в последовательности жизнь того или иного государства или мира в целом; второй дает сведение о том, что толчком поступательного движения человечества является "тори" – некая "лапа", "рука", "конечность" *("тори" означает по-грузински также "пастуший посох", "дубину овцевода");* третье же значение этого слова признает в нем некую двоичность: "ист-ориа" *("ори" – два).*

Чем доказать на уровне грузинской этимологии, что длань Господня в самом деле является аналогией Древа жизни и что она проецируется на шумерский город Ури? Для этого необходимо вспомнить короткий шумерский синоним Древа жизни – "Ки"!

იქნებ თვითონვე განმარტოთ, თუ რას შეიძლება ნიშნავდეს ამ გერბებზე დახატული „ცაში გამოყოფილი ხელი“. აქვე, ქალაქ კოლას გერბის ქვედა ნახევარში დახატულია თევზიც, რომელსაც წვერებიანი მამაკაცის სახე აქვს. დააკვირდით და თვითონვე განსაჯეთ ამ გერბის ეს კერძო დეტალი.

ძველ საქართველოში ზოგჯერ უფლის „ხელს“ მოიხსენიებდნენ, როგორც „ტორი“ და ამ სიტყვაში იგულისხმებოდა – ერთ შემთხვევაში „დიდი ხელი“, მეორე შემთხვევაში კი „ტორთან“ დაკავშირებული – „...ორი“ (ტ-**ორი**) პიროვნება, რომლებიც ბოლო ჟამში დიდი „ხის“ ფენომენს მიაგნებდნენ. თურმე ძველად ისიც სცოდნიათ საქართველოში, რომ ბოლო ჟამში დიდი „ხის“ მიგნება გამოიწვევდა საკაცობრიო ისტორიის ხელახალ გადასინჯვას, რამეთუ თანამედროვე მსოფლიოს დღეს აქვს ორი ისტორია: ერთია რეალური ისტორია და მის შესახებ ცოდნა მიძინებულია, მაგრამ არსებობს არასწორად შეთხზული და სადღეისოდ ჩამოყალიბებული მცდარი ისტორია, რომელიც საღ ლოგიკას ვერ უძლებს, რის გამოც ისტორიკოსებიც დადუმებულან. ამას წინათ შვილმა შემომჩივლა: „მამა, დღეს დილით სიტყვა „ისტორია“ დავშალე და ორი გამოდისო“! მართლაც, ალბათ დაუჯერებელია და ეს სიტყვა ქართული წარმოშობის აღმოჩნდა, რის გამოც რამდენიმე შინაარსს იტევს: ერთ შემთხვევაში გვამცნობს, რომ იგი „ისტორიაა“, ე.ი, რომელიმე სახელმწიფოსა თუ მსოფლიოს თავგადასავალი; მეორე შემთხვევაში გვატყობინებს, რომ „(ის)-**ტორია**“, ე.ი, კაცობრიობის თავგადასავალის მიზეზი – „ტორიაო“, როგორიღაცა „ხელი“, „ტორი“... („ტორი“ ნიშნავს აგრეთვე მეცხვარის ჯოხს), ხოლო ამ სიტყვის მესამე მნიშვნელობა აღიარებს, რომ „ისტორია“, ე.ი, ის<u>ტ,ო რ ი ა</u> – ორიაო!

რითი დავამტკიცოთ ქართული სიტყვების ეტიმოლოგიის დონეზე, რომ უფლის „ხელი“ ნამდვილად „სიცოცხლის ხის“ ანალოგიაა, და რომ იგი შუმერთა ქალაქ „ურის“ თავზე პროექცირდებოდა? ამისათვის საჭიროა გავიხსენოთ „სიცოცხლის ხის“ მოკლე შუმერული სინონიმი – „კი“! ვთქვათ ახლა ეს ორი ცნება ერთად: მივიღებთ **„კი-(დ)-ური“**, ხოლო სიტყვა „კიდური“ ქართულ ენაში დღესაც გულისხმობს „ხელს“. დავასკვნი, რომ ეზოთერული საიდუმლოების ერთ-ერთ განყოფილებას წარმოადგენს „უფლის ხე“ და მასთან დაკავშირებული ტაბუ, რომელიც, რატომღაც ჩვეულებრივ „ხელთან“ გააიგივა თანამედროვე აზროვნებამ. ეს არასწორია და სასურველია ამჯერად მაინც ვაღიაროთ ამ ქართული სიტყვის მეორე საიდუმლოც, რომ სიტყვა „ხელი“ ნიშნავს სრულიად სივრცეში გაბატონებულ – „ლის ხეს“, რომლის შესახებაც ძალზედ ბევრი რამ იცოდა ლაო-ძიმ.

Объединив словесные выражения этих двух понятий, получаем **"Ки-(д)-Ури"** – слово, и в современном грузинском языке означающее "конечность" *(стало быть, и руку)*. Итак, заключим, что одной из составных частей эзотерической тайны является Древо жизни и связанное с ним табу, современной мыслью почему-то идентифицированное с обыкновенной "рукой". Это неправильно и неправомерно, и желательно было бы хоть на сей раз признать тайну второго значения, заложенного в грузинском слове, по которому "Хэ-ли" оказывается связанным с господствующим в мировом пространстве феноменом – "Древо Ли", о котором столь много знал в свое время великий Лао-Цзы.

Таким образом, эта одна фраза из древнегрузинской Библии – **"И была на мне длань Господня..."** – означает в первую очередь вовлечение чьего-то познания в духовное Древо. Нужно заметить и учесть и то, что нередко понятие "Хэли" в грузинских текстах фиксируется и по-другому, с использованием эзотерической буквы "ჱ" *(he)*, т.е "Xhели"... *(Тут имеется латинская буква "h")*. Встречаются также случаи с использованием другой эзотерической буквы – "ჯ" *("Х" – "хари")... (См. "Древнегрузинские версии "Книги Иезекииля". Издательство "Мецниереба", Тбилиси, 1976, на груз. яз.)*.

Большинство современных людей никогда не видели сияния Господа, вернее, мы видим его через отверстия звезд или во время сильных разрядов молний, но доселе не знали, как следует представлять себе это сверхсияние. Нам должен помниться эпизод из Библии, когда Моисей входит в контакт с Господом-Богом. В этот момент Всевышний находится на сравнительно недалеком от Моисея расстоянии и потому не показывает ему лика, из опасения, что он сгорит! Так задумаемся – что могло бы произойти с чьим-то телом, если бы его коснулась рука Всевышнего в прямом смысле. Так что "длань Господня" означает не его конечность или какое-либо духовное начало, а под этими словами подразумевается вели-кое Древо. Я это представляю именно так.

Мне часто приходится вести беседы на эту тему с близкими людьми, и у них постоянно возникает множество вопросов. Часто спрашивают: если Древо жизни проецируется сюда, в конкретный регион Земли; и если отдельные пророки улавливали взглядом Господа в разных местах нашей планеты, то как это понимать?

მაშასადამე, ძველქართული ბიბლიის ეს ერთი ფრაზა — **„და იყო ჩემ ზედა ხელი უფლისაჲ“** — პირველ რიგში ნიშნავს ვინმეს ცნობიერების მოხვედრას სულიერ ხეში. ერთსაც უნდა დავაკვირდეთ, რომ ხშირ შემთხვევაში ცნება „ხელი“ ჩვენს ეროვნულ ტექსტებში ფიქსირებულია მეორენაირად, ეზოთერული ასო – „ⴒ“-ს გამოყენებით და იკითხება ასე: **„და იყო ჩემ ზედა ხⴒლი უფლისაჲ“.** კიდევ, გვაქვს სხვა შემთხვევა, როდესაც ცნება „ხელი“ დაფიქსირებულია მეორე ქართული ეზოთერული ასოთი — **„ჴ“** („ხ“ – „ხარი“) და იკითხება, როგორც — **„და იყო ჩემ ზედა ჴელი უფლისაჲ“** (იხ., „ეზეკიელის წიგნის ძველი ქართული ვერსიები“, გამომცემლობა „მეცნიერება“, თბილისი, 1976. 1-3).

* * *

თანამედროვე ადამიანის უმრავლესობას არასოდეს უნახავს უფლის სიკაშკაშე, უფრო სწორად, ჩვენ ხშირად ვხედავთ მას ვარსკვლავთ ხვრელებში ან ძლიერი ელ-ჭექის დროს, მაგრამ არ ვიცოდით, როგორად უნდა წარმოგვედგინა უფლის ზესინათლე. ალბათ ბიბლიიდან გვახსოვს ის ერთ-ერთი მონაკვეთი, როდესაც მოსე კონტაქტში შედის უფალი-ლმერთის ფენომენთან. იმ მომენტში უზენაესი შორიახლოს იმყოფება მოსესთან და სახესაც კი არ უჩვენებს მას — დაიწვებიო! ახლა დავფიქრდეთ, რა დაემართებოდა ვინმეს სხეულს, თუ მას უფლის „ხელი“ შეეხებოდა პირდაპირი გაგებით. ამრიგად, „ხⴒლი უფლისაჲ“ არ ნიშნავს უფლის ერთ-ერთ სულიერ ასოს, კიდურს, არამედ აღნიშნულ სიტყვაში იგულისხმება დიდი „ხე“. ყოველ შემთხვევაში, მე ასე ვფიქრობ.

ხშირად ვსაუბრობ ამ თემაზე ჩემს ნაცნობებთან და ვიცი, რომ მათაც უამრავი შეკითხვა გაუჩნდათ ანალოგიურ საკითხთან დაკავშირებით. მეკითხებიან-ხოლმე: თუ „სიცოცხლის ხე“ აქ, დედამიწის ერთ კონკრეტულ რეგიონში პროექცირდება, და თუ სხვადასხვა წინასწარმეტყველმა ჩვენი პლანეტის სხვადასხვა ადგილებში იხილა უფლის ხილვა, როგორ გავიგოთ ყოველივე ეს? თითქოს, ასეთი ფაქტები, ერთი შეხედვით, არ ექვემდებარებიან საღ მსჯელობას... გეთანხმებით! ამიტომ, ჯერ დიდი „ხის“ ძირის საიდუმლოსაც უნდა ვეზიაროთ და ამით მივუმატოთ ჩვენს ეზოთერულ ცოდნას, მოგვიანებით ვრცლად მიმოვიხილავთ „ქუყანის“ ფენომენს, უფრო ახლოს გავეცნობით სულთა სამყაროს სუბსტანციას, „დავეშვებით“ კიდევ უფრო ქვემოთ — ქვესკნელში.

მანამდე კი...

Подобные факты, на первый взгляд, противоречат здравому рассудку, не подчиняются трезвому суждению... Согласен! Поэтому расширим наши эзотерические представления и обратимся к тайне корня великого Древа. Позже мы подвергнем более широкому обозрению феномен "qуэканы", духовного мира, и еще раз "спустимся" ниже, в преисподнюю. До того же...

Допустим, что Я рассказываю вам свою биографию. Предположим также, что Я в связи с размерами своего тела предложил две такие данности: в одном случае Я достигаю в росте одного метра, в другом случае – одного метра и восьмидесяти шести сантиметров. Читатель смутится: какому же все-таки данному о моем росте следует довериться? Первому или второму? – Обоим! Хотя, конечно, нужно учесть, в какой отрезок времени рассматривается моя жизнь. Сейчас мой рост составляет 1 метр 86 сантиметров, но мне хорошо помнится момент, когда он не превышал точно одного метра. Это было в детстве. Вот, оказывается, как легко решается этот вопрос. Аналогичным образом следует подойти и к феномену великого Древа, поскольку Столп бывает порою ясен и чист, порою же – наоборот, т.е. нечист, отрицателен. В чем же дело? Ни в чем, просто мы воспринимаем и описываем свойства великого Древа в разные отрезки времени. Исходя из этого, у меня возникло предположение, что скопившаяся в "qуэкане" масса воды "преломила" великое Древо *(в данном случае его корень, основание)* и по принципу угольника склонила его примерно на 90 градусов по отношению к одному из регионов Земли. Но если мы здесь предельно тщательно проконтролируем "движение" великого Древа, то выяснится, что оно перемещается в основном в пределах 40-42 градусов северной широты нашей планеты и совершает по одному кругу в пределах каждого оборота Земли.

Давайте уточним, почему явление сияния должно было и могло иметь место в различных регионах нашей планеты, если основной причиной подобных сверхъявлений оказывалось Древо жизни, пребывающее вроде бы на земле Грузии...

Преобладающая часть Древа жизни проецируется на территорию Грузии, и это уже понятно. Потом мощный поток его поля опускается в глубь земли, "qуэкану", и "преломляется" в ней массой скопившейся воды. Упоминали мы и об этом. На первый взгляд,

წარმოვიდგინოთ ჩემს ბიოგრაფიას მოგითხრობთ. ახლა დავუშვათ ისიც, რომ ორი ასეთი მოცემულობა შემოგთავაზეთ პირადი სხეულის ზომებთან დაკავშირებით: ერთ შემთხვევაში სიმაღლეში ვარ ერთი მეტრი, ხოლო მეორე შემთხვევაში — ერთი მეტრი და ოთხმოცდაექვსი სანტიმეტრი. მკითხველი დაიბნევა: ბოლოს და ბოლოს, ერთი მოცემულობა დავიჯეროთ ჩემი სიმაღლისა თუ მეორე? — ორივე! თუმც, გააჩნია, დროის რომელ მონაკვეთში განვიხილავთ ჩემს ცხოვრებას, რადგან მე ამჟამად ვარ სიმაღლეში 1 მეტრი და 86 სანტიმეტრი. არადა ნამდვილად მახსოვს, ერთ მომენტში სიმაღლით ზუსტად ერთი მეტრიც ვყოფილვარ, მაგრამ ეს იყო ადრე, ბავშვი ვიყავი. ნახეთ, თურმე რა იოლი გადასაწყვეტი ყოფილა ეს საკითხი. ანალოგიური აზროვნებით უნდა შევხედოთ დიდი „ხის“ ფენომენსაც, რამეთუ „სვეტი“ ზოგჯერ წმიდაა, ზოგჯერ კი — „...ცხოველი“ (ე.ი, უარყოფითი). რაშია საქმე? არაფერში, გააჩნია, დროის რომელ მონაკვეთში აღვწერთ დიდი „ხის“ თვისებებს. აქედან გამომდინარე ჩემში გაჩნდა ეჭვი, რომ დიდი „ხე“ (ამ შემთხვევაში მისი ძირი) „ქუეყანაში“ წყლის დაგროვილმა მასამ „გატეხა“ და გონიოს პრინციპით დაახლოებით 90 გრადუსით გაახედა დედამიწის ერთ-ერთ რეგიონში. მაგრამ თუ აქ ზედმიწევნით დავაკონკრეტებთ დიდი „ხის“ „მოძრაობას“, იგი ჩვენი პლანეტის 40-42-გრადუსიან პარალელების ფარგლებში უფრო გადაადგილდება და ერთ წრეს აკეთებს დედამიწის ყოველი შემობრუნების მომენტში.

მოდით დავაზუსტოთ ეს დეტალი, თუ რატომ უნდა ჰქონოდა ადგილი გამოცხადებას ჩვენი პლანეტის სხვადასხვა რეგიონში, თუ ამგვარი ზემოვლენის ძირითად მიზეზს „სიცოცხლის ხე“ წარმოადგენდა. ასეთი „ხე“ კი თითქოს საქართველოს მიწაზე არსებობს...

„სიცოცხლის ხის“ ძირითადი ნაწილი საქართველოს ტერიტორიაზე პროექცირდება, და ეს უკვე გასაგებია. შემდეგ მისი ველის ძლიერი ნაკადი ეშვება მიწის სიღრმეში — „ქუეყანაში“ და „ტყდება“ მასში ჩაგუბებული წყლის მასით. ესეც უკვე ვთქვით. ერთი შეხედვით, მე ახლა წინააღმდეგობაში მოვედი ჩემს ადრინდელ დასკვნებთან, რადგან გვაქვს ისეთი მოსაზრებაც, რომლის მიხედვითაც სვეტის ნაკადი როგორიღაცა კრისტალით „გატეხეს“. აგიხსნით: გთხოვთ ყველას, ამ შემთხვევაშიც დროის ფენომენი გავიხსენოთ და მასზე დაყრდნობით გავითვალოთ, რომ გააჩნია, სრულიად ყოფის რომელ მონაკვეთში გავხედავთ „სიცოცხლის ხის“ მდგომარეობას. თუ ჩვენ გვაინტერესებს დავადგინოთ, თუ რა დაემართა დიდი „ხის“ ძირს, დავუშვათ, ქალაქ ბაბილონის დაარსების მომენტში, ადვილია იმისი დადგენაც, რომ იმ მომენტში ჯერ არ

11. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

Я сейчас вхожу в противоречие со своими же прежними выводами, так как высказывал предположение, по которому поток Столпа преломлен каким-то кристаллом. Разъясняю и прошу всех и в этом случае вспомнить о феномене времени и, опираясь на него, вычислить – из какого отрезка единого бытия обозреваем мы положение Древа жизни. Если мы стремимся установить – что произошло с его корнем, допустим, в момент основания, закладки города Вавилона, нетрудно будет выяснить и то, что к тому моменту вода "qуэканы" еще не покрыла его. Так как же вода преломила великое Древо на высоте самого Вавилона? Вроде бы, не вяжется... Напрашивается предположение, что великое Древо преломили мысленно чем-то, не известным нам. Скажем, незнакомым нам кристаллом. Но цель? Неужели преломление Древа было единственной целью? Нет! Думается, в данном случае лидерами Вавилона двигали два побуждения: одно – преломить Столп, другое же – зарядить кристалл сверхэнергией. Подобные кристаллы они практически использовали в подземелье, при выходе в пространство над "qуэканой", поскольку путь прохождения снизу вверх к той поре уже превратился в темную, неосвещенную извилистую "змею" *(длинный тоннель)*. Нельзя исключать и того, что они располагали тремя *(или более)* подобными кристаллами: один освещал тоннель для выходящих на поверхность, другой использовался при спуске в "qуэкану", третий же покоился в эпицентре Столпа и продолжал заряжаться для нового использования. Со мной часто спорят, выдвигая соображение о том, что строение человека не позволяет ему долго находиться под землей, поскольку организм там подвергается заболеваниям и возможна его скорая смерть. Правильно, могло случаться и так, но только если спустившийся оказывался внизу в условиях отсутствия заряженного кристалла. А исходя из своих свойств, кристалл содержал в себе столь мощный заряд и, созданный по технологии обитателей Атлантиды, сохранял в памяти сияние такой сверхъестественной силы, что даже совсем обессиленный организм при приближении к нему в заряженном состоянии мгновенно исцелялся от чего бы то ни было. Кое-кого интересует – из чего бывал выработан кристалл *(один или несколько)* и где предки хранили позже эти сверхдорогие камни. Должен сказать, что мне это неизвестно.

დაუფარავს ბაბილონი „ქუეყნის“ წყალს. მაშ, როგორ გატეხდა წყალი დიდ „ხეს“ თვით ბაბილონის სიმაღლეზე? თითქოს არ გამოდის... აქ საკვარაუდოა, რომ დიდი „ხე“ აზრში გარდატეხეს როგორიღაც რაღაცით, დაკუშვათ, ჩვენთვის უცნობი კრისტალით. მიზანი?.. ნუთუ „ხის“ გარდატეხა იყო მათი ერთადერთი მიზანი? არა! ჩემი აზრით, აქ ორი რამ ამოძრავებდათ ბაბილონის ლიდერებს: ერთი — სვეტის გარდატეხა, ხოლო მეორე — კრისტალის დამუხტვა ზეენერგიით. ამგვარ კრისტალს კი ჩინებულად იყენებდნენ მიწისქვეშ, „ქუეყანასა ზედა“ ამოსვლის დროს, რამეთუ ქვემოდან ზემოთ ამოსასვლელს იმხანად წარმოადგენდა უკვე ჩაბნელებული „გველი“ (გრძელი გვირაბი). არც ის უნდა გამოვრიცხოთ, რომ ექნებოდათ სამი (ან მეტი) ასეთი კრისტალი: ერთი გვირაბს უნათებდა ამომსვლელ ჯგუფს, მეორე ქვემოთ, „ქუეყანაში“ ჩამსვლელ ჯგუფს გაუნათებდა გზას, ხოლო მესამე კრისტალი ამ დროს სვეტის ეპიცენტრში იდო და კვლავაც იმუხტებოდა მისი ხელახლა გამოყენების მიზნით. ხშირად მედავებიან იმ მოსაზრებით, რომ ადამიანის ქსოვილს არ შესწევს უნარი დიდხანს დაჰყოს მიწისქვეშ, რამეთუ ორგანიზმი დაავადდება და მოსალოდნელია იქვე გარდაიცვალოს. სწორია, ასეც მოხდებოდა, მაგრამ ეს იმ შემთხვევაში, თუ ქვემო სივრცეში აღნიშნული კრისტალის გარეშე დაეშვებოდნენ. კრისტალის თვისებებიდან გამომდინარე კი, ისეთი მუხტის მატარებელი უნდა ყოფილიყო იგი და ისეთი ზებუნებრივი ძალის მქონე სინათლეს იმახსოვრებდა ატლანტელთა ტექნოლოგიით შექმნილი კრისტალი, რომ სრულიად დავარდნილი ვინმეც რომ მიუახლოვდეს იმ კრისტალს, თუ იგი დამუხტულია, მომენტალურად განკურნავს ნებისმიერ დაავადებულ ორგანიზმს. ზოგს ისიც აინტერესებს — რითი იყო ის (ერთი ან რამდენიმე) კრისტალი შექმნილი ან სად უნდა შეენახათ მოგვიანებით წინაპრებს ამდაგვარი ზე-ძვირფასი ქვები. თქვენ წარმოიდგინეთ, არ ვიცი.

ახლა, რატომ გავიხსენე კრისტალთან დაკავშირებული საკითხი...

„ქუეყანის“ წყლით გარდატეხილმა კოსმიურმა „ხემ“ დედამიწის 40-42-გრადუსიან პარალელზე „გაიხედა“. მისი ხედვის პარამეტრები ჯერჯერობით ჩემთვის უცნობია. კოსმიური სვეტი, ფაქტიურად, გაჩერებულია დიდი გონის მიმართ, მაგრამ ვინაიდან ბრუნავს დედამიწა, ისეთი მექანიზმი ამოქმედდა „სიცოცხლის ხე“-სთან“ მიმართებაში, რომ გარდატეხილი „ხე“ ჩვენი პლანეტის ბრუნვის გამო გადაადგილდება — დადის! ვიმეორებ: სვეტი ჩვენი პლანეტის დაახლოებით 40-42-გრადუსიან პარალელზე მოძრაობს. რთულია იმისი წინდაწინ გათვლა, თუ სად მდებარეობს სვეტის ველი დროის რომელიმე მონაკვეთში, მაგრამ არ უნდა გამოვ-

А сейчас в связи с вопросом о кристалле...

Преломленное водой "qуэканы" космическое Древо обратило свой "взгляд" на 40-42 градус северной широты нашей планеты. Параметры его обозрения нами еще не вычислены. Космический Столп фактически остановлен в направлении Великого Разума, но исходя из вращения Земли, задействован такой механизм, что преломленное Древо перемещается из-за вращения нашей планеты – ходит! Повторяю: Столп двигается по 40-42 параллелям северной широты. Очень сложно вычислить – где именно оказывается поле Столпа в тот или иной отрезок времени, но нельзя исключить того, что в прошедшие эпохи было известно точное местоположение преломляющейся оси Древа в каждый момент ее движения, хотя возможно, что об этом не знали и предки... Но одно было известно безусловно – это то, что преломленное Древо "ходит" примерно вдоль 42-й параллели, из-за чего она называлась "активной".

Читая о ком-нибудь из персонажей Библии, в частности об их личных восприятиях "явлений", следует допускать, что они попадали в сферу сверхвоздействия поля великого Древа, и это понятно. Но наблюдаются и такие случаи, когда в поле космического Древа попадает обыкновенная, небиблейская личность. Возможно ли это... – удивитесь вы. Да, бывает и так, что в сеть Древа жизни вовлекается обыкновенный смертный, хотя такие люди обычно не знают, что с ними произошло. Хочу рассказать вам в связи с этим один эпизод. Правда, человек, с которым все произошло, отрицательно отнесся, по неизвестной мне причине, к тому, чтобы его личность получила известность через эту книгу. Поэтому Я вынужден, не называя его фамилии, рассказать удивительную историю, случившуюся несколько лет тому назад. Если описанный факт вызовет в ком-то сомнение и недоверие или кто-то заинтересуется его личностью, обещаю, с целью перепроверки, устроить с ним встречу. Зовут его Вахтангом *(для близких — "Вахо")*. Итак, прежде чем перейти к рассказу об этом случае, еще раз напомню читателю, что тема нашей беседы – "длань Господня", под чем, мне думается, подразумевается феномен великого Древа. Стало быть, о нем пойдет речь и на сей раз.

Всякая личность, начиная предаваться мыслям о великом Древе, тотчас попадает в сеть его поля и преисполняется его благо-

რიცხოთ, რომ გასულ ეპოქებში აუცილებლად ეცოდინებოდათ დიდი „ხის“ გარდატეხილი ღეროს გადაადგილების ზუსტი ადგილმდებარეობა, ან, შეიძლება ამის შესახებ არც უწინ იცოდნენ... ერთი კი აუცილებლად ეცოდინებოდათ, რომ გარდატეხილი „ხე“ დაახლოებით 42-ე პარალელზე მოგზაურობს, რის გამოც ეს პარალელი „აქტიურ პარალელად“ იწოდებოდა.

როდესაც ბიბლიის რომელიმე პერსონაჟის შესახებ, და კერძოდ, მათ პირად გამოცხადებებზე ვკითხულობთ, უნდა დავუშვათ, რომ ისინი დიდი „ხის“ ველის ზეგავლენის ქვეშ მოექცნენ და ეს გასაგებიცაა. მაგრამ არის ისეთი შემთხვევებიც, როდესაც კოსმიური „ხის“ ველში ექცევა უბრალო, არაბიბლიური პიროვნება. ეს როგორ... — გაგიკვირდებათ. კი, ისიც ხდება, როდესაც „სიცოცხლის ხის“ წრედში ჩვეულებრივი მოკვდავი ადამიანიც ჩართულა, თუმც, ასეთმა ხალხმა არ იცის რა დაემართათ მათ. მსურს გიამბოთ ამასთან დაკავშირებით, ოღონდ, ვისაც ეს შეემთხვა, უარით შეხვდა ჩემს სურვილს მისი პიროვნება გახმაურებულიყო ამ წიგნით, არ ვიცი რატომ. ამიტომ, იძულებული ვარ მისი ვინაობის გარეშე გიამბოთ ერთი საოცარი ამბავი, რომელიც რამდენიმე წლით უკან მოხდა. თუ ვინმე ეჭვიანი გამოჩნდება და აქ ნაამბობი ფაქტის გადამოწმების მიზნით ამ პიროვნებით დაინტერესდება, პირობას გაძლევთ, მე შეგახვედრებთ მას. მისი სახელია ვახტანგი (შინაურებისთვის — „ვახო“). მაშასადამე, ვიდრე ამ პატარა თავგადასავალის თხრობას დავიწყებდე, ერთხელ კიდევ შევახსენებ ჩემს მკითხველს, რომ ჩვენი სასაუბრო თემაა — „ხელი უფლისაჲ“, სადაც, ჩემი აზრით, დიდი „ხის“ ფენომენი ივარაუდება. ამჯერადაც ამ მოვლენაზე უნდა გიამბოთ.

••••

როდესაც ვინმე „სიცოცხლის ხე“-ზე ფიქრობს, ყველა ასეთი პირი მომენტალურად მისი ველის წრედში ირთვება და ამ „ხის“ მადლით მდიდრდება. მნიშვნელობა არა აქვს, შორს ხართ იმ მომენტში ამ „ხიდან“ თუ ახლოს. რა თქმა უნდა, სასურველია მის ეპიცენტრში ჯდომა, რადგან იქ წმიდა სვეტი შედარებით ძლიერ ზეგავლენას ახდენს ორგანიზმის ენდოკრინულ სისტემაზე, რაც ძლიერი ინტელექტის შეძენას ნიშნავს. ანუ იწყებ სამყაროს გაგებას, თუმც ჯერ ვერ ხვდები — რატომ. მაგრამ იმდენად რთულია და არასასურველი მის ეპიცენტრში დიდხანს ყოფნა, რომ მოუმზადებელმა ხალხმა ჯერ შორიდან უნდა იფიქროს მასზე. სხვათაშორის, მე ერთხელ შევედი სამყაროს ღერძის ეპიცენტრში (უფრო სწორად, მის ერთ-ერთ ფრთაში), იგი აქვე, სოფელ ნუნისთან პროექ-

датью. И не имеет значения, далеко ли эта личность в этот момент находится от Древа или близко. Конечно, желательно пребывать в его эпицентре, поскольку в этом случае Столп оказывает наиболее сильное влияние на эндокринную систему организма, что означает обогащение интеллекта. Т.е. не сознавая – почему, начинаешь постигать Вселенную. Но настолько сложно и нежелательно долгое пребывание в эпицентре Столпа, что неподготовленному человеку думать об оси лучше пока на расстоянии. Между прочим, однажды мне самому довелось угодить в эпицентр Столпа *(точнее, одного его крыла)*, проецировавшийся в местность близ деревни Нуниси. Помнится, как поле Столпа сотрясало все мое тело, как едва удалось удержать свой дух в живом трупе. Я только тогда и понял, что недостаточно подготовленным подниматься на эту гору нельзя, опасно! Кое-кто близ горы падал, испытывал разные физические процессы, к примеру, исторжение вод изо рта... Гостья из Латвии вышла из тела, но, к счастью, из потусторонности поспособствовали ее быстрому возвращению в тело. Но что, если бы этого не произошло?.. Подобное же случилось с одним из моих знакомых, но в тот раз мы находились не в самой деревне Нуниси, а внизу, в долине, в искусственных скалах "Уфлисцихе" *(или "Уплисцихе")*. Нас тогда было трое, и мы решили провести близ скал несколько суток. Привал устроили в небольшой пещере и установили дежурство по приготовлению пищи: тому, кто с утра оставался в пещере, вменялось ставить на огонь фасоль, прибирать пещеру, мыть походную посуду, а остальные отправлялись на исследования.

В тот день дежурить выпало на мою долю. Леван и Вахо взяли фляги с водой, перекинули через плечо фотоаппараты и ушли. Я знал, куда они намерены держать путь, поэтому посоветовал остеречься.

Только было Я промыл фасоль, как в пещеру донеслись детские голоса. С детьми были и учителя. Они обошли и осмотрели окрестности... Я объяснил им, что они находятся в одном из первых городов человечества, созданных на заре формирования мира. Дети поверили, педагоги же – нет. Вскоре они ушли...

Откуда-то привели гостей из Японии. Переводчик оказался москвичом. Хоть по-японски Я не знаю ни слова, но из беседы

ცირდება. კარგად მახსოვს, რაოდენ მაქანავა სვეტის ველმა სხეულში, ძლივს ვიჭერდი პირად „მე“-ს ცოცხალ გვამში. მხოლოდ მაშინ მივხვდი, რომ მოუმზადებელი ხალხის იქ მისვლა და „იმ მთაზე“ აყვანა, კატეგორიულად არ შეიძლება, სახიფათოა! ბევრი დავარდა იმ მთის სიახლოვეს, ზოგს პირიდან წყალი გამოუვიდა, ზოგსაც სხვა-რამ-მაგვარი პროცესები დაეწყო... ლატვიიდან ჩამოსული სტუმარი ქალიც გავარდა სხეულიდან, მაგრამ საბედნიეროდ მილმა სამყაროდან მიხედეს მას და მას შემდეგ, რაც ქვის იმერული კუ დაათვალიერებინეს, ისევე სხეულში დააბრუნეს. მაგრამ ვაჲ და ვერ მობრუნებულიყო?.. და აი, იგივე დაემართა ჩემს ერთ-ერთ ნაცნობს, ოღონდ, ამჯერად ჩვენ ვიმყოფებოდით არა სოფელ ნუნისთან, არამედ ქვემოთ, ბარში, „უფლისციხის“ ხელოვნურ კლდეებში. ჩვენ იმ დღეს სამნი წავედით იქ და გადავწყვიტეთ რამდენიმე დღე დავრჩენილიყავით. ბინა ერთ-ერთ გამოქვაბულში დავიდეთ, თანაც სამზარეულო მორიგეობა დავაწესეთ: ის, ვინც დილიდან გამოქვაბულში დარჩებოდა, ლობიო უნდა ჩაედგა, გამოქვაბული დაესუფთავებინა და სამოგზაურო ჭურჭელიც გაერეცხა, ხოლო ორნი უძველესი ქალაქის შესასწავლად გავდიოდით.

იმ დღეს ჩემი მორიგეობის დღე დაემთხვა. ლევანმა და ვახომ წყლის ჭურჭელი აიღეს, ფოტოაპარატები გადაიკიდეს მხრებზე და წავიდნენ. მათი საუბრით მივხვდი, საითაც აპირებდნენ გავლას. ამიტომ მე მათ ვურჩიე, არ წასულიყვნენ იქით.

ის იყო ლობიო დავარჩიე, გავრეცხე და, გამოქვაბულის გარედან ბავშვების ყიჟინი შემომესმა. მათ პედაგოგებიც ახლდნენ. იქაურობა დაათვალიერეს... მე მათ ავუხსენი, რომ ისინი იმყოფებოდნენ კაცობრიობის ერთ-ერთ პირველ ქალაქში, რომელიც ახლად გამყარებულმა ადამიანებმა წუთისოფლის დასაწყისში შექმნეს. ბავშვებმა დაიჯერეს, პედაგოგებმა — არა. მალევე წავიდნენ...

საიდანღაც იაპონელი სტუმრები მოიყვანეს. მთარგმნელი მოსკოველი აღმოჩნდა. მიუხედავად იმისა, რომ მე მათი ენის არაფერი გამეგება, მთარგმნელის საუბარზე მივხვდი, რომ იგი კარგად ფლობდა იაპონურ ენას. ამიტომ გადავწყვიტე კონტაქტში შევსულიყავი მათთან და ამეხსნა, რომ დედამიწაზე დაფიქსირდა ენით აღუწერელი და გონებით დაუჯერებელი შემთხვევა, და რომ საქართველოს ტერიტორიაზე აღმოჩენილია ბიბლიური აღწერილობის „სიცოცხლის ხე“.

თითქმის საათნახევარი ვცდილობდი მათთვის განმემარტა, რომ ბიბლიური „სიცოცხლის ხე“ არის სამყაროს მეტაფიზიკური ღერძი, რომელიც, რატომღაც საქართველოს ტერიტორიაზე ეშვება. ვერაფერი

понял, что переводчик владеет языком хорошо, и решил войти в контакт с группой, объяснить, что на Земле зафиксирован невыразимый языком и непостижимый разумом случай, и что на территории Грузии обнаружено описанное в Библии Древо жизни.

Почти полтора часа Я старался растолковать, что библейское "Древо жизни" представляет собой метафизическую ось Вселенной, почему-то проецирующуюся на территорию Грузии. Им это было непонятно. Я поинтересовался, кто они по специальности. Оказалось, спортсмены-профессионалы. Вскоре ушли и они.

Я вернулся в пещеру и устроился у огня. С горы вернулись Леван и Вахо. Я заметил, что Леван как-то странно бледен, Вахо же чуть не совсем почернел.

– Что случилось? – спросил Я у них.

– Ничего! – спокойным тоном попытался отвлечь меня Леван и показал взглядом на Вахо. – Помоги мне уложить его.

Я переводил взгляд с Вахо на Левана и обратно. "Что случилось? Упал он где, что ли..." – проносилось у меня в мыслях. Я подождал, пока Леван напился воды, и возобновил свои расспросы:

– Что же ты не говоришь? Что с ним!

Леван взглядом показал: "Расскажу потом!" Достал из кармана простенький складной перочинный ножик, оставил его на камне и вышел из пещеры.

Я задумался...

Примерно два часа Я сидел рядом с Вахо и не отрывал глаз от его померкшего лица. Он лежал как бы отключенный и дышал тяжело. Я пытался не терять спокойствия, но чувствовал, что постепенно и мною овладевает напряжение.

Мысли становились тяжелее...

Несколько лет тому назад, когда тема Лазаря только-только взбудоражила Грузию, ко мне домой пришли познакомиться двое молодых мужчин. Несмотря на то, что тогда ко мне обращалось уже немало заинтересованных лиц и Я даже испытывал некоторые перегрузки, наша беседа с гостями состоялась. Первых же нескольких вопросов оказалось достаточно, чтобы понять – собеседники серьезные. Но человек нередко бывает излишне подозрителен, и должен признаться, Я вначале подумал, что молодые люди представляют какую-то организацию, зная – кто Я такой, хотят перец-

გაიგეს. ბოლოს დამაინტერესა მეკითხა, რა სპეციალობის წარმომადგენლები იყვნენ. სპორტსმენები აღმოჩნდნენ.

ორიოდე წუთის წასულები იყვნენ სტუმრები. მე გამოქვაბულში შევედი და ცეცხლთან წამოვწექი. მთიდან ლევანი და ვახო დაბრუნდნენ. ლევანს სახეზე ცუდი ფერი შევამჩნიე, ხოლო ვახო მთლად გაშავებულიყო.

— რა მოხდა... — ჩავილაპარაკე.

— არაფერი! — ვითომც წყნარი ტემბრით დამამშვიდა ლევანმა და მანიშნა, — ადე, დამეხმარე, ვახო დავაწვინოთო.

მე ხან ვახოს შევცქეროდი და ხანაც ლევანს. „ნუთუ საიდანმე ჩამოვარდა, რამ გააშავა ეს კაცი...“ — გავიფიქრე. ცოტა ხნით ვაცალე ლევანს წყალი დაელია და შემდეგ ჩემი შეკითხვა გავიმეორე:

— აღარ იტყვი? რა მოხდა!

ლევანმა თვალით მანიშნა: „მერე გეტყვიო“! ჯიბიდან უბრალო საკეცი დანა ამოიღო, იქვე, ერთ ლოდზე დადო და გამოქვაბულიდან გავიდა.

შევფიქრიანდი...

დაახლოებით ორი საათის განმავლობაში ვიჯექი ვახოს გვერდით და თვალს ვერ ვაცილებდი მის შემკრთალ სახეს. იგი უაზროდ იწვა. ღრმად სუნთქავდა. სიმშვიდე კი მოვძებნე, მაგრამ ვგრძნობდი, მაინც დაძაბული ვიყავი.

ფიქრებს გავყევი...

რამდენიმე წლით უკან, ჯერ კიდევ მაშინ, როდესაც საქართველოში ლაზარეს თემამ იფეთქა, ჩემთან ბინაში მოვიდა ორი ახალგაზრდა მამაკაცი და გამეცნენ. მიუხედავად იმისა, იმხანად უკვე ბევრი უცხო დაინტერესებული პირი მაკითხავდა და ხშირად გადატვირთულიც ვიყავი, სიამოვნებით გავესაუბრე. მათი რამდენიმე შეკითხვა საკმარისი აღმოჩნდა ჩემთვის დამედგინა, რომ სერიოზული მოსაუბრენი ჩანდნენ. მაგრამ ადამიანი ყველა შემთხვევაში ეჭვიანია და უნდა გამოვტყდე, თავდაპირველად ეს ორი ახალგაზრდაც რომელიმე ორგანიზაციის წარმომადგენლები მეგონა, არადა იციან-ხოლმე, გადაგამოწმებენ — ვინ ხარ, რატომ ხარ და ა.შ. მიუხედავად ყველაფრისა, რამდენიმე თვეში, ჩვენი ხშირი შეხვედრების შემდეგ დავმეგობრდით. ფრიად სასიამოვნო მოსაუბრენი და მაღალინტელექტუალური პირები აღმოჩნდნენ.

ერთ საღამოს, ჩვენი ჩვეულებრივი კამათის დროს პირველად გავანდე მათ, რომ ჩემი აზრით, საქართველოს გულში არსებული „უფლისციხის“ ისტორიული ძეგლი წარმოადგენს დედამიწის ერთ-ერთ პირველ

роверить меня. Но вопреки всему, в результате частых встреч, спустя несколько месяцев мы подружились. Беседы с ними всегда доставляли удовольствие и выявляли очень хороший интеллектуальный уровень собеседников.

Однажды вечером, после наших участившихся дебатов, Я впервые поделился с ними своим предположением о том, что находящийся в самом сердце Грузии каменный комплекс "Уфлисцихе" является одним из первых городов Земли и должен был быть построен в период, предшествовавший всемирному потопу. Это, конечно, вызвало у них некоторое удивление...

Назначили день отбытия. Целью тогдашней поездки было поверхностное обозрение древнейшего города "Уфлисцихе", поскольку ни Вахо, ни Леван, а тем более Я, не были профессиональными исследователями. Нам нужно было на первых порах удовлетворяться внешними впечатлениями и полагаться на интуицию.

Устроились в небольшой пещере и установили дежурство по приготовлению пищи. Один оставался, а остальные два отправлялись на исследования.

В тот день дежурить выпало на мою долю. Леван и Вахо взяли фляги с водой, фотоаппараты и ушли. Я знал, куда они намерены держать путь, и посоветовал остеречься.

Только было Я промыл фасоль, как в пещеру донеслись детские голоса. С детьми были и учителя. Они осматривали окрестности... Я объяснил им, что место, где они находятся, непосредственно связано с феноменом Иисуса Христа, и показал им на одной из стен чудом сохранившийся портрет Спасителя.

С горы вернулись Леван и Вахо. Я заметил, что Леван как-то странно бледен, Вахо же чуть не совсем почернел.

– Леван, что случилось...

– Да ничего! – наигранно спокойным тоном попытался отвлечь меня Леван и показал взглядом на Вахо, – помоги уложить его. Я помог, и мы еле внесли его в нашу "комнату".

– Все же, что с ним?..

Леван взглядом показал: "Расскажет потом!"

Прошло немало времени, и убедившись, что, видимо, серьезная опасность Вахтангу не угрожает, Я выбрался из пещеры и пошел искать Левана. Тот сидел неподалеку, растерянный.

ქალაქს, რომელიც, რაღა თქმა უნდა, მსოფლიო წარლვნის წინარე პერიოდში უნდა აეგოთ. ფრიად გაუკვირდათ...

დავთქვით გამგზავრების დღეც. ჩვენს მაშინდელ მიზანს წარმოადგენდა ქალაქ „უფლისციხის“ ზერელე დათვალიერება, ვინაიდან ამ დარგის პროფესიონალი მკვლევარები არც ვახო და ლევანი არიან, მითუმეტეს, არც მე. მაგრამ მაინც გადავწყვიტეთ წავსულიყავით, ერთად დაგვეთვალიერებინა კაცობრიობის უპირველესი ქალაქი და პირადი ინტუიციით შეგვეფასებინა აღნიშნული ისტორიული რელიქვია. და „უფლისციხეში“ რამდენიმე დღის სანოვაგით წავედით.

ბინა ერთ-ერთ გამოქვაბულში დავიდეთ, თანაც სამზარეულო მორიგეობა დავაწესეთ. ერთ-ერთი ჩვენგანი გამოქვაბულში უნდა დარჩენილიყო, ხოლო ორნი ქვა-ქალაქის შესასწავლად გავდიოდით.

იმ დღეს ჩემი მორიგეობის დღე დაემთხვა. ლევანმა და ვახომ წყლის ჭურჭელი აიღეს, ფოტოაპარატები გადაიკიდეს მხრებზე და წავიდნენ. მათი საუბრით მივხვდი საითაც აპირებდნენ გავლას. ამიტომ მე მათ ვურჩიე, არ წასულიყვნენ იქით.

ის-ის იყო ლობიო დავარჩიე და გავრეცხე, რომ გამოქვაბულის გარედან ბავშვების ყიჟინი შემომესმა. მათ პედაგოგებიც ახლდნენ. იქაურობა დაათვალიერეს... ნორჩ სტუმრებს ერთ კედელში ძლივსლა შემორჩენილი მაცხოვრის პორტრეტი ვუჩვენე და ავუხსენი, რომ ადგილი, სადაც ისინი იმყოფებოდნენ იმ მომენტში, უშუალოდ არის დაკავშირებული იესო ქრისტეს ფენომენთან.

ორიოდე წუთის წასულები იყვნენ სტუმრები, რომ ლოდებით ნაგები მთიდან ლევანი და ვახო დაბრუნდნენ. ლევანს სახეზე ცუდი ფერი შევამჩნიე, ხოლო ვახო მთლად გაშავებულიყო.

— რა მოხდა, ლევან...

— ისეთი არაფერი... — წყნარი ტემბრით დამამშვიდა ლევანმა და მანიშნა, — დამეხმარე, ვახო დავაწვინოთო. მე მეორე მხრიდან შევუდექი მხარში ვახოს და ასე, ჩვენს „ოთახში“ შევიყვანეთ იგი.

— აღარ იტყვით, რა მოხდა?..

ლევანმა თვალით მანიშნა: „მერე გეტყვიო“!

კარგა ხანი რომ გავიდა და დავრწმუნდი, რომ ვახოს სერიოზული ხიფათი არ ელოდა, გამოქვაბულიდან გავედი და ლევანი მოვძებნე. იგი კვლავაც ჩაფიქრებული იდგა.

— ლევან, რა მოხდა, ამიხსენი, იქ ხომ არ მიხვედით, აგერ...

— ჯერ არ ვიყავით იქამდე მისულები...

— რა დაგემართათ ასეთი, ერთი შეგახედათ, რა ფერი გადევთ.

– Леван, ну, скажи, наконец, что с вами. Уж не подошли вы случайно там...

– Нет, туда мы еще не подходили...

– Но что же случилось такое, что на вас обоих лица нет.

– Гиви, Вахо чуть не погиб, потерял сознание и упал.

– Да ты что! Но почему ты меня не позвал...

– Я звал, но не дозвался. Видно, ветер дул в противоположную сторону. Господи, что это было...

– Как ты думаешь, почему он упал?

– Не знаю... Он шел впереди, метрах в десяти от меня. Двигались мы, не торопясь. И когда подошли... – *(Леван показал рукой на верхний склон каменного комплекса)*, – вон туда, он вдруг остановился, вскрикнул: "Леван! Леван!"... И согнулся, как подкошенный, будто хотел даже оглянуться на меня. Что с ним случилось, не знаю, но он упал без чувств. Должен сказать, что Я не растерялся. Не дозвавшись тебя, бросился разжимать ему зубы перочинным ножом – благо, он завалялся у меня в кармане. Испугался, конечно, здорово. Как он сейчас?

– Идем, там поговорим... – и мы тотчас вернулись в пещеру. Там едва потрескивал догорающий огонь. Вахо с трудом раскрыл глаза и чуть слышно прошептал: "Ну и довелось увидеть..."

Мы с Леваном удивленно пожали плечами и осторожно подступили к другу с вопросами.

– Ну, как ты, Вахтанг? Уже легче? Совсем хорошо? – с улыбкой спросил Я.

Движением руки он попросил помочь ему сесть и принести напиться воды.

День кое-как пробежал...

Утром Я проснулся рано и взглянул на Вахо. Он не спал.

– Доброе утро. Ну, что, Вахо, может, кофе тебе сварить?

– О, что же это было? – хриплым спросонья голосом пробормотал Вахо.

– Ну, можешь сегодня рассказать, что ты там увидел?

– Гиви, куда ты это нас привел? – как бы упрекнул он меня.

– Но расскажи, что с тобой приключилось. Мы ведь не знаем.

Вахтанг тяжело, с трудом приподнялся и оперся о каменную стену:

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— გივი, კინალამ ვახო ჩამაკვდა, გული წაუვიდა და დავარდა.

— რას მეუბნები! რატომ არ დამიძახე...

— გეძახოდი, მაგრამ ეტყობა ქარი სხვა მიმართულებით უბერავს და ჩემმა ხმამ ვერ მოაღწია შენამდე. უჰ, რა იყო ეს...

— მაინც, რას ფიქრობ, რატომ დავარდა იგი?

— რა ვიცი... ჩემს წინ მიდიოდა, ასე, ათი მეტრით წინ მიდიოდა, მეც წყნარად მივყვებოდი. აი, იქ რომ მივუახლოვდით... — (და ლევანმა „უფლისციხის“ ზედა ფერდობისაკენ გაიშვირა ხელი), — უცბად შესძახა: „ლევან, ლევან!“... და უცბად ძალიან მოიგრიხა წელში, თითქოს ჩემსკენ უნდოდა გამოხედვა. თუ რა მოხდა, არ ვიცი, ეს იყო და უგონოდ დაეცა. სხვათაშორის, არ დავბნეულვარ. შენ რომ გამოგძახე, მივვარდი ვახოს და სასწაფოდ შევეცადე ენა ამომექაჩა სასიდან, მაგრამ პირი ვერ გავუხსენი. გამახსენდა, ჯიბეში უბრალო საკეცი დანა მედო, ამოვიღე და დანის ტარით შევეცადე მისთვის კბილები გამეწია, არადა იგუდებოდა. უჰ, ძალიან კი შევშინდი. ახლა როგორ არის?

— წამო, გამოქვაბულში შევიდეთ, იქ ვისაუბროთ. — და ორივე წყნარი ნაბიჯით შევედით გამოქვაბულში. იქ ცეცხლის ბოლი დამდგარიყო ოდნავ. ვახომ თვალი გაახილა ნელ-ნელა და გამოგვხედა:

— გივი, ეს რა ვნახე...

მე ლევანს გავხედე და ხელის მტევნის მოძრაობით ვანიშნე — რა ნახა-მეთქი. „არ ვიციო“! — მხრების მოძრაობით მანიშნა და ისევე ვახოს გახედა.

— ვახტანგ, როგორ ხარ, ჰე-ბიჭო, რა შეგვაშინე, ცოცხალი ხარ? — ღიმილით ვკითხე.

მან ჯერ წამოჯდომა მთხოვა ხელის მოძრაობით, ხოლო შემდეგ ჩახლეჩილი ხმით წყალი მოითხოვა.

იმ დღემ როგორღაც გაიარა...

დილით წყნარად წამოვდექი და ვახოს დავხედე. ელვიძა.

— დილა მშვიდობისა. ადე, ყავა უნდა მოგიდუღო, ხომ დალევ...

— ვაა, რა იყო ეს? — ნამძინარევი ხმით ჩაიბუტბუტა ვახომ.

— აბა, ახლა კი ყველაფერი მითხარი, რა დაინახე იქ ამისთანა.

— აქ სად წამომიყვანე, გივი... — თითქოს დამადანაშაულა.

— აბა, წამოდექი ახლა და ყველაფერი გვიამბე, რა მოხდა, რატომ დაეცი, რა გახსოვს...

ვახომ ქვაზე დაგებული ქვეშსაგებიდან ძლივს წამოიწია და უკან, გამოქვაბულის კედელს მიეყრდნო.

— გივი, ეს რა ვნახე, ვინ დამიჯერებს ამას...

– Что это Я видел? Рассказать можно, но кто мне поверит?

– Я шел впереди, – тихим голосом начал он, – Леван отставал шагов на десять. Как только приблизились к этой самой "черепахе", вдруг мне путь преградило нечто такое яркое и ослепительное, что Я невольно зажмурился. Да и кто бы мог на такое глядеть?

– Ну... а дальше? – удивленно переглянулись мы с Леваном.

– Боже, что это было, Гиви-и-и... Кругом сверкало и переливалось что-то блестящее, ультрафиолетовое, огромное и пронзительное, чего никогда в жизни не приходилось видеть. Оно как бы глядело в треугольную раму, такую, как обрамляет глаз на американской долларовой купюре, нечто подобное, но невероятно сверкающее!

– Гляделось? Оттуда?..

– Да, Гиви, да, кто-то глядел на меня оттуда! Излучающий глаз смотрел из пространства. Кто мне поверит...

– Леван, а ты видел что-нибудь? – оглянулся на Левана.

– Ничего!

– А потом? – торопили мы Вахтанга.

– Все произошло так мгновенно, что Я не успел и оглянуться.

– Не оглянулся, даже когда падал?

– Что?! Как это, Я падал? – удивился Вахо.

– Так ты ничего не помнишь? – снова обменялись взглядами мы с Леваном.

– Леван! Стало быть, Я упал?!

– Мало того, что упал! Часа полтора Я не мог тебя вывести из неподвижности.

– Вы что, шутите?

– Нет, Вахо... Так и было. Часа полтора Я не мог тебя не то что привести в сознание, но даже расшевелить. Ты лежал на камнях совершенно неподвижный. Можешь представить, сколько страха Я натерпелся, с трудом разжал ножом тебе зубы. В общем, чуть было и...

Вахо, пораженный, переводил взгляд с Левана на меня и обратно.

– Так вот почему так ужасно болят челюсти... все лицо. – как обиженный ребенок, пожаловался Вахо Левану.

– И ты в самом деле ничего не помнишь?

და ნელ-ნელა თხრობა გაბედა:

— მე წინ მივდიოდი. ლევანიც ასე, ათიოდე მეტრით უკან მომყვებოდა. იმ ადგილს რომ მივუახლოვდით, კუს რომ ჰგავს, უცაბედად ჩემს წინ აღიმართა ისეთი ძლიერი ნათება, რომ არ არსებობს თვალი გაუსწოროს ვინმემ.

ლევანმა და მე გაკვირვებულებმა შევხედეთ ერთმანეთს.

— შემდეგ?!

— ვაააა, ეს რა იყო, გივიიი... ჩემს თვალწინ სივრცეში დავინახე როგორიღაცა ულტრაიისფერი ისეთი სიკაშკაშე, რომლის მსგავსი არასოდეს არაფერი მინახავს. თითქოს იგი სამკუთხა ჩარჩოში იყურებოდა, აი, ისეთი, ამერიკულ ერთდოლარიანს სამკუთხედში ჩახატული თვალი რომ ახატია, დაახლოებით ამისი მსგავსი რაღაც, საოცრად ბრწყინავდა!

— იყურებოდაო? იქიდან?..

— კი, ვიღაც მიცქერდა შიგნიდან! თვალი ვიხილე, გივი, თვალი, განსხივოსნებული თვალი მიცქერდა სივრციდან. ვიცი, არ დამიჯერებთ.

— ლევან, შენც დაინახე ნათება? — გავხედე ლევანს.

— არავითარი!

— შემდეგ?! — ისევ ვახოს მივუბრუნდი.

— ისე სწრაფად მოხდა ეს ყოველივე, რომ უკან დახევაც კი ვერ მოვასწარი.

— ამიტომ ხომ არ მოტრიალდი უკან? ვარდნის დროს...

— რაო?! როგორ, მე დავეცი? — ფრიად გაუკვირდა ვახოს.

ლევანმა და მე კვლავაც ერთმანეთს გავხედეთ...

— ესე იგი, არაფერი გახსოვს?

— სერიოზულად? ლევან, მე წავიქეცი?!

— „წაიქეცი“ ცოტაა, შენ დავარდი და საათნახევარი ვერ გამოგიყვანე უძრავი მდგომარეობიდან.

— თქვენ რა, მეხუმრებით?

— ნამდვილად გეუბნები, ვახო, დაახლოებით საათნახევარი გონზე ვერ მოგიყვანე და ასე, უძრავად იწექი ქვებზე. ძლივს გაგიხსენი ყბა ენის ამოსაღებად, მოკლედ, კინაღამ...

ვახომ გაოცებული სახე მიიღო. ჯერ მე შემომხედა, შემდეგ ლევანს გახედა. შემდეგ ყბაზე მოისვა ხელი და გაბუტულივით ჩაილაპარაკა:

— ამიტომ მტკივა ასე ძლიერ ყბები? რას დაგინგრევია, ბიჭო, ჩემი სახე. — შესჩივლა ლევანს.

– Нет, конечно. И совсем не заметил, что прошло столько времени... Неужели валялся так долго?

Леван помог Вахтангу приподняться с "постели", и они вышли из пещеры. Мой взгляд уловил нож, оставленный Леваном на камне. Чтобы удостовериться, Я безотчетно взял его и взглянул на рукоятку. В самом деле, на пластмассовой пластинке видны вмятины от зубов. Удивительно! И странно, если то, что он говорит, было в самом деле, кто же из-за пределов мира сего пожелал вступить с ним в контакт и для чего. Когда ребята вернулись, Я опять подступил к Вахо с расспросами:

– До того, как приблизиться к месту падения, ты что-нибудь чувствовал?

– Нет, ничего.

– А когда ты увидел сияние, до того, как упасть?

– Но Я же не помню, что падал. Помню лишь ослепительный взгляд из пространства. Но светило так ярко и ошеломляюще, что невозможно было видеть ничего.

– А какая-нибудь конкретная мысль из сияния не исходила?

– Не помню. Ясно только, что Я полностью отключился от мира сего и от всего. Вот Леван говорит, что полтора часа Я лежал совсем неподвижно, но как прошло это время, не помню.

– С чем бы ты сравнил увиденное сияние?

– Ни с чем! Абсолютно ни с чем. Никаких сравнений с ним быть не может. Я уверен и убежден, что это явление неземное, не связанное с нашим миром!

– А не попал ли ты в длинный тоннель?

– Нет-нет!

– И стоял один на один с таким сиянием?

– Да! Никого другого не видел.

– Как же ты все это можешь объяснить?

– Я думаю, ты объяснишь мне, Гиви. Удивляюсь, почему все это привиделось именно мне. Ведь и Леван был там же...

Мы долго толковали о случившемся. Прикидывали – что означает треугольник, в который порой вписывается глаз. Такие изображения чаще всего делаются близ алтаря, у лампады. А это свидетельствует, что подобные знаки ставились издавна, что знали о сиянии в очень древние времена. Многие считают вписанный в

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— ვახო, მართლა არაფერი გახსოვს?

— მე არაფერი მახსოვს, არც დროის ფაქტორი მიგრძვნია. როგორ, საათნახევარი ვეგდე?..

ცოტა ხანში ლევანი და ვახო „საწოლებიდან“ წამოდგნენ და გამოქვაბულიდან გავიდნენ. იქვე, ერთ ლოდზე დადებულ საოჯახო დანას შევავლე თვალი. არ ვიცი რატომ და, მათი გადამოწმების მიზნით დანა ავიღე და ტარს დავხედე. მართლაც, დანის პლასტმასის ტარს ვახოს კბილები ეტყობოდა. საოცარია. მართალს ამბობენ! არადა დამაინტერესა, განა ვინ მოისურვა მიღმადან მასთან კონტაქტში შემოსვლა ან რატომ. როდესაც ბიჭები გამოქვაბულში დაბრუნდნენ, მე სხვა რამდენიმე შეკითხვა დავუსვი ვახოს:

— როდესაც იმ ადგილს უახლოვდებოდი, სადაც დაეცი, წინდაწინ თუ გრძნობდი რაიმეს?

— არავითარი.

— ძლიერი სიკაშკაშე როდის იხილე, დაცემამდე?

— მე დაცემა არ მახსოვს. მახსოვს მხოლოდ ის, თუ რაოდენ თვალისმომჭრელმა სინათლემ გამომხედა სივრციდან. ისეთი ძლიერი ნათება იყო, რომ მის გამო სხვა აღარაფერი ჩანდა.

— რამენაირი კონკრეტული აზრი თუ მოდიოდა მისგან...

— არ მახსოვს. ერთი კი ცხადია, რომ არც ამქვეყნიური დამამახსოვრდა რაიმე, საერთოდ გავითიშე. აი, ლევანი ამბობს, საათნახევარი იწექიო. როგორ გავიდა ეს „საათნახევარი“, აზრზე არა ვარ.

— რას შეადარებდი მის სიკაშკაშეს?

— უჰ, ვერაფერს, გამორიცხულია რაიმეს შეადარო იგი. ამაში დარწმუნებული ვარ, იგი არაამქვეყნიური მოვლენაა!

— გრძელი გვირაბი თუ გაიარე...

— არავითარი!

— მარტო იდექი სინათლის წინ?

— კი! სხვა არავინ მინახავს იქ.

— შეგიძლია ახსნა, რა დაგემართა...

— ეს შენ უნდა აგვიხსნა, გივი, იქნებ შენ გამაგებინო, მე რატომ ვიხილე ერთმა ასეთი უცნაური რამ, ლევანიც ხომ იქ იდგა...

ჩვენ იმ საღამოსაც ამავე საკითხზე ვმსჯელობდით. ბიჭებმა მთხოვეს განმემარტა მათთვის, თუ რას წარმოადგენს ის სამკუთხედი, რომელშიც თვალია ხშირად ჩახატული. ასეთი რამ შეინიშნება ძირითადად ეკლესიების საკურთხეველთა წინ, კანდელთან. ეს კი მეტყველებს, რომ ასეთი რამის არსებობა ადრეულ საუკუნეებშიც სცოდნიათ. ბევრნი მიიჩ-

12. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

треугольник глаз – одним из масонских символов, якобы связанных с темными силами. Ни в коем случае! Если масонские организации использовали "вписанный в треугольник глаз" в качестве одного из символов своего движения, то его на этом основании все же нельзя счесть за сатанинское проявление. Этот нередко встречающийся на грузинских фресках и иконах глаз – святой знак Господа, и он ни в коем случае не является носителем отрицательной энергии. Я кое-что помнил о нем и рассказал ребятам, что "вписанный в треугольник глаз" олицетворяет плененный во Вселенной черный космос, и в нем – в черном космосе плененного Господа! С одним, правда, нельзя не согласиться, что сам факт пленения Господа – явление отрицательное, в связи с чем весь мир ныне подвергается процессу деградации. И если предки эту реальность природы выражали символическим знаком и фиксировали в росписи храмов, видимо, святые мудрецы все же не ошибались.

Недавно нам с супругой довелось побывать в городе Эфесе. Нас пригласила сопровождать ее гостившая до того у нас американка грузинского происхождения. В Эфесе мы повидали многое такое, что не забудется никогда в жизни: стояли на плитах города, возведенного из камня примерно 3.200 лет тому назад и представлявшего крупнейший торговый центр, населенный ионийцами. Он расположен в Малой Азии, в Карии, на берегу Эгейского моря. Об изумительных деталях этого поразительного города мы побеседуем позже. Обещаю поместить и фотоматериалы с видами его сохранившихся древностей. А сейчас покажу лишь один знак-клеймо, обнаруженный мной на одной из устоявших под напором времен стен Эфеса. Прошу вас взглянуть на иллюстрацию. Видно не особенно четко, так как время смыло и стерло конкретность, но думаю, вы все-таки различите в верхней части рисунка треугольник с каким-то вписанным в него круглым объектом. Предполагается, что это изображение глаза; глаз сидит в большом Древе;

ნევენ, რომ სამკუთხედში ჩახატული თვალი — მასონური ორგანიზაციების ერთ-ერთი სიმბოლური ნიშანია, რომელსაც თითქოს ავ ძალებთან მივყავართ. არავითარ შემთხვევაში! თუ მასონურმა ორგანიზაციებმა „სამკუთხედში ჩახატული თვალი“ მათივე მოძრაობის ერთ-ერთ სიმბოლოდ გამოიყენეს, ეს სრულებითაც არ ნიშნავს, რომ „სამკუთხედში ჩახატული თვალი“ სატანური გამოვლინებაა. ამგვარად, ქართულ ფრესკებში და ხატებში შემჩნეული ეს ნიშანი — უფლის წმიდა ნიშანს წარმოადგენს და იგი არავითარ შემთხვევაში არ არის უარყოფითი ენერგიის მატარებელი. მე იმ საღამოს ბიჭებს ავუხსენი, რომ **„სამკუთხედში ჩახატული თვალი“ განასახიერებს — სასუფეველის შიგნით დატყვევებულ შავ კოსმოსს და მასში, შავ კოსმოსში დატყვევებულ უფალს!** (უმორჩილესად ვთხოვ ქართული ენის ყველა მცოდნეს, სიტყვა „სამკუთხედის“ ეზოთერულ შინაარსს დააკვირდეთ: „სამ-კუ-თ-ხე-დი). ერთში დაგეთანხმებით, რომ უფლის დატყვევების ფაქტი უკვე უარყოფით მოვლენას წარმოადგენს, რის გამოც სრულიად სამყაროა დღეს დეგრადირებული. და თუ უწინ ბუნების ამ რეალობას სიმბოლური ნიშანით გამოხატავდნენ და ტაძრების ფრესკებშიც აფიქსირებდნენ წინაპრები, ეს როგორ, განა რაიმე ეშლებოდათ წმიდა სამყაროს მოძღვრებს?..

ამას წინათ ქალაქ ეფესოში გახლდით მეუღლითურთ. სამოგზაუროდ დაგვპატიჟა ქართული წარმოშობის ერთმა ამერიკელმა ქალბატონმა, რომელიც სტუმრად ჩამოვიდა ჩემთან. ისეთი რამ ვიხილეთ იქ, ამას რა დამავიწყებს ჩემს ცხოვრებაში: ვიდექით დაახლოებით 3.200 წლით უკან აგებულ ქვის ქალაქში, რომელიც იონიელებით დასახლებულ უდიდეს სავაჭრო ცენტრს წარმოადგენდა. იგი მდებარეობს მცირე აზიაში, კარიაში, ეგეოსის ზღვის პირას. ამ საოცარი ქალაქის ბევრ საინტერესო დეტალზე მოგვიანებით გავისაუბროთ. გპირდებით ფოტომასალითაც გიჩვენოთ ამ ქალაქის დღეისათვის შემორჩენილი ხედები. ამჯერად კი მხოლოდ ერთ დამღა-ნიშანს წარმოგიდგენთ, რომელიც ეფესოს ერთ-ერთ გადარჩენილ კედელზე მივაკვლიე. გთხოვთ ამ ილუსტრაციას დახედოთ (თქვენგან მარცხნივ), ცუდად კი ჩანს, დროს ჩამოურეცხავს მისი კონკრეტულობა, მაგრამ ვფიქრობ აუცილებლად შეამჩნევდით სურათის ზემო ნაწილში სამკუთხედს, რომელშიც მრგვალი ობიექტია ჩახატული; მრგვალში თვალია ნავარაუდევი; თვალი დიდ ხეში ზის; ხე ორ მსხვილ ფესვად იყოფა და ვიღაც წვერებიან მამაკაცს ეყრდნობა მხრებზე. ამ ფაქტს კი ისევ და ისევ სამყაროს ავტორთან მივყავართ... მაშასადამე, „სიცოცხლის ხის“ პირველი ჰოლოგრამის ავტორიც ადამიანია, უძლიერესი რწმენითა და სიტყვით, ანუ კაცი ვინმე — „პრაჯაპატი“... (ინდური კოსმოგონიის

Древо делится на два мощных корня и опирается на плечи какого-то бородатого мужчины. И этот факт вновь и вновь ведет и направляет нас к творцу, автору мира. Таким образом, и автор первичной голограммы Древа жизни – человек – с его могучей верой и Словом, или "некий муж" – "праджапати" *(по индийской космогонии)*, творец и создатель всего сущего! Я привел эту иллюстрацию в доказательство того, что о сущности вставленного в треугольник ока известно было в древности и эфесцам. Повторю еще раз, что "вставленный в треугольник глаз" – это микромодель мироздания, проявляющаяся и в каждом живом организме. Шумеры тоже рисовали глаз таким, каким он изображен на этой иллюстрации *(справа)*.

Один вывод попытаюсь сделать сейчас же о том, что мой друг в тот так взволновавший нас день попал, видимо, под сверхвоздействие Древа. Но почему только он, в то время как там находился и его спутник... Этот факт объяснить труднее, в связи с чем Я вернусь к нему позже, когда коснусь вопроса о Троице.

А сейчас продолжим суждения о феномене великого Древа. Я опишу вам и второй случай, когда обыкновенный смертный с помощью Древа жизни узрел Божий град. Об этом мне рассказали в Турции.

* * *

მიხედვით), რომელმაც შექმნა ყველაფერი. აი, რატომ გიჩვენეთ ეს ილუსტრაცია, რომ ფაქტია, სამკუთხედში ჩასმული თვალის არსი ეფესელთა მიმართაც ყოფილა იმ საუკუნეებში ცნობილი. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ სამკუთხედში ჩასმული თვალი — სამყაროს მიკრომოდელია, რაც ყოველ ცოცხალ ორგანიზმშიც იჩენს თავს. შუმერები კი ასე ხატავდნენ თვალს...

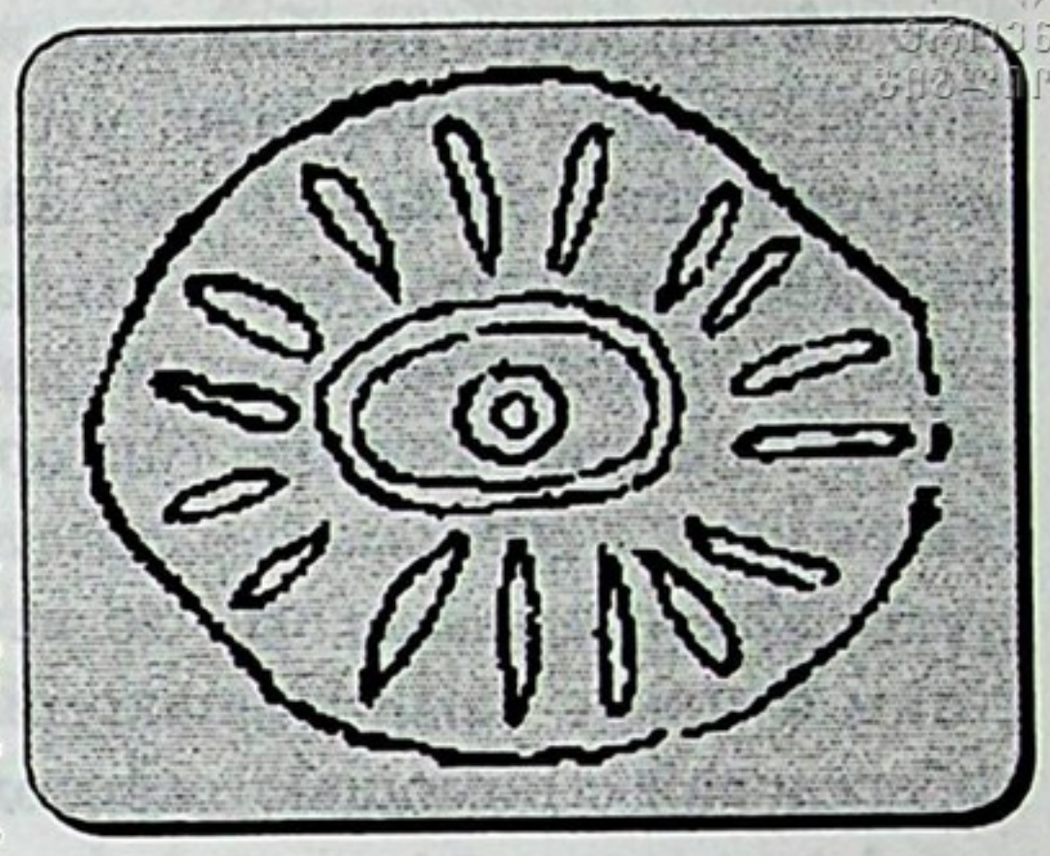

(გთხოვთ, ეს მეორე ილუსტრაციაც იხილოთ, აქვე, ზემოთ).

ერთის დასკვნას ახლავე შევეცდები, რომ ჩემი ძმაკაცი იმ დღეს დიდი „ხის“ ზეგავლენის ქვეშ უნდა მოქცეულიყო. მაგრამ, რატომ, მხოლოდ და მხოლოდ იგი, როდესაც იქვე იმყოფებოდა ჩვენი მეორე ძმაკაციც... ამრიგად, ეს უფრო რთული ასახსნელი თემაა, რის გამოც მოგვიანებით — „სამების“ საკითხის განმარტებისას ვისაუბრებთ.

ამჯერად კი საუბარი კვლავაც დიდი „ხის“ ფენომენზე უნდა განვითარდეს. ახლა გიამბობთ მეორე შემთხვევას, როდესაც უბრალო ადამიანმა „სიცოცხლის ხის“ დახმარებით ღვთის ქალაქი იხილა. ეს ამბავი თურქეთში მითხრეს.

* * *

ბატონი სადეთთინ ტექსოი და მე
Господин Садеттин Тексой и Я

В дни моего пребывания в Турции поступило сообщение, что раскрытием тайны Лазаря очень заинтересовался директор одного из главных каналов телевидения Стамбула, господин **Садеттин Тексой.** Нас пригласили к нему... *(Приложенное фото сделано в его рабочем кабинете).* Но до встречи с ним самим с нами познакомился и побеседовал с помощью переводчика сотрудник того же канала, один из помощников господина Тексоя. Конечно, последовало угощение – заваренный и настоенный по-особому, очень вкусный турецкий чай... Но нашему удивлению не было предела, когда мы заметили в руках нашего радушного гостеприимца мою книгу. Он нам, в частности, сказал, что по этой книге, сопровождающейся переводом на английский язык *(не знаю, как она туда попала)*, им впервые стало известно о возможном раскрытии в Грузии табу Лазаря, и они особенно живо интересуются этим вопросом, потому что некоторое время тому назад стали свидетелями такого случая...

И вот, что он нам рассказал...

Немного времени спустя после окончания Второй мировой войны один из самолетов военно-разведывательной службы *США* летел над Атлантическим океаном. Внезапно летчик заметил, что самолет охватило каким-то ярким светом. Он, должно быть, вгляделся... – продолжал свой рассказ молодой турок, – и что видит: из вод океана пробивается ярчайшее сверхсияние, сквозь которое просматривается некий неземной город. Как уже потом он писал в своей книге, ему запретили предавать этот факт огласке. Но ближе к старости он все же описал его и издал книгу. Так спустя десятилетия он и стал достоянием гласности. Позже книга американского летчика попала в руки сотрудников турецкого телевидения и они проявили к ней глубокий интерес. Особенно запечатлелась в памяти информация о том, что где-то, в глубинах земли,

თურქეთში ყოფნისას შემატყობინეს, რომ ლაზარეს აღდგინების საიდუმლოთი ძალზედ დაინტერესდა სტამბულის ერთ-ერთი მთავარი არხის დირექტორი, ბატონი **სადეთთინ ტექსოი.** მიგვიწვიეს... (აი, ისიც, სურათზე, ვიმყოფებით მის სამუშაო კაბინეტში). მაგრამ ვიდრე იგი სასაუბროდ მიგვიღებდა, მანამდე გაგვეცნო და თარჯიმნის დახმარებით გაგვესაუბრა ამავე არხის თანამშრომელი, ბატონი ტექსოის ერთ-ერთი თანაშემწე. რაღა თქმა უნდა, თავდაპირველად თურქულად დაყენებული გემრიელი ჩაი მოგვართვეს... მაგრამ ჩვენს გაოცებას საზღვარი არ ჰქონდა, როდესაც მასპინძელს ხელში ჩემი წიგნი შევამჩნიეთ. კერძოდ, მან გვითხრა, რომ როდესაც მათ ამ წიგნის ინგლისურენოვანი გამოცემით საქართველოში აღმოჩენილი ლაზარეს ამბავი გაუგიათ პირველად (არ ვიცი, როგორ მოხვდა ეს წიგნი მათთან), იმიტომ უფრო დაინტერესებულან ამ საკითხით, რომ მანამდე ერთი ასეთი შემთხვევის მოწმენი გამხდარან...

და მასპინძელმა გვიამბო...

მეორე მსოფლიო ომის დამთავრების შემდეგ, ამერიკის სამხედრო სადაზვერვო დანიშნულების ერთ-ერთი თვითმფრინავი ატლანტიკის ოკეანეზე მიფრინავდა. უეცრად მფრინავმა შენიშნა, რომ მისი თვითმფრინავი როგორიღაცა უცხო სინათლემ მოიცვა. ალბათ, მფრინავი მიმოიხედავდა... და რას ხედავს: ოკეანის წყლიდან კაშკაშებს ზესინათლის ნაკადი, რომელშიც არაამქვეყნიური ქალაქი მოჩანს. როგორც მისი წიგნი მოგვითხრობს, — განაგრძო საუბარი ახალგაზრდა თურქმა, — ამერიკელებს მფრინავისათვის აუკრძალავთ ამ ფაქტის გახმაურება, რის გამოც ათეული წლების მანძილზე მსოფლიომ ვერ გაიგო ეს ამბავი. მაგრამ სიკვდილის წინ მფრინავს წიგნად დაუწერია ეს ყველაფერი და გამოუცია. აი, ასე გავრცელდა ათწლეულების მიღმა მომხდარი ფაქტი. ამერიკელი ავტორის ეს წიგნი შემთხვევით წაუკითხავთ სტამბულის ტელევიზიის წარმომადგენლებს და ფრიად დაინტერესებულან. ფაქტიურად, მათ მეხსიერებაში ჩაებეჭდათ ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ სადღაც, მიწაში, ზე-ქალაქი უნდა მდებარეობდეს. ამ დროს, მათ ხელთ უვარდებათ ჩემი წიგნის პირველი ტომი (ქართულ-ინგლისურ ენაზე გამოცემული), სადაც მეც იგივეს ვატყობინებ მკითხველს, რომ ბიბლიაში აღწერილი ღვთის სამოსახლო, ე.წ, — „სიონის წმიდა ქალაქი“ რეალურად არსებობს და იგი მდებარეობს კავკასიის ქვეშ მიგნებულ გიგანტურ სიცარიელეში. აი, ამან გააოგნა თურმე სტამბულის ტელევიზიის თანამშრომლები.

ამ დროს საუბარი შეგვაწყვეტინეს და გვითხრეს, რომ ბატონმა ტექსოიმ დაამთავრა მისი ერთ-ერთი სხვა გადაცემის მონტაჟი, და რომ მზად არის მიგვიღოს.

должен располагаться сверхгород. Вслед за тем к ним попадает первый том этой книги *(издание с английским переводом)*, в котором Я сообщаю читателю о том, что описанный в Библии так называемый – "Божий град" реально существует и находится в обнаруженном гигантском пустом пространстве под Закавказьем. Вот это и ошеломило сотрудников Стамбульского телевизионного канала.

Тут нашу беседу прервали и сообщили, что господин Тексой завершил монтаж своей передачи и готов нас принять.

Мы прошли в его кабинет, и телекамера фиксировала на пленку все наши передвижения. Разумеется, была записана и вся наша беседа. К концу ее господин Тексой поделился с нами своим намерением приехать весной в Грузию и на месте осмотреть и запечатлеть Нунисский каменный комплекс.

Мы сфотографировались вместе на память и расстались.

•••

Сейчас мне хочется рассказать и о третьем факте, зафиксированном еще до второго, но на сей раз без участия сверхсияния...

Еще до издания второго тома этой книги, при подготовке его, Я отправился в Турцию с целью напечатать там суперобложку. В один из дней пребывания в Трапезунде за чаем в чайхане Я сказал супруге: "Вот было бы хорошо встретиться с кем-нибудь из местного телевидения", – на что она мне ответила: "Конечно, встретимся, если на то будет воля Божья"!

В этот момент к ближайшему от нас столу подошли двое молодых людей, сели и поставили рядом с собой большую телекамеру с микрофоном. Мы с женой переглянулись – "да ведь это, кажется, телевизионщики..." – и Я, извинившись, подошел и обратился к ним. Один немножко, вроде меня, говорил по-английски, и этого оказалось достаточно, чтобы мне удалось им объяснить – если они меня внимательно выслушают, то окажутся перед лицом великой сенсации. К тому же Я передал им имевшийся у меня текст на турецком языке. Между прочим, молодые люди оказались работниками "Канала-D", центрального телевидения Стамбула. Поразительное совпадение!

Пока они ждали заказанного чая, один из двух быстро прочел переданный мною текст, подошел к нашему столу, спросил – не знаю ли Я в Трапезунде кого-либо из грузин, владеющих турецким языком, чтобы тут же снять небольшой сюжет.

ჩვენ მის კაბინეტში შევედით. ტელე-კამერა უკვე ჩაერთოთ და ჩვენი იქ შესვლაც კი ფირზე დააფიქსირეს. რაღა თქმა უნდა, დაფიქსირდა ჩვენი სრული საუბარიც. ბოლოს, ბატონი ტექსოი საქართველოში ჩამოსვლას შემპირდა გაზაფხულზე და ნუნისის სრულ კომპლექსსაც ადგილზე დავაფიქსირებთო.

ჩვენ იმ საღამოს სამახსოვრო ფოტოები გადავიღეთ და ერთმანეთს დავემშვიდობეთ.

* * *

მსურს გიამბოთ მესამე ფაქტიც, რომელიც მეორე ფაქტის წინ დაფიქსირდა, ოღონდ, ამჯერად ზესინათლის გარეშე...

ამ წიგნის მეორე ტომის გამოცემამდე, თხელი ყდის დასტამბვის მიზნით მივლინებით გავემგზავრე თურქეთში, ოღონდ, იმჯერად ქალაქ ტრაპიზონში. მეუღლეც თან მახლდა. ვზივართ ერთ დღეს „ჩაიხანაში“ და ჩაის ვსვამთ. მე მეუღლეს შევჩივლე: „ამათი ტელევიზიის ხალხი მაინც შემახვედრა-მეთქი“. მეუღლემ მიპასუხა: „უფალს თუ სურს, შეგახვედრებსო“!

ვხედავთ, ჩვენს წინ, მეორე მაგიდასთან ორი ახალგაზრდა მივიდა, დიდი ტელე-კამერა მიკროფონთან ერთად იქვე დადეს და მაგიდას მიუსხდნენ. ჩვენ ერთმანეთს შევხედეთ — „აქაური ტელესტუდიის თანამშრომლები ჩანან...“ — და მოკრძალებით მათთან მივედი. ერთ-ერთმა ჩემსავით სუსტი ინგლისური იცოდა, მაგრამ საკმარისი აღმოჩნდა გაეგო, რომ თუ ისინი ყურადღებით მომისმენდნენ, საკაცობრიო დიდი სენსაციის წინაშე აღმოჩნდებოდნენ. თან, თურქულ ენაზე წინდაწინ მომზადებული ტექსტებიც გადავეცი. სხვათაშორის, ის ორი ახალგაზრდა სტამბულის ცენტრალური ტელევიზიის „კანალ-D“ არხის თანამშრომლები აღმოჩნდნენ. საოცარია!

ვიდრე შეკვეთილ ჩაისა და ნამცხვარს მიუტანდნენ მათ, ორიდან ერთ-ერთმა სწრაფად გადაიკითხა ჩემი გადაცემული თარგმანი, ადგა, მაგიდა მიატოვა და ჩვენთან მოვიდა. მკითხა, ხომ არ ვიცნობდი ტრაპიზონში ისეთ ქართველს, ვინც კარგად იცოდა თურქული ენა, ახლავე სიუჟეტს გადაგიღებთო.

— რა ვქნათ... — მივუბრუნდი მეუღლეს. — და გამახსენდა, რომ ქალაქის ქვედა ნაწილში, იქ, სადაც „რუსკი ბაზარია“, წინა დღეს გავიცანით თბილისელი ახალგაზრდა, რომელმაც ასე თუ ისე, იცოდა თურქული ენა. გადავწყვიტეთ ყველა ერთად წავსულიყავით ქვემოთ. სტამბულის

Я вспомнил, что в нижней части города, близ "Русского базара" недавно познакомился с юношей из Тбилиси, который более или менее сносно понимал и говорил по-турецки. Мы решили все вместе отправиться туда. Молодые люди оставили стол, быстро остановили такси, и, отыскивая у базара помещение, в котором работал тбилисский парень, Я в душе возносил к Господу молитвы о даровании удачи.

И вот опять поразительное совпадение:

– Батоно Гиви, здравствуйте! Как вы здесь оказались?

Я оглянулся... Кто-то говорит со мной на чистом грузинском языке, но узнать его Я не могу.

– Не узнаете? Помните, вы мне подарили в Тбилиси книгу о нунисских тайнах, о Харагоули. Неужели не помните? Чем могу быть вам полезен? Я живу здесь, в Турции.

–. Минуточку... А турецкий вы знаете? – Он смеется:

– Я гражданин Турции, здесь, в Трапезунде читаю лекции в одном из высших учебных заведений.

– Со мною двое турецких репортеров, и они могут записать беседу со мной. Не найдется ли у вас время помочь нам?

– С удовольствием!

Только было переглянувшись с супругой, Я чуть не перекрестился в благодарность Господу за неожиданный сюрприз, как вспомнил – нахожусь в исламском государстве, и почему-то воздержался. Вот так, по воле судьбы, мне был послан переводчик – турок грузинского происхождения, с которым в первый раз Я встретился еще в 1994 году в Тбилиси, в кабинете руководителя одной из небольших организаций, и передал на память свою книгу. Но пройдет время, и однажды он меня остановит в Трапезунде с удивлением: "Батоно Гиви, здравствуйте, как вы здесь оказались"...

В течение двух часов он безвозмездно переводил стамбульским телевизионщикам историю возможного предстоящего раскрытия табу Лазаря. Между прочим, и сами турки были очень довольны нашей встречей и даже с некоторым подозрением полюбопытствовали – в самом ли деле она была случайной.

Турки унесли с собой наши интервью. Какая их постигла судьба, Я еще не знаю. Но, в результате, интервью, взятое господином Тексоем, оказалось для Стамбульского телевидения вторым.

Хочется прокомментировать и первый, и второй случаи. Т.е.

ტელევიზიის ახალგაზრდებმა მიატოვეს მაგიდა და სასწრაფოდ ტაქსი გააჩერეს.

მანქანიდან რომ გადმოვედით, მივიხედ-მოვიხედე, რათა ის შენობა მომეძებნა, სადაც თბილისელი ბიჭი მუშაობდა. თან ვფიქრობ: „უფალო, დამეხმარე, სასწრაფოდ მოიმოქმედე რაიმე, მთარგმნელია საჭირო“...

მოხდა კიდევ ერთი საოცრება: გვერდიდან ვიღაც მესალმება:

— ბატონო გივი, გამარჯობათ. აქ საიდან გაჩნდით?

მივიხედე... ვიღაც გამართული ქართულით მესაუბრება, მაგრამ ვერ ვიცანი.

— ვერ მიცანით? თქვენ მე წიგნი მაჩუქეთ თბილისში, თქვენი წიგნი, ნუნისის საიდუმლოზეა დაწერილი, ხარაგოულზე, აღარ გახსოვართ? რით მოგემსახუროთ, მე აქ ვცხოვრობ, თურქეთში.

— ერთი წუთით... თურქული იცით? — იცინის.

— მე თურქეთის მოქალაქე ვარ, ლექციებს ვკითხულობ აქ, ტრაპიზონის ერთ-ერთ უმაღლეს სასწავლებელში.

— უკაცრავად და, ამ თურქ რეპორტიორს ჩემი საუბრის ჩაწერა სურს. ენა კი არ ვიცი. თავისუფალი დრო თუ გექნებოდათ, იქნებ დამხმარებოდით...

— სიამოვნებით!

მე და ჩემმა მეუღლემ კმაყოფილებით გადავხედეთ ერთმანეთს და ის იყო პირჯვარი უნდა გადამესახა უფლის წინაშე ასეთი მოულოდნელი სიურპრიზისათვის, რომ გამახსენდა — ისლამურ სახელმწიფოში ვიმყოფებოდი და რატომღაც თავი შევიკავე. აი ასე, ღვთის ნებითა და გადაწყვეტილებით, თვით განგებამ ცხვირწინ გამომიცხადა მთარგმნელი — ქართული წარმოშობის თურქი, რომელთანაც პირველად ჯერ 1994 წელს შემახვედრა თბილისში, საღამოს, ერთი მყუდრო ორგანიზაციის დირექტორის კაბინეტში, რათა იგი გამეცნო და მისთვის ჩემი ახლადგამოცემული წიგნი გადამეცა საჩუქრად. თურმე ნუ იტყვით, გავა ოთხი წელი, ერთ დღეს ტრაპიზონში შემხვდება იგი და შემაჩერებს — „ბატონო გივი, გამარჯობათ, აქ საიდან გაჩნდით“...

ორი საათის განმავლობაში უანგაროდ გადაუთარგმნა სტამბულის ტელევიზიის წარმომადგენლებს ლაზარეს ტაბუს გახსნის ამბავი. სხვათაშორის, ჩვენი შეხვედრის ფაქტით თურქი რეპორტიორებიც აღტაცებულები დარჩნენ და ეჭვით იკითხეს — მართლა შემთხვევით შეხვდითო?..

თურქებმა ჩვენი ინტერვიუ ჩაწერეს და წაიღეს. თუ რა ბედი ეწია ამ გადაცემას, ჯერ არ ვიცი. ამგვარად, ბატონი ტექსოის ინტერვიუ რიგით მეორე აღმოჩნდა სტამბულის ტელევიზიისათვის.

интересно было бы знать, чем с эзотерической позиции объясняются неожиданные контакты людей со сверхсиянием. Проанализируем и сопоставим еще раз случаи с Вахо и американским летчиком...

••••

"Древо", слово и явление

Осваивая и разрабатывая эту тему, мы постепенно приближаемся к объяснению сущности Троицы, что должно явиться венцом эзотерических суждений. Ряд ответвлений мировой религии отрицает существование Троицы, но это неправомерно. Троица существует, являя собой феномен, у которого нет начала. Исходя из этого, не будет у нее и конца. Если провидению угодно и все пять томов этой книги выйдут в свет, то в пятом томе будет дан основательный разбор сущности Троицы, и на этом мы завершим свое эзотерическое обозрение. Посмотрим... Пока же понемногу начнем закладывать основы будущих суждений, многими все еще не воспринимаемых о Троице. На первый раз коснемся этих двух фактов, могущих быть объясненными только и только через механизм Троицы. Иной, лучший способ их объяснения пока что мне не видится.

Итак, на склоне крепости "Уплисцихе" Вахтанг узрел сверхсияние. Но рядом с ним находился его друг, которому это явление не открылось. Вот как это объясняется...

Фиксирование кем-то подобного явления – настолько убедительный аргумент, что очевидец не может отрицать его, даже если он совсем неверующий. Поэтому он обычно долго после события с глубоким чувством рассказывает о том, что с ним произошло и как он однажды увидел сверхсияние. В моменты подобного повествования его слова приобретают особую силу сверхвоздействия лишь потому, что факт словесной передачи и описания события ложится в основу используемых для этого звуков, а такие звуки содержат запредельный свет – "ли"! Это означает, что рассказчик в момент воспоминания о видении вновь внутренним зрением воспринимает то, о чем ведет повествование. Вот, что подразумевается под грузинском словом – "хма-ли"... *(1. "хмали" – меч; 2. "хма-ли" — духовный звук)*, и вот почему его звуки обладают силой

ახლა კი კომენტარები უნდა გავაკეთო პირველი და მეორე შემთხვევის თაობაზე. ანუ, ალბათ საინტერესო იქნებოდა გვცოდნოდა, თუ როგორ აიხსნება ეზოთერული თვალთახედვით ვინმეს მიმართ ზესინათლის დაკონტაქტების ფაქტი. მოდით, კვლავაც ვახსა და ამერიკელი მფრინავის შემთხვევები განვიხილოთ...

* * *

„ხე“, სიტყვა და ხილვა

ამ თემით ნელ-ნელა ვუახლოვდებით „სამების“ არსის განმარტებას, რაც ეზოთერული აზროვნების გვირგვინს წარმოადგენს. მსოფლიო რელიგიის ზოგიერთი განშტოება უარყოფს „სამების“ არსებობას, მაგრამ ეს შეცდომაა. „სამება“ არსებობს და იგი ის ფენომენია, რომელსაც არ გააჩნია საწყისი. აქედან გამომდინარე, მას არ ექნება ბოლოც. თუ დიდმა ნებამ ინება და ამ წიგნის ხუთივე ტომი გამოვა, მეხუთე ტომში საფუძვლიანად განვიხილავთ „სამების“ არსს და ამით ეზოთერულ აზროვნებას ამოვწურავთ. ვნახოთ... მანამდე კი, ასე, გზადაგზა ჩავუფინოთ ჩვენს აზროვნებას „სამების“ საძირკველი, რაც ერთობ მიუწვდომელი გამხდარა ბევრისათვის. ამჯერად ეს ორი ფაქტი განვიხილოთ, რომლებიც, მხოლოდ და მხოლოდ „სამების“ მექანიზმით განიმარტება. წინააღმდეგ შემთხვევაში, სხვა უკეთესი ახსნა ვერ მივუსადაგე.

მაშასადამე, ქალაქ „უფლისციხის“ ფერდობზე ვახომ ზესინათლე იხილა. მაგრამ იქვე იმყოფებოდა მისი მეგობარი, რომელმაც იგივე მოვლენა ვერ დაინახა. აი, როგორ განიმარტება ეს...

როდესაც ხილვა დაფიქსირდება ვინმეს მიმართ, ეს ისეთი მტკიცე არგუმენტია, რომ მისი მხილველი ვერ უარყოფს ამას, ფრიად ურწმუნოც რომ იყოს იგი. ამიტომ, იგი მთელი გრძნობითა და სიმართლით მეტყველებს მომავალში, თუ როგორ იხილა ერთ დღეს ზესინათლე. ამ დროს მისი სიტყვები განსაკუთრებით ზემოქმედია იმიტომ, რომ ხილვის თხრობის ფაქტი საფუძვლად ედება მისი მხილველის ბგერას და ამგვარი ბგერა მილმიერ სინათლეს — „ლის“ შეიცავს. ეს კი ნიშნავს, რომ მთხრობელი ხილვის გახსენების მომენტშიც შინაგანად ხედავს იმავე ნათელს, რაზედაც იგი გვიამბობს. აი, რა იგულისხმება სიტყვაში „ხმა-ლი“, და აი რატომ არის ასეთი ბგერა ძლიერმოქმედი. ალბათ უკვე გასაგებია, რომ არც ჩემი ძმაკაცი და არც ამერიკელი მფრინავი არ წარმოადგენენ ბიბლიურ პერსონაჟებს.

сверхвоздействия. Видимо, всем понятно, что ни мой друг, ни американский летчик персонажами Библии не являются.

Мне известно и множество других случаев, когда в ареал сверхсияния попадали обыкновенные люди. Это обусловлено виденным ими явлением, о котором они позже рассказывали. Т.е. **поскольку видел – сказал, поскольку сказал – видел!** Вот одна из главных формул сущности Троицы.

Со мной, видимо, не согласятся и вступят в спор по этому вопросу множество фарисеев, утверждая, что святой состав Троицы – Отец, Сын и святой Дух, не предполагает обыкновенного, земного бытия, так как, по мысли большинства, Троица – только и только сверх-Отец с Сыном и Духом святым. Вот и все! Но мне думается и Я уверен, что духовный интеллект сегодняшних фарисеев не осознает глубин механизма Троицы, они не имеют представления о том, что каждый этап нашего бытия – рождение, жизнь и смерть – осуществляется по программе Троицы. Это касается не только человека, но и животных, и растений, и любого нашего действия.

Почему Вахо увидел око, заключенное в треугольник? Потому что позже сам же об этом рассказал. И почему он это сказал? Да потому, что видел! Аналогичная формула применима и к американскому летчику, узревшему сквозь поток сверхсияния из океана сверхгород – обитель Бога.

Оба эти случая зафиксированы в XX веке. Но ведь было бы интересно знать – как в охваченном ныне тьмою космосе проявилось подобное сверхсияние? Полный ответ на этот вопрос вам будет предложен ниже... *(см. "Секрет молнии").*

Читатель безусловно прав в вопросе о том, что, если ныне множество людей проявляет интерес к духовному миру, и в связи с происходящими явлениями распространяет всевозможную информацию о них, то можно ли всему этому доверять? Вдумайтесь, сколько слухов распространилось о лжевидениях, сатанинским суждениям о которых прямо-таки нет предела. Например, одна моя знакомая утверждает, что имеет непосредственную связь с Богом-Отцом и что Он ниспосылает ей всяческую информацию. Порой эта женщина пророчит в посланиях, но ни одно ее пророчество доныне не сбылось. Что же это такое? – Ложь! Мне знаком и молодой человек, который утверждает, что сам является богом-отцом! Каково...

უამრავი შემთხვევა ვიცი, როდესაც ზესინათლის არეალში ჩვეულებრივი ადამიანებიც ხვდებიან. მაშასადამე, ამას განაპირობებს მათივე ნანახი ხილვა, რაზედაც მოგვიანებით გვიამბობენ. ამრიგად, **რადგან იხილეს, თქვეს; რადგან თქვეს, — იხილეს!** აი, „სამების“ არსის ერთერთი მთავარი ფორმულა!

აქაც ბევრი ფარისეველი გამომედავება ამ საკითხში, რომ „სამების“ წმიდა შემადგენლობა — მამა, ძე და სულიწმიდა, არ უნდა ითვალისწინებდნენ ჩვეულებრივი ადამიანების ყოფიერებას, ვინაიდან, უმრავლესობის აზრით, „სამება“ მხოლოდ და მხოლოდ ზე-მამაა, მისი ძითა და სულიწმიდით. მორჩა და დამთავრდა! მაგრამ მიმაჩნია და დარწმუნებული ვარ, თანამედროვე ფარისეველთა სულიერი ინტელექტი ვერ ათვითცნობიერებს „სამების“ მექანიზმის სიღრმეს და წარმოდგენა არა აქვთ იმაზე, რომ ჩვენი ყოფიერების ყოველი დეტალი — დაბადება, სიცოცხლე და გარდაცვალება — „სამების“ პროგრამით ხორციელდება. ეს ეხება არა მხოლოდ ადამიანს, არამედ ცხოველებს, მცენარეს, ბოსტნეულს; ჩვენს ყოველ მოქმედებას.

რატომ იხილა ვახომ სამკუთხედში ჩასმული თვალი? იმიტომ, რომ მოგვიანებით მანვე თქვა ეს; და რატომ თქვა ასეთი რამ? იმიტომ, რომ იხილა! ანალოგიური ფორმულა მიესადაგება იმ ამერიკელ მფრინავსაც, რომელმაც ოკეანიდან ზესინათლის ნაკადით უზენაესის საცხოვრისი ზექალაქი იხილა.

ეს ორივე შემთხვევა დაფიქსირდა მე-20 საუკუნეში. მაგრამ ხომ საინტერესო იქნებოდა გვცოდნოდა, რომ, თუ დღეს კოსმოსში სიბნელეა, საიდან გამოვლინდა ასეთ სიბნელეში ზესინათლე? ამ შეკითხვის სრული პასუხი ქვემოთაა შემოთავაზებული... (იხ., „ელვის საიდუმლოება“).

მკითხველი ერთ საკითხში სწორია, რომ თუ დღეს უამრავი ხალხია სულიერი სამყაროთი დაინტერესებული, და თუ ბევრი მათგანი ხილვებიდან გამომდინარე ათას ინფორმაციას ავრცელებს, მაშ, ვენდოთ მათ? და შეხედეთ, რაოდენ იმატა ცრუ ხილვებმა, რომელთა სატანურ სწავლებას აღარ დაადგა ბოლო. მაგალითად, ერთი ჩემი ნაცნობი ქალი გვიმტკიცებს, რომ უშუალო კავშირი აქვს ზე-მამასთან და რომ ყოველ ინფორმაციას აწვდის თვით უზენაესი. ქალბატონი ხშირად წინასწარმეტყველებს კიდეც წერილებით, მაგრამ დღემდე არ გამართლებულა არცერთი მისი წინასწარმეტყველება. რა ხდება? — ცრუა! ვიცნობ მეორე ახალგაზრდასაც, რომელიც გვიმტკიცებს, რომ თვითონ არის იგი ზე-მამა! როგორია...

მაშ, რითი დავასკვნათ, რომელი ხილვაა სწორი? — ნაყოფით! საკმარისია ხილვის ხარისხს დავაკვირდეთ და მომენტალურად გახდება

Так как же нам разобраться, какое явление истинно? Через результат! Достаточно приглядеться к качеству видения, как моментально становится ясным, где и в чем заключена неправда. Происшедшее с Вахо и американским летчиком интересно тем, что их видения оказались реально-содержательными и подтверждали сохранившиеся в том или ином виде знания древних. В этом и заключается их значение. Итак, Я убежден, что причиной видения оказывается слово.

Но все-таки возникает некоторое сомнение: допустим, что кто-то узрел явление. Допустим также, что причиной его было слово, хотя слово во всех случаях произносится после видения. Но в предыдущем томе Я высказал предположение, что для реализации высказанного слова необходимо белое поле, без которого кодированная в слове мысль не сможет утвердиться в материальном мире. Здесь следует поставить другой вопрос: чем было обусловлено проявившееся в сем мире высказанное Вахо и американским летчиком позже явления слово, при том, если для вибрации логоса предельно необходимо белое поле, которое в сегодняшнем мире стало очень большой редкостью. И здесь мы сталкиваемся с феноменом великого Древа, без которого явление не существует. Точнее, если великое Древо не даст нам белого поля, порожденное словом явление прийти в действие в сем мире не сможет. Остается предположить, что в обоих случаях проявилось сверхвоздействие духовных древ, под которое подпали и Вахо, и американский летчик. Но ведь Древо вроде одно?..

Разовьем эту тему дальше...

Присматриваясь к словам древнегрузинского происхождения, обнаруживаю в них множество значений. Например, слово "джоджохэти" *(ад)* в одном случае означает "скопище злых сил", гнездящихся в земле, но параллельно напоминает о каких-то малых деревьях. Вчитайтесь: "джоджо" *(маленький, небольшой, карликовый)* "хэти" *(Древа)*. Видимо, закономерным будет вывод о том, что, по свидетельству Библии, существует одно особое, главное Древо, ставшее Древом жизни, но наряду с ним и ряд малых Древ, наличе которых связано с адом, подземельем. Проверим это мое предположение сведениями из Ветхого завета...

Некогда, в просторах Эдема: "Произрастил Господь-Бог из "qуэканы" всякое дерево, приятное на вид и хорошее для пищи,

გასაგები, ვინ ცრუობს ან არა. ვაზოსა და ამერიკელი მფრინავის ფაქტები იმით არის საინტერესო, რომ რეალურია მათი ხილვების შინაარსი და ძველების მიერ შემორჩენილ ცოდნას ეპასუხებიან. აი, რა არის აქ საინტერესო.

მაშასადამე, როგორც ვრწმუნდები, სიტყვაა ხილვის მიზეზიც.

მაგრამ მაინც იბადება ეჭვიანი შეკითხვა: დავუშვათ ვინმემ ხილვა იხილა. მოდით დავიჯეროთ, რომ სიტყვაა ამისი მიზეზი, თუმც სიტყვა ყველა შემთხვევაში ხილვის შემდეგ ითქმება. მაგრამ წინა ტომში გამოითქვა ვარაუდი, რომ ნათქვამ სიტყვას რეალიზაციისათვის ესაჭიროება თეთრი ველი, ურომლისოდაც სიტყვაში კოდირებული აზრი ვერ გამომყარდება წუთისოფელში. აქ უნდა დაისვას მეორე ასეთი შეკითხვა, თუ რამ განაპირობა ვაზოსა და ამერიკელი მფრინავის გვიან ნათქვამი სიტყვები (ხილვის შესახებ) ამასოფელში გამომჟღავნებულიყო, რამეთუ ლოგოსის ვიბრაციებს აუცილებლად ესაჭიროება თეთრი ველი, ასეთი რამ კი დღეს სამყაროში ფრიად დიდ იშვიათობას წარმოადგენს. აქ ჩვენ აღმოვჩნდით დიდი „ხის“ ფენომენთან, ურომლისოდაც ხილვა არ არსებობს. უფრო სწორად, თუ დიდი „ხე“ არ მოგვცემს თეთრ ველს, ვერც სიტყვით ჩასახული ხილვა ამოქმედდება წუთისოფელში. აქ კი საკვარაუდოა, რომ ამ ორივე შემთხვევაში, ვაზოც და ამერიკელი მფრინავიც, სულიერი ხეების ზეგავლენის ქვეშ მოექცნენ. მაგრამ „ხე“ რომ თითქოს ერთია?..

კვლავაც ეს თემა განვაგრძოთ...

* * *

როდესაც ძველქართული წარმოშობის სიტყვებს ვაკვირდები, სხვა მნიშვნელოვანი შინაარსიც შეინიშნება მათში. მაგალითად, სიტყვა „ჯოჯოხეთი“ ერთ შემთხვევაში ნიშნავს ავსულთა თავშესაყარს, რომელიც მიწის შიგნით მდებარეობს, მაგრამ იგივე ცნება პარალელურად შეგვახსენებს როგორიღაცა პატარა ხეებზე. დავაკვირდეთ: „ჯოჯო-ხეთი“, ანუ „ჯოჯო(პატარა)ხეები“. ალბათ აქ უნდა დავასკვნათ, რომ ბიბლიის სწავლებით, არსებობს ერთი მთავარი და განსაკუთრებული „ხე“ და ეს იყო „სიცოცხლის ხე“, მაგრამ არსებობს შედარებით პატარა „ხეებიც“, რომელთა არსებობაც დაკავშირებულია ჯოჯოხეთთან. მოდით, ჩემი ეს ვარაუდი ბიბლიის „ძველი აღთქმითაც“ გადავამოწმოთ...

ოდესღაც, ედემის სივრცეში **„აღმოაცენა ღმერთმან მერმეცა ქუეყანისაგან ყოველი ხე შუენიერი ხილვად და კეთილი საჭმელად და ხე ცხორებისა საშუალ სამოთხისა და ხე გამომრჩევალი ცნობასა**

13. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

и Древо жизни посреди Рая, и Древо познания добра и зла" *(по груз. варианту. Бытие; 2-9).* На что следует обратить основное внимание: 1) Здесь имеются в виду духовные Древа, из которых одно особое, отличное от других; 2) Все эти Древа получают толчок из черепа Земли, а не наоборот, будто бы нервная система Вселенной сначала была сформирована в пространстве мироздания, а потом уже на Земле. Ни в коем случае! Напротив: **"Произрастил Господь-Бог из "qуэканы" всякое дерево..."** И этот факт из Библии вновь и вновь напоминает нам о назначении нашей планеты в масштабе всего мироздания, о том, что Земля и в самом деле являет собой некий центр космоса, и особенно с позиции нервной системы Вселенной; 3) Описывая пространство Эдема, Моисей упоминает наряду с высящимся в самой середине Рая великим Древом и другие, небольшие Древа, но, по прошествии долгого времени и в связи с приобретением пространством Эдема статуса ада, великое Древо уже не упоминается с малыми Древами. Что произошло в этом плане в Эдеме? На это имеется ответ: ад представляет собой самый непригодный вариант Эдема, в основу которого должно было лечь Слово. Стало быть, некогда ярко освещенное пространство Эдема погрузилось во мрак, великое же Древо расщепилось пополам и обратилось в два малых, карликовых. Если кому-либо из читателей доведется оказаться в городе Кутаиси, осмотрите там развалины храма Баграта. На одной из его стен поныне сохранилось изображение креста с раздвоившимся основанием. Такой крест оказывается пятиконечным и направляет наше внимание на процесс отвердения человека *(см. рисунок справа).* С этого момента Древо жизни переходит в отрицательную фазу и принимается отсасывать из Земли сияние Господа. А это означает, что с того времени вращение нашей планеты пошло по неправильному направлению. В грузинском языке даже появилось слово "хэ-пре" *(чурбан),* т.е. человек, как-то связанный с древом.

Стало быть, заключим...

•••

В мире существует множество фактов положительных видений, из которых многие зафиксированы в книгах, многие же нет. Если внимательно рассмотреть и проанализировать сохранившиеся в священном писании свидетельства о фактах видений, становится бесспорным, что в основе всех подобных явлений лежит некий

ეროვნული ბიბლიოთეკა

კეთილისა და ბოროტისასა“ (შესაქმესაჲ; 2-9). რას უნდა მივაქციოთ მთავარი ყურადღება: 1) აქ ნაგულისხმებია სულიერი ხეები, რომელთა შორის ერთი განსაკუთრებულია; 2) ყველა ასეთი „ხე“ ბიძგს იღებს დედამიწის თავის ქალაში, და არა პირიქით, თითქოს სამყაროს ნერვული სისტემა ჯერ ირგვლივეთში შეიქმნა, ხოლო ბოლოს დედამიწამდეც მოაღწიეს. არავითარ შემთხვევაში! პირიქით: **„აღმოაცენა ღმერთმან ქუეყანისაგან ყოველი ხე“!** ბიბლიის ეს ფაქტი კი ხელახლა შეგვახსენებს ჩვენი პლანეტის დანიშნულებაზე სრულიად სამყაროს მასშტაბით, რომ დედამიწა მართლაც როგორიღაცა ცენტრს უნდა წარმოადგენდეს კოსმოსში, და განსაკუთრებით სამყაროს ნერვული სისტემის მხრივ; 3) როდესაც ედემის სივრცეს აღწერს მოსე, სამოთხის შუაში მოქმედი დიდი „ხის“ გარდა მოიხსენიებს პატარა ხეებსაც, მაგრამ, როდესაც დიდი დრო გავიდა და ედემის იგივე სივრცემ ჯოჯოხეთის სტატუსი შეიძინა, „ჯოჯო-ხეების“ პარალელურად აღარ არის მოხსენიებული დიდი „ხე“. რა მოხდა ამ მხრივ ედემში? პასუხი არსებობს: „ჯოჯოხეთი“ წარმოადგენს ედემის უვარგის ვარიანტს, რასაც სიტყვა უნდა დასდებოდა საფუძვლად. მაშასადამე, ოდესღაც განათებულ ედემის სივრცეში ჩაღამდა, ხოლო დიდი „ხე“ შუაზე გაიყო და ორ ჯოჯო-ხედ გარდაიქმნა. თუ ვინმე ქალაქ ქუთაისში მოხვდებით, სასურველია დანგრეული „ბაგრატის“ ტაძარი იხილოთ. მის კედელზე დღემდე შემორჩენილია ისეთი ფორმის მქონე ჯვარი, რომელსაც ქვედა ბოლო გახსნილი აქვს. ამდენად, ასეთი ჯვარი ხუთქიმიანია და ადამიანის გამყარების პროცესზე მიგვანიშნებს... (იხ., ჯვრის ილუსტრაცია ქვემოთ გახსნილი ბოლოთი).

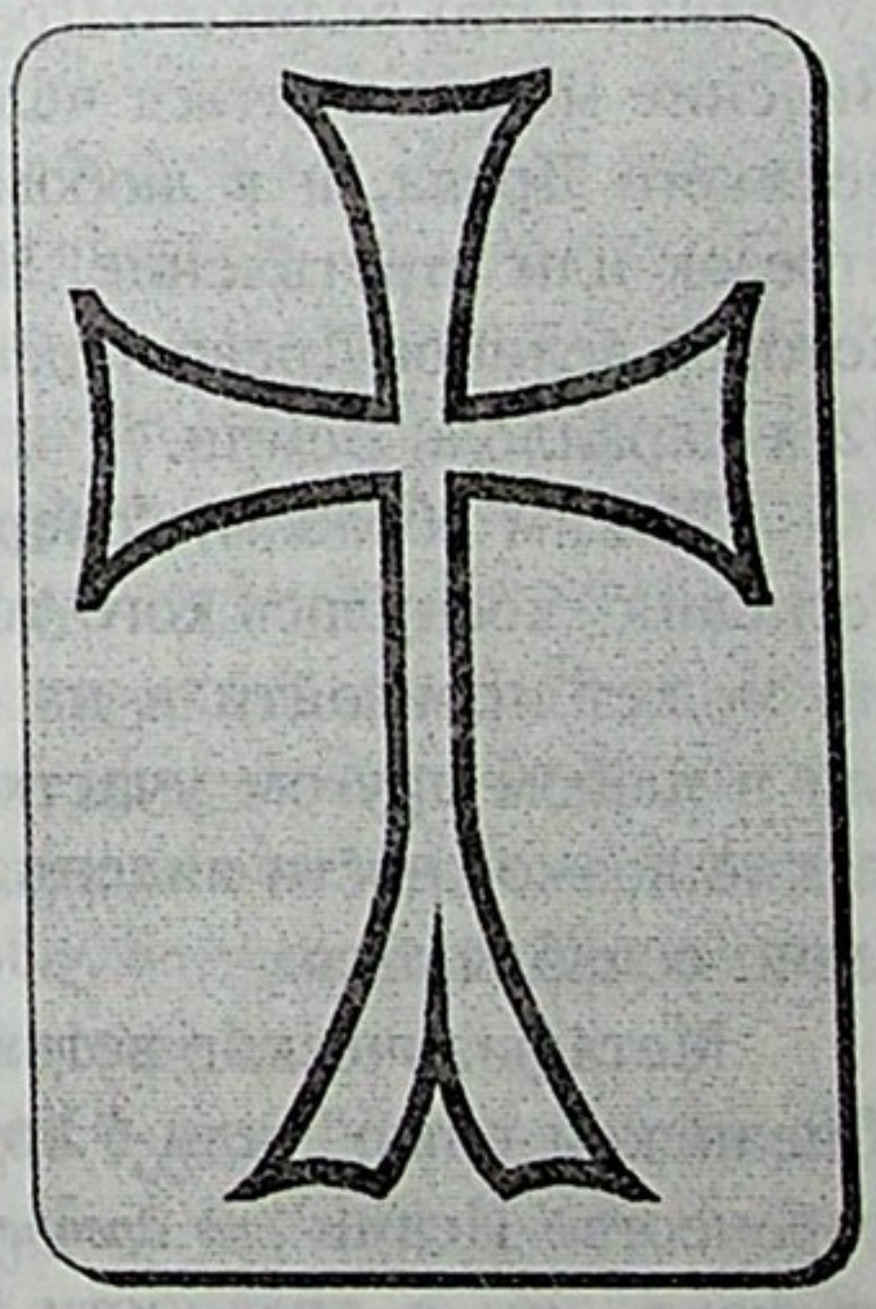

ამ მომენტიდან „სიცოცხლის ხე“ უარყოფით ფაზაში გადადის და უფლის სინათლის დედამიწიდან გაწოვას იწყებს. ეს კი ნიშნავს, რომ იმხანად ჩვენი პლანეტა უკვე არასწორად ბრუნავდა. აკი ქართველ ხალხში ასეთი სიტყვაც გაჩენილა — „ხეპრე“, რაც გაუგუნურებულ ვინმეს შეესატყვისებოდა, ოღონდ, ასეთი პირი ამ შემთხვევაშიც „ხეს“ უკავშირდება, დავაკვირდეთ — „ხე-პრე“.

მოდით დავასკვნათ...

დადებითი ხილვის უამრავი ფაქტი არსებობს მსოფლიოში, რომელთაგან ზოგი დაფიქსირდა წიგნებში, და ალბათ ბევრიც ვერა. თუ

существующий на Земле и в мироздании, окутанный тайной, не воспринимаемый человеческим глазом, невидимый феномен. Поэтому реальный механизм возникновения видений вплоть до сегодняшнего дня был неизвестен и непознан. Он стал восприниматься настолько чуждым и далеким, что если ныне явится кому-нибудь из людей, такого человека объявят безумцем. Но удивительно то, что жизнь личности, которой этот феномен открылся, в большинстве случаев меняется: гораздо острее становится мышление. Поэтому недопустимым представляется вывод ученых о том, что видений, как таковых, не существует. А эзотерическое сообщество признает, что видения существуют, и к тому же различаются два их вида: вызванные белым полем и наоборот!

Какова цель любого видения? Воплощение, свершение, предназначенного к высказыванию, точнее – реализация сказанного в будущем слова – в прошлом! И что оказывается причиной его воплощения? – Нервная система Вселенной! Стало быть, приспело время сформулировать вопрос о том, что энергетической причиной видений является библейское "Древо жизни", или любая из его "ветвей". В древнегрузинской духовной литературе это явление называется "дланью Господней". Но при более пристальном рассмотрении древнегрузинских текстов выясняется, что и любая духовная ветвь великого Древа также зовется "дланью Господней". Видение может явиться человеку и здесь, в Грузии, в эпицентре великого Древа, и в любом другом месте, где располагается его отрезок или ответвление. Но существует и одна единая зона, по которой великое Древо перемещается. Такой зоной представляется 42-я параллель Земли.

Таким образом, совершенно не обязательно, чтобы "длань Господня" коснулась кого-то лишь в подземелье, т.е. в "qуэкане", это может произойти и на поверхности Земли, над "qуэканой", или в любом другом участке нашей планеты. Правда, энергетические возможности видения по мере отдаления от Грузии постепенно ослабляются.

Метафизические ветви Древа в древней Грузии назывались "Ливанской елью" или "Хэтай", сведения о чем и сохранены в пророчестве Исайи *(по древнегруз. 14 – 8,11)*. Вызывает удивление и тот факт, что в древности "Хэтай" звалась Япония! *(см. Иоанэ Батонишвили. "Хумарсцавла", т. II, стр. 156)*.

ყურადღებით განვიხილავთ წმიდა ლიტერატურაში შემონახული ხილვის ფაქტებს, უდაოა, რომ ყველა ასეთ მოვლენას საფუძვლად ედება დედამიწაზე და სამყაროში არსებული იდუმალებით მოცული როგორიღაცა უხილავი ფენომენი, რადგან იგი ადამიანის თვალით არ ჩანს. ამიტომ, ხილვების წარმოჩენის რეალური მექანიზმი დღემდე გამოუცნობი იყო თანამედროვე ყოფიერებისათვის. იმდენად უცხო და შორეულ მოვლენად გადაიქცა ხილვის ფენომენი, რომ თუ დღეს ვინმემ ხილვა იხილა, ეს ვინმე – გიჟია! მაგრამ საინტერესო და გასაკვირი ის არის, რომ რეალური ხილვის შემდეგ მისი მხილველის ცხოვრება მეტწილ შემთხვევაში იცვლება: უკეთ აზროვნებს ის ადამიანი, ვინც წმიდა ხილვა იხილა. ამრიგად, დაუშვებლად მიმაჩნია მეცნიერთა დასკვნა, რომ ხილვა, როგორც ასეთი, არ არსებობს. ეზოთერული საზოგადოება კი აღიარებს, რომ ხილვა არსებობს და თანაც ორგვარი: თეთრი ველით გამოწვეული ხილვა, და – პირიქით!

რა არის ყოველი ხილვის მიზანი? მომავალში ნათქვამი სიტყვის წარსულში აღსრულება! და რა წარმოადგენს მისი აღსრულების მიზეზს? – სამყაროს ნერვული სისტემა! ამგვარად, ალბათ დროა ეს საკითხიც ჩამოვაყალიბოთ, რომ ხილვის ენერგეტიკულ მიზეზს წარმოადგენს ბიბლიური „სიცოცხლის ხე“, ან მისი ერთ-ერთი ნებისმიერი „ტოტი“. ამ მოვლენას ძველქართულ სასულიერო ლიტერატურაში „ხეჱლი უფლისაჲ“ ჰქვია. მაგრამ უკეთ დაკვირვების შემთხვევაში, ძველი ქართული ტექსტებით, დიდი „ხის“ ნებისმიერ სულიერ ტოტსაც „ხეჱლი უფლისაჲ“ ეწოდება. დასაშვებია ადამიანმა ხილვა იხილოს აქ, საქართველოში, დიდი „ხის“ ეპიცენტრში, მაგრამ სრულიად დასაშვებია ვინმემ ხილვა იხილოს დიდი „ხის“ ნებისმიერ მონაკვეთში. მაგრამ არსებობს ერთი ისეთი ზონაც, სადაც დიდი „ხის“ გარდატეხილი ნაკადი გადაადგილდება. ასეთ ზონას მიეკუთვნება დედამიწის 42-გრადუსიანი პარალელი.

ამგვარად, სრულებითაც არ არის აუცილებელი, რომ „ხელი უფლისაჲ“ შეგეხოთ მიწისქვეშ ყოფნისას, ე.ი, „ქუეყანაში“, არამედ დასაშვებია ასეთი რამ მოხდეს მიწისპირზეც – „ქუეყანასა ზედა“, ან ჩვენი პლანეტის სხვა ნებისმიერ მონაკვეთში, ოღონდ, ხილვის ენერგეტიკული უნარი საქართველოდან შორს ნელ-ნელა სუსტდება.

დიდი „ხის“ მეტაფიზიკურ ტოტებს ძველ საქართველოში **„ხეთა ლიბანისათა“** ან **„ხეთაჲ“** ერქვა, რომელთა შესახებ ცოდნა შემორჩენილია ესაიას წინასწარმეტყველებაში (იხ., ძველქართ. 14 - 8,9,10,11). ფრიად საოცარია ერთი ასეთი ფაქტიც, რომ უწინ იაპონიას – **„ხეთაჲ“** ერქვა! (იხ., იოანე ბატონიშვილი, „ხუმარსწავლა“, მე-2 ტ., გვ., 156).

Листая сборники мифов, книги по мифологии, знакомясь со старинными толкованиями великого Древа, тотчас же убеждаешься, что, по свидетельству любого из древних народов, корни этого некоего Древа уходят в глубь преисподней, верхушка же устремляется в высшие сферы и достигает их. Что же касается самого "Древа" *(ствола),* то оно располагалось среди невидимых нашим глазом ветвей и корней и, как настоящее растение, занимало центральную часть пространства "qуэканы". В незапамятные времена близ этого Древа возводили божественные города, о которых, помимо мифов и легенд, повествуют и священные книги. Каждый читатель, видимо, поинтересуется – сохранились ли поныне в реальности подобные города? Конечно! И если бы не толща воды, заполняющая "qуэкану", можно было бы допустить возможность спуска в нее туристов и осмотр подземных городов – Вавилон, Ури, Атлантида, Матхура, Дварака, Врндавана, Небесный Иерусалим и др. И туристы могли бы воочию обозреть удивительный храм близ Сверх-Иерусалима, возведенный Соломоном, и по сегодня сохраняющийся в целости. И это древнейшее, неприкосновенное священное здание находится под Грузией, в глубине "qуэканы", прикрытое и запертое камнем-глыбой Лазаря. Итак, что же было главной причиной возведения этих городов в подземелье? – Библейское Древо жизни, воспринимаемое современной мыслью как сложившийся в древности красивый вымысел. Почему утаивали факты существования в подземелье таких городов? Чтобы позднейшие поколения не знали и не ведали тайны великого Древа, с целью скорейшего отвердения человека. Но зачем требовалось, чтобы человек затвердевал и материализовался до подобной степени? Чтобы овладеть даром сильного логоса, ибо, если бы не было сильной вибрации от Слова, не существовала бы и Вселенная.

Древо жизни во все эпохи описывалось как сверхприродное явление грандиознейшего масштаба, могущее совершать множество чудес. Понятно, что настоящего дерева с подобными измерениями не существует и никогда не могло существовать, поскольку диаметр такого растения не может уместиться на Земле, а признание чего-либо подобного может нас привести к полному абсурду. Так что дерева-растения, упирающегося верхушкой кроны и ветвя-

თუ ჩვენ საკაცობრიო მითოლოგიის სახელმძღვანელოებს გადავფურცლავთ და დიდი „ხის“ უწინდელ განმარტებებსაც გავეცნობით, მოკლე ხანშივე დავრწმუნდებით, რომ ნებისმიერი ძველი ტომის გადმოცემით, იმ რომელიღაცა „ხის“ ფესვები ქვესკნელშია გადგმული, მისი წვერო კი ზენასივრცეს სწვდება. ხოლო რაც შეეხება თვითონ „ხეს“ (ძირს), იგი ჩვენთვის თვალით უხილავ ტოტებსა და ფესვებს შუა იმყოფებოდა ნამდვილ ხესავით და „ქუეყანის“ ცენტრალურ სივრცეს იკავებდა. ამ „ხის“ სიახლოვეს აგებდნენ უხსოვარ დროში ღვთიურ ქალაქებს, რომელთა შესახებ მითოლოგიისა და ლეგენდების გარდა წმიდა წიგნებიც მოგვითხრობენ. ალბათ ყოველ მკითხველს დააინტერესებს — არსებობს თუ არა დღეს რეალურად ასეთი ქალაქები? რა თქმა უნდა, და „ქუეყანაში“ ჩაგუბებული ბევრი წყალი რომ არა, დასაშვებია ტურისტებიც ჩასულიყვნენ ქვემოთ და ენახათ ქალაქები — ბაბილონი, ჰური, ატლანტიდა, მათჰურა, დვარაკა, ვრნდავანა, ზეციური იერუსალიმი და სხვები. რაღა თქმა უნდა, ტურისტები დაათვალიერებდნენ ზე-იერუსალემის სიახლოვეს, სოლომონის მიერ აგებულ საოცარ ტაძარს, რომელიც დღესაც მთელია და არსებობს. ეს დიდი ხნის ხელუხლებელი წმიდა ნაგებობაც საქართველოს ქვეშ, „ქუეყანის“ სიმყუდროვეშია ლაზარეს ლოდით გამოკეტილი. მაშასადამე, რა იყო ამ ქალაქების მიწისქვეშ აგების მთავარი მიზეზი? — ბიბლიური „სიცოცხლის ხე“, რომელიც თანამედროვე გონებას ძველების მიერ შეთხზული ლამაზი ფანტაზია ეგონა. რატომ დამალეს ამ ქალაქების მიწისქვეშ არსებობის ფაქტები? იმისათვის, რომ ადამიანის გვიანდელ მოდგმას არ სცოდნოდა დიდი „ხის“ საიდუმლოება ჩვენი უკეთ გამყარების მიზნით. და რატომ უნდა გამყარებულიყო ამ დონემდე ადამიანი? რათა ძლიერი ლოგოსის უნარი შეგვეძინა, რამეთუ სიტყვის ძლიერი ვიბრაციები რომ არა, არ იქნებოდა სამყაროც.

„სიცოცხლის ხე“ ყველა ეპოქაში აღწერილია, როგორც უდიდესი მასშტაბების მქონე ზებუნებრივი მოვლენა, რითაც უამრავი სასწაულები ხდებოდა. გასაგებია, რომ ასეთი მასშტაბების მქონე ნამდვილი ხე არ არსებობს და არც არასოდეს იარსებებდა, რადგან ამგვარი მცენარე მისი დიამეტრით ვერ მოთავსდებოდა დედამიწაზე და ამისი დაჯერება სრულ აბსურდამდე მიგვიყვანს ყველას. ამგვარად, მცენარე-ხე, რომლის წვერო და ტოტები ვარსკვლავებამდე ყოფილა ზეაღმართული, — სინამდვილეში არ არსებობს! მაშ, მოდით ყველამ ერთად დავასკვნათ, რომ ბიბლიაში და სხვა ძველ ლიტერატურაში აღწერილი „ხე“ — ზემოვლენაა!

ми в звезды на небе, – в действительности не существует! Так давайте сообща сформулируем вывод о том, что описанное в Библии и другой древней литературе Древо – сверхъявление!

Как утверждают ученые, расстояние от Земли до Солнца составляет примерно 150 миллионов километров. Это только до Солнца. Но ведь мироздание значительно обширнее... Так что, если кто-то верит, что когда-либо могло существовать настоящее дерево подобных размеров, то, простите, видимо, эта книга не предназначена для него. Так в чем же дело, и о каком дереве везде идет речь? Позволю себе еще раз напомнить, что описанное в Библии, другой духовной литературе, мифах, легендах и сказках некое "дерево", связываемое непосредственно с феноменом Бога, подразумевает единый механизм нервной системы Вселенной! Мироздание же – обыкновенный завершенный живой организм. Тот, кто отрицает вывод о том, что Вселенная должна обладать нервной системой, – впадает в заблуждение. Так что заключим: поскольку человек безусловно располагает нервной системой, то она *(или нечто подобное, сходный механизм)* должна наличествовать и у Вселенной. Так что нервы человека и Вселенной – это системы с одной и той же функцией, и у Вселенной, так же, как и у нас, должно насчитываться 24 главных нерва.

При работе над данным текстом под рукой у меня находился "Мифологический словарь" Акакия Геловани. Можно сказать, что не только отдельные пункты, но и почти все 720-страничное издание посвящено феномену Древа жизни или связанным с ним сказаниям. Короче, в нем или что-то объясняется в связи с Древом, или описываются касающиеся его случаи и события. И почти вся старинная мифологическая информация, на первый взгляд связанная с греческими корнями, в действительности подразумевает космические процессы, протекающие в подземелье Грузии. Забвение гигантского космического пространства довело сознание современного человека до такого уровня, что сегодня, если даже встанут из могил сверхлюди, духовные голиафы, и заявят, что все в этой книге описано правдиво и точно, большинство им не поверит. Но неужели нельзя понять хотя бы того, к чему привело человечество незнание сути Древа жизни.

В упоминавшемся выше "Словаре" имеется такой комментарий:

როგორც მეცნიერები ამბობენ, დედამიწიდან მზემდე დაახლოებით 150.000.000 (ას ორმოცდაათი მილიონი) კილომეტრია. ეს მხოლოდ მზემდე. მაგრამ სამყარო გაცილებით დიდია... მაშასადამე, თუ ვინმე დაიჯერებს და დაასკვნის, რომ ასეთი ზომების მქონე ნამდვილი ხე ნამდვილად არსებობდა ოდესმე, მაპატიეთ, და ეს წიგნი მისი საკითხავი არ ყოფილა. მაშ, რაშია საქმე და რომელ ხეზეა ყველგან საუბარი? თავს ნებას ვაძლევ ერთხელ კიდევ გავიმეორო, რომ **ბიბლიაში, სხვა წმიდა ლიტერატურაში, მითოლოგიაში, ლეგენდებში და ზღაპრებში აღწერილი როგორიღაცა „ხე“, რომელიც უშუალოდ ყოფილა დაკავშირებული ღმერთის ფენომენთან, თავის თავში გულისხმობს სამყაროს ნერვული სისტემის ერთიან მექანიზმს!** სამყაროც ერთი ჩვეულებრივი დასრულებული ცოცხალი ორგანიზმია. და თუ ვინმე უარს განაცხადებს ასეთ დასკვნაზე, რომ ნერვული სისტემა უნდა ჰქონდეს სამყაროსაც, — ცდება! მაშ დავასკვნი, რომ ვინაიდან ადამიანს ნამდვილად გააჩნია ნერვული სისტემა, ე.ი, ასეთი რამ (ან მსგავსი მექანიზმი) აუცილებლად ექნება სამყაროსაც. ამგვარად, ადამიანისა და სამყაროს ნერვები ერთი და იგივე ფუნქციის მქონე სისტემებია და როგორც ჩვენში, სამყაროშიც უნდა არსებობდეს 24 მთავარი ნერვი.

ამ ტექსტის წერის მომენტში გვერდით მედო და გადავშალე აკაკი გელოვანის „მითოლოგიური ლექსიკონი“. არც ვიცი, რომელი პუნქტი დაგისახელოთ კერძოდ, რამეთუ აღნიშნული ლექსიკონის 720-გვერდიანი გამოცემა თითქმის „სიცოცხლის ხის“ ფენომენზე, ან მასთან დაკავშირებულ თქმულებებზე გვიამბობს. მოკლედ, ან დიდ „ხე“-ზეა ამ ლექსიკონში რაღაც ნათქვამი, ანდა დიდი „ხის“ გამო მომხდარი ამბავია აღწერილი. ერთი სიტყვით, თითქმის ყველა ძველი მითოლოგიური ინფორმაცია, რაც ერთი შეხედვით ბერძნულ აზროვნებას ეკუთვნის, სინამდვილეში საქართველოს მიწისქვეშ მიმდინარე კოსმიურ მოვლენებს გულისხმობს. იმ დონემდე მიიყვანა თანამედროვე ადამიანის შეგნება ამ მიწისქვეშა გიგანტური სივრცის მივიწყებამ, რომ თვით სულიერად გოლიათი ზეადამიანებიც რომ წამოდგნენ დღეს სამარხებიდან და განაცხადონ — ეს წიგნი სწორიაო, — უმრავლესობა არ დაიჯერებს. მაგრამ იმას მაინც თუ ხვდებით, რა დაგვმართნია ჩვენს მოდგმას დიდი „ხის“ არსის არცოდნის გამო.

• • •

ზემოთ მითითებულ ლექსიკონში კომენტატორი გვიამბობს:

„ხის კულტი — უხსოვარი წარსულის უდავო დამახასიათებელი ნიშანია მრავალ ხალხში. ადამიანი თაყვანს სცემდა ან უბრალოდ მოწიწებით

"Культ дерева с незапамятных времен был безусловной характерной чертой многих народов. Человек поклонялся или просто с благоговением обращался с предметом, от которого во многом зависело его повседневное существование. Дерево же давало тень от Солнца, укрытие от дождя, плоды, строительный материал..." "В Египте, где постоянно палило жаркое Солнце, поклонялись крупным широколистым деревьям"... "В Индии, в долине Инда, среди последователей Будды и Шивы был очень распространен культ дерева. Поклонялись смоковнице, священному дереву, под которым рассаживались Боги. Ее нельзя было касаться, так как она считалась духовно чистой и неприкосновенной. Некоторые деревья обладали чудодейственной силой, требовали жертвоприношений..." *(стр. 557).*

Как мы видим, исходя из взглядов ученых-историков, они вообще не представляют – о какого рода Древе идет речь в мифах, и полагают, что в древности дереву поклонялись лишь потому, что оно давало тень, плоды и строительные материалы. И при чтении подобных выводов совершенно понятной была бы, уважаемый читатель, добрая улыбка в адрес тех, кто не знает сути библейского Древа.

В прочитанном вами выше тексте были перечислены синонимы великого Древа, которыми в разные эпохи пользовались разные народы. Вот еще несколько образцов: "Древо мудрости", "Райское Древо", "Древо Эдема", "Матерь-Столп" *(из грузинской мифологии),* "Древо Амадри" *(по одному из древнегреческих мифов),* "Древо Игдрасиля" *(по скандинавской мифологии),* "Сосна" *(из шумерской мифологии),* "Древо совершенства" *(снова из древнегрузинской мудрости),* "Гиш-qурин-энqи-qе" – "Древо орла-энqи" *(из шумерской мифологии. Тут стоит латинская буква),* "Святое Древо Абзу" *(тоже у шумеров),* "Сакральное Древо – Ашваттха" *(конское стойло. "Ригведа", индийская мифология),* "Древо небесной высоты" *(полинезийская мифология),* "Уртхэла" *(сванская мифология),* "Ель" *(тоже древнеиберийская мифология. Названия заимствованы из "Мифологического словаря" Акакия Гелована, см. комментарий к словам "Древо жизни" и "Древо").*

С древнейших времен в Грузии одним из символических олицетворений и синонимов Древа жизни было также "Чичилаки",

ექცეოდა საგანს, რომელზედაც ბევრად იყო დამოკიდებული მისი ყოველდღიური არსებობა. ხე კი აძლევდა მზეში ჩრდილს, წვიმაში თავშესაფარს, აძლევდა ნაყოფს, მასალას"... „ეგვიპტეში, სადაც პაპანაქება სიცხეში მზე აცხუნებდა, თაყვანს სცემდნენ დიდ ხშირფოთლიან ხეებს"... „ინდოეთში, ინდის ხეობაში, ბუდას და შივას მიმდევრებს შორის ძლიერ გავრცელებული იყო ხის კულტი. თაყვანს სცემდნენ ლელვის ხეს.., რელიგიოზას, რომელზედაც ღმერთები სხდებოდნენ. მათი ხელყოფა არ შეიძლებოდა, რადგან ასეთი ხე სულიერად წმინდად ითვლებოდა. ზოგი ხე ფლობდა სასწაულებრივ ძალას, მსხვერპლის შეწირვას ითხოვდა..." (გვ., 557).

როგორც ვხედავთ, მეცნიერ-ისტორიკოსთა შეხედულებებიდან გამომდინარე, საერთოდ წარმოდგენა არა აქვთ მათ, რა სახის ხეზეა მითოლოგიაში ნაამბობი და მიაჩნიათ, რომ თურმე ძველად მხოლოდ იმიტომ ეთაყვანებოდნენ ადამიანები ხეს, რომ ხე მათ აძლევდა ჩრდილს, ნაყოფს და საშენ მასალას. აქ უკვე თქვენი კეთილი ღიმილი მეცნიერ-ისტორიკოსთა ამდაგვარ დასკვნებზე ფრიად საფუძვლიანია, ჩემო გონიერო მკითხველო, რამეთუ არ იციან, რას ნიშნავს ბიბლიური „ხე".

თქვენს მიერ ზემოთ გადაკითხულ ტექსტებში ჩამოთვლილი იყო დიდი „ხის" სინონიმები, რომლებითაც სხვადასხვა ეპოქებში სხვადასხვა ტომები სარგებლობდნენ. აი, „სიცოცხლის ხის" კიდევ რამდენიმე სინონიმი: „სიბრძნის ხე", „სამოთხის ხე", „ედემის ხე", „დედაბოძი" (ქართული მითოლოგიიდან), „ჰამადრის ხე" (ერთ-ერთი ძველბერძნული მითის მიხედვით), „იგდრასილის ხე" (სკანდინავიური მით.), „ფიჭვის ხე" (შუმერიდან), „სრულყოფის ხე" (კვლავაც ძველქართული სიბრძნიდან), „გიშ-ქურიან-ენქი-ქე" — „ენქის არწივის ხე" (შუმერიდან), „აბზუს წმიდა ხე" (ესეც შუმერთა მიხედვით), „საკრალური ხე — აშვატთჰა" (ცხენის სადგომი, რიგვედა. ინდ. მით.), „ციური სიმაღლის ხე" (პოლინეზიერთა მით.), „ურთხელა" (სვანურში, შაირა), და „ნაძვის ხე" (ესეც ძველიბერიული სინონიმია. ინფორმაციები ნასესხებია აკაკი გელოვანის „მითოლოგი-

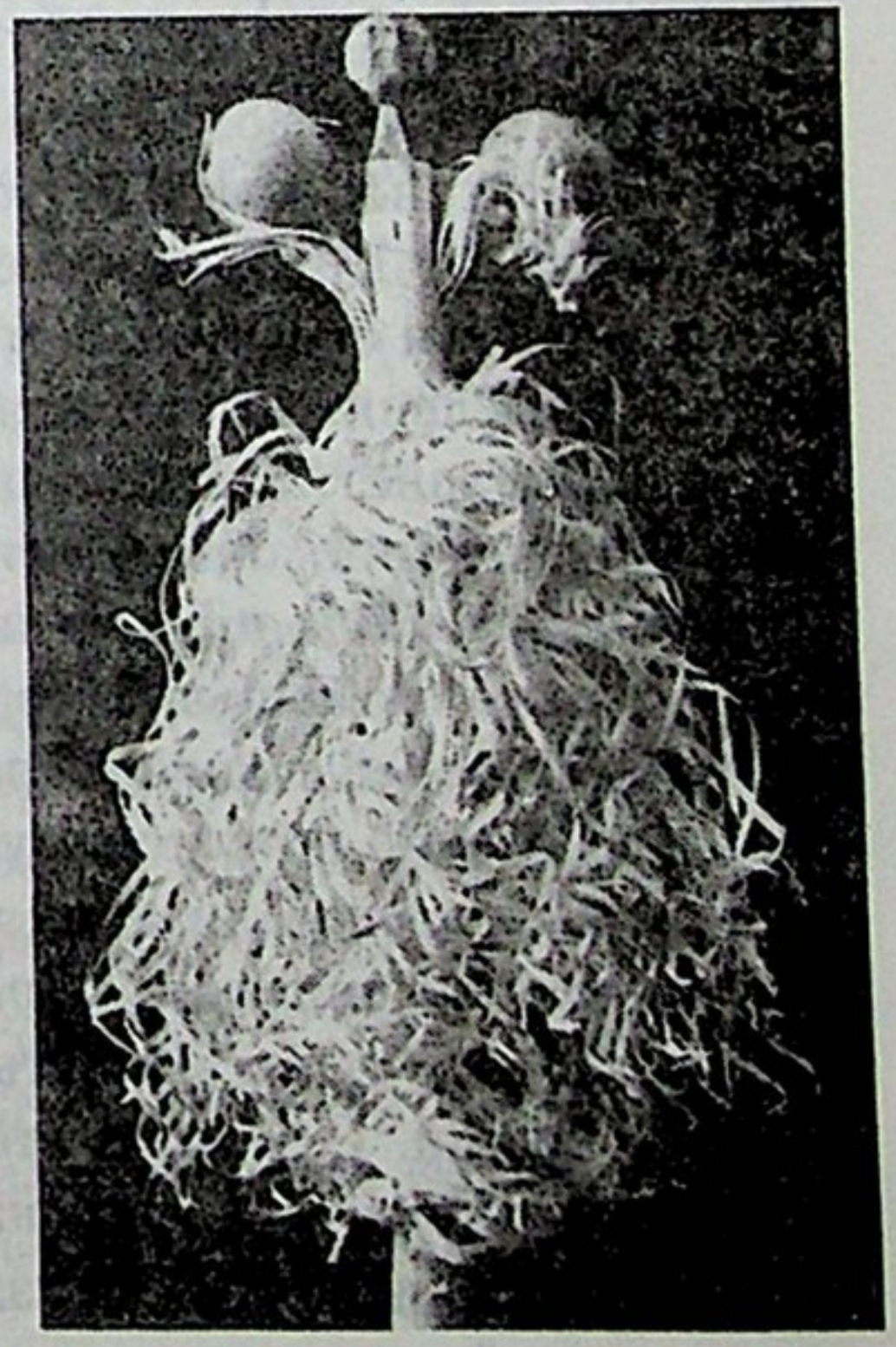

вытесывавшееся из прямой, без каких бы то ни было отростков ветви дерева. Приведу еще два факта в подтверждение того, что в ранней Грузии в самом деле знали о табу великого Древа и о том, что это величайшее явление было связано с Господом: 1) Существовал такой синоним Древа жизни, как "Хэт-Уфала" *(Господне Древо)*, которым позже было названо одно из обыкновенных деревьев. Видимо, это вызвало забвение знаний, связанных с великим Древом; 2) Верхнюю часть участка разветвления обыкновенного дерева в Грузии издавна называли "Борджгли" *(см. слово "хэ" в словаре С.-С. Орбелиани)*, что прямо напоминает и указывает на древнегрузинскую модель мироздания – "Борджгали". И этот факт не дает нам забыть, что наши предки в разветвленности дерева видели образ Вселенной. И любопытно было бы знать – почему, если между Вселенной, великим Древом и обыкновенным деревом нет никакой связи.

Как-то мне пришлось читать в газете о каких-то суждениях по вопросам Библии. Развивались они и вокруг Древа жизни. Некий зарубежный теолог утверждал, что в Африке произрастает очень высокое и плодоносное дерево, о котором, по его мнению, повествует нам Библия. По его соображению: "Африканское самое высокое дерево в мире и есть библейское – Древо жизни"! Несмотря ни на что, Я готов вознести похвалу автору этой версии за смелую и свободную мысль. Ну и что, если он ошибается.

Великое Древо по своей сути огромно, настолько огромно, что становится скелетом всего мироздания. Оно является, оказывается, мысленным объединительным механизмом окружения, ауры всех планет. Его функция – питать полем разума весь организм мироздания, объединять и связывать информации планет, Солнца, Луны, ада и Царствия небесного. Его основная энергия – белое поле, с помощью которого души перемещаются в мировом пространстве. Т.е. великое Древо оказывается путем передвижения душ, следование по которому диктуется судьбой. Одно из свойств великого Древа – реализация желаний! Но когда человек утрачивает ориентир к великому Древу, он принимается искать дерево обыкновенное, чтобы просить у него способствовать выполнению своих желаний. С учетом этого в различных местностях Грузии ввели культ-почитание так называемых "древ желания", к которым в дни религиозных праздников привязывались пестрые лоскутки тканей, символизирующие просьбу о выполнении желаний.

ური ლექსიკონიდან“. იხილეთ ამ სიტყვების კომენტარები: „სიცოცხლის ხე“ და „ხე“).

უძველეს საქართველოში, ბიბლიური „სიცოცხლის ხის“ ერთ-ერთი სიმბოლური გამოსახულება და სინონიმია აგრეთვე — „ჩიჩილაკი“, რომელიც ხის სწორი ტოტისაგან ითლებოდა სრულად, ტოტების ცალ-ცალკე მიწებების გარეშე (ილუსტრაცია წინა გვერდზეა). აი, კიდევ ორი ფაქტი იმის დასადასტურებლად, რომ ადრეულ საქართველოში ნამდვილად იცოდნენ დიდი „ხის“ ტაბუ, და რომ ეს დიადი მოვლენა უფალთან იყო დაკავშირებული: 1) არსებობდა „სიცოცხლის ხის“ ერთი ასეთი სინონიმიც — „ხეთუფალა“, რაც მოგვიანებით ხეთა ოჯახის ერთ-ერთ ჩვეულებრივ ხეს გადაარქვეს. ალბათ ეს განაპირობა დიდ „ხე“-სთან დაკავშირებული ცოდნის მიძინებამ; და 2) ჩვეულებრივი ხის ტოტების ზედა გაყოფის ადგილს უწინ „ბორჯღლი“ ერქვა საქართველოში... (იხ., ს.-ს. ორბელიანის „ლექსიკონი ქართული“, სიტყვა — „ხე“), რაც უშუალოდ შეგვახსენებს სამყაროს ქართული წარმოშობის მოდელზე — „ბორჯღალი“. ეს ფაქტიც იმასვე შეგვახსენებს, რომ ჩვენი წინაპრებისათვის ხის ტოტებში სამყაროს მოდელს ხედავდნენ. და ხომ საინტერესოა, რატომ, თუ არაფერი აქვთ საერთო სამყაროს, დიდ „ხეს“ და ჩვეულებრივ ხეს.

ერთ დღეს ბიბლიური საკითხების კომენტარებს ვკითხულობდი გაზეთში. თემა „სიცოცხლის ხის“ ირგვლივ განვითარდა. ერთ-ერთი უცხოელი თეოლოგი ამტკიცებდა, რომ აფრიკაში არსებობს ძალიან მაღალი და ნაყოფიერი ხე, რომელზედაც, მისი აზრით, ბიბლია უნდა მოგვითხრობდეს. უცხოელი თეოლოგის აზრით: „აფრიკული ყველაზე მაღალი ხე წარმოადგენს ბიბლიურ სიცოცხლის ხეს“! მიუხედავად ყველაფრისა, მზად ვარ ამ ვერსიის ავტორიც შევაქო მისივე თამამი და თავისუფალი აზროვნებისათვის. მერე რაა, თუ შეცდა.

დიდია თვისი არსით დიდი „ხე“, ანუ იმდენად დიდი, რომ სრულიად სამყაროს ჩონჩხს წარმოადგენს. ის არის თურმე ყოველი პლანეტისა და სამყაროს ირგვლივეთის აზრობრივი შემაერთებელი მექანიზმი. მისი ფუნქცია იმაში მდგომარეობს, რომ გონიერების ველით კვებოს სამყაროს მთელი ორგანიზმი, ერთმანეთს დაუკავშიროს პლანეტების, მზის, მთვარის, ჯოჯოხეთისა და სასუფეველის ინფორმაციები. მისი ძირითადი ენერგია — თეთრი ველია, რითაც სულები გადაადგილდებიან სამყაროში. ანუ დიდი „ხე“ წარმოადგენს სულთა სავალ „გზატკეცილს“, რომლის მიგნება და სწორად აღქმა ბედისწერით თუ მიიღწევა. დიდი „ხის“ ერთ-ერთი თვისებაა — სურვილების რეალიზაცია! მაგრამ როდესაც ადამიანმა „სიცოცხლის ხის“ ასავალ-დასავალი დაკარგა, ჩვეულებრივ ხეს დაუწყო ძებნა, რათა პირადი სურვილების აღსრულება ეთხოვა.

Из этого факта можно сделать вывод о том, что в памяти души людей Востока сохранилась информация о некоем Древе, некогда откликавшемся на мольбы и выполнявшем желания.

•••

В мифологических словарях понятие "Древо жизни" толкуется следующим образом:

"Это Древо стоит на коралловой горе, покрывает Землю, упирается змеевидными корнями в глубокий поток Уту, на верхушке его гнездится сказочный орел – Имдугуд, у основания – змей, а посредине дева Лила (олицетворение воздуха). Порой же Игдрасиль (ива) охватывает своей тенью весь мир, в корнях его извивается змея, на верхушке сидит петух..." (Видимо, потому в странах севера в старину жилища увенчивались символами петуха, как бы переносившими на них благодать великого Древа. – *Автор*). "...Змея и корни – атрибуты этого космического Древа. В эпосе Эрры Древо Месу вырастает из океана, обиталище же корней – преисподняя. В фаланском Древо Гокарт произрастает из пупа Земли, ...плод его – яблоко – источник знаний. Ива из грузинских (хэвсурских) мифов растет на скале, и у ее подножия возведен храм, так же у шумеров храм Нингирсу"... *(А. Гелованн. Мифологический словарь, стр. 455).*

•••

В комментариях к понятию "Древо" сказано также:

"На этом Древе повесился великий бог Один, стремившийся постичь мудрость Рун. Корни Древа охватывают весь мир и достигают преисподней. Тем самым оно выражает единство Вселенной, а также олицетворяет загробное. Из-под его корней вытекает источник мудрости – Мимира, полученной Одином ценою правого ока" *(там же, стр. 555).*

•••

Посмотрим, что знают о Древе шумеры и аккадцы... *(Информация извлечена из книги проф. Кикнадзе "Мифология Междуречья", стр. 129):*

"В шумеро-аккадских сказаниях появлению космического Древа предшествует акт разъятия неба и земли, вертикальное разделение универсума на составные части: "Когда небо отделилось от земли, когда суша отделилась

ამ მიზნით საქართველოში სხვადასხვა რეგიონებში დააწესეს ვითომც „ნატვრის ხეები“, რომლებზედაც რელიგიის სხვადასხვა დღესასწაულებზე ფერადი ქსოვილების პაწია ნახევებს ჰკიდებდნენ იმ იმედით, რომ ხე-იგი აუსრულებდა ნატვრას. ფაქტიურად აქ უნდა დავასკვნათ, რომ აღმოსავლეთის ადამიანის სულის მეხსიერებას დღემდე შემორჩა ინფორმაცია როგორიღაცა ხისა, რომელიც ოდესღაც სურვილების ბრწყინვალე აღმსრულებელი უნდა ყოფილიყო.

• • •

მითოლოგიურ ლექსიკონებში ცნება „სიცოცხლის ხის“ განმარტებაში ვკითხულობთ:

„ეს ხე მარჯნის მთაზე დგას, ქვეყნიერებას ფარავს, გველისებური ფესვები უთუს ღრმა ნაკადში ჩაუდგამს, თავზე ზღაპრული არწივი — იმდუგუდი ბუდობს, ძირში — გველი, შუაშია ქალწული ლილა (ჰაერის განსახიერება)“; ზოგჯერ კი „იგდრასილის (იფნის) ხის ჩრდილი მთელს ქვეყნიერებას ეფინება, ფესვებში გველია, კენწეროზე მამალი ზის...“ (ალბათ ამიტომ წამოსვეს მამლის სიმბოლო ჩრდილოეთის სახელმწიფოების ძველ საცხოვრებელ შენობებზე, რითაც დიდი „ხის“ მადლი გადაჰქონდათ პირად ოჯახებზე. – ავტორი). „...გველი და ფესვი ამ კოსმიური ხის ატრიბუტებია; ერას ეპოსში ხე მესუ ოკეანიდან ამოდის, ფესვთა სამკვიდრო კი ქვესკნელშია; ფალაურში მიწის შუაგული ჭიპიდან წამოზრდილა ხე გოქართი; ...მისი ვაშლი — ცოდნის წყაროა; ქართული (ხევსურული) მითოსის იფანი კლდეზეა გაზრდილი და მის ძირზე ტაძარი აუგიათ (ასევე აუშენებიათ შუმერებს ნინგირსუს ტაძარი)“ (ა. გელოვანი, „მით. ლექს., გვ. 455).

• • •

ცნება „ხე“-ს განმარტებაში ნათქვამია ესეც:

„ამ ხეზე ჩამოიხრჩო თავი დიდმა ღმერთმა ოდინმა, რათა რუნების სიბრძნეს ჩასწვდომოდა. მისი ფესვები მთელს ქვეყნიერებას მოიცავენ და ქვესკნელს სწვდებიან. ამდენად ის გამოხატავს სამყაროს მთლიანობას და განასახიერებს საიქიოსაც. მისი ფესვიდან მოედინება სიბრძნის წყარო — მიმირისა, რაც მარჯვენა თვალის ფასად მიიღო ოდინმა“ (იგივე ლექსიკონის, გვ. 555).

• • •

ვნახოთ, რა იციან „სიცოცხლის ხის“ შესახებ შუმერებმა და აქადელებმა... (ინფორმაციები ამოკრებილია პროფესორ ზურაბ კიკნაძის წიგნიდან: „შუამდინარული მითოლოგია“, გვ., 129):

„შუმერულ-აქადურ თქმულებებში კოსმიური ხის გამოჩენას წინ უსწრებს ცისა და მიწის განწვალების აქტი, უნივერსუმის დაყოფა ვერტიკალურ

от неба, когда утвердилось имя рода человеческого, когда Ан взял себе небо, а Энлиль взял себе землю, тогда Эрешкигаль принял в дар преисподнюю... В то время Древо одно, халуби одно, Древо одно посадили на берегу прозрачной Бурануны, и воды Бурануны орошали его". В следующем пассаже вырисовывается символический образ Древа халуби – во всю высоту, от корней до верхушки, оно делится на три части космоса: "В корнях его угнездилась нескончаемая в длину змея, в ветвях вывела птенцов птица Имдугуд, а посредине ствола прижилась дева Лила".

Аналогичным символическим Древом является и "Царбатум", которому в текстах часто предшествует детерминатив божества, и в пассаже с сакральным значением оно фигурирует в связи с окружением храма: "Энинус поставил большую Ось ("Дим-гал"), возвел таинственный Шатер ("Аб-гал"), посадил в своем городе прекрасное Царбату (Древо), чтоб оно осеняло город тенью". В сохранившейся на аккадском языке притче упоминается Древо с тем же названием и с той же функцией: "На верхушке Древа Царбату вывела птенцов орлица, а под ним наплодила змеенышей змея".

В мифах описывается еще одно Древо, само название которого – "Орлиное Древо Энкисское" – выявляет его природу; оно громоздится своей громадой на вершине пестроглазой коралловой горы, осеняет своей тенью весь мир, а корни его огромной змеей извиваются в Уту, реке о семи притоках". По шумерскому эпосу, на этом Древе гнездится сказочная птица Имдугуд. Аналогична деревьям из мифов Междуречья – Игдрасиль из скандинавской мифологии, вечнозеленая Ива, чья тень тоже осеняет всю Вселенную, а по вертикали достигает корнями и верхушкой двух оконечностей-окраин. В корнях его изогнулась змея – Нидхеггрия, а на самой верхушке сидит золотой петух или орел".

•••

Переместимся теперь в горные регионы Грузии и посмотрим, о чем сохранилась память в их мифах и сказаниях... *(Информация взята из упоминавшегося выше издания, стр. 130):*

სკნელებად: „ოდეს ცა მიწას განეშორა, ხმელეთი ზეცას განეწვალა, ოდეს კაცთა მოდგმის სახელი დამკვიდრდა, ოდეს ანმა ცა წაილო, ენლილმა მიწა წაილო, ერეშქიგალმა ქვესკნელი ძლვნად მიიღო... მას ჟამსა შინა ხე ერთი, ხალუბი ერთი, ხე ერთი, წმიდა ბურანუნას პირას დარგულიყო, ბურანუნას წყალი არწყულებდა“. შემდგომ პასაჟში იკვეთება ხალუბის ხის სიმბოლური სახე — მის მთელს სიმაღლეზე ფესვებიდან მწვერვალამდე კოსმოსის სამი სკნელია: „მის ფესვებში მოუნუსხველმა გველმა დაიბუდა, მის რტოებში ფრთოსანმა იმდუგუდმა ბარტყები დასხა, მის შუაგულში ქალწულმა ლილამ ბინა მოიწყო“.

მსგავსი სიმბოლური ხასიათის ხეა „ცარბათუმ“, რომელსაც ტექსტებში ხშირად ღვთაების დეტერმინატივი უძღვის წინ და საკრალური მნიშვნელობის პასაჟში ფიგურირებს ტაძრის გარემოსთან დაკავშირებით: „ენინუს დიდი ღერძი (დიმ-გალ) დააყენა, იდუმალების აბგალი ალმართა, თავის ქალაქში მშვენიერი ცარბათუ დარგო, ქალაქზე ჩრდილი მოაფენინა“. აქადურ ენაზე შემონახულ არაკში მონაწილეობს იმავე სახელწოდების ხე იმავე ფუნქციით: „ხის მწვერვალზე იბარტყა არწივმა, ცარბათუს ხის ქვეშ გველმა წიწილები გამოჩეკა“.

არის კიდევ მითოსური ხე, რომლის თავად სახელი — „არწივის ხე ენქისეული“ — ავლენს მის ბუნებას; იგი ბუმბერაზივით დგას ინანასეულ ჭრელთვალა მარჯნის მთის მწვერვალზე, მთელს ქვეყნიერებაზე აფენს თავის ჩრდილს, ხოლო ფესვები მისი გიგანტური გველივით განრთხმულა უთუს შვიდტოტიან მდინარეში“. შუმერული ეპოსის მიხედვით, ამ ხეზე ბინადრობს ზღაპრული ფრთოსანი იმდუგუდი. ამ შუამდინარული მითოსური ხეების ანალოგიურია სკანდინავური მითოლოგიის — იგგდრასილი, მარადმწვანე იფანი, რომლის ჩრდილი აგრეთვე მთელს სამყაროს აფენია, ხოლო ვერტიკალზე ფესვითა და მწვერვალით ორ სკნელს აღწევს. ფესვებში გველი „ნიდჰოგგრია“ მოკალათებულა, წვეროკინზე კი ოქროს მამალი ან არწივი ზის“.

• • •

ამჯერად საქართველოს მთიან რეგიონებში გადავინაცვლოთ და ვნახოთ, რა ასსოვთ მათ მითოლოგიურ თქმულებებს... (ინფორმაციები კვლავაც ზემოთ მითითებული გამოცემიდან არის ამოღებული. გვ., 130):

„ხევსურეთში ცნობილი „კოსმიური ხე იფანი აღმოცენდება ლოკალის ცენტრში, კერიაში, რომელიც ამავე დროს, მაკროკოსმიური მასშტაბით, სამყაროს ცენტრიც არის. კოსმიური იფანი დედამიწის შუაგულში ამოდის, როგორც ფალაური კოსმოგონიის ხე გოქართი, რომელიც „მენოქეხრათის“ მიხედვით, ზუსტად დედამიწის ცენტრში შეიქმნა მიწის საყრ-

14. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

"В Хэвсурети "известное космическое Древо Ива произрастает в локальном центре, в местности-очаге, который одновременно, в макрокосмическом масштабе, является и центром Вселенной. Космическая Ива растет в самом сердце Земли, как фаланское космогоническое Древо Гокарт, которое, по "Меногехрате", выросло в самом центре Земли как ее опора. Привлекают внимание слова "в утреннюю пору...", чем выпрастывание, произрастание Ивы зафиксировано во времени. Именно утром, а не в какое-либо иное время. И если эти слова в такой передаче не случайны, то в них следует видеть следы космогонического мифа, по которому космос рождается из мрака именно утром. Хэвсурское предание сообщает, что на месте прорастания сакральной Ивы был водружен Гуданский крест и возведен храм во имя его. И это событие следует представить свершившимся именно утром, поскольку эквивалентный космическому Древу храм одновременно является моделью мира, его микрообразом...

Варианты этой мифологемы во множестве рассыпаны и по грузинским сказкам. В частности, показательна в этом плане сказка "Древо, выросшее на змеиной коже": Крестьянин нашел обрывок змеиной кожи, бросил во дворе... Рассвело мирное утро. Женщина вышла из дома, видит, во дворе вырос огромный тополь, такой, что верхушкой упирается в небо.

Во второй сказке корнем Древа предстает змеиный хвост. В другом месте змею сменяет рыба: "На плавнике у рыбы выросло такое Древо, что верхушка его упиралась в небо".

•••

Предлагаю вам перечесть и несколько грузинских молитв, в которых вновь и вновь повторяется обращение к Древу жизни...

(См. то же издание, стр. 132).

Молитва 1: "О тамариск, одинокое Древо, выросшее в горней долине! Вверху вершина твоя, внизу твои корни; вверху вершина твоя, снимающая заклятья, а внизу твои корни – зеленый постамент, и суть твоя – божественная. Ты очищаешь уста людей; и пусть злой язык минует нас".

დენად. ყურადღება უნდა მიექცეს აქ სიტყვებს „დილით ყუდროში...“, რითაც იფნის აღმოცენებაა ფიქსირებული დროში. სწორედ დილით, და არა სხვა რომელიმე ჟამს. და თუ ეს სიტყვები შემთხვევითი არ არის ამ გადმოცემებში, აქ უნდა ვიგულისხმოთ ნაშთი კოსმოგონიური მითოსისა, რომლის მიხედვითაც კოსმოსი დილით იბადება წყვდიადიდან. ხევსურული გადმოცემა გვამცნობს, რომ საკრალური იფნის აღმოცენების ადგილას დაარსებულა გუდანის ჯვარი და აგებულა მისი სახელობის საყდარი. ეს აქტიც დილით შესრულებულად უნდა წარმოვიდგინოთ, რადგან კოსმიური ხის ეკვივალენტი — ტაძარი, ამავე დროს, არის სამყაროს მოდელი, მისი მიკროხატი...

ამ მითოლოგემის ვარიანტები გაფანტულია ქართულ ზღაპრებშიც. კერძოდ, საგულისხმოა ზღაპარი „გველის ტყავზე ამოსული ხე“: გლეხმა გველის ტყავი იპოვნა, ეზოში დააგდო... გათენდა მშვიდობის დილა. ქალი გარეთ გამოვიდა, შეხედა, ეზოში ძალიან დიდი ალვის ხე ამოსულა, ცაში აქვს წვერი.

სხვა ზღაპარში ხის ფესვად გველის კუდია მიჩნეული. კიდევ სხვაგან გველს თევზი ენაცვლება: „თევზის ფხაზე ისეთი ალვის ხე ამოვიდა, რომ წვერი ცაში ჰქონდა მიბჯენილი“.

• • •

გთავაზობთ გადაიკითხოთ რამდენიმე ქართული ლოცვაც, სადაც, ისევ და ისევ „სიცოცხლის ხე“-ზეა მითითებული... (იგივე წიგნის გვ., 132).

ლოცვა 1: „თამარისკო, მარტოხევ, მაღალ ველზე ამოცენებულო! მაღლა წვეროკინი შენი, დაბლა ფესვი შენი; მაღლა წვეროკინი შენი ხეა (ჯადოთა) დამხსნელი, დაბლა ფესვი შენი — მწვანე კვარცხლბეკი, ზრო შენი — ღვთიური. შენ განწმედ, განასპეტაკებ კაცთა ბაგეებს; დაე, ბოროტი ენა განზე განეყენოს“.

ლოცვა 2: „წმიდა ლერწამო, უბიწო ლერწამო, ლერწმოვანში ამოცენებულო! მაღლა (ან ცაში) ბრწყინავ, დაბლა (ან მიწად) ბრწყინავ; მაღლა და დაბლა ბრწყინვით სავსე ხარ“.

ლოცვა 3: „ღვიავ, ბუჩქად ნაზარდო! ღვიავ, ბუჩქად ამოცენებულო.., ცის დიდო სვეტო, მიწის დიდო საძირკველო...“!

• • • •

ამდენი ფაქტის გადაკითხვის შემდეგ ალბათ ნებისმიერი მკითხველიც დაასკვნიდა, რომ რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, ხალხი ალტაცებულია „სიცოცხლის ხის“ არსებობის გამო და იციან ამ ზე-ხის ადამიანებზე ზემოქმედების ფასი. მაშ, ეს ყველაფერი სიცრუეა, ვითომ?..

Молитва 2: "Святой тростник, непорочный тростник, выросший в зарослях! Ты сияешь в выси (или в небе), сияешь внизу (или в земле); и вверху, и внизу ты исполнен сияния".
Молитва 3: "Благодатный куст! Благодать, проросшая кустом... Великий небесный Столп, крепчайшая опора Земли..."!

•••

После перечисления такого множества фактов даже самые ограниченные люди могут прийти к выводу, что чем дальше отступаешь во времени, тем яснее проявляется восторженное отношение людей к наличию, существованию Древа жизни и осознание цены его воздействия на людей. Так может ли быть все это неправдой?..

Обратимся теперь к томам "Грузинской советской энциклопедии". Посмотрим, что о Древе известно ей. В 11-й книге этого фундаментального издания, в частности, читаем:

"**ДРЕВО БЫТИЯ** — мировое Древо, символический образ мирового порядка в мифологии народов стран древнего мира. Оно олицетворяло единство Вселенной, взаимосвязи мира, представленные в организованном, пространственном образе...
Согласно древнейшим представлениям, Древо бытия растет в центре Вселенной и в своей вертикали проходит три космических пояса: его корни уходят в преисподнюю, ствол стоит на лице земли, а вершина уходит в небо...
Различными вариантами Древа бытия являются Древо жизни, связанное с мифами о происхождении жизни, а также библейское Древо познания и сути прошлого, Древо смерти... Представления грузин о Древе бытия отличаются большим разнообразием" *(стр. 257. Подчеркнуто мною. — Автор).*

•••

Кое-что из истории духовной жизни Индии...

Сразу должен оговориться, что нет произведения древней литературы, связанной с духовным миром, которое бы не касалось феномена великого Древа. В этом смысле не составляют исключения и древнеиндийские тексты. И вот пример, заимствованный

ახლა ვნახოთ, რა იციან „სიცოცხლის ხის“ შესახებ „ქართული საბჭოთა ენციკლოპედიის“ ტომებმა. კერძოდ, ამ დიდი გამოცემის მე-11 წიგნში ვკითხულობთ:

„ცხოვრების ხე — მსოფლიო ხე, მსოფლიო წესრიგის სიმბოლური სახე ძველი ქვეყნების ხალხთა მითოლოგიაში. იგი განასახიერებდა სამყაროს მთლიანობას, ქვეყნიერების ნაწილთა ურთიერთკავშირს, რომლებიც ორგანიზებული, სივრცობრივი სახით იყო წარმოდგენილი...

უძველესი შეხედულებების თანახმად, ცხოვრების ხე დგას სამყაროს ცენტრში და თავისი ვერცხლით გაივლის კოსმოსის სამ სართულს: ფესვები მოქცეულია ქვესკნელში, ტანი სკნელზე (მიწის პირზე) დგას, ხოლო წვერი ზეცაშია...

ცხოვრების ხის სხვადასხვა ვარიანტია „სიცოცხლის ხე“, რომელიც უკავშირდება მითებს სიცოცხლის წარმოშობის შესახებ, ცნობადისა და მყობადის ბიბლიური ხე, სიკვდილის ხე... <u>ქართველთა წარმოდგენები ცხოვრების ხის შესახებ დიდი მრავალფეროვნებით გამოირჩევა</u>“ (გვ., 257).

(ხაზგასმა ჩემია. — ავტორი).

• • • •

ზოგიერთი რამ ინდოეთის სულიერი ყოფის ისტორიიდან...

ამთავითვე უნდა გითხრათ, რომ არ არსებობს სულიერ სამყაროსთან დაკავშირებული ძველი ლიტერატურა, სადაც დიდი „ხის“ ფენომენს არ შეხებოდნენ. ამ მხრივ არც ძველინდური ტექსტები წარმოადგენენ გამონაკლისს. აი, ერთი მაგალითი, ამოღებულია კრშნას ცნობიერების საერთაშორისო საზოგადოების მიერ გამოცემული ლიტერატურიდან... (იხ., „შრიმად ბჰაგავატამი“, გალობა მეორე, თავი 3, ტექსტი 18, გვ., 151):

„ვრნდავანაში ხარობს ტამარინდის ხე (სახელად იმლიტალა) და ამბობენ, ეს ხე უფალი კრშნას დროიდან დგასო“... (მკითხველს შევახსენებ, რომ ძველინდური სასულიერო ტექსტებით, ქალაქი „ვრნდავანა“ წარმოადგენდა უფალი კრშნას მარადიულ სავანეს, სადაც იგი სრული სახით ავლენს თავის მშვენებას; <u>სოფელი დელა-მიწაზე</u>, სადაც უფალი კრშნა მოევლინა 5.000 წლის წინათ. იხ., წინა აბზაცში მითითებული გამოცემის ლექსიკონი. გვ., 555).

• • •

მაშასადამე, სანსკრიტზე შემორჩენილი უძველესი ინდური ტექსტებიც ამასვე გვიამბობენ, რომ იმ პერიოდის ადამიანებს, როდესაც მათ უფალი კრშნა მოევლინა, ახსოვთ იმ უკვდავი „ხის“ ამბავი, რომელი ხეც უშუალოდ ყოფილა ღმერთის სავანესთან დაკავშირებული. ზოგჯერ

из книги, выпущенной Международным обществом познания Кришны... *("Шримад-Бхагаватам", гл. 3, текст 18, стр. 151):*

"Во Врндаване цветет Древо Тамаринд (по имени Имли-тала), и говорят, что оно стоит со времен Бога Кришны"...

(Напомню читателю: по древнеиндийским духовным текстам, город Врндавана был вечной обителью Бога Кришны, где он во всей полноте выявлял свою духовную красоту. Селение на Земле, где Бог Кришна явился 5.000 лет тому назад. См. упоминавшийся словарь, стр. 555).

•••

Итак, сохранившиеся на санскрите древнеиндийские тексты также сообщают, что люди периода пришествия Бога Кришны помнили бессмертное Древо, тесно и непосредственно связанное с обителью Бога. Иногда на санскрите этот феномен называется "ру", что на современных языках Индии означает "человек". В Грузии же "ру" был одним из коротких синонимов Древа жизни. Так что некогда, в древней Индии знали, что происхождение человека связано с неким "ру", Древом познания!

В других произведениях индийской литературы читаем... *(См. "Высочайшая личность божества Кришны", стр. 36-37):*

"По аналитическому описанию материального воплощения, полубоги продолжают благоговейно возносить молитвы к личности с высшей формой проявления божественности, Кришне. Что означает материальное проявление (Бога)? Он похож на Древо! Древо стоит на Земле... Материальное воплощение (Бога) сравнивается с Древом, поскольку в конце Древо срубают..."

•••

Мною по возможности изучены грузиноязычные издания "Вед". Пока имеются восемь таких книг. Из-за сложившейся ныне в Грузии ситуации трудно установить – где были допущены имеющиеся в них ошибки перевода: в сегодняшней ли Индии или у нас самих – в Грузии. Между тем многое не вяжется, и здоровая мысль подавляется. В частности, понятие "Уфали" в комментариях к "Ведам" толкуется неполноценно, из-за чего смешиваются и путаются два понятия – личности Всевышнего и его сверхизлучения. И это приводит к тому, что по тексту перевода сама личность Всевышнего Кришны будто бы обращается в Древо. Ни в коем случае! Мне кажется, что "Веды" знают о факте существования великого Древа и оригинальные тексты скорее всего помнят и его местона-

ამ „ხის“ ფენომენს სანსკრიტზე ეწოდება „რუ“, რაც თანამედროვე ენებზე „ადამიანს“ ნიშნავს. საქართველოში კი „რუ“ იყო „სიცოცხლის ხის“ ერთ-ერთი მოკლე სინონიმი. ამგვარად, ოდესღაც ძველ ინდოეთშიც იცოდნენ, რომ ადამიანის წარმომავლობა დაკავშირებულია იმ რომელიღაცა „რუ“-სთან, ცოდნის „ხე“-სთან!

სხვა ინდურ ლიტერატურაში ვკითხულობთ... (იხ., „კრშნა ღმრთეების უზენაესი პიროვნება“, გვ-ბი: 36, 37):

„მატერიალური გამოვლინების ანალიტიკური აღწერით, ნახევარღმერთები მოწიწებით განაგრძობენ ლოცვების აღვლენას ღმრთეების პიროვნების უმაღლესი ფორმის, კრშნასადმი. რას ნიშნავს (უფლის) მატერიალური გამოვლინება? იგი ხესა ჰგავს! ხე დედამიწაზე დგას... (უფლის) მატერიალური გამოვლინება ხესთანაა შედარებული, რადგან საბოლოოდ ხეს ჭრიან“...

•••

ჩემს მიერ შეძლებისდაგვარად არის შესწავლილი ვედების ქართულენოვანი გამოცემები. უკვე მაქვს რვა ასეთი წიგნი. რთულია საქართველოში დღეს არსებული სიტუაციიდან იმისი დადგენა, თუ სად არის შეცდომა დაშვებული: თანამედროვე ინდოეთში — თარგმანის დროს, თუ საქართველოში. არადა რაღაც არ გამოდის და საღი აზროვნება დათრგუნულია. კერძოდ, ცნება „უფალი“ არასრულყოფილად არის გაგებული ვედების კომენტარებში, რის გამოც ერთმანეთშია შეზელილი უზენაესის პიროვნების და მისი ზეგამოსხივების ეს ორი ცნება. აქედან გამომდინარე, ისეა თარგმანში ტექსტი მოცემული, რომ თითქოს თვით უზენაესი პიროვნება — კრშნა გადაიქცა ხედ. არავითარ შემთხვევაში! მიმაჩნია, რომ ვედებმა სწორად იციან დიდი „ხის“ არსებობის ფაქტი და ორიგინალურ ტექსტებს ახსოვთ ალბათ დიდი „ხის“ მისამართიც, მაგრამ სამწუხაროდ ვერ არის ეს რეალურად აღქმული თანამედროვე ინდოეთში. მაშასადამე აშკარად იგრძნობა, რომ უმაღლესი იერარქიის სრული ცოდნა აღარც თანამედროვე ინდოეთშია შემორჩენილი და იქაც ისეთივე ხარისხით თარგმნიან წმიდა ტექსტებს, როგორც საქართველოში ძველ ბიბლიას. ჭეშმარიტების შენარჩუნებაზე კი აღარავინ ფიქრობს.

„კათჰა უპანიშადში მოყვანილია მატერიალური გამოვლინების ხის მაგალითი, რომელიც მატერიალური ბუნების მიწაზე დგას. ეს ხე ორი სახის ნაყოფს ისხამს — უბედურებასა და ბედნიერებას. ხის სხეულში მცხოვრებნი ორ ჩიტს ჰგვანან. ერთი მათგანი არის კრშნას ლოკალიზებული ასპექტი, რომელიც პარამატმადაა ცნობილი, მეორე ჩიტი კი ცოცხალი არსება გახლავთ“.

хождение, но, к сожалению, сейчас в Индии это не воспринимается как реальность. Явно ощущается, что полноценного знания высших иерархов не сохранилось и в нынешней Индии, и священные тексты переводятся там на таком же уровне, как Библия в Грузии. А о сохранении истины теперь никто и не думает.

В "Катха Упанишаде" приведены примеры материального воплощения Древа, стоящего на природной, материальной земле. Это Древо дает плоды двух видов – несчастье и счастье. Обитатели кроны Древа похожи на двух птиц. Одна из них является локализованным аспектом Кришны, известным как Параматма, другая же предстает живым существом".

•••

По одной из индийских священных книг, Будда родился под великим Древом. Но из американского фильма, связанного с этой темой, по сюжету выходило, что мать рождает Будду в Индии под обыкновенным крупным деревом (?). Маленький Будда растет, часами сидя и медитируя под этим деревом. Отсюда можно сделать вывод, что современный мир утратил даже представление – о каком Древе повествуется в священной литературе. В применении ко времени Шивы Древо даже называлось "смоковницей".

Современный человек мало того, что лишился знаний о существовании великого Древа, он, к несчастью, уже и не желает постичь и познать его суть. Например...

Религиозный центр Международного общества Кришны существует и в Тбилиси. В нем объединены хорошие, серьезные люди. Часто в своей специфической одежде они рассаживаются на полу и играют на индийской национальной гармони. Я несколько раз приходил к ним и просил выслушать меня. Они не пожелали! Я однажды спросил: Почему вы играете? "Ищем истину!" – ответили они. – Я вам могу кое-что сказать... – Они и слушать не хотят! Я чуть не силой остановил одного из них во дворе и попросил послушать хоть две минуты. Он вроде согласился, но с какой-то иронией. Я принялся убеждать его, что все те сверхгорода, о которых повествуется в Ведах – Врндавана, Матхура и Дварака, существуют и поныне, но покрыты водой в подземелье под Грузией. Мой слушатель посмеивался все громче. Я продолжал внушать ему, что их Кришна и Христос – явления одного и того же порядка. Он слушал, но не прекращал усмехаться. Я сделал вид, что не заме-

ერთ-ერთი ინდური წიგნის მიხედვით, ბუდა დაბადებულა დიდი ხის ქვეშ! მაგრამ როდესაც ამერიკელებმა ამ თემასთან დაკავშირებული ფილმი გადაიღეს, ფილმის სიუჟეტიდან გამომდინარე, დედამისი ბუდას ინდოეთში ბადებს, ერთი ჩვეულებრივი დიდი ხის ქვეშ (?). როცა პატარა ბუდა გაიზრდება, იმავე ხის ქვეშ იწყებს საათობით ჯდომას და მედიტაციებს. აქედან უნდა დავასკვნათ, რომ თანამედროვე მსოფლიომ წარმოდგენაც კი დაკარგა, რა სახის „ხე“-ზეა წმიდა ლიტერატურაში ნაამბობი. ამ დიდ „ხეს“ შივას პერიოდშიც „ლელვის ხე“ ერქვა.

ეს ერთია, რომ თანამედროვე ადამიანმა დიდი „ხის“ არსებობის ცოდნა დაკარგა, მაგრამ მეორე უბედურება იმაში მდგომარეობს, რომ აღარ სურს ადამიანს „სიცოცხლის ხის“ არსი შეიმეცნოს.

მაგალითად...

თბილისშიც არსებობს კრშნას საერთაშორისო საზოგადოების რელიგიური ცენტრი. კარგი და სერიოზული ხალხია იქ შეკრებილი. ხშირად სხედან იატაკზე მათი სპეციფიკური ტანსაცმლით და ინდოეთის ეროვნულ დოლ-გარმონს უკრავენ. მე უკვე რამდენჯერმე მივედი მათთან და ვთხოვე მოესმინათ ჩემთვის. არ სურთ! ვკითხე ერთხელ — რატომ უკრავთ-მეთქი? „ჯეშმარიტებას ვეძებთო“! — მე გეტყვით-მეთქი ცოტაოდენს... — არ სურთ!!! შემდეგ ერთ-ერთი მათგანი ეზოში შევაჩერე ნაძალადევად და ვთხოვე, ორიოდე წუთით მაინც მოესმინა ჩემთვის. დამთანხმდა, მაგრამ ირონიით. მე მას ავუხსენი, რომ ყველა ის ზე-ქალაქი, რომლებიც ვედებშია მოხსენიებული — „ვრნდავანა“, „მათჰურა“ და „დვარაკა“, დღესაც არსებობს, ოღონდ, აქ, მიწისქვეშეთშია წყლით დაფარული... (ჩემმა მსმენელმა ღიმილს უმატა). მე კვლავაც შევეცადე მისთვის მეთქვა, რომ მათი „კრშნა“ („ქრშნა“) და ჩვენი „ქრისტე“ ერთი და იგივე მოვლენაა... (მისმენდა, მაგრამ იცინოდა). არ შევიმჩნიე წყენა და საუბარი განვაგრძე. მათი „წმიდა შენობიდან“ კვლავაც დოლ-გარმონის გამწარებული ხმა ისმოდა. — როგორ ფიქრობთ, რატომ უკრავენ თქვენი გოგო-ბიჭები? — ერთხელ კიდევ ვკითხე. „ხომ აგიხსენით, ეს არის რიტუალი, ანუ ცდა, იპოვონ გზა უმაღლესისაკენ“. — მიპასუხა. — და რისი თქმა გსურთ, ინდოეთიდან ელით ჯეშმარიტების გამოჩენას? — ვკითხე მას. „თქვენ კი იმისი თქმა გინდოდათ, რომ საქართველოდან წავიდა ინდოეთში დიდი ცოდნა?“ — რა თქმა უნდა, აქ არის მისტერიის ცენტრალური კერა და აბა, იქიდან როგორ უნდა ჩამოსულიყო... — გამიკვირდა.

მოსაუბრემ ბოდიში მომიხადა და მიმატოვა. ფრიად გული დამწყდა და მათი ეზოდან გამოვედი. ვიდრე ავტობუსის გაჩერებასთან მივიდოდი, კარგა ხანს მესმოდა მათი დოლისა და გარმონის უაზრო ხმაური, თან

чаю, и снова принялся за беседу. Из их молитвенного здания по-прежнему доносились пронзительные звуки барабана и гармони. – Как вы думаете, почему ваши ребята и девушки играют? – Этот вопрос ставился мною уже не в первый раз. "Я же вам объяснил, что это ритуал, попытка найти путь к Высшему", – повторил и он. – Но что же вы хотите выразить? Ждете появления истины из Индии? – пришлось мне настаивать. "А вы сами хотите сказать, что великое знание пришло в Индию из Грузии?" – Да, конечно. Здесь находится центральный очаг мистерии, и, стало быть, знание не могло прийти оттуда сюда... – очень удивился Я.

Собеседник извинился и оставил меня. Я, конечно, огорчился и вышел из их двора. По дороге к остановке автобуса мне еще долго слышались звуки их барабана и гармони и еще какой-то погремушки. Т.е. ищут истину так, что никогда ее не нащупают! Незадолго до того из Индии приезжал гуру. Я хотел подарить ему свою книгу с английским переводом, но меня к нему не допустили.

В общество Кришны мне довелось зайти еще раз, и Я попросил руководителя допустить меня хотя бы на их беседу... Он смилостивился и согласился. Я сидел больше двух часов и слушал проповедь. Задавать вопросы, оказывается, не разрешается, можно только внимать. А речь, как с поврежденной пластинки, ведется об одном и том же и вокруг одних и тех же вопросов. То же самое замечается и в книгах... В тот вечер проповедник коснулся и вопроса о том, будто бы все современное христианство лишено истинного знания и христиане никогда не сумеют достичь необходимого духовного уровня. Я, нарушая правила, заметил им, что сегодняшняя христианская церковь не ограничивается лишь священнослужителями. Если они не способны разобраться, где кроется религиозная истина, это не значит, что простые верующие хотя бы в той же Грузии впали в такое же состояние. Я, например, один из множества обыкновенных православных христиан! Почему вы решили, что мне ничего не известно об истине? Вот мое мнение о вашем обществе: вам кажется, что вы осведомлены о многом. Это не так! Вы знаете немногое. Точнее, у вас хорошая память и вы лучше других выучили созданные ныне в Индии тексты. А ведомо ли вам – что такое духовный мир в действительности и где он берет начало? Приведу вам один факт в подтверждение того, что эзотерическая мысль грузинских христиан по уровню истинного знания стоит гораздо выше, чем Международное общество Кришны. Если это

რაღაცას აჩხრიალებდნენ. ანუ ეძებენ ისე, რომ ისინი ვერასოდეს მიაგნებენ ჭეშმარიტებას! ამას წინათ გურუ ჩამოვიდა ინდოეთიდან. ინგლისური თარგმანით მივედი მათთან, ჩემი წიგნი უნდა მეჩუქებინა... არ შემიშვეს.

კრშნას საზოგადოებაში რამდენიმე კვირის შემდეგაც მივედი და მათ ხელმძღვანელს ვთხოვე საუბარზე მაინც დავეშვი. დამთანხმდა. ორ საათზე მეტ ხანს ვიჯექი და ქადაგებას ვისმენდი. თურმე შეკითხვები არ შეიძლება, უნდა იჯდე და უსმინო. არადა სულ ერთი და იგივე საკითხებს ატრიალებენ დაზიანებულ ფირფიტასავით. იგივე შეიმჩნევა მათ წიგნებშიც... იმ საღამოს მქადაგებელი ერთ ასეთ საკითხსაც შეეხო, რომ თანამედროვე სრულიად საქრისტეანო ძალზედ გამოფიტულია ჭეშმარიტი ცოდნისაგან, და რომ ქრისტეანები ვერასოდეს მიაღწევენ მათ სულიერ დონეს. მე მას ნებართვის გარეშე მივუთითე, რომ — თანამედროვე ქრისტეანული ეკლესია არ შემოიფარგლება მხოლოდ და მხოლოდ მღვდლებითა და ეპისკოპოსებით. თუ მათ ბევრი არაფერი გაეგებათ რელიგიური ჭეშმარიტებისა, ეს არ ნიშნავს, რომ საქართველოს უბრალო საქრისტეანოც ანალოგიურ მდგომარეობაშია ჩავარდნილი. მაგალითად, მე ერთერთი ჩვეულებრივი ქრისტეანი ვარ! რატომ გადაგიწყვეტიათ, რომ არაფერი ვიცი ჭეშმარიტების შესახებ? თქვენ იცით, რომ მეც იგივე აზრისა ვარ თქვენი საზოგადოების მიმართ: თქვენ გგონიათ, რომ ბევრი იცით; თქვენ ბევრი არაფერი იცით. უფრო სწორად, თქვენ გაქვთ კარგი მეხსიერება და სხვებზე უკეთ დაგისწავლიათ ინდოეთში დღეს შექმნილი ტექსტები. იცით კი სინამდვილეში რა არის სულიერი სამყარო ან სად იღებს იგი სათავეს? ერთ ფაქტს დაგისახელებთ იმის დასადასტურებლად, რომ ქართველ ქრისტეანთა ეზოთერული სამყარო უფრო მაღლა დგას ჭეშმარიტი ცოდნით, ვიდრე კრშნას საერთაშორისო საზოგადოება. თუ არა და, უმორჩილესად გთხოვთ განმარტოთ: რას წარმოადგენდა ის სულიერი ხე, რომლის სიახლოვესაც დაიბადა რელიგიის ყველა დროის ყველა უდიდესი მოძღვარი.

მათმა მასწავლებელმა თავისიანებს გადახედა, შესვენება გამოაცხადა და ოთახიდან გავიდა. ყველა ჩუმად იჯდა. თავი უხერხულად ვიგრძენი. ბოლოს, ერთ-ერთი მათგანი მოვიდა ჩემთან და მისაყვედურა: „სხვა დროს, აქ რომ შემოხვალთ, ფეხსაცმელები გარეთ გაიხადეთო“.

••••

თბილისის ერთ-ერთ ცენტრალურ სავაჭრო შენობაში შემთხვევით გავიცანი ინდოელი ბიჭი, ჩვენებური ქალი შეურთავს ცოლად, რვა წელია ქართველების სიძეა. ვთხოვე ერთხელ, ინდური მედიტაციური მუსიკა

не так, то покорнейше прошу объяснить мне: что представляло из себя то духовное Древо, близ которого родились все величайшие религиозные пастыри и учителя всех времен.

Ведущий собрание оглядел присутствующих, объявил перерыв и вышел. Все сидели молча. Я почувствовал себя неловко. Наконец поднялся один, подошел ко мне и попенял: "В следующий раз, прежде чем войти сюда, оставьте обувь за дверью".

Как-то в одном из торговых центров Тбилиси мне довелось случайно познакомиться с молодым индусом, уже восемь лет женатым на грузинке. Я попросил его подобрать индийскую медитационную музыку и записать ее для меня на аудиокассету. После двух-трех встреч мы очень с ним подружились. Говорили в основном по-русски, но он уже немного знал и по-грузински.

Как-то Я позвал его к себе и угостил скромным ужином. Он спросил – какого китайского учения Я придерживаюсь. Я удивленно ответил, что никакого. "Так почему же вы живете на полу?" Мы долго смеялись, после того как Я объяснил ему, что в доме у нас нет ни стола, ни кровати только потому, что на них нет денег. Я попросил супругу принести нам дополнительно "пури" *(хлеба)*. И он, услышав слово "пури", сказал, что этим же словом хлеб называется и в Индии.

У нас завязался и затянулся допоздна разговор о причинах совпадений значений грузинских и индийских слов. Я обратился к супруге с просьбой – задернуть занавесь *(груз. "парда")* и зажечь в комнате свет. "Парда и в Индии парда!" – на ломаном грузинском удивленно объяснил нам гость. Я было обратился к супруге еще с чем-то, и мигом подхватил: "Я" у нас тоже, как и по-грузински, – "мэ"! Потом потянулся к моей постели на полу, притронулся к подушке и улыбнулся: "Балиш" *(подушка)* и в Индии "балиш". – Раам, – предложил Я, – называй все совпадения, какие заметишь! – И мы осторожно перешли на грузинский язык. Он немного задумывался, вспоминал, а потом потянулся к листу бумаги с ручкой и опять улыбнулся: "Вот эта ручка и в Индии, и в Грузии – "калам"". Кое-как справляясь с грузинской грамматикой и правописанием, он принялся выводить на листе грузинскими буквами:

"Кархана" *(завод)* и здесь, и в Индии – "кархана"; "джигари" *(печень)* и у нас – "джигар"; "адамиани" *(человек)* в Индии – "адми"; "гариби" *(бедный, бедняк)* и у нас – "гариб"; "мдидари" *(богатый, богач)* у нас – "дидар".

მოეძებნა შინ და აუდიო-ასლი გადაეწერა ჩემთვის. ორი-სამი შეხვედრის შემდეგ დავძმაკაცდით. ძირითადად რუსულად ვსაუბრობდით, მაგრამ უკვე შეესწავლა ცოტა ქართული ენაც.

ერთხელ ოჯახში მივიწვიე და ღარიბული ვახშამით დავხვდი. „რომელი ჩინური მოძღვრების წარმომადგენელი ხარ?“ – მკითხა მან. – არცერთი-მეთქი! – გამიკვირდა. „აბა, იატაკზე რატომ ცხოვრობ?“ ბევრი ვიცინეთ როცა ავუხსენი, რომ არც მაგიდა მქონდა ბინაში, არც საწოლი და მხოლოდ იმიტომ, რომ ფული არა მაქვს. შემდეგ ჩემს მეუღლეს ვთხოვე პური მოეტანა ჩვენთვის დამატებით. ინდოელმა სტუმარმა აგვიხსნა, რომ პურს ინდოეთშიც „პური“ ჰქვია.

მოსაღამოვდა... ჩვენ და ინდოელი ბიჭი კვლავაც ქართულ-ინდური სიტყვების ერთმნიშვნელოვანების მიზეზებზე ვმსჯელობდით. მეუღლეს ვთხოვე – ფარდა დაეხურა და ოთახში ნათურა აენთო. სტუმარს სიტყვა „ფარდის“ შინაარსი გაუკვირდა: „პარდა? პარდას ინდოეთსიც პარდა“. – სუსტი ქართულით აგვიხსნა სტუმარმა. აღმოჩნდა, რომ ისინიც „ფარდას“ ეძახიან – ფარდას. ის იყო, რაღაც უნდა მეთქვა მეუღლისათვის, რომ სტუმარმა განაგრძო: „ინდოეთსი,ც ქართოული „მე“ არი – მე“! გაგვიკვირდა... შემდეგ სტუმარმა იატაკზე დაგებულ ჩემი ლოგინის ბალიშს მოკიდა ხელი და ღიმილით თქვა: „ინდოეთსი...“ – „ინდოეთ-სი“ კი არა, რაამ, ინდოეთ-ში“! – შევუსწორე სიტყვა. – „გმადლობ, შენ... ინდოეთ-ში ბალიში არი – ბალიშ“. – და აღმოჩნდა, რომ მათთანაც „ბალიში“ ჰქვია ღამის თავსადებს. – რაამ... (ეს მისი სახელია), – სხვა რომელი სიტყვები გაქვს შენიშნული, რომლებიც თქვენთანაც იგივე მნიშვნელობისანი არიან? – როგორც იქნა გავბედეთ და ავლაპარაკდით ქართულად. იგი ცოტა ჩაფიქრდა, იქვე დადებული ქალალდის ფურცელი აიღო და კალამს რომ მოკიდა ხელი, თქვა: „ეს კალამი,ა ინდოეთ-შიც, და საქართველო-შიც“. – ძლივს აგნებდა სწორ ქართულ გრამატიკას. და ფურცელზე ქართული ასოებით სიტყვების ჩამოწერას შეუდგა:

„ქარხანა“ არის აქაც და ინდოეთში „ქარხანა“;

„ჯიგარი“, — ჩვენთანა — „ჯიგარ“;

„ადამიანი“, — ინდოეთში არი — „ადმი“;

აქ „ღარიბი“, — ჩვენთანა — „ღარიბ“;

თქვენთანა „მდიდარი“, — ჩვენთანა „დიდარ“;

და ასე, ინდოელმა სტუმარმა ჩამოთვალა სხვა-შემდეგი სიტყვებიც:

„ედემი“ — „ადამ“,

„ჰაერი“ — „ჰავა“;

„სვასტიკა“ — „სვასტიკ“;

Перечисляемых гостем слов становилось все больше:
"Эдеми" *(Эдем)* – "адам",
"Свастика" – "свастик",
"Аура" – "аур",
"Канони" *(закон)* – "канун",
"Моэдани" *(площадь)* – "моедан",
"Сапони" *(мыло)* – "сабун",
"Бичи" *(парень, мальчик)* – "бачча",
"Чаи" *(чай)* – "чаэ",
"Халва" – "халва",
"Мураба" *(варенье)* – "мурабба",
"Албат" *(наверно)* – "албатта",
"Алаг-алаг" *(местами)* – "алаг-алаг",
"Кабаби" *(мясная еда)* – "кабаб",
"Шакари" *(сахар)* – "шаккар",
"Сатана" – "шайтан",
"Арамзада" *(негодник)* – в Индии "гарамджада" и т.д.

Он перечислил еще множество совпадений значений слов, употребляемых в Грузии и в Индии. А в конце начертил на бумаге свастику и пояснил: **"В Индии это знак Бога"!**

Я решил свозить нашего индийского друга в Нуниси, показать ему Ноев ковчег. Сначала он долго смеялся, – ну и шутники, мол, грузины! – но поехать все-таки согласился. Поехали на микроавтобусе группой в несколько человек и дорогой остановились закусить на опушке чудесного леса у берега реки Дзирула. Уже было расселись, чтобы приступить к еде, но пришлось хватиться Раама. Решили, что он зашел за деревья в лесочке. Но прошло десять минут, он не показывался. Прошло пятнадцать... Никто в ожидании за еду не принимался. И вдруг один из наших спутников заметил, что Раам все еще сидит в машине и смотрит на нас в окно. Я подошел и позвал его пообедать. Он категорически отказался – никак не могу, мол, выйти! Я настаивал, чтобы он закусил, ведь за столь долгий путь нельзя было не проголодаться. Он сначала оглядел горы и густой кустарник, потом несмело потянулся ко мне из салона и зашептал на ухо по-русски: "Гиви, здесь есть тигры? Тигры!" Поняв, чего он опасается, Я оглушительно расхохотался. Но что, собственно, странного? Он ведь индус, и у него свои, сложившиеся на родине ассоциации, так он воспитан. Короче говоря, в тот день мы пообедали без "нападения тигров".

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„აურა“ — „აურ“;
„კანონი“ — „კანუნ“;
„მოედანი“ — „მოედან“;
„საპონი“ — „საბუნ“;
„ბიჭი“ — „ბაჭჭა“;
„სუფთა“ — „საფ“;
„ჩაი“ — „ჩაე“;
„ჰალვა“ — „ჰალვა“;
„მურაბა“ — „მურაბბა“;
„უკან“ — „ააგე“;
„ალბათ“ — „ალბატტა“;
„ალაგ-ალაგ“ — „ალაგ-ალაგ“;
„ქაბაბი“ — „ქაბაბ“;
„შაქარი“ — „შაკკარ“;
„სატანა“ — „შაიტან“;
„არამზადა“ — ინდოეთში „ჰარამჯადა“, და ა.შ.

სხვა ბევრი ანალოგიური ცნებები ჩამოთვალა ამათ გარდა, რომელთაც ერთი მნიშვნელობა ჰქონიათ ქართულ და ინდურ ენებში. რამმა ბოლოს ქართული წარმოშობის სვასტიკა დახატა ქალალდზე და თქვა: **„ეს ღმერთის ნიშანი ინდოეთ-ში“!**

ერთხელ ნუნისში წავიყვანე ჩვენი ინდოელი მეგობარი, ნოეს კიდობანი უნდა გიჩვენო-მეთქი. ჯერ ბევრი იცინა — რა ხუმარები ხართო ქართველები, მაგრამ წამოვიდა. ბევრნი ვიყავით წასულები მიკროავტობუსით და გზად მდინარე „ძირულას“ მშვენიერ ტყეში გავშალეთ სუფრა. თითქმის ყველა მივუსხედით სუფრას, მაგრამ რამი მოვინაკლისეთ. ყველამ დაასკვნა, რომ ალბათ ტყეშია შესული რაღაც-რაღაცეებისათვის. მაგრამ გავიდა ათი წუთი, თხუთმეტი... არავინ იწყებს სადილობას, სტუმარს ველოდებით. შემთხვევით ერთ-ერთმა ჩვენიანმა შენიშნა, რომ რამი კვლავაც მიკროავტობუსში ზის და იქიდან გვიცქერს. მივედი მასთან და ვთხოვე სადილად გვწვეოდა. სასტიკი უარი განაცხადა — ვერ გამოვალო! — რაამ, რა მოხდა, არ გშია? მოდი, ჩვენთან ერთად ისადილე... — მან ჯერ მთებსა და დაბურულ ბუჩქებს გამოხედა, შემდეგ შეშინებულივით გამოძვრა სალონიდან და ჩუმად ყურში წამჩურჩულა რუსულად: „გივი, ტიგრი ესტ ზდეს, ტიგრი“... როდესაც მივხვდი — ვეფხვებზე მეკითხებოდა, თავშეუკავებელი სიცილი დავიწყე. არადა რას ერჩით, წარმოშობით ინდოელია, სწორია, ასეა მათ სამშობლოში მიღებული, ასეა იგი გაზრდილი. მოკლედ, იმ დღეს „ვეფხვების თავდასხმის“ გარეშე ვისადილეთ.

Стоит нам узнать о ком-то, что он побывал в Индии у какого-то духовного пастыря, как мы впадаем в иллюзию, будто бы оттуда к нам в его лице вернулся "госвам". Многие верят, что высшее духовное знание нынче можно приобрести только в Индии, и, несмотря на множество сложностей, валом валят туда. Я не раз видел вернувшихся, они ходят надутые от важности, как общипанные индюки, но ни на один серьезный вопрос ответить не могут. Но ведь в Индии-то побывали? – Да! Стало быть, все, нужно в почтении склониться перед ними и только беспрекословно слушать. Например...

Как-то Я встретился с членами Общества Кришны на центральном проспекте нашего города. Как обычно, они раздавали свою литературу. Между прочим, узнали меня, остановили и познакомили с одним из новых представителей Общества – недавно, мол, приехал из Индии! Он пыжился, как индюк, и озирался по сторонам. "Хари!" – приветствовал Я его на их лад, но руку пожал по-христиански, просто, от всей души. Сотоварищи объяснили прибывшему из Индии "гуру", что Я "тот самый", который утверждает, будто феномен Господа Кришны связан с территорией Грузии. Смеялись не особенно долго... Но это ведь невозможно представить, чтобы Древо жизни находилось здесь, в Грузии, а Господь Кришна родился там – в Индии. Не вяжется! Потом меня спросили – какие у меня имеются основания для подобных утверждений, в то время как общеизвестно, что родиной Господа Кришны является Индия. Я возразил им, напомнив, что у таких широкомасштабных явлений, как Господь Кришна, не может быть частной родины или национальности. Но у него, естественно, есть местопребывание – высшая обитель, которая во второй половине периода всякой инкарнации Вселенной запирается внутри нашей планеты. А эта субстанция затабуирована под Кавказом. Я никогда не говорил, что родина Господа Кришны или Господа Иисуса Христа – Грузия. Да что вы... Если у Господнего сияния имеется родина, то это "чакрами" души каждого человека, располагающаяся в каждом теле на пересечении раскинутых рук, головы и ног человека, под горлом. Впрочем, и железу Святого Духа нельзя признать истинной родиной сверхсияния Кришны или Христа, поскольку, по закону

საკმარისია ვინმეზე გავიგოთ, რომ თურმე იგი ინდოეთშია ნამყოფი რომელიმე სულიერ მასწავლებელთან, და უკვე ილუზიაში ვვარდებით, თითქოს იქიდან „გოსვამი“ დაბრუნებულიყოს მისი სახით. ბევრს სჯერა, რომ უმაღლეს სულიერ ცოდნას დღეს მხოლოდ და მხოლოდ ინდოეთში შეიძენ და მიუხედავად მრავალი სირთულისა, მიდიან. უკან დაბრუნებული ვინმეებიც მინახავს, გაფხორილი ინდაურებივით დაიარებიან-ხოლმე ქუჩებში, არადა ერთ სერიოზულ შეკითხვაზეც კი ვერ გიპასუხებენ, მაგრამ ხომ იყო იგი ინდოეთში? — კი! ე.ი, მორჩა, თავი უნდა დავუხაროთ და მოვუსმინოთ. მაგალითად...

ერთ სხვა დღესაც შევხვდი კრშნას საზოგადოების ხალხს ჩვენი ქალაქის ცენტრალურ გამზირზე, კვლავაც მათ ლიტერატურას არიგებდნენ. სხვათაშორის, მიცნეს, შემაჩერეს და მათი საზოგადოების ერთ-ერთი წევრი გამაცნეს — ინდოეთიდან ჩამოვიდაო! ინდაურივით იყურებოდა აქეთ-იქით. — „ჰარი“! — მათებურად მივესალმე, ხოლო ხელი ქრისტეანულად ჩამოვართვი, უბრალოდ, სუფთა გულით. ინდოეთიდან ჩამოსულ „გურუს“ თავშეკავებით აუხსნეს, რომ მე ვარ „ის“, ვინც ამტკიცებს, რომ თითქოს უფალი კრშნას ფენომენი საქართველოს ტერიტორიასთან არის დაკავშირებული. ძალიან არ გაუცინიათ... არადა ეს ხომ წარმოუდგენელია — „სიცოცხლის ხე“ აქ იყოს, საქართველოში, და უფალი კრშნა იქ დაბადებულიყო — ინდოეთში. არ გამოდის! შემდეგ მკითხეს, თუ რა საფუძველი გამაჩნია ამის სათქმელად, როდესაც უფალი კრშნას სამშობლო ინდოეთია. მე მათ ვუსაყვედურე, რომ წარმოუდგენელია ისეთ მოვლენას, როგორიც უფალი კრშნა გახლავთ, გააჩნდეს კერძო სამშობლო ან ეროვნება. მაგრამ მას ნამდვილად აქვს პირადი სამყოფელი — „უმაღლესი სავანე“, რომელიც სამყაროს ნებისმიერი ინკარნაციის დროის მეორე ნახევარში ჩვენი პლანეტის შიგნით იკეტება. ასეთი სუბსტანცია კი კავკასიის ქვეშ არის ტაბუდადებული. მე არასოდეს მითქვამს, რომ კრშნას ან ქრისტეს სამშობლო საქართველოა. როგორ გეკადრებათ... თუ უფლის ნათებას სამშობლო გააჩნია, ეს არის ყოველი ადამიანის სულის „ჩაკრამი“, რომელიც ყოველ სხეულში, გაშლილი ხელებისა და თავ-ფეხის გადაკვეთაზე მდებარეობს, ყელის ქვემოთ. თუმც, არც სულიწმიდის ჯირკვალია კრშნას ან ქრისტეს ჯეშმარიტი სამშობლო, რამეთუ პარადოქსის წესით, რამდენადაც სულიწმიდა ყოველ კეთილ ადამიანში ბუდობს, ამდენად სამყაროში უნდა არსებობდეს ერთი ისეთი ობიექტი, სადაც სულიწმიდა იარსებებდა სამყაროს გაჩენამდეც, ე.ი, ადამიანის

15. „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა“, III ტომი.

парадокса, как святой дух обитает в каждом добром человеке, так и во Вселенной должен существовать один такой объект, в котором Святой Дух мог пребывать и обитать до сотворения мира, т.е. до материального воплощения человека, проявления его в материи. В упомянутом "чакрами" скапливается только и только Господь, как белое сияние, очищающее наши чувства и желания. Но где она – всеми забытая высочайшая, святейшая планета, которая и является вечной обителью Всевышнего? Неизвестно! Так вот, в моей книге дается и предлагается толкование величайшей тайны Господа Кришны, вы же не хотите и заглянуть в нее. "Мы знаем вашу книгу, батоно Гиви, – сообщил мой новый знакомец, – но, не обижайтесь, все это похоже на безумие!" – Что ж, – усмехнулся Я, – тогда передайте ее безумцам.

По тому, как меня слушал молодой человек, прибывший из Индии, мне показалось, что из сказанного мною он не все понял. Я снова упомянул сверхград Врндавану и повторил, что и он находится здесь, внизу, под Кавказом. Приезжий из Индии оглядел своих спутников и обратился ко мне: "Я сам сейчас вернулся из Врндаваны. Этот город находится в Индии, на расстоянии девяноста миль к юго-востоку от Дели. Факт, что он существует и сегодня. Стало быть, Я был недавно не в настоящей Врндаване?" И он снова оглянулся на своих.

– Сколько времени вы там были? – спросил Я собеседника.

– Шесть месяцев.

– И все это время там по утрам всходило Солнце?

– Разумеется!

– А ночью Луна?

– Конечно! – изумлялся он.

– Позвольте мне, пожалуйста, на минутку ваши книги, – взял Я в руки "Бхагавад-Гиту", перелистал, отыскал страницу 16 *(по груз. изданию)* и прочел им небольшой абзац, отрывок текста, в котором Господь наставляет Арджуну: **"Это моя высшая Обитель...** *(подразумевается планета Голока-Врндавана. – Автор)*. **Она не освещается ни Солнцем, ни Луной, ни каким-нибудь другим огнем"** *(подчеркнуто мной. – Автор)*. Здесь же большой знаток и комментатор книги Бхактиведанта Свами Прабхупада объясняет, что **"вечным небесам не требуется ни Солнца, ни Луны, ни электро, ни огня, потому что они освещены Брахмаджиотой, излучением от высочайшего Господа"** *(стр. 17)*. А вы

გამოვლინებამდე მატერიაში. აღნიშნულ „ჩაკრამში“ გროვდება მხოლოდ და მხოლოდ უფალი, როგორც ზესინათლე, რომელიც ჩვენს გრძნობებსა და მოთხოვნებს ასუფთავებს. მაგრამ სად არის ის – ყველასაგან მივიწყებული უმაღლესი პლანეტა, რომელიც უზენაესის მარადიულ სამყოფელს წარმოადგენს? არ ვიცით! ჰოდა, ამ წიგნით გთავაზობთ კრშნას უდიდესი საიდუმლოების განმარტებას, მაგრამ თქვენ ახლოს არ იკარებთ ჩემს ნაშრომს. „ჩვენ ვიცნობთ თქვენს წიგნს, ბატონო გივი, არ მიწყინოთ, და ეს ყოველივე სისულელეს ჰგავს“! – მაშინ, სულელებს გადაეცით იგი.

იმდაგვარად მისმენდა ინდოეთიდან ჩამოსული ახალგაზრდა, რომ ვგონებ ვერ უნდა გაეგო რა ვთქვი. შემდეგ კვლავაც ზე-ქალაქი „ვრნდავანა“ ვახსენე და კიდევ ერთხელ გავუმეორე მათ, რომ ეს ქალაქიც აქ არის, დაბლა, კავკასიის ქვეშ. ინდოეთიდან ჩამოსულმა ახალგაზრდამ თავისიანებს გადახედა და მკითხა:

– მე ახლა თვითონ „ვრნდავანადან“ ჩამოვედი, იგი ნამდვილად ინდოეთშია, დელიდან სამხრეთ-აღმოსავლეთით მდებარეობს, ოთხმოცდაათი მილის მანძილზე. ფაქტია, იგი დღესაც არსებობს. ესე იგი, მე ნამდვილ „ვრნდავანაში“ არ ვყოფილვარ ჩასული?! – და ისევ თავისიანებს გადახედა.

– რამდენი ხანი იყავით იქ? – ვკითხე მოსაუბრეს.

– ექვსი თვე! – მიპასუხა.

– და სადაც თქვენ ბრძანდებოდით, ინდოეთის „ვრნდავანაში“, იქ დილაობით მზე ამოდიოდა?

– რა თქმა უნდა!

– და მთვარე?

– რასაკვირველია! – გაუკვირდა ყმაწვილს.

– ერთი წუთით, თუ შეიძლება, თქვენი ეს წიგნები მათხოვეთ... – და კრშნას საზოგადოების წევრებს „ბჰაგავად-გიტა“ გამოვართვი. იქვე, მე-16 გვერდზე გადავფურცლე და ერთი პატარა აბზაცი წავუკითხე, სადაც უფალი არჯუნას არიგებს: **„ეს ჩემი უმაღლესი სავანე...** (და აქ იგულისხმება პლანეტა „გოლოკა ვრნდავანა“. – ავტორი) **არც მზით, არც მთვარით, არც ცეცხლით ან სხვა რაიმეთი არ არის განათებული“** (ხაზგასმაც ჩემია. – ავტორი). იქვე, ამ წიგნის კომენტატორი და დიდი მასწავლებელი – ბჰაქტივედანტა სვამი პრაბჰუპადა გვიხსნის, რომ **„მარადიულ ზეცას არ ესაჭიროება არც მზე, არც მთვარე, არც ელექტრობა, არც ცეცხლი, ვინაიდან იგი განათებულია ბრაჰმაჯიოტით, უზენაესი უფლისგან გამომავალი სხივებით“** (გვ., 17). – თქვენ კი ამტკიცებთ, რომ ახლახანს ნამდვილ „ვრნდავანაში“ იყავით ინდოეთში.

утверждаете, что только что были в настоящей Врндаване в Индии.

Собеседник упорно настаивал, что пребывал в подлинной Врндаване. Я еще раз напомнил ему, что он видел в сегодняшней Врндаване и Солнце, и Луну, восходящие на небо. А это не вяжется с их же литературой: Солнце никогда не видело высшую планету Господа, где располагалась его обитель – святой город Врндавана! Как же мой молодой собеседник мог попасть туда?

– Стало быть, Я был в другой, нереальной Врндаване? – со смехом спрашивал он, и мне пришлось объяснить, что это безусловно так и есть, что нынешняя Врндавана, находящаяся в Индии, просто-напросто бездарная копия настоящей, наименованная в честь великой Голоки-Врндаваны, что и современная Индия охвачена глубокой ностальгией и в связи с усыплением истины и там испытывают тяжелый упадок. Вам же представляется, что поскольку вы пробыли в Индии шесть месяцев, то все! На самом деле это не так... Нужно трезво подойти к делу и осознать – по какой земле ступаете и что происходит в глубинах Грузии. Где и чего вы ищете, когда в данный момент стоите на подлинной Врндаване... – *(И Я несколько раз осторожно постучал ногой о землю).* – В давно минувшие времена люди ступали по грузинской земле медленно и благоговейно в страхе перед сиянием Господа, поскольку под ней раскинулся святой мир, описанный в Библии. Прежде люди коленопреклоненно обращали свои мольбы вниз, что позже было строго воспрещено Моисеем.

– Но как понять, батоно Гиви, ваше соображение о том, что высшая планета – Голока-Врндавана и существует независимо, и к тому же обретается здесь, под Кавказом?

Убедившись, что они располагают временем, Я принялся объяснять, что высшая планета – обитель Господа-Бога – объект свободный некогда, в очень отдаленном прошлом. С перемещением во времени вперед окружающее пространство кристаллизуется. Поэтому начало и зародыш всего – Обитель Всевышнего – облекается материей с целью предания сну, упокоения в ней. Поэтому высшая планета, или называемая в вашей литературе – Голока-Врндавана, облечена в материю в виде Земли, сама же заперта внутри нее. Остается совсем немного времени до того, как она *(сверхпламя)* пробьет область темени Земли и выйдет из нее, т.е. родится, чтобы продолжать существовать и действовать.

– Так что же, из земли выбьется сверхсияние? – посыпались удивленные вопросы.

— დიახ, მე ნამდვილად ვიყავი „ვრნდავანაში“! — დაბეჯითებით გამიმეორა მოსაუბრემ.

— მაგრამ თქვენ ხომ იმასაც გვიმტკიცებთ, რომ ინდოეთის თანამედროვე „ვრნდავანაში“ მზეც გინახავთ და მთვარეც. ასე არ არის? მაშასადამე, რაღაც არ გამოდის, რამეთუ თქვენივე ლიტერატურის თანახმად, მზეს არასოდეს უნახავს უფლის უზენაესი პლანეტა, სადაც მისივე სავანე — წმიდა ქალაქი „ვრნდავანა“ არსებობდა. ახლა გეკითხებით: როგორ მოხვდით იქ?

— ესე იგი, მე სხვა, არარეალურ „ვრნდავანაში“ ვიყავი? — სიცილით მკითხა მოსაუბრემ.

— და ეჭვი გეპარებათ? ინდოეთში დღეს შემორჩენილი „ვრნდავანა“ მხოლოდ და მხოლოდ უნიჭო ასლია ნამდვილისა, რომელსაც გადარქმეული აქვს სახელი იმ დიდი „გოლოკა ვრნდავანას“ პატივსაცემად, რამეთუ თანამედროვე ინდოეთიც დიდმა ნოსტალგიამ შეიპყრო და ჭეშმარიტების მიძინების გამო ფრიად მძიმე დაცემას განიცდიან. თქვენ კი მიგაჩნიათ, რომ რადგან ინდოეთში იყავით ექვსი თვით, ე.ი, მორჩა, დამთავრდა! ეგრე არ არის, ჩემო ძმაო... ცოტა გამოფხიზლდით და აზრზე მოდით ყველა, სად-რომელ მიწაზე დააბიჯებთ ამ მომენტში, ან რა ხდება საქართველოს ქვეშ. სად-რას ეძებთ, დალოცვილებო, ზედ დგახართ ამ წუთას დიდ „ვრნდავანაზე“... (და მოკრძალებით ფეხი მიწას დავარტყი რამდენჯერმე).

— თქვენ იცით, რომ გასულ ეპოქებში ხალხი ნელა დააბიჯებდა ქართულ მიწაზე ღმერთის შიშით, რამეთუ აქ არის, დაბლა, ბიბლიაში აღწერილი წმიდათაწმიდა სამყარო. უწინ მუხლებზე დგებოდა ხალხი და ქვემოთ ჩაჰღაღადებდნენ, რაც მოგვიანებით სასტიკად აკრძალა მოსემ.

— ბატონო გივი, როგორ უნდა გავიგოთ თქვენი მოსაზრება, რომ უმაღლესი პლანეტა — „გოლოკა ვრნდავანა“ თან დამოუკიდებლად არსებობს, და თანაც იგი აქ ყოფილა, კავკასიის ქვეშ?..

— გეტყვით, თუ არ გეჩქარებათ... უმაღლესი პლანეტა, რომელიც უფალი-ღმერთის სავანეს წარმოადგენს, თავისუფალი ობიექტია — ოდესღაც, ძალზედ უწინ, შორეულ წარსულში! მაგრამ რაც უფრო აქეთ გადმოვინაცვლებთ დროში, ირგვლივეთი კრისტალდება. ამიტომ, ყველაფრის საწყისი დვრიტა — სავანე უზენაესისა, მატერიას იცმევს გარშემო მასშივე მიძინების მიზნით. დღეს, უმაღლეს პლანეტას, ანუ თქვენს ლიტერატურაში ე.წ. — „გოლოკა ვრნდავანას“ მატერია აცვია ირგვლივ დედამიწის სახით, ხოლო თვითონ შიგნით არის ჩაკეტილი. ძალზედ მცირე დრო რჩება, როდესაც იგი (ზე-ალი) გამოტეხავს დედამიწის თხემის რეგიონს და დაიბადება, რათა კვლავაც იარსებოს და იმოქმედოს.

– Ну, конечно!

Кришнаиты вдруг засуетились, сделали мне знак, что торопятся, и быстро удалились. Стоит ли, ей-Богу, распинаться? – подумал Я.

По дороге зашел в книжный магазин. Там меня ждали хорошие вести – несколько моих книг оказались проданными и мне причиталась за них сумма. К тому же покупателям предлагали вновь поступившую книгу **Ошо Раджниши** – "Горчичное зерно", вышедшую на грузинском языке. Я приобрел ее и понес домой. Тем, кто не знает личности этого автора, сообщаю, что Ошо Раджниши – широко известный в Индии и других государствах духовный учитель, о котором даже сложились легенды. Правда, трудно обещать, что у него можно узнать много нового о духовном мире. Мне кажется, это самозванец, привлекший к себе пропове-дываемыми иллюзиями десятки тысяч духовно изголодавшихся молодых людей. К некоторым его книгам приложены его же порт-реты, и несмотря на то, что лица его за огромной густейшей бородой почти не видно, все-таки духовный уровень личности за нею не скрылся, и по его глазам Я понял, что вряд ли он в самом деле является представителем ветви потомков Господа, так как заметил на его хабитусе вампирные частоты, между тем как очень легко улавливаю сверхизлучение людей. Должен признаться, что его книга – "Горчичное зерно" мне не понравилась, в ней не обнару-жилось ничего нового. К тому же выявилось абсолютное незнание истины. Легко читается его книга, и это подтверждает, что излу-чаемый ею поток биополя автора слаб. И о парадоксах он все мол-чит... Однако, ка́к сообщала одна грузинская газета, это очень бо-гатый человек: ему принадлежали 260 миллионов американских долларов, тринадцать самолетов, несколько ашрамов, крупные зда-ния и т.д. Нескольких деталей достаточно для вывода о том, что Ошо Раджниши – учитель слабый, хотя бы потому, что человечес-тво не упомнит богатого и хорошо обеспеченного духовного учите-ля. Почти все великие пастыри умерли в глубокой нищете.

А ведь так интересно, ходил ли Ошо на рынок сам.

* * *

— ესე იგი, მიწიდან ზესინათლე უნდა ამოვიდეს? — გაოცებულებმა მკითხეს...

— რასაკვირველია!

კრშნას საზოგადოების ბიჭებმა მანიშნეს, რომ ეჩქარებოდათ და წავიდნენ. ერთი კი გავიფიქრე — რა მალაპარაკებს-მეთქი...

გზად საწიგნო მაღაზიაში შევიარე. კარგი ამბავი დამხვდა — რამდენიმე ჩემი წიგნი გაყიდულიყო და თანხაც მომცეს. მაგრამ იქვე შემომთავაზეს **ოშო რაჯნიშის** წიგნი — „მდოგვის მარცვალი“, რომელიც ქართულ ენაზე გამოეცათ. შევიძინე და შინ წავიღე. ვინც არაფერი იცის ამ პიროვნების შესახებ, ვაცნობებ, რომ ოშო რაჯნიში არის ინდოეთში და ბევრ სხვა სახელმწიფოში ცნობილი სულიერი მასწავლებელი, რომელზეც ლეგენდებიც კი გაჩნდა. ოღონდ, ვერ შეგპირდებით, რომ მისგან რაიმე ახალს ისწავლით სულიერ სამყაროში. ჩემი აზრით, იგი გახლავთ თვითმარქვია „მასწავლებელი“, რომელმაც ათიათასობით სულიერად მშიერი ახალგაზრდა მოხიბლა თავისი ილუზიით. მის ზოგიერთ წიგნზე მისივე პორტრეტია გამოსახული და მიუხედავად იმისა, თითქმის არ ჩანს თვითონ უშველებელი წვერების გამო, მაინც ვერ დაუფარავს თავისი პიროვნების სულიერი ხარისხი და მისი თვალებით მივხვდი, რომ ვერ უნდა ყოფილიყო ოშო რაჯნიში უფალი-ღმერთის შტოს წარმომადგენელი, ანუ მის ჰაბიტუსს ვამპირული რხევები შევამჩნიე, არადა მშვენივრად ვხედავ ყოველი ადამიანის ზეგამოსხივებას. სიმართლეს გეტყვით და, არც მისი წიგნი — „მდოგვის მარცვალი“ მომეწონა, ვერ აღმოვაჩინე მასში ახალი, რადგან აბსოლუტურად არ იცის, რა არის ჭეშმარიტება. მისი წიგნი ძალზედ იოლი საკითხავია, რაც ადასტურებს, რომ სუსტი ველის ნაკადი გამოსხივდება იქიდან. არც რომ არაფერს ამბობს პარადოქსებზე... არადა უმდიდრესი კაცი ყოფილა ფინანსურად. ერთ-ერთი ქართული გაზეთი იტყობინებოდა, რომ ოშო რაჯნიშს ჰქონია 260 მილიონამდე აშშ დოლარი, ცამეტამდე კერძო თვითმფრინავი, რამდენიმე აშრამი, დიდი სახლები და ა.შ. ეს რამდენიმე დეტალიც საკმარისია დავასკვნათ, რომ რაჯნიში — სუსტი პედაგოგია, ვინაიდან ჯერ არ ახსოვს კაცობრიობას ფაქტი, ძალზედ მდიდარი ყოფილიყო სულიერი მასწავლებელი, თითქმის მის ყველა დიდ მოძღვარს სიღარიბეში ამოხდა სული.

არადა რა საინტერესოა, დადიოდა თუ არა ოშო ბაზარში.

* * *

На Востоке известна такая притча:
"Как-то один из правоверных заметил на рынке духовного главу мусульман – Магомета, покупавшего снедь. Магометанин очень удивился тому, что столь прославленный духовный учитель сам вышел на торг, и, пораженный, спросил:
– Так ты и есть Магомет? Наш пастырь?
– Да, это Я, – спокойно отвечал Магомет.
– Но если это и в самом деле так, почему ты сам ходишь на рынок?
Вдруг с небес раздался грозный глас Бога: "Я еще не посылал на Землю учителя, который бы сам не побывал на рынке!"

В книге "Горчичное зерно" щедро цитируются изречения Иисуса Христа, используя которые, Ошо Раджниши пытается скомпрометировать учение Спасителя. Так, в частности, многим частям текста предпослана цитата из Евангелия: **"Может быть, люди думают – с миром Я на Землю прибыл, но не ведают, что для раздора Я к вам пришел"** *(Евангелие от Фомы; 17)*. Одна только эта деталь мне представляется достаточной для вывода о том, что Ошо Раджниши не ведома подлинная суть учения Христа и он не осознает, на что направлены и что выражают приводимые слова. Взять хотя бы житейские примеры: допустим, муж и жена посмотрели новый кинофильм. Возможны несогласия, скажем, жене он понравился, а мужу – нет, что может привести к спорам и даже к конфликту; ресторанное блюдо может жене понравиться, а мужу не понравиться. И в этом случае наблюдается несходство мнений и несовпадение вкусов. Книга, которую вы сейчас читаете, некоторым нравится, но большинству нет... Но ведь и когда явился Спаситель с "Новым заветом", некоторые приняли его, но многие – нет! Т.е. многие приняли христианство, но многие не приняли. Вот что подразумевается под словами: "Для раздора Я к вам пришел". Они означают констатацию разрыва религиозного менталитета человечества, для правильного восприятия которого не требуется высокая интеллектуальная и философская подготовка.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

აღმოსავლეთში არსებობს ერთი ასეთი სიბრძნე...

„მუსულმანმა მათი სულიერი მოძღვარი— მუჰამადი შენიშნა ბაზარში, რომელიც პროდუქტს ყიდულობდა. ფრიად გაუკვირდა მუსულმანს, რამეთუ ვერ წარმოედგინა — ამხელა რანგის სულიერი მასწავლებელი თვითონ გამოვიდოდა სავაჭროდ. და გაოცებულმა ჰკითხა:

— შენ ის მუჰამადი ხარ? ჩვენი მოძღვარი?

— დიახ, მე ვარ. — მშვიდად მიუგო მოძღვარმა.

— მერე?! თუ შენ მართლა ის დიდი მუჰამადი ხარ, ბაზარში შენ რატომ დადიხარ?

უეცრად ზეციდან ღმერთის მრისხანე ხმა გაისმა: მე ჯერ მოძღვარი არ გამომიგზავნია დედამიწაზე, ვისაც ბაზარში არ ევლოსო“.

წიგნში „მდოგვის მარცვალი“ უხვად არის გამოყენებული იესოს სიტყვები, რითაც რაჯნიში მაცხოვრის სწავლებას შეურაცხყოფს. კერძოდ, რამდენჯერმე არის ტექსტების თავში ან შიგნით წამძღვარებული ასეთი ციტატი: **„იქნებ ადამიანებს ჰგონიათ, რომ დედამიწაზე მშვიდობის მოსატანად მოვედი, მათ არ უწყიან, რომ მე განხეთქილების ჩამოსაგდებად მოვედი...“** (თომას სახარებიდან; 17). ეს ერთი დეტალიც კი საკმარისია ჩემთვის დავასკვნა, რომ ოშომ არ იცის ქრისტეს ჭეშმარიტი არსი და ვერ ხვდება, თუ რა მიზნით ამბობს იესო ამას. კერძოდ, დაუშვათ ცოლ-ქმარმა ახალი ფილმი იხილეს. მოსალოდნელია ცოლს მოეწონოს, ქმარს – არა. აი, ხომ ხედავთ, ოჯახი უკვე გაყოფილია ინტელექტუალურად ამავე ფილმის გამო, რაც ხშირად იწვევს კამათს; შეიძლება ცოლს მოეწონოს რომელიმე რესტორანში მომზადებული სადილი, მაგრამ ქმარს – არა! აქაც აზრთა სხვადასხვაობა შეინიშნება და ამ შემთხვევაში ოჯახის გემოვნება იყოფა; ზოგს მოსწონს ჩემი ეს წიგნი, და უმრავლესობას არა... მაგრამ, როდესაც „ახალი აღთქმით“ მობრძანდა მაცხოვარი, ზოგმა მიიღო იგი და ბევრმაც არა! მაშასადამე, ერთნი გაქრისტეანდნენ, მეორენი – ვერა! აი, რა არის აქ ნაგულისხმევი: **„განხეთქილების ჩამოსაგდებად მოვედი“** ნიშნავს – კაცობრიობის რელიგიური მენტალიტეტის გახლეჩას. რა დიდი გონება და ფილოსოფია ესაჭიროება მაცხოვრის ამ სიტყვების სწორად გაგებას.

ერთ დღეს ახლობელთან საუბარში შევიტყვე, რომ მას სახლში ჰქონია ვიდეომასალა ოშო რაჯნიშის შესახებ. ვთხოვე, – ძალზედ მაინტერესებს მისი ნახვა, მაგრამ ვიდეოაპარატი არ მაქვს და დამეხმარეთ-

Как-то, находясь в гостях у близкого человека, Я узнал, что у него имеется много видео-материалов об Ошо Раджниши. Попросил его помочь мне просмотреть пленки, так как материал очень меня интересует, а видеоаппарата у меня нет. Он согласился и пригласил меня для просмотра. Как только началась демонстрация фильма, мне тотчас же по выражению глаз, по лбу Ошо Раджниши стало ясно, что это лжеучитель и что он вводит своих последователей в иллюзию. Я не мог смотреть фильм более десяти-пятнадцати минут, ибо из него в огромном количестве излучались отрицательные частоты. Приведу хотя бы одну деталь...

В одном из регионов Америки Ошо Раджниши создал ашрам *(нечто вроде микродеревни с собственной духовной школой)*, в котором его жители должны были своими руками выращивать зерновые, овощи, фрукты, совершенно натуральные, без химических добавок. Этого факта достаточно для вывода о том, что Ошо Раджниши совершенно беспомощен как учитель в оценке применения ядо-химикатов. Я вроде бы вхожу в противоречие со своими ранними утверждениями о том, что для организма питание экологически нечистыми продуктами неприемлемо. Да, это так! Но нынешний день требует расширения эзотерических знаний и подхода к теме с иного, нового угла. В чем же состоит слабая сторона натуральных продуктов питания?..

Когда в организме скапливаются отрицательные колебания *(в силу множества различных причин)*, душа приходит в смятение и в человеке проявляются признаки депрессии. Если депрессия усиливается, она переходит в агрессию; если агрессия развивается, она перерастает в садизм; если и садизм гипертрофируется, может проявиться каннибализм. Современное человечество, и в частности американское общество, сейчас переходит в фазу, когда время депрессии миновало и в силу входит агрессия. Большая часть людей с катастрофической быстротой приближается к проявлению садизма, что заметно ощущается в Америке. Причин множество! Так что, если *США* в ближайшем будущем не откажутся от претензий на управление всем человечеством *(будто бы с целью "спасения мира")*, их не минует высшее проявление агрессии – каннибализм, к которому их относит с огромной скоростью. Так что привлекательная для очень многих людей страна – "великая Америка" стоит перед лицом глубокого упадка – из-за попытки полного, абсолютного развития! И при этом духовно опустившиеся американцы, и особенно молодежь, идут к Ошо Раджниши, чтоб как-то спасти

მეთქი. ამ ფილმების სანახავად მასთან ოჯახში მიმიწვია. დაიწყოთუ არა ფილმის დემონსტრირება, რაჯნიშის თვალებისა და შუბლის შემხედვარემ მომენტალურად დავასკვენი, რომ იგი ცრუ-მოძღვარია და რომ ილუზიაში ჰყავს მოქცეული მოსწავლეები. 10-15 წუთზე მეტი ვერ შევძელი ფილმის ცქერა, რადგან ფრიად უარყოფით სიხშირეს ასხივებდა მისი აშრამის ყოველი კუთხე. ჯერ მხოლოდ ერთ დეტალზე მოგიყვებით...

ოშო რაჯნიშმა ამერიკის ერთ-ერთ რეგიონში შექმნა აშრამი... („აშრამი" – კერძო მიკროსოფელივით, საკუთარი სულიერი სკოლა), სადაც თვითონვე უნდა მოეყვანათ მოსწავლეებს მარცვლეული, ბოსტნეული, ხილი... თანაც ნატურალური, ქიმიური ფხვნილების გარეშე. ესეც კი საკმარისია ჩემთვის დავასკვნა, რომ რაჯნიში ერთ-ერთი უსუსური მოძღვარია, რომელმაც არ იცის შხამქიმიკატებით მოყვანილი პროდუქტის ფასი. თითქოს წინააღმდეგობაში მოვდივარ ჩემს ადრინდელ დასკვნებთან, რომ ორგანიზმისათვის მიუღებელია ეკოლოგიურად უსუფთაო პროდუქტით კვება. კი, ასეა! მაგრამ დღეს უნდა მივუმატოთ ჩვენს ეზოთერულ ცოდნას და სულ სხვა კუთხით განვიხილოთ ეს თემა. ახლა, რაში მდგომარეობს ნატურალური საკვების სუსტი მხარე...

როდესაც ორგანიზმში უარყოფითი რხევები გროვდება (ამას გააჩნია მრავალი მიზეზი), სული იწყებს შფოთვას და ადამიანში დეპრესიები შეინიშნება. თუ დეპრესია გაძლიერდა, აგრესიაში გადადის; თუ აგრესია გაძლიერდა, იგი სადიზმში გადაიზრდება; და თუ სადიზმიც განვითარდება, კანიბალიზმი იჩენს თავს. თანამედროვე კაცობრიობის, და კერძოდ, ამერიკის საზოგადოება დღეს იმყოფება ისეთ ფაზაში, როდესაც დეპრესიების დრო გაუვიდათ და ამჯერად აგრესიის ზეგავლენას განიცდიან. მათი ხალხის დიდი ნაწილი კატასტროფული სიჩქარით უახლოვდება სადიზმის გამოვლინებას, რამაც საგრძნობლად იჩინა თავი ამერიკაში. მიზეზი ბევრია! ამრიგად, თუ ამერიკა სასწრაფოდ არ შეწყვეტს სრულიად კაცობრიობის მართვას (ვითომც „მსოფლიოს გადარჩენის" მიზნით), მათ ვერ ასცდება აგრესიის უმაღლესი გამოვლინება – კანიბალიზმი, რასაც დიდი სისწრაფით უახლოვდება ამერიკა. ამგვარად, ბევრისათვის საოცნებო ქვეყანა – „დიდი ამერიკა" სრულიად დაცემის წინაშე დგას, სრულიად განვითარების მცდელობის გამო! ამ დროს, ამერიკის სულიერად დაცემული ხალხი, და განსაკუთრებით ახალგაზრდები, მიდიან ოშო რაჯნიშთან, რათა პირად მომავალს უშველონ, მასთან ცხოვრობენ, ენდობიან ოშოს, უსმენენ, სულიერ ხსნას ელიან მისგან... მაგრამ დახეთ რა ხდება: აშრამში გადასახლებულ ახალგაზრდობას ოშო რაჯნიში სთავაზობს დათესონ და მიწიდან მოიყვანონ ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტი,

свое личное будущее, живут рядом с ним, доверяются ему, слушают, ждут от него спасения своих душ... Но приглядитесь что происходит: поселившимся в ашраме молодым людям Раджниши предлагает сеять и собирать экологически чистые продукты, с помощью которых они якобы очистятся духовно. Это глубокое заблуждение! И вот почему...

Экологически чистая пища в первую очередь и главным образом восстанавливает здоровье организма и способствует повышению температуры тела. В период ее употребления организм обретает синдром "янь", он полон жизни и личность находит удовлетворение даже в малейшей мирской радости. Но это только иллюзия... Души таких людей все же остаются в состоянии депрессии. Почему? Я думаю, вы согласитесь со мной хотя бы в том, уважаемый читатель, что в Америке достаточно много привилегий сей жизни. Несмотря на это, агрессия в самых больших количествах скопилась именно в Америке. В чем дело? – В Америку съехалось великое множество разных "Ошо Раджниши", главной целью которых является денежное обогащение. Они почти ничего не знают о кодексе духовного мира и просто дурачат и обирают людей. Ибо не может же какой бы то ни было проповедник не знать, что агрессивная душа холодна, из-за чего и "Я" становится агрессивным. Холоден и черный космос, и это означает, что агрессивная душа питается частотами космоса и воспринимает и проникается его свойствами – становится вампиричной, трусливой, духовно слепой, и вот что еще главное: у них в душе прибавляется женское начало! Взамен в ней сильно развивается "первое" *(центральное)* зрение. Я доныне не бывал в Америке, но с полной ответственностью могу заявить, что четыре эти основные свойства космоса с необходимостью должны были проявиться в американском обществе. Я имею в виду, повторяю, свойства следующие: 1) Вампиризм – т.е. неуемная тяга к приобретательству всех видов; 2) Бабство – т.е. непомерное проявление женской природы *(это особенно сказывается на мужчинах, так как черный космос, оказывается, по натуре женский);* 3) Непонимание духовного феномена и связанные с этим аномалии; и 4) Сильнейший страх голода и смерти! Что же требуется для того, чтобы души американцев согрелись? Должны остыть их физические тела, но не полностью, поскольку это означало бы смерть, а слегка, немного! Потому что по мере остывания физического тела человека соответственно прогревается его духовное начало, что способствует подавлению

რითაც თითქოს სულიერად განიწმიდებიან ისინი. ეს უშველებელი შეცდომაა! აი, რატომ...

ეკოლოგიურად სუფთა საჭმელი პირველ რიგში ორგანიზმის ჯანმრთელობას აღადგენს და სხეულს ტემპერატურის ამაღლებაში უწყობს ხელს. ამ დროს ორგანიზმი იძენს „იან“ სინდრომს, სიცოცხლით სავსეა და პიროვნება წუთისოფლის ნებისმიერი სიხარულით კმაყოფილდება, მაგრამ ეს მხოლოდ ილუზიაა... ასეთების სული მაინც დეპრესირებული რჩება. რატომ? ალბათ ამაში მაინც დამეთანხმებით, პატივცემულო მკითხველო, რომ ამერიკას არ აკლია წუთისოფლის პრივილეგიები. მიუხედავად ყველაფრისა, აგრესია ყველაზე დიდი ოდენობით ამერიკაში დაგროვდა. რაშია საქმე? – ამერიკაში ძალზედ ბევრი „ოშო რაჯნიში“ ჩავიდა, რომელთა უპირველეს მიზანს წარმოადგენს ბევრი ფულის შოვნა. მათ ჯერ თითქმის არაფერი იციან სულიერი სამყაროს კოდექსებისა, რის გამოც ხალხს ასულელებენ და ძარცვავენ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, როგორ არ უნდა იცოდეს მოძღვარმა, რომ აგრესიული სული ცივია, რის გამოც „მე“ აგრესიული ხდება. ცივია შავი კოსმოსიც, რაც ნიშნავს, რომ აგრესიული სული ჩვენი კოსმოსის რხევებით საზრდოობს და მისი ანალოგიური თვისებებისა ხდება – ვამპირი, დედრი, სულიერად ბრმა და მშიშარა! სანაცვლოდ მათ ძალზედ განვითარებული აქვთ „პირველი“ (ცენტრალური) მხედველობა. მე არ ვარ დღემდე ამერიკაში ნამყოფი, მაგრამ სრული პასუხისმგებლობით შემიძლია განვაცხადო, რომ შავი კოსმოსის ეს ოთხი ძირითადი თვისება აუცილებლად უნდა გამოვლენილიყო ამერიკის საზოგადოებაში. მხედველობაში მაქვს: 1) ვამპირიზმი, ე.ი, ყველა სახის მომხვეჭელობა; 2) დედრები, მაშასადამე, ქალური ბუნების ზომაზე მეტად გამტარნი... (განსაკუთრებით ეს გამოვლინდა კაცებში, რადგან თურმე შავი კოსმოსიც დედრია); 3) სულის ფენომენისა და ამ საკითხებთან დაკავშირებული ანომალიების ვერ გაგება; და 4) შიმშილისა და სიკვდილის ძლიერი შიში! მაგრამ რა არის საჭირო, რათა ამერიკელთა სულები გათბეს? უნდა გაცივდეს მათივე ფიზიკური სხეული, ოღონდ არა სრულიად, რამეთუ ეს უკვე სიკვდილს ნიშნავს, არამედ ცოტათი, ოდნავ! ამგვარად, რაც უფრო მეტად გაცივდება ადამიანის ფიზიკური სხეული, მით უფრო გათბება ამავე ორგანიზმის სულიერი სხეული, რაც აგრესიის შემცირებას გამოიწვევს. აი, რაში მდგომარეობს ერთის მხრივ ამერიკის სულიერი ხსნა! მაშასადამე, **ვიდრე ადამიანის სული ცივია, იგი სხვაზე გაბატონებას ცდილობს!** ამ ყველაფერთან ერთად, თუ უკეთ დავაკვირდებით თანამედროვე მსოფლიოს, ისეთ დამოუკიდებელ სახელმწიფოს დაემსგავსა ამერიკა, რომელიც თავის თავსაც

агрессивности. Вот в чем, с одной стороны, состоит духовное освобождение Америки! Так что, **пока душа человека холодна, он стремится обрести господство над другими!** Если, учитывая все это, пристальнее вглядеться в состояние современного мира, Америка уподобится и обратится в такое независимое государство, которое погубит и себя, и других. Залог и основа этого – духовная слепота американцев. Современной Америкой управляет ситуация! А должно быть наоборот.

Я верю, что и в Америке есть много умных и трезво мыслящих людей, но никак не могу до них добраться. Таких в Грузию приезжает немного... Между тем необходимо оперативно предоставить информацию именно мыслящей части американского общества, особенно его политической элите, чтобы организмы в стране понемногу приучались к продуктам, получаемым с помощью ядохимикатов. Яд – это яд! И если в нашей жизни появились ядохимикаты, значит они все-таки нужны. Они отравляют и слегка охлаждают организм человека, в возмещение чего теплеет душа. Вам хочется уцелеть в день "второго пришествия" сияния Господа? – Безотлагательно приступайте к утеплению своей души! Вот в чем состоит спасение всякого человека и стран Запада. Пока мировой дух не прогреется, не ждите ничего доброго! Обратите внимание: в Грузии народ отравлен почти полностью – питьевой водой, хлебом, поскольку его пекут с применением этой воды... И тела остывают, в связи с чем снижается уровень наших физических организмов. Зато понемногу теплеют души и заметно повысилось знание феномена духа. Дух Востока согревается, и уровень его агрессивности ощутимо снижается. Эта книга также результат процесса потепления душ... Слабость позиции Ошо Раджниши, стало быть, заключается в том, что он не знает или не раскрывает тайны доброго начала теплой души, без чего невозможен духовный прогресс. Так что важнее всего то, чтобы дух питался тепловой энергией, скопившейся за пределами Вселенной – за космическим пространством. В противном случае наш мир обречен! И еще одно: желательно помнить, что если кто-нибудь испытал повышение своей температуры в сем мире, ему очень туго придется после кончины, поскольку теплое Царствие небесное не примет холодную душу и она отправится прогреваться в геенну.

Из фильмов об Ошо Раджниши следует вывод и о том, что он в основном развивал "кундалин" *(духовную антенну в области затылка)* человека, через который в организм проникают частоты

დალუპავს და სხვებსაც. ამისი საფუძველი კი ამერიკელთა სულიერი სიბრმავე გახლავთ. თანამედროვე ამერიკას სიტუაცია მართავს! უნდა იყოს პირიქით.

მჯერა, რომ ამერიკაშიც ბევრია გონიერი ხალხი, მაგრამ ვერა და ვერ მივაღწიე მათთან. თითქოს ასეთი ხალხიც ნაკლებად ჩამოდის საქართველოში... არადა სასწრაფოდ საჭიროა ინფორმაცია მიეწოდოს ამერიკელთა გონიერ საზოგადოებას, და განსაკუთრებით მათ პოლიტიკურ ელიტას, რომ ნელ-ნელა შეაჩვიონ ორგანიზმები შხამ-ქიმიკატებით მოყვანილ პროდუქტს. შხამი – შხამია! და თუ ჩვენს ცხოვრებაში შხამ-ქიმიკატები გაჩნდა, მაშასადამე საჭიროა. იგი წამლავს და ოდნავ აციებს ადამიანის ორგანიზმს, რის გამოც სანაცვლოდ ცხელდება სული. მაშ, გნებავთ გადარჩეთ უფლის „მეორედ მოსვლის“ დღეს? – ახლავე შეათბეთ პირადი სული! აი, რაში მდგომარეობს ნებისმიერი ადამიანის და დასავლეთის სახელმწიფოების გადარჩენა. ვიდრე მსოფლიო სული არ გაცხელდება, ნურაფერ სასიკეთოს ნუ ელოდებით! დააკვირდით: საქართველოში თითქმის მოწამლულია ხალხი – სასმელი წყლით, პურით, რადგან პურსაც შხამიანი წყლით აცხობენ... და გაცივდა სხეული, რის გამოც დავარდა ჩვენი ფიზიკური ორგანიზმების დონე ყველა მხრივ. სამაგიეროდ გათბა სული და ფრიად აიწია საქართველოში სულის ფენომენის ცოდნამ; გათბა აღმოსავლეთის სული და ძალზედ დაიწია აგრესიის დონემ. ეს წიგნიც აუცილებლად ცხელი სულის არსებობის შედეგია... ამგვარად, ოშო რაჯნიშის სისუსტე იმაში მდგომარეობს, რომ მან არ იცოდა, ან არ თქვა ცხელი სულის სიკეთის საიდუმლო, ურომლისოდაც არ არსებობს ჩვენი სულიერი წინსვლა. ამგვარად, მთავარია სულმა იკვებოს სამყაროს იქით, სასუფეველში დაგროვილი ცხელი ენერგიით. წინაალმდეგ შემთხვევაში მსოფლიო განწირულია! და ერთიც: სასურველია გვახსოვდეს, რომ თუ ვინმემ ამასოფლის ტემპერატურა აიმაღლა, მას ფრიად გაუჭირდება გარდაცვალების შემდეგ, რამეთუ ცხელი სასუფეველი არ მიიღებს ცივ სულს და მას უკუნითში განაწესებს.

ოშო რაჯნიშის შესახებ გადაღებული ფილმებიდან შევიტყვე, რომ იგი ძირითადად ანვითარებდა ადამიანის „კუნდალინს“ (გავის არეში არსებულ სულიერ ანტენას), რითაც ორგანიზმში ცივი კოსმოსის რხევები შემოდის. ასეთი მეთოდით განვითარებას იწყებს ენდოკრინული სისტემის ქვედა არე – „პროსტატისა“ და „ტენტიანის“ ჯირკვლები. მე კი მიმაჩნია, რომ ამისი დაშვება არ შეიძლება, რადგან ქვედა ჯირკვლების განვითარება პირველ რიგში ხელს უწყობს სექსუალური აქტის უნარის გაძლიერებას ორივე სქესში. მაგრამ აზროვნება? რითი განვავითაროთ

холодного космоса. Подобный метод приводит к развитию эндокринных желез нижней части тела – "простаты" и "тентиани". Мне же кажется, что этого допускать нельзя, так как развитие этих желез в первую очередь способствует усилению потенции сексуального акта у обоих полов. Но возможности мышления? Чем развивать наш мыслительный аппарат? Поэтому необходимо в первую очередь способствовать развитию именно верхних желез эндокринной системы – "сахасры", "гипофиза", "щитовидной" железы и т.д. Но это сравнительно сложно, так как для раскрытия верхней "чакры" требуется верхнее, белое поле, представляющее ныне в мире большую редкость. Потому-то Ошо Раджниши и предпочел сравнительно легкий путь – путь активизации нижних эндокринных желез, что происходит за счет энергии холодного космоса. К тому же, для развития нижних желез не требуется особо много времени, ибо окружающее пространство ныне забито холодным полем. Все это в полной мере испытывали на себе ученики Ошо Раджниши. Охваченные иллюзией мужчины с чувством удовлетворения возвращаются по домам, исполненные надеждой реализовать свои усилившиеся возможности в сексе. Недалекие люди платят и отваливают доллары за такое учение... И Ошо Раджниши скопил 260 миллионов долларов... *(Не знаю, насколько эта информация, появившаяся в прессе, точна).*

В мире действует ныне огромное количество лжепастырей и учителей. Достаточно их и в Грузии... Недавно в одном из тбилисских книжных магазинов мне захотелось подарить свою книгу девушке-продавщице. Но она так категорически отказалась принять ее, что Я даже растерялся. А ведь мы знакомы давно, неглупый вроде человек... Потом уже выяснилось, что она ходит в церковь к какому-то священнику и тот ей сказал: "Даже прикасаться к книге Алазнис'Пирели запрещается"!!! Наверное, так же поступил бы по отношению к ней и Ошо.

А ведь так интересно, ходил ли он на рынок сам?..

••••

Предлагаю вам в качестве заключения выводы и тем самым завершаю тему, связанную с Древом жизни, хоть это и не значит, что мне нечего больше о нем сказать. Но об остальном будем говорить попутно.

Заключение...

ჩვენი აზროვნება? ამიტომ, საჭიროა პირველ რიგში გაიხსნას და განვითარდეს ენდოკრინული სისტემის ზედა ჯირკვლები — „საჰასრა“, „ჰიპოფიზი“, „ფარისებრი“ ჯირკვალი და ა.შ. მაგრამ ეს შედარებით რთულია, ვინაიდან ზედა „ჩაკრამის“ გახსნას ესაჭიროება ზედა ველი, თეთრი ველი, რაც ფრიად დიდ იშვიათობას წარმოადგენს დღეს სამყაროში. ამიტომ, ოშო რაჯნიშმა აარჩია შედარებით იოლი გზა — ენდოკრინული ქვედა ჯირკვლების განვითარების გზა, რაც, სინამდვილეში, ცივი კოსმოსის ენერგიებით ხდება. თანაც, ქვედა ჯირკვლების განვითარებას ფრიად მოკლე დრო ესაჭიროება, რამეთუ ირგვლივეთი სავსეა დღეს ცივი ველით. ამიტომ, მასთან ჩასული მოსწავლეები მოკლე ხანში ანვითარებდნენ ქვედა ჯირკვლებს, რაც პირველ რიგში სექსუალური აქტის გაძლიერებას უწყობს ხელს. და ილუზიაში მოქცეული მამაკაცები სიხარულით გარბიან შინ იმ იმედით, რომ მათ ერთ ღამეშიც შეუძლიათ სექსუალურად რამდენიმე ფრიად დაკმაყოფილებული ქალის გასტუმრება. სულელებიც იხდიან და იხდიან დოლარებს ცრუ სწავლებაში... და ოშო რაჯნიშმა 260 მილიონი დოლარი დააგროვა... (არ ვიცი, რამდენად სწორია ეს ინფორმაცია).

უამრავი ვითომ „მოძღვრები“ მოქმედებენ დღეს მსოფლიოში. საქართველოშიც ბლომად არიან ეგეთები... ამას წინათ თბილისის ერთერთ საწიგნო მაღაზიაში გამყიდველ გოგონას შევთავაზე — ჩემი ეს წიგნი უნდა გაჩუქო-მეთქი. ისეთი უარი მითხრა, დავიბენი. არადა დიდი ხანია ვიცნობ მას, ჭკვიანი პიროვნებაა... შემდეგ გაირკვა, რომ ეს გოგონა ეკლესიაში დადის რომელიღაცა „მოძღვართან“ და იმას აუკრძალავს თავისი მრევლისათვის: „ალაზნისპირელის წიგნს ახლოს არ გაეკაროთო“!!! ალბათ იგივეს განაცხადებდა ამ წიგნის შესახებ ოშოც.

არადა რა საინტერესოა, დადიოდა თუ არა იგი ბაზარში?..

••••

გთავაზობთ დასკვნას და ამით დავამთავრებ „სიცოცხლის ხე“-სთან დაკავშირებულ თემას, თუმც ეს არ ნიშნავს, რომ აღარაფერი დამრჩა დიდი „ხის“ შესახებ სათქმელი. ასე რომ, მოდით, დანარჩენზეც გზადაგზა ვისაუბროთ.

მაშასადამე, სამყარო შედგება ორი ძირითადი და მთავარი ნახევრისაგან (თუ შეიძლება ასე ითქვას) — ჩაბნელებული სამყაროთი, ე.ი, ცივი კოსმოსით, და სამყაროს ირგვლივ დაგროვილი თეთრი სიკაშკაშით, რომელსაც წმიდა ტექსტებით — „სასუფეველი“ ეწოდება. ფაქტიურად, შავი კოსმოსიც სივრცეში დაგროვილი ველია და იგი მეტა-ბუნებას წარმოადგენს; თეთრი სასუფეველიც სივრცეშია დაგროვილი, რომელიც

16. „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა“, III ტომი.

Итак, Вселенная состоит из двух основных и важнейших *(если можно так сказать)* половин – охваченного тьмой, т.е. холодного космоса и скопившегося вокруг него сверхсияния, называемого в священных текстах "Царствием небесным". Фактически и сам черный космос представляет из себя скопившееся в пространстве поле и, стало быть, мета-природу. Белое поле также скапливается в пространстве Вселенной и тоже носит метафизический характер. В основе познания, памяти, мышления и зрения человека лежат метафизические частоты – и белые, и черные вперемешку, без чего человек не сможет ни познавать, ни запоминать, ни мыслить, ни видеть. Т.е. предположительно любой человек *(и всякий другой живой организм)* испытывает единое сверхвлияние белого и черного метафизических полей, что и является толчком к пробуждению жизни каждого организма. А реализацию таких полей обусловливает Древо жизни.

Белое и горячее метафизическое поле может существовать и отдельно, и оно предстает в виде пространства вокруг Вселенной. Так же самостоятельно предстает и холодное – черное метафизическое поле, ныне определяющее и формирующее космос. Но, имея дело с жизнью в мире сем, необходимо выявлять и учитывать единое сверхвлияние на каждый организм и белого, и черного полей. Так что достояние каждого человека – дух питается из космоса полем как черным *(и такого поля ныне вокруг чрезвычайно много)*, так и белым, однако положительному феномену духа требуется некий невидимый сенсор, устанавливающий контакт с отдаленными частями Вселенной с целью получения оттуда белого поля. Но как можно осуществить контакт с раскаленным пламенем Царствия небесного? – С помощью Древа! Вот, оказывается, чем Древо жизни служит для материи. Оно представляет из себя единство множества духовных сенсоров, механизм, предоставляющий для питания положительного духа скапливающееся за гранью холодного космоса яркое теплое поле Царствия. В древности в Грузии духовное включение в великое Древо называлось "хэлдасхма" *(причастность, хэротония)*. Если внимательно вдуматься в ряд смыслов и значений этого слова, выяснится, что в нем содержится и подразумевается: "Хэ" *(Древо, Хэ-лдасхма);* вызванная множеством полученных после включения в Древо полей "элда" *(ужасать, х-элда-схма)*, т.е. повышение эмоциональности *(порой переход на крик при разговоре, несдержанность);* и, наконец, изливающаяся из великого Древа влага, чье-то увлажнение в процессе

აგრეთვე მეტაფიზიკური ბუნებისაა. ადამიანის ცნობიერებას, მეხსიერებას, აზროვნებასა და ხედვას საფუძვლად უდევს მეტაფიზიკური რხევები — თეთრიც და შავიც, ერთად, ურომლისოდაც ადამიანი ვერ გააცნობიერებს, ვერ დაიმახსოვრებს, ვერ იაზროვნებს და ვერ დაინახავს. მაშასადამე, ნებისმიერ ადამიანში (და სხვა დანარჩენ ცოცხალ ორგანიზმებში) უნდა ვივარაუდოთ თეთრი და შავი მეტაფიზიკური ველების ერთობლივი ზემოქმედება, რაც ბიძგი ხდება ყოველი ორგანიზმის სიცოცხლისა. ასეთი ველების რეალიზაციას „სიცოცხლის ხე“ განაპირობებს.

თეთრსა და ცხელ მეტაფიზიკურ ველს ცალკეც შეუძლია არსებობა და იგი სამყაროს ირგვლივ სასუფეველად წარმოსახულა. აგრეთვე ცალკე დაგროვილა ცივი და შავი ფერის მქონე მეტაფიზიკური ველიც, რომელიც ამჟამად სრულიად კოსმოსს განაპირობებს. მაგრამ, როდესაც წუთისოფლის სიცოცხლესთან გვაქვს საქმე, აუცილებლად უნდა ვივარაუდოთ თეთრი და შავი ველების ერთობლივი ზემოქმედება ყოველი ორგანიზმის მიმართ. ამგვარად, ერთი ადამიანის კუთვნილება — სულიერი სხეული კოსმოსიდან იკვებება როგორც შავი ველით (და ასეთი ველი ძალზედ ბევრია დღეს ირგვლივ), ასევე თეთრი ველით, ოღონდ, დადებით სულიერ სხეულს ესაჭიროება როგორიღაცა უხილავი სენსორი, რითაც კონტაქტს დაამყარებდა შორეულ სასუფეველთან თეთრი ველის იქიდან მიღების მიზნით. მაგრამ რითი შეიძლება სასუფეველის გავარვარებულ ალთან დაკონტაქტება? — „ხით“! აი, რა მოვალეობას ეწევა თურმე მატერიისათვის „სიცოცხლის ხე“. იგი წარმოადგენს უამრავი სულიერი სენსორის ერთობლიობას, მექანიზმს, რომელიც დადებითი სულის საკვებად ცივი კოსმოსის იქით დაგროვილ, — სასუფეველის კაშკაშა ველს გვთავაზობს. უწინ საქართველოში დიდ „ხეში“ სულიერ ჩართვას „ხელდასხმა“ ერქვა. თუ ყურადღებით დავაკვირდებით ამ სიტყვის რამდენიმე შინაარსს, მასში იგულისხმება „ხე“ („**ხე**-(ლდასხმა)“); ამ „ხეში“ ჩართვის შემდეგ ბევრი ველით გამოწვეული „ელდა“ (ხ-**ელდა**-სხმა), ე.ი, ბევრი ემოცია (ზოგჯერ გადამეტებული ხმით საუბარი, ან თავშეუკავებლობა); და დიდი „ხედან“ გადმოსხმული წყალი, წყალობა ვინმეს „ხელ-**დასხმის**“ დროს. ამგვარად, თუ ერთ დამოუკიდებელ სიცოცხლესა და ორგანიზმს — დედამიწას, აქვს პირადი „სიცოცხლის ხე“, რასაც თურმე სრულიად სამყარო „ეყრდნობა“, ანალოგიური „ხე“ უნდა გააჩნდეს ყოველ მიკროსიცოცხლესაც, ამ შემთხვევაში ადამიანს, რომელსაც ასევე „დაეყრდნობოდა“ სამყარო. ასე რომ, „სიცოცხლის ხე“, იგივე — „ფიქრების გზა“ იმდენია, რამდენი ცოცხალი ორგანიზმიც არსებობს. ერთის გათვალისწინებით: ადამიანთა მოდგმის უმრავლესობა სულიერად იკვებება შავი კოსმოსით, და კერძოდ,

"*хэл*-дасхма" (*"дасхма" – лить, долить).* Так что, если один из организмов и независимых носителей жизни – Земля обладает личным Древом жизни, на которое, как выясняется, опирается вся Вселенная, то аналогичное Древо должно присутствовать и в каждой микрожизни, в данном случае в человеке, на которого также опирается Вселенная. Так что Древ жизни, тех же "Путей раздумий", существует столько же, сколько и живых организмов. Но с учетом такого обстоятельства: большинство представителей рода человеческого духовно питается черным космосом, и в частности, духом нашей планеты, но, по закону парадокса, существует родственная Господу-Богу ветвь – со ста сорока четырьмя тысячами сверхчленов, духовные тела которых особенно щедро питаются ярким полем Царствия. Это люди, осознающие свое назначение и воспринимающие истинное содержание Библии, поскольку ими самими она и создана. Такие люди не имеют национальности и никогда в мире сем не становятся пленниками ситуации.

И наконец...

Человека, оказывается, характеризуют два зрения мира сего, названные мной в данной книге "первым" и "вторым" зрением. "Первое" *(центральное)* зрение питается холодным полем черного космоса и характеризуется узкой, прямолинейной природой восприятия. Второе же зрение питается полем Царствия, в связи с чем мировое пространство воспринимается во времени и в его произвольном отрезке. "Вторым" зрением туманно, но воспринимается и пребывание там, где в момент восприятия воспринимающий субъект не находится. Именно поэтому "второму" зрению порой доступно то, чего "первое" не достигает. К примеру, постараемся внутренним взглядом увидеть в данный момент парижскую Эйфелеву башню. Вам, наверное, вспоминается ее облик. Т.е. вы уже "видите" ее... Все подобное и регулирует "второе", на первый взгляд, – общее зрение... *(По-иному его называют еще и "хабитусом").* Из двух зрений активнее развивается то, полем которого наше духовное тело питается преимущественнее, щедрее. Чем более развито чье-то "первое" зрение, тем у него более ясный и чистый взгляд. Но что касается отношения центрального зрения к запредельному миру, то в этом оно сковано.

"Первое" зрение служит для нашего трехмерного бытия, а "второе" зрение – для четырехмерной *(и далее)* жизни.

Особо сильное развитие получило "первое" зрение у общества капиталистического мира!

ჩვენი პლანეტის სულით, ხოლო პარადოქსის კანონით თურმე არსებობს უფალი-ღმერთის მონათესავე შტო — 144.000 ზეწევრით, რომელთა სულიერი სხეულები განსაკუთრებით უხვად იკვებებიან სასუფეველის კაშკაშა ველით. ეს ის ხალხია, ვისაც ბიბლიის ჭეშმარიტი შინაარსი და დანიშნულება ესმის, რამეთუ მათი შექმნილია ბიბლიაც. ასეთ ხალხს ეროვნება არ გააჩნია და არც სიტუაციის მონები არიან ამასოფელში.

და ბოლოს...

თურმე ადამიანს ახასიათებს ამასოფლის ორი ხედვა, რომლებსაც ამ წიგნით „პირველი“ და „მეორე“ ხედვა ვუწოდე. „პირველ“ (ე.ი, ცენტრალურ) ხედვას კვებავს შავი კოსმოსის ცივი ველი და აღქმის ვიწრო, სწორხაზოვანი ბუნება აქვს, ხოლო „მეორე“ ხედვას კვებავს სასუფეველის ველი, რითაც სრულიად ირგვლივეთი აღიქმება დროში და დრ...ის ნებისმიერ მონაკვეთში. „მეორე“ ხედვით ბუნდოვნად, მაგრამ ჩანს ისიც, სადაც იმ მომენტში არ იმყოფებით. ამიტომ არის, რომ ზოგჯერ „მეორე“ ხედვით აღიქმება ისეთი რამ, რასაც „პირველი“ ხედვა ვერ სწვდება. მაგალითად, მოდით ამ მომენტში შინაგანად დავინახოთ პარიზის „ეიფელის“ კოშკი. გაგახსენდათ ალბათ როგორია იგი. ე.ი, თქვენ უკვე „დაინახეთ“ იგი... აი, ამ ყველაფერს არეგულირებს „მეორე“, ერთი შეხედვით — ზოგადი მხედველობა... („მეორე“ ხედვას მეორენაირად „ჰაბიტუსი“ ეწოდება). ამ ორი ხედვიდან ვითარდება უფრო ის, რომელი ველითაც უხვად იკვებება ჩვენი სულიერი სხეული. რაც უფრო განვითარებულია ვინმეს „პირველი“ ხედვა, მით უფრო კრიალა და სუფთა მხედველობა აქვს. ხოლო რაც შეეხება მისი ცენტრალური ხედვის დამოკიდებულებას მიღმიერი სამყაროსადმი, — ჩლუნგია!

„პირველი“ მხედველობა ჩვენი, სამგანზომილებიანი ყოფიერების მსახურებაშია, ხოლო „მეორე“ — ოთხგანზომილებიანი ყოფისა და იქით.

განსაკუთრებით განვითარებული აქვს „პირველი“ ხედვა კაპიტალისტური სამყაროს საზოგადოებას!

სხვათაშორის, იშვიათად, მაგრამ ხდება-ხოლმე, როდესაც იყოფა ამ ორი ძირითადი ხედვის ერთობლიობა და „პირველი“ ხედვა ერთი მიმართულებით იცქირება, „მეორე“ — სხვაგან. ხედვის ასეთი ანომალიები ფიქსირდება, მაგალითად, ოთახში, როდესაც ტელევიზორს უცქერთ და ამ დროს ქუჩიდან გესმით ავტომანქანის მუხრუჭების საშინელი ხმაური. მიუხედავათ იმისა, რომ „პირველი“ ხედვა ზერელედ განაგრძობს იმ მომენტში ტელეეკრანის ცქერას, პარალელურად ჰაბიტუსი ქუჩაში „იცქირება“, იქით არის მისი „ხედვის“ სამიზნე, რათა მანაც შეიტყოს — რა მოხდა! ფაქტიურად, ამ დროს არც ტელეეკრანი აღიქმება სრულყო-

Между прочим, редко, но случается, что единство этих двух основных видов зрения нарушается и "первое" зрение устремляется в одном направлении, "второе" же в другом. Такие аномалии зрительного восприятия фиксируются, например, в комнате, когда в момент просмотра телевизора с улицы доносится лязг тормозов автомашины. Несмотря на то, что "первое" зрение по-прежнему направлено на телеэкран поверхностно, "хабитус" параллельно обращен на улицу, внимание этого зрения направляется туда, чтоб уловить, что же там произошло. В такой момент фактически полноценно не воспринимается ни телеэкран, ни происходящее на улице. Невозможно же, сидя в кресле, видеть все, происходящее вне помещения. В это время личное Древо жизни человека раздваивается, и до тех пор, пока не соединится, непригодно ни для восприятия телепередачи, ни для обозрения из комнаты улицы. Короче, и улица, и передача видятся поверхностно. Великое Древо Вселенной раздвоено и сегодня. Стало быть, можно себе представить – что делается с Землей и даже со всем мирозданием. Вот почему мы пребываем ныне в том состоянии, в каком оказались, так как некогда разделенное Древо жизни продолжает оставаться таким и сегодня.

Я хочу предложить вам одну интересную фотоиллюстрацию *(от вас справа)*, которая случайно зафиксировала разделенное зрение. Это произошло, когда мы как-то выехали на природу неподалеку от Тбилиси. Несмотря на холодную погоду, решили пообедать за городом. Пока женщины раскладывали еду на траве, Я вооружился фотоаппаратом и делал снимки на память. Мужчина, которого вы видите в кадре, был снят мною в момент, когда он садился на выбранный большой камень. Он параллельно думает о том – как бы хорошо получиться в кадре, и старается устроиться на камне удобно и прямо. Поэтому "первым" зрением он смотрит вперед, а "хабитусом" – на камень! Согласен с вами, "хабитус" уловить очень трудно. Поэтому не огорчайтесь, если на снимке его не заметите.

Итак, завершено краткое описание Древа жизни. Те, кто доныне ничего не знал о Древе познания мира, получили хотя бы некоторое представление об этом поистине удивительном и крайне интересном явлении природы. Но нельзя исключить и того, что даже среди эзотериков найдутся такие, которым Я не поведал ничего нового.

ფილად, და ვერც ქუჩიდან ვხედავთ ვერაფერს. ანდა ეს ხომ წარმოუდგენელია სავარძელში ჩამჯდარმა ვიხილოთ ქუჩაში მიმდინარე პროცესები. ამ მომენტში ადამიანის პირადი „სიცოცხლის ხე“ გაყოფილია და ვიდრე არ შეერთდება იგი, არც ტელევიზორის საცქერლად გამოდგება, და არც ოთახიდან ქუჩის დასათვალიერებლად. მოკლედ, ქუჩიდანაც ზერელედ ჩანს ყველაფერი, და ოთახშიც. სამყაროს დიდი „ხე“ დღესაც გაყოფილია. მაშ, ხომ წარმოგიდგენიათ, რა დაემართებოდა ან დედამიწას, ანდა სრულიად სამყაროს. აი, რატომ ვართ თურმე ამ დღეში ჩავარდნილები, რამეთუ დღესაც გაყოფილია ოდესღაც გახლეჩილი დიდი „ხე“.

მსურს შემოგთავაზოთ ერთი განსაცვიფრებელი ფოტოილუსტრაციაც, სადაც შემთხვევით დაფიქსირდა გაყოფილი ხედვა. ეს მოხდა თბილისთან, როცა ერთ დღეს ბუნებაში ვიყავით გასულები. მიუხედავად იმისა, ციოდა, იმ დღეს გადავწყვიტეთ ქალაქგარეთ გვესადილა. ვიდრე მანდილოსნები სუფრას გააწყობდნენ მიწისპირზე, ფოტოაპარატი მოვიმარჯვე და ნაცნობებს სამახსოვრო კადრებს ვულებდი. ეს მამაკაცი (ზემოთ), კადრში რომ ხედავთ, სწორედ იმ მომენტში გადავიღე, როდესაც დიდი ქვა ამოერჩია და ზედ ჯდებოდა. იგი ამ დროს პარალელურად ფიქრობს — კარგად გამოვიდეს კადრში, და თანაც სწორად უნდა დაჯდეს ქვაზე. ამიტომ „პირველი“ ხედვით წინ იცქირება, ხოლო ჰაბიტუსით — ქვისკენ! გეთანხმებით, ძალზედ რთული დასანახია ჰაბიტუსი. ამიტომ გული არავის დაგწყდეთ, თუ ასეთს ვერაფერს შეამჩნევთ ამ სურათს.

* * *

ამგვარად, დასრულდა „სიცოცხლის ხის“ მოკლე აღწერილობა. ვინც დღემდე არაფერი იცოდით სამყაროს „ხე ცნობიერების“ შესახებ, ალბათ ცოტათი მაინც შეგექმნებოდათ წარმოდგენა ბუნების ამ მართლაც რომ ფრიად უცნაური და უაღრესად საინტერესო მოვლენის თაობაზე. მაგრამ არც ის უნდა გამოვრიცხოთ — არიან ისეთი ეზოთერიკოსებიც, რომლებსაც ბევრი ვერაფერი ვაუწყე ახალი.

Прежде, нежели перейти к следующей главе книги...

Недавно по соседскому телефону мне позвонил неизвестный человек:

– Батоно Гиви, вправе ли вы распространять все эти знания среди народа? Раньше они принадлежали волхвам и их раскрытие не допускалось. Предлагаю вам перестать делать их всеобщим достоянием. Если вы не подчинитесь нашему указанию, мы будем действовать по-другому!

Я спросил его:

– Простите, но если эти знания прежде были доступны лишь жрецам и волхвам, почему они мне известны сегодня? Неужели вы не догадываетесь, что невольно возвеличиваете меня, на что Я не имею ни малейшей претензии. Это одно, и второе: эта книга впервые вышла в 1994 году и уже несколько лет "ходит" в обществе. Если кто-то внутренне ощущает себя жрецом, вошедшим в реинкарнацию, он и без меня сохраняет в памяти древние знания. Те же, кто пришли в мир сей впервые, все равно ничего не поймут, и им безразлично, что написано в этой книге.

– Я еще раз предупреждаю, батоно Гиви, – прозвучал в трубке голос, – мы запрещаем вам выпуск следующих томов вашей книги. Не смейте этого делать!

Я все-таки поинтересовался:

– Кто ты такой, сынок, и как решаешься говорить такое? Ведь все написанное в моей книге опирается на пророчества Библии. Советую заглянуть в Ветхий завет и перечитать Эзру III, гл. 7-26, где ясно указано: **"Придет час, и будет знак... и объявится то, что скрыто землей"**! Вы слышите? Алло, вам понятно, о чем говорит эта фраза? Повторяю: **при конце света великая тайна, скрытая под землей, станет явью**! И если кто-то, руководствуясь Библией, расскажет об этом, это плохо? Алло! Вы меня слышите? Не скажу Я, скажет другой! Главное – об этом написать и сказать.

– Батоно Гиви, в последний раз предупреждаю: прекратите агитацию на тему Лазаря!!! Ясно???

В этот момент мне изменили нервы, и несмотря на то, что находился в чужой квартире, Я вышел из себя:

– Братец, ты по-русски понимаешь?

– Достаточно хорошо! – раздался запальчивый ответ.

– Ну, так, иди ты на х... и больше сюда не звони, мать твою...

– На этом разговор с собеседником и закончился.

(Прошу читателя извинить меня за неприличное выражение).

ვიდრე ამ წიგნის შემდეგ თავზე გადავიდოდეთ...

ამას წინათ მეზობლის ტელეფონზე უცნობი მამაკაცი მირეკავს:

– ბატონო გივი, თქვენ უფლება არ გაქვთ ამ ცოდნის უბრალო ხალხში დარიგებისა, ეს ცოდნა უწინ მოგვებს ეკუთვნოდათ, რომლის გამოაშკარავებაც დაუშვებელია. წინადადებას გაძლევთ, მოეშვათ ამ დიდი ცოდნის გაცემას. თუ არ დაემორჩილებით ჩვენს მითითებას, თქვენზე სხვაგვარად ვიმოქმედებთ! – შემდეგ მე ვკითხე:

– უკაცრავად და, თუ ეს ცოდნა მხოლოდ მოგვებმა და ქურუმებმა იცოდნენ უწინ, მე რატომ ვიცი ამის შესახებ დღეს? ნუთუ ვერ ხვდებით, რომ თქვენ მე დაუფიქრებლად განმადიდებთ, რისი პრეტენზიაც არასდეს მქონია. ეს ერთი, და მეორე: ეს წიგნი პირველად გამოვიდა 1994 წელს და რამდენიმე წელია საზოგადოებაში „დადის“. თუ ვინმე შინაგანად ქურუმია და რეინკარნაციაშია მოსული, მათ უჩემოდაც ახსოვთ ძველი ცოდნა, და ვინც ერთჯერადი წარმოშობისაა და პირველად არის წუთისოფელში მოვლინებული, რა მნიშვნელობა აქვს მათთვის, რა წერია ამ წიგნში, მაინც ვერაფერს გაიგებენ... – უცხო ხმამ გამიმეორა:

– კიდევ ერთხელ გაფრთხილებთ, ბატონო გივი: გიკრძალავთ ამ თემებზე შემდეგი ტომების გამოცემას, არ გაბედოთ! – მე მაინც ვკითხე:

– ვინ ხარ, შვილო, როგორ ბედავ ამდენს, ამ წიგნში აღწერილი ამბავი ბიბლიის წინასწარმეტყველებით ვითარდება. გირჩევთ გადახედოთ „ძველ აღთქმას“ და გადაიკითხოთ ეზრა III, თავი 7, 26-ე ფრაზა, სადაც გარკვევით არის მითითებული, რომ **„დადგება ჟამი და მოვა ნიშნები... და გამოცხადდება, რაც მიწით არის დაფარული“!** გესმით? ალო! ხომ გესმით, რას ამბობს ბიბლიის ეს ფრაზა... გიმეორებთ: **ბოლოჟამში მიწით გადაფარებული დიდი საიდუმლოება უნდა გამჟღავნდეს!** და თუ ბიბლიის დავალებით უნდა განაცხადოს ვინმემ ეს, დანაშაულია? ალო! მისმენთ? მე არ ვიტყვი, – სხვა იტყვის! მთავარია, ეს უნდა დაიწეროს და ითქვას.

– ბატონო გივი, უკანასკნელად გაფრთხილებთ: შეწყვიტეთ აგიტაცია ლაზარეს თემაზე!!! გასაგებია???

მე იმ მომენტში ნერვებმა მიმტყუნეს და მიუხედავად იმისა, მეზობლის ოჯახში ვიმყოფებოდი, მოსაუბრეს ვკითხე:

– შენ, ჩემო ძამიკო, რუსული ენა იცი?

– საკმაოდ კარგად! – ამაყი ხმით მიპასუხა ვინმემ.

– ჰოდა, ახლა კარგად მამისმინე, შვილო: „იძი ტი ნა ხ...“ და მეორედ აღარ დარეკო ამ ნომერზე, შენი დედაც... – და მოსაუბრესთან მოკლედ მოვჭერი დიალოგი.

(ბოდიშს ვითხოვ მკითხველთან რუსულ-კახური ფოლკლორის გამოყენებისათვის).

ПУТЕШЕСТВИЕ В ЕВРОПУ

ГЛАВА XII

Эмиграция и впечатления

მ ო გ ზ ა უ რ ო ბ ა

ე ვ რ ო პ ა შ ი

XII თ ა ვ ი

ემიგრაცია და შთაბეჭდილებები

Это было несколько лет тому назад...

Мы вышли из Санкт-Петербургского морского порта в семь часов вечера. Наш пароход назывался "Эстония", и на нем плыло примерно 250-300 человек. Приобретенная нами туристическая путевка предусматривала посещение трех европейских стран – Германии, Нидерландов и, под конец, Норвегии. По сложившемуся у меня тайному замыслу Я намеревался сойти на берег в Норвегии и остаться там навсегда, а Германию и Нидерланды просто осмотреть как турист. На пароходе Я был единственным грузином. Плыли русские, украинцы, несколько иностранцев, остальные же – евреи, Я об этом догадывался по особой конструкции губ и выражению лиц.

Вечер Я провел в ночном баре парохода.

Наступило утро второго дня путешествия. Мы все плыли и плыли...

На третий день, когда огибали территорию Швеции, по кораблю распространилась тревожная информация: "Коммунисты заняли Красную площадь, в Москве военный переворот!"

– Откуда вы это знаете? – поинтересовался Я.

– Передали по шведскому телевидению! – на ходу ответили мне, устремляясь в салон за новой информацией.

Чувство удовольствия от проведенного в баре вечера мигом испарилось, и мы все, как один, подумали, что пароход сейчас повернет обратно и мы вернемся домой, в обновленный *СССР*. Один глупец даже выкрикивал – по рации передали, коммунисты требуют возвращения корабля!

Общая тревога сплотила нас... Ни о завтраке, ни об обеде никто и думать не мог.

Туристы собирались группами и тихо шептались – где достать компас. Потом решились спросить капитана – в каком идем направлении. Тот строго отозвался: "Не положено!", как-то кисло оглядел нас и заперся у себя в каюте. Все недоуменно спрашивали друг у друга: "Куда же мы едем? Обратно?", "Мы не попадем в Германию?", "Ой, как жаль... Так хотелось поглядеть Нидерланды", "А мне Норвегию"... – слышались обывательские реплики.

Я одиноко стоял в носовой части палубы и наблюдал, как заходит Солнце.

ეს მოხდა რამდენიმე წლით უკან...

სანკტ-პეტერბურგის საზღვაო ნავსადგურიდან საღამოს 7 საათზე გავედით. ჩვენს გემს „ესტონია“ ერქვა, რომელიც, ასე, დაახლოებით 250-300 მგზავრს იტევდა. შეძენილი ტურისტული საგზური ევროპის სამი სახელმწიფოს დათვალიერებას ითვალისწინებდა – გერმანიის, ჰოლანდიის, და ბოლოს – ნორვეგიის. მე ჩემი ფარული გეგმებით ნორვეგიაში უნდა ჩავსულიყავი გემიდან – სამუდამოდ, გერმანიასა და ჰოლანდიას კი დავათვალიერებდი. ერთი ქართველი ვიმყოფებოდი გემზე. იყვნენ რამდენიმე რუსი, უკრაინელი, რამდენიმე უცხოელი, ხოლო დანარჩენები ებრაელები ჩანდნენ, მე მათ ტუჩების კონსტრუქციითა და სპეციფიკური ჰაბიტუსით ვცნობ.

ის საღამო გემზე ღამის ბარში გავატარე.

მეორე დილაც გათენდა. ჩვენ მივცურავდით, ვცურავდით და სულ მივცურავდით...

მესამე დილით, შვეციის ტერიტორიას რომ გავუარეთ გვერდით, გემზე საგანგაშო ინფორმაცია გავრცელდა: „წითელი მოედანი კომუნისტებმა დაიკავეს, მოსკოვში სამხედრო გადატრიალებაა“! – საიდან იცით? – ვკითხე ვიღაცას რუსულად. – „შვედებმა გადმოსცეს ტელევიზიით“! – მიპასუხეს და სალონში შევიდნენ ახალი ინფორმაციების გასაგებად.

ბევრს ჩაგვიმწარდა იმ დღეს ღამის ბარში მიღებული სიამოვნება, რამეთუ ყველა ჩვენგანი გემის უკან შემობრუნებასა და შინ, განახლებულ სსრკ-ში დაბრუნებას ელოდა. ერთმა სულელმა მგზავრმა ისიც კი წამოიკივლა – რუსი კომუნისტები გემის დაბრუნებას მოითხოვენ, „რაციით“ გადმოუციათო!

საერთო ჭირმა გაგვაერთიანა... საუზმე და სადილი აღარავის გვახსოვდა.

ტურისტები ჯგუფ-ჯგუფად შეგროვილიყვნენ და ერთმანეთს ჩუმჩუმად ეკითხებოდნენ – როგორ ეშოვათ კომპასი. შემდეგ, გემის კაპიტანს სთხოვეს – მიმართულება გვითხარითო! მაგრამ გემის კაპიტანმა – „ნე პალოჟენაო“ – მკაცრად გვიპასუხა, მჟავედ გამოგვხედა ყველას და თავის კაბინაში ჩაიკეტა. ხალხი ერთმანეთს ეკითხებოდა – „საით მივდივართ?“, „დაგვაბრუნებენ?“, „ველარ ჩავალთ გერმანიაში?“, „ოო, როგორ მინდოდა ჰოლანდიაც მენახა...“, „მე უფრო ნორვეგია მაინტერესებდა, ჰოლანდია სამჯერ მაქვს დათვალიერებული!“ – ისმოდა მედაბურთა პრეტენზიები.

მე ჩემთვის განმარტოებით ვიდექი გემბანზე და მზეს გავცქეროდი.

შეუმჩნევლად უკრაინელი ტურისტი მომიახლოვდა, რაღაცას ბუტბუტებდა თავისთვის. ტემბრზე ვიცანი, მე, მისი მეუღლე და საძმაკაცო

Ко мне незаметно подошел один из украинских туристов, что-то тихо напевавший под нос. Я узнал его по тембру, мы с его семьей и другом сидели в ресторане за одним столиком и были более или менее знакомы друг с другом.

– Что это вы смотрите на солнце, соскучились по солнечной Грузии? – с натужным юмором спросил он. Подошли еще несколько человек. Жалели, что ни у кого не нашлось компаса. Я все никак не мог оторвать взгляда от солнца.

– Загораете, Гиви Григорьевич? Не отрываетесь от солнца ни на мгновение! – домогались у меня и остальные.

– Вас ведь интересует, в каком мы идем направлении?! Может, разберемся с помощью солнца... – объяснил им Я.

– Правильно, правильно! – хором воскликнули они и припали к перилам.

...И когда полуденное солнце чуть заметно покатилось в сторону Запада, а ход корабля совпал с этим его движением, мы все радостно воскликнули:

– Идем на Запад, ура!

* * *

Ранним утром следующего дня наш пароход вошел в порт северогерманского города Гамбурга. Нас накормили в ресторане завтраком и по радиосети ознакомили с туристской программой дня. Как нам было известно и раньше, "Эстония" три дня должна была стоять в порту. Я повсюду искал одну немецкую девушку-репортера, которая давеча, при проезде через Киль, обещала взять у меня в Гамбурге интервью. Искал дого, но напрасно. Она обманула меня!

Мы осмотрели центр Гамбурга, огромного портового города, богатого, внешне очень красивого... Я отстал от туристской группы и спросил у местных жителей адрес эмиграционной службы. Она оказалась рядом, неподалеку от железнодорожного вокзала. Я оглядел места вокруг здания, так как предполагал, что представитель госбезопасности нашего корабля уже находится там, но, не заметив ничего подозрительного, вошел-таки в здание...

Ночь провел на корабле.

ერთ მაგიდასთან გაგვანაწილეს გემის რესტორანში და ასე თუ ისე, უკვე ვიცნობდით ერთმანეთს. უკრაინელმა ნაძალადევი იუმორით მკითხა:

— „შტო ეტა ვი სმოტრიწე ნა სოლნცე, სოსკუჩილის პო სოლნეჩნოე ჰრუზიე?“ (თარგმანი: „რას უცქერთ მზეს- მზეური საქართველო მოგენატრათ?). შემდეგ სხვებიც მოგვიახლოვდნენ... ყველა კომპასის არქონას ჩიოდა. მე გახევებული ვიდექი და ისევე მზეს ავცქეროდი. — „ზაგარს იღებთ, გივი გრიგორიჩ? რას შესცქერით ასე გაფაციცებით მზეს?!“ — ჩამაცივდნენ დანარჩენებიც. — თქვენ ხომ გაინტერესებთ საით მივდივართ, ჰოდა, ვაცალოთ მზეს, ის „გვეტყვის“, ვნახოთ საით გადაიხრება იგი. — ავუხსენი მათ. — „პრავილნა, პრავილნა“! — და ჩვენ მზის გადახრას დავველოდეთ.

...და როდესაც შუადღის მზემ დასავლეთისაკენ აიღო გზი, და რომ გემიც მზეს „მიჰყვებოდა“, გახარებულებმა შევძახეთ: „დასავლეთში მივდივართ, ურაა“!

• • •

გამთენიისას ჩვენი გემი ჩრდილოეთ გერმანიის ქალაქ ჰამბურგის პორტში შევიდა. მოგვიანებით რესტორანში გვასაუზმეს და რადიოქსელით იმ დღის ტურისტული პროგრამა გაგვაცნეს. როგორც წინდაწინ ვიცოდით, გემი „ესტონია“ სამი დღე უნდა მდგარიყო მათ ნავსადგურში. მე გაფაციცებით ვეძებდი ერთ გერმანელ რეპორტიორ გოგონას, რომელიც წინა საღამოს ქალაქ კილში შემპირდა ჰამბურგში შეხვედრას, ჩემთან ინტერვიუს ასაღებად. ბევრი ვეძებე იგი, მაგრამ ამაოდ. გამაცურა!

თავდაპირველად ჰამბურგის ცენტრი დავათვალიერეთ. დიდი საპორტო ქალაქია, საგნობრივად მდიდარი, გარედან ლამაზი... შემდეგ, ტურისტებს ჩამოვრჩი და იქაურებს საემიგრაციო სამსახურის მისამართი ვკითხე. იქვე ყოფილა, რკინიგზის მთავარი სადგურის სიახლოვეს. მივედი და საემიგრაციო შენობა დავზვერე. ფაქტიურად, მეგონა, ჩვენი გემის უშიშროების წარმომადგენელი უკვე იქ იქნებოდა მისული, მაგრამ როცა საეჭვო ვერავინ შევამჩნიე, შენობაში შევედი...

ის საღამოც გემზე გავათიე.

მეორე დილით ჰამბურგის უნივერსიტეტის მისამართი შევიტყვე და ყველა რომ მდიდრულ მაღაზიებს შეესივნენ, მე უნივერსიტეტში წავედი, რამეთუ უდიდესი სიურპრიზი — ლაზარეს ტაბუ მიმქონდა მათთვის. ერთ დიდ ხიდზე გადავედი და ქალაქის მეორე ნახევარში, ულამაზეს ბუნებაში აღმოვჩნდი. „ეს უკვე უნივერსიტეტის ქალაქია“, — ამიხსნეს იქაურებმა. როგორც მოგვიანებით გაირკვა, ჰამბურგს ცენტრში აქვს სხვა პატარა ქალაქი, რომელსაც „უნივერსიტეტის ქალაქს“ უწოდებენ. თავდაპირველად არქეოლოგიური ფაკულტეტი ვიკითხე.

Наутро узнал местоположение Гамбургского университета и, когда все устремились в роскошные магазины, пошел в университет, надеясь рассказать там о величайшей тайне – табу Лазаря. Перешел большой мост и оказался на другой стороне города, в великолепном парке. "Это уже университетский городок", – объяснили мне. Как выяснилось позже, в центре Гамбурга раскинулся небольшой городок, называемый "Университетским". Я спросил, как пройти на факультет археологии.

Войдя в небольшое чистенькое здание, уловил женский голос, говорящий на русском языке, и, найдя его обладательницу, объяснил ей цель своего прихода и попросил помочь в переводе беседы, поскольку Я не владею немецким языком. Молодая женщина оказалась эмигранткой из России. Вначале она отказалась оказать эту помощь безвозмездно, но Я повторил свою просьбу, и она, видимо, убедившись, что Я человек настойчивый, с улыбкой куда-то меня повела.

Поднявшись на верхний этаж, познакомила меня с археологом, профессором **Питером Цзазоффом.** Господи, где Я его видел... – пронеслось у меня в мыслях, но где это могло произойти, так и не вспомнилось. Вначале он слушал молча, но когда заметил, что речь идет о довольно странных вопросах, немного даже разволновался и по телефону вызвал двух своих сотрудников. Я, конечно, не понял – что он сразу сказал своим коллегам, но было явно то, что российская эмигрантка покраснела до корней волос.

– Знает ли об этом открытии профессор Отар Лордкипанидзе? – спросил меня профессор Цзазофф.

– Кто!? – удивился Я.

– Вы знакомы с грузинским археологом, профессором Отаром Лордкипанидзе? – вторично спросил он меня.

– Да, но откуда его знаете вы?

– Мы с ним друзья, Я был в Грузии и принимал участие в раскопках в Вани.

– В Вани? В каком году...

– Прошлым летом.

Так вот откуда Я его знаю! Я ведь тоже прошлым летом ездил в Вани. Там проводился симпозиум, и Я собирался доложить иностранным ученым о табу Лазаря. Но наши, к моему огорчению,

ერთ სუფთა შენობაში რომ შევედი, რუსულ ენაზე მოსაუბრე მანდილოსნის ხმა შემომესმა. ხმას მივყევი და იქვე, ერთ-ერთ ოთახში მოკრძალებით შევიხედე. ჩემი ჩასვლის მიზეზი ავუხსენი და თარგმანში დახმარება მოვითხოვე, რადგან მე არ ვიცი გერმანული ენა. ახალგაზრდა მანდილოსანი რუსი ემიგრანტი აღმოჩნდა. ჯერ კი უარი მითხრა ანაზღაურების გარეშე დამხმარებოდა თარგმანში, მაგრამ, როდესაც რამდენჯერმე ვთხოვე, შემატყო, ჯინიანი კაცი ვიყავი და მაინც არ მომეშვებაო, — ლიმილით წამომყვა.

ზემო სართულებზე რომ ავედით, ერთ-ერთი არქეოლოგი, პროფესორი **პითერ ცზაზოვვი** გამაცნეს. ღმერთო, სად მინახავს ეს კაცი... — გავიფიქრე, მაგრამ ვერაფერი მოვიფიქრე, სად შეიძლებოდა ადრე მენახა. იგი ჯერ მშვიდად მისმენდა, ხოლო როდესაც შეამჩნია, დიდად უცნაურ საკითხზე ვლაპარაკობდი, თითქოს აღელდაო, და ორ თანამშრომელს გამოუძახა ტელეფონით. მე არ გამიგია, რა უთხრა იმ მომენტში ბატონმა ცზაზოვვმა გერმანელ კოლეგებს, მაგრამ რუს ემიგრანტ გოგონას რომ დასცხა და წამოწითლდა, ეს კი ნამდვილად ასე იყო.

— ბატონმა ოთარ ლორთქიფანიძემ იცის ამ აღმოჩენის შესახებ? — მკითხა პროფესორმა ცზაზოვვმა.

— ვინ!? — გამიკვირდა.

— არ იცნობთ ქართველ არქეოლოგს, პროფესორ ოთარ ლორთქიფანიძეს? — დამატებით განმიმარტა მან.

— თქვენ საიდან იცნობთ ბატონ ოთარს?

— მეგობრები ვართ, მე ვყოფილვარ საქართველოში და ვანის გათხრებში მიმიღია მონაწილეობა.

— ვანში?! რომელ წელს იყავით იქ?

— შარშან ზაფხულში!

აა, აი საიდან ვიცნობ ამ კაცს, — გამახსენდა, — მეც ხომ ვანში ვიყავი შარშან ზაფხულში, სიმპოზიუმი იყო იქ და ჩავედი, უცხოელებს ლაზარეს ამბავს ვეტყვი-მეთქი. მაგრამ, როგორ გული მატკინეს ქართველებმა, ახლოს არ გამაკარეს ჩამოსულ სტუმრებს, არ შეიძლებაო! ამ კაცს სწორედ რომ ვანში მოვკარი თვალი, როდესაც ქართველ მეცნიერებს ვესაუბრებოდი, იგი იქვე, აივანზე იდგა. აი, თურმე საიდან მეცნობა ეს კაცი. მაგრამ აქ ხომ ვერარ შემიშლიან ხელს ქართველი არქეოლოგები, ახლა კი ყოველივეს თავისუფლად ვუამბობ ამათ.

— იცის ამის შესახებ ბატონმა ლორთქიფანიძემ? — განმეორებით მკითხა პროფესორმა ცზაზოვვმა.

— დიახ, მე პირადად გარ არაერთხელ მისული საქართველოს

17. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“- III ტომი.

и близко не подпустили меня к гостям, наложили полный запрет. А этого человека Я заметил, когда объяснялся с организаторами. Он стоял на балконе. Так вот, значит, что! Но здесь грузинские археологи помешать мне не смогут, сейчас Я беспрепятственно расскажу обо всем.

– Ну, так, знает об открытии господин Лордкипанидзе? – повторил свой вопрос профессор Цзазофф.

– Да. Я не раз лично посещал Институт археологии Грузии, и если что-либо публиковал, всегда приносил им экземпляры издания.

– Да, но почему Я слышу об этом в первый раз от вас? – удивился профессор.

– Грузинские археологи не верят в это.

– Что же вам нужно от меня... – холодно спросил он.

Я понял, что профессор Цзазофф и его коллеги ничего не поняли и вряд ли заинтересуются нашим открытием. Но на всякий случай оставил для ознакомления загодя подготовленный английский перевод, в котором формулировалась основная суть этого открытия. Поблагодарил за помощь русскую женщину и вышел из чистого белого здания.

Пройдя несколько шагов, оглянулся на него и подумал: не лучше ли было бы, чтобы офис был погрязнее да позапущеннее, но в нем можно было уловить хоть едва заметное желание усвоить – что находится под территорией Грузии.

Господин Цзазофф обещал написать письмо своему коллеге – господину Отару Лордкипанидзе, чтоб дополнительно выяснить у грузинских специалистов вопрос табу Лазаря. Но вернувшись в Тбилиси и не раз после этого встречаясь с господином профессором Отаром Лордкипанидзе, ни разу не слышал ни вопроса, ни упоминания о табу. Эзотерический мир их вообще не интересует.

* * *

Я прошел мимо еще нескольких аккуратных красивых зданий, и...

– О-о! А это что за помещение? Что?! – И Я вооружился очками. Над входом в здание огромными латинскими буквами было

არქეოლოგიის ინსტიტუტში და სადაც კი რაიმეს გამოვაქვეყნებდი, თითქმის ყველა გაზეთი მიმქონდა მათთან ჩვენი კვლევის გასაცნობად.

— მერე?! ეს ამბავი რატომ მესმის პირველად თქვენგან? — გაოცდა.

— ქართველ არქეოლოგებს არ სწამთ ამ აღმოჩენის.

— და ჩემგან რას ითხოვთ... — გერმანული ტონით მკითხა.

მივხვდი, რომ პროფესორმა ცხაზოვმა და მისმა კოლეგებმა ვერაფერი გაიგეს, არ დაინტერესდნენ. მე მათ წინასწარმომზადებული ინგლისური ტექსტები დავუტოვე გასაცნობად, სადაც ამ აღმოჩენის ძირითადი არსი იყო ჩამოყალიბებული, რუს გოგონას დიდი მადლობა გადავუხადე დახმარებისათვის და სუფთა შენობიდან გამოვედი.

ოციოდე ნაბიჯი რომ გავიარე, უკან გამოვხედე იგივე შენობას და ჩემთვის ჩავილაპარაკე: იქნებ ჯობდა, ცოტა გაშავებულ და მონგრეულ ოფისში მჯდარიყვნენ, ოღონდ ოდნავ მაინც მიმხვდარიყვნენ, რა არის საქართველოს ტერიტორიის ქვეშ მიგნებული.

ბატონი ცხაზოვი შემპირდა წერილს მოწერდა კოლეგას — ბატონ ოთარ ლორთქიფანიძეს და დამატებით გაარკვევდა ქართველი სპეციალისტებისაგან ლაზარეს საკითხს, თუმც, მიუხედავად იმისა, მე საქართველოში დავბრუნდი და არაერთხელ შევხვედრივარ თბილისში პროფესორს — ოთარ ლორთქიფანიძეს, ამ აღმოჩენის შესახებ არავის არაფერი უკითხავს ჩემთვის, საერთოდ არ აინტერესებთ ეზოთერული სამყარო.

კიდევ რამდენიმე სუფთა და ლამაზი შენობა გავიარე და...

— ეე!!! ეს რა შენობაა?! რაო? აბა ერთი კარგად წავიკითხო... — და თვალებზე სათვალე გავიკეთე. ამ შენობას შესასვლელთან დიდი ლათინური ასოებით ეწერა — "Rudolf Steiner Haus" („რუდოლფ შტაინერის სახლი")! ბიიჭოს, სად მოვხვდი?!? — წარმოუდგენელია! ვინ დამიჯერებს, რომ შტაინერის სახლთან ვიყავი. არა, ისე, ნეტავი რომელი საათია? გემზე მაგვიანდება, უკვე სადილობის დროა... მაგრამ რა სადილობა, რისი სადილობა, მე ახლა ვდგავარ რუდოლფ შტაინერის სახლთან. რა ვქნა? უნდა მივიდე... და მე ამ სასახლის შესასვლელთან მივედი. ზარი

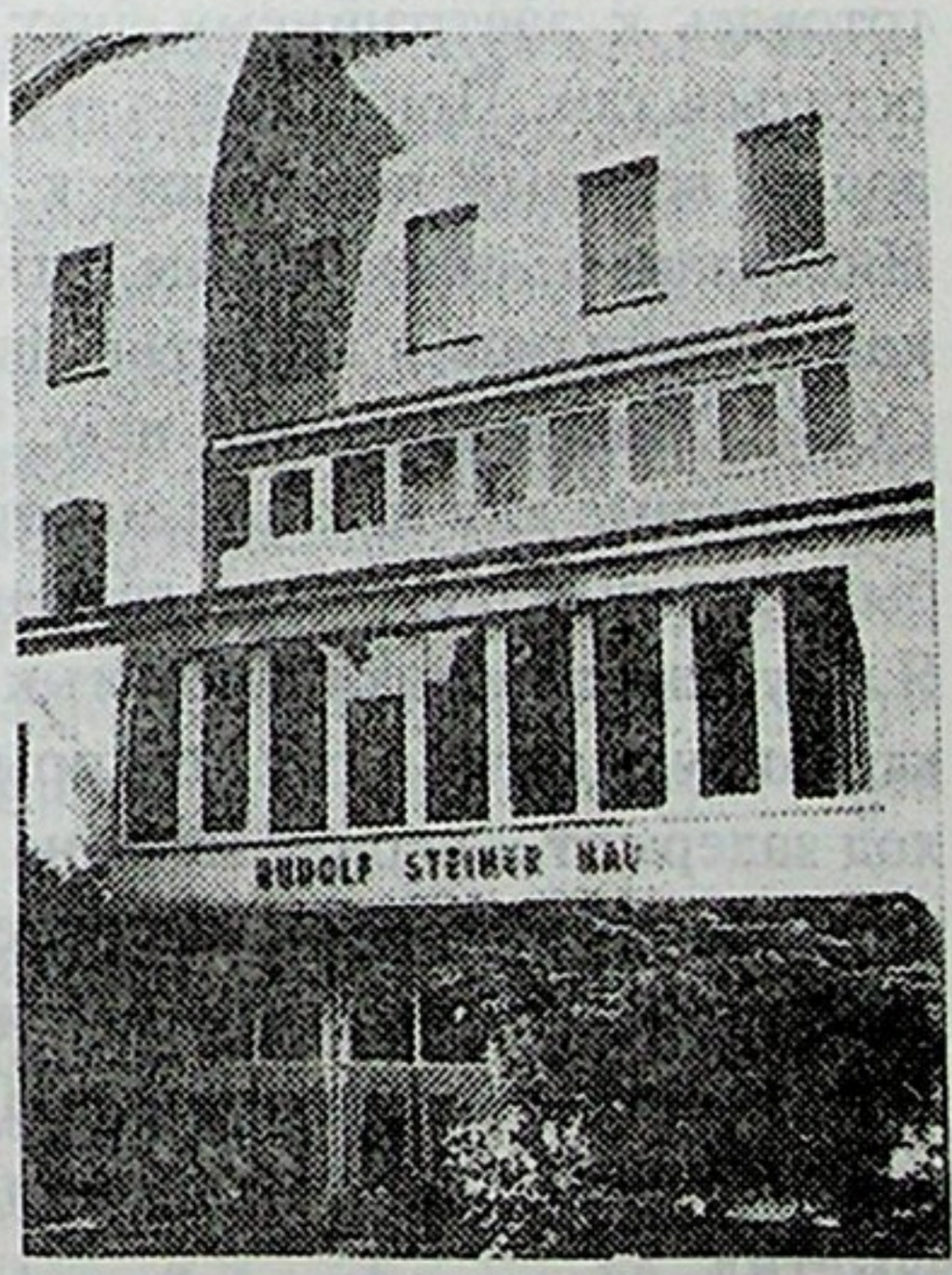

написано: "Rudolf Steiner Haus" (*"Дом Рудольфа Штейнера"*). Вот это да-а! Мог ли Я представить... Но кто мне поверит, что Я был у дома Штейнера? Интересно, который час? Пора на корабль, там сейчас начинается обед. Но о каком обеде может идти речь, когда Я стою у дома Рудольфа Штейнера. Нужно войти... И Я подошел ко входу в здание. Позвонил в звонок, и мне отперла типичная немецкая фрау, что-то пролопотала и уже хотела было захлопнуть дверь...

– Минуточку, госпожа... – на ломаном английском языке обратился Я к ней. – Я приехал из Грузии и очень интересуюсь: это дом какого Штейнера – известного антропософа?..

Я был удивлен тем, что фрау продолжала говорить по-немецки, ибо в Европе почти каждый второй или третий житель владеет английским, особенно в больших городах. Мне пришлось попросить вызвать кого-нибудь другого, кто сможет поговорить со мной по-английски. Убедившись, что Я ее не понимаю, она показала пальцем на какое-то объявление, из чего Я сделал вывод, что наступает время перерыва на обед. А для немца малейшее нарушение режима – равносильно концу света!

Делать было нечего. Я передал фрау английские тексты, вернулся в порт и с аппетитом пообедал. Потом изучил обстановку, готовясь к завтрашнему дню: решил вообще сойти с корабля и остаться там. Прикидывал – в Москве на Красной площади произошел военный переворот, к власти возвращаются коммунисты. Нидерланды, оказывается, отказались принять наш корабль, так как усомнились в гарантии финансового возмещения со стороны *СССР*. Капитан обещал нам: "Если Нидерланды нас не примут, выделенные для них дни мы проведем в Норвегии!" Но можно ли было этому верить? Что, если нас погонят прямо в *СССР?* Плавать Я не умею, да и как проплыть к берегу с вошедшего в порт корабля, кто-нибудь да заметит, что прыгнул, поднимется переполох, паро-ход задержат и вернут меня на борт. Нет! Решено – остаюсь здесь, в Германии! Много сюда понаехало эмигрантов или мало, все же шанс лучше не упустить... Может быть, даже удастся перебазироваться отсюда во Францию... Надо осмотреть корабль: как, откуда можно сойти, каким образом пронести сумку, чтоб никто не заметил.

რომ დავრეკე, კარი ტიპიურმა გერმანელმა „ფრაუმ“ გამიღო, რაღაც ამიხსნა გერმანულად და კარს ხურავდა...

– ერთი წუთით, ქალბატონო... – სუსტი ინგლისურით გამოველაპარაკე მასპინძელს. – მე საქართველოდან ვარ ჩამოსული და მაინტერესებდა გამეგო – ეს რომელი „შტაინერის“ სახლია, იმ, ცნობილი ანტროფოსოფოსის?..

ძლიერ გამიკვირდა, როდესაც „ფრაუმ“ კვლავაც გერმანულად განაგრძო საუბარი, რამეთუ ევროპაში თითქმის ყოველმა მესამემ იცის ინგლისური ენა, განსაკუთრებით კი დიდი ქალაქები მაქვს მხედველობაში. არ მოვეშვი და განმეორებით ვთხოვე სხვა ვინმე გამოეძახა, ვინც ინგლისური ენა იცოდა. მან ისევე რაღაც ამიხსნა და კარის დახურვა დააპირა. როდესაც დარწმუნდა ვერაფერს მივუხვდი, მოგვიანებით, იქვე მიკრულ ინფორმაციას მიადო თითი, რითაც მივხვდი, რომ ვგონებ მათი სადილობის დრო იყო მოახლოებული. გერმანელისათვის კი რეჟიმის მცირედი დარღვევა – სამყაროს მორღვევის ტოლია!

სხვა გზა არ იყო, ამ ქალბატონს ინგლისურენოვანი ტექსტები გადავეცი, პორტში დავბრუნდი და გემზე ვისადილე რიგიანად. შემდეგ გემი დავზვერე, რადგან ხვალისათვის ვემზადებოდი: მე საერთოდ უნდა ჩამოვსულიყავი გემიდან. ვფიქრობდი – მოსკოვის წითელ მოედანზე სამხედრო გადატრიალება მომხდარა, სათავეში ისევ კომუნისტები ბრუნდებიან, თურმე ჰოლანდიამაც უარი განაცხადა ჩვენი გემის მიღებაზე, რადგან მათ ფინანსური ანაზღაურების გარანტია დაკარგეს სსრკ-ს მხრიდან. ეს კი გემზე ყოფნისას შევიტყვეთ. კაპიტანი შეგვპირდა: „თუ ჰოლანდიამ არ მიგვიღო, იმ დღეებს ნორვეგიაში გავატარებთო“! – მაგრამ დავიჯეროთ? ვაი და სსრკ-ში გვიკრან თავი?! ცურვაც არ ვიცი, ან რამდენს გასცურავს კაცი ზღვაში შესული გემიდან, გადახტები და, ერთი ვინმე მაინც შეგამჩნევს, განგაში ატყდება, გემს გააჩერებენ და მაინც აგიყვანენ. არა! გადაწყდა – გერმანიაში ვრჩები! ბევრია იქ ჩამოსული ემიგრანტი თუ ცოტა, მაინც გერმანიაში სჯობია, ესეც არ დავკარგო... ანდა, სულაც საფრანგეთში გადავალ აქედან... მაშ, გემი უნდა დავათვალიერო, როგორ ჩავალ, საიდან ჩავიდე, ან ისე როგორ ჩავიტანო ჩემი ხელჩანთა, რომ არავინ შემამჩნიოს.

იმ საღამოს ქალაქში გავედი და საელჩოების უბანი მიმოვიარე. ვფიქრობდი – თუ გერმანია არ მიმიღებს, იქნებ ამერიკის ან სხვა რომელიმე სახელმწიფოს საკონსულოში გამოვცხადდე-მეთქი და იქიდან მეთხოვა მათთვის პოლიტიკური თავშესაფარი. ისე კი, ვიდრე გერმანიაში წავიდოდი, ჯერ მოსკოვში, ამერიკის საელჩოს ვთხოვე დახმარება.

Вечером Я вышел в город и обошел окрестности посольств и консульств в рассуждении, что, если не примет Германия, явлюсь в консульство Америки или какой-либо иной страны и попрошу политического убежища. Ведь до того, как отправиться в Германию, Я просил помочь мне в американском посольстве в Москве.

В тот вечер, как только смерклось, мы, поужинав в ресторане, переместились в корабельные бары. Тихо играла европейская музыка. Так же, впрочем, как и все это время, Я был погружен в свои бесконечные думы. Людей на корабле заметно поубавилось...

– Видите, Гиви Григорьевич, – обратился ко мне один из туристов по-русски, – многие сошли с парохода навсегда.

(Завтра вас станет еще на одного меньше), – подумал Я и отпил глоток кофе.

– А вы не собираетесь? – как-то с подозрением спросили меня другие туристы.

– Да, собираюсь... Это мечта моей юности, – отозвался Я со смехом, так что они приняли все за шутку.

Ночью Я почти не спал.

Рассвело. После завтрака мы все вышли в город. Направились к центру. Большинство разбрелось по магазинам. Я же, конечно, устремился к дому Штейнера.

На мой звонок отворила та же самая фрау. Увидев меня, недовольно поморщилась. Я поздоровался с ней.

– Найдется сегодня кто-нибудь, кто знает английский язык?

Фрау вызвала по внутреннему телефону молодого человека.

– Чем могу служить? – по-английски спросил он меня.

– Я приехал из Грузии. Там сделано крупное открытие, связанное с духовным миром. Вы, наверное, уже знаете об этом. Вчера Я оставил здесь тексты на английском языке по поводу этого уникального события. Думаю, вы ознакомились...

– Мы не смогли понять, о чем в них ведется речь! – потупился юноша.

– Речь идет о сенсационном открытии на Земле, касающемся тайны мира. В Грузии один из моих знакомых обнаружил вход в древнейшую подземную цивилизацию, о которой непременно должны знать члены Общества Штейнера.

– Но почему?.. – удивился юноша.

ის საღამოც ჩამოღამდა, რესტორანში ვივახშმეთ და გემის ბარებში გადავნაწილდით. ევროპული მუსიკა ჩუმად ისმოდა. ისე, როგორც ყოველთვის, მე იმ საღამოსაც მარტო ვიყავი ჩემს უძირო ფიქრებში ჩაჭედილი. რაღაც, ხალხი შეთხელებულიყო... ერთმა რუსმა ჩამილაპარაკა: „ხედავ? გივი გრიგორიჩ, რამდენი ტურისტი ჩავიდა გემიდან სამუდამოდ“.

(არაფერია, ხვალ კიდევ ერთი კაცი მოგაკლდებათ...), — გულში გავიფლე და ყავა მოვსვი.

— შენ არ აპირებ დარჩენას? — საეჭვოდ მკითხეს ტურისტებმა.

— კი, ვაპირებ, ეს ჩემი სიჭაბუკის ოცნებაა. — სიცილით ვუპასუხე, რის გამოც ეგონათ, ვხუმრობდი.

იმ ღამით თითქმის არ მძინებია...

გათენდა. დილის საუზმე რომ შემოგვთავაზეს, შემდეგ ყველა ქალაქის ცენტრში გავედით. დანარჩენები კვლავაც მაღაზიებს შეესივნენ. მე, რაღა თქმა უნდა, შტაინერის სახლს მივაშურე.

ზარი რომ დავრეკე, კარი იმავე ქალბატონმა გამიღო. ჩემი დანახვა არ ესიამოვნა... მივესალმე!

— არის ვინმე აქ, ვინც ინგლისური ენა იცის?

მასპინძელმა ახალგაზრდა ბიჭს გამოუძახა შიდა ტელეფონით.

— რით შემიძლია გემსახუროთ? — ინგლისურად მკითხა ყმაწვილმა.

— მე საქართველოდან ვარ ჩამოსული, იქ სულიერ სამყაროსთან დაკავშირებული დიდი აღმოჩენაა. მიმაჩნია, თქვენ უნდა იცოდეთ ეს. გუშინ ტექსტები დაგიტოვეთ ამ უნიკალური აღმოჩენის შესახებ, ალბათ წაიკითხავდით...

— ჩვენ ვერაფერს მივხვდით, რაზეა საუბარი! — გაუკვირდა.

— საუბარია დედამიწის სენსაციურ მიგნებაზე, რაც თავის თავში იტევს სამყაროს საიდუმლოს. ანუ, საქართველოში, ჩემმა ერთ-ერთმა ნაცნობმა ხილვის შედეგად იპოვა მიწისქვეშ არსებული უძველესი ცივილიზაციის ჩასასვლელი, რომლის შესახებ აუცილებლად უნდა იცოდეთ შტაინერის საზოგადოების წევრებმაც.

— რატომ?.. — იკითხა გაოცებულმა.

ეჰ, თვით შტაინერი უნდა ყოფილიყო ცოცხალი, ამათ ვის ველაპარაკები, „დუნდუკები“! — ჩემთვის წამოვიჩურჩულე და იქაურობა მივატოვე. არადა, ისეთი რამ მკითხა, რაღაზე მელაპარაკა მასთან.

გულგატეხილი გამოვბრუნდი და ჩემივე ფიქრებში ჩავიძირე.

სხვათაშორის, ზემოთ არ მითქვამს, პატივცემულო მკითხველო, რომ ვიდრე ჩვენი გემი ჰამბურგის პორტში შევიდოდა, წინა ღამით ქალაქ კილში შევჩერდით. წვიმდა. მიუხედავად იმისა, ბნელოდა, განათებულ

Эх, если бы был жив сам Рудольф Штейнер, не приходилось бы говорить с такими! – пронеслось у меня в голове, и Я спешно покинул здание. Какой смысл вести здесь разговоры и объясняться.

Огорченный, вновь погрузился в свои раздумья.

* * *

Между прочим, Я еще не упоминал об этом, уважаемый читатель, но до того, как наш пароход вошел в порт Гамбурга, мы ночью останавливались в городе Киле. Шел дождь. Несмотря на то, что было уже поздно, в ярко освещенном порту нас встретили представители немецкого телевидения – оператор и девушка-репортер, прибывшие взять интервью у советских туристов. Сначала они принялись снимать наш корабль снизу, потом поднялись на палубу и спросили – кто желает принять участие в беседе. Интересовались – какие у нас, советских граждан, имеются соображения о происшедших в Москве политических событиях и у всех подряд спрашивали – не намерены ли мы остаться навсегда в Германии.

Убедившись, что немецкий репортер прекрасно знает русский язык, Я подошел к девушке, приветствовал, коротко рассказал о тайне Лазаря и тут же объяснил, что ее открытие касается всего мира, и что она первый человек в Европе, который обо всем этом узнал... *(Ее хмурость и реакция мне не понравились).*

Они взяли на корабле несколько интервью и сошли. Я был очень огорчен.

Когда корабль двинулся, мне вспомнилось, что Я прихватил с собой в сумке из Тбилиси опубликованное на русском языке интервью с профессором **Важа Гвахариа**, в котором он подтверждает наши соображения о том, что найденный в Грузии в горах Имерети каменный комплекс действительно является рукотворным и насчитывает около 7.000 лет. Я быстро сбежал на нижнюю палубу корабля, где обитал в самой дешевой каюте, отыскал газету, снова взбежал вверх и протянул ее девушке-репортеру – вот, мол, здесь на русском языке опубликовано интервью о нашем открытии, сообщите о нем сотрудникам вашего телевидения. Девушка попыталась взять газету, но не достала и сделала мне руками знак – бросить! Газета никак не могла бы достигнуть берега и неизбежно

ნავსადგურში გერმანიის ტელევიზიიდან დაგვხვდნენ ოპერატორი და რეპორტიორი გოგონა, ინტერვიუს აღება სურდათ საბჭოთა ტურისტებთან. ჯერ ქვემოდან დაიწყეს ჩვენი გემის გადაღება, შემდეგ გემბანზე ამოვიდნენ და საუბრის მსურველები იკითხეს, აინტერესებდათ, როგორი მოსაზრებები გვქონდა საბჭოთა მოქალაქეებს მოსკოვში მომხდარი პოლიტიკური არეულობის გამო და ყველას ზერელედ გვეკითხებოდნენ, ვის გვსურდა გერმანიაში სამუდამოდ დარჩენა.

როდესაც დავრწმუნდი, გერმანელმა რეპორტიორმა მშვენივრად იცოდა რუსული ენა, მივუახლოვდი მას, მივესალმე და ლაზარეს საიდუმლო გავანდე, ოღონდ, ძალზედ მოკლედ და იქვე ავუხსენი, რომ ეს არის მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა, რომლის შესახებ პირველად მან შეიტყო ევროპაში... (მისი შუბლი და რეაქცია არ მომეწონა).

მათი ტელევიზიის თანამშრომლებმა რამდენიმე ინტერვიუ აიღეს გემზე და ჩავიდნენ. გული დამწყდა.

როდესაც გემი დაიძრა, გამახსენდა, რომ ჩანთაში თან მქონდა თბილისიდან წაღებული რუსულ ენაზე გამოქვეყნებული ინტერვიუ პროფესორ **ვაჟა გვახარიასთან**, სადაც იგი ადასტურებს ჩვენს მოსაზრებას, რომ საქართველოში, იმერეთის მთებში მიგნებული ქვის კომპლექსი ნამდვილად ხელთქმნილია და იგი დაახლოებით 7.000 წლისაა. სასწრაფოდ ჩავირბინე გემის ქვედა სართულზე (ყველაზე ღარიბულ „კაიუტაში“ ვცხოვრობდი) და გაზეთი მოვძებნე. ავირბინე ქვედა გემბანზე და გერმანელ რეპორტიორს გავძახე – აჰა, ეს გაზეთი, მასში რუსულ ენაზეა გამოქვეყნებული ამ აღმოჩენასთან დაკავშირებული ინტერვიუ და თქვენი ტელევიზიის თანამშრომლებს შეატყობინეთ-მეთქი. ის გოგონა შეეცადა გაზეთი წაეღო, მაგრამ ვეღარ მომწვდა და ხელების ქნევით მანიშნა – „გაზეთი ისროლეთო“! არ არსებობდა ვარიანტი გაზეთს სანაპირომდე მიეღწია, წყალში ჩავარდებოდა. ამიტომ, სასწრაფოდ რაღაც უნდა მეღონა... და სიტუაციამ მიკარნახა – ბოსტნეულის ცარიელი ყუთი ავიღე, შიგ გაზეთი ჩავდე, თავები გადავუკეცე და ეს ყუთი გაზეთიანად გემიდან სანაპიროზე ვისროლე. თანაც, გოგონას ბოდიში გავძახე ამგვარი საქციელისათვის. გემი ჯერ ახალი დაძრული იყო, კუს ნაბიჯით მიცურავდა. გერმანელმა რეპორტიორმა ყუთიდან ქართული რუსულენოვანი გაზეთი – „სვობოდნაია გრუზია“ გამოიღო, თვით ეს ყუთი სანაგვეში ჩააგდო და მადლობის ნიშნად ხელი დამიქნია. ოდნავ წვიმდა, მაგრამ გოგონამ გაზეთი გადაშალა და ჩემგან მითითებული პუბლიკაცია მოძებნა: „ხვალ დილით ჰამბურგის პორტში დაგხვდებიიით“! – ერთხელ კიდევ გამომძახა რუსულად და ის და ოპერატორი წავიდნენ.

угодила бы в воду. Нужно было спешно что-то придумать! И ситуация подсказала – Я подхватил пустую коробку из-под овощей, сунул в нее газету и бросил ее с борта на берег, извинившись перед девушкой. Пароход только что отчалил, и плыл "черепашьими шагами". Девушка – немецкий репортер достала из коробки грузинскую русскоязычную газету – "Свободная Грузия", отбросила коробку и в знак благодарности помахала мне рукой. Чуть-чуть моросило, но девушка развернула газету и нашла отчеркнутую мной публикацию. "Завтра утром встречу вас в порту Гамбурга", – крикнула она мне еще раз, и они с оператором ушли.

На рассвете наш пароход вошел в порт северонемецкого города Гамбурга. Я тщетно искал немецкую девушку, которая обещала взять у меня интервью. Искал и ждал долго, но напрасно.

••••

Выйдя из дома Рудольфа Штейнера, Я решил сфотографировать здание. Надеюсь, по приведенному снимку оно вам понравилось. Ничего не скажешь, богатое здание...

Обратно в порт Я возвращался через большой сквер. Медленно шел вдоль цветущих деревьев и немного даже отрешился от дум. Вдруг, и сегодня мне не ясно, почему, мне показалось, что кто-то позвал меня, и Я оглянулся налево. ...И взгляните *(на следующей странице)*, перед каким странным панно Я оказался. Некоторое время стоял, будто окаменевший... Угольник?! Нужно всмотреться внимательнее. – И Я прошелся вдоль скульптурного комплекса. О, удивление! Чего только в тот день Я не перечувствовал. Какой значительный код заключен в этом изображении, и Я уверен, что сами немцы ничего об этом не знают. А знал только автор-ваятель. Но как мне узнать, кто этот автор?..

Я вооружился фотоаппаратом и снял эти кадры, хоть и знал, что они рассчитаны на цветные изображения "слайдов" и в черно-белом варианте получатся неудачно. Ну, ничего! – подумал Я и приступил к съемкам.

А сейчас о том, что в панно высказано...

Иллюстрации трудно воспринимать и прочитывать из-за их некачественности. Но нам все-таки нужно постараться расшифровать их.

გამთენიისას ჩვენი გემი ჩრდილოეთ გერმანიის ქალაქ ჰამბურგის პორტში შევიდა. მე გაფაციცებით ვეძებდი იმ გერმანელ გოგონას, რომელიც ჰამბურგში მოსვლას და ინტერვიუს აღებას შემპირდა. ბევრი ვეძებე და დიდხანს ველოდე მას, მაგრამ ამაოდ.

••••

როდესაც შტაინერის სახლიდან გამოვედი, მოვიფიქრე სურათი გადამეღო მათი შენობისათვის. ალბათ დახედავდით, მდიდრული შენობაა...

უკან გამობრუნებულს ერთი დიდი ბაღი უნდა გადმომევლო. მეც ნელ-ნელა მოვდიოდი მწვანე ხეებს შორის და თითქმის აღარაფერზე ვფიქრობდი. ამ დროს, დღესაც არ ვიცი რატომ და, უცაბედად, თითქოს დამიძახესო, მარცხნივ მივიხედე. ...და შეხედეთ (შემდეგ გვერდზე), როგორი უცნაური დაფის წინაშე აღმოვჩნდი. ერთ ხანს გახევებული ვიდექი. — „გონიო“? აბა ერთი კარგად შევხედო! — და ამ სკულპტურულ კომპლექსს ირგვლივ შემოვუარე. ჰოდ, საოცრებავ, რაც იმ დღეს მე იქ განვიცადე. მასში დიდი კოდია ჩადებული, რის შესახებაც, დარწმუნებული ვარ, თვით გერმანელებმაც არაფერი იციან. ამის შესახებ იცის მხოლოდ ავტორმა. მაგრამ როგორ უნდა გამეგო, ვინ არის მისი ავტორი?..

ჩემი ფოტოაპარატი მოვიმარჯვე და ეს კადრები გადავიღე, ოღონდ ვიცოდი, ფერადი „სლაიდის“ ფირი იყო ფოტოში მომართული, რის გამოც შავ-თეთრ სურათებს ვერ დავბეჭდავდი. არა უშავს! — გავიფიქრე და ჯერ რამდენიმე კადრი გადავიღე.

ახლა, რა არის აქ ნათქვამი...

ეს ილუსტრაციები რთულად აღსაქმელი და ამოსაკითხია მათი უხარისხობის გამო. მაგრამ ჩვენ უნდა შევძლოთ მისი გაშიფვრა.

გამოუცნობი ლითონით აღმართულ ამ ორი-სამი მეტრის კომპოზიციაში პირობითად არის კოდირებული ისეთი ელემენტები, რომლებიც, მხოლოდ და მხოლოდ ეზოთერული სამყაროს მცოდნემ უნდა გაიგოს. მაგალითად, თუ ამ „პანოს“ კავკასიის რუკასთან გავაიგივებთ, მასზე მონიშნულია ჰორიზონტალურ მდგომარეობაში მყოფი „შავი ზღვისა“ და ვერტიკალურში მყოფი — „კასპიის ზღვის“ ამსახველი კონტურები. **მათ შორის ხის დიდი გონიოა გაჩხერილი!** ვიცით, რომ საქართველო სწორედ ამ ორ ზღვას შორის მდებარეობს. ბოლო ათი წლის მანძილზე ჩვენში გაჩნდა ამ დღემდე გამოუცნობი „წყრთისა“ და „გონიოს“ შესახებ ეზოთერული მოსაზრებებიც. მაგრამ საიდან მოხვდა „გონიო“ ჩრდილოეთ გერმანიაში და თანაც შტაინერის უბანში, ან რაზე მიგვანიშნებს იგი?..

В отлитой из непонятного сплава металлов двух-трехметровой композиции условно закодированы такие элементы, в которых может разобраться только и только человек, знающий эзотерический мир. Например, если это панно уподобить карте Кавказа, то в ней намечены контуры Черного моря в горизонтальном изображении и Каспийского моря в вертикальном изображении. И между ними расположен огромный деревянный угольник! Мы знаем, что Грузия расположена именно между этими двумя морями. На протяжении последних десяти лет у нас сложились эзотерические соображения по поводу и поныне не разгаданных "локтя" и "угольника". Но как оказался "угольник" в Северной Германии, да к тому же поблизости от дома Штейнера, и на что он нам указывает?..

Продолжая рассматривать панно, Я уловил много таких деталей, которые подтверждали немалые знания его автора о тайне "угольника". К примеру, присмотримся: "Черное море", слегка измененное в очертаниях и подведенное под контуры корабля, пересечено деревянной планкой-бревном, прикрепленной на комплексе вертикально, и здесь же, несколько ниже, в более горизонтальном направлении, проходит вторая планка, имитированная под крест, но крест разъятый, нарушенный.

Тогда, на месте, Я, конечно, разобрался не во всем. Позже, обратившись к карте мира, установил, что две эти пересекающие одна другую планки имитируют те меридиан и параллель Земли, которые указывают на определенный регион нашей планеты. Это 40-й меридиан и 40-я параллель, и в самом деле пересекающие Черное и Каспийское моря, но поскольку на панно все это несколько нарушено и смещено, понять, что именно имитируют эти две планки, сразу нелегко *(прошу взглянуть на иллюстрацию 52)*. Далее...

На том, во что упирается нижний конец "угольника" *(не видимый вами на снимке)*, сидит облаченный в черное скелет, напоминающий, что на одном из концов "угольника" находится ад, обитание темных душ. Скелет сидит и чего-то ждет. Второй же конец угольника облюбовал белый, светлый человек, преклонивший колена и спрятавший в них голову... *(Мне очень жаль, что все это плохо видно на снимках)*. Означенная деталь высечена из белого камня. И это указывает, что ныне белый, светлый человек угнетен неким "угольником". В правой части комплекса *(т.е. слева от вас)* лежит

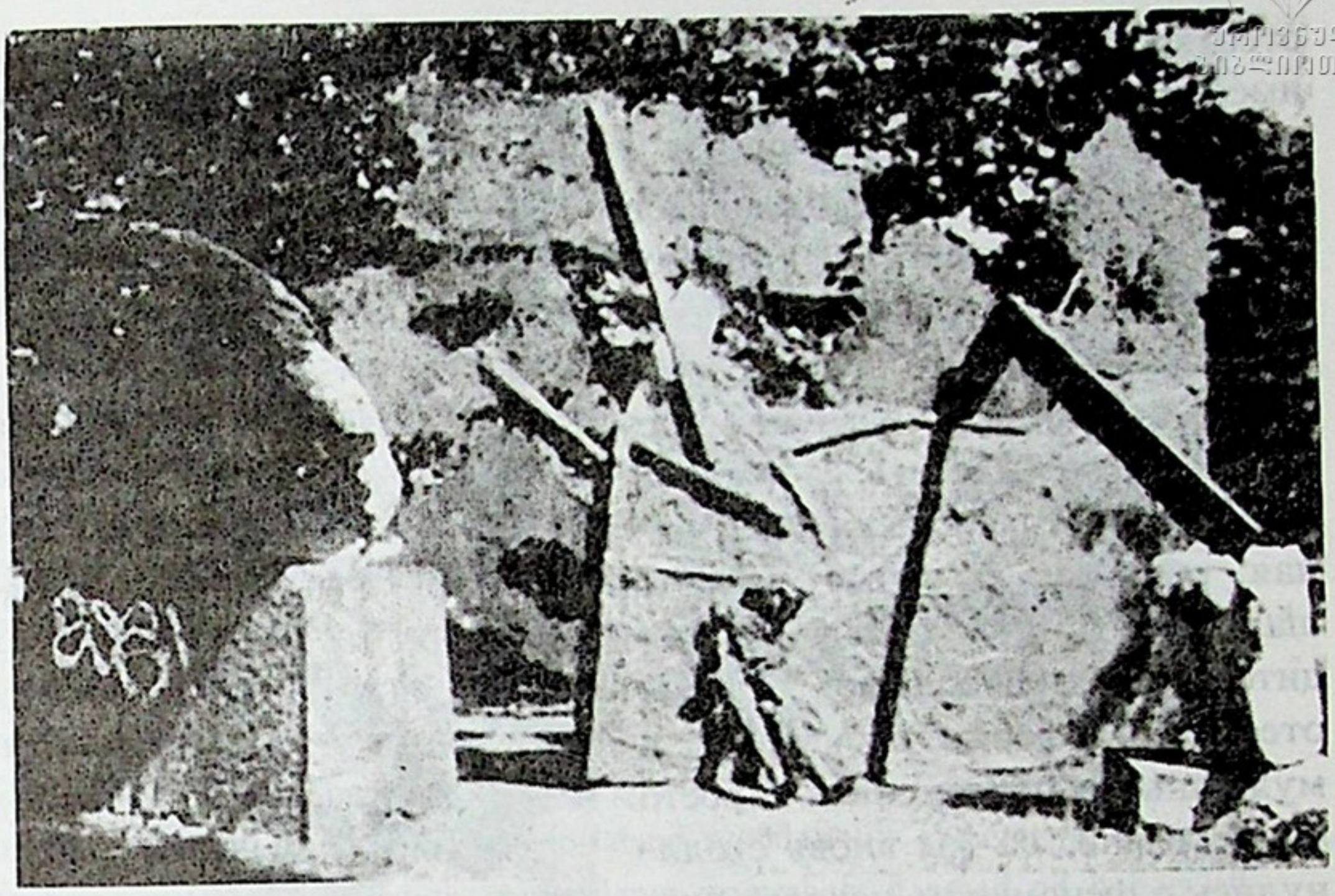

Иллюстрация – 52 – ილუსტრაცია

როდესაც ამ ნამუშევრის დათვალიერება განვაგრძე, სხვა მრავალი დეტალი შევამჩნიე ისეთი, რითაც ავტორის დიდი ცოდნა დასტურდებოდა „გონიოს“ საიდუმლოების შესახებ. მაგალითად, დავაკვირდეთ: „შავ ზღვას“, რომელიც ოდნავ სახეშეცვლილია და გემის მოყვანილობა აქვს, კვეთავს ხის ძელი, რომელიც ვერტიკალურად არის ამ კომპლექსზე მიმაგრებული, ხოლო იქვე, მცირედ ქვემოთ, მიმაგრებულია შედარებით ჰორიზონტალური ძელი, რომელიც ჯვრის იმიტირებას იძლევა, მაგრამ ამგვარი ჯვარი დაშლილია, მონგრეული.

იქ, იმ დროს ბევრს ვერაფერს მივხვდი. მოგვიანებით კი მსოფლიო რუკასთან დგომისას დავადგინე, რომ ეს ორი ურთიერთგადამკვეთი ძელი გახლავთ დედამიწის იმ მერიდიანისა და პარალელის იმიტირება, რომლებიც ჩვენი პლანეტის ამ რეგიონშია თავმოყრილი. ესენია მე-40 მერიდიანი და მე-40 პარალელი, რომლებიც მართლაც შავსა და კასპიის ზღვებს კვეთენ. ოღონდ, ისეა ეს ყველაფერი ამ ნამუშევარში მიბნეული, რომ რთული მისახვედრია, რის იმიტირებას უნდა წარმოადგენდეს ეს ორი ძელი (გთხოვთ 52-ე ილუსტრაცია იხილოთ, აქვეა, ზემოთ). შემდეგ...

სადაც გონიოს ქვედა (იქითა, თქვენთვის უხილავი) ბოლო ეშვება, ზის შავმოსილი ჩონჩხი, რაც ნიშნავს, რომ გონიოს ერთ ბოლოში

отесанный камень, на котором имеется надпись, правда, неразборчивая *(см., иллюстрацию 52)*. Я долго стоял у камня, искал доводов убедиться, что немецкие антропософы знали тайну запертого глыбой Лазаря, но в то время разобраться в надписи на камне не мог, она не прочитывалась. И тогда Я решил, что белая краска – случайная, наносная, результат чьей-то шалости. Поверх глыбы громоздится еще один большой камень, отесанный в форме головы рыбы и мужчины одновременно. Просто удивительно, но мы вновь столкнулись с феноменом некоего "человека-рыбы".

Я еще раз обошел комплекс вокруг и в одном месте заметил локоть человека, точнее – несколько пересекающихся абстрактных "рук". Эта деталь непосредственно связана с находящимися где-то рукотворными конструкциями. Я использовал для снятия комплекса целую катушку и уже вставлял в аппарат вторую, во избежание неожиданностей, в случае порчи первой. Будто бы был уверен, что непременно вернусь когда-нибудь в Грузию и расскажу вам обо всем. Так и получилось. Настал-таки день, когда мы ведем беседу об удивительном панно в центре города Гамбурга, неподалеку от дома Рудольфа Штейнера.

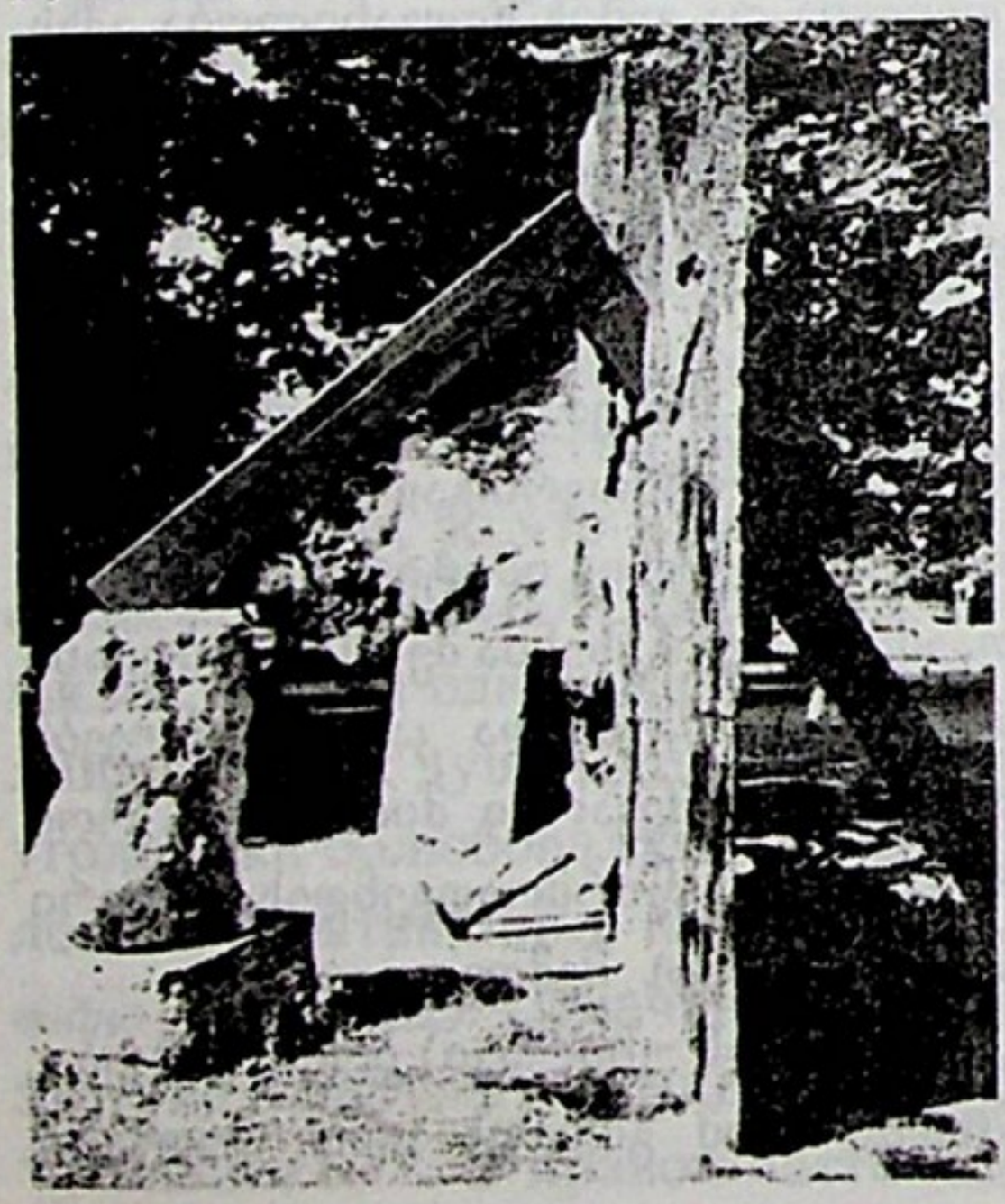

Я все стоял, восторженный и завороженный, всматривался в конструкцию и думал

ჯოჯოხეთია, ავ სულთა სადგომი. ე.ი, ზის ჩონჩხი და რაღაცას ელის. ხოლო გონიოს მეორე ბოლო ზურგზე დასდებია თეთრ, მართალ ადამიანს, რომელიც დაჩოქილია და თავი მუხლებში ჩაურგავს... (ვწუხვარ, რომ ეს ყველაფერი ცუდად ჩანს). ალნიშნული დეტალი თეთრი ქვით არის გამოსახული. ეს კი მიგვითითებს შემდეგზე, რომ დღეს თეთრი ადამიანი დაჩაგრულია ამ როგორიცა გონიოთი. კომპლექსის მარჯვნივ (ე. ი, თქვენგან მარცხნივ, პატივცემულო მკითხველო. იხილეთ წინა გვერდი) დევს გათლილი ლოდი, რომელსაც რაღაც აწერია, ოღონდ გაუგებრად (52-ე ილუსტრაცია). დიდხანს ვიდექი ამ ლოდთან და მიზეზს ვეძებდი დავრწმუნებულიყავი, რომ გერმანიის ანტროფოსოფებმა ლაზარეს დაკეტილი ლოდის საიდუმლო იცოდნენ, მაგრამ იმ ხანად ამ თეთრ ლოდზე მიწერილი გაუგებარი „რაღაც“ ვერ წავიკითხე, არ იკითხებოდა. იმ მომენტში დავასკვენი, რომ ეს თეთრი სალებავი იქაური ბიჭბუჭების მისხმული ლაქა უნდა ყოფილიყო. ამავე ლოდზე ზემოდან მძიმედ აწევს დიდი და გათლილი ქვა, რომელსაც ერთდროულად აქვს თევზისა და მამაკაცის სახე. ფრიად საოცარია, ვინაიდან ჩვენ კვლავაც როგორიღაცა „კაც-თევზას“ ფენომენთან აღმოვჩნდით.

შემდეგ, კიდევ ერთხელ შემოვუარე ამ კომპლექსს ირგვლივ და ერთ ადგილზე შევნიშნე ადამიანის წყრთა, უფრო სწორად, ერთმანეთში აზელილი რამდენიმე აბსტრაქტული „ხელი“. ეს ეპიზოდი უშუალოდ არის დაკავშირებული სადღაც „ხე-ლით“ ნაგებ ვეებერთელა კონსტრუქციებთან. სრული ერთი ფირი გამოვიყენე ამ კომპლექსის გადაღებისათვის და აპარატში მეორე ფირი ჩავდე, ვთქვათ და ერთი გაფუჭდეს, მეორე მაინც გადარჩება-მეთქი. თითქოს დარწმუნებული ვიყავი, რომ ოდესღაც დავბრუნდებოდი საქართველოში და ამას გიამბობდით. ასეც მოხდა. და აი, დადგა ის დღეც, როდესაც ქალაქ ჰამბურგის ცენტრში, შტაინერის სახლთან შენიშნულ ამ უცნაურ დაფაზეც ვსაუბრობთ.

კარგა ხანს ვიდექი ჩემთვის აღტაცებული და ჩაფიქრებული, ამ კონსტრუქციას ვუცქერდი და ვფიქრობდი – ვინ გააკეთა ეს დაფა, როდის, ან რისთვის... ალბათ ავტორმა ამ ნამუშევრით სულიერი სენსორი გამოაბა თავისიანებს საქართველოსთან, რამეთუ საკმარისია ლაზარეს ტაბუს-

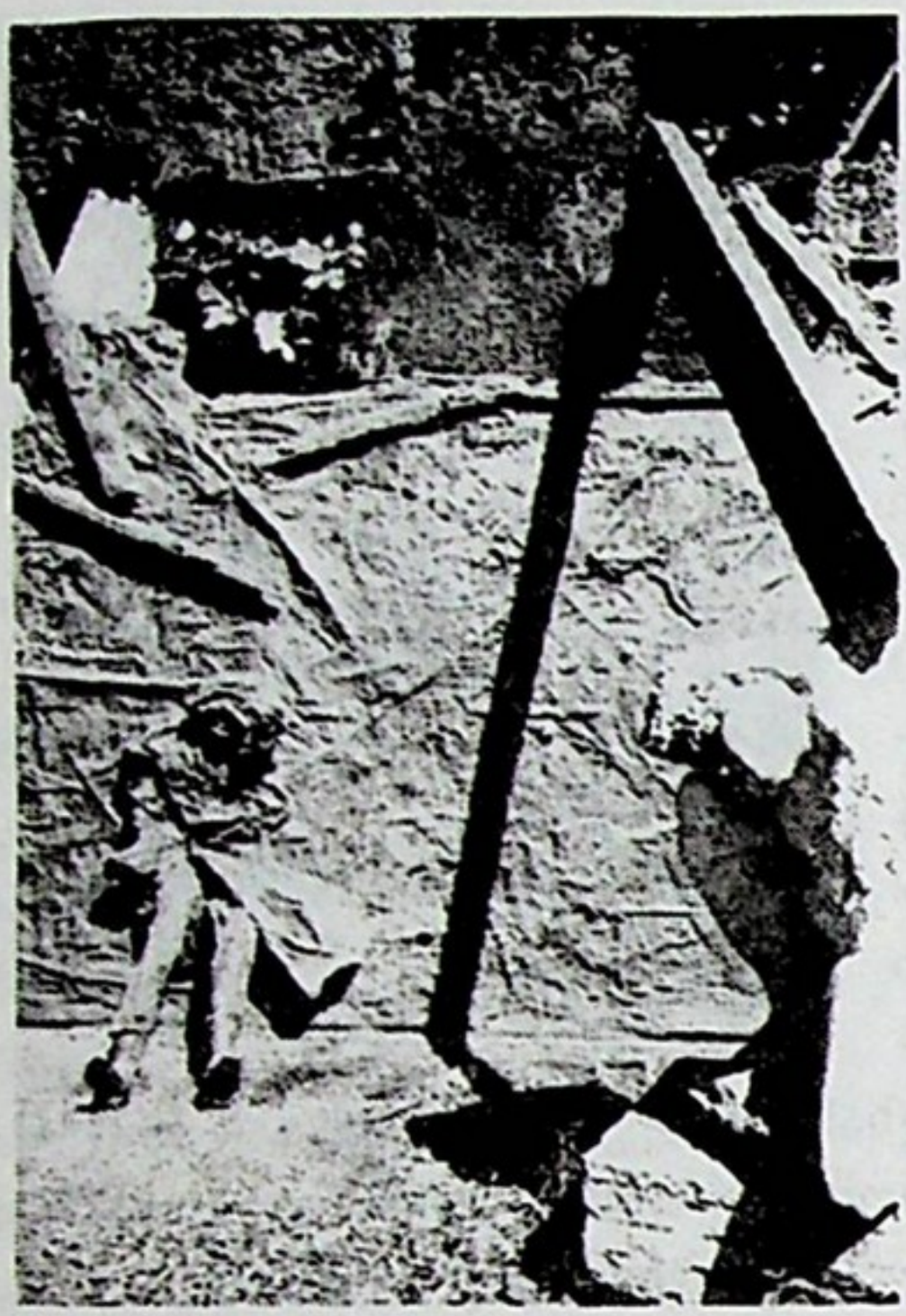

– кто, для чего и когда высек этот комплекс... Автор, видимо, протянул этой работой духовный сенсор с близкими по духу в Грузии, потому что достаточно вкодировать связанную с табу Лазаря деталь в свою семью, город или какую-либо часть страны, чтобы через мысленный сенсор им передалось грандиозное поле Лазаря. Это один из законов духовного мира!

Предлагаю вам второй подтверждающий это факт...

Несколько лет тому назад Георгий Мазиашвили обнаружил близ столицы Латвии зарытого в земле каменного кита. Этот факт получил довольно широкую известность в странах Прибалтики. И что удивительного в том, что об этом Мазиашвили сообщил загодя, в Тбилиси, латвийским специалистам, во время их пребывания у нас, и обещал приехать и показать им спуск в подземелье. Так и случилось! Но с тех пор прошло несколько лет, и никакого ответа на то, каким образом и с какой целью оказался этот кит в Латвии, не получено. Конечно, "латвийский кит" размером значительно меньше по сравнению с находящимся в Грузии, в Имерети, но факт, что он существует и в Риге, и об этом много раз сообщали в прессе латыши... *("Балтийская газета", № 35 (97), 29 октября 1993 г., стр. 3; журнал "Rigas Laiks", № 3-4, 1994, стр. 42,43. Другие латвийские газеты, которые упоминали об этом событии, утрачены на протяжении лет).*

Как-то Я находился в Тбилисском отделении Общества Рериха и беседовал по этому вопросу с проповедником, господином **Тамазом Тавадзе.** Господин Тавадзе знает о найденном в Имерети табу и в своей газете не раз давал связанные с подтверждением этого открытия публикации. В тот день он разъяснил нам, что, оказывается, у древних народов искони существовал обычай во время закладки нового поселения в основу его закладывать и зарывать в землю небольших каменных китов, что впоследствии

თან დაკავშირებული დეტალი ჩააკოდირო პირად ოჯახში, ქალაქში ან სახელმწიფოს რომელიმე რეგიონში, რომ ამ კონკრეტულ რეგიონს აზრობრივი სენსორით გადაეცემა ლაზარეს გრანდიოზული ველი. ეს სულიერი სამყაროს ერთ-ერთი კანონია!

გთავაზობთ ამის დამადასტურებელ მეორე ფაქტს...

ამ რამდენიმე წლით უკან, გიორგი მაზიაშვილმა ლატვიის დედაქალაქის სიახლოვეს მიაგნო მიწაში ჩამალულ ქვის ვეშაპს. ეს ფაქტი ფრიად გახმაურდა ბალტიისპირეთის სახელმწიფოებში. თან, რა არის აქ ძალზედ გასაკვირი, რომ გიორგიმ ამის შესახებ ლატვიელ სპეციალისტებს თბილისშივე უთხრა, წინდაწინ, მათი აქ ყოფნის დროს – ჩამოვალ რიგაში და მიწისქვეშ ჩასასვლელს გიპოვითო. ასეც მოხდა! მაგრამ მას შემდეგ რამდენიმე წელი გავიდა და პირადად არ მქონდა პასუხი, თუ როგორ აღმოჩნდა ლატვიაში ქვის ვეშაპი ან რა მიზნით. რა თქმა უნდა, „ლატვიური ვეშაპი“ შედარებით პატარა ზომისაა, ვიდრე საქართველოში, იმერეთში აღმოჩენილი, მაგრამ ფაქტია, რომ ეს რეალურად მოხდა და რიგელებმა არაერთხელ დაწერეს ამის შესახებ პრესაში... (იხ., „ბალტიისკაია გაზეტა“, № 35 (97), 29 ოქტომბერი, 1993, გვ., 3; და ჟურნალი „რიგას ლაიკს“, 3-4, 1994, გვ-ბი, 42, 43. ლატვიის სხვა დანარჩენი გაზეთები, სადაც ამ საკითხის შესახებ იყო გამოქვეყნებული, წლების მანძილზე მიმოიფანტა).

ერთ დღეს ვიმყოფებოდი თბილისის რერიხის საზოგადოების შენობაში და მათ მოძღვართან – ბატონ **თამაზ თავაძესთან** ვსაუბრობდი ამ საკითხზე. ბატონმა თამაზმა იცის იმერეთში მიგნებული ტაბუს ამბავი და პირად გაზეთში არაერთხელ გამოუქვეყნებია ამ აღმოჩენის დასაბუთებასთან დაკავშირებული პუბლიკაციები. იმ დღეს კი განგვიმარტა, რომ თურმე, ოდითგან წესად ჰქონდათ ძველ ხალხს – ახალი ქალაქების დაფუძნების მომენტში, საფუძვლად ქვის პატარა ვეშაპი უნდა ჩაეშენებინათ მიწისქვეშ, რაც შემდგომში ამავე ქალაქის (თუ რეგიონის) მოსახლეობის სულიერად კვების მიზეზი ხდებოდა. მაშასადამე, ქვის სადმე აგებული ვეშაპი წარმოადგენდა ანალოგიას საქართველოს ცენტრში არსებული ბიბლიური ნოეს „ვეშაპისა“, რითაც სულიერ კავშირში იმყოფებოდნენ აქ არსებული მისტერიის სკოლის არსთან, ე.ი, ველთან. აი, ამიტომ არის მსოფლიოს სხვადასხვა რეგიონებში ქვით ნაგები ვეშაპები ნაპოვნი, მაგრამ თანამედროვე ადამიანს გადაავიწყდა ამგვარი კონსტრუქციების მიწაში ჩაშენების სინამდვილე. თუნდაც ამ შემთხვევაში: ჩრდილოეთ გერმანიის ქალაქ ჰამბურგის ცენტრში ეს დაფა-ქანდაკება დაუდგამთ, რომელიც ყოველ წუთს სულიერად მოქმედია და მუშაობს, თუმც გერმა-

18. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

становилось источником духовного питания населения. Т.е. сложенный где бы то ни было каменный кит являл собой аналогию возвышающегося в центре Грузии библейского Ноева кита, чем обеспечивался духовный контакт с существовавшей здесь школой мистерии, т.е. полем. Вот потому-то и обнаруживаются в разных регионах Земли эти каменные сооружения, хотя современный человек предал забвению характер и смысл внедрения в землю подобных конструкций. Хотя бы в нашем случае: в центре северогерманского города Гамбурга возведен скульптурный комплекс, который непрерывно духовно действует и трудится, а немцы сейчас ничего об этом не знают. Так Я и стоял перед этой конструкцией и долго всматривался в нее. И все же несомненно, кто другой в Германии мог знать тогда о грузинском угольнике, как не сам Рудольф Штейнер. Но откуда стало известно ему?.. И Я решил расспросить местных жителей, что им известно об этом панно. Остановил нескольких прохожих, но они ничего конкретного сказать не могли. Что касается отесанного камня с неразборчивыми надписями белой краской, то ничего не удалось выяснить и о них. На ум приходило предположение – уж не кодирована ли здесь дата извлечения камня Лазаря...

* * *

Прошло время, и Я вернулся в Грузию. Проявил в фотолаборатории сделанные в Германии и Франции цветные слайды, нарезал на кадры и принялся рассматривать в микротелескоп. Долго вглядывался в Гамбургскую композицию, но тщетно – похожие на иероглифы знаки на камне расшифровке не поддавались.

Я начал давать публикации обо всем, связанном с табу Лазаря в газете “Асавал-дасавали”. Решил рассказать читателям и об этом панно и для урегулирования одной из проблем обратился к фотографу:

– Здравствуйте! Можете ли вы сделать для меня с цветного слайда черно-белое изображение? – спросил Я его.

– Да, но это обходится очень дорого, – отозвался он.

Разговор зашел о деньгах. Стало быть, фотограф – не грузин.

ნელებმა არაფერი იციან დღეს ამის შესახებ. ასე, ვიდექი ამ კონსტრუქციის წინ და კარგა ხანს შევცქეროდი მას. არადა საოცრებაა, ვის უნდა სცოდნოდა გერმანიაში ქართული „გონიოს“ ამბავი, თუ არა რუდოლფ შტაინერს. მაგრამ თვითონ საიდანღა შეიტყო?.. და გადავწყვიტე იქაური გერმანელებისათვის მეკითხა, რა იცოდნენ ამ დაფის შესახებ. რამდენიმე გამვლელი შევაჩერე და ამ კომპოზიციის შესახებ ვკითხე. კონკრეტული ვერაფერი მიპასუხეს. რაც შეეხება გათლილ ლოდს, რომელზედაც თეთრად რაღაც გაურკვეველი აწერია, იმ მომენტში ვერც ამ წარწერის არსი გამოვიცანი. ერთი კი გავიფიქრე – იქნებ და ლაზარეს ლოდის გამოლების თარიღია-მეთქი კოდირებული...

გავიდა დრო, და მე საქართველოში დავბრუნდი. გერმანიაში და საფრანგეთში გადაღებული ფერადი „სლაიდები“ ფოტოლაბორატორიაში გავამუღავნე, თითო კადრად დავჭერი და მიკროტელესკოპით დავათვალიერე. ამჯერადაც დიდხანს ვუცქირე ამ კომპოზიციას, მაგრამ ამაოდ: ლოდზე მიწერილი რაღაც იეროგლიფივით, ვერა და ვერ ამოვიკითხე.

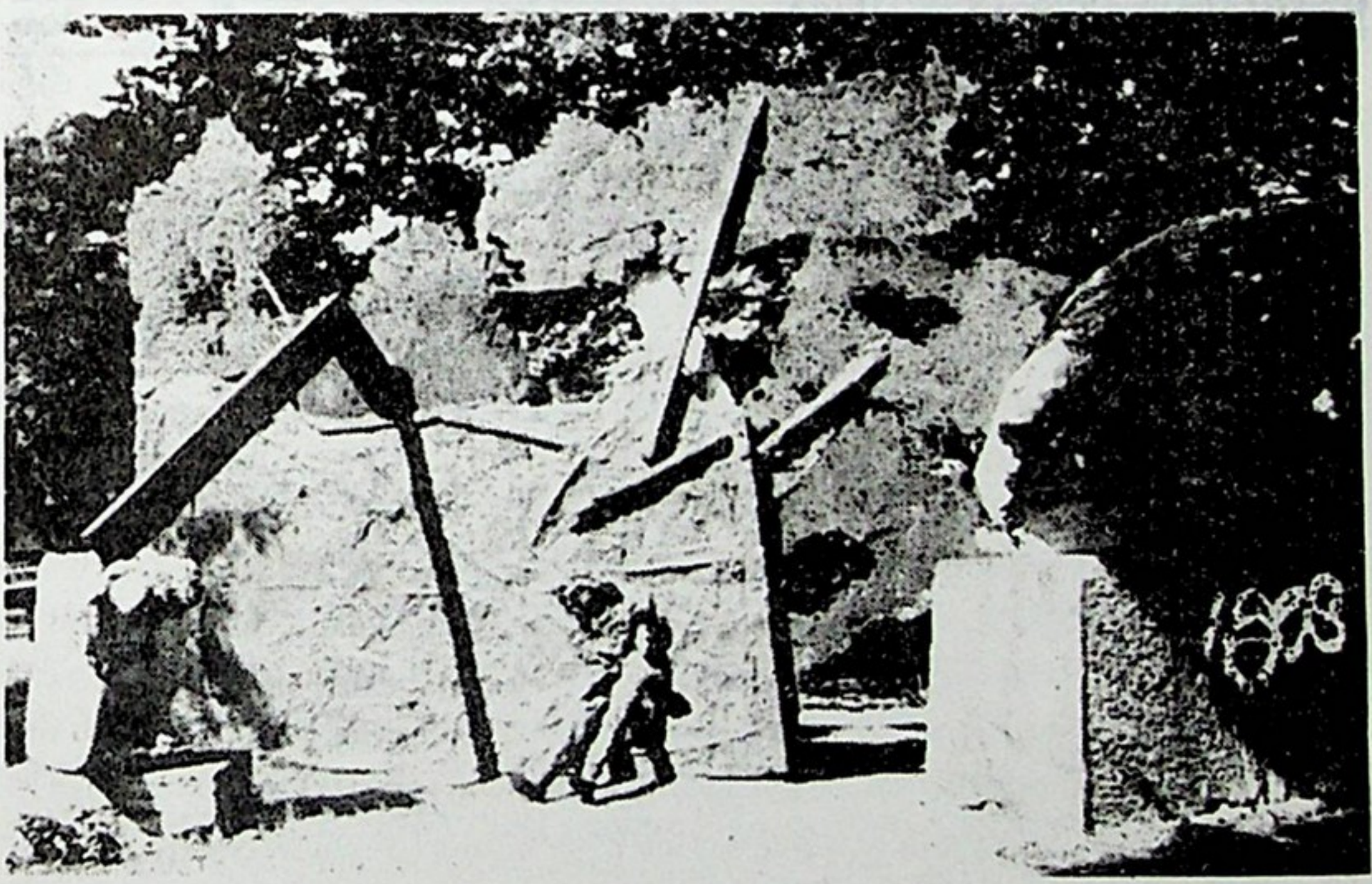

Иллюстрация – 53 – ილუსტრაცია

დავიწყე ლაზარეს ამბების გაზეთ „ასავალ-დასავალში“ გამოქვეყნება. მინდოდა, ამ დაფის შესახებაც მომეთხრო მკითხველისათვის და ერთი პრობლემის მოსაგვარებლად ფოტოგრაფთან მივედი:

– გამარჯობათ! შეგიძლიათ ფერადი „სლაიდიდან“ შავ-თეთრი

– Можете ли вы мне подготовить эти кадры? – повторил Я вопрос.

Мы договорились о конкретной сумме и времени, и Я оставил ему слайды.

В назначенное время Я явился и попросил снимки. Но по воле провидения произошло нечто странное: при подготовке снимков фотограф ошибся и получил изображение обратное – по зеркальному принципу, из-за чего все переместилось слева направо. Я был шокирован тем, что белый камень в результате этого перемещения оказался на правой стороне. На нем виделась дата – "1998-99"! Предлагаю вам и перевернутый вариант снимка *(см. на предыдущей странице. Иллюстрация 53)*. Внимательно вглядитесь в него: **написанная на камне последняя цифра даты одинаково напоминает как восьмерку, так и девятку, и это указывает, что нечто связанное с глыбой и угольником должно было произойти будто бы в 1998-1999 годах!**

* * *

სურათის გადმობეჭდვა? – ვკითხე ფოტოგრაფს. „ძვირი დაგიჯდებაო“
– ფული რომ ახსენა პირველადვე, მივხვდი – არაქართველი იყო.

– შეგიძლიათ ეს ფირები მომიმზადოთ? – კითხვა გავუმეორე.

ჩვენ კონკრეტულ თანხაზე და დროზე მოვილაპარაკეთ და „სლაიდები“ მას დავუტოვე.

ფოტოგრაფთან დათქმულ დროს მივედი და ეს სურათები მოვიკითხე. მაგრამ ბუნების გადაწყვეტილებით, მოხდა დიდად საკვირველი რამ: ფირების მომზადების მომენტში, ფოტოგრაფს შეშლია და პირიქით დაუბეჭდავს სურათი, სარკისებური პრინციპით, რის გამოც ყველაფერი გადმოტრიალდა მარცხნიდან მარჯვნივ. ძლიერ დამბურძგლა, როდესაც გადმოტრიალებული თეთრი ლოდი ამჯერად მარჯვნივ შევამჩნიე. მასზე თარიღი ეწერა: „1998-99“! მე ამ სურათის გადაბრუნებულ ვარიანტსაც გთავაზობთ... (იხილეთ ილუსტრაცია 53) და კარგად დააკვირდით მას: **ლოდზე მიწერილი თარიღის ბოლო ციფრი ერთნაირად წააგავს როგორც რვიანს, ასევე ცხრიანს, რაც მიგვითითებს, რომ გონიოსთან და ლოდთან დაკავშირებული რაღაც 1998-1999 წლებში უნდა მომხდარიყო!**

* * *

Пришло письмо из Франции

Несколько лет тому назад из Франции в мой адрес пришло письмо, которое сейчас предлагается вашему вниманию. Автор его – грузин-эмигрант, писатель и общественный деятель, редактор журнала "Гушаги", бывший руководитель грузинского землячества во Франции, большой патриот, ныне покойный, – господин **Георгий Церетели.**

В годы, когда тема Лазаря в Грузии зазвучала впервые, мною были посланы Обществу грузинских эмигрантов-писателей и журналистов во Франции газеты, в которых были опубликованы наши версии в связи с табу библейского Ноя. Я сообщил им, что на грузинской земле обнаружено нечто удивительное, перед чем преклонился бы любой крупный мыслитель минувших эпох. Осторожно и коротко рассказывалось, в частности, о том, что нащупана огромная пустота, называемая в Библии "изначальным Эдемом", и что, оказывается, субстанция Эдема была заложена в землю, и это произошло в незапамятные времена.

Прошло немного времени, и Я получил из Парижа приводимое здесь письмо, с текстом которого вы, видимо, ознакомитесь. Автор этого письма акцентирует доныне скрытую миссию грузинского народа, но в чем заключается это его духовное предназначение, конкретно в письме почему-то не указывает.

Когда позже Я попал во Францию к господину Георгию Церетели *(некоторое время жил у него в Левиле)* и получил возможность побеседовать с ним об открытии, выяснилось, что он знал о грузинском табу гораздо больше, чем это явствует из его письма, но тут же последовала его просьба: "Пока умолчим"! Потом он показал мне некоторые сочинения грузинских поэтов и обратил мое внимание на многие интереснейшие детали. На прощанье же подарил изданную в Париже книгу Мераба Костава "Раздумья о миссии Грузии".

В Тбилиси, на проспекте Руставели мне случайно встретился эмигрировавший во Францию грузинский деятель – господин **Джанри Кашиа,** сообщивший, что Георгий Церетели скончался. Да будет его душа в том сиянии, о котором повествуется в этой книге.

А м и н ь!

საფრანგეთიდან ბარათი მოვიდა

ამ რამდენიმე წლით უკან, ჩემი მისამართით საფრანგეთიდან მოვიდა წერილი-პასუხი, რომელსაც ახლა გთავაზობთ. ამ წერილის ავტორია ქართველი ემიგრანტი პარიზში, მწერალი და საზოგადო მოღვაწე, ჟურნალ „გუშაგის“ რედაქტორი და ქართველთა სათვისტომოს ყოფილი განმგებელი საფრანგეთში, უაღრესად დიდი პატრიოტი, აწგარდაცვლილი — ბატონი **გიორგი წერეთელი.**

იმ წლებში, როდესაც საქართველოში ლაზარეს თემამ გაიხმაურა პირველად, საფრანგეთის ქართველ ემიგრანტ მწერალთა და ჟურნალისტთა საზოგადოებას გავუგზავნე გაზეთები, სადაც გამოქვეყნებული იყო ბიბლიური ნოეს ტაბუსთან დაკავშირებული ჩვენი ვერსიები. მე მათ ვაცნობე, რომ ქართულ მიწაზე აღმოჩენილია ისეთი უცნაური რამ, რომლის წინაშე ქედს მოიხრიდა განვლილი ეპოქების ყოველი დიდი მოაზროვნე. კერძოდ, მოკრძალებით დავწერე და მოკლედ ჩამოვაყალიბე ბარათი, სადაც ნათქვამი იყო, რომ მიგნებულია ის ვეებერთელა სიცარიელე, რომელსაც ბიბლიით „დასაბამისეული ედემი“ ჰქვია, და რომ თურმე ედემის სუბსტანცია მიწაში მდებარეობს, ოღონდ, ეს იყო ოდესღაც.

არ გასულა მცირე ხანი და პარიზიდან ეს ბარათი მივიღე. ალბათ გადაიკითხავთ და გაეცნობით მის ტექსტს. წერილის ავტორი რატომღაც აქცენტს აკეთებს ქართველი ერის დღემდე დაფარულ მისიაზე, მაგრამ რაში გამოიხატება ქართველი ერის სულიერი მისია, ამის შესახებ ამ ბარათში არ წერია.

როდესაც მოგვიანებით საფრანგეთში, ბატონ გიორგი წერეთელთან ჩავედი (ლევილში ვცხოვრობდი მასთან მოკლე დროით) და ამ აღმოჩენის შესახებ ვესაუბრე, დავადგინე, რომ მან გაცილებით ბევრი რამ იცოდა ქართული ტაბუს შესახებ, ვიდრე მის ამ წერილიდან ჩანს, მაგრამ მთხოვა: „ჯერ ჩუმადო“! შემდეგ, ქართველი მგოსნების თხზულებები გადმომიღო და ბევრ ჩემთვის უცნობ დეტალზე მიმანიშნა. გამოცილებისას კი მაჩუქა პარიზში გამოცემული მერაბ კოსტავას წიგნი „ფიქრები საქართველოს მისიაზე“.

თბილისში, რუსთაველის გამზირზე შემხვდა ქართველი ემიგრანტი საფრანგეთში, ბატონი **ჯანრი კაშია** და მაუწყა, რომ გიორგი წერეთელი გარდაცვლილა. დაე, იმ ნათელში იყოს სული მისი, რაზედაც ეს წიგნი გვიამბობს.

ა მ ი ნ!

Общество грузинских эмигрантов-писателей и журналистов

*

Association des Hommes de Lettres et Journalistes Georgiens emigres
8, Rue des Marchais; 75019 Paris
Telephone: 42 - 41 - 89 - 31

JOURNAL "GOUCHAGUI"
Журнал "Гушаги"

Париж 14.02.1991
Paris, Le

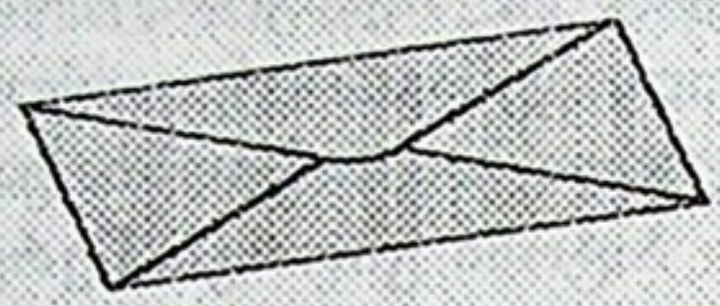

Господину Гиви Алазнис'Пирели

Батоно Гиви!

Мне передали посланное вами письмо и газеты, за что Я приношу глубокую благодарность. С большим интересом ознакомился с ними. Хоть из грузинской прессы Я уже знал о братстве "монахов Ионта" и их открытии, но чтение газеты "Дврита" многое уточнило в этом чрезвычайно значительном вопросе.

То, что проповедуете вы и Ионта Иберионн, неподготовленному читателю, естественно, с первого взгляда покажется странной фантазией, но для истинно верующего в этом нет ничего невозможного. На протяжении веков человечество привыкло к мысли о том, что Ноев ковчег – ладья, которую вздымавшиеся волны воды прибили к горе Арарат, был возведен из древесного материала. Сейчас вам нелегко будет убедить людей и отцов церкви в том, что это была оштукатуренная известью пещера в скале.

Из ваших бесед видно, что вы прекрасно разбираетесь и в Библии, и в науке. Так следуйте с уверенностью пробуждающимся в вас мыслям. В первую же очередь нужно проникнуть внутрь Нунисской пещеры, где по вашим предположениям погребена тайна.

То же, что Грузия и грузины призваны к великой и бессмертной миссии, для меня бесспорно, но Я сомневаюсь, чтоб ее признание после столь долгого преобладания рационального учения было доступно всем смертным. Оно должно присутствовать в каждом человеке с самого его рождения. В чем же состоит эта высокая миссия? На это пока что не дается удовлетворительного ответа, и думается, так предпочтительнее! Пусть все приходящие поколения стремятся духом к ее раскрытию. Так лучше для Грузии.

Я планирую этим летом посетить нашу Родину, и, если это возможно будет осуществить, под вашим руководством непременно поднимусь в открытую братством Ионта и называемую Ноевым ковчегом пещеру. До того прошу вас и ваших духовных братьев принять мой отеческий привет и наилучшие пожелания.

ქართველ ემიგრანტ მწერალთა
და ჟურნალისტთა საზოგადოება
*

Association des Hommes de Lettres
et Journalistes Georgiens emigres
8, Rue des Marchais; 75019 Paris
Telephone: 42 - 41 - 89 - 31

JOURNAL "GOUCHAGUI"
ჟურნალი „გუშაგი“

პარიზი 14.02.1991
Paris, Le

ბატონ გივი ალაზნისპირელს

ბატონო გივი!

გადმოშცეს თქვენი გაშოგზავნილი წერილი და გაზეთები, რისთვისაც უღრმეს მადლობას გწირავთ. დიდი ინტერესით გადავიკითხე ისინი. თუმც ქართული პრესიდან უკვე ვიცოდი „იონთა ბერების“ საძმოსა და მათ აღმოჩენებზე, მაგრამ „დვრიტას“ კითხვამ კიდევ უფრო დამიზუსტა ეს მეტად საინტერესო და საყურადღებო ამბავი.

პირველი შეხედვით, გაუთვითცნობიერებელ მკითხველს, რასაკვირველია დიდ უცნაურ ფანტაზიად მოეჩვენება უველაფერი ის, რასაც თქვენ და იონთა იბერიონი ჭადაგებთ, მაგრამ ჭეშმარიტი მორწმუნეთათვის მასში შეუძლებელი არაფერი არ არის. საუკუნეების განმავლობაში ადამიანობა მიეჩვია იმ აზრს, რომ ნოეს კიდობანი იყო ხის მასალისგან აგებული კიდობანი-გემი, რომელიც აქაფებულმა წყლის ტალღებმა აატივტივა არარატის მთამდე. ახლა თქვენ ადვილად ვერ გადაარწმუნებთ ვერც ხალხს და ვერც ეკლესიათა მამებს, რომ ის კირწყალით გამოლესილი გამოქვაბული იყო კლდეში.

თქვენი საუბრებიდან ჩანს, რომ თქვენ მშვენივრად იცით ბიბლიაც, სახარებაც და მეცნიერებაც. მაშ, მიჰყეთ გულდაჯერებით ამ თქვენს აკვიატებულ აზრს. პირველ რიგში კი უნდა შეაღწიოთ ნუნისის გამოქვაბულის შუაგულში, სადაც დამარხული გეგულებათ დიდი საიდუმლო.

საქართველო და ქართველი ერი რომ დიდი და უკვდავი მისიით არის შემოსილი, ეს ჩემთვის უდავოა, მაგრამ ვეჭვობ, რომ ამის გათვითცნობიერება უველა მოკვდავს შეეძლოს რაციონალური სწავლების შედეგად. იგი დაბადებითვე უნდა იყოს თითოეულ ადამიანში. რაში მდგომარეობს ეს უმაღლესი მისია? ამას ჯერჯერობით დამაკმაყოფილებელი პასუხი არ გასცემია და ეს ასეც სჯობია! დაე, უველა თაობა სულდგმულობდეს ამის აღმოჩენის მისწრაფებით. ასე სჯობია საქართველოსთვის.

დაგეგმილი მაქვს, რომ ამ ზაფხულში ჩვენი სამშობლო მოვინახულო. თუ მას განხორციელება უწერია, თქვენი წინამძღოლობით უსათუოდ ვეწვევი იბერიონთა საძმოს და მის მიერ მოგნებულ ნოეს კიდობნად წოდებულ მღვიმეს. მანამდე კი თქვენ და თქვენმა სულიერმა ძმებმა მიიღეთ ჩემი მამულიშვილური სალამი და საუკეთესო სურვილები.

Поскольку в своем повествовании Я дошел до пребывания в Европе, остановлюсь ненадолго на событиях моей эмиграции и впечатлениях от увиденных стран. Так что от тяжелых и сложных эзотерических штудий переместимся в богатые супермаркеты конца XX века. Между прочим, с эзотерической точки зрения, отрицательные частоты, скапливающиеся в мире, сказываются и на магазинах, о чем мы поведем речь параллельно и о чем Я хочу тут же сообщить европейцам. Предвижу, что они не поверят, но нужно выполнить свой долг и предупредить людей об этой опасности. Остальное уж их проблемы.

Я, к сожалению, очень близко познакомился с капиталистическим миром, но было бы много лучше продолжать с юношеским пылом мечтать его увидеть, продолжать стремиться попасть в их "рай". И вот мне выпало это счастье, однако... Господи, чего только Я там не насмотрелся. Короче, мне хочется рассказать о внешне красивом Западе и сообщить внутренне красивым людям Востока, какое счастье жить нынче в стране, где нет частного производства даже зубной щетки и мыла. Да, да, Я имею в виду нашу бедную Грузию.

Начну с Западной церкви...

Немцы предоставили мне временное жилище в городе Гейзенфельде и давали по 90 марок в месяц на приобретение мыла и сигарет. Что касается питания и других бытовых проблем, то они были бесплатными *(кроме расходов по проезду)*. Нам давали два раза в неделю столько продуктов, что почти половину Я относил в церковь и оставлял там безвозмездно. В городе, в котором Я прожил несколько месяцев, православной церкви не было. Поэтому каждый вечер Я посещал католический храм и присутствовал на проводившихся в нем службах. Присматривался к горожанам, которые, на первый взгляд, вроде бы с удовольствием прослушивали каждую проповедь в церкви. Особенно много прихожан собирается в храмах в субботние вечера и воскресные утра. Звуки органа просто завораживают... Но если приглядеться к обществу капиталистических стран получше, то станет заметно, что люди посещают храмы как бы из-за чего-то, будто бы в связи с какой-то необходимостью. Формируется такая ситуация, что вроде бы непременно нужно посещать все службы. Иначе – что люди скажут!

ვინაიდან ევროპამდე ჩავედი თხრობით, მოდით მცირე ხნით ჩემი ემიგრაციის ამბებსა და იქაურ შთაბეჭდილებებსაც გაგიზიარებთ. ასე რომ, ესოდენ მძიმე და რთული ეზოთერული აზროვნებიდან, ამჯერად მე-20 საუკუნის მდიდარ „სუპერმარკეტებში“ გადავინაცვლოთ. სხვათა-შორის, გადავსებულ მაღაზიებსაც მოეძებნება ეზოთერული აზროვნებით უარყოფითი მხარე, რაზედაც პარალელურად მოგითხრობთ და მიმაჩნია, რომ ამის შესახებ ახლავე უნდა შევატყობინოთ ევროპელებს. ვიცი, არ დაგვიჯერებენ, მაგრამ ჩვენ ჩვენი ქართველური მოვალეობა აღვასრულოთ და გავაფრთხილოთ. დანარჩენი უკვე მათი პრობლებაა.

სამწუხაროდ, მე ახლოს გავიცანი კაპიტალისტური სამყარო, მაგრამ უკეთესი იქნებოდა კვლავაც ჭაბუკური ალტაცებით მენატრა მისი ნახვა, რამეთუ ოცნებად მქონდა გადაქცეული, როდის ჩავაღწევდი იქაურ „სამოთხეში“. ეს ბედნიერებაც მეღირსა, მაგრამ... ჰოდა, რაც მე იქ ვნახე. მოკლედ, მსურს მოგითხროთ გარედან ლამაზი დასავლეთის ამბავი და შიგნიდან ლამაზი აღმოსავლეთის ხალხს გაუწყოთ, თუ რა ბედნიერებაა დღეს იცხოვროთ ისეთ სახელმწიფოში, სადაც კბილის საწმედი ჯაგრისისა და საპნის კერძო წარმოებაც კი არ არსებობს. ჰოო, ჩვენი საცოდავი საქართველო მყავს მხედველობაში.

დასავლეთის ეკლესიით დავიწყებ...

გერმანელებმა ქალაქ „გეიზენფელდში“ მომცეს დროებითი საცხოვრისი და თვეში 90 მარკას მაძლევდნენ საპნისა და სიგარეტის შესაძენად. რაც შეეხება კვებას და სხვა სოციალურ პრობლემებს, უფასო გვქონდა (მგზავრობის გარდა). იმდენად ბევრი პროდუქტი გვეძლეოდა კვირაში ორჯერ, რომ თითქმის ნახევარი ეკლესიაში მიმქონდა და უანგაროდ ვტოვებდი იქ. იმ ქალაქში, სადაც რამდენიმე თვე ვიცხოვრე, არ იყო მართლმადიდებლური ეკლესია. ამიტომ, ყოველ საღამოს კათოლიკურ ტაძარში დავდიოდი და მათთან ვესწრებოდი რელიგიურ რიტუალებს. ვაკვირდებოდი გერმანელ ხალხს, რომლებიც, ერთი შეხედვით, სიამოვნებით ესწრებიან ეკლესიის ყოველ ქადაგებას. განსაკუთრებით სავსეა ტაძრები შაბათ საღამოს და კვირა დილით. ორღანის ჟღერადობამ ხომ განმაცვიფრა... მაგრამ თუ უკეთ დავაკვირდებით კაპიტალისტური სახელმწიფოების საზოგადოებას, ისინი რაღაცის გამო უფრო დაიარებიან ეკლესიებში, თითქოს და აუცილებლობის გამო. ისეთი განწყობაა იქ შექმნილი, რომ უნდა იარონ. თუ არადა — რას იტყვის ხალხი!

ყოველი რიტუალი მთავრდება კათოლიკი მოძღვარის ქადაგებით. ვერაფერს გეტყვით მათი სულიერი საუბრების ხარისხზე, რამეთუ ენა

Любой ритуал завершается проповедью католического пастора. Ничего не могу сказать об уровне духовных бесед, поскольку не знаю немецкого языка, но убежден, поскольку это было написано на лицах, что все всегда торопятся по домам. Были и такие, что и в самом деле испытывали душевную радость от пребывания в церкви, но на всех поголовно лежала печать бедности и финансовой скудости. Особенно хорошо мне запомнилась одна дама-инвалид, всегда становившаяся последней в очередь к причастию. Лик ее был так чист, каким может быть у просиявшего после "второго пришествия" Господа. Что касается тамошних священников, пасторов, то они скорее богаты, нежели мудры.

Ближе узнав установившиеся в католической церкви традиции, Я пришел к выводу, что там неточно соблюдаются детали таинства причастия и вместо смоченного в красном вине хлеба пастве раздаются какие-то круглые лепешки. Я очень заинтересовался этим вопросом и однажды сам встал в очередь к причастию. Когда пастор протянул мне облатку, Я взглянул на нее – она оказалась вафельной. Я едва сдержал улыбку.

На другой день Я пришел в церковь пораньше. Знал, что один из тамошних служителей, хоть и слабо, но все же владел русским языком настолько, чтобы перевести мои вопросы пастору. Меня, в частности, интересовало, почему было отвергнуто таинство Спасителя – использование для причастия красного вина и хлеба. Пастор через служку разъяснил, что эта традиция уже устарела и что ныне необязательно к ней прибегать. Я продолжил свою беседу и сказал, что чуть смоченный в вине хлеб очень полезен для организма, и что мы, грузины, и поныне употребляем его с целью оздоровления больных. Все заулыбались и дали мне понять, что время исчерпано и им пора начинать службу.

Примерно месяц спустя меня пригласили в гости в семью Петы, болгарской девушки-эмигрантки. Она развернула какую-то немецкую газету и прочла мне небольшую статью. Американский специалист утверждал в ней, в частности, что, оказывается, для организма чрезвычайно полезно каждое утро натощак принимать хлеб, смоченный в красном вине. Я попросил газету и вечером отнес статью пастору. Он стоял во дворе храма. Окончив чтение, помолчал, оглядел меня каким-то особенным, пристальным взглядом и вошел в церковь.

არ ვიცი, მაგრამ ერთის თქმა კი შემიძლია, რომ სახის ჰაბიტუსებიდან გამომდინარე, ყველას შინ ეჩქარებოდა წასვლა. იყვნენ ისეთებიც, რომლებსაც ნამდვილად გულით უხაროდათ ეკლესიაში ყოფნა, მაგრამ ყველა მათგანს ფინანსური სიღარიბე ეტყობოდა სახეზეც, და ჩაცმულობაზეც. განსაკუთრებით კარგად დამამახსოვრდა ერთი გერმანელი, ფეხით ინვალიდი ქალბატონი, რომელიც ყოველთვის რიგის ბოლოში დგებოდა ზიარების დროს. ისეთი სათნო სახე ჰქონდა, რომ ალბათ ის თუ შეაღწევს სასუფეველში უფლის „მეორედ მოსვლის“ შემდეგ. რაც შეეხება მათ მღვდლებს, ისინი მდიდრები უფრო არიან, ვიდრე ბრძენები.

კათოლიკურ ეკლესიაში არსებული ტრადიციებიდან გამომდინარე დავადგინე, რომ მათ ვგონებ არასწორად ახსოვთ ზიარების წესი და ნაცვლად წითელ ღვინოში ამოვლებული პურისა, მრევლს ურიგებდნენ მრგვალ რაღაცას. ამ საკითხითაც დავინტერესდი და ერთხელ მე თვითონ ჩავდექი მოზიარეთა რიგში. როდესაც მოძღვარმა მრგვალი რაღაც გამომიწოდა, დავხედე, და ვაფლი აღმოჩნდა. ძლივს შევიკავე ღიმილი.

მეორე დღეს ადრე მივედი ეკლესიაში. ვიცოდი, მათი ერთ-ერთი მსახური სუსტად საუბრობდა რუსულად, მაგრამ მისი ცოდნა საკმარისი აღმოჩნდა ჩემი შეკითხვები ეთარგმნა მოძღვრისათვის. კერძოდ, მაინტერესებდა, თუ რატომ უარყვეს მაცხოვრის საიდუმლო — ზიარების დროს წითელი ღვინისა და პურის გამოყენების თაობაზე. მათმა მოძღვარმა მსახურის დახმარებით განმიმარტა, რომ ეს უკვე მოძველებული ტრადიციაა და მისი აღსრულება არ წარმოადგენს დღეისათვის აუცილებლობას. მე კვლავაც განვაგრძე საუბარი და ვუთხარი, რომ ცოტა ღვინოში ჩასვლებული პური ძალზედ სასარგებლოა ორგანიზმისათვის, რომელსაც ჩვენში „ბოლლიწო“ ჰქვია, და რომ დღესაც ხშირად ვიყენებთ ამ მეთოდს საქართველოში ავადმყოფთა გაჯანსაღების მიზნით. ყველამ ერთად გაიღიმეს და მანიშნეს — დრო აღარ ითმენს, რიტუალისთვის უნდა მოვემზადოთო.

ერთი თვე არ იქნებოდა გასული, რომ პეტიას ოჯახში მივედით სტუმრად. ბულგარელმა ემიგრანტმა გოგონამ ერთ-ერთი გერმანული გაზეთი გადაშალა და პატარა სტატია წამიკითხა. კერძოდ, მასში ამერიკელი სპეციალისტი ამტკიცებდა, რომ თურმე ფრიად სასარგებლოა ჯანმრთელობისათვის ყოველ დილით უზმოზე მივიღოთ ღვინოში ოდნავ ჩასველებული პური. ეს გაზეთი გამოვართვი და საღამოს იმავე ეკლესიის მოძღვარს წავაკითხე. იგი ტაძრის ეზოში იდგა. კითხვა რომ დაამთავრა, არაფერი უთქვამს, ერთი კი გერმანულად გადმომხედა და ეკლესიაში შევიდა.

Как-то раз Я опять завернул в храм. Смотрю, под одним из больших настенных изображений сложены инструменты для эстрадного оркестра. И рядом мощная аппаратура – "Маршалл". Я был очень удивлен... Началась ритуальная служба, но с сопровождением эстрадного оркестра. Играли негромко, но настроение все же складывалось такое, что ни один ангелок не захотел бы там задержаться.

В воскресенье Я снова посетил мессу. В храме было праздничнo – из Индии приехал епископ. Я решил непременно наладить с ним контакт, и если не вступить в беседу, то хоть передать свои англоязычные материалы. После окончания службы все по-одному подходили и приветствовали гостя из Индии. Я стал в конец очереди, так что мы напоследок остались в храме одни. Он взглянул на меня, поздоровался со мной и спросил, откуда Я сюда приехал. При упоминании "Georgia" лицо его изменилось и он поставил передо мной второй вопрос: "Почему вы здесь?" *(т.е. в Германии).*
– Я азсюлант, сэр, – отвечал Я, – политически преследуемый в Грузии. Несколько месяцев живу в этом городе. У меня для вас сюрприз. Хочу, чтоб вы знали: под Грузией предполагается центр всемирной мистерии! – Индийский епископ возвел руки над головой и, слегка смешавшись, пробормотал: "О,о,о"! Потом быстро распрощался со мной и скрылся в одном из приделов церкви. Я попросил знакомого служителя взять у него для меня адрес. Спустя некоторое время мне вынесли листок с записью. Оказалось, что епископ живет в Нью-Дели. С тех пор Я посылал ему массу материалов то из Германии, то позже из Грузии, но он почему-то все еще молчит и не отвечает. А сейчас что касается магазинов...

Они переполнены, перегружены!

Сразу после приезда Я попросил своих украинских друзей сопроводить меня в супермаркет. Мы пошли. Я оглядывался, озирался... Полно! Забываешь, зачем пришел. Я вначале взял банку сосисок, потом принялся искать горчицу, но найти ее не мог. Я спросил по-английски у одной из молодых представительниц торгового персонала: "Есть у вас горчица?" Она улыбнулась и сделала мне знак рукой следовать за ней. Один из спутников легко наступил мне на ногу и шепнул: "Гиви, здесь такие вопросы задавать неудобно, они не поймут. Нужно было спросить – где лежит горчица, а не – есть она или нет"! Много ли мы ходили или мало,

ერთ დღესაც იმავე ტაძარში შევედი. ვხედავ, ერთ-ერთი დიდი ფრესკის ძირში საესტრადო ორკესტრის ინსტრუმენტები აწყვია. იქვე გაუწყვიათ საკმაოდ ძლიერი აპარატურა – „მარშალი“. ძალზედ გამიკვირდა... დაიწყო სასულიერო რიტუალი, მაგრამ საესტრადო ინსტრუმენტების თანხლებით. წყნარად კი უკრავდნენ, მაგრამ ისეთი განწყობა შეიქმნა იქ, უკანასკნელი ანგელოზიც კი გაფრინდებოდა იქიდან.

კვირის თავზე კვლავაც ტაძარში წავედი. იქ სადღესასწაულო განწყობა დამხვდა – კათოლიკი ეპისკოპოსი ჩამოსულიყო ინდოეთიდან. გადავწყვიტე აუცილებლად მივსულიყავი მასთან და საუბარს თუ ვერ მოვახერხებდი, ინგლისურენოვანი მზა ინფორმაცია მაინც გადამეცა მისთვის. დასასრულს ყველა ცალცალკე მიუახლოვდნენ და პატივი მიაგეს ინდოელ სტუმარს. მე რიგის ბოლოში ჩავდექი. ერთი კი გამომხედა... თითქმის ორნი დავრჩით ეკლესიაში. მოსალმება დამასწრო და მკითხა, საიდან ვიყავი ჩასული. როდესაც „გეორგია“ ვახსენე, სახე შეეცვალა და მეორე შეკითხვა დამისვა – „რატომ ხართ აქ“?.. (ე.ი, გერმანიაში). – მე ასზიულანტი ვარ, სერ, პოლიტიკური დევნილი, რამდენიმე თვეა ამ ქალაქში ვცხოვრობ. მე თქვენთვის დიდი სიურპრიზი მაქვს: მსურს იცოდეთ, რომ საქართველოს ქვეშ დავანებული მსოფლიო მისტერიის ცენტრი აღმოჩენილია“! – ინდოელმა ეპისკოპოსმა თავზე ხელები შემოიწყო და თითქოს დაბნეულმა, რამდენჯერმე ჩაიბუტბუტა: „ო,ო,ო“! მოულოდნელად დამეშვიდობა და ეკლესიის რომელიღაცა ოთახში შევიდა. ნაცნობ მსახურს ვთხოვე მისთვის მისამართი გამოერთმია. ცოტა ხანში ქალალდზე დაწერილი მისი მისამართიც გამომიტანეს... სტუმარი ეპისკოპოსი ნიუ-დელიდან აღმოჩნდა ჩამოსული. მას შემდეგ მრავალი ინფორმაცია გავუგზავნე მას გერმანიიდან, შემდეგ საქართველოდან, მაგრამ რატომღაც დუმს იგიც.

ახლა რაც შეეხება მაღაზიებს...

საჭესა, გადატვირთული!

ერთხელ, ახალი ჩასული ვიყავი გერმანიაში, უკრაინელ მეგობრებს ვთხოვე მისთვის მისამართი გამოერთმია. ჰოდა, შევედით. გადავხედე იქაურობას, გადმოვხედე... საჭესა! გავიწყდება, რისთვის შეხვედი. პირველად სოსისის ქილა ავიღე, შემდეგ კი მდოგვს დავუწყე ძებნა, მაგრამ ვერ მივაგენი. იქვე, მაღაზიის პერსონალის ახალგაზრდა წარმომადგენელს ვკითხე ინგლისურად: „მდოგვი გაქვთ?“ – გოგონამ გაიცინა და ხელით მანიშნა – გამომყევითო. ანატოლიმ ფეხი გამკრა ფეხზე და ჩუმად მეუბნება: („ჰიორგი, აქ ასეთი შეკითხვის მიცემა უხერხულია, ვერ გაიგებენ, უნდა გეკითხა – სად დევს მდოგვი, და არა – გაქვთ თუ არა

но обошли чуть не девять прилавков и наконец добрались до десятого, где были выставлены чуть не восемнадцать видов горчицы. Мы поблагодарили девушку и перешли в следующий зал. Тут мы с моими украинскими друзьями оказались перед целой выставкой сыров. Я оглядел витрины и незаметно принялся пересчитывать разновидности. Любопытно было – сколько же их имеется в продаже. Дойдя до 70, сбился со счета и взялся считать заново. Вдруг ко мне подошла другая молоденькая девушка из обслуживающего персонала и сказала по-немецки: "Не утруждайте себя, господин, у нас есть готовый ответ: сегодня в продаже имеется 262 вида сыра"! Сам Я в тот момент сказанного не понял, но спутник знал немецкий язык и перевел мне.

* * *

Эгрегор, перенесенный на предметы

Рассмотрим и этот вопрос с точки зрения эзотерии. Нам вновь нужно вспомнить понятие эгрегора и провести параллели между качеством предметов и качеством людей. Вдумайтесь, по каким законам действует в этом случае эгрегор и как он перемещается. Тема представляется предельно актуальной, и мне думается, этим вопросом в первую голову должна заинтересоваться мыслящая часть капиталистического общества. В реальности положительное решение этой проблемы исключено! Но Я все же выскажусь. Об остальном же пусть думают они сами.

Итак, единое поле метафизического мира в любой момент помнит, что в нем сохраняются мысли обо всем, о величайшем множестве понятий, таких, как "хороший", "плохой", "большой", "малый", "жизнь", "смерть" и т.д. Существует бесчисленное количество независимых мыслей, распределяющихся по какому-то, не познанному нами, непостижимому механизму. Остановлю внимание читателя на эгрегоре одного из упомянутых понятий – "хороший" – и постараюсь растолковать его доступно и просто. Что Я хочу этим сказать... То, что производство хорошей продукции всех видов сопровождается неким тайным процессом, который оказывает достаточно отрицательное воздействие на любое государство.

მდოგვი“)! ბევრი ვიარეთ თუ ცოტა, ცხრა დახლი გადავიარეთ და მივა-
დექით მეათეს, სადაც 18 სხვადასხვა სახეობის მდოგვი იყო გამოფენილი.
გოგონას მადლობა გადავუხადეთ და სხვა დარბაზში გავედით. ამჯერად,
ჩემი უკრაინელი მეგობრები და მე ყველის გამოფენის წინ აღმოვჩნდით.
ჯერ ვიტრინას გადავხედე... უჰ! და შეუმჩნევლად, თვალით დავიწყე დათ-
ვლა, დავინტერესდი, რამდენი სხვადასხვა სახეობის ყველი ჰქონდათ გა-
ყიდვაში. 70-მდე რომ მივედი, ანგარიში ამერია და ახლიდან დავიწყე
თვლა. უცბად მათი ერთ-ერთი თანამშრომელი, მეორე ახალგაზრდა გო-
გონა მომიახლოვდა და გერმანულად მეუბნება: „ნუ ირჯებით, ჰერნ,
გვაქვს მზა პასუხიც: ჩვენთან იყიდება 262 სახეობის ყველი“! მე იმ მომენ-
ტში ვერ გავიგე რა მითხრეს, მაგრამ ანატოლიმ იცოდა გერმანული და
გადმომითარგმნა.

* * *

საგნებზე გადატანილი ეგრეგორი

მოდით, ამ საკითხსაც ეზოთერიკოსის თვალთახედვით განვიხი-
ლავ. ამჯერად, კვლავაც ეგრეგორის ცნება უნდა გავიხსენო და პარალე-
ლები გავავლო საგნების ხარისხსა და ადამიანების ხარისხს შორის. და-
აკვირდით, რა კანონებით მოქმედებს ამ შემთხვევაში ეგრეგორი და რო-
გორ გადაადგილდება იგი. ჩემი აზრით, ფრიად აქტუალური თემაა ეს
და მიმაჩნია, რომ ამ საკითხით პირველ რიგში კაპიტალისტური სამყა-
როს გონიერი საზოგადოება თუ დაინტერესდება. რეალურად კი, ამ პრობ-
ლემის სასიკეთოდ გადაწყვეტა ვერავითარ შემთხვევაში ვერ მოხერხდება,
არ არსებობს! თუმც მე მაინც ვიტყვი, ხოლო დანარჩენზე მათ იფიქრონ.

მაშასადამე, მეტაფიზიკური სამყაროს ერთიან ველს ყოველ მო-
მენტში ახსოვს, რომ მასში შენახულია ყველა სახის აზრი — „კარგის“,
„ცუდის“, „დიდის“, „პატარის“, „სიცოცხლის“, „სიკვდილის“ და ა.შ.
არსებობს ურიცხვი დამოუკიდებელი აზრი, რომლებიც ჩვენთვის მიუწ-
ვდომელი, როგორიღაცა მექანიზმით გადანაწილდებიან. მკითხველის
ყურადღებას შევაჩერებ ერთ-ერთ ასეთ ცნებასთან — „კარგის“ ეგრეგო-
რის ცნებასთან და შევეცდები ძალზედ იოლად განვმარტო ეს საკითხი.
რა მინდა ამით ითქვას... რომ, თურმე ყველა სახის კარგი პროდუქციის
კეთებას ახასიათებს ერთი ისეთი საიდუმლო პროცესი, რომელიც ფრიად
უარყოფით ზეგავლენას ახდენს ნებისმიერ სახელმწიფოზე.

19. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

Думаю, многие согласятся со мной в том, что сегодня общее состояние психики людей в капиталистическом мире чрезвычайно сложно. Фактически на грани духовной катастрофы находится, в частности, Америка. Сравнительно легкой формой напряжения психики характеризуется Европа, но нельзя исключать того, что и ее страны в ближайшем будущем достигнут уровня, аналогичного Америке. Интересно было бы знать – что может происходить дурного в такой стране, где в магазинах продается по 262 сорта сыра?

Скажу...

Оказывается, эгрегор великолепно знает, что понятие "хороший" он может применить и к предмету, и к вещи, разумеется, если они и в самом деле хороши. Кредо капиталистического мира состоит в том, чтобы выпускать наиболее высококачественный предмет или продукт. Иначе производителю грозит финансовый провал. Исходя из этого, все стараются выпустить как можно лучшую продукцию. И оказалось, что все "хорошее" переместилось в товары. Ну, а людям!? Что взамен оставил эгрегор людям? – Плохое!

Допустим, мы едем в блестящей автомашине. Она хорошая! Т.е. понятие "хороший" моментально перераспределяется в адрес автомашины и, несмотря на то, что она бездушный механизм, с необходимостью подхватывает и вбирает в себя мысль "хороший". Стало быть, эгрегор преимущественно у автомашины! И если кто-то обладает "хорошим" авто, то сам он, владелец, становится носителем эгрегора "плохой"; пока кто-то владеет "хорошим" жильем, обитатели этого жилья являются носителями понятия "плохой". И так до бесконечности. Предлагаю вам подтверждающий все это прекрасный пример...

Несмотря на нашу глубочайшую бедность, сейчас в Грузии развелось множество автомашин иностранного производства. Нередко выпадает ездить на таких авто и мне. Но Я заметил, что всем моим близким, стоит им сесть в новый, крепко сбитый салон, в поездке становится дурно. Я присматриваюсь к этому явлению на протяжении уже многих лет, поскольку впервые заметил его, еще находясь в Европе. Эти симптомы Я вначале приписал процессу акклиматизации, но когда тщательнее проанализировал их, выяснилось, что ощущение тяжести и непонятное головокружение возникают только и только при посещении богатых магазинов и поездках в дорогих автомашинах. Я задумался над этим фактом

ვფიქრობ ბევრი დამეთანხმება, რომ დღეს ძალზედ გართულებულია კაპიტალისტური სამყაროს საერთო ფსიქიკის მდგომარეობა. ფაქტიურად, სულიერ კატასტროფამდე მივიდა, კერძოდ, ამერიკა. თითქოს დაძაბული ფსიქიკის შედარებით მსუბუქი ფორმებით ხასიათდება ევროპა, მაგრამ არ უნდა გამოვრიცხოთ, რომ ამერიკის ანალოგიურ ხარისხს მიაღწიონ უახლოეს მომავალში ევროპის ქვეყნებმაც. ხომ საინტერესოა, მაინც, რა უნდა ხდებოდეს ცუდი ისეთ სახელმწიფოში, სადაც მაღაზიაში 262 სახეობის ყველი იყიდება? გეტყვით...

თურმე ეგრეგორმა მშვენივრად იცის, რომ აზრი — „კარგი“ შეიძლება მიაკუთვნოს საგანსაც, ნივთს, რაღა თქმა უნდა, თუ ეს ნივთი მართლაც კარგია. კაპიტალისტური სამყაროს კრედო მდგომარეობს იმაში, თუ ვინ უფრო მაღალხარისხოვან საგნებსა და საკვებს აწარმოებს. თუ არადა, ფინანსურად იღუპება. აქედან გამომდინარე, ყველა ცდილობს აწარმოოს რაც შეიძლება კარგი პროდუქცია. და აღმოჩნდა, რომ ყველაფერმა „კარგმა“ გადაინაცვლა საგნებში და ნივთებში. და ხალხს? რა დაუტოვა სანაცვლოდ ხალხს ეგრეგორმა? — ცუდი!

დავუშვათ ბრწყინვალე ავტომანქანაში ვზივართ. იგი კარგია! მაშასადამე, ცნება „კარგი“ მომენტალურად გადანაწილდება ავტომანქანის მისამართით და მიუხედავად იმისა, იგი უსულო მექანიზმია, ყველა შემთხვევაში იტაცებს „კარგის“ აზრს და მიაქვს. მაშასადამე, ეგრეგორის უპირატესობა — ავტომანქანისაა! ამგვარად, ვიდრე ვინმეს „კარგი“ ავტო ჰყავს, სანაცვლოდ მისი მფლობელია „ცუდი“ ეგრეგორის მატარებელი; ვიდრე ვინმეს „კარგი“ ბინა აქვს, ამ ბინის წევრების კუთვნილება ხდება ცნება — „ცუდი“. და ასე, დაუსრულებლად. ახლა შემოგთავაზებთ ამის დამადასტურებელ მშვენიერ მაგალითს...

მიუხედავად ჩვენი გრანდიოზული სიღარიბისა, დღეს საქართველოში ძალზედ მომრავლდა უცხოური წარმოების ავტომანქანები. ხშირად ვმოგზაურობ ასეთი ავტოებით მეც. მაგრამ შევამჩნიე, რომ ყველა ჩემი ახლობლები, ვინც კი ახალ და მტკიცედ შეკრულ სალონში ჩაჯდება, მგზავრობის დროს ცუდად ხდებიან. მე ამ საკითხს ვსწავლობ წლების მანძილზე, რამეთუ ასეთი რამ ჯერ კიდევ ევროპაში ყოფნისას შევნიშნე. ეს სიმპტომები თავდაპირველად აკლიმატიზაციას მივაწერე, მაგრამ როდესაც უკეთ გავაანალიზე ეს საკითხი, აღმოჩნდა, რომ მძიმე განწყობა და უჩვეულო თავბრუსხვევა მხოლოდ და მხოლოდ მდიდარ მაღაზიებში და მგზავრობის დროს ასოცირდებოდა ჩემში. დავიწყე მეტი ფიქრი და პირველ ეტაპზე დავადგინე, რომ ეს გამოწვეული იყო ევროპის სწრაფმავალი ტრასებით, ვინაიდან საბჭოთა საქართველოში და ჩვენს დანგრეულ გზებზე მიჩვეული მოქალაქე მზად არ აღმოვჩნდი ევროპული ტრანს-

и на первом этапе установил, что эти ощущения вызываются европейскими скоростными трассами, поскольку мы, некогда граждане Советской Грузии, привыкшие к ухабистым дорогам, оказываемся неподготовленными к комфорту европейского транспорта. Но магазины? Что общего у качества европейских автомобильных дорог с магазинами? На протяжении месяцев Я там так и не привык сохранять спокойствие в супермаркетах, но еще не мог тогда осознать – что в этом плане делается с моей психикой. Задумываясь все глубже и глубже, пришел к такому выводу: чтобы получать удовлетворение от капиталистического мира, нужно родиться и вырасти в нем. Но тут же всплыл и такой вопрос: ведь европейцы родились в Европе! Так почему же и им приходится так худо духовно?.. По возвращении в Грузию меня не оставляли мысли о том, почему Я испытывал внутреннюю дрожь в богатых магазинах и сжимался в комок в дорогих автомашинах. У меня возникали новые объяснения, что все это было вызвано в первую очередь безденежьем или смущением из-за незнания языка. Но нет! Дело, оказывается, вот в чем...

Исходя из законов эгрегора, его понятия подчиняются такому механизму, что достаточно приобрести что-либо хорошее, как из человека ускользает мысль "хороший" и он в этом смысле истощается. Потому-то человек всегда дорожит чем-то хорошим и, не задумываясь, ставит это хорошее выше самого себя. Вот вам факт! Допустим, мы приобрели хорошие часы. С этого момента мы все время опасаемся, как бы они не упали, не ударились обо что-то... Но и думать не думаем о том, чтоб, скажем, при ударе не повредить себе руку. Вот так эти часы отнимают у нас точный эгрегор самосознания и во взаимодействии с ним владелец часов ослабевает интеллектуально. Кое-кто удивится – что плохого в том, чтобы дорожить часами? Ради Бога, дорожите, но запомните одно: пока вы думаете о часах, ваши мысли истончаются и истощаются и эгрегор хорошего покидает вас. Представим себе какого-нибудь богатого человека, живущего в роскошном доме. Эгрегор понятия "хороший" ни в коем случае не сможет задержаться в этом человеке, если его дом лучше, чем он сам. Так что на чашу весов ставится выбор – куда идти и как распределиться понятию "хороший": перейти – в вас или в роскошный дом; в вас или в дорогую автомашину; в вас или в красивые предметы; в вас или в пышный сад

პორტის კომფორტისათვის. მაგრამ მაღაზიები? რა საერთო აქვს საავტომობილო გზების ხარისხს მაღაზიებთან? მე იქ თვეების მანძილზე ვერ მივეჩვიე, სიმშვიდე შემენარჩუნებინა მათ „სუპერმარკეტებში“, მაგრამ ვერც ის განვმარტე იმხანებში, თუ რა ხდებოდა ამ მხრივ ჩემს ფსიქიკაში. კიდევ უფრო მეტი ფიქრი დავიწყე და მივედი ასეთ დასკვნამდე: მაშასადამე იმიტომ, რომ კაპიტალისტური სამყაროთი ვიყოთ კმაყოფილი, აუცილებელია დავიბადოთ და გავიზარდოთ იქ. მაგრამ აქ გამიჩნდა სხვა ასეთი შეკითხვაც: იქაურები — იქ დაიბადნენ! მაშ, რატომ უჭირთ ასე სულიერად?..

როდესაც საქართველოში დავბრუნდი, თან გამომყვა ფიქრები ამის თაობაზე, თუ რატომ ვიწყებდი შინაგან კანკალს მდიდარ მაღაზიებში ან რატომ ვიგუდებოდი სულიერად კარგ ავტომანქანებში. ამჯერად სხვა პასუხები მოვძებნე, რომ თითქოს ეს გამოწვეული იყო, პირველ რიგში, ან უფულობით, ანდა უხერხულობით ენის არცოდნის გამო. მაგრამ არა! აი, თურმე რაში ყოფილა საქმე...

ეგრეგორის კანონებიდან გამომდინარე, ისეთ მექანიზმს ემორჩილებიან მისი ცნებები, რომ საკმარისია კარგი შეიძინო რაღაც, რომ თურმე შენგან გადის „კარგის“ აზრი და ამ მხრივ იფიტები. ამიტომ არის, რომ ადამიანი ყოველთვის უფრთხილდება კარგ რაღაცას და დაუფიქრებლად თავის თავზე მაღლა აყენებს ამ რაღაცას. აი, ფაქტი! მაგალითად, შევიძინეთ კარგი საათი. იმ მომენტიდან ვფიქრობთ მხოლოდ ერთს, რომ არ დაგვივარდეს, რაიმეზე არ მივარტყათ... მაგრამ იმას ალარ ვუწევთ ანგარიშს, რომ ხელი არ გვეტკინოს, არამედ ის კარგი საათი არ უნდა მივარტყათ რაიმეს. აი, ასე გვართმევს კარგი საათი თვითშეგნების სწორ ეგრეგორს და მასთან დამოკიდებულებაში ამ საათის მფლობელი ინტელექტუალურად სუსტდება. ზოგს გაუკვირდება — რა არის ამაში ცუდი, საათს გავუფრთხილდეთ? კი ბატონო, გაუფრთხილდით, მაგრამ ერთი დავიმახსოვროთ, რომ ვიდრე საათზე ვფიქრობთ, ჩვენი ფიქრები ცვდება ამის გამო და კარგის ეგრეგორი გადადის სხვაში. ახლა წარმოვიდგინოთ რომელიმე მდიდარი კაცი, რომელიც დიდებულ სახლში ცხოვრობს. არ არსებობს, „კარგის“ ეგრეგორი ჩასახლდეს ამ კაცში, თუ მისი სახლი უფრო კარგია, ვიდრე თვითონ. მაშასადამე, იდეურ სასწორზე იდება არჩევანი, სად წავიდეს და ვისში გადანაწილდეს „კარგის“ ცნება: თქვენში თუ კარგ ბინაში; თქვენში თუ კარგ ავტომანქანაში; თქვენში თუ ლამაზ საგნებში; თქვენში თუ მშვენიერ ეზოში და ა.შ. გონიერი გონება შეამჩნევდა დღემდე, რომ რაც უფრო დიდი და კეთილმოწყობილია სახლი, მით უფრო ავი აზრები გროვდება ამ სახლში და შემდეგ ამავე ოჯახის წევრთა ცნობიერებაში. რაშია საქმე და რამ წაახ-

и т.д. Трезвый рассудок уже мог бы заметить, что чем больше и благоустроеннее дом, тем больше в нем скапливается отрицательных мыслей, которые затем переходят в сознание членов семьи. В чем дело и что нарушило покой этой семьи? Этот факт мы доныне объясняли поверхностно – избыток денег! Ответ этот неверен... **Личность губит ее окружение, если это окружение лучше ее!**

Т.е. частота "хорошего" переходит в другие предметы и поэтому владелец этих предметов идейно гибнет. Если глубже вдуматься в один факт, убеждаешься, что туристы едут знакомиться скорее с самой Америкой, чем с американским народом, поскольку "эгрегор добра" перенесен ныне на саму Америку, материю, а не проживающее в ней общество. Поэтому не знаю, согласитесь вы со мной или нет, но, несмотря на социальные проблемы и бедность восточных стран, здесь найдется большее количество сильных личностей, нежели на Западе. К тому же надо учесть и то, что **каждая новая положительная идея чаще рождается в условиях бедности!** Но почему? Потому что в бедных странах ощущается недостаток всего качественного, из-за чего эгрегор "хорошего" перемещается в личность и обогащает ее. В призыве Нового завета – "отдай", мне кажется, заключено именно это свойство эгрегора.

Мы, грузины, сами уже как бы свыклись, но если иностранные гости внимательно присмотрятся к нашему быту, непременно отметят, что мы частенько выбрасываем мусор близ того места, где обитаем. Удивительно! Т.е. в стране, которая в ближайшем будущем должна предстать перед миром в качестве духовного освободителя человечества, люди соглашаются жить среди отбросов. Если бы это наблюдалось только лишь в сельских местностях, причину можно было бы искать в низком интеллектуальном уровне ее жителей, но удивительно то, что скопление мусора близ подъездов наблюдается и в столице нашей страны – Тбилиси! Правда, районы отличаются друг от друга: там, где мусора свалено меньше, там уровень духовного зрения людей ниже. Напрашивается вывод, что жизнь близ мусора и обусловленные этим высокие духовные качества закодированы в грузинском народе искони, поскольку только лишь в нашей духовной памяти сохраняется знание о том, почему мы сваливаем нечистоты в места, мимо которых ежедневно проходим. И к тому же заметим, что не особенно глубоко переживаем это безобразие.

დინა ამ ოჯახის სიმშვიდე? ამ ფაქტს დღემდე ზერელედ ვხსნიდით ბევრმა ფულმა! ეს არ არის სწორი პასუხი... **პიროვნებას ანადგურებს მისი ირგვლივეთი, თუ ეს ირგვლივეთი მასზე კარგია!** ე.ი, „კარგის“ რხევები დანარჩენ საგნებში გადადიან და ამიტომ ამ საგნების მფლობელი იდეურად ნადგურდება. თუ უკეთ დავაკვირდებით ერთ ფაქტს, ტურისტი ამერიკის სანახავად უფრო ჩადის იქ, ვიდრე ამერიკელი ხალხისა, რადგან „კარგის“ ეგრეგორი დღეს თვით ამერიკაზეა გადატანილი, მატერიაზე, ვიდრე იქ მცხოვრებ საზოგადოებაზე. ამიტომ, არ ვიცი დამეთანხმებით თუ არა, მაგრამ, მიუხედავად აღმოსავლეთის სახელმწიფოების სოციალური სიღარიბისა, აქეთ უფრო უხვად მოიძებნება ოდენობით ძლიერი პიროვნება, ვიდრე დასავლეთში. თან ერთსაც უნდა დავაკვირდეთ, რომ **ყოველი ახალი დადებითი იდეა სიღარიბეში უფრო იბადება!** და რატომ? იმიტომ, რომ ღარიბ ქვეყნებს აკლიათ ყველაფერი კარგი, რის გამოც „კარგის“ ეგრეგორი პიროვნებაში გადაინაცვლებს და ამდიდრებს მას. როდესაც „ახალი აღთქმა“ ბრძანებს — „გაეცით“, ჩემი აზრით, მასში ნავარაუდევია ეგრეგორის ეს ერთ-ერთი თვისებაა.

ქართველებმა კი ვიცით უკვე და თითქოს შევეჩვიეთ, მაგრამ, თუ უცხოელი ესტუმრება ჩვენს ქვეყანას და ყურადღებით დაათვალიერებს ქართულ ყოფიერებას, აუცილებლად შეამჩნევს, რომ საქართველოში ხშირად ნაგავს ვყრით იქვე, სადაც ვცხოვრობთ. საოცარია! ე.ი, იმ ქვეყანაში, რომელიც უახლოეს მომავალში კაცობრიობის სულიერი მხსნელის ეგიდით უნდა წარუდგეს მსოფლიოს, ხალხი ნაგვის შორიახლოს ამჯობინებს ცხოვრებას. ეს რომ მხოლოდ ქართულ სოფლებში შეგვემჩნია, მიზეზი უნდა მოგვეძებნა სოფლის დაბალ ინტელექტში, მაგრამ საოცარი უფრო ის გახლავთ, რომ ნაგვის დაყრა სადარბაზოებთან შეინიშნება ჩვენი ქვეყნის დედაქალაქშიც — თბილისში! თუმც უბნებსაც გააჩნია: სადაც უფრო შედარებით ნაკლებად ყრია ნაგავი, იქ უფრო დაბალია ხალხის სულიერი ხედვის უნარი. მაშ დავასკვნი, რომ ნაგვის სიახლოვეს ცხოვრება და ამით განპირობებული სულიერი სიკეთე კოდირებულია ქართველ ერში ოდითგან, რამეთუ მხოლოდ ჩვენს სულიერ მეხსიერებას-ღა ახსოვს, თუ რატომ ვყრით ნაგავს ყოველდღიურად საკუთარ ადგილებზე. თანაც დავაკვირდეთ: არც რომ ნამეტანი განვიცდით ამ უმსგავსობას.

ჩვენი ერის ასეთი დაუდევრობის ჩემეული ინტერპრეტაციის შემდეგ, ნებისმიერი ეროვნების მკითხველში გაჩნდება ეჭვი, რომ თითქოს ამას მოვიმოქმედებ ჩვენივე ხალხის სიტუაციიდან გამოხსნის მიზნით, რომელსაც, ერთი შეხედვით, არ მოეძებნება არავითარი გამართლება. ან როგორ შეიძლება ამ ფაქტის მოწონება — ნაგავი ეყაროს ქალაქის ქუჩებში და სადარბაზოებში. ამიტომ, ერთ ასეთ მაგალითს შემოგთავა-

После моей интерпретации такой беспечности нашего народа у любого другого читателя возникнет подозрение о том, что Я это делаю с целью преодоления подобной ситуации, которой, на первый взгляд, нет никакого оправдания. Да и как можно приветствовать факт, когда мусор сваливается на городские улицы и в подъезды. Поэтому предложу один такой пример из древнеиндийских "Вед", когда оправдывается жизнь среди нечистот. Один из сильнейших духовных учителей Индии прошлых веков, заслуживший даже звание "госвама", обваливался в собственных фекалиях, но все же этого звания не утратил. Когда ученики спросили его – почему он совершает столь странные поступки, он объяснил, что это один из грубых способов унизить собственную плоть, с тем чтобы взамен возвысить дух. Я никому не советую и не предлагаю следовать примеру этого "госвама", но факт, что **для процветания духа необходимо подавление физической плоти!** Это помнят исконные грузины, в связи с чем и сваливают мусор прямо перед домом. Но что же в связи с этим происходит в природе и почему это явление развивает дух? Потому что, поскольку сор – это нечистота, и поскольку наше "второе" зрение каждую минуту вступает в контакт со сваленными рядом отбросами, эгрегор оставляет в нем мысль о "плохом" и параллельно переводит в него "плохое" и из нас. Короче, постоянно обозревая мусор, оказывается, мы очищаемся духовно. Странно, наверно, но так.

Посмотрим, куда нас ведут такие суждения...

Основная функция капиталистического мира – создавать все "хорошее" и к тому же много "хорошего". Поэтому все "хорошее" переместилось во все "хорошее", какое они только производят. О перераспределении в обществе капиталистических стран интеллектуального поля в предметы Я буду беседовать и впредь, ибо процесс их духовного истощения обусловливается и многими другими причинами. Рассмотрим для образца несколько частных случаев.

Допустим, что где-то действует крупный обувный комбинат, где работают три тысячи человек. Каждое утро все рабочие стараются вовремя приходить на работу и приниматься за "хорошую" деятельность, что означает выпускать высококачественную обувь. По вечерам они возвращаются домой и ложатся спать. Но их "хорошая" деятельность остается там, в цехе, где они могут работать годами и на протяжении этих лет кодировать в обувь – "хороший",

ზებთ ძველინდური ვედებიდან, როდესაც ფრიად გამართლებულია სიბინძურეში ცხოვრება, მაგალითად, გასული საუკუნეების ინდოეთის ერთერთი უძლიერესი სულიერი მოძღვარი, რომელმაც „გოსვამის“ წოდებაც კი დაიმსახურა, პირად განავალში გორაობდა მოსაქმების შემდეგ, მაგრამ იგი მაინც „გოსვამად“ დარჩა. როდესაც მოსწავლეებმა ჰკითხეს, რატომ იქცეოდა ასე უცნაურად მათი მოძღვარი, მან აუხსნა, რომ ეს არის ერთერთი უხეში გზა პირადი სხეული დააკნინო, რათა სანაცვლოდ სულიერი სხეული ამაღლდეს. მე არავის ვურჩევ „გოსვამის“ აღნიშნული ქმედება აღიაროს და გაიმეოროს, მაგრამ ფაქტი – ფაქტია, რომ, **თუ გვსურს ჩვენი სულიერი სხეული აყვავდეს, თურმე ფიზიკური სხეული უნდა დაეცეს!** ეს ახსოვს ჩვენს ძირძველ ქართველობას, რის გამოც ნაგავს ხშირად სახლის წინვე ვყრით. მაინც, რა ხდება ამით ბუნებაში და რატომ ანვითარებს ასეთი მოვლენა სულს? იმიტომ, რომ ვინაიდან ნაგავი სიბინძურეა, და ვინაიდან ჩვენი „მეორე“ ხედვა ყოველ წუთს კონტაქტშია ახლოს დაყრილ ნაგავთან, „ცუდის“ აზრს ეგრეგორი სტოვებს ნაგავში და პარალელურად ჩვენი „ცუდიც“ გადააქვს მასში. მოკლედ, რადგან ხშირად ვუცქერთ ნაგავს, თურმე იდეურად ვსუფთავდებით. ალბათ უცნაურია, მაგრამ, ასეა.

ახლა ვნახოთ, სად მივალთ ასეთი მსჯელობით...

• • • •

კაპიტალისტური სამყაროს ძირითადი ფუნქციაა – შექმნას ყველაფერი კარგი და თანაც ბევრი „კარგი“. ამის გამო, ყველაფერმა „კარგმა“ – ყველაფერ „კარგში“ გადაინაცვლა, რასაც კი ისინი აწარმოებენ. კაპიტალისტური ქვეყნების საზოგადოების ინტელექტუალური ველის საგნებში გადანაწილების შესახებ შემდგომშიც ვისაუბრებ, რამეთუ სხვა ბევრი მიზეზიც განაპირობებს მათი სულიერი გამოფიტვის პროცესს. ამჯერად კი რამდენიმე კერძო შემთხვევა უნდა განვიხილო.

წარმოვიდგინოთ, სადღაც მოქმედებს ფეხსაცმელების დიდი სამკერვალო ფაბრიკა, სადაც სამი ათასი მუშა მუშაობს. ყოველ დილით, ყოველი მუშა ცდილობს დროზე მივიდეს სამსახურში და „კარგი“ ქმედება გაიღოს, რაც ნიშნავს, რომ მან ხარისხიანი ფეხსაცმელი შექმნას. სალამოს შინ ბრუნდებიან და იძინებენ. მაგრამ მათი „კარგი“ საქმიანობა იქ რჩება, საამქროში, სადაც მოსალოდნელია წლების მანძილზე იმუშაოს და მუშა წლების მანძილზეა იძულებული ფეხსაცმელებში ჩააკოდიროს „კარგი“, „კარგი“, „კარგი“... და ყოველდღიურად გადის მისგან „კარგის“ რხევა. საკმარისია პასუხისმგებლობა დავარდეს მუშების მხრიდან, რომ ისინი მომენტალურად შეწყვეტენ „კარგი“ პროდუქციის წარმოებას.

"хороший", "хороший"... А из них самих ежедневно частота "хороший" исторгается. Достаточно рабочим снизить чувство ответственности, чтоб они моментально прекратили выпуск "хорошей" продукции. Почему? Потому что подсознательно человек не желает в большом количестве отдавать "хорошее", отчего оно истощается само. Это фиксирует память души, и потому, если у рабочего не стоять над головой, он тут же снижает качество продукции. Рабочий не знает, почему ему не хочется производить именно хороший товар. Мы это объясняем, как проявление лени в человеке, но такой вывод неправилен. Человек лишь потому избегает производства хороших изделий, что подсознание подсказывает ему – "Хорошее оставь себе"!

Я понимаю, что тема эта довольно спорная. Ну, так и будем спорить! Я и сам готов ставить вопросы читателя. К примеру, грузины воспитаны на таком афоризме Шота Руставели: "Что ты отдал, – твое"! Ну, так давайте будем отдавать хорошее, и оно к нам возвратится сторицей. Разве не так? Погодите... Здесь уже просматривается новая тема, на которой Я вынужден остановиться. В частности...

Производя какую-либо продукцию, необходимо учитывать – кому и для чего она предназначена. Когда рабочий шьет на взятой нами для примера фабрике обувь, он выполняет свою работу качественно лишь потому, что этого требует владелец. В противном случае результат может быть – Бог знает, каким. Невыполнение же требований хозяина грозит потерей работы и средств к существованию. Вот что вынуждает работать качественно. Так что действует рабочий в этом случае под давлением! Уверен, что никто в Италии даром не сфабрикует доброкачественной обуви даже для того, чтоб ее в Грузии носил Г. Алазнис'Пирели. Да что вы... Т.е. постулат "Что ты отдал, – твое" подразумевает такое состояние мышления, когда это делается сознательно и человек получает от этого удовлетворение. В противном случае этот закон природы действовать не будет, и сколько бы вы ни отдавали, назад ничего не возвратится. Повторяю: одно и то же дело надо делать или сознательно, или исходя из ситуации – в силу необходимости. Различия очевидны и могут привести к противоположным результатам, что подтверждается логикой: человек голодает, например, в двух случаях: 1) когда у него нет продуктов питания; и 2) когда про-

რატომ? იმიტომ, რომ ადამიანის ქვეცნობიერებას არ აწყობს დიდი ოდენობით გასცეს „კარგი“, რითაც თვითონ იფიტება. ეს ახსოვს სულის მეხსიერებას და ამიტომ არის, რომ თუ თავზე არ დაადექი მუშას, იგი თავს ანებებს ხარისხიან ქმედებას. მუშამ არ იცის, რატომ არ სურს მას კარგი პროდუქცია აკეთოს. ჩვენ ამას განვმარტავთ, როგორც სიზარმაცის გამოვლინებას ყოველ ადამიანში, მაგრამ ეს არ არის სწორი დასკვნა. ადამიანი მხოლოდ იმიტომ არიდებს თავს კარგი შექმნას ყველაფერი, რომ ქვეცნობიერება კარნახობს ამას – „შენთვის დაიტოვეო კარგი“!

მჯერა, რომ ფრიად საკამათო საკითხია ეს თემა. და ვიკამათოთ, კი ბატონო! გნებავთ, მე თვითონ დავსვამ თქვენსავე შეკითხვებს. მაგალითად, ქართველები გაზრდილები ვართ ასეთი სიბრძნით, რომ „რასაცა გასცემ, – შენია“! მაშ, მოდით კარგი გავცეთ და უკანაც ბევრი კარგი დაგვიბრუნდება. ასე არ არის? მოითმინეთ... აქ უკვე სხვა ახალი თემა იღვიძებს, რაზეც იძულებული ვხდები გავისაუბრო. კერძოდ...

როდესაც რაიმეს ვსაქმიანობთ, უნდა გავითვალისწინოთ – რატომ და ვისთვის ვაკეთებთ ამას. როდესაც მუშა მუშაობს და წელანდელ ფაბრიკაში კერავს ფეხსაცმელს, იგი მხოლოდ იმიტომ კერავს ხარისხიანს, რომ მეპატრონე ითხოვს ამას. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ღმერთმა იცის, რას შეკერავდა იგი. ანუ, თუ მუშა კარგს არ გააკეთებს ყველაფერს, პირველ რიგში დაკარგავს სამსახურს და რჩება საჭმლის გარეშე. აი, რატომ აკეთებს იგი კარგს. მაშასადამე, მისი ასეთი ქმედება ნაძალადევია! დარწმუნებული ვარ, რომ იტალიაში არავინ შეკერავს კარგ ფეხსაცმელს მხოლოდ იმიტომ, რომ საქართველოში – გივი ალაზნისპირელმა ჩაიცვას ისინი. როგორ გეკადრებათ... ე.ი, „რასაცა გასცემ, – შენია“ გულისხმობს აზროვნების ისეთ მდგომარეობას, როდესაც ამას პირადი შეგნებით აკეთებ და კმაყოფილი ხარ ამით. წინააღმდეგ შემთხვევაში ბუნების ეს კანონი არ მოქმედებს და რამდენიც გნებავთ გასცეთ, უკან არავინ არაფერს დაგიბრუნებთ. კიდევ ვიმეორებ: დასაშვებია, ერთი საქმე აკეთოთ ან თვითშეგნებით, ანდა აუცილებელი სიტუაციის გამო, როდესაც მხოლოდ ვალდებული ხართ გააკეთოთ იგი სხვადასხვა მიზეზიდან გამომდინარე. შედეგი ფრიად განსხვავდება და ბოლოს სრულიად საწინააღმდეგო რეზულტატებთან აღმოჩნდებით. ამის დამადასტურებელ ლოგიკასაც შემოგთავაზებთ: მაგალითად, ადამიანი შიმშილობს ორ შემთხვევაში: 1) როდესაც არ არის საკვები; და 2) როდესაც არის საკვები, მაგრამ არ ჭამს მხოლოდ იმიტომ, რომ მკაცრ მარხვაზეა. პირველ შემთხვევაში ადამიანი ავადმყოფდება, ხოლო მეორე შემთხვევაში – პირიქით!

ახლა კი ზემოთ წამოწყებული საკითხი განვავითაროთ...

дукты питания есть, но он соблюдает строгий пост. В первом случае человек заболевает, во втором же – напротив!

А сейчас разовьем поставленный выше вопрос...

Итак, обувь может быть сшита только и только с целью получения платы, но "хорошее" обратно не возвращается. Хотя существует вторая побудительная причина к качественному результату, когда на этом никто не настаивает и не требует, но вступает в силу высокая сознательность человека, который по-иному не может и в любом случае выпускает только хорошее. Вот в этом варианте хорошее возвращается назад, и о нем-то и сказано: "Что ты отдал, – твое"! Стало быть, важнее всего – какое состояние души руководит тем или иным процессом. Совершенно исключено, чтоб сегодняшний рабочий на Западе производил что-то бескорыстно, из высокой сознательности, как это сейчас происходит в Грузии или в России. Поэтому путем эзотерических суждений идешь к выводу, что чем больше частоты "хорошего" перемещается на предметы с единственной целью – их быстрой реализации, тем интенсивнее душа производителя лишается идеи "хороший" и в этом плане истощается. Присмотримся хотя бы к такой детали: три тысячи рабочих *(и сколько миллионов подобных им)* ежедневно, с утра до вечера производят бездушные предметы – обувь, мебель, автомашины, электроаппаратуру... и никто им не подсказывает, что в момент изготовления каждой из этих неодушевленных вещей часть поля перераспределяется из рабочего в нее, в связи с чем день ото дня рабочий утрачивает положительное поле.

Выше Я рассмотрел гениальное понятие – "истина находится посредине"! Исходя из него, на духовную ипостась человека одинаково дурно влияют и новая, и очень старая обувь. Т.е. в одном случае подчеркивалось, что новая обувь действует дурно, в другом же, в данном, приходим к выводу, что она – носитель частоты "хороший". Что происходит? Несоответствие?.. Нет! Новая обувь отрицательна именно тем, что, пока она нова, на ней сосредоточено понятие "хороший" и эта прекрасная особенность природы покидает душу человека. Поэтому мы бережем новую обувь. К тому же часто поглядываем на нее во время ходьбы. Это тоже означает, что новоприобретенная обувь – хороша! Она побуждает часто вспоминать о своем существовании, что дурно сказывается на наших добрых мыслях. Получается, что новой обуви привилегий дается

ამგვარად, კარგი ფეხსაცმელი შეიძლება შეიკეროს მხოლოდ და მხოლოდ ხელფასის მიღების მიზნით, მაგრამ კარგი არ ბრუნდება უკანვე. თუმც არსებობს კარგის კეთების მეორე მდგომარეობაც, როდესაც არავინ გავალებს ამას, მაგრამ მაღალი შეგნებით მაინც აკეთებ კარგს და მხოლოდ იმიტომ, რომ ასეთი ხარ, სხვანაირად არ შეგიძლია და ყველა შემთხვევაში კარგს აკეთებ. აი, ამ დროს გიბრუნდება უკან კარგი და მასზეა ნათქვამი: „რასაცა გასცემ, — შენია“! მაშასადამე მთავარია, სულის როგორი მდგომარეობა მოიმოქმედებს ამა თუ იმ პროცესს. გამორიცხულია, რომ თანამედროვე დასავლეთის მუშა თვითშეგნებით აწარმოებდეს რაღაცას, ისე, უანგაროდ, როგორც ეს დღეს საქართველოში ან რუსეთში ხდება. ამიტომ, ეზოთერული მსჯელობით მივედი დასკვნასთან, რომ, რაც უფრო ბევრი „კარგი რხევა“ გადანაწილდება საგნების მიმართ მხოლოდ და მხოლოდ მათი სწრაფი რეალიზაციის მიზნით, მით უფრო იცლება მწარმოებლის სული „კარგის“ აზრისაგან და ამ მხრივ ცარიელდება. ჯერ მხოლოდ ერთ ასეთ დეტალს დავაკვირდეთ, რომ სამი ათასი მუშა (და რამდენი ასეთი მილიონობით მუშა) ყოველ დღე, დილიდან საღამომდე, აწარმოებენ უსულო ნივთებს, საგნებს — ტანსაცმელს, ავეჯს, ავტომანქანებს, ათასგვარ ელექტროაპარატურას... და არავინ არის მათი დამრიგებელი, რომ ყოველი უსულო ნივთის კეთების მომენტში ველის ნაწილი გადანაწილდება მუშიდან საგანში, რის გამოც მუშა ყოველდღიურად კეთილი ველისაგანაც იფიტება.

ზემოთ განვიხილე გენიალური ცნება — „ჭეშმარიტება შუაშია“! იქვე იყო ნათქვამი იმის შესახებაც, რომ ადამიანზე სულიერად ცუდად მოქმედია ახალი ან ძალიან ძველი ფეხსაცმელი. ე.ი, ერთ შემთხვევაში ითქვა, რომ ახალი ფეხსაცმელი ცუდია, ხოლო ამჯერად თხრობით მივედი დასკვნამდე, რომ თითქოს ახალი ფეხსაცმელია „კარგი“ რხევების მატარებელი. რა ხდება, შეუთავსებლობაა?.. არა! ახალი ფეხსაცმელი სწორედ იმით არის ცუდი და უარყოფითი, რომ ვიდრე იგი ახალია, მასზეა შეჩერებული „კარგის“ ცნება და ბუნების ეს მშვენიერი თავისებურება ადამიანის სულს აკლდება. ამიტომ ვუფრთხილდებით ახალ ფეხსაცმელებს. თან რომ ხშირადაც ვიცქირებით ფეხის ტერფებისკენ სიარულის დროს... აი, ესეც იმისი მთქმელია, რომ ახლად შეძენილი ფეხსაცმელები — კარგია! იგი ნამეტანი ბევრს გვაფიქრებს თავის არსებობაზე, რის გამოც ჩვენს კეთილ ფიქრებზე ცუდად მოქმედებს. ამგვარად, ახალ ფეხსაცმელს უფრო მეტი პრივილეგია ენიჭება, ვიდრე ადამიანს, ვისაც ისინი აცვია. აქ ერთ მთავარ დეტალსაც დავაკვირდეთ: ნახეთ, რამდენი

больше, нежели человеку, который ее носит. Вникнем и в такую деталь: беседы о новой обуви заняли массу времени. Вот еще одна из ее отрицательных сторон.

Это очень сложная тема, она может вызвать горячую полемику. Но факт остается фактом – чем больше проходит времени, тем меньше в капиталистическом мире остается сильных личностей и новых положительных идей. В связи с этим создаются и скрыто действуют разнообразные организации, служащие переброске новых идей с Востока на Запад.

И еще одна деталь: Россия по сравнению, например, с Америкой экономически отсталая страна. В ней давным-давно уже прекратилось производство хороших вещей. Зато российские рабочие не утрачивают частоты "хороший" и сохраняют высокий интеллект и чистоту души. В чем это выражается? – В них мало эгоизма! На протяжении десятков лет в мире действовала антироссийская идеология Запада, из-за чего и ныне многие Россию не любят. Внушалось, что она будто бы и в самом деле тяжелая и опасная страна, ибо ее озлобили... Но внутренне сама Россия никогда не была злонравной и об этой огромной империи мир придерживается совершенно превратного мнения. Россию, так же, как и Грузию, прикрыли и украсили маской варвара, но близится день срывания масок, когда мы увидим и уясним подлинное лицо той же России, той же Америки, той же Грузии, так как завершается политический спектакль.

* * *

დრო წაგვართვა ახალმა ფეხსაცმელმა მასზე გასაუბრების მიზნით. აი, მისი კიდევ ერთი უარყოფითი მხარე.

ეს არის ძალზედ რთული თემა, რომელმაც შეიძლება ცხარე კამათიც გამოიწვიოს. ფაქტი კი ფაქტად რჩება, რომ რაც მეტი დრო გადის, კაპიტალისტური სამყარო ძლიერი პიროვნებებისა და ახალი დადებითი იდეების გარეშე რჩება. ამის გამო, შექმნილია და ჩუმად მოქმედებენ მრავალნაირი ეშმაკური ორგანიზაციები, რომლებიც ემსახურებიან ახალი იდეების აღმოსავლეთიდან დასავლეთში გაზიდვას.

მოდით, ერთ ასეთ დეტალს დავაკვირდეთ: რუსეთი ეკონომიკურად ჩამორჩენილი ქვეყანაა, ვიდრე დავუშვათ, ამერიკა. კარგა ხანია რუსეთში შეწყდა „კარგი“ რამეების კეთება. სანაცვლოდ, აღარც „კარგის“ რხევებს განცემენ რუსი მუშები და ამ მხრივ გაცილებით მაღალინტელექტუალური სული შეინარჩუნეს მათ. რაში გამოიხატება ეს? — მათში ნაკლებია ეგოიზმი! ათეული წლების მანძილზე დედამიწაზე მოქმედებდა დასავლეთის იდეოლოგია რუსეთის საწინააღმდეგოდ, რის გამოც დღესაც ბევრს არ უყვარს რუსეთი. თითქოს მართლაც მძიმე და საშიში სახელმწიფოა იგი, რამეთუ გააბოროტეს... მაგრამ თვითონ, შინაგანად, რუსეთი არასოდეს ყოფილა ბოროტი სახელმწიფო და ამ გიგანტი იმპერიის შესახებ სრულიად არაჯანსაღი წარმოდგენისაა მსოფლიო. რუსეთს, ისე როგორც საქართველოს, ბარბაროსის ნიღაბი ააფარეს, მაგრამ ვაჲ, რომ ახლოსაა ნიღბების მოხსნის დღე, როდესაც ნამდვილი სახეებით უნდა ვიხილოთ, იგივე რუსეთი, იგივე ამერიკა, და საქართველო, რამეთუ მთავრდება პოლიტიკური სპექტაკლი.

* * *

Желательно было бы поставить иностранного читателя в известность о том, что недавно, на расстоянии 60-70 км от Тбилиси, в Дманисском регионе, немецкий профессор-археолог обнаружил при раскопках нижнюю челюсть черепа древнего человека. Как утверждают специалисты, ей миллион шестьсот тысяч лет!

* * *

В один прекрасный вечер мне позвонили мои новые, недавно обретенные друзья и пригласили приехать к ним в небольшой, расположенный неподалеку городок, где отмечался день рождения одного нашего украинского друга. Это происходило в Германии. Через час Я уже был в гостях. Мы собрались близ городка Гейзенфельд, в роскошном доме владельца фирмы "Электро-немец". К счастью, за праздничным столом находилась болгарская девушка эмигрантка Пета, прекрасно знавшая немецкий и русский языки. С ее помощью и завязалась беседа, знакомство и сближение собравшихся за столом эмигрантов из разных стран мира. Бедная Пета была настолько занята переводом наших диалогов, что за прекрасным застольем осталась почти голодной.

Пета представила владельцу фирмы и меня и объяснила всем, что Я – новый гость, в Германию прибыл из Грузии. Услышав это, хозяин вдруг встал, будто что-то вспомнив, вышел из комнаты, через некоторое время вернулся с газетой в руке и попросил Пету перевести для меня небольшую статью. Пета принялась читать и переводить статью на русский язык, и все сразу притихли и прислушались. Точно помню, что газета называлась "Дунай курьер", но номер и дата в памяти не сохранились. Во всяком случае, происходило все это в 1991 году. В статье говорилось, что немецкий археолог, профессор, госпожа **Антиа** произвела в Грузии, в окрестностях Дманиси археологические раскопки и обнаружила челюсть древнейшего человека. По заключению немецких и американских спецэкспертов, эта челюсть насчитывает приблизительно миллион

სასურველია უცხოელებს ვაცნობო, რომ ამას წინათ, თბილისიდან 60-70 კმ-ის დაშორებით, დმანისის რეგიონში, გერმანელმა პროფესორმა-არქეოლოგმა, მიწის გათხრების დროს მიაგნო ადამიანის თავის ქალას ქვედა ყბას. როგორც სპეციალისტები იტყობინებიან, ეს უძველესი ძვალი წლოვანებით მილიონ ექვსასი ათასი წლისაა!

* * *

ერთ უჩვეულო საღამოს ახლად გაცნობილმა მეგობრებმა დამირეკეს და მთხოვეს, რომ წავსულიყავი მათთან, მეზობლად მდებარე ერთ პატარა ქალაქში, სადაც ჩვენი ერთ-ერთი უკრაინელი ძმაკაცი დაბადების დღეს იხდიდა. ეს ხდება გერმანიაში. ერთ საათში უკვე მათთან ვიყავი. შევიკრიბეთ ქალაქ გეიზენფელდის მიმდებარე ტერიტორიაზე, ფირმა „ელექტრო-ნემეც“-ის მფლობელის გრანდიოზულ სახლში. საბედნიეროდ, ჩვენს იმ საღღესასწაულო სუფრასთან იმყოფებოდა ბულგარელი ემიგრანტი გოგონა – პეტია, რომელმაც მშვენივრად იცოდა გერმანული და რუსული ენები. მისი დახმარებით წარიმართა სხვადასხვა სახელმწიფოებიდან ჩამოსული და ჩვენს სუფრასთან თავმოყრილი ემიგრანტების გაცნობა-დაახლოება, და რაღა თქმა უნდა, საუბარი. საწყალი პეტია, იმდენად დაკავებული იყო ჩვენი დიალოგების თარგმანით, თითქმის მშიერი დარჩა. არადა საკმაოდ მშვენიერი სუფრა გაეწყოთ.

ფირმის მეპატრონესთან პეტიამ წარმადგინა მეც და განუმარტა ყველას, რომ საქართველოდან ვიყავი ჩასული. ამის თქმა იყო და, უცებ, თითქოს რაღაც გაახსენდაო, გერმანელი მასპინძელი წამოდგა, ოთახიდან გავიდა, მცირე ხნის შემდეგ გაზეთით ხელში დაბრუნდა და პეტიას სთხოვა, ჩემთვის ერთ-ერთი პატარა სტატია ეთარგმნა ამ გაზეთიდან. როდესაც ბულგარელმა გოგონამ კითხვა და რუსულად გადმოთარგმნა დაიწყო, ყველა დადუმდა და პეტიას მიუგდეს ყური. ერთი კი ზუსტად მახსოვს, რომ აღნიშნული გაზეთის სახელწოდებაა „დუნაჲ კურიერ“, მაგრამ ამ სტატიის გამოქვეყნების ზუსტ თარიღს ვერ დაგისახელებთ, ალარ მახსოვს. ყველა შემთხვევაში, ეს ხდება 1991 წელს. სტატიაში ნათქვამი იყო, რომ გერმანელმა არქეოლოგმა და პროფესორმა – ქალბატონმა **ანთიამ**, საქართველოში, და კერძოდ, დმანისის შემოგარენში ჩაატარა არქეოლოგიური გათხრები, სადაც აღმოაჩინა უძველესი ადა-

20. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

шестьсот тысяч лет. Там же подчеркивалось, что столь древней костью человечество доныне не располагало. Владелец фирмы и его гости в один голос поздравили меня со столь грандиозным открытием в Грузии и высказали предположение, что наша страна, должно быть, и в самом деле одна из древнейших в мире. Я был очень рад! Тем более, что в Европу приехал сообщить, что наша земля является колыбелью человечества... Правда, никто ко мне особо не прислушался. Между прочим, был Я и в редакции этой газеты, но безрезультатно.

В тот вечер Я поставил себе целью во что бы то ни стало отыскать немецкого археолога, которая обнаружила эту древность.

Прошло время, и Я вернулся в Грузию.

* * *

Как-то решил съездить в Дманиси и осмотреть проводящиеся раскопки. К моему удивлению, немецкая исследовательница оказалась там и частным переводчиком при ней состоял младший сын одного из моих друзей, Юрия Дадиани, – Сандро Дадиани. Я принялся записывать интервью... *(Этот момент запечатлен на прилагаемом фото).* Наша беседа началась с того, что Я дал толкование имени ученой – "Антиа", и объяснил ей, что оно означает по-грузински "сияющий". – Знаю, мне уже говорили, – улыбнулась она.

Исследовательница выразила изумление по поводу того, что самая древняя кость человека обнаружена на грузинской земле, и почему-то добавила: "Это факт не мирового масштаба"! Я вначале остановил ее внимание на возрасте выявленной челюсти и попросил повторить в записывающий аппарат цифру – 1.600.000 лет. Но по заключению американских экспертов оказалось, что он составляет не 1.600.000, а 1.800.000 лет. Таким образом, давность выявленного экспоната выросла на 200.000 лет. Мне, конечно, трудно было разобраться в подобных суждениях ученых-археологов, так как, по моему мнению, мир существует всего около 8.000 лет. Короче, наше тогдашнее интервью затянулось надолго. Я поинтересовался у гостьи: почему в данном случае она исключает мировые масштабы и почему ограничивает их только и только Европой. И

მიანის თავის ქალას ყბა. გერმანელებისა და ამერიკელთა სპეც-ექსპერტების დასკვნით, ეს ყბა დაახლოებით მილიონ ექვსასი ათასი წლისაა. იქვე იყო მითითებული ისიც, რომ ადამიანის ასეთი ძველი ძვალი თანამედროვე კაცობრიობას ჯერჯერობით არ გააჩნია. რასაკვირველია, ფირმის მფლობელმა და დანარჩენმა სტუმრებმა ერთხმად მომილოცეს საქართველოს ასეთი გრანდიოზული აღმოჩენა და გამოთქვეს ვარაუდი, რომ ალბათ ჩვენი სამშობლო მართლაც ერთ-ერთი უძველესი ქვეყანაა მსოფლიოში. გამეხარდა! არადა როგორია, ჩასული ვიყავი ევროპაში სწორედ ამის სათქმელად, რომ ჩვენი მიწაა კაცობრიობის აკვანი... მაგრამ ყური არავინ დამიგდო იქ. სხვათაშორის, ნამყოფი ვარ ამ გაზეთის რედაქციაშიც, მაგრამ ამაოდ.

იმავე საღამოს დაჟინებულ მიზნად — ყველა შემთხვევაში ის გერმანელი არქეოლოგი მომეძებნა, ვინც ასეთ ფენომენს მიაგნო.

გავიდა ხანი და მე საქართველოში დავბრუნდი.

ერთ დღეს გადავწყვიტე დმანისში წავსულიყავი და აღნიშნული გათხრები დამეთვალიერებინა. თქვენ წარმოიდგინეთ, გერმანელი პროფესორიც იქ დამხვდა, ხოლო მისი კერძო მთარგმნელი აღმოჩნდა ჩემი ერთ-ერთი მეგობრის, **იური დადიანის** უმცროსი ვაჟიშვილი — **სანდრო დადიანი.** დავიწყე ინტერვიუს ჩაწერა... (ეს მომენტიც ფოტოფირზეა შემონახული, აგერ, ალბათ დახედავთ). ჩვენი საუბარი დაიწყო იმით, რომ მე მას განვუმარტე

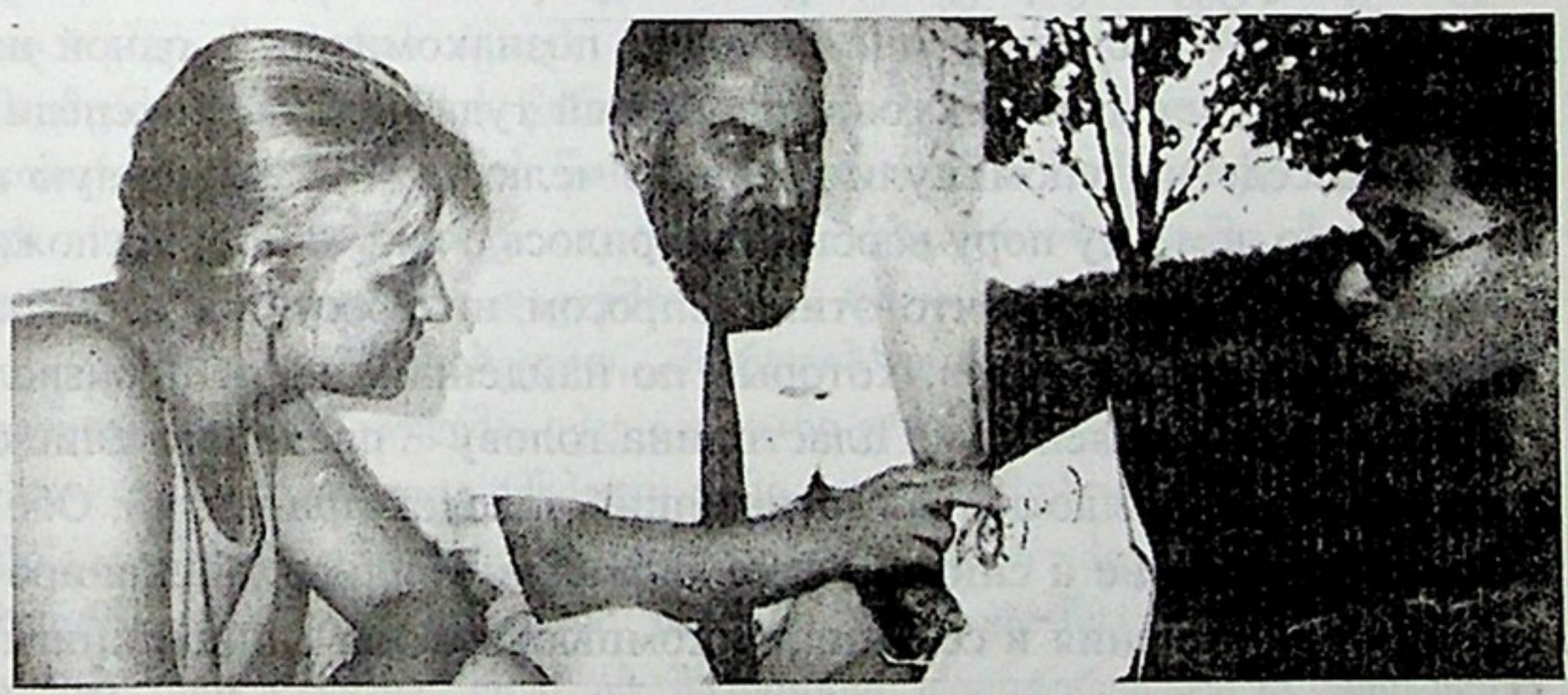

მისი სახელი — „ანთია“ და შევახსენე, რომ ეს სიტყვა ქართულ ენაზე ნიშნავს „განათებულს“. — ვიცი, უკვე მითხრესო. — და გაიღიმა.

გერმანელმა სპეციალისტმა გაოცება გამოთქვა იმის თაობაზე, რომ ჩვენს მიწაზე ნაპოვნია ადამიანის ყველაზე ძველი ყბა, მაგრამ რატომღაც დაამატა: „ეს ფაქტი არ გულისხმობსო მსოფლიოს მასშტაბებს“! მე ჯერ

напомнил ей, что, как мне помнилось, исходя из информации одной из немецких газет, эта кость признана древнейшей в мире (!), а не только в Европе. А сейчас эти масштабы почему-то суживаются... После этого Я поставил еще один дополнительный вопрос: какая территория на Земле признана родиной рода человеческого и где могли родиться наши далекие предки. Госпожа Антиа ответила, что такой территорией признан африканский континент, поскольку в Африке выявлена сравнительно более древняя кость, чем в Грузии. С одним различием – в Африке найдена самая древняя кость обезьяны, а в Дманиси – человека! Но когда Я поинтересовался, почему она отождествляет кость обезьяны с костью человека и почему признает обезьяну предком нашего рода, последовал ответ: "Потому, что обезьяна – предок человека!" На этом Я прекратил свое интервью, так как вести дальнейшую беседу не имело смысла, тем более о феномене эзотерического Лазаря. Ну, какой сегодня может быть дарвинизм...

* * *

Совершенно случайно, при осмотре развалин одной из дальних церквей "Шорети", мне довелось познакомиться с одной из грузинских ученых-биологов, прибывшей туда в составе экспедиции. В беседе мы упомянули древнюю челюсть, обнаруженную в Дманиси, о чем в ту пору вообще говорилось очень много. Госпожа биолог сообщила мне, что этим вопросом интересуется один из грузинских специалистов, который по найденной кости произвел реставрацию и вылепил из пластилина голову – предположение о том, как мог выглядеть этот древнейший человек при жизни. Обещала показать мне и снимки. Вернувшись в Тбилиси, Я сканировал эти изображения и сохранил в компьютере для данной книги. Предлагаю вам три ракурса восстановленного черепа. Думаю, вы им заинтересуетесь. Лично Я не верю, что древний человек был именно таким. Это неверно! Между прочим, немецкая археолог в нашей тогдашней беседе отметила, что челюсть безусловно принадлежала "homo sapiens"у. В этом же вопросе Я абсолютно соглашаюсь с учеными, поскольку и по моему мнению древний человек

აღმოჩენილი ყბის წლოვანებაზე შევაჩერე მისი ყურადღება და ვთხოვე, კიდევ ერთხელ ეთქვა ჩამწერში ეს ციფრი — 1.600.000 წელი. მაგრამ აღმოჩნდა, რომ ამერიკელი ექსპერტების დასკვნებით, დმანისის სამარხში მიგნებული ყბა არის არა 1.600.000 წლის, არამედ 1.800.000 წლისა. ამგვარად, აღმოჩენილი ექსპონატის წლოვანება კიდევ გაზრდილიყო 200.000 წლით. მე ჯერ ვერაფერი გავუგე მეცნიერ-არქეოლოგების ასეთ აზროვნებას, რამეთუ ჩემი აზრით, სამყარო სულ 8.000 წლისაა. მოკლედ, ჩვენი მაშინდელი ინტერვიუ დიდხანს გაგრძელდა. შემდეგ დავინტერესდი და სტუმარს ვკითხე, თუ რატომ გამორიცხავს ამ შემთხვევაში მსოფლიოს მასშტაბებს და რატომ შემოფარგლა ეს აღმოჩენა, მხოლოდ და მხოლოდ, ევროპის მასშტაბებით., და შევახსენე, რომ, რამდენადაც სწორად მახსოვდა, გერმანიაში, მათ ერთ-ერთ გაზეთში გამოქვეყნებული ინფორმაციიდან გამომდინარე ნათქვამი იყო, რომ თითქოს ეს ძვალი უძველესია მსოფლიოში (!), და არა ევროპაში. ახლა კი ეს მასშტაბები რატომღაც შემცირდა... და დამატებით ვკითხე, თუ დედამიწის რომელი ტერიტორიაა აღიარებული ჩვენი მოდგმის სამშობლოდ და კერძოდ, სად უნდა დაბადებულიყო ადამიანი. ქალბატონმა ანთიამ მიპასუხა, რომ ასეთ ტერიტორიად მიჩნეულია აფრიკის კონტინენტი, ვინაიდან აფრიკაშია ნაპოვნი შედარებით ძველი ძვალი, ვიდრე საქართველოში. ერთი განსხვავებით, რომ აფრიკაში აღმოჩენილია ყველაზე უძველესი მაიმუნის ძვალი, ხოლო დმანისში — ადამიანის! ხოლო როდესაც შეკითხვა მივეცი, თუ რატომ ადარებდა მაიმუნის ძვალს ადამიანის ძვალთან ან რატომ მიიჩნევდა მაიმუნს ჩვენი მოდგმის წინაპრად, გერმანელმა არქეოლოგმა მიპასუხა: „იმიტომ, რომ ადამიანის წინაპარი — მაიმუნია“! ამის თქმა იყო, და მე ეს ინტერვიუ შევწყვიტე, აღარ ღირდა სხვა რაიმეს თქმა, მითუმეტეს, ლაზარეს ფენომენთან დაკავშირებით. რაღა დროს „დარვინიზმია“...

სრულიად შემთხვევით, „შორეთის“ დანგრეული ეკლესიის დასათვალიერებლად წასულმა, იქვე გავიცანი ერთ-ერთი ქართველი ბიოლოგი ქალბატონი, რომელიც ექსპედიციაში იყო იქ ჩამოსული. მასთან საუბარში გავიხსენეთ დმანისში აღმოჩენილი ადამიანის უძველესი ყბა, რაზედაც ხშირად ლაპარაკობდნენ იმ ხანებში. ქალბატონმა ბიოლოგმა მომცა ასეთი ინფორმაცია, რომ ამ საკითხით დაინტერესებულა ერთ-ერთი ქართველი სპეციალისტი და შეძლებისდაგვარად, დმანისში ნაპოვნი ყბის მიხედვით, პლასტელინის გამოყენებით აღუდგენია სახე, თუ როგორი შეიძლებოდა ოდესღაც გარდაცვლილი ეს ვინმე სიცოცხლეში ყოფილიყო. დამპირდა — ფოტოსურათსაც გიჩვენებო. როდესაც თბილისში დავბრუნდით, მე დავასკანერე ეს საოცარი ექსპონატი და ამ წიგნისათვის

должен был быть носителем обоих полов. Порой это предположение толкуют неправильно, в том смысле, будто бы в организме "homo sapiens"а одновременно присутствовали и мужские и женские половые органы и он был носителем обоих начал. Это не так! Мне кажется, что "homo sapiens" означает такое проявление человеческой природы, когда в нем сосредоточено чрезвычайно много колебаний Царствия небесного и черного космоса. Такая личность чрезвычайно сильна, и в первую очередь – способностью мыслить, поскольку единство абсолютно белых и черных колебаний дает возможность мощного действия эндокринной системы человека. О том, что это было известно в древней Грузии, свидетельствует одно из грузинских слов – "дедакаци" *(букв. "мать-мужчина")*, в котором подразумевается организм обоих полов. Не могу исключить выявления "homo sapiens"а и сегодня, в нашей современной жизни. Читатель, видимо, удивится, но по библейскому пророчеству, при конце света из двух долженствующих явиться на Землю пророков, один будет "homo sapiens"ом. Подчеркиваю: это абсолютно не означает гомосексуальности. "Homo sapiens" – сильнейший мыслитель вследствие концентрации в нем мужского и женского начал.

Из частной беседы с грузинскими археологами в Дманиси выяснилось, что на самом деле многократно упоминавшуюся древнюю челюсть обнаружили наши, грузинские специалисты, но, в связи со сложившейся ныне сложной ситуацией в стране, не сумели вынести открытие на международную арену. И потому были вынуждены обратиться за помощью к специалистам немецким. Таким образом, только зарубежному археологу представилась возможность отвезти древнейшую кость человека в Америку с единственной целью – установить ее возраст. Только и всего.

Во всяком случае, глубокая благодарность госпоже Антиа за помощь и поддержку грузинских археологов.

ქართული ბიბლიოთეკა

გადავინახე კომპუტერის ფაილების სახით. დღეს გთავაზობთ აღდგენილი სახის სამ ვარიანტს სხვადასხვა ხედში. ალბათ დაგაინტერესებთ (იხილეთ ეს სამი ილუსტრაცია). პირადად მე არ მჯერა, რომ თითქოს უწინდელი ადამიანი ასეთი იყო, ეს სიცრუეა! სხვათაშორის, გერმანელმა არქეოლოგმა ჩვენს მაშინდელ საუბარში აღნიშნა, რომ ადამიანის ეს ყბა ეკუთვნის „ჰომო საპიენსის“ ფენომენს. ამ საკითხში კი აბსოლუტურად ვეთანხმები მეცნიერებს, რადგან ჩემი აზრითაც, უწინდელი ადამიანი ორივე სქესის მატარებელი უნდა ყოფილიყო. ზოგს არასწორად ესმის ეს მოვლენა და მიაჩნია, რომ ცნება — „ჰომო საპიენსი“ ერთდროულად გულისხმობს მამაკაცისა და ქალის სასქესო ორგანოების ქონას, და რომ თითქოს ორივე ასოს მატარებლები უნდა ყოფილიყვნენ ოდესღაც. არა! ჩემი აზრით, „ჰომო საპიენსი“ ნიშნავს ადამიანის ისეთ გამოვლინებას, რომელშიც ძალზედ ბევრია თავმოყრილი სასუფეველისა და შავი კოსმოსის რხევები. ასეთი პიროვნება ძალზედ ძლიერია, პირველ რიგში — აზროვნებით, რამეთუ სამყაროს სრულიად თეთრი და შავი რხევების ერთობლიობა გვაძლევს უნარს, რითაც შეიძლება ძლიერად ამოქმედდეს ორგანიზმის ენდოკრინული სისტემა. ეს რომ ცნობილი ყოფილა უწინდელ საქართველოში, მეტყველებს ერთი ქართული სიტყვა — „დედაკაცი“, სადაც ორივე სქესის მქონე ორგანიზმი იგულისხმება. არც იმას გამოვრიცხავ, რომ „ჰომო საპიენსი“ გამოვლინდეს დღეს, ჩვენს თანამედროვე ყოფიერებაშიც. ალბათ მკითხველს გაუკვირდება და, ბიბლიით ნაწინასწარმეტყველები — ბოლო ჟამში დედამიწაზე მოსასვლელი ორი წინასწარმეტყველიდან, ერთ-ერთი „ჰომო საპიენსი“ იქნება. კიდევ ვიმეორებ: ეს სრულებითაც არ ნიშნავს „ჰომო-სექსუალისტობას“. „ჰომო საპიენსი“ — ფრიად უძლიერესი მოაზროვნეა მასში ერთად კონცენტრირებული „მამრისა“ და „დედრული“ საწყისების გამო.

В грузинском языке не существует рода

Оказывается, язык и его письменность тоже могут быть “homo sapiens”. Сейчас мы убедимся, насколько эта тема интересна и любопытна...

Уже давно среди грузинских исследователей ведется спор о том, на каком же, в конце концов, языке была создана Библия. Этот вопрос чрезвычайно интересует профессиональных и особенно непрофессиональных лингвистов, поскольку внекабинетная личность ныне может высказывать свое мнение более смело. В процессе исследования в основном фигурируют три древнейших языка: греческий, еврейский и грузинский. По мнению некоторых грузинских ученых, грузинский язык сложился позже, нежели была написана Библия, что может вызвать лишь улыбку.

Несмотря на то, что в Грузии имеется богатейшая духовная литература, в частности, наряду со множеством других текстов, Ветхий и Новый заветы в тысячелетних рукописях, никто не осмеливается прямо утверждать, что грузинский язык вполне может оказаться тем первым языком, на котором человечество говорило до Вавилонской цивилизации. История же Вавилона уходит во времена, предшествовавшие всемирному потопу... Так почему же обладающий столь глубокими корнями грузинский язык не мог создать и Библию.

Подобная теория сложилась давно, и многие исследователи утверждают, что грузинский и в самом деле является языком Библии, но не могут этого доказать. Теории требуется твердое основание. Кроме того, что буквы всех трех наших алфавитов, вместе взятые, составляют 144 знака, преимущество нашего языка ничем иным подтвердить не представляется возможным. Но, позвольте, какой алфавит мира насчитывает более 30-ти знаков.

Недавно, в результате долгих раздумий у меня сформировалась одна интересная концепция, явно подтверждающая, что Биб-

დმანისში ყოფნისას, ქართველ არქეოლოგებთან კერძო საუბარში გაირკვა, რომ თურმე აღნიშნული ყბის ძვალი სინამდვილეში აღმოუჩენიათ ჩვენს სპეციალისტებს, ქართველებს, მაგრამ საქართველოს თანამედროვე რთული და გაღატაკებული სიტუაციიდან გამომდინარე, მათ ვერ შეძლეს ამ სენსაციის საერთაშორისო არენაზე გატანა. ამიტომ, იძულებულები გამხდარან, დასახმარებლად გერმანელი სპეციალისტებისათვის მიემართათ. ამგვარად, მხოლოდ უცხოელ არქეოლოგებს მიეცათ ამისი საშუალება – უძველესი ადამიანის თავის ქალას ეს ყბა ამერიკაში ჩაეტანათ, მხოლოდ და მხოლოდ, მისი წლოვანების დადგენის მიზნით. სულ ეს არის.

ყველა შემთხვევაში, უღრმესი მადლობა ქალბატონ ანთიას ქართველი არქეოლოგების თანადგომისა და დახმარებისათვის.

* * *

ქართულ ანბანს არ გააჩნია სქესი

თურმე ანბანი და მისი დამწერლობაც შეიძლება იყოს „ჰომო საპიენსი“. ახლა ვნახავთ, რაოდენ საინტერესო საკითხავი თემაა ეს...

რახანია ქართველ მკვლევართა შორის გრძელდება კამათი იმის შესახებ, თუ რომელი ენაა, ბოლოს და ბოლოს, ის ენა, რომელზეც ბიბლია უნდა შექმნილიყო. ეს საკითხი აინტერესებთ პროფესიონალ და განსაკუთრებით, არაპროფესიონალ ენათმეცნიერებს, რამეთუ უკაბინეტო პირი უფრო გაბედავს დღეს ჭეშმარიტების თქმას. კვლევის ამ პროცესში ძირითადად ფიგურირებს სამი უძველესი ენა: ბერძნული, ებრაული და ჩვენი. ზოგიერთი ქართველი მეცნიერის აზრით, ქართული ენა უფრო გვიან შეიქმნა, ვიდრე ბიბლია დაიწერა, რაც იუმორის ტოლია.

მიუხედავად იმისა, რომ ქართველებს გაგვაჩნია უმდიდრესი სასულიერო ლიტერატურა, კერძოდ, სხვა უამრავ ტექსტებთან ერთად „ძველი“ და „ახალი აღთქმები“ მისი ათასწლოვანი ხელნაწერებით, ვერავინ ბედავს თამამად თქვას, რომ მოსალოდნელია ქართული ენა და ანბანი აღმოჩნდეს ის პირველი ენა, რომელზედაც ბაბილონის ცივილიზაციამდე მეტყველებდნენ. ბაბილონის ისტორიას კი მსოფლიო წარღვნის იქით მივყავართ... მაშ, რატომ ვერ შეძლებდა ესოდენ ღრმა ფესვების მქონე ქართული ენა შეექმნა ბიბლიაც.

лия впервые должна была быть написана на грузинском языке и что вообще наш язык древнее древнегреческого и древнееврейского. Вот на какую интересную логику Я опираюсь...

Современная наука признает, что некогда человек был "homo sapiens"ом. А это означает, что в ту пору не было разделенных мужского и женского полов и человек был един. Да и нужно ли особое признание истине, что в мире душ абсолютно исключается секс! Об этом факте знали и в старину, и между прочим, об этом говорится в переносной форме и в Ветхом завете. Существует и целое учение в Новом завете о том, что в запредельном мире, в частности в Царствии небесном, пола и секса не существует *(см: Евангелие от Луки; 20-35)*.

* * *

По Господнему промыслу, некогда все разделилось на самое себя: появившись, "холодное" тут же обрело свою вторую сторону – "горячее"; явилось "высокое", повлекши за собой – "низкое"; возникли горькое и сладкое, большое и малое, дикое и домашнее, светлое и темное и др. Это и означает деление одного на самое себя. Затем происходит дальнейшее деление возникшей половины на самое себя. Эта реакция продолжается до предела "ничто" и подходит к такому состоянию мира, когда все оказывается единым и неделимым. То есть процесс по форме напоминает дерево. Вот и прекрасный пример: некогда Адам был первочеловеком. Он именно "homo sapiens", что ныне понимается неправильно. И в этом случае только и только грузинский язык объясняет, что, оказывается, библейский "Адам" означает "адамиани" *(человека)*, у которого исключается пол. Затем "адамиани" делится на женщину и мужчину; у них появляются дети; затем у детей появляются свои дети; у этих детей – свои... И так всякое новое поколение делится на себя. Если внимательно присмотреться к этому протекающему в природе процессу, то это – дерево, а потомков можно уподобить его ветвям. И если некогда все поделилось на себя, естественно, должно было произойти и деление человека по признаку пола. Это тот отрезок доисторического времени, когда какой-то один перво-

ანალოგიური თეორია დიდი ხანია არსებობს საქართველოში და ბევრი მკვლევარი ამტკიცებს ამას, რომ ვგონებ ბიბლია მართლაც ქართულ ენაზეა შექმნილი პირველად, მაგრამ ვერ ამტკიცებენ. თეორია ერთია, მაგრამ მას მყარი საყრდენი ესაჭიროება. გარდა იმისა, რომ ჩვენი სამივე ანბანის ყველა ასო-ნიშანი ერთად აღებული 144-ია, სხვა ვერაფრით ამტკიცებენ ჩვენი ენის უპირატესობას. არადა ამიხსენით, მსოფლიოს რომელმა ანბანმა იცის 30-ზე მეტი ასო.

ამას წინათ, როგორც ხდება-ხოლმე, ხანგრძლივი ფიქრის შემდეგ ჩამომიყალიბდა ფრიად საინტერესო კონცეფცია, რომელიც ცხადად ადასტურებს, რომ ბიბლია პირველად ქართულ ენაზე უნდა შექმნილიყო. და საერთოდ, ამ ჩემეული კონცეფციით დასტურდება, რომ ჩვენი ენა უფრო ძველია, ვიდრე ძველბერძნული ან ძველებრაული. ნახეთ, რა საინტერესო ლოგიკას ვეყრდნობი...

თანამედროვე მეცნიერებამ აღიარა, რომ ოდესღაც ადამიანი „ჰომო საპიენსი“ იყო. ეს კი ნიშნავს, რომ იმხანად არ არსებობს ცალ-ცალკე მამრულ-დედრული სქესი და „ადამიანი“ – ერთია! ანდა, რა აღიარება უნდა ჭეშმარიტებას, როდესაც სხვა ვარიანტი არ არსებობს და ნამდვილად ასე უნდა ყოფილიყო – სულთა სამყაროში გამოირიცხება სექსი! ეს ფაქტი ადრეულ დროშიც სცოდნიათ და სხვათაშორის, „ძველ აღთქმაში“ არის ამის შესახებ შეფარვით ნათქვამი; არსებობს „ახალი აღთქმის“ სწავლებაც იმის შესახებ, რომ მიღმა სამყაროში და კერძოდ, სასუფეველში სქესი და სექსი – არ არსებობს! (იხ., ლუკა; 20-35).

• • •

მაცხოვრის სწავლებით, ოდესღაც თავის თავზე დაიყო ყველაფერი: თუ გაჩნდა „ცივი“, მან შეიძინა თვისი მეორე მხარე – „ცხელი“; გაჩნდა „მაღალი“, ე.ი, გაჩნდა – „დაბალი“; წარმოიშვნენ მწარე და ტკბილი; დიდი – პატარა; გარეული – შინაური; ნათელი – ბნელი, და სხვა. აი, ამას ნიშნავს ერთის თავის თავზე დაყოფა. შემდეგ ხდება ერთი რომელიმე ნახევრის ისევ თავის თავზე დაყოფა და ასე, იყოფა, იყოფა.., ყველაფერი თავის თავზე იყოფა. ეს რეაქცია გრძელდება არარაობამდე და მიდის სამყაროს ისეთ მდგომარეობასთან, როდესაც ყველაფერი ერთია და განუყოფელი. ანუ, ამ პროცესს გააჩნია ფორმა და იგი ხეს მოგვაგონებს. აი, მშვენიერი მაგალითიც: ოდესღაც ადამია პირველადამიანი. იგია სწორედ „ჰომო საპიენსი“, რაც არასწორად არის გაგებული. ამ შემთხვევაში კი მხოლოდ და მხოლოდ ქართული ენა გვასწავლის, რომ თურმე ბიბლიური „ადამი“ ნიშნავს – „ადამიანს“, სადაც გამოირიცხება სქესი. შემდეგ „კაცად“ და „ქალად“ იყოფა ადამიანი; მათ შვილები შეეძინათ;

начальный язык угасает и вместо него возникают два, а позже из двух – четыре, восемь и так далее. Так что и в данном случае мы сталкиваемся с неким деревом. Т.е. по всем расчетам должно существовать основное дерево письменности – какая-то система знаков, из которой отдельными ветвями выпрастываются новые. С течением времени они делятся еще на множество новых... И далее мировая алфавитная система должна развиваться по принципу строения дерева, что и приводит к мысли о необходимости существования первой – основной системы языка, не знавшего ни мужского, ни женского родов.

Когда складывались новые языки, поскольку к этому времени в мире уже сформировались два пола *(и не учесть этого обстоятельства при формировании языков к тому времени было невозможно)*, создатели новых языков зафиксировали во всех возникших в тот период системах языков наличие мужского и женского рода. Поэтому все древнейшие языки в основном опираются на два рода – мужской и женский, и глаголы и местоимения формируются в них по этому признаку. К примеру, “он” и “она” в русском языке, “hи”[1] и “ши” в английском языке, “hу” и “hи”[2] в еврейском языке, “авти” и “автос” в греческом языке и т.д. В грузинском же языке местоимение “ис” *(или “иги” – он, она, оно)* равно применимо как к мужчине, так и к женщине. Нет, естественно, рода в нашем языке и у глагола. Этот факт уже свидетельствует о том, что греческий и еврейский языки сложились позднее, нежели грузинский, т.е. в такой отрезок времени, когда в природе уже существовали мужчина и женщина. Потому-то древним грекам и евреям пришлось ввести в язык для конкретизации личности категорию рода. По-иному, т.е. без акцентирования рода, те или иные новые языки сформироваться и не могли бы.

Но взгляните, что получается...

••••

В грузинском языке нет рода и местоимение “ис” *(или “иги”)* едино для всего. А это вне всяких возражений свидетельствует,

---

1. 2. Тут имеется латинская буква "h".

შემდეგ, ყოველ მათგანს სხვა შვილები შეეძინა; მათ შვილებს — შვილები შეეძინათ, და კიდევ შვილები შეეძინათ... და ასე, ყოველი ახალი თაობა თავის თავზე იყოფა. თუ ჩვენ გულისყურით დავაკვირდებით ბუნების ამ პროცესს, — იგი ხეა, და შთამომავლობა ამ გენეტიკური ხის ტოტებს მოგვაგონებს. და თუ ოდესღაც ყველაფერი თავის თავზე გაიყო, რაღა თქმა უნდა, მოხდებოდა ადამიანის სქესობრივი გაყოფაც. ეს ის მონაკვეთია ისტორიის უწინარეს ჟამისა, როდესაც რომელიღაცა ერთი დასაბამისეული ენა იძინებს და მის ნაცვლად იქმნება ორი, ხოლო მოგვიანებით ამ ორი ენიდან გამომდინარე — ოთხი, რვა (და ა.შ.) სხვა ახალი რამდენიმე ანბანი. მაშასადამე, აქაც როგორიღაცა ანბანურ ხესთან აღმოვჩნდით. ამგვარად, ყველა გათვლით უნდა არსებობდეს დამწერლობის ძირითადი „ხე“ — ასოთა როგორიღაცა სისტემა, საიდანაც ტოტებივით აღმოცენდებოდა სხვა რამდენიმე დამწერლობა. მოგვიანებით, ამ დანარჩენი ანბანიდან დაიბადებოდა სხვა გვიანდელი კიდევ რამდენიმე ახალი ანბანი და ასე... მაშასადამე, წერის მსოფლიო ანბანური სისტემაც ხის აღნაგობის პრინციპით უნდა განვითარებულიყო, რაც ნიშნავს, რომ უნდა არსებობდეს პირველი — ძირითადი დამწერლობაც, რომელსაც არც მამრული სქესი ეცოდინებოდა და არც დედრული.

როდესაც ახალი ენები იქმნებოდა, ვინაიდან იმ მომენტში უკვე არსებობდა სამყაროში მამრისა და დედრის ორი სქესი... (მათი გვერდის ავლით ენათა ჩამოყალიბება იმხანად წარმოუდგენელი იქნებოდა), ახალ ენათა მწარმოებლებს უზრუნიათ და იმ პერიოდში შეთხზული ყველა ანბანი დაუფიქსირებიათ მამრობითი და დედრობითი სქესის გათვალისწინებით. ამიტომ, ყველა უძველესი ანბანი ძირითადად ექვემდებარება ორ სქესს — მამრულს და დედრულს და მათი ზმნები და ნაცვალსახელიც სქესიდან გამომდინარეა წარმოებული. თუნდაც „ონ“ და „ანა“ რუსულ ენაში (უბრალო მაგალითებად მომყავს), „ჰი“ და „ში“ ინგლისურ ენაში, „ჰუ“ და „ჰი“ ებრაულში, „ავტი“, „ავტოს“ ბერძნულში და ა.შ. ქართულ ენაში კი ნაცვალსახელი „ის“ (ან „იგი“) ერთდროულად ესადაგება როგორც კაცს, ასევე ქალს. ჩვენს ენაში სქესი არ გააჩნია არც ზმნას! ეს ფაქტი უკვე ცხადყოფს, რომ ბერძნული და ებრაული ენები შექმნილა მოგვიანებით, ვიდრე ქართული. ანუ ეს მომხდარა დროის იმ მონაკვეთში, როდესაც ბუნებაში უკვე არსებობს მამრი და დედრი. ამიტომაც დასჭირდათ ძველბერძნებსა და ებრაელებს მათი ენის ნაცვალსახელში სქესის შეტანა და პიროვნების დაკონკრეტება. სხვარიგად ვერ მოხდებოდა იმ დროში ამა თუ იმ ენის სწორი ფორმირება, თუ არა, სქესის აქცენტირება იმ პერიოდისათვის ახლად შექმნილ ენაში. მაგრამ ნახეთ, რა ხდება...

что он сложился в древнейший период, когда гормон в мире еще не расщепился и не существует отдельных понятий "мужского" и "женского". В это время на Земле господствует "homo sapiens". Поэтому у грузинского местоимения *(так же, как в турецком, армянском, азербайджанском языках)* не имеется рода и "ис" или "иги" *(он, она, оно)* в этом плане всеобъемлющи.

Присмотримся...

Вообразим, что мы пребываем в глубокой древности и формируем строй грузинского языка... *(Напоминаю, что, согласно нашему условию, в ту эпоху еще не существует полов).* У кого из нас может возникнуть мысль вмонтировать в язык родоразличительные элементы, если еще не существует понятия пола. Вот потому и нет у грузинских имен, местоимений и глаголов признаков рода. Пол не был еще разделен, и у архитекторов грузинского языка не было ни малейшей необходимости формировать его признаки. По зрелом размышлении напрашивается вопрос: какой язык древнее и сложился раньше – древнегрузинский, древнегреческий или еврейский. Так что ход рассуждений привел меня к несложному выводу о том, что грузинский язык *(с его тремя алфавитами)* по времени более давний и предшествует древнегреческому или еврейскому, и, думается, нет смысла впредь спорить об этом.

Еще один вопрос: как известно, к древнейшим относят древнеиндийский язык – "санскрит", насчитывающий примерно 5.000 лет... Должен сообщить, что уже встречался со специалистами этого языка и установил: **в санскрите имеются мужской и женский роды. Стало быть, грузинский язык древнее!**

Между прочим, в грузинском языке имеется такое слово – "агмочэна" *(открытие, обнаружение).* Знающий наш язык присмотрится к его многозначности: 1) "агмочэна" – открытие; 2) "агмочэна" – присвоение, присваивание кем-то или кому-то; 3) "агмо-чэна" – выявление, прояснение, высветление чего-то снизу, из земли, из глубины; 4) "агмоч-эна" – извлечение чего-то из земли, проявление его через язык *("эна" – язык)*, т.е. через слово!

В данном случае всякие комментарии представляются излишними.

ქართულ ენას არ გააჩნია სქესი და ნაცვალსახელი „ის“ (ან „იგი“) ერთია -- განუყოფელი! ეს კი ყოველგვარი სკანდალის გარეშე ადასტურებს, რომ ჩვენი ენა შექმნილია დროის უწინარეს პერიოდში, როდესაც სამყაროში ჯერ არ გაყოფილა ჰორმონი და არ არსებობს ცალ-ცალკე „მამრისა“ და „დედრის“ ცნებები. იმხანად „ჰომო საპიენსი“ მოქმედებს დედამიწაზე. ამიტომაც ქართულ ნაცვალსახელს (ისე, როგორც ეს ხდება თურქულში, სომხურში ან აზერბაიჯანულ ენებში), არ გააჩნია სქესი და „ის“ ან „იგი“ ამ მხრივ განუსაზღვრელია. ახლა დავაკვირდეთ...

წარმოვიდგინოთ, ვართ ძალზედ უწინ და ჩვენ ვქმნით ქართულ ანბანს... (ვიმეორებ, ჩვენი პირობის თანახმად, იმ ეპოქაში ჯერ არ არსებობს სქესი). ვინ-რომელ ჩვენგანს დაებადებოდა თავში აზრი – ენაში ჩაემონტაჟებინა მამრისა და დედრის განმასხვავებელი ელემენტები, თუ იმ მომენტში საერთოდ არ არსებობს სამყაროში მამრისა და დედრის ცნებები. აი, ამიტომ არა აქვს ქართულ ზმნას და ნაცვალსახელს სქესის მიმთითებელი ბრუნვა. ე.ი, არ იყო იმ დროს სქესი განცალკევებული, რის გამოც აზრადაც არ მოუვიდათ ქართული ენის არქიტექტორებს ცალ-ცალკე ნაცვალსახელი შეეთხზათ კაცებისა და ქალებისათვის. ახლა გკითხებით ყველას: კარგად დაფიქრდით, რომელი ანბანი უფრო ძველი იქნება და რომელი უფრო ადრე დაიხვეწებოდა: ძველქართული, ძველბერძნული თუ ებრაული! ამგვარი მსჯელობიდან გამომდინარე კი იოლად დავადგინე, რომ ქართული ენა (სამივე დამწერლობითურთ) უწინარესია – უფრო შორეული ენაა, ვიდრე ძველბერძნული ან ებრაული, რაზედაც, გთხოვთ, ნულარ ვიდავებთ... (ალბათ ამიტომ გაჩნდა საქართველოში ქალის ასეთი სახელი – „შორ-ენა“).

ერთი ასეთი საკითხიც: რამდენადაც ცნობილია, ერთ-ერთ უძველეს დამწერლობას მიეკუთვნება ძველინდური ენა – „სანსკრიტი“, რომელიც დაახლოებით 5.000 წლისაა... გიპასუხებთ, რომ მე უკვე მოვიხსენიე ძველინდური დამწერლობის სპეციალისტებიც და დავადგინე: **მამრობითი და დედრობითი სქესი გააჩნია სანსკრიტულ ენასაც. ეს კი ნიშნავს, რომ ქართული ენა უფრო ძველია!**

სხვათაშორის, ქართულ ენას აქვს ერთ-ერთი ასეთი სიტყვაც – „ალმოჩენა“. მოდით, ამ სიტყვის მრავალსართულიანობასაც ჩავაკვირდეთ: 1) „ალმოჩენა“, ე.ი, „მიგნება“; 2) „ალ-**მოჩენა**“, როდესაც ვინმემ რალაც „მოგვიჩინა“ – თქვენიაო; 3) „**ალმო-ჩენა**“, მაშასადამე, ქვემოდან, მიწის მხრიდან ამომავალი ალმოჩენის არსის „ჩენა“, „გამო-**ჩენა**“; და 4) „ალმოჩ-**ენა**“, ამჯერად, მიწაში დაფლული რალაცის „ალმო“...სვლა, „ალმოჩ-**ე ნ ა**“, მისი გამოჩენა ენით, სიტყვით!

აქ უკვე ყველანაირი კომენტარი ზედმეტია.

В некоторых языках, кроме женского и мужского рода, имеется и средний, не относящийся ни к тому, ни к другому. Думаю, что именно этим средним родом и обозначали в старину феномен "homo sapiens"а. Ныне же он относится только лишь к предметам, так как реальная сущность среднего рода на сегодня забыта.

Целью этой книги не является исследование и установление происхождения того или иного знака алфавита, его перемещения из письменности в письменность. На сегодняшний день желательно выяснить один вопрос – какая письменность первичнее и сравнительно древнее – грузинская или греческая. Остановлю ненадолго внимание читателя на одной такой детали...

По мнению некоторых грузинских языковедов, первая грузинская письменность – "Асомтаврули" создана на основе греческой. Подобное утверждение для трезвомыслящей общественности нашей страны равносильно иронии. Но пойдем путем логического анализа и обратимся к нему за помощью в выяснении истины. Например, грузинский академик **Тамаз Гамкрелидзе** считает: **"Древнейшие образцы греческой алфавитной письменности датируются VIII-VII веками до нашего летосчисления... Возникновение греческого алфавита возможно предположительно отнести к началу первого тысячелетия"** *(Т. Гамкрелидзе. "Алфавитное письмо и древнегрузинская письменность". Изд-во ТГУ, 1989, стр. 67).* А сейчас вспомним некоторые детали "Мифа об аргонавтах": **"Известные герои эллинов – аргонавты, которые на корабле Арго устремились в Грузию в регион Колхиды, чтобы завладеть золотым руном. По мнению ученых, это должно было произойти между 1350-1300, или 1263-1257, или 1189-1180 годами..."** *(см. А. Гелованн. "Мифологический словарь", Тбилиси, 1983, стр. 65).* Стало быть, если аргонавты до возникновения греческого алфавита *(т.е. до X века до н.э.)* захватили из Колхиды большую книгу, каким образом она могла быть написана в Грузии? И если грузинская письменность моложе греческой, как в Колхиде появилось уже подготовленное "золотое руно", в котором были зафиксированы большие знания о величайшей тайне. Что-то не сочетается...

И еще одно...

При осмотре города Эфеса, в одном из укромных уголков

ზოგ ენას „მამრისა“ და „დედრის“ სქესის გარდა, აქვს „საშუალოც“, რომელიც თითქოს არც მამრია, არც დედრი. აი, ამ საშუალოთი აღნიშნავდნენ უწინ „ჰომო საპიენსის“ ფენომენს. დღეს კი მხოლოდ საგნებს ეხება იგი, ვინაიდან მისი ნამდვილი სახე და ჯუშმარიტი დანიშნულება დაკარგულია.

ამ წიგნის მიზანს არ წარმოადგენს უძველესი ასოთა ვინაობის გარკვევა და დადგენა, თუ სად და როდის გადაინაცვლეს ამა თუ იმ დამწერლობის ასო-ნიშნებმა და რომელ ანბანში გადასახლდნენ ისინი. ამჯერად გასარკვევია მხოლოდ ერთი საკითხი, თუ რომელია უპირველესი და შედარებით ბებერი დამწერლობა, თუნდაც ამ ორ — ქართულსა და ბერძნულ ანბანს შორის. მე ახლა ძალზედ მოკლე დროით მკითხველის ყურადღებას შევაჩერებ ერთ ასეთ საკითხზე...

ზოგიერთი ქართველი ენათმეცნიერის აზრით, ქართული ანბანის პირველი დამწერლობა — „ასომთავრული“ წარმოებულია ბერძნული ანბანის საფუძველზე. ასეთი იუმორი არაფრის ტოლფასია საქართველოს გონიერი საზოგადოებისათვის. მაგრამ, მოდით, ლოგიკას მივენდოთ და მას ვთხოვოთ დახმარება, დაე სალმა მსჯელობამ გაარკვიოს, ვინ არის აქ მართალი. მაგალითად, ქართველი აკადემიკოსი **თამაზ გამყრელიძე** მიიჩნევს: **„ბერძნული ანბანური დამწერლობის უძველესი ნიმუშები თარიღდება ძვ. წელთაღრიცხვის მე-8-7-ე საუკუნეებით... შესაძლებელია, ბერძნული ანბანური წარმოშობა პირველი ათასწლეულის დასაწყისისათვის ვივარაუდოთ“** (იხ., თ. გამყრელიძის „წერის ანბანური სისტემა და ძველი ქართული დამწერლობა“, თბილისის უნივერსიტეტის გამოცემა, 1989, გვ., 67). ახლა კი „არგონავტების“ ქართულ-ბერძნული მითის ზოგიერთი დეტალი გავიხსენოთ: **„ელინთა რჩეული გმირები — არგონავტები, რომლებმაც გემი არგოთი საქართველოს კოლხეთის რეგიონში გამოიღაშქრეს ოქროს საწმისის წასაღებად, უნდა მომხდარიყო ათეული წლით ადრე ტროას ომამდე. მეცნიერთა ვარაუდით, ეს უნდა მომხდარიყო 1350-1300 ან 1263-1257 ანდა 1189-1180 წლებს შორის“** (იხ., ა. გელოვანის „მითოლოგიური ლექსიკონი“, თბილისი, 1983, გვ., 65). რა არის აქ საკვირველი, რომ, თუ არგონავტებმა ბერძნული ანბანის დაბადებამდე (ე.ი, მინუს მე-10 საუკუნემდე) კოლხეთიდან წაიღეს დიდი წიგნი, როგორ დაიწერა საქართველოში ქართული წიგნი მანამდე? და თუ ქართული დამწერლობა უფრო გვიანდელია ბერძნულზე, როგორ აღმოჩნდა კოლხეთში უკვე გამზადებული „ოქროს საწმისი“, სადაც უაღრესად დიდი ცოდნა იყო დაფიქსირებული უდიდესი საიდუმლოებით. მაშასადმე, რაღაც არ გამოდის...

---

21. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

его развалин, вызванных землетрясением, Я обнаружил две выбитые на камне грузинские буквы первой нашей письменности "Асомтаврули", которые снял на пленку. Эти две буквы – "ⴆ" *(ъц)* и "ⴒ" *(т)*.[1] Помещаю фото, на котором они, может быть, не очень хорошо, но все-таки различимы. Прошу взглянуть на них. Эти плиты на месте зафиксировали четыре лица. Там же действовала группа укрепления и восстановления некоторых сохранившихся развалин стен Эфеса, которой руководил австрийский инженер и археолог. Я решил подойти к нему и попросить осмотреть вместе с нами изображения грузинских букв, но потом передумал, так как в данном случае скорее требовалось привлечение официальной грузинской комиссии для осмотра деталей на месте. Так что предварительное предание гласности и точное адресование мне показались преждевременными. Что ж, ныне можно ожидать всего из-за скопившейся на Земле сильнейшей агрессии. Так что точное местоположение знаков грузинской письменности пришлось пока не разглашать, а без нашего участия вряд ли их кто найдет.

Особый интерес в данном случае вызывает то, что древнейший античный город Эфес был заложен примерно в XII веке до н.э. Как, прошу прощения, могли появиться на его стенах две грузинские буквы? Кое-кто высказал мысль и о том, что грузинская "Асомтаврули" буква "ⴆ" *(ъц)* в действительности не что иное, как греческая "*β*" ("*бета*"), поскольку они в самом деле сходны между собой... Но это не так! Какую в таком случае букву греческого алфавита напоминает второй знак – "ⴒ" *(т)*? Знака с подобными очертаниями в греческом алфавите не имеется вообще.

---

1. В компьютер грузинская буква Асомтаврули "ⴆ" *("ъц")* введена неправильно. В частности, ее нижний конец должен быть соединен с вертикальной линией.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

და ერთიც...

ქალაქ ეფესოს დათვალიერების დროს, მისი დანგრეული და მიწისძვრებით ჩამოქცეული თაღების ერთ კუნჭულში მივაგენი ქვებზე ამოტვიფრულ ქართული-ასომთავრული დამწერლობის ორ ასოს, რომლებიც ფოტოფირზე აღვბეჭდე. ეს ორი ასოა – „Ⴒ“ (წ) და „Ⴒ“ (ტ).[1] მე აქვე გთავაზობთ ქვებში მიტოვებული ამ ორი ასო-ნიშანის ილუსტრაციას, რომლებიც არც თუ ისე კარგად, მაგრამ ასე თუ ისე ჩანს... (გთხოვთ დახედოთ ამ ილუსტრაციებს). ეს ფაქტი ოთხმა პირმა დავაფიქსირეთ ადგილზე. იქვე მოქმედებდა ეფესოს ზოგიერთი გადარჩენილი კედლის გამაგრებისა და აღდგენის ჯგუფი, რომელსაც ავსტრიელი ინჟინერი და არქეოლოგი ხელმძღვანელობდა. დავაპირე მასთან მივსულიყავი და მეთხოვა, რათა იქვე, შორიახლოს წამოსულიყო ჩვენთან ერთად და ეს ძველქართული ასოები ენახა, მაგრამ უცაბედად გადავიფიქრე, რამეთუ ჯერ ოფიციალური ქართული კომისიაა საჭირო, რომელიც ჩავა ეფესოში და ადგილზე დააფიქსირებს ამ ფაქტებს. ასე რომ, მისი წინდაწინ გახმაურება და ზუსტი მისამართის მითითება ნაადრევად მომეჩვენა. რას იზამთ, დღეს ყველაფერია მოსალოდნელი დედამიწაზე დაგროვილი ძლიერი აგრესიის შედეგად. ამიტომ, ამ ასოებისა და იმ ქვის ზუსტი ადგილმდებარეობა იქ არ განვაცხადეთ, სადაც ქართული-ასომთავრული ნიშნები გველიან. ვერც რომ იპოვნიან უჩვენოდ, დავმალე!

ახლა, რა არის აქ საინტერესო, რომ უძველესი ანტიკური ქალაქი „ეფესო“ დაარსდა, დაახლოებით მინუს მე-12 საუკუნეში. უკაცრავად და, როგორ აღმოჩნდა ორი ქართული ასო მის კედლებში? ზოგმა გამოთქვა მოსაზრება, რომ ქართული „ასომთავრული“ ანბანის ასო – „Ⴒ“ (წ) სინამდვილეში არის ბერძნული “β“ („ბეტა“), რადგან ისინი ერთობ წააგვანან ერთმანეთს... არავითარი! ამ შემთხვევაში, ბერძნული ანბანის რომელ ასოს წააგავს ეს მეორე ნიშანი – „Ⴒ“ (ტ)? ფაქტია, რომ ასეთი მოხაზულობის ასო საერთოდ არ გააჩნია ბერძნულ ანბანს.

---

1. კომპუტერში სწორად არ არის დაპროგრამებული ქართული „ასომთავრული“ ასო „Ⴒ“. კერძოდ, მისი ქვედა ბოლო შეერთებული უნდა იყოს ვერტიკალურ ჯოხთან.

О Грузии говорилось...

У нас часто можно услышать:
"Язык – это живой музей"!

Вот какие мнения высказывали грузинские и иностранные выдающиеся деятели о нашей родине и азбуке... *(Высказывания извлечены из книги Шота Дзидзигури "Жизнь грузинского языка" и сборника Акакия Гелована "Симфония мудрости". Страницы указываются).*

"У нашего языка множество таких особенных свойств, о коих многие другие, признанные более развитыми языки лишь мечтают, – в этом нет никакого сомнения" *(стр. 220).*

Илья Чавчавадзе
(1837-1907 гг.)

••••

"Не много найдется народов, у коих был бы столь богатый словарь, как у грузин".

"Удивительно то, что от стольких страданий наш грузинский язык не истребился, что ни один другой язык не нарушил его законов, не переделал, не изменил, и что язык наш остался нам верен" *(стр. 221).*

Акакий Церетели
(1840-1915 гг.)

••••

"На грузинском языке можно высказать все, что высказывается любым языком на Земле. Не найдется мысли на каком бы то ни было языке России или Западной Европы, чтоб грузинский язык не только не выразил ее во всей полноте, но и не облек в художественную форму".

"Грузинский язык так богат, что, можно сказать, по своим внутренним свойствам всемирен".

"Что это за удивительный источник, из которого столь малый народ черпает столько душевной твердости и неисчерпаемой творческой энергии? Откуда проистекает эта его особенность? Неужели от греков, или от персов, или ассирийцев,

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს შესახებ უთქვამთ...

ჩვენში იტყვიან-ხოლმე:
„ენა – ცოცხალი მუზეუმიაო“!

აი, როგორი მოსაზრების არიან ქართველი და უცხოელი სპეციალისტები ჩვენი სამშობლოს და ანბანის თაობაზე... (ფრაზები ამოკრებილია შოთა ძიძიგურის წიგნიდან „ქართული ენის თავგადასავალი“, და აკაკი გელოვანის კრებულიდან „სიბრძნის სიმფონია“. მითითებულია გვერდებიც):

“ჩვენს ენას ბევრი ისეთი განსაკუთრებული თვისება აქვს, რომელსაც ბევრი სხვა, უფრო წარმატებულად მიჩნეული ენები შეჰნატრებენ, — ამას ეჭვი არ უნდა“ (გვ., 220).

ილია ჭავჭავაძე
(1837-1907 წწ.)

• • • •

„ძვირათ რომელიმე ხალხი გვეგულება, რომ ქართველებსავით მდიდარი ლექსიკონი ჰქონდეს“.

„საკვირველი ის არის, რომ ამდენ ვაი-ვაგლახში ჩვენი ქართული ენა არ გადასხვაფერებულა, ვერც ერთ ენის ძალას ვერ დაურღვევია ჩვენი ენის კანონები, ვერ გადურევია, ვერ გადურჯულებია, დაუთმია ჩვენი ენისათვის და ჩვენკენ გადმოურჯულებულა“ (გვ., 221).

აკაკი წერეთელი
(1840-1915 წწ.)

• • • •

“ქართული ენით ყველაფერი გამოითქმება, რაც დედამიწაზე შეიძლება გამოითქვას რაგინდ რა ენით. აზრი არ მოიპოვება არც ერთ ენაზე რუსეთის ან დასავლეთ ევროპისა, რომ არათუ ქართულმა სავსებით ვერ გამოთქვას, არამედ მხატვრობით ყალიბში ვერ ჩამოასხას.

...ასე მდიდარია ქართული, შეიძლება ითქვას, შინაგანი თვისებებით მსოფლიურია“.

“რა წყაროა ის უცნაური წყარო, საიდანაც ასეთ მცირე ერს ამდენი სულიერი შეუპოვრობა და დაულევნელი შემოქმედებითი სიმხნევე მიუღია? საიდან მოჩქეფს ეს მისი თავისებურება? განა ბერძნებისაგან, ან სპარსებისაგან, ან ასურებისაგან, ან არაბებისაგან? უფრო გვიან კავკასიაში მოსულ ერებზე ხომ საკითხის დასმაც არ გვჭირია! ცხადია, რომ არა! ქართველი ერის კულტურული

арабов? О позже пришедших на Кавказ языках не приходится даже говорить. Ясно, что нет. Культурная самодеятельность грузинского народа и его своеобразие – деяние внутренних сил. Но в чем же источник этих сил?"

"Грузинскому и родственным ему языкам (подразумеваются мегрело-чанский и сванский) нужно широко раскрыть двери в каждый университет".

"Сегодня уже все осознали, сколь дорогое сокровище должны представлять грузинский и родственные ему языки для ученых. Только в них вживе хранятся... следы истории человечества".

"Без того, чтобы сегодня же или завтра не изучить грузинский язык... ни один вопрос культурных древностей человечества не решится, без предмета "грузинский язык" ни один университет в соответствующей отрасли не сможет быть представительным".

"В грузинском языке вместе с тем выявляется каждый шаг культурного прогресса человечества... древней поры. Грузинский язык пронизан реликтовыми связями древнейших эпох".

"И если бы прогресс древней Грузии не был горестно прерван, уже давно грузинский язык был бы одним из мировых".

"Древнегрузинскому зодчеству, художеству и искусству вообще недостает лишь научной изученности, а не высокого достоинства".

"...Грузинский язык в науке ожидает большое уважение и ныне не представляемое нами величие".[1]

Академик Николай Марр
(1864-1934 гг.)
шотландец грузинского происхождения,
языковед, филолог, ориенталист, археолог,
действительный член Академии наук России
(Из лекций, читанных в Петербургском Институте восточных языков).

••••

1. Шота Дзидзигури. "Жизнь грузинского языка", стр. 3, 224-230.

თვითმოღვაწეობაც და მისი თავისებურებაც შინაგან ძალთა ნამოქმედარია. მაგრამ რა არის ამ ძალის წყარო?“

„ქართულს და მის მონათესავე ენებს (იგულისხმება მეგრულ-ჭანური და სვანური) ფართოდ უნდა გაელოს კარი ყოველ უნივერსიტეტში“.

„დღეს უკვე შესაგნებია, თუ რა ძვირფას განძს უნდა წარმოადგენდეს ქართული და მისი მოძმე ენები მეცნიერებისათვის. ...მხოლოდ მათში არის დაუნჯებული ცოცხლად... კაცობრიობის... ისტორიის გადმონაშთები“.

„დღეს თუ ხვალ ქართული ენის შეუსწავლელად... კაცობრიობის კულტურულ სიძველეთა ვერც ერთი საკითხი ვერ გადაიჭრება, ვერც ერთი უნივერსიტეტი სათანადო დარგში უქართულსაგნოდ წარმოსადგენი ვერ იქნება“.

„...ქართულ ენაში ამასთანავე ცხადდება უძველესი ხანების.., კაცობრიობის კულტურული წინსვლის ყოველი ნაბიჯი. ქართული ენა გაჟღენთილია უძველესი ეპოქის... რელიქტური კავშირებით“.

„და რომ ძველი საქართველოს წინსვლა უდღეუროდ არ შეწყვეტილიყო, დიდი ხანია ქართული ენა ერთი მსოფლიო ენათაგანი იქნებოდა“.

„ძველ ქართულ ხუროთმოძღვრებას, მხატვრობას და საზოგადოდ ხელოვნებას მხოლოდ მეცნიერების კვლევა აკლია და არა მაღალი ღირსება“.

„იმ უძველესი ხანების ნაანდერძევია ქართული ენის ის თვისება, რომ ორი სიტყვის შეკავშირებაში, თუ ისინი მამობრივი და დედობრივი სქესის გამომთქმელი არიან, მანდილოსანს უპირატესობა ეთმობა. მაგალითად, დედ-მამა, ცოლ-შვილი, და-ძმა, ქალ-ვაჟი და არა შებრუნებულად... ეს მანდილოსნის საზოგადოებრივი გავლენიანობა და მასზე აღმოცენებული პატივისცემა ქართველებში ჩარჩენილია ნეოლითის ხანიდან, თუ ადრინდელიდან არა“.

„...ქართული ენა მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე უფრო განვითარებული და ცოცხალი სამწერლობო ენაა“.

„...ქართულს ფრიადი პატივისცემა და ჩვენთვის ახლა წარმოუდგენელი დიდება მოელის მეცნიერებაში“.[1]

აკადემიკოსი ნიკო მარი
(1864-1934 წწ.)
ქართული წარმოშობის შოტლანდიელი ენათმეცნიერი,
ფილოლოგი, ორიენტალისტი, არქეოლოგი,
რუსეთის მეც. აკადემიის ნამდვილი წევრი
(პეტერბურგის აღმოსავლურ ენათა ინსტიტუტში წაკითხული ლექციებიდან)

• • • •

1. იხ., შოთა ძიძიგურის „ქართული ენის თაყვანისმცემელი“. გვ-ბი 3, 224-230.

"Научный взгляд видит истоки зарождения грузинского языка в более, нежели шеститысячелетней глубине веков".[1]

"Грузинский язык сохранил для нас такие образцы византийской литературы, греческие оригиналы которых утрачены... Некоторые произведения византийской литературы дошли до нас через грузинский язык в таких вариантах, которые придают им особый смысл и значение".[2]

АВТОРСКОЕ ПРИМЕЧАНИЕ:

По содержанию последней прочитанной нами фразы можно предположить, что, возможно, эти произведения не византийские, а написаны по-грузински и в архивах хранятся не переводы, а оригиналы. Но поскольку ныне приняты выводы языковедов о том, что грузинский язык выкормлен греческим молоком, что неверно, постольку еще не вырисовалась истинная историческая картина и остается непонятным, почему грузинские варианты сохраняли больше информации, нежели греческие "оригиналы".

••••

"Грузинская азбука наиболее совершенна среди существующих алфавитов. Каждый звук отмечается особым знаком... Во всех европейских языках большие затруднения создает орфография. Для грузина, благодаря совершенству его алфавита, этого затруднения не существует" *(стр. 233).*

Барон Петр Услар
русский языковед,
(1816-1875 гг.)

••••

Даже поверхностное знакомство с грамматикой грузинского языка показывает, какая героическая роль принадлежит грузинскому языку с точки зрения преодоления эргативной системы и достижения номинативности" *(стр. 233).*

Алексей Лосев

••••

Я знаком чуть не с двадцатью четырьмя языками мира и

---

1. 2. Шота Дзидзигури. "Жизнь грузинского языка", стр. 4, 10.

„მეცნიერული თვალი ქართული ენის წარმოქმნის სათავეებს ექვსი ათასი წლის უწინარეს სიღრმეებში სწვდება“.[1]

„ქართულმა ენამ შემოგვინახა ისეთი თხზულებები ბიზანტიური მწერლობისა, რომელთა ბერძნული დედნები დაკარგულია... ბიზანტიური ლიტერატურის ზოგი ნაწარმოები ქართულ ენაზე მოღწეულია ისეთი ვარიანტებით, რომლებიც სხვა აზრსა და მნიშვნელობას აძლევენ ამ ნაწარმოებებს“.[2]

ავტორის შენიშვნა:

ახლახანს ამოკითხული ბოლო ფრაზის შინაარსიდან სავარაუდო ხდება, რომ მოსალოდნელია არც იყოს ესა თუ ის ბიზანტიური ნაწარმოები შეთხზული, რამეთუ ისინი ქართული ანბანით უნდა შექმნილიყო და ჩვენს არქივებში შემონახულია მათი ორიგინალები, და არა თარგმანები. მაგრამ ვინაიდან აღიარებულია ენათმეცნიერთა აკვიატებული დასკვნა, რომ ქართული ენა გამოზრდილია ბერძნული ძუძუთი, რაც არასწორია, ამდენად ვერარ გააგნეს ისტორიის ჭეშმარიტ სურათს, თუ რატომ უნდა შეენახა ამა თუ იმ ქართულ ნაწარმოებს შედარებით მეტი ინფორმაცია, ვიდრე ბერძნულმა „ორიგინალებმა“ იციან.

• • • •

„ქართული ანბანი ყველაზე სრულყოფილია არსებულ ალფაბეტებს შორის. ყოველი ბგერა აღინიშნება განსაკუთრებული ნიშნით... ყველა ევროპულ ენაში დიდ დაბრკოლებას ქმნის ორთოგრაფია. ქართველისათვის, მისი ალფაბეტის სრულყოფილობის მეოხებით, ეს დაბრკოლება არ არსებობს“ (გვ., 233).

ბარონი პეტრე უსლარი
რუსი ენათმეცნიერი (1816-1875 წწ.)

• • • •

„ქართული ენის გრამატიკის ზერელე გაცნობაც კი გვიჩვენებს, რაოდენ გმირული როლი განეკუთვნება ქართულ ენას ერგატიული სისტემის დაძლევისა და ნომინატიურის მიღწევის თვალსაზრისით“ (გვ., 233).

ალექსეი ლოსევი

• • • •

„მე დაუფლებული ვარ მსოფლიოს ბარე ოცდაოთხ ენას და ასეთი ლამაზი ასოები, ასეთი პრაქტიკული, ზუსტად გამომხატველი ყოველი ბგერისა, მე სხვა ალფაბეტა არ მეგულება“ (გვ., 233).

ბარონი ფონ ლიხტენბერგი

• • • •

---

1. 2. იხ., შოთა ძიძიგურის „ქართული ენის თავგადასავალი“. გვ-ბი 4, 10.

ни в одной азбуке не встречал столь красивых букв, столь практичных, точно выражающих каждый звук".

Барон фон Лихтенберг

••••

"Грузия – известная издревле классическая земля... Еще ранее трех тысяч лет тому назад это была страна высокой культуры" *(стр. 769)*.

Карл Кох

••••

"Грузинская азбука абсолютно совершенный инструмент для передачи всего богатства многообразных звуков грузинского языка. Буквы передают каждый отдельный звук точно и ясно, и ни одна иная азбука в этом отношении не может сравниться с ней" *(стр. 233)*.

Дэйвид Ален
английский историк, картвелолог

••••

Крупный ориенталист и археолог, профессор Сорбонны – **Франсуа Ленорман** *(1837-1883)* отмечал:

"Понимание языков Урарту невозможно без учета грузинского языка" *(стр. 771)*.[1]

••••

"Меня изумило многообразие времен и видов в грузинском языке" *(стр. 789)*.

Готфрид Вильгельм Лейбниц
выдающийся немецкий философ
(1646-1716 гг.)

••••

"Если можно найти символический синоним Грузии, Я сказал бы, что это – Эдем! Этот удивительный край – неиссякаемый источник сказочной красоты, добра, мудрости, счастья, мощного творческого труда, радости и бессмертия. Всякий ее уголок – сад, один красивее другого" *(стр. 788)*.

Гюнтер Брок
немецкий журналист

---

1. Отсюда из сборника А. Гелована "Симфония мудрости", с указанием страниц.

„საქართველო ძველთაგანვე ცნობილი კლასიკური მიწა-წყალია... ჯერ კიდევ სამი ათასზე მეტი წლის წინათ იყო მაღალი კულტურის ქვეყანა“ (გვ., 769).

კარლ კოხი

• • • •

„ქართული ანბანი სავსებით სრულყოფილი ინსტრუმენტია ქართული ენის მრავალფეროვან ბგერათა მთელი სიმდიდრის გადმოსაცემად. ასოები გადმოსცემენ ყოველ ცალკეულ ბგერას ზუსტად და ნათლად, და ვერც ერთი სხვა ანბანი, მათ შორის სომხური, ვერ შეედრება მას ამ მხრივ“ (გვ., 233).

დეივიდ ჯლენი

ინგლისელი ისტორიკოსი, ქართველოლოგი

• • • •

დიდი ორიენტალისტი და არქეოლოგი, სორბონის უნივერსიტეტის პროფესორი — **ფრანსუა ლენორმანი** (1837-1883 წწ.) აღნიშნავს:

„ურარტუს ენების გაგება შეუძლებელია ქართული ენის გაუთვალისწინებლად“ (გვ. 771).[1]

• • • •

„გამაოცა ქართული ენის დროთა და კილოთა სიუხვემ“ (გვ., 789).

გოტფრიდ ვილჰელმ ლაიბნიცი

გერმანელი დიდი ფილოსოფოსი (1646-1716 წწ.)

• • • •

„თუ შეიძლება საქართველოს სიმბოლური სინონიმი გამოიძებნოს, მე ვიტყოდი რომ იგი — ედემია! ეს საოცარი მხარე ზღაპრული მშვენიერების, სიკეთის, სიბრძნის, ბედნიერების, მძლავრი შემოქმედებითი შრომის, სიხარულისა და უკვდავების უშრეტი წყაროა, მისი ყოველი კუთხე-კუნჭული ერთიმეორეზე უკეთესი წალკოტია“ (გვ., 788).

გუთნერ ბროკი

გერმანელი ჟურნალისტი

• • • •

„ქართველები უნიკალური, ყოველმხრივ დაჯილდოებული ხალხია“ (759).

შარლ ლუი მონტესკიე

ფრანგი პოლიტიკური მოღვაწე, ფილოსოფოსი, მწერალი (1689-1755 წწ.)

• • • •

---

1. აქედან გვერდების მიხედვით იხ., ა. გელოვანის „სიბრძნის სიმფონია“.

"Грузины – уникальный, всесторонне одаренный народ" *(стр. 759).*

Шарль Луи Монтескье

французский политический деятель, философ, писатель (1689-1755 гг.)

••••

"По средствам выражения грузинский язык один из богатейших в мире, не уступит он наиболее развитым языкам мира и по запасу слов" *(стр. 781).*

Рихард Мекелайн

профессор, картвелолог

••••

"Лишь у народов Кавказа достигает душа своей абсолютной целостности, самоопределения, единства с самой собой, абсолютной независимости... и тем ведет вперед мировую историю" *(стр. 753).*

Г. Гегель

••••

"Я видел почти все в Тбилиси – грузинском раю, и на протяжении всей жизни нигде не работал так плодотворно, как в Тбилиси" *(стр. 760).*

Александр Дюма

••••

"Столица Грузии – высшее училище муз и граций" *(стр. 770).*

Фридрих Боденштедт

немецкий писатель и переводчик

••••

"Мы, русские, привыкли к роли "старшего брата" и отняли у грузин возможность жить в своем доме" *(стр. 775).*

Л. Кузьмичова

••••

"Грузинский язык – восьмое чудо света!" *(стр. 789).*

Додона Кизириа

американский ученый грузинского происхождения

••••

Исландский писатель, один из крупнейших прозаиков современности, лауреат Нобелевской премии Халлдор Лакснесс в своем обращении к грузинам пишет:

„გამოხატვის საშუალებებით ქართული ენა მსოფლიოში ერთ-ერთი უმდიდრესია. ის არც სიტყვის მარაგით ჩამოუვარდება ყველაზე უფრო განვითარებულ ენებს“ (გვ., 781).

რიხარდ მეკელაინი

პროფესორი, ქართველოლოგი

• • • •

„მხოლოდ კავკასიის ხალხში აღწევს სული თავის აბსოლუტურ მთლიანობას, თვითგამორკვევას, ერთიანობას საკუთარ თავთან, აბსოლუტურ დამოუკიდებლობას... და ამით წინ მიჰყავს მსოფლიო ისტორია“ (გვ., 753).

ჰეგელი

• • • •

„მე თითქმის ყველაფერი ვნახე თბილისში — ქართულ სამოთხეში, და მთელი ცხოვრების მანძილზე ისე ნაყოფიერად არსად მიმუშავია, როგორც თბილისში“ (გვ., 760).

ალექსანდრე დიუმა

• • • •

„საქართველოს დედაქალაქი მუზებისა და გრაციების უმაღლესი სასწავლებელია“ (გვ., 770).

ფრიდრიხ ბოდენშტედტი

გერმანელი მწერალი და მთარგმნელი

• • • •

„ჩვენ, რუსები მივეჩვიეთ „უფროსი ძმის“ როლს და მოვუსპეთ ქართველებს საშუალება იცხოვრონ საკუთარ სახლში“ (გვ., 775).

ლ. კუზმიჩევა

• • • •

„ქართული ენა — მსოფლიოს მერვე საოცრებაა!“ (გვ. 789).

დოდონა კიზირია

ქართული წარმოშობის ამერიკელი მეცნიერი

• • • •

ისლანდიელი მწერალი, თანამედროვე მსოფლიოს ერთ-ერთი უდიდესი პროზაიკოსი, ნობელის პრემიის ლაურეატი – **ჰალდორ ლაქსნესი** თავის წერილში ქართველებისადმი, ამბობს:

„ჩემს ძვირფას ქართველ მკითხველებს!

წარმოიდგინეთ ჩემი სიხარული და გაოცება, როცა თბილისიდან მაცნობეს, რომ თქვენი ერთ-ერთი გამომცემლობა ჩემს „ისლანდიის ზარს“ ბეჭდავს და ისიც 25.000-იანი ტირაჟით! ეს მაშინ, როცა სხვა პატარა ქვეყნებში — დანიაში,

"Моим дорогим грузинским читателям!

Представьте мою радость и изумление при сообщении из Тбилиси о том, что одно из ваших издательств печатает мой "Исландский колокол", да к тому же тиражом в 25.000! И это в то время, когда в других малых странах – Дании, Норвегии, Голландии и Бельгии мои книги печатаются всего по 1.500 или 2.000 экземпляров, а в крупных – Америке, Индии, Франции, Китае тоже только малыми тиражами. Когда Я узнал, что мой роман выходит столь большим тиражом в стране древнейшей культуры – Грузии, то не мог найти слов для выражения чувства удовлетворения. Сегодня Я чувствую себя так, что хочу пригласить к себе в гости всю Грузию и обнять всех" *(стр. 779).*

••••

"Грузия – страна золотого руна... Страна древних гор и легенд... С ее морским побережьем, заснеженными горами, теплом и щедростью это поистине земной рай, освященный Господом уголок Земли" *(стр. 778).*

Ганс Шерфиг
датский писатель

••••

"Во времена большой исторической несправедливости свободолюбивый грузинский народ, назло судьбе, еще более развил и повысил искусство выстоять" *(стр. 772).*

Ганс Каспар
из книги "Родина Прометея"

(РЕМАРКА АВТОРА:
"Мне почему-то показалось, что эта фраза подразумевает наши сегодняшние жизнь и быт")

••••

"Грузины народ древнейшей культуры. Этот народ чрезвычайно богат своими памятниками и героической историей. Корни его происхождения теряются в незапамятных временах. Никто точно не знает, кому они родственны – этрускам, шумерам или баскам... На Кавказе живет владеющий древнейшей культурой и языком европейский народ. Знакомство с этим народом значительно обогатит познания читателей, доставит им неизмеримое духовное удовлетворение" *(стр. 780).*

Шарль Гуммель
редактор журнала "Атлантис"

ნორვეგიაში, ჰოლანდიაში და ბელგიაში ჩემს წიგნებს სულ 1.500 ან 2.000 ცალს ბეჭდავენ და დიდ ქვეყნებში — ამერიკაში, ინდოეთში, საფრანგეთში თუ ჩინეთში ჩემი წიგნი მხოლოდ მცირე ტირაჟით იბეჭდება. როცა გავიგე, რომ ჩემი რომანი ასეთი დიდი ტირაჟით გამოდის უძველესი კულტურის ქვეყანაში — საქართველოში, კმაყოფილების გამოსახატავად სიტყვა ვერ მიპოვნია. დღეს ისეთ გუნებაზე ვარ, რომ მინდა მთელი საქართველო მყავდეს სახლში სტუმრად და ყველას გადავეხვიო“ (გვ., 779).

• • • •

„საქართველო — ოქროს საწმისის ქვეყანაა... ძველი მთებისა და ლეგენდების ქვეყანა. მისი ზღვისპირეთით, დათოვლილი მთებით, სითბოთი და სიუხვით ჭეშმარიტად მიწიერი სამოთხეა უფლის კურთხეული უბანი დედამიწისა“ (788).

ჰანს შერფიგი
დანიელი მწერალი

• • • •

„იმ დიდი ისტორიული უკუღმართობის ჟამს, თავისუფლების მოყვარე ქართველმა ხალხმა ბედის ჯიბრზე კიდევ უფრო განავითარა და აამაღლა გაძლების ხელოვნება“ (გვ., 772).

ჰანს კასპარი
წიგნიდან „პრომეთეს სამშობლო“

(ავტორის იუმორი:

ერთ ხანობას მომეჩვენა, რომ

ამ ფრაზის მთქმელს ჩვენი დღევანდელი

ყოფა უფრო აქვს მხედველობაში).

• • • •

„ქართველები უძველესი კულტურის ხალხია. ეს ერი თავისი ძეგლებითა და გმირული ისტორიით უმდიდრესი ერია. მისი წარმოშობის ფესვი უხსოვარ დროში იკარგება. დანამდვილებით არავინ იცის, ვის ენათესავებიან ისინი — ძველ შუმერებს, ეტრუსკებს თუ ბასკებს... კავკასიაში ცხოვრობს უძველესი კულტურისა და ენის მფლობელი ევროპელი ხალხი. ამ ხალხის გაცნობა დიდად გაამდიდრებს მკითხველთა შემეცნებას, განუზომელ სულიერ სიამოვნებას მიანიჭებს მათ“ (გვ., 780).

შარლ პუმელი
ჟურნალ „ატლანტისის“ რედაქტორი

"Колхида – это богатая страна золотого руна. Фазис нес в себе золото со времен аргонавтов. Здесь знали искусство добывать золото и много других искусств, корни которых следует искать во временах Язона и чуть ли не Адама" *(стр. 773).*

Карл Генрих фон Гайерсберг

••••

"Боги щедро одарили эту страну" *(стр. 762).*

Артур Лейст
немецкий писатель
(1852-1927 гг.)
автор книги "Сердце Грузии",
переводчик на немецкий язык
"Витязя в тигровой шкуре" Шота Руставели

••••

"Не могу не выразить грузинскому народу своего восхищения. Преклоняюсь перед Грузией и верю, что это величественная страна, в которой живет великий народ" *(стр. 754).*

Сьюзан Эйзенхауэр
внучка президента *США*
Дуайта Эйзенхауэра

••••

"Наша цель была попасть в страну, в которой Язон похитил золотое руно... Перед нами раскрылся полный неожиданностей новый мир" *(стр. 765).*

Австрийские писатели Берта фон Зуттнер
и Артур Гундакар фон Зуттнер

••••

"Грузия легендарна не только гостеприимством: красота вашей страны, городов, народа, ваша история и сокровища культуры привлекательны для всех гостей. Все это не только обращает каждый приезд сюда в удовольствие, но и делает его просветительным".

Джек Метлок
Бывший посол *США* в Москве

••••

"Человечество не освободится, пока не освободится Грузия" *(стр. 803).*

Эдгар Милло
швейцарский общественный деятель,
из речи, сказанной в Женеве, на празднике Грузии.

„კოლხეთი — ესაა ოქროს საწმისის მდიდარი ქვეყანა. ფაზისს მოჰქონდა ოქრო არგონავტების ჟამიდან. აქ იცოდნენ ოქროს მოპოვების ხელოვნებაც და მრავალი სხვა ხელოვნებაც, რომელთა ძირები იაზონისა და ლამის ადამის ჟამსაა საძიებელი“ (გვ., 773).

კარლ ჰაინრიხ ფონ გაიერსბერგი

• • • •

„ლმერთებს დაუბერტყია უხვი კალთა ამ ქვეყანაში“ (გვ. 762).

გერმანელი მწერალი არტურ ლაისტი
(1852-1927 წწ.)
ავტორი წიგნისა „საქართველოს გული“,
„ვეფხისტყაოსნის“ მთარგმნელი გერმანულ ენაზე

• • • •

„არ შემიძლია არ გამოვხატო ჩემი აღტაცება ქართველი ერისადმი. თაყვანს ვცემ საქართველოს და მწამს, რომ ესაა დიადი ქვეყანა, სადაც დიდი ერი ცხოვრობს“ (გვ. 754).

სიუზან ეიზენჰაუერი
აშშ-ს პრეზიდენტის,
დუაიტ დეივიდ ეიზენჰაუერის შვილიშვილი

• • • •

„ჩვენი მიზანი იყო იმ ქვეყანაში მოხვედრა, საიდანაც იაზონმა ოქროს საწმისი გაიტაცა... ჩვენს წინაშე მოულოდნელობებით აღსავსე ახალი სამყარო გადაიშალა“ (გვ., 765).

ავსტრიელი მწერლები ბერტა ფონ ზუტნერი
და არტურ გუნდაკარ ფონ ზუტნერი

• • • •

“ლეგენდარული საქართველო არა მარტო თავისი სტუმართმოყვარეობით: თქვენი ქალაქისა და ქვეყნის სილამაზე, ხალხის სილამაზე, თქვენი მდიდარი ისტორია და კულტურული საგანძურები მიმზიდველია ყველა სტუმრისათვის. ყოველივე ეს ხდის თითოეულ მოგზაურობას აქ არა მარტო სასიამოვნოს, არამედ განმანათლებელს“ (გვ. 803).

ჯეკ მეტლოკი
ამერიკის ყოფილი ელჩი მოსკოვში

• • • •

„კაცობრიობა ვერ განთავისუფლდება, თუ საქართველო არ განთავისუფლდა“ (გვ. 803).

ედგარ მილო
შვეიცარიელი მოღვაწე,
სიტყვა ჟენევაში, საქართველოს საზეიმო დღეს.

22. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

"Здесь высится гордая скала Прометея, ее вершина разрывает облака, здесь впервые качнулась колыбель послепотопного народа. Здесь свершились потрясшие мир великие дела, здесь завязались многие решающие битвы. Здесь проходили связывавшие древние народы караванные и пешеходные пути, сюда стремились в древности и в средние века выдающиеся полководцы и завоеватели, и в незапамятном прошлом, и во времена владычества Романовых. Здесь впервые испытал горечь поражения Нимврод – основатель Вавилонского царства, библейский герой – и здесь обрел могилу. В древнюю Колхиду ходили аргонавты... и возвращались побежденными. Так же был побежден и коварный Одиссей...

Отсюда двинулись большие потоки в пору великого переселения народов, принося в жертву культуру, торговлю, науку, но не навсегда" *(стр. 767)*.

Бернард Штерн
(1896 г.)

••••

"Прогресс в мировой истории происходит лишь благодаря кавказской расе" *(стр. 753)*.

Г. Гегель

••••

"Ты продал с большим трудом приобретенные книги стоиков и приверженцев Сократа, дабы купить иверийскую кольчугу! Ты остался в выигрыше"... *(стр. 787)*.

Квинт Гораций Флакк

••••

"Грузинский народ, численностью малый, силен цивилизованностью и душой" *(стр. 803)*.

Альберт Малш
швейцарский общественный деятель

••••

"На ваш народ все всегда смотрят с восхищением. Оставайтесь таким народом, который может учить жить других" *(стр. 803)*.

Тонино Гуэрра
итальянский писатель и киносценарист

••••

"В Грузии у меня друзей больше, чем в Англии" *(стр. 787)*.

Стивен Джонс
профессор, английский картвелолог

ეროვნული ბიბლიოთეკა

,,აქ აზიდულა პრომეთეს ამაყი მთა, ღრუბლებს ხევს მისი მწვერვალი, აქაა წარღვნისმერმინდელი ხალხის აკვანი დარწეული. აქ მომხდარა მსოფლიოს შემძვრელი დიდი საქმეები, აქ გამართულა ბევრი გადამწყვეტი ბრძოლა. აქ გადიოდა ყველა ძველი ხალხის დამაკავშირებელი საქარავნო და საცალფეხო გზები, აქეთ ისწრაფვოდნენ ძველად და შუა საუკუნეებში გამოჩენილი სარდლები და დამპყრობლები, უხსოვარ წარსულშიც და რომანოვების მეუფობის ჟამსაც. აქ დამარცხდა პირველად ნიმვროდი, ბაბილონის სამეფოს დამფუძნებელი — ბიბლიური გმირი და აქვე ნახა სამარე. ძველ კოლხეთში უვლიათ არგონავტებს... დამარცხებული გაბრუნებულან. ასევე დამარცხდა ცბიერი ოდისევსი...

აქ დაძრულა დიდი ნაკადები ხალხთა დიდი გადასახლების ჟამს, უმსხვერპლია ყველა კულტურა, ვაჭრობა, მეცნიერება, მაგრამ სამუდამოდ კი არა'' (გვ. 767).

ბერნარდ შტერნი
(1896 წ.)

• • • •

,,მსოფლიო ისტორიაში პროგრესი მხოლოდ კავკასიის რასის წყალობით ხდება'' (გვ., 753).

ჰეგელი

• • • •

,,სტოელების და სოკრატელების ძლივს შეძენილი წიგნები გაგიყიდია, რათა იბერიული ჯაჭვის პერანგი შეგეძინა! მოგებული ხარ...'' (გვ., 787).

კვინტ ჰორაციუს ფლაკუსი

• • • •

,,ქართველი ერი, რიცხვით მცირე, ცივილიზაციით და სულით ძლიერია''
(გვ., 803).

შვეიცარიელი მოღვაწე ალბერტ მალში

• • • •

,,თქვენს ერს მარად ალტაცებით შესცქერის ყველა. დარჩით ასეთ ხალხად, რომელსაც შეუძლია ასწავლოს სხვას ცხოვრების წესი'' (გვ., 803).

ტონინო გუერა

• • • •

,,აქ უფრო მეტი მეგობარი მყავს, ვიდრე ინგლისში'' (გვ., 787).

სტივენ ჯონსი
პროფესორი, ინგლისელი ქართველოლოგი

КОММЕНТАРИЙ АВТОРА:

Уважаемые читатели!

Мне хочется сообщить вам, что Я лично знаком с этим английским картвелологом, профессором – господином **Стивеном Джонсом.** Ныне он стал зятем Грузии. Несколько лет тому назад Я преподнес ему первый том этой книги с параллельным переводом на английский язык. Мне кажется, он прочел его... Но никакой реакции! Он хвалит нас, грузин, но когда Я разъяснил ему, в чем причина нашего такого отличия – перечислил наши достаточно положительные и довольно отрицательные качества, он этим то ли не заинтересовался, то ли не разобрался. Между тем, как мне говорили, господин Стивен Джонс пользуется большим авторитетом в элитарных правительственных кругах Америки и Англии, с ним считаются в вопросах, связанных с Грузией. Так что, если бы он разобрался в этой книге и дал Западу правильные сведения о ней, наша страна, возможно, не оказалась бы в столь ужасающем положении. В беседе Я несколько раз заговаривал об этом, но господин Джонс не поверил, что **упадок Грузии и, исходя из этого, скопившиеся на Кавказе отрицательные флюиды распространятся на всю Землю, из-за чего человечество не сможет выйти из сегодняшнего тяжелого психического состояния!** И когда Грузия окажется перед лицом провала, господин Джонс уж разберется, о чем Я сообщаю в этой книге, но тогда уже будет поздно.

* * *

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ავტორის კომენტარი:

პატივცემულო მკითხველო!

გამიჩნდა სურვილი გაუწყოთ, რომ მე პირადად ვიცნობ ამ ინგლისელ ქართველოლოგს, პროფესორს – ბატონ **სტივენ ჯონსს.** იგი ამჯერად საქართველოს სიძეა. რამდენიმე წლით უკან, მე მას ამ წიგნის ქართულ-ინგლისურენოვანი გამოცემის პირველი ტომი გადავეცი საჩუქრად. ვგონებ გადაიკითხა... მაგრამ არავითარი რეაქცია! იგი გვაქებს ქართველებს, მაგრამ როდესაც ამისი საფუძველი განვუმარტე, თუ რა არის მიზეზი ასეთი საქართველოსი – ჩვენი ფრიად დადებითი და ფრიად უარყოფითი თვისებებით, არ დაინტერესდა, ან ვერ გაიგო. არადა, როგორც მითხრეს, ბატონი სტივენ ჯონსი დიდი ავტორიტეტით სარგებლობს ამერიკისა და ინგლისის სამთავრობო ელიტარულ წრეებში და მას უსმენენ საქართველოსთან დაკავშირებულ საკითხებში. ამგვარად, მას რომ ეს წიგნი გაეგო და სწორი ამბავი ჩაეტანა დასავლეთში, ალბათ დღეს ჩვენი სამშობლო არ იქნებოდა ასეთ საცოდავ დღეში ჩავარდნილი. მე რამდენჯერმე განვუმარტე მას საუბრისას, მაგრამ ბატონმა ჯონსმა არ დაიჯერა, რომ **საქართველოს დაცემა, და აქედან გამომდინარე – კავკასიაში დაგროვილი უარყოფითი ფლუიდი სრულიად დედამიწასაც გადაეცემა, რის გამოც კაცობრიობა ვერ გამოვა თანამედროვე მძიმე ფსიქიკური მდგომარეობიდან!** და როცა საქართველო განადგურდება, მხოლოდ ამის შემდეგ გაერკვევა ბატონი ჯონსი, რა მითქვამს თურმე დღეს მისთვის ამ წიგნით, თუმც უკვე გვიანი იქნება.

* * *

Господи, как хорошо что Ты есть!

Хочется рассказать вам о необычном и удивительном событии. На первый взгляд, вроде бы ничего такого... Верующему же человеку этот факт говорит о многом.

••••

Как-то Я собрался раздать в подарок сотрудникам американского посольства *(в Тбилиси)* экземпляров двадцать газеты "Ной", так как в ее 7-м номере был опубликован на английском языке материал об их деятельности. Разумеется, грузинские сотрудники посольства не впустили меня, зная, что Я с пустыми руками, т.е. без эзотерической информации, не являюсь. Потом Я с той же просьбой – разрешить мне раздать бесплатно газеты для ознакомления – обратился к сотрудникам негрузинского происхождения. Но и они меня не пропустили. Правда, предложили оставить им экземпляры для передачи. Я не доверился им... *(И думаю, что правильно поступил).*

Обошел здание посольства и решил попытаться передать газеты со стороны подъезда консульства. Но и здесь то же самое: "Эти вопросы американцев не интересуют"!

"Господи, что же делать? Ты видишь, американцы не хотят знать правды о Тебе. Я уже много раз пытался, но не сумел попасть в посольство. Помоги мне..." – проговорил Я про себя.

И только было собрался повернуть обратно, как вдруг раздался пронзительный визг и в посольстве была объявлена учебная тревога. Как мне потом объяснили, в это время там находилась комиссия из Вашингтона и проводились испытания, насколько быстро может быть посольство освобождено от людей в случае опасности. И вот, не прошло и сорока секунд, как все, кто находился в здании, высыпали на улицу. Я раздал зарубежным гостям по газете и обратил внимание каждого на то, что пора узнать, в какой стране они находятся! Представьте, что мне даже не хватило этих двадцати экземпляров. Работники охраны, как Я заметил, глядели на меня с кислыми лицами...

Идя по улице обратно, Я напевал: "О Господи, как хорошо, что Ты есть, спасибо Тебе за тревогу в посольстве *США!* И как Тебе удалось так все устроить, и к тому же в такой момент?"

სხვა, ფრიად საოცარი და გასაკვირი ამბავი მინდა გიამბოთ. ერთი შეხედვით, თითქოს ბევრი არაფერი მომხდარიყოს... მორწმუნე კაცისათვის კი ძალზედ მრავლის მთქმელია ეს ფაქტი.

••••

გაზეთ „ნოე“-ს ოცამდე ეგზემპლარის საჩუქრად დარიგება მსურდა ამერიკის საელჩოში (თბილისში), რადგან ამ გაზეთის მე-7 ნომერში, მათ საქმიანობასთან დაკავშირებული მასალა გამოვაქვეყნე ინგლისურ ენაზე. რაღა თქმა უნდა, საელჩოს ქართული წარმოშობის თანამშრომლებმა არ შემიშვეს, რამეთუ მიცნობენ და იციან, რომ მე იქ ხელცარიელი – ახალი ეზოთერული ინფორმაციების გარეშე არ მივიდოდი. შემდეგ, არაქართული წარმოშობის დაცვას ვთხოვე – იქნებ საელჩოში შემიშვათ, გაზეთებს გადავცემ უფასოდ, წაიკითხონ-მეთქი. არ შემიშვეს! – ეს გაზეთები ჩვენ დაგვიტოვე, თვითონ გადავცემთო! – არ ვენდე... (ხომ კარგი ვქენი).

საელჩოს მეორე მხრიდან შემოვუარე და ამჯერად საკონსულოს შესასვლელიდან შევეცადე ჩემი გაზეთები გადამეცა მათთვის. არ შემიშვეს, – ეს საკითხები ამერიკელებს არ აინტერესებთო!

„უფალო, მეტი რაღა ვქნა, ხომ ხედავ, არ სურთ ამერიკელებს შენს შესახებ იცოდნენ სინამდვილე. უკვე რამდენჯერმე ვცადე, მაგრამ ვერ შევაღწიე საელჩოში, შენც დამეხმარე“... – ჩემთვის ჩავილაპარაკე.

ის-ის იყო გამობრუნებას ვაპირებდი, რომ უეცრად საგანგაშო ხმამ აიკლო იქაურობა და ამერიკის საელჩოში სასწავლო „ტრიოგა“ გამოცხადდა. როგორც შემდეგ ამიხსნეს, კომისია ყოფილა ვაშინგტონიდან ჩამოსული და ვარჯიშობდნენ, რამდენად სწრაფად დაიცლებოდა საელჩო მოსალოდნელი უბედურების დროს. ამიტომ, 40 წამი არ იქნებოდა გასული და, თუკი ვინმე იყო შენობაში, ყველანი ქუჩაში გამოცვივდნენ. მეც სათითაოდ ჩამოვურიგე უცხოელ სტუმრებს გაზეთები და მივუთითე ყველას, რომ დროა გააცნობიერონ, რა ქვეყანაში იმყოფებიან ისინი! თქვენ წარმოიდგინეთ, არც მეყო ჩემი გაზეთის 20 ეგზემპლარი. დაცვის თანამშრომლების მჟავე სახეებიც შევამჩნიე...

მოვდიოდი ქუჩაში და ჩემთვის ვღიღინებდი: „უფალო, რა კარგი ხარ რომ არსებობ! გმადლობთ, ამერიკელთა საელჩოს განგაშისათვის. ისე, როგორ მოახერხე ასეთი რამ და თანაც ამ მომენტში?“

В Грузии

с л ы ш е н

какой-то сигнал

В ноябре 1997 года Я переселился в Мцхетский район, близ Тбилиси. До того же жил в Дигомском массиве, на проспекте Дружбы, и сигнал, о котором Я поведу сейчас речь, там, видимо, из-за шума транспорта, слышен не был. К тому же там на протяжении многих лет назойливо гудел уличный лампион. На новом же месте ночью и ранним утром постоянно слышится некий монотонный, размеренный звук, будто что-то звенит в голове, у основания мозга, и идет в определенном направлении. Вот уже два года этот звук постоянно слышат несколько человек. Т.е. не только Я, и у читателей нет никаких оснований сомневаться в истинности моих слов. Сигнал лучше всего воспринимается при горизонтальном, лежачем положении тела перед сном и после пробуждения. Чем вокруг тише, тем слышнее непрерывный сигнал. По профессии Я музыкант, и в свое время неплохо разбирался в сольфеджио. Так что мне удалось измерить этот монотонный звук с использованием камертона и интервалов. В большинстве случаев этот свистящий звук приближается к "ля" 2-й октавы клавиатуры. Так что же это – Ла-зарь?.. *(Случается, что звук снижается до "соль" и "соль-диез").* Говоря по правде, мы просто потеряли в доме покой, так как этот тоненький звучок слышат и члены моей семьи... *(Этого вопроса Я коснулся и в обширном интервью в газете "Асавал-дасавали", 1998, №№ 18,19).*

Вначале Я предпочитал отмалчиваться, чтоб другие не сосредоточивались на этом нескончаемом вытье, слышимом по всей Грузии. К чему было нарушать покой людей. Но что делать тем, кто уже слышит и обеспокоен? Нельзя исключать того, что многие, видимо, задумываются и относят это за счет состояния своей психики. Возможно, обращаются к врачам... Начинается неумеренное упот-

საქართველოში როგორია სიგნალი ისმის

1997 წლის ნოემბერში თბილისიდან ახლოს, მცხეთის რაიონში გადავსახლდი. მანამდე დიღმის მასივში, „მეგობრობის“ გამზირზე ვცხოვრობდი და ის სიგნალი, რაზეც ახლა უნდა ვისაუბრო, ალბათ ტრანსპორტის ხმაურის გამო, იქ არ შემიმჩნევია. პარალელურად წლების მანძილზე ქუჩაში ზუზუნებდა ელექტროლამპიონიც. ახალ ბინაში ღამღამობით და დილაობით როგორიღაცა მონოტონური, მაღალი სიხშირის მქონე ბგერა გვესმის ჩვენგან გაურკვეველი მიმართულებით, თითქოს ტვინის ფუძესთან წივისო. ორი წელიწადია მუდმივად გვესმის ეს ბგერა რამდენიმე კაცს. არადა მხოლოდ მე რომ გამეგო, ეჭვის საფუძველი მაინც გაჩნდებოდა მკითხველში. სიგნალი უფრო მეტად აღიქმება ჰორიზონტალურ მდგომარეობაში, როცა ვწევართ — ძილის წინ და დილაობით. რაც მეტია სიჩუმე, მით მეტია განუწყვეტელი სიგნალი. პროფესიით მუსიკოსი ვარ და თავის დროზე კარგად ვიცოდი სოლფეჯიო. ამგვარად, კამერტონისა და ინტერვალების გამოყენებით ავზომე ეს მონოტონური ბგერა. უმრავლეს შემთხვევაში ეს სისინა ბგერა უახლოვდება კლავიატურის მე-2 ოქტავის „ლა“-ს. ეს როგორ, „ლა“-ზარე?.. (ზოგჯერ თითქოს „სოლ“ ან „სოლ-დიეზ“ სიმაღლემდე დაიწევს-ხოლმე იგი). სიმართლე რომ გითხრათ, თავდაპირველად მოსვენება დავკარგეთ შინ, რამეთუ წვრილი ხმა ესმით ჩემი ოჯახის წევრებსაც... (ეს საკითხი ვრცელი ინტერვიუს სახით გამოვაქვეყნე გაზეთში „ასავალ-დასავალი“, 1998, №№ 18,19).

თავდაპირველად დუმილი ვამჯობინე, რადგან უკეთესია არავინ გაიგონოს ის გაუთავებელი წუილი, რომელიც საქართველოს მასშტაბით ისმის, მოსვენებას დაკარგავთ. მაგრამ ვინც უკვე გაიგო და შეწუხებულია, რა მოიმოქმედონ მათ? არ უნდა გამოვრიცხოთ, რომ ყოველი მათგანი საგონებელშია დღეს ჩავარდნილი და ფიქრობს, რა დაემართა ამ ბოლო ხანს მათ ფსიქიკას! ალბათ მიაკითხავენ ფსიქიატრებსაც... და იწყება

ребление снотворных таблеток с целью успокоения. И это очень плохо. А между тем древнегрузинское слово "Лазарэ" *(Лазарь)* поручает кому-то: "Ла-**азарэ**", т.е. звони в колокол, – кричи! Так что пока этого не сделал кто-то другой, Я решил во всеуслышание заявить, что в **Грузии слышен какой-то сигнал!**

Вдоль нашего дома проходит линия высокого напряжения. Одно время Я вроде бы верил, что сигнал вызван теми 6.000 вольт, которые идут по этой линии. Но тот же звук Я уловил в доме своего тестя *(в Глдани, близ метро "Театр Ахмтели")* и друга *(близ метро "Политехническая")*. Оставалось связать этот звук с четырьмя не зависящими друг от друга причинами: или мобильной телефонной сетью, или космическими теле-радиоантеннами, или облучением с целью разрушения нашей психики, или... с подземельем? Но что может слышаться из глубинных подземных пространств? И если и в самом деле этот звук доносится из "qуэканы" *(тут латинская буква "q")*, он не должен слышаться, например, в западной части Турции, в северных регионах России, в Европе и того дальше – в западном полушарии Земли. Но как Я мог это доказать и установить, находясь в пределах одной только Грузии?..

Я приступил к поиску источника сигналов. В очередной раз мы приписали этот тоненький звук водопроводным трубам, потом электросчетчику... Но удивление: по ночам, когда не шла вода и не было света, "ля" второй октавы неутомимо звучало! Я удивлялся все больше... Наблюдения выявили, что сигнал "ля" слышится и в 80-и километрах от Тбилиси, в Кахетии, в Мелаанском лесу.

На первых порах Я обратился с вопросами к фирме "Джеосели". Меня приняла в своем кабинете и внимательно выслушала главный инженер этой фирмы. Я ознакомил ее с ситуацией, а потом попросил создать комиссию с двумя группами наблюдателей, с тем чтобы одна, укомплектованная надежными людьми, присутствовала при отключении передатчика телефонной станции, хотя бы ненадолго, с 3 до 4 часов ночи, а другая проверяла наличие сигнала там, где он слышится относительно явственнее. Если сигнал прервется, – этот странный звук исходит от мобильной телесети. Но представительницу фирмы чрезвычайно удивил факт фиксирования звука в Кахетии, в лесу. По ее словам, мощности их станции не достигают упомянутого региона. Так что в пространстве наблюдаются какие-то иные частоты. Проведение же экс-

ძილის გამომწვევი აბების უმიზნოდ ყლაპვა სულის დამშვიდების მიზნით. ეს მთლად უარესია... უძველესი ქართულ-იბერიული სიტყვა „ლაზარე“ კი ვიღაცას ავალებს – „ლა-**ა ზ ა რ ე** “, ზარი დარეკე, დაიყვირეო! ჰოდა, ვიდრე სხვა ვინმე უკეთესი გამოჩნდებოდეს, მე გადავწყვიტე დიდი ხმით მეთქვა, რომ **საქართველოში როგორიღაც სიგნალი ისმის!**

ჩვენს შენობასთან ახლოს გადის მაღალი ძაბვის ელექტროხაზი. ერთ ხანობას თითქოს დავრწმუნდი, რომ სიგნალი იმ 6.000 ვოლტით იყო განპირობებული, რომელიც ამ ხაზში გადის. მაგრამ, იგივე ხმა შევნიშნე ჩემი სიმამრის ბინაში (გლდანში, მეტრო „ახმეტელის“ სიახლოვეს), მეგობრის ბინაში (თბილისში, მეტრო „პოლიტექნიკურთან“). დარჩა მეფიქრა ოთხ დამოუკიდებულ მიზეზზე: ან მობილური სატელეფონო ქსელია, ან ტელერადიო კოსმიური ანტენები, ან გვასხივებენ ჩვენი ფსიქიკის მოშლის მიზნით, ანდა... მიწისქვეშეთი? მაგრამ რა უნდა ისმოდეს ქვენა სივრციდან? და თუ ნამდვილად „ქუეყანიდან“ ისმის ეს მონოტონური ბგერა, ამ შემთხვევაში, იგი არ უნდა ისმოდეს, მაგალითად, თურქეთის დასავლეთ ნახევარში, რუსეთის ჩრდილოეთ ნაწილში, ევროპაში, ან, კიდევ იმის იქით – დედამიწის დასავლეთ სფეროში. მაგრამ როგორ დამედგინა საქართველოდან ეს?..

დავიწყე ამ სიგნალის წყაროს ძებნა. ეს წვრილი ხმა ჯერ წყლის გაყვანილობას მივაწერეთ, შემდეგ ელექტრომრიცხველს... მაგრამ ფრიად გამიკვირდა, როდესაც ერთ ღამეს არც წყალი მოდიოდა, არც ელექტრონი გვქონდა უბანში, თუმც მეორე ოქტავის „ლა“ – ისმოდა! მეტად დავინტერესდი... შემოწმებისას გაირკვა, რომ სიგნალი – “ლა“, თბილისიდან 80 კმ-ის დაშორებით, კახეთში, მელაანის ტყეშიც ისმის.

პირველ ხანებში „ჯეოსელის“ ფირმას მივაკითხე შეკითხვებით. კაბინეტში ფირმის მთავარმა ინჟინერმა, მანდილოსანმა მიმიღო და ყურადღებით მომისმინა. მე ჯერ სატუაცია გავაცანი მას, ხოლო შემდეგ მოვითხოვე – შეიქმნას კომისია დამკვირვებელთა ორი ჯგუფით: სანდო ხალხით დაკომპლექტებული ერთი ჯგუფი დაესწრებოდა „ჯეოსელის“ სატელეფონო სადგურის გადამცემის გამორთვას, თუნდაც მცირე ხნით, ღამის 3-დან 4 საათამდე, ხოლო მეორე ჯგუფი შეამოწმებდა სიგნალის არსებობას იქ, სადაც შედარებით ძლიერ ისმის იგი. თუ სიგნალი შეწყდებოდა, ამ უცნაურ ხმას გამოსცემს მობილურის ტელექსელი! მაგრამ ფირმის მასპინძელმა ქალბატონმა ფრიად გაიკვირვა სიგნალის დაფიქსირების ფაქტი კახეთში – მელაანის ტყეში! მისი თქმით, მათი სადგურის სიმძლავრე ვერ აღწევს აღნიშნულ რეგიონამდე. მაშასადამე, სივრცეში სხვა რაღაც სისინებს. ამგვარად, ექსპერიმენტის ჩატარებამ ჩვენი ქალა-

перимента в масштабах города потеряло свой смысл. Я, извинившись, покинул офис.

Один из друзей повез меня на своей машине осмотреть исторический памятник, Давид-Гареджийскую обитель. Она отстоит от Тбилиси примерно на 100-110 километров. Представьте себе, что этот назойливый звук слышен и там. У меня нет личного мобильного телефона, что, конечно, воспрепятствовало мне установить – находится или нет каменный комплекс Давид-Гареджи в ареале действия мобильной телефонной сети. Если бы подтвердилось, что нет, значит звук этот иного происхождения. Как назло, и ни у кого другого из осматривавших памятник мобильного телефона не оказалось. Зато удалось снять чрезвычайно интересные фотокадры, которые будут приведены в этой книге.

Как-то Я совершил поездку в город Ахалцихе. В то время система карманных телефонов там вообще еще не действовала. Так что сверхзвука, воспринимаемого почти во всех районах Тбилиси, там вроде бы не должно было слышаться. Но, к моему огромному удивлению, сигнал той же частоты слышен и в Ахалцихе. Сотрудники тамошней почты поставили меня в известность о том, что турецкие мобильные телефоны действуют на территории Джавахетии только лишь с их антенной. Так что слышащийся там тоненький сигнал доносился из Турции. Ничего более конкретного установить не удалось, и Я вернулся в Тбилиси все с теми же неопределенными соображениями.

В прошлом году в одном из интервью, позже опубликованном в прессе, меня спросили: "Допустим, и в самом деле в Грузии слышится какой-то сигнал. Что в этом плохого?" Я ответил, что, на то время, пока мы не выявим источника и не отключим его, придется проститься с радостью, счастьем, трезвым мышлением, точной реакцией, пунктуальностью, здоровым организмом, желанием созидать и воспроизводиться и, самое главное, – спокойствием духа! Если Господь даже пошлет нам сверхпрезидента, при том, что наша нравственность будет падать с такой быстротой, наш бедный народ ничего не сумеет достичь. В парламенте не смогут быть разработаны новые логические законы... А если это удастся и полезный закон будет-таки принят, он все равно не сумеет вступить в действие. И еще, этот монотонный звук отрицательно воздействует на урожай зерна, овощей, фруктов, на поголовье скота...

ქის მასშტაბით აზრი დაკარგა, ბოდიში მოვუხადე და გამოვბრუნდი.

მეგობრის მანქანით „დავით გარეჯის“ ისტორიული ძეგლი მოვინახულეთ. იგი დაახლოებით 100-110 კილომეტრით არის თბილისიდან დაცილებული. თქვენ წარმოიდგინეთ, გულის გამაწვალებელი ეს სიგნალი ისმის იქაც. მე არ მაქვს პირადი მობილური ტელეფონი, რამაც ხელი შემიშალა დამედგინა — იმყოფება თუ არა „დავით გარეჯის“ ქვის კომპლექსი მობილური სატელეფონო ქსელის მოქმედების არეალში. თუ აღმოჩნდებოდა, რომ ტელეფონის აღნიშნული სისტემა არ მოქმედებს იქ, მაშასადამე სისინებს რაღაც სხვა რამ. არადა არც ისეთი მნახველი ჩამოსულა იქ იმ მომენტში, ვისაც ამგვარი აპარატი ექნებოდა... (სანცვლოდ ძალზედ საინტერესო ფოტოსურათები გადავიღე იქ. თქვენც გიჩვენებთ).

ერთ დღეს ქალაქ ახალციხეში გავემგზავრე. როგორც იქ მითხრეს, ამ ქალაქში იმ პერიოდისათვის საერთოდ არ მოქმედებდა ჯიბის ტელეფონის სისტემა. მაშასადამე, იქ არ უნდა გამეგო ის როგორიღაცა ზებგერა, რომელიც თბილისის თითქმის ყველა მონაკვეთში ისმის. მაგრამ ჩემდა გასაოცრად, იგივე სიხშირის სიგნალი ისმის ახალციხეშიც. მათი ფოსტის თანამშრომლებმა საქმის კურსში ჩამაყენეს, რომ თურქების მობილური ტელეფონები მხოლოდ თურქეთის ანტენით მოქმედებს ჯავახეთის ტერიტორიაზე. მაშასადამე, იქ გაგებული წვრილი სიგნალი თურქეთიდან შემომესმა. ამგვარად, ველარაფერი დავადგინე კონკრეტული და თბილისში კვლავაც გაურკვეველი მოსაზრებებით დავბრუნდი.

გასულ წელს, ამ საკითხთან დაკავშირებით პრესაში გამოქვეყნებულ ერთ-ერთ ინტერვიუში მკითხეს: „დავუშვათ საქართველოში როგორიღაცა სიგნალი ისმის. რით არისო ეს ცუდი?“ პასუხი: ვიდრე ამ სიგნალის წყაროს არ მივაკვლევთ და არ გამოვრთავთ მას, დაემშვიდობეთ სიხარულს, ბედნიერებას, საღ აზროვნებას, სწორ გადაწყვეტილებას, პუნქტუალობას, ჯანმრთელ ორგანიზმს, შენებისა და გამრავლების სურვილებს და, რაც მთავარია — მშვიდ სულს! ზეპრეზიდენტი რომ გამოგვიგზავნოს ღვთაებამ, თუ ჩვენი ზნეობა ამ სისწრაფით განაგრძობს დაცემას, ვერაფერს მიაღწევს ჩვენი საცოდავი ხალხი. ვერც ახალი ლოგიკური კანონები დაიწერება პარლამენტში... და თუ მოახერხებენ და როგორღაც შეთხზავენ სასარგებლო კანონს, არ არსებობს, ვერ ამოქმედდება იგი! და კიდევ, ეს მონოტონური ხმა უარყოფითად იმოქმედებს ხორბლის მოსავალზე, ხილზე, ბოსტნეულზე, პირუტყვზე... სრულიად გადაახმობს ძლიერ ემოციურ მცენარეებს — ნაძვებს, ფიჭვებს და ა.შ. ასე ვთქვათ, თუ ეს ბგერა ხელოვნურია და იგი ჩვენი ერის უკეთ გამოთაყვანების მიზნით არის სადმე დამონტაჟებული; თუ უახლოეს მომავალში ვერ მი-

Попросту говоря, если это искусственный звук и он смонтирован где-то для одурманивания нашего народа; если в ближайшем будущем мы не выявим его источника, придется признать, что Грузия завершает свое нормальное существование, так как народ не сможет долго выдерживать такую психическую нагрузку: нас всех ждет шизоидное состояние!

Наверное, кое-кто заинтересуется этой темой и скажет: нынче многие не слышат этого сверхзвука. Значит ли это, что он отрицательно воздействует и на таких? – Разумеется! А не может ли он воздействовать на кого-нибудь положительно? Ни в коем случае! То, что избыточно, – разрушительно! Это касается быта, пищи, питья. Согласен, что парадокс – явление столь странное, что он и в этом случае скажет свое слово, и, хоть этот сигнал на всех нас воздействует отрицательно, найдутся и такие, кому будет все равно – слышится какой-то сигнал или нет. В этом случае вы сами мне должны объяснить: как в связи с этим сигналом безнравственные личности могут утратить чистоту души, если не располагают ею вообще. Вот в чем в данном случае проявляется парадокс.

Близкие советовали мне воздерживаться от информаций, так как предпочтительнее было, чтоб покой сохраняли хотя бы те, кто еще не слышит никакого сигнала. Разъясняю, что сверхзвук, "ля" второй октавы, непрерывно раздающийся в пространстве, во всех случаях нарушает гармонию души – слышат его или нет. Чем раньше вы его уловите, тем будет лучше, потому что, если вы вслушиваетесь в сигнал добровольно, он не так сильно воздействует на вашу психику. Так что, кто не слышит этого звука, тому советую вслушаться, воспринять и терпеть его присутствие. Это один из путей совершенствования души. Стало быть, когда вас что-то беспокоит, но вы терпите, оказывается возвышаетесь духом!

Чем же вреден этот звук человеку? Вреден не столько сам сигнал, сколько то, что он является причиной изгнания из своего ареала спокойного белого поля. Белое поле же олицетворяет чистоту Духа... Если создать для него искусственный фон, оно моментально покинет этот ареал, так как не выдерживает неестественности и оказывается вынужденным абстрагироваться от нее. А его место незамедлительно занимает темное поле. Вот это темное поле и является разрушителем нашего духа. Оно может довести до полной апатии всех нас – начиная с правительства, кончая последним

ვაგნებთ მის წყაროს, უნდა ჩაითვალოს, რომ საქართველო ამთავრებს თავის ნორმალურ არსებობას, რამეთუ ხალხი ვერ გაუძლებს დიდხანს ფსიქიკურ დატვირთვას: ჩვენ ყველას შიზოიდური მდგომარეობა გველის!

ალბათ ზოგიერთები დაინტერესდებიან ამ თემით და იკითხავენ: დღესდღეობით ბევრს არ ესმის ეს ზებგერა. მაინც უარყოფითად იმოქმედებს მათზე? — აუცილებლად! და ხომ შეიძლება დადებითი ზემოქმედებაც მოახდინოს ვინმეზე? — არ არსებობს! ის, რაც ზედმეტია, დამანგრეველია! ეს ეხება საკვებსაც, სასმელსაც, ფუფუნებასაც. გეთანხმებით, ისეთი უცნაური მოვლენაა პარადოქსი, რომ ალბათ აქაც თავის სიტყვას იტყვის იგი და, რამდენადაც ყველა ჩვენთაგანზე ცუდად იმოქმედებს ეს სიგნალი, იმდენად უნდა გამოიძებნონ ისეთებიც, ვისთვისაც სულ ერთი იქნება — ისმის რაიმენაირი სიგნალი თუ არა. ამ შემთხვევაში თქვენ ამიხსენით: როგორ უნდა დაკარგონ უზნეო ვიღაცეებმა ამ სიგნალის გამო სულიწმიდა, თუ ასეთი რამ საერთოდ არ გააჩნიათ მათ. აი, ამაში გამოიხატება ამ მხრივ პარადოქსის გამოვლინება.

ახლობლებმაც მირჩიეს — თავი შევიკავო ამგვარი ინფორმაციებისაგან, რადგან აჯობებდა ისინი მაინც იყვნენ მშვიდად, ვისაც ჯერ არ ესმის ეს როგორიღაცა სიგნალი. განვმარტავ, რომ ზებგერა — მეორე ოქტავის „ლა“, რომელიც დღედაღამ ისმის სივრცეში, ყველა შემთხვევაში სულის დამანგრეველია, გესმით იგი თუ არა. ასე რომ, პირიქით, რაც უფრო მალე გაიგებთ მას, აჯობებს, რადგან როცა ნებისყოფით მოუსმენთ ამ სიგნალს, იგი ველარ იმოქმედებს ძლიერ თქვენს ფსიქიკაზე. ამგვარად, ვისაც ეს ბგერა არ ესმის, გირჩევთ ყური მიუგდოთ სივრცეს, გაიგოთ იგი და მოთმინებით უსმინოთ ამ ბგერას. ეს არის სულის განვითარების ერთ-ერთი გზა. მაშასადამე, როდესაც რაიმე გაღიზიანებთ და ითმენთ, თურმე სულიერად იზრდებით!

რით არის ეს ზებგერა ადამიანისათვის მავნე? თვითონ სიგნალი კი არ არის მავნე, არამედ ეს სიგნალი მიზეზია იმისა, რომ არეალში, სადაც იგი ისმის, არ გაჩერდება მშვიდი და თეთრი ველი. თეთრი ველი კი სულიწმიდას წარმოადგენს... და თუ თეთრ ველს ხელოვნურ ფონს შეუქმნის ვინმე, იმ არეალიდან მომენტალურად მიდის თეთრი ველი, რადგან ვერ უძლებს ხელოვნურობას და იძულებულია გაქრეს იქიდან. მის ადგილს კი მომენტალურად მუქი ფერის ველი იკავებს. აი, ეს მუქი ველია ჩვენი სულის დამანგრეველი ძალა. იგი სრულ აპათიამდე მიგვიყვანს ყველას — მთავრობიდან დაწყებული, უკანასკნელი დამლაგებლით დამთავრებული! ვიმეორებ: ფსიქოტრონული სიხშირე უარყოფითად მოქმედებს ძროხებზეც! ამგვარად, არ უნდა გამოვრიცხოთ, რომ უახლოეს

техническим работником. Повторяю: психотронные частоты отри-
цательно влияют даже на крупный рогатый скот. Так что нельзя отрицать того, что в будущем возможны отравления натуральным молоком или сыром. Если этот сигнал продолжит действовать в масштабах всей Грузии, грузинское село с необходимостью подпадает под опасность духовного распада.

В Грузии кризис электроэнергии, молчат заболевшие телевизоры, кто его знает, может быть, и спасемся... Но нет! В пространстве включилось нечто такое, натиска и напора чего, Я уверен, и без того перегруженная психика долго не выдержит. Сложно загодя вычислить, насколько затянется нервное напряжение нашего народа.

Следующий вопрос: почему белое поле избегает искусственности? – Белое поле не любит конфликтов и всячески старается их избежать. Таким же характером обладают лица со светлой душой – они не любят многолюдности и всегда стараются оперативно покинуть места скоплений, шума и суеты. Какие симптомы характеризуют темное поле? Приглядитесь к нашей жизни и обществу, и то, что вы в них ныне уловите, то и характерно для темного поля. Особенно щедро скапливается темное поле в центрах городов, там, где больше сосредоточивается импортной продукции и где ощутимее шум и суета. Не знаю, что испытываете вы, но мне бывает нелегко подолгу оставаться в центральных районах Тбилиси, еще более того в местах близ стадиона "Динамо", торгового центра, и Я стараюсь поскорее их покинуть. Видели ли вы лица тех, кто там пребывает с утра до вечера? Вглядывались ли в них внимательно – что они излучают?.. Это тоже результат кризиса белого поля. Так прежде происходило только в центральных точках Тбилиси, а сейчас это наблюдается повсеместно в масштабах всей Грузии. Следствие налицо: мы изо дня в день лишаемся поля познания нашего мира.

Остановимся на ситуации Вокзальной площади Тбилиси...

•••

Однажды Я водил своего гостя – зарубежного журналиста по нашему городу. Многие, наверное, в этом случае показывали бы наиболее выигрышные для обозрения места, если они все еще сохранились в Тбилиси. Я знал, на что шел, но все-таки привез гостя на Вокзальную площадь. Мы на русском языке запальчиво

მომავალში დასაშვებია მოვიწამლოთ ნატურალური რძით ან ყველით, თუ ეს როგორიღაცა სიგნალი გაგრძელდება სრულიად საქართველოს მასშტაბით, ქართული სოფლებიც უეჭველად სულიერი ხიფათის ზეგავლენის ქვეშ მოექცევიან.

ერთ ხანობას მიხაროდა – ელექტროდენი აღარ გვაქვს, დაავადებული ტელევიზორებიც დადუმდნენ, იქნებ გადავრჩეთ-მეთქი... – მაგრამ არა! სხვა ისეთი რაღაც ჩაირთო სივრცეში, რომ დარწმუნებული ვარ, ისედაც გადაღლილი თანამედროვე ფსიქიკა დიდხანს ვერ გაუძლებს ასეთ შეტევას. რთულია იმისი წინდაწინ გაანგარიშება, სადამდე ეყოფა ნერვების სიმშვიდე ხალხს.

შემდეგი შეკითხვა: რატომ გაურბის თეთრი ველი ხელოვნურობას? – თეთრ ველს არ უყვარს კონფლიქტი და ყველანაირად თავს არიდებს მას. ასეთივე ხასიათისანი არიან ის პირები, ვისაც თეთრი და სუფთა სული აქვთ – ისინი სასწრაფოდ ტოვებენ ხმაურიან ადგილებს და იქიდან მიდიან. როგორი სიმპტომები ახასიათებს მუქ ველს? ჩვენს ცხოვრებასა და საზოგადოებას დაუკვირდით, და რასაც დაასკვნით,

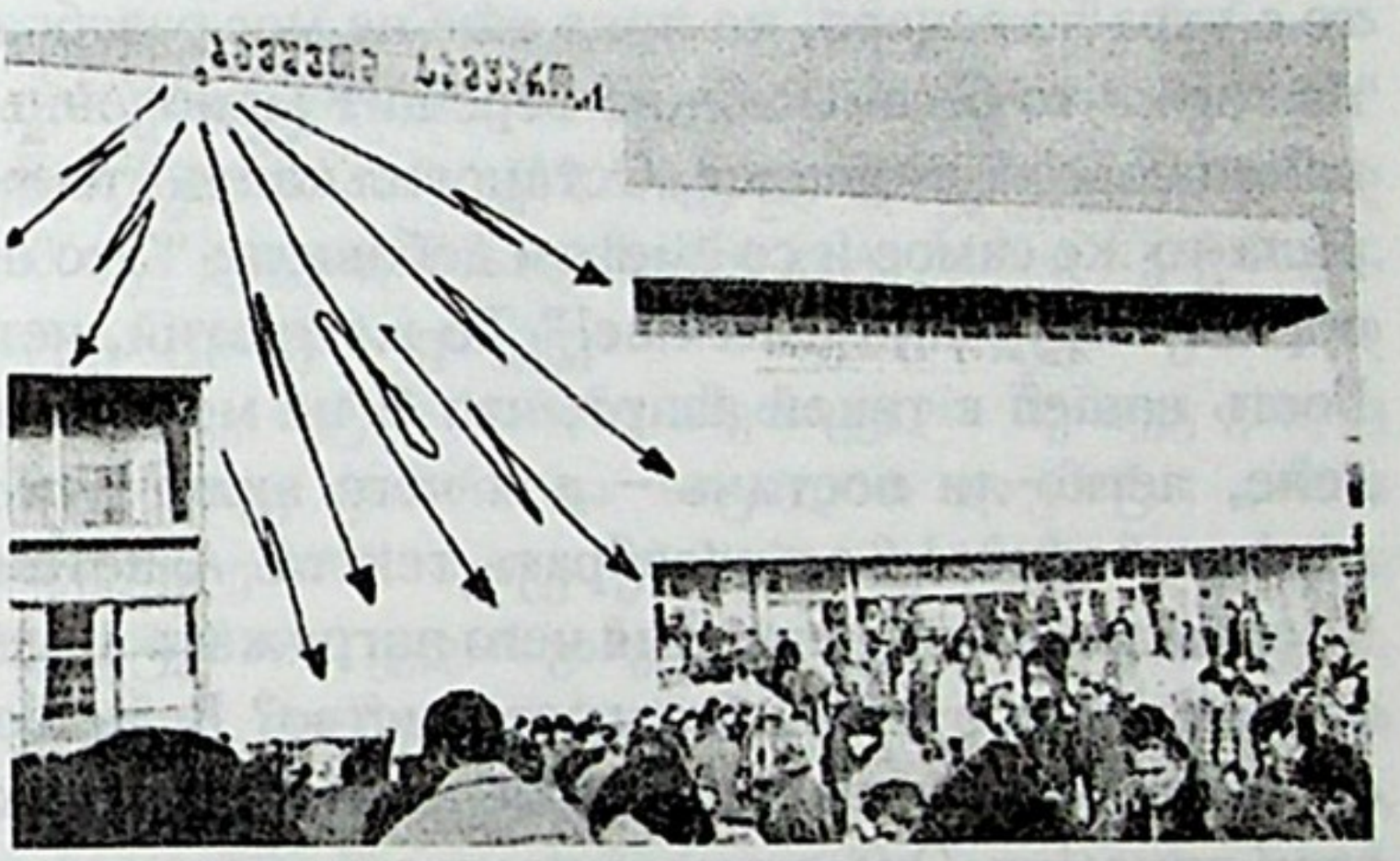

ისეთი თვისებები ახასიათებს მუქი ფერის ველს. მუქი ფერის ველი კი განსაკუთრებით უხვად გროვდება ქალაქების ცენტრებში და იქ, სადაც მეტი ხმაური და უცხოური პროდუქტია თავმოყრილი. არ ვიცი, თქვენ რას განიცდით, მაგრამ ძალზედ მიჭირს თბილისის ცენტრალურ რაიონებში დიდხანს ყოფნა, განსაკუთრებით თბილისში, დინამოს არეალში. სავაჭრო ბაზრობებზე მისვლა და, ჩქარა გავრბივარ იქიდან. და ვინც იქ ზის დილიდან საღამომდე, მათი სახეებისათვის შეგიხედიათ კარგად? დაკვირვებულხართ, რას ასხივებენ ისინი?.. აი, ესეც თეთრი ველის კრიზისის შედეგია. ეს დღემდე ხდებოდა თბილისის მხოლოდ ცენტრებში. ახლა კი სრულიად საქართველოს მასშტაბით მიმდინარეობს როგორიღაცა რაღაც. შედეგი სახეზეა: ჩვენ ყოველდღიურად ვიფიტებით ამასოფლის ცნობიერი ველისაგან.

თბილისის „ვაგზლის მოედნის“ ფაქტზე შევჩერდები...

---

23. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

обсуждали вопрос о том, почему так застопоривается развитие Грузии в той части, которая относится к миру сему.

Обойдя площадь, мы с гостем остановились перед зданием "Детского мира". Я указал ему на укрепленный на стене динамик и спросил: "Скажи мне ты, американец, что твердит нам целый день сверху этот динамик?" Американский гость улыбнулся: "Но Я ведь не знаю грузинского языка". Улыбнулся и Я: "А если бы знал, думаешь, понял бы? Ладно, грузинского ты не знаешь, но русский-то понимаешь? Спроси у этих людей, о чем сообщает нам прикрепленный к стене универмага ящик". – Американец смутился, но потом остановил-таки одного прохожего и спросил – о чем сообщает голос, раздающийся из грохочущего ящика. Местный житель вежливо разъяснил гостю, что торгует обычно на этом месте с утра до вечера, но пока еще не мог разобрать ни единого слова из того, что бессмысленно верещит включенный динамик. Американец совсем смешался. Остановил какую-то женщину. Она повторила то же самое и со смехом добавила: "Это правительство таким образом одурманивает нас!" То же третий, четвертый прохожие... Гость вошел в такой азарт, что Я не мог его остановить. В самом деле, легко ли постичь – для чего включать радиосеть в центре города, если нельзя разобрать текста. А потом обратился ко мне: "Если слов не слышно, для чего нагружать ничего не означающими звуками такое большое пространство? Ведь люди утомляются"! Я спокойно объяснил ему: "Для того-то, чтоб их утомить, и шумит этот динамик. Это одна из программ нашего зомбирования!" Американский журналист сначала поднял на меня с подозрением взгляд, а потом несколько раз, волнуясь, отер со лба пот. Если бы он видел динамик, смонтированный в центре города Ахалцихе...

Народ прекрасно знает – какую цель преследуют ничего не говорящие передачи в центрах городов, на эскалаторах метрополитена и т.д. Это психический геноцид грузинской нации, о чем прекрасно знает уважаемый читатель. Что касается американского гостя, то на него надежды плохи, мои дорогие соотечественники. Он прекрасно знает, что если этот динамик отключить здесь, то он включится в Америке. Их это не устраивает... *(Простая иллюстрация этого на предыдущей странице).* Короче, что же нам делать?..

Ответы на этот вопрос содержатся в предлагаемой вам книге. Я ее написал не с целью обогащения. Но надо как-то напрячься,

ერთ დღეს, ერთი უცხოელი ჟურნალისტი და მე ჩვენს ქალაქში გავედით დასათვალიერებლად. ალბათ, ყველა თქვენთაგანი საუკეთესო ადგილებს უჩვენებდა ჩამოსულს, რა თქმა უნდა, თუ დაგვრჩა საერთოდ „საუკეთესო ადგილები“. ვიცოდი თავი მოგვეჭრებოდა, მაგრამ ამჯერად ამერიკელი ჟურნალისტი „ვაგზლის მოედანზე“ გავიყვანე. თან რუსულ ენაზე ვდაობდით საკითხებზე, თუ რატომ ვერ ვითარდება საქართველო ამასოფლის მხრივ.

შემდეგ, სტუმარი „ბავშვთა სამყაროს“ შენობის წინ შევაჩერე, შენობაზე მიმაგრებულ „დინამიკზე“ მივუთითე და ვკითხე: — ამერიკელო კაცო, აბა მითხარი, რას გვამცნობს ზემოდან ეს დინამიკი? „მე ქართული ენა არ ვიცი“! — ამერიკულად გაიღიმა სტუმარმა. — და რომ იცოდე, გგონია გაიგებდი? კარგი, ქართული ენა არ იცი, მაგრამ რუსული ხომ იცი, მოდი, ამ ხალხს ჰკითხე, რას გვამცნობს ამ დიდ შენობაზე ჩამოკიდებული ყუთი. — ამერიკელი ჯერ დაიბნა, შემდეგ ერთი მამაკაცი შეაჩერა და ჰკითხა, რას ამბობდა ის ქაოტური ხმა, რომელსაც „ბავშვთა სამყაროს“ შენობაზე მიმაგრებული ყუთი რახრახებს. ადგილობრივმა თავაზიანად აუხსნა სტუმარს, რომ იგი დილიდან საღამომდე იქვე ზის და ვაჭრობს, მაგრამ ჯერ ერთი სიტყვა ვერ გამოურკვევია, რას გადმოსცემს უაზროდ ჩართული „დინამიკი“. კიდევ მეტად დაიბნა ამერიკელი. შემდეგ ვიღაც ქალი შეაჩერა... იმანაც იგივე უთხრა და სიცილით დაუმატა: „ამით ჩვენი მთავრობა გვასულელებსო“! იგივე უპასუხა მესამემ, მეოთხემ... ისეთ აზარტში ჩავარდა სტუმარი, ვეღარ ვაჩერებდი. გაოგნდა ჩამოსული, ვეღარ გაეგო, რატომ უნდა მოქმედებდეს რადიოქსელი დედაქალაქის ცენტრში, თუ ტექსტი არ ისმის. შემდეგ მე მითხრა: „თუ არაფერი ისმის, რატომ ტვირთავთ არაფრისმთქმელი ტემბრით ამხელა სივრცეს, ეს ხალხი დაიღლება“... — ჰოდა, ხალხი რომ დაიღალოს, იმიტომ ხმაურობს ეს დინამიკი, — მშვიდად და თავაზიანად ვუპასუხე, — ეს არის ჩვენი ზომბირების ერთ-ერთი პროგრამა! — ამერიკელმა ჟურნალისტმა ჯერ ეჭვის თვალით გამომხედა, ხოლო შემდეგ რამდენჯერმე მოიწმინდა სველი შუბლი. მაშ, მას რომ ქალაქ ახალციხის ცენტრში დიდ შენობაზე დამონტაჟებული „დინამიკიც“ ენახა...

ხალხმა მშვენივრად იცის, რა მიზანი აქვს რადიოქსელის არაფრისმთქმელ გადმოცემებს ცენტრებში, მეტროპოლიტენის ესკალატორებზე და ა.შ. ეს ქართველი ერის ფსიქიკური ჰენოციდია, რის შესახებ თქვენც მშვენივრად იცით, პატივცემულო მკითხველო. რაც შეეხება ამერიკელ სტუმარს, მისი იმედი ნუ გექნებათ, ჩემო კეთილო ხალხო, იმანაც მშვენივრად იცის, რომ აქ რომ გამორთონ ეს „დინამიკი“, — ამერიკაში ჩაირთვება იგი. არ აწყობს! (უბრალო ილუსტრაცია წინა გვერდზეა).

приобрести ее и ознакомиться. Если бы Я стремился к деньгам и обеспеченной жизни, то жил бы в Германии и никогда не возвратился в Грузию. Но чувство долга перед родиной побудило меня это сделать.

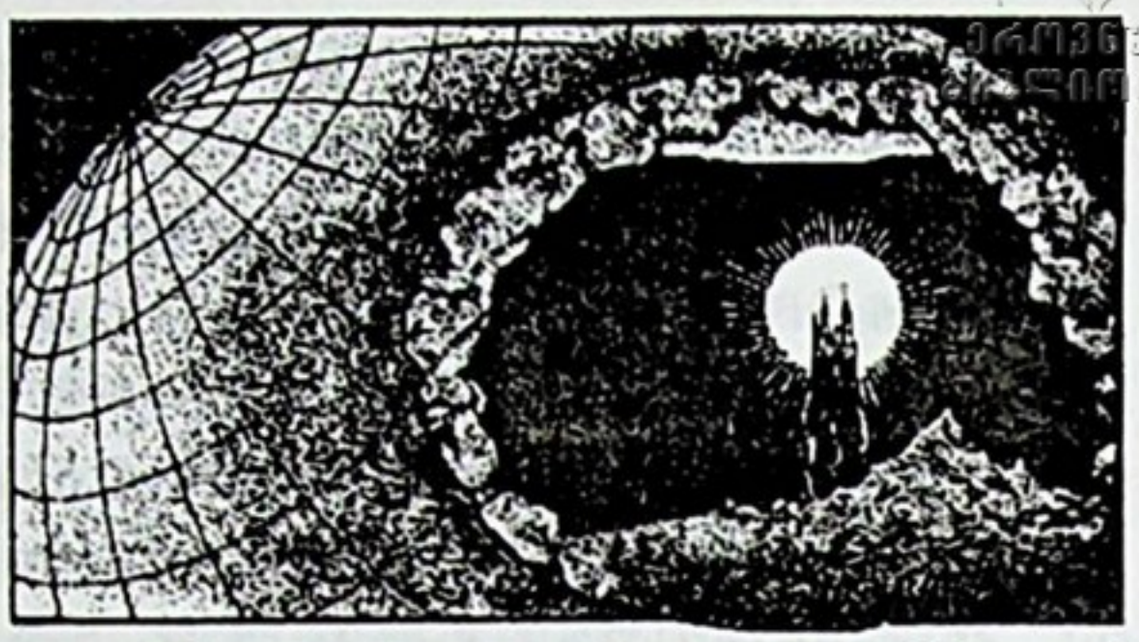

"Qуекана", т.е. подземелье под Грузией

Так что же нынче у нас происходит, почему замерла жизнь? Потому что в Грузии слышен **какой-то сигнал!**

Как-то вечером Я попросил супругу поставить на электроплитку чайник, а сам в ожидании предался думам.

Удивительным представлялось то, что сигнал слышится как бы с одной стороны, но с какой – с правой, с левой, сверху или снизу, установить не удается. Любопытства ради Я крепко зажал уши ладонями, но искусственная тишина не приглушала сигнала. "Ля" второй октавы слышалось даже как-то явственнее. Исходя из этого, Я предположил, что это сверхзвук, в связи с чем и звучит у основания мозга.

Прошу взглянуть на иллюстрацию *(выше)*. Земля на ней видна в разрезе. Там, в подземном ареале, вместе с массой горячей черной воды скапливается темное поле. Вода затопила и некий город. Так выглядит пространство под Грузией сегодня. Исходя из этого, можно предположить, что сигнал идет именно из этой глубины. Если это так, выбивающийся оттуда звук в ближайшем будущем усилится, и не исключено, что его будут слышать многие.

Стало быть, решил Я в ту пору, звук издается "qуэканой", т.е. подземным пространством! "Почему ты так думаешь?" – спросила меня супруга. "Потому что залившая подземное пространство вода очень сильно согрелась и чуть ли не доходит до кипения. Когда вода достигает степени кипения, то, если она заключена в какой-то закрытый сосуд, из него исходит тревожный, как бы стонущий звук. Если к нему внимательно прислушаться, в душе возникнет некое чувство жалости, щемящее ощущение. По мере согревания воды жалобный звук усиливается. Думаю, аналогичный процесс происходит ныне внизу, в qуэкане" *(тут латинская буква "q")*. Супруга внимательно слушала меня.

მოკლედ, რა ვქნათ?..

ამ შეკითხვის პასუხები წინამდებარე წიგნშია თავმოყრილი. მე იგი გამდიდრების მიზნით არ დამიწერია. როგორმე უნდა შეიძინოთ და გაეცნოთ. ბევრი ფული და უზრუნველყოფილი ცხოვრება რომ მდომოდა, დასავლეთ გერმანიაში ვცხოვრობდი და არც არასოდეს დავბრუნდებოდი შინ. დიახ, სამშობლოს წინაშე როგორიღაცა ვალდებულებამ ჩამომიყვანა უკან.

მაშასადამე, რა ხდება დღეს თბილისში, რატომ ჩერდება ცხოვრება? იმიტომ, რომ **საქართველოში როგორიღაცა სიგნალი ისმის!** ვაგრძელებ ამ საკითხზე მსჯელობას...

••••

საღამოს მეუღლეს ვთხოვე ჩაიდანი შემოედგა ელექტროქურაზე. მე კი კვლავაც ფიქრებს მივუნდე.

ერთი რა არის საოცარი, რომ ეს სიგნალი გვესმის გაურკვეველი მხრიდან და ვერაფრით დავადგინეთ – მარჯვნივაა იგი, მარცხნივ, ზემოთ თუ ქვემოთ. ერთ საღამოს დავინტერესდი და ყურებზე ხელის მტევნები მივიფარე მაგრად, მაინტერესებდა, დაახშობს თუ არა ხელოვნური სიჩუმე ამ ბგერას. მაგრამ არა, მეორე ოქტავის „ლა“ ამ შემთხვევაში უფრო უკეთ მესმოდა. აქედან გამომდინარე კი დავადგინე, რომ იგი ზებგერაა, რის გამოც ტვინის ფუძესთან ისმის.

გთხოვთ დახედოთ ილუსტრაციას (თქვენგან მარცხნივ). დედამიწა მოჩანს ჭრილში. იქ, შიგნით, მიწისქვეშა არეალში ცხელი წყლის შავ მასასთან ერთად დაგროვილია მუქი ფერის ველი. წყალს როგორიღაცა ქალაქიც დაუძირავს... ასე გამოიყურება საქართველოს ქვეშ არსებული სივრცე დღეს. აქედან გამომდინარე კი სავარაუდოა, რომ ეს სიგნალი ამ სიღრმიდანაც ისმოდეს. თუ ეს ასეა, იქიდან გამოსული ბგერა უახლოეს მომავალში გაძლიერდება და სავარაუდოა ყველამ გაიგონოს იგი.

მორჩა, იმ ხანებში გადავწყვიტე, რომ ამ სიგნალს „ქუეყანა“, ე.ი, ჩვენი მიწისქვეშეთი გამოსცემს! „რატომ ფიქრობ ასე?“ – მკითხა მეუღლემ. – იმიტომ, რომ „ქუეყანაში“ ჩამდგარი წყალი ძლიერ გაცხელდა, აღუღებამდეა. როდესაც წყალი დუღილს აღწევს, თუ წყლის მასა როგორიღაცა დახურულ ჭურჭელშია მოქცეული, გამოსცემს შეწუხებულ ხმას, თითქოს კვნესის. კარგად რომ დააკვირდეთ მის ხმას, შეგეცოდებათ. რაც უფრო ნელ-ნელა ცხელდება წყალი, მით უფრო ძლიერია წყლის მოთქმაც. ვფიქრობ, ანალოგიური რამ უნდა ხდებოდეს დღეს ამ მხრივ დაბლა, „ქუეყანაშიც“. მეუღლე ყურადღებით მისმენდა.

Вода на электроплитке согрелась, и чайник стал шуметь. "Слышишь? – обратился Я к супруге. – При определенной температуре в сосуде вода начинает шуметь. В "qуэкане" она вот-вот закипит. Можно ли исключить, что именно она и издает определенный сигнал?" Супруга опять внимательно слушала меня.

После ужина Я подсел к своему компьютеру и зафиксировал этот факт для следующего тома этой книги. Моя супруга же раскрыла Библию, и... не знаю, по какому Господнему соизволению, вдруг взгляд ее упал на изречение из Ветхого завета, по которому "**ночь издает глас, в коем не все разберутся, хотя глас сей многими будет услышан**" *(см. Эзра – III, 5-7, Издание Грузинской патриархии на груз. языке. 1989, стр. 937).*

Теперь уже возникла необходимость переместиться в другие страны, чтобы понаблюдать – слышится ли и там странный сигнал. Достаточно было бы переночевать одну ночь за границей, где-нибудь в тихой гостинице, чтобы установить – слышится ли и там несносный тоненький звук. Но отсутствие финансов, как всегда, стало тормозом для изучения этого интересного явления. Найдется ли еще какая-нибудь страна, в которой оставили бы без внимания эту глобальную проблему.

Как-то меня позвал сосед: "Гиви, тебе звонят из Америки!" Оказывается, одну из моих приятельниц, Нуну Киквидзе одолел приступ ностальгии, и она позвонила из Нью-Йорка. Мы побеседовали о том, о сем, а потом Я рассказал ей о странных сигналах. И не успел пожаловаться на безденежье, как она тотчас обещала свозить меня в Турцию. И в самом деле, осенью 1998 года мы были в Стамбуле. Главной целью нашей поездки было установление параметров этого странного сигнала. Несколько дней мы провели в Стамбуле, а потом отправились в западную часть Турции. Как ни удивительно, но "ля" второй октавы звучит и в ряде крупных городов Турции! Поразительно. Так что же, по-прежнему приписывать этот звук нашему подземелью? Или и здесь смонтирована американская телефонная система? Мне кажется, эта тема в ближайшем будущем примет глобальный характер и, Я думаю, будет обсуждаться в международном масштабе.

Когда Я высказался по этому вопросу в грузинской прессе, в редакции раздалось множество звонков.

Предлагаю одно из поступивших писем:

ელექტროქურაზე დადგმული წყალი გაცხელებულიყო. ჩემდა გასაკვირად ჩაიდანმა სწორედ ამ მომენტში დაიწყო სისინი: „აი, დააკვირდი“, – მივმართე მეუღლეს, – „როდესაც წყალი ჭურჭელშია და როგორიღაცა ტემპერატურას მიაღწევს, – სისინს იწყებს! „ქუეყანაში“ წყლის მასამ დულილს მიაღწია. რატომ გამოვრიცხოთ, რომ იგი გამოსცემს ამ უცნაურ სიგნალს“. იგი კვლავაც ყურადღებით მისმენდა.

მცირედ რომ ვივახშმეთ, მე ჩემს კომპუტერს მივუჯექი და ეს ფაქტი დავაფიქსირე წიგნის შემდეგი ტომისათვის. ჩემმა მეუღლემ კი ბიბლია გადაშალა და... რა ვიცი, რა ღვთის ნება აღსრულდა იმ საღამოს, უცაბედად ეს ფრაზა იპოვა წმინდა წიგნში: „ძველი აღთქმა“ გვაუწყებს, რომ ბოლოჟამში რაღაც **„ხმას გამოსცემს ღმე, რასაც ბევრი ვერ მიხვდება, თუმცა მის ხმას ბევრი გაიგონებს“** (იხილეთ ბიბლია, მესამე ეზრა; 5-7. საქართველოს საპატრიარქოს გამოცემა, 1989, გვ. 937).

ამ შემთხვევაში უკვე საჭირო შეიქმნა სხვადასხვა სახელმწიფოში გადაადგილება, რათა იქიდანაც დავაკვირდე, ისმის თუ არა მათთან ეს უცნაური სიგნალი. ერთი ღამის გათენებაც კი საკმარისი იქნებოდა საზღვარგარეთ, სადმე, წყნარ სასტუმროში, რათა დამედგინა, ისმის თუ არა იქ ეს ფრიად აუტანელი წვრილი ხმა. აქაც ისევ და ისევ უფინანსობა აღმოჩნდა ამ უაღრესად საინტერესო საკითხის შესწავლის მუხრუჭი. არადა მიჩვენეთ სახელმწიფო, სადაც უყურადღებოდ მიატოვებდნენ ამ მართლაც რომ გლობალურ პრობლემას.

ერთ დღეს მეზობელი მეძახის: „გივი, ამერიკიდან გირეკავენო“! თურმე ჩემი ერთ-ერთი მეგობარი – ქალბატონი **ნუნუ კიკვიძე** ნოსტალგიამ შეიპყრო და ნიუ-იორკიდან გვირეკავს. ჯერ სხვადასხვა საკითხებზე ვისაუბრეთ, ხოლო შემდეგ ამ უჩვეულო სიგნალის ამბავი შევატყობინე. მოვიჩივლე თუ არა უფინანსობა, იმავე წუთს დამპირდა – მე ჩამოგიყვანო თურქეთში. მართლაც, 1998 წლის შემოდგომაზე სტამბულში ჩავედით. ჩვენი გამგზავრების მთავარი მიზანი – ამ უცნაური ბგერის პარამეტრების დადგენა გახლდათ. ჯერ რამდენიმე დღით სტამბულში შევჩერდით, ხოლო შემდეგ გადავინაცვლეთ თურქეთის დასავლეთით. რა საოცარია და, მეორე ოქტავის „ლა“-ბგერა თურქეთის რამდენიმე ცენტრალურ ქალაქშიც წივის! საოცარია. ახლა რაღა ვთქვათ, კვლავაც „ქუეყანას“ მიგაწეროთ ეს ფაქტი თუ, იქაც ამერიკული სატელეფონო სისტემაა დამონტაჟებული... მაშასადამე, ჩემი აზრით, ეს თემა უახლოეს მომავალში გლობალურ სახეს მიიღებს და მეფიქრება, რომ იგი საერთაშორისო მასშტაბებისა გახდება.

როდესაც ეს საკითხი პრესაში გამოვაქვეყნე, მრავალმა დარეკა რედაქციაში. გთავაზობთ ერთ-ერთი მოქალაქის წერილს:

Господину Гиви Алазнис'Пирели!

Батоно Гиви, этим письмом вас беспокоит Юрий Асламазишвили, автор скульптуры "Цикара". В прошлом году Я прочел в газете "Асавал-дасавали" ваше сообщение о рассеянном в природе некоем свистящем звуке. Говоря по правде, Я и сам в течение четырех лет слышу свистящий звук различной частоты, то сильнее, то слабее. Ко мне этот звук доносится с расстояния 10-8 метров.

Я обращался к врачам. Органы слуха у меня не поражены, в головном мозгу никаких нарушений нет. Сделал просвечивание. Обратился к священнику, который сказал: "Это тебя мучает сатана"! Психиатр высказал некоторые подозрения и приписал мое состояние шизофрении. Не могли ли бы вы мне что-нибудь посоветовать? В Сагареджо, где Я живу, этот звук сильно слышится постоянно.

С уважением,
Юрий Асламазишвили

город Сагареджо

••••

Вот, уважаемые читатели, реальное подтверждение того, что раздающийся тонкий сверхзвук слышат и другие. Мне звонили и по телефону и соглашались, что все это – правда! Для ознакомления Я все-таки предоставил это письменное свидетельство. Но что нужно загодя предусматривать? Если бы этот человек случайно не прочел мою газетную публикацию, в один прекрасный день его психика могла подвергнуться серьезной опасности, поскольку, как явствует из его собственного письма, этого нормального человека признали ненормальным и священник, и психиатр, не разобравшись – о чем же он им рассказал.

(სტილი დაცულია)

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ბატონ გივი ალაზნისპირელს!

ბატონო გივი, ამ ბარათით იური ასლამაზიშვილი გაწუხებთ, ჭანდაკება „წიქარას“ ავტორი. შარშან „ასავალ-დასავალში“ წავიკითხე თქვენი წერილი ბუნებაში გაბნეული სისინის მაგვარ ხმაზედ. სწორე გითხრათ, მე ეს ხმა სისინის მსგავსი მესმის 4 წლის განმავლობაში სხვადასხვა სიხშირით, ხან ძლიერი, ხან — სუსტი. ჩემგან 10-8 მეტრის დაცილებით შემოდის ჩემში ეს ხმა.

ადრე ექიმებს მივაკითხე. სმენითი ორგანოები დაზიანებული არა მაქვს; თავის ტვინში არავითარი დარღვევა არა მაქვს; სურათიც გადავიღე... ღვდელმა მითხრა — „სატანა გაწვალებსო“! ფსიქიატრმა საეჭვოდ ჩათვალა და ჩემი მდგომარეობა შიზოფრენიას მიაწერა. გთხოვთ, იქნებ რაიმე მირჩიოთ. საგარეჯოში (იქიდან ვარ) ძალიან მესმის ეს ხმა მუდმივად.

პატივისცემით,
იური ასლამაზიშვილი

ქალაქი საგარეჯო

••••

აი, პატივცემულო მკითხველო, რეალური ფაქტი იმისა, რომ ეს წვრილი ზებგერა ესმით სხვებსაც. ტელეფონითაც გვირეკავდნენ და გვითანხმებოდნენ, რომ ასეთი რამ — სინამდვილეა! მაგრამ რატომღაც ეს წერილობითი არგუმენტი უფრო შემოგთავაზეთ გასაცნობად. ახლა, რა უნდა გავითვალისწინოთ აქ: ამ უცხო კაცს რომ ჩვენი საგაზეთო პუბლიკაცია არ წაეკითხა შემთხვევით, მოსალოდნელია ერთ დღეს სრულიად საფრთხის წინაშე აღმოჩენილიყო მისი ფსიქიკა, რადგან, როგორც მისივე ბარათით ვიგებთ, ეს ნორმალური ადამიანი არანორმალურად აღიარეს მღვდელმაც და ფსიქიატრმაც, რამეთუ ვერ გაიგეს — რა თქვა მან.

Завершу этот вопрос в виде вывода...

Так или иначе, в Грузии слышен какой-то сигнал! Улавливается он и в другой стране мира – Турции. Это то, что удалось установить на сегодня. Звук до такой степени тих, что если даже для проверки этого факта будет составлена специальная комиссия, она может не воспринять его и не поверить в его наличие. Между тем в запредельном пространстве "ля" второй октавы раздается и по сей день.

Я приписал этот странный звук процессам в подземной пустоте, но не исключаю и того, что распространяющийся невыносимый звуковой фон обусловлен переутомлением пространства, поскольку в мире сейчас действует великое множество передатчиков – телеканалы, радиоканалы, скорая медицинская помощь, пожарная охрана и другие введенные для вызова служб необходимого специального назначения частоты, перегружающие пространство. Ко всему этому прибавляются еще и международные телефонные передатчики, частоты контактной связи пейджера, полиции, служб обороны, безопасности, авиации, навигации, правительственные и частные... Да, это все неплохо и даже необходимо для лучшей жизни, но сколько может выдержать невидимое пространство...

Появилось и странное соображение о том, что будто бы сверхзвук вызывается специально пропускаемым под землю мощным электрозарядом, преследующим цель сознательного лишения жизнеспособности питевой воды, что подавляет человеческие организмы. При прикосновении к водопроводному крану улавливается, как и в нас перераспределяется напряжение в малых количествах, что в общем-то положительно действует на нервную систему и сильно развивает ее.

Недавно меня позвал сосед: "Гиви, тебе звонят по телефону"! Оказалось, это тбилисский представитель одной из крупных российско-американских телекомпаний. Компания высказала желание взять у меня интервью. В качестве главной предлагалась тема "Современное политическое положение и землетрясения".

Мы условились о времени встречи.

ყველაზე დიდი საშიშროება

მე ახლა დასკვნის სახეს მივცემ ამ საკითხს...

ასეა თუ ისე, საქართველოში როგორიღაცა სიგნალი ისმის! ეს ზებგერა ისმის სხვა სახელმწიფოშიც – თურქეთში. ეს, რაც გადამოწმდა დღემდე. იმდენად ჩუმად წივის ეს ბგერა, რომ საერთაშორისო კომისიაც რომ შეიქმნას ამ ფაქტის გადამოწმების მიზნით, მოსალოდნელია ვერ გაიგონ ეს ხმა და არ დაიჯერონ. არადა მიღმიერ სივრცეში მეორე ოქტავის „ლა“ ბგერა სისინებს დღესაც.

ერთ შემთხვევაში მიწისქვეშა სამყაროს მივაწერე ეს უცნაური ბგერა. მაგრამ არ გამოვრიცხავ იმასაც, რომ ირგვლივეთში გავრცელებული ეს აუტანელი ფონი განაპირობა სივრცის გადაღლამ, რამეთუ უამრავი გადამცემი მოქმედებს დღეს მსოფლიოში – ტელეარხები, რადიოარხები, სასწრაფო-სამედიცინო დახმარება, სახანძრო და სხვა აუცილებელი დანიშნულების მქონე დახმარების გამოძახებისათვის არსებული რხევები, რითაც ალბათ მიღმიერი სივრცე გადაიტვირთა. ამას ემატება კავშირგაბმულობის მსოფლიო-სატელეფონო გადამცემები – პეიჯერის, პოლიციის, სამხედროების, უშიშროების, ავიაციის, ნავიგაციის, სამთავრობო და კერძო საკონტაქტო გადამცემების რხევები... კი ბატონო, ეს ყველაფერი თითქოს კარგია და უკეთ ცხოვრებისათვის აუცილებელიც, მაგრამ გიფიქრიათ? განა რამდენს აიტანს თვალით უხილავი სივრცე...

გაჩნდა ასეთი უცნაური მოსაზრებაც, რომ ამ ზე-ხმას ბადებს მიწაში სპეციალურად გაშვებული მაღალი ელექტრომუხტი სასმელი წყლის სიცოცხლის უნარიანობის შეგნებით მოკვდინების მიზნით, რაც ამონავებს ადამიანის ორგანიზმს (!). არადა ონკანთან შეხებისას მილიდან სხეულში გადმონაწილდება ძაბვა მცირე ოდენობით, რაც ფრიად დადებითად მოქმედებს ნერვულ სისტემაზე და ძალზედ ანვითარებს მას.

ამას წინათ მეზობელი მეძახის: „გივი, ტელეფონთან გამოდი, გირეკავენო“. გავედი. გამესაუბრა რუსეთ-ამერიკის ერთ-ერთი დიდი ტელეკომპანიის წარმომადგენელი თბილისში. გამოთქვეს სურვილი, ინტერვიუ ჩაეწერათ ჩემთან. მათი თქმით, ჩვენი საუბრის მთავარი თემა იქნებოდა „თანამედროვე პოლიტიკური მდგომარეობა და მიწისძვრები“.

დავთქვით შეხვედრის დროც.

Сейчас мне хочется и в этой книге поделиться своими соображениями по одному из поставленных тогда вопросов: "Возможно ли допустить, что землетрясения вызываются политическим положением?" – Безусловно! Но слово "землетрясение" звучит даже легковеснее, чем то, что может последовать за проводящейся ныне политикой. Природа готовит нам такой конец, который трудно даже вообразить. Но почему? – удивятся политики. Из-за проводимой ими самими линии! Т.е. они не верят в существование запредельного мира, так как не видят его. Но это еще простительно... Приглядитесь внимательно: языческая религия утверждает, что духовный мир существует; легенды и мифы говорят, что духовный мир существует; буддистские мыслители напоминают, что духовный мир существует; древнеиндийские Веды настаивают, что мир душ существует; Ветхий завет сообщает, что мир душ существует; Новый завет учит, что мир духа существует; такого же мнения придерживаются ислам, даосизм, учения шумеров, вавилонян, аккадцев, этрусков, древнегрузинские верования... *(Нелегко перечислить все убежденные в этом ответвления религий).* Так что, если и сохранились еще серьезные, крупные книги, во всех них во весь голос утверждается, что запредельный мир существует! Существует!! Существует!!! Тем не менее политики не верят в наличие царства душ и решаются сами править миром. Осталось немного подождать, и мы все убедимся, каков результат незадачливых и беспомощных программ "больших" политиков. Землетрясения!? Хорошо бы, чтоб назревающий процесс, вызываемый и нагнетаемый нынешним политическим положением, ограничился только ими. Избыток лжи оставляет свой след, и в мире скапливается масса не поддающихся учету отрицательных флюидов, называемых эзотериками "великой ночью". Процесс этот начался не вчера.

"Нам надлежит подчиняться Дао, неповиновение ему влечет за собой несчастья"![1] – говорит автор гениального творения, основоположник приемлемого для меня кредо – Лао-цзы *("Дао Дзе-Цзынь", комментарий переводчика, первое издание на груз. языке, стр. 88).*

Короче, в тот день телеинтервьюеры спросили меня: "Как вы думаете, могут ли современные политические программы вызывать землетрясения?" – Безусловно! Согласен, определенный

---

1. Дао – высший разум, или абсолютный вакуум.

დღეს მსურს ამ წიგნითაც გაუწყოთ ჩემი მოსაზრება მათ ერთ-ერთ კითხვაზე: „არის თუ არა დასაშვები, მიწისძვრა გამოიწვიოს პოლიტიკურმა მდგომარეობამ?“ – რა თქმა უნდა! მაგრამ სიტყვა „მიწისძვრა“ კიდევ უფრო მსუბუქად ჟღერს, ვიდრე რომ თანამედროვე პოლიტიკა მოიმკის. წარმოდგენაც კი საშინელებაა, ისეთ ბოლოს გვიმზადებს ბუნება. რატომ? – გაუკვირდებათ პოლიტიკოსებს. – მათივე პოლიტიკის გამო! ანუ მათ არ სწამთ მიღმიერი სამყაროს არსებობა, რადგან ვერ ხედავენ მას. მაგრამ ეს კიდევ ეპატიებათ... კარგად დაუკვირდით: წარმართული სარწმუნოება შეგვახსენებს, რომ სულთა სამყარო არსებობს; ლეგენდები და მითები ამბობენ, რომ სულიერი სამყარო არსებობს; ბუდისტური აზროვნება გვამცნობს, რომ სულიერი სამყარო არსებობს; ძველინდური ვედებიც მთელი სერიოზულობით ღაღადებენ, რომ სულთა სამყარო არსებობს; „ძველი აღთქმა“ ამბობს, რომ სულთა სამყარო არსებობს; „ახალი აღთქმაც“ გვასწავლის, რომ სულთა სამყარო არსებობს; ასეთივე აზრისაა ისლამის რელიგია, დაოსიზმის, შუმერთა, ბაბილონელთა, აქადელთა, ეტრუსკების, ძველქართული სწავლება... (რთულია რელიგიის ყველა განშტოების ჩამოთვლა). მაშასადამე, თუ სადმე სერიოზული და დიდი წიგნი შემორჩენილა, ყველგან ერთი და იგივეა ნათქვამი, რომ მიღმიერი სამყარო არსებობს! არსებობს!! არსებობს!!! მიუხედავად ამ ყველაფრისა, პოლიტიკოსებს არ სწამთ სულიერი სამყაროს არსებობა და გადაუწყვეტიათ თვითონ მართონ მსოფლიო. ცოტაც უნდა დავიცადოთ და ყველა ერთად დავრწმუნდებით, როგორი შედეგი ექნება „დიდი“ პოლიტიკოსების საცოდავსა და უმწეო პროგრამებს. მიწისძვრაო!? ფრიად სასურველია მხოლოდ მიწისძვრით შემოიფარგლოს ის მოსალოდნელი პროცესი, რასაც თანამედროვე პოლიტიკური მდგომარეობა გამოიწვევს. ანუ, ამდენმა სიცრუემ თავის კვალი დატოვა და სამყაროში დააგროვა ენით უთქმელი ოდენობით უარყოფითი ფლუიდი, რომელსაც ეზოთერიკოსების თქმით „დიდი ღამე“ ეწოდება. ეს პროცესი გუშინ არ დაწყებულა.

••••

„ჩვენ გვმართებს დაოს მორჩილება, რის დარღვევასაც უბედურება მოაქვს!“[1] ამბობს გენიალური ქმნილების ავტორი, ჩემთვის ფრიად მისაღები კრედოს ფუძემდებელი – ლაო-ძი... („დაო დე ძინი“, იხ., მთარგმნელის კომენტარები, პირველი ქართული გამოცემის 88-ე გვ.).

---

1. „დაო“ – უზენაესი გონია, იგივე აბსოლუტური ვაკუუმი.

процент землетрясений вызывается клокочущей под землей кипящей лавой, мечущейся в недрах в поисках выхода, но известно множество случаев, когда вблизи происшедшего землетрясения нет никаких признаков лавы. Эзотерическая мысль объясняет эти землетрясения следующим образом...

Допустим, что одна из политических программ какого-то государства намеревается привести народ в сонное состояние. Цель вроде бы непонятная... Но напрашивается предположение, что одурманивание населения путем добавления в питьевую воду снотворных средств способствует продаже достояния этого населения таким образом, что оно не проявит никакой реакции и не выскажет претензий. Тем временем зарубежным проходимцам продается все – озера, реки, горы, аэропорты, крупные магазины, проспекты *(с небольшими торговыми точками)*, гигантские предприятия, натуральные лечебные воды, больницы, поликлиники, дома отдыха и т.д. Казалось бы, что плохого, если за всем этим приглядит и восстановит, вернет к жизни хотя бы представитель другой страны. Но, позвольте, оказывается, этот вопрос по-своему решает природа, и ей представляется, что допустимо продать любой аэропорт или магазин, но тому, кто может его купить. Неплохо! И мы, эзотерики, согласны похвалить чей бы то ни было мужественный поступок. Но присмотритесь к тому, что происходит: в питьевую воду людям, которым все это принадлежит, добавляют одурманивающие химические средства, из-за чего ослабевает оборонный иммунитет государства, поскольку все в нем пребывают в состоянии дремоты. И вот это-то природа оценивает особым образом. Запредельный мир, в частности, считает, что в том регионе Земли, где слепые политики совершают подобные греховные действия, складываются недопустимые для гармонии природы нормы, и сам принимается за волевое перераспределение белого поля там, где народ отключили от поля мира сего. Заметим, что имеет место и обыкновенный физический процесс, когда некая пустота должна чем-то заполниться. Т.е. взамен отключения людей от поля мира сего, обусловливающего "первое" зрение, включается процесс возмещения, заполнения, нагнетания, переполнения их полем белым, исходящим из запредельного, духовного мира, в связи с чем интенсивнее развивается "второе" зрение угнетенного народа. И вот, у нас оживилась пропаганда вопросов, связанных с духовным миром.

მოკლედ, იმ დღეს ტელეინტერვიუში მკითხეს: „დასაშვებია თუ არა მიწისძვრა გამოიწვიოს თანამედროვე პოლიტიკურმა პროგრამებმა?“ — რასაკვირველია! გეთანხმებით, მიწისძვრების გარკვეულ პროცენტს იწვევს მიწიდან ამოსასვლელი ადუღებული ლავაც, რომელიც წვალობს მის ამოხეთქვამდე, მაგრამ უამრავი შემთხვევა ვიცით ისეთი, როდესაც მომხდარა მიწისძვრა, მაგრამ მის სიახლოვეს არსად ამოსულა ლავა. ამ შემთხვევას ეზოთერული სამყარო განიხილავს ასე...

დავუშვათ ერთ-ერთი პოლიტიკური პროგრამა ითვალისწინებს რომელიღაცა სახელმწიფოსა და ერის დროებით მიძინებას. მიზანი თითქოს გაურკვეველია... მაგრამ აქ უნდა ვივარაუდოთ, რომ ხალხის მიძინება სასმელ წყალში ჩუმად ჩარეული საძილე საშუალებებით ხელს შეუწყობს ამავე ხალხის ქონების ისე გაყიდვას, რომ მასებს არ ექნებათ არავითარი რეაქცია ან პრეტენზია. ამ დროს, უცხოელ ურჯულოებზე იყიდება ყველაფერი — ტბები, მდინარეები, მთები, აეროპორტები, დიდი მაღაზიები, გამზირები (წვრილ-წვრილი მაღაზიებით), გიგანტი საწარმოები, ბუნებრივი სამკურნალო წყლები, საავადმყოფოები, კლინიკები, დასასვენებელი სახლები და ა.შ. ერთი შეხედვით, რა არის აქ ცუდი, თუ ამ ყველაფერს უცხო სახელმწიფოს მოქალაქე მაინც მიხედავს და აალორძინებს... მაგრამ მოიცათ, თურმე თავისებურად წყვეტს ამ საკითხს ბუნება და მას მიაჩნია, რომ დასაშვებია ნებისმიერი აეროპორტისა თუ მაღაზიის გაყიდვა, ოღონდ იყიდოს მან, ვისაც ეს შეუძლია. რა არის აქ ცუდი, რამეთუ ეზოთერიკოსებიც თანახმა ვართ ვინმეს ვაუკაცური საქციელი შევაქოთ. მაგრამ ნახეთ რა ხდება: ხალხს, ვისიც არის ეს დოვლათი, სასმელ წყალში ურევენ გამაბრუებელ ქიმიურ საშუალებას, რის გამოც ამავე სახელმწიფოს თავდაცვის იმუნიტეტი ქვეითდება, რამეთუ დღეს სანახევროდ ძინავს ყველას. ჰოო, აი, ამას კი სხვარიგად აფასებს ბუნება და კერძოდ, მიღმიერ სამყაროს მიაჩნია, რომ დედამიწის იმ რომელიმე რეგიონში, სადაც ასეთი ცოდვა ტრიალებს ბრმა პოლიტიკოსების გამო, ადგილი აქვს ბუნების ჰარმონიისათვის დაუშვებელ ნორმებს და იწყებს თეთრი ველის უხვად გადანაწილებას იქ, სადაც ხალხი გათიშულია ამასოფლის ველისაგან. დავაკვირდეთ, ადგილი აქვს ჩვეულებრივ ფიზიკურ პროცესს, როდესაც ცარიელი რაღაც — სხვა რაიმეთი უნდა შეივსოს. ე.ი, ხალხის გამოფიტვას ამასოფლის ველისაგან, რომელიც „პირველი“ მხედველობის მიზეზია, სანაცვლოდ ახასიათებს თეთრი ველით შევსება, ამოვსება, გადავსება, ანაზღაურება, რომელიც თურმე მიღმიერ, წმიდა სამყაროს ეკუთვნის და ამიტომ უკეთ ვითარდება დაჩაგრული ხალხის „მეორე“ მხედველობა.

Мы подошли к главному...

Сегодня в Грузии *(и, наверное, на всем Востоке)* слышится странный сигнал. И какой смысл отрицать, что разрабатывается некая невнятная и слепая политическая программа, выпекаемая беззастенчивыми западными политиками с целью "упорядочения" мира. Что ж, поглядим, мы убедимся сами, как весь мир будет приведен к такому порядку! Бездумная игра с полем мира может, однако, способствовать накоплению в ближайшее время заряда такой огромной силы, который станет причиной не только землетрясений. Повторяю: фактически подобные землетрясения обусловливаются искусственно созданным политиками положением в той или иной стране. Метафизическое поле на какое-то время можно исторгнуть, изгнать из Грузии, из Армении или из какой-либо иной страны, знанием о чем располагают политики, но **искусственно перенесенное и выжатое поле имеет не учитываемое ими свойство и обыкновение неожиданно, внезапно и моментально возвращаться, чему сопутствует возмущение и колебание материи. Вот чем вызываются землетрясения!** Между прочим, и здесь порой действует закон парадокса. К примеру: из Грузии заимствовано и выведено необходимое для нормального мышления поле. В связи с этим наш мозг погрузился в состояние дремоты и никак не может решить – что ему необходимо! Поэтому возможно, что кто-то скопит огромное количество денег, но не сумеет осознать – на что следует употребить эти несметные суммы. Мысль затруднена, отягченный мозг действует не точно, не способствуя принятию правильных решений – даже в вопросе применения денег. И бизнес ограничивается только примитивным "купи-продай"! Некоторые доходят до такой неосмотрительности, что просто теряют вложенные в какое-то неосновательное дело суммы. Теряют – стало быть, действуют непродуманно; если действуют непродуманно, – теряют; и чем непродуманнее, тем больше потерь; теряя же все, впадают в неподвижность! И вот тут-то вступает в действие один из величайших законов природы – "склонность белого к неподвижности"! И наш народ исполнился белого поля. Почему? Вот именно! Из-за почти совсем приостановившегося течения жизни, поскольку и это своего рода неподвижность. Западные политики вроде бы уловили и осознали процесс и всеми силами пытаются какими-то сигналами изгнать это духовное благо с Востока, где оно скопилось

და აკი იმატა ჩვენში სულიერ სამყაროსთან დაკავშირებული საკითხების პროპაგანდამ.

მოვედით მთავართან...

დღეს, საქართველოში (და ალბათ სრულიად აღმოსავლეთში) როგორიღაცა სიგნალი ისმის. რატომ გამოვრიცხოთ, რომ მიმდინარეობს გაურკვეველი და ბრმა პოლიტიკური პროგრამა, რომელიც ისევ და ისევ დასავლეთის ურწმუნო პოლიტიკოსების მიერ არის შეთითხნილი მსოფლიოს „მოწესრიგების“ მიზნით. თუ არადა, აგერ ვიქნებით ყველა და ვნახავთ, როგორ მოაწესრიგებენ მსოფლიოს. ამგვარად, წუთისოფლის ველებთან უაზრო თამაშმა მოსალოდნელია უახლოეს მომავალში დააგროვოს დიდი მუხტი, რაც მიზეზი აღმოჩნდება არა მხოლოდ მიწისძვრისა. ვიმეორებ: ფაქტიურად, ასეთ მიწისძვრას განაპირობებს პოლიტიკოსების მიერ შექმნილი ხელოვნური მდგომარეობა დედამიწის ამა თუ იმ რეგიონში. სამყაროს მეტაფიზიკური ველი რაღაც დროით შეიძლება განვდევნოთ საქართველოდან, ან სომხეთიდან, ან სხვა რომელიმე სახელმწიფოდან და ამისი ცოდნა აქვთ მიცემული პოლიტიკოსებს, მაგრამ იმდენი ვეღარ გაიაზრეს, რომ **ხელოვნურად გადატანილმა და გაწოვილმა ველმა იცის უცაბედი, მომენტალური და მოულოდნელი დაბრუნება, რომელსაც მატერიის შეტორტმანება ახასიათებს. აი, რა იწვევს მიწისძვრას!** სხვათაშორის, ესეც პარადოქსის კანონით სრულდება. მაგალითად, საქართველოდან მოპარული და წაღებულია ამასოფლის აზროვნებისათვის აუცილებელი ველი. ამის გამო ჩვენმა ტვინმა მიიძინა და ვეღარ აზროვნებს გადაწყვიტოს, რა სურს! ამიტომ, დასაშვებია ვინმემ ბევრი ფულიც იშოვოს, მაგრამ აზრზე ვერ მოდის, რაში გამოიყენოს ეს თანხა, ვეღარ ფიქრობს, დამძიმდა ჩვენი ტვინის სწორი ფუნქცია, ვერ მივდივართ საღ გადაწყვეტილებამდე – როგორ გამოვიყენოთ ფული სწორად. და ბიზნესმენობა მხოლოდ და მხოლოდ „იყიდე-გაყიდე“-ში ვლინდება, ადვილია! ან ისეთ სისულელეს მოიმოქმედებს ადამიანი, რომ მეტწილ შემთხვევაში საქმეში ჩადებულ თანხას კარგავს. მაშასადამე, რადგან ვერ იფიქრა, – დაკარგა; რადგან დაკარგა, – ვეღარ იფიქრა; რადგან ვეღარ ფიქრობს, – კიდევ უფრო კარგავს; და რადგან ყველაფერს კარგავს, – იგი უძრაობას იძენს! და აი, აქ ამოქმედდა ბუნების ერთ-ერთი დიადი კანონი – „თეთრის მიდრეკილება უძრაობაში“! და ჩვენი ხალხი თეთრი ველით ამოივსო. რატომ? დიახ, თითქმის გაჩერებული ცხოვრების გამო, რამეთუ ესეც ერთგვარი უძრაობაა. დასავლეთის პოლიტიკოსები თითქოს მიხვდნენ ამას, მაგრამ ახლა კი სურთ სულის ეს ღირსება როგორიღაცა სიგნალით

24. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

во множестве. Зато в Америке и иже с ней сильно ощущается недостаток белого поля, и свойственная им агрессивность значительно возрастает. Наш народ даже и не подозревает – в сколь жалкое состояние впал ныне дух в капиталистическом обществе. Боже нас сохрани от того, что делается в этом плане в Америке и Англии. Что касается нас, то бизнесмены, которым и в голову не пришло в прошедшие годы ознакомиться с этой книгой, сейчас сидят и чуть не изучают ее. Почему? Потому что у них отняли деньги, их бизнес провалился, и они перешли в неподвижность. А это обусловило скопление множества белого поля вначале в каждом из нас, а затем в масштабах всего государства, и народ вспомнил некогда впавший в состояние сна эзотерический мир. И какому политическому лидеру под силу остановить сегодня этот процесс...

Лао-Цзы говорит *(по груз. изд. стр. 146):* **"Чтобы что-то сжать, предварительно следует расширить; чтобы ослабить, сперва необходимо усилить; чтобы что-то уничтожить, сперва нужно создать"; "неподвижность толчок к движению"**. Вот факт! Если внимательно присмотреться, Грузия переходит в полную неподвижность. Так что, поскольку на первом этапе мы впали в полную неподвижность, это подвело нас к великому движению, называемому "воскрешением Лазаря". Потому-то и утвердилась здесь сущность Лазаря, соответствующая началу, истоку мира. Но кто вник, что высказано в этой фразе? Многие и не подозревают – что может вызвать этот вопрос и причиной чего может стать тема Лазаря в ближайшем будущем. Большинство еще не в состоянии ни понять этого, ни поверить. Стало быть, всем нам пока еще недостает неподвижности. И когда мы перейдем в абсолютное бездействие, а это произойдет в дни появления антихриста, именно тогда начнется интенсивное движение, через 42 месяца. Старались нас сжать, – но мы расширились *(мыслью);* хотели ослабить нас, и – мы укрепились *(в терпении);* попытались нас уничтожить, но произошло нечто поразительное: на Земле пророс корень пророка Давида – род Багратиони! Спасибо Лао-Цзы за столь замечательные знания и выводы.

Так в чем же состоит самая большая опасность для Грузии...

Нельзя представлять дело так, что в мировой политической элите не осталось ни одного умного представителя. Так не бывает... В конце концов приблизится день, когда оставшиеся разумные

განდევნონ აღმოსავლეთიდან, რამეთუ ჩვენთან დაგროვდა იგი. ასეა, ამერიკას და მისთანებს კი დააკლდათ თეთრი ველი და ისედაც აგრესიულებს, კიდევ უფრო მეტი აგრესია დაემატათ. ჩვენი ხალხი აზრზე არ არის, რა საცოდავ დღეშია დღეს ჩავარდნილი კაპიტალისტური საზოგადოების საერთო სული. ღმერთმა გაცილოთ ყველას, რაც ამ მხრივ ამერიკაში და ინგლისში ხდება. რაც შეეხება ჩვენს ხალხს, ის ბიზნესმენებიც კი, რომლებსაც აზრად არ წამოსვლიათ გასულ წლებში ეს წიგნი გადაეკითხათ, დღეს სხედან და სწავლობენ ამ წიგნს. რატომ? იმიტომ, რომ ფული წაართვეს, ბიზნესი დაკარგეს და ისინიც უძრაობაში გადაიდნენ. ამან კი ბევრი თეთრი ველის მოგროვება განაპირობა ჯერ თვითოეულ ჩვენგანში, ხოლო შემდეგ სახელმწიფოებრივი მასშტაბით და ხალხმა ოდესღაც მიძინებული ეზოთერული სამყარო გაიხსენა. ვინ-რომელი პოლიტლიდერი შეაჩერებს დღეს ამ პროცესს...

ლაო-ძი ამბობს („დაო დე ძინი". გვ., 146): **„რაიმე რომ შევკუმშოთ, ჯერ უნდა გავაფართოვოთ; რაიმე რომ დავასუსტოთ, ჯერ უნდა გავაძლიეროთ; რაიმე რომ მოვსპოთ, ჯერ უნდა აღმოვაცენოთ"; „უძრაობაა მოძრაობის მიზეზი"**. აი, ფაქტი! დააკვირდით, საქართველო სრულიად უძრაობაში გადადის. ასე რომ, რადგან პირველ ეტაპზე დიდ უძრაობაში გადავედით, ამან მიგვიყვანა დიდ მოძრაობამდე, რასაც „ლაზარეს აღდგინება" ჰქვია. ამიტომ დაიბადა აქ ლაზარეს არსი, რომელიც სამყაროს დასაბამს უდრის. მაგრამ ვინ გაიგო, რა ითქვა ახლა ამ ფრაზით? თქვენ კიდევ ბევრმა არ იცით, რას გამოიწვევს ეს საკითხი და რისი მიზეზი გახდება ლაზარეს თემა უახლოეს მომავალში, ჯერ ვერ გაიგებთ, არც დაიჯერებთ... მაშასადამე, ჩვენ, ყველას კიდევ გვაკლია უძრაობა. და როდესაც აბსოლუტურ უმოქმედობაში გადავალთ, და ეს მოხდება ანტიქრისტეს ამოქმედების დღეებში, სწორედ მაშინ დაიწყება დიდი მოძრაობა — 42 თვის შემდეგ. ჩვენი შეკუმშვა სურდათ და, — გავფართოვდით (აზროვნებით); ჩვენი შესუსტება სურდათ და, — გავძლიერდით (მოთმინებით); ჩვენი მოსპობა სცადეს და მოხდა ფრიად გასაკვირი რამ: დედამიწაზე ბაგრატიონის მოდგმამ, — დავით წინასწარმეტყველის ფესვმა იფეთქა! მაშ, დიდება ლაო-ძის, ამ დიადი ცოდნისა და დასკვნებისათვის.

ახლა, რაში მდგომარეობს საქართველოს ყველაზე დიდი საშიშროება...

ისე არ უნდა გავიგოთ, რომ მსოფლიო პოლიტიკურ ელიტაში აღარავინ დარჩენილა გონიერი. როგორ გეკადრებათ... ბოლოს და ბოლოს გვიახლოვდება დღე, როდესაც ეს გონიერი ხალხი გადაამოწმებენ

люди переосмыслят географическое положение Грузии, задумаются и восстанут против сегодняшнего зла, которое развивается скорее по принципу инерции, после чего Грузия на некоторое время освободится от нынешних разрушительных программ. Это положительно, и можно только приветствовать. Вам, наверное, помнится приведенный в первом томе этой книги предварительный прогноз одного из старейших жителей Латвии, г-на **Николая Каллерта**, крупного представителя "Всемирного белого братства": **"После общего совета и обсуждения, Грузия от злых сил освободится"!** Но погодите... Задумывались ли вы над тем – что произойдет с нашим народом, если вдруг в питьевой воде прекратят растворять успокоительные средства? Вы хоть представляете, чем это чревато? В тот день, когда питьевая вода будет освобождена от примеси жидкого хлора, или когда никто не станет сливать в воду фекальные жидкости, в народе пробудится годами дремавшая и сохранившаяся энергия, которая не утрачивается и сохраняется внутри нас. Т.е. у человека, обладающего всеми необходимыми ему свойствами, появляется в больших количествах еще одно, новое свойство, выявляющее его сущность, то, что он из себя представляет. К примеру, Я возобновлю чтение своих эзотерических лекций; бизнесмены примутся лучше обдумывать – как не лишиться собранных сумм; домашние хозяйки вспомнят множество забытых приемов и способов веденья домашних дел... Но задумывались ли вы над тем, что и вооруженные люди вспомнят свое огнестрельное оружие? Почему в Тбилиси сейчас не слышатся выстрелы автомата Калашникова? Потому что в Грузии ныне слышен какой-то сигнал, из-за которого все полудремлют кто от таблеток, кто от водки, кто от наркотиков, кто от голода, а кто и от надежды на обещанное.

Короче, мы обсуждали феномен землетрясения...

* * *

Грузия обладает

самым мощным оружием в мире

По обычаю, из-за отсутствия у меня собственного телефона, Я был призван соседом: "Гиви, тебе звонят!" На проводе оказался

საქართველოს გეოგრაფიულ მდებარეობას, დაფიქრდებიან და წინ ალუდგებიან თანამედროვე სიბოროტეს, რომელიც ინერციის პრინციპით უფრო ვითარდება, რის შემდეგაც მცირე ხნით საქართველო თავისუფლდება დღევანდელი დამანგრეველი პროგრამისაგან. ეს ფრიად კარგია და მივესალმები. ალბათ, ამ წიგნის პირველი ტომიდან გახსოვთ ლატვიელი უხუცესის, „მსოფლიოს თეთრი საძმოს“ ერთ-ერთი დიდი წარმომადგენლის — **ნიკოლაი კალერტის** წინასწარი გაანგარიშება: **„საყოველთაო ბჭობის შემდეგ, საქართველო გათავისუფლდება ბოროტი ძალებისაგან“!** მაგრამ ერთი წუთით... გიფიქრიათ იმაზე, თუ რა მოხდება ჩვენს ხალხში, თუ მათ უცბად შეუწყდებათ სასმელ წყალში დღეს გაზავებული დამამშვიდებელი შენაერთი. წვდებით, რას ნიშნავს ეს? ანუ ერთ დღეს, როდესაც სასმელი წყალი გათავისუფლდება თხევადი ქლორის შენაერთებისაგან, ანუ ერთ დღეს, როდესაც აღარავინ ჩაგვისხამს წყალში ფეკალურ სითხეს, ერში გაიღვიძებს წლობით მიძინებული და გადანახული ენერგია, რომელიც არ იკარგება და ჩვენშივე ინახება. ე.ი, ყველა თვისების მქონე ადამიანს მყისვე დიდი ოდენობით დაემატება ის თვისება, რასაც ისინი წარმოადგენენ. მაგალითად, მე კვლავაც ეზოთერულ ლექციებს აღვადგენ; ბიზნესმენებიც უკეთ იფიქრებენ, როგორ არ დაკარგონ ნასესხები თანხა; ჩვენს დიასახლისებსაც ბევრი მივიწყებული სადილების მომზადება გაახსენდებათ... მაგრამ იარაღიან ხალხს რომ ცეცხლსასროლი იარაღი გაახსენდებათ, ამაზე გიფიქრიათ? მაინც, რატომ აღარ კაკანებს თბილისში „კალაშნიკოვის“ ავტომატები? იმიტომ, რომ დღეს საქართველოში როგორიღაცა სიგნალი ისმის, რის გამოც ყველას სანახევროდ სძინავს ზოგს აბებით, ზოგს არყით, ზოგს ნარკოტიკით, ზოგს შიმშილით, და ზოგსაც დაპირებებით — იმედით.

მოკლედ, მიწისძვრის ფენომენზე ვმსჯელობდით...

* * *

საქართველოს ყველაზე ძლიერი იარაღი აქვს მსოფლიოში

ამას წინათ მეზობელი მეძახის — გივი, გამოდი, გირეკავენო (მე არ მქონდა პირადი ტელეფონი). გამესაუბრა რუსეთ-ამერიკის ერთ-ერთი დიდი ტელეკომპანიის — „ინტერნიუსის“ წარმომადგენელი თბილისში... (თუმც

тбилисский представитель одной из крупных российско-американских телекомпаний "Интерньюс"... *(Впрочем, Я уже говорил об этом читателю).* Он взял у меня интервью и попрощался. На этом дело и кончилось. Он не спросил у меня – сколько стоит интервью, или в какой форме и в какой валюте Я предпочитаю оплату... Понятия не имею, по чьему указанию и поручению это интервью у меня брали и куда оно потом делось. Не знаю и по сей день. Мы приучили всех к бесплатному обслуживанию со своей стороны. Между тем в последнее время отмечается большой интерес к появившимся в Грузии бесчисленным новым идеям. Основывается множество разных обществ, к которым привлекают грузинских новаторов и заимствуют у них свежие открытия, как бы с целью их реализации за границей. А наши "дурные" гении, словно ни о чем не догадываясь, распространяют и раздают вновь открытые законы мира духовно выхолощенным народам Запада. Любой из наших наивно полагает: "Пусть забирают, мне известно еще многое".

Короче, записали интервью со мной и как в воду канули. Ну, что ж, ничего, Я знаю многое еще! Как Я понял из нашей тогдашней беседы, репортер интересовался – согласен ли Я с распространившейся среди населения версией о том, что на Земле ныне существует такое тайное оружие, которым можно вызвать искусственное землетрясение. Лично Я не видел, но, возможно, такое страшное оружие появилось и в самом деле, и им можно вызвать землетрясение в том или ином регионе планеты. Но этот вариант все-таки лучше, потому что хоть кто-то знает – где и когда произойдет это искусственное землетрясение, и разрушениям подвергнут те места, где не смонтированы атомные ракеты. Но, увы, существуют и природные землетрясения, которые не делают различий – Россия ли со своими ракетами разрушится или Америка. И это страшнее. Стало быть, что же вызывает природные землетрясения? В основном политические программы как бы с целью умиротворения мира. Между тем мир взбудоражен ими же. Я так думаю.

Уже знакомый нам Лао-Цзы, живший в Китае двадцать пять веков тому назад, отмечал в своем труде, что неправильные действия людей могут вызывать большие разрушения и великие несчастья. Несмотря на то, что, по всем расчетам, в те века вызывающего землетрясения оружия быть не могло, Лао-Цзы допускал такую возможность со стороны природы и с двадцатипятивековой дистанции сообщил нам об этом.

ეს ხომ უკვე გითხარით). ინტერვიუ აიღეს და დამემშვიდობნენ. სულ ეს იყო. არც ის უკითხავთ ჩემთვის — რა ღირს ეს ინტერვიუ, რა ფორმითა და ვალუტით გადაგიხადოთ თანხა; არც ის ვიცი — ვისი დავალება იყო ეს, ან სად წაიღეს შემდეგ ჩემი საუბარი... დღემდე არ ვიცი. ჩვენ ისინი უფასო მომსახურეობას მივაჩვიეთ. არადა ამ ბოლო ხანს დიდი დაინტერესება შეიმჩნევა საქართველოში მოჭარბებული და ამოუღეველი ახალი იდეების მიმართ. მრავალი საკრებულოა შექმნილი, სადაც ქართველი ნოვატორები მიიტყუეს და ახალ იდეებს პარავენ, ვითომც და მათი საზღვარგარეთ რეალიზაციის მიზნით. ჩვენი „შტერი“ გენიოსებიც, ვითომც ვერაფერს ხვდებიან, არიგებენ და ურიგებენ დასავლეთის სულიერად გამოფიტულ ხალხს სამყაროს დღემდე დაფარულ კანონებს. ნებისმიერი ჩვენიანი მიამიტურად ფიქრობს: „წაიღონ რა, სხვაც ვიცი“!

მოკლედ, ჩემი ინტერვიუ ჩაწერეს და ვითომც არაფერი, წავიდნენ. მაგრამ არა უშავს რა, სხვაც ბევრი ვიცი! როგორც ჩვენი მაშინდელი საუბრიდან მივხვდი, რეპორტიორს აინტერესებდა გაეგო — ვეთანხმები თუ არა ხალხში გავრცელებულ აზრს იმის თაობაზე, რომ თითქოს დღეს დედამიწაზე არსებობს ისეთი საიდუმლო იარაღი, რითაც ხელოვნური მიწისძვრების გამოწვევაც შეიძლება. პირადად არ მინახავს, მაგრამ მოსალოდნელია მართლაც არსებობდეს ისეთი საშინელი იარაღი, რითაც მიწისძვრას გამოიწვევდნენ ჩვენი პლანეტის ამა თუ იმ რეგიონში, მაგრამ ეს უფრო კარგი ვარიანტია, რადგან ვიღაცამ მაინც იცის — სად მოხდება ხელოვნური მიწისძვრა ან როდის, და დაანგრევენ იქ, სადაც არ არის დამონტაჟებული ატომური რაკეტები. მაგრამ ვაჲ, რომ არსებობს ბუნებრივი მიწისძვრაც, რომელიც არ ანსხვავებს — რუსეთი დაეცემა პირქვე თავისი რაკეტებით თუ ამერიკა. ეს უფრო საშიშია. მაშასადამე, რა იწვევს ბუნებრივ მიწისძვრებს? ძირითადად პოლიტიკური პროგრამები ვითომც მსოფლიოს დაწყნარების მიზნით. არადა მათივე არეულია მსოფლიო. მე ასე ვფიქრობ.

ჩვენთვის უკვე ნაცნობ — ლაო-ძის, რომელიც 25 საუკუნით უკან ცხოვრობდა ჩინეთში, მინიშნებული აქვს პირად ნაშრომში, რომ ადამიანის არასწორმა ქმედებამ მოსალოდნელია ნგრევა და დიდი უბედურება გამოიწვიოს. მიუხედავად იმისა, რომ იმ საუკუნეებში ყველა გათვლით არ ექნებოდათ მიწისძვრების გამომწვევი იარაღი, ლაო-ძიმ ამისი შესაძლებლობა დაუშვა ბუნების მხრიდან, დაიჯერა და 25 საუკუნის გადასახედიდან გვამცნო ეს.

პარადოქსი რა პარადოქსია, თუ ფრიად არ გაგაკვირვა და, თქვენ

Парадокс не был бы парадоксом, если бы порядком не удивил нас. И хоть наша страна пришла в полный упадок и у нас нет производства даже простого одноствольного ружья, зато мы владеем самым мощным оружием человечества – **Словом**, связанным с "ли", высказываемым на протяжении целых эпох. Высказано же то, что в ближайшем будущем пространство над Грузией раскроется и оттуда на нас изольется сильнейшее свечение. Можно допустить, что все это произойдет в один день. Это будет "второе пришествие" сияния Господа. Процесс этот распространится на более широкие масштабы, нежели пределы Грузии. На первый взгляд, у нашей полностью разоренной страны нет оружия и она кажется совершенно беспомощной. Но мне представляется, что ее оружие – самое мощное в мире! Не верите... Так посмотрим, какое сильнейшее государство своим современным оружием сумеет остановить то сверхпламя, которое из дали эпох "внедрено" в наше время силою слова и которое должно в скором времени пасть на Землю. Но какова цель этого явления? – Полная ликвидация современного политического состояния!

წარმოიდგინეთ, რამდენადაც ჩვენი საქართველო დაეცა და არ გაგვაჩნია უბრალო ცალლულიანი თოფის წარმოებაც კი, სანაცვლოდ ვფლობთ კაცობრიობის ყველაზე უზარმაზარ იარაღს — **სიტყვას**, რომელიც დაკავშირებულია „ლი“-სთან, და რომელიც უკვე ნათქვამია ეპოქების მანძილზე. ნათქვამია ის, რომ უახლოეს მომავალში სივრცე უნდა გაიხსნას საქართველოს თავზე, საიდანაც უძლიერესი სიკაშკაშე უნდა გამოვარდეს ჩვენი მომართულებით. დასაშვებია, ყველაფერი მოხდეს ერთ დღეშიც. ეს იქნება უფლის „მეორედ მოსვლა“! პროცესი იგი შედარებით დიდ მასშტაბებს მოიცავს, ვიდრე საქართველოს უკავია. ერთი შეხედვით, ჩვენს ყოვლად დაქცეულ სამშობლოს არ გააჩნია შეიარაღება და ფრიად უმწეო სახელმწიფოს ჰგავს. მე კი მიმაჩნია, რომ საქართველოს ყველაზე მძლავრი იარაღი ჰქვს მსოფლიოში! არ გჯერათ... და ვნახოთ, ვინ-რომელი ძლიერი სახელმწიფო შეაჩერებს თავისი თანამედროვე შეიარაღებით იმ ზე-ალს, რომელიც ეპოქების უწინ არის „გამოსროლილი“ ჩვენს დროში ქართული სიტყვის ძალით, და რომელიც ახლა უნდა დავარდეს დედამიწაზე. მიზანი? — თანამედროვე პოლიტიკური მდგომარეობის სრული ლიკვიდაცია!

В тексте "Откровения" Иоанна
замечено одно удивительное указание Спасителя,
которое смутило даже многих истинных христиан.
Я имею в виду некий упрек Иисуса Христа
по поводу случаев ранней смерти наших детей.
Я решил рассмотреть вопрос с позиции эзотерического
мышления.
Но поверить в его выводы столь сложно, что,
если даже принять все высказанное в этой книге,
с такой теорией можно не согласиться.

«ПРИНЦИП — Я»

ГЛАВА XIII

Аномалии эмбриона

„იოანეს გამოცხადების“ ტექსტში
შემჩნეულია მაცხოვრის ერთი ისეთი უცნაური მითითება,
რომლის გამო მეცრი ჯეშმარიტი ქრისტეანიც დაიმნა.
მსედველობაში მაქვს იესოს როგორიღაც მუქარა
ჩვენი მავშვების ნაადრევ სიკვდილზე.
მე გადავწყვიტე ეს საკითხიც ეზოთერული აზროვნებით განმეხილა.
ღრონდ,
იმდენად რთული დასაჯერებელია ეს თეორია,
რომ ყველაფერი რომ იწამოთ ამ წიგნისა,
ამ საკითხს არ გაიზიარებთ.

«ა ე -ს

პ რ ი ნ ც ი პ ი»

XIII თავი

ემბრიონის

ანომალიები

В газете "Дврита" *(от 22 мая 1990 г.)*
была опубликована интересная,
на мой взгляд,
статья-гипотеза под названием
"Тайна матери, отца и ребенка",
вспомнить которую Я счел сегодня необходимым.
Эта действительно необычная гипотеза,
с которой должна познакомиться каждая мать,
рассмотрена не с точки зрения медицины,
а опираясь на эзотерическую логику,
которой выявлены взаимоотношения людей
с незримым миром.

Очень часто,
по незнанию или по невнимательности,
мы нарушаем гармонию беременной женщины
с природой, что может привести
к тяжелым и длительным семейным нервным стрессам.
Эта гипотеза, на первый взгляд,
кажется
необычной и маловероятной,
но тому, кто хотя бы поверхностно знаком с нашими
эзотерическими воззрениями,
небезынтересным будет и данный вопрос.
Итак,
беременная женщина и отец на протяжении девяти месяцев.
Осторожно, возможна аномалия эмбриона!
– предостерегает природа.

Все же, что подразумевает "принцип – Я"?
Как утверждают нам законы души,
стоит только чуть-чуть увеличиться
белому полю отца,
как его близость становится опасной для развивающегося
в чреве матери эмбриона.
"Да" или "нет" этой теории,
или можно ли ей верить?..

1990 წლის 22 მაისის
გაზეთ „დვრიტას“ მე-5 ნომერში გამოვაქვეყნე,
ჩემი აზრით,
უაღრესად საინტერესო წერილი-ჰიპოთეზა სათაურით
„დედის, მამისა და ბავშვის საიდუმლო“,
რომლის გახსენებაც დღეს საჭიროდ მივიჩნიე.
ეს მართლაც უცნაური ვერსია,
ყველა დედამ რომ უნდა იცოდეს,
განხილულია არა მედიცინის თვალთახედვით,
არამედ ეზოთერული ლოგიკით და
მასში წარმოჩენილია ადამიანთა ურთიერთდამოკიდებულება
მიღმიერ სამყაროსთან.

ხშირ შემთხვევაში,
უცოდინრობის თუ დაუდევრობის გამო,
ჩვენდა უნებურად ვარღვევთ ორსული ქალისა და
ბუნების ჰარმონიას, რის გამოც მოსალოდნელია მძიმე და
ხანგრძლივი ოჯახური სტრესის წინაშე აღმოვჩნდეთ.
ამ ვერსიაში შემოთავაზებული ეჭვი,
ვფიქრობ,
მართლაც უცნაურია და დაუჯერებელი.
მაგრამ ვინც ჩვენს ეზოთერულ მოსაზრებებს იცნობს,
მათთვის ეს საკითხი არ უნდა იყოს ინტერესს მოკლებული.
მაშ ასე,
მშობელი მამა და ორსული დედა ცხრა თვის მანძილზე.
ფრთხილად, მოსალოდნელია ემბრიონის ანომალია!
– გვაფრთხილებს ბუნება.

და მაინც, რა იგულისხმება „მე-ს პრინციპის“ მიღმა?
როგორც სულთა კანონები გვიდასტურებენ,
საკმარისია ნორმაზე მეტად მოემატოს მამის ორგანიზმს
თეთრი ბიოველი,
რომ მოსალოდნელია საშიში გახდეს მისი სხეულის სიახლოვე
ორსული მეუღლის ემბრიონისათვის.
„ჰო“ თუ „არა“ ასეთ თეორიას,
ანუ დავიჯეროთ ეს?..

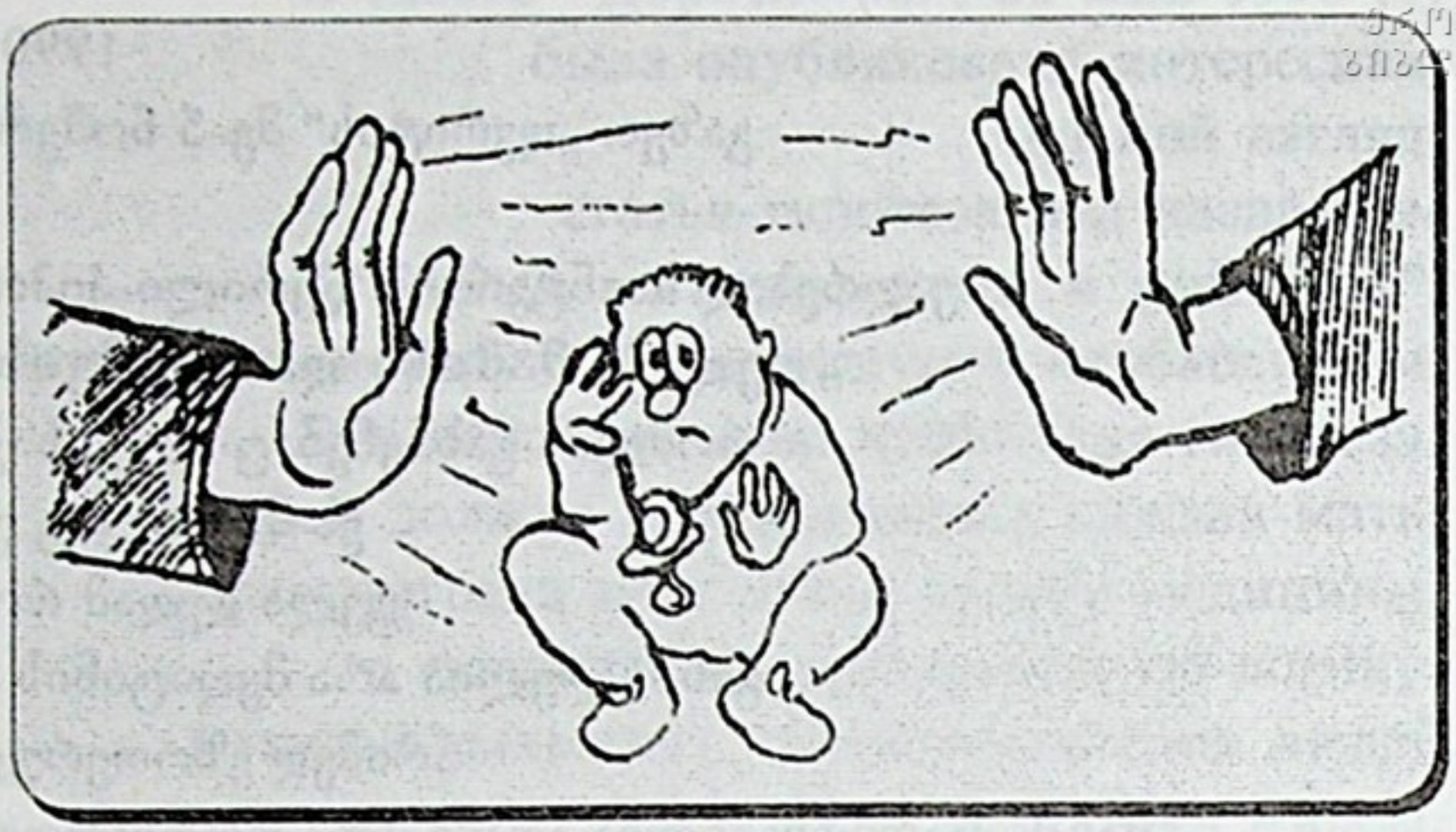

Достаточно не владеющему грузинским языком раскрыть суть грузинского слова – “орсули”, как он поймет, что грузины ставят прежде душу, а затем уже тело, ибо “орсули” *(беременная)* означает – “носящая две души” *(“ор”и – два, “сули” – душа)*. А это убеждает в том, что народ-прародитель грузинского языка признает феномен души. Одной из задач этой книги является исследование внутренней сути этого прекрасного слова и взаимосвязи существования души в душе на протяжении девяти месяцев. Согласен, что трудно принять и понять такое утверждение, но, представьте себе, оно доказуемо.

“Колыбельная” – это песнь счастливой матери, но нередко она перерастает в горький нескончаемый плач. Почему? Ребенок появился на свет с церебральным параличом. Состояние его день ото дня ухудшается, а помочь нельзя ничем. Как быть, ведь впереди вся жизнь, как свыкнуться с мыслью, что он либо никогда не встанет на ноги, либо никогда не заговорит, а может быть, и вовсе умрет. Что в таких случаях происходит и чем прогневила Бога семья, в которой рождается такой ребенок?..

Возможно, читателям известно, что в последние годы в Грузии возросло число больных среди новорожденных, а также повысилась смертность среди них. И все реже звучит сладкозвучная колыбельная. Бывают и такие случаи – проходят годы супружества, а долгожданного ребенка все нет. Нужно полагать, что и в этом случае нарушена гармония женщины-матери с матерью-природой. Некоторые врачи считают, что причиной тому – “слабая спина”,

საკმარისია არაქართველს სიტყვა „ორსული“-ს (ე.ი, ორი სულის) არსი ავუხსნათ, რომ გონიერი უცხოელი დაასკვნის: მაშასადამე, ქართველებისათვის მთავარი ყოფილა – ჯერ სული, მერმე ხორცი! და იოლად ირწმუნებს ჩამოსული, რომ ქართული ენის დედა-ერი ნამდვილად აღიარებს სულის ფენომენს. ამ წიგნის ერთ-ერთი მიზანია – გამოვიკვლიო ამ დიდებული სიტყვის შინააზრი და ერთმანეთს დავუკავშირო სულის სულში არსებობა ცხრა თვის განმავლობაში. კი, გეთანხმებით, ეს თემაც რთულად აღსაქმელია და მისაღები, მაგრამ თქვენ წარმოიდგინეთ, დასტურდება.

„იავნანა, ვარდო, ნანა, იავნანინაო“ – ბედნიერი დედის სიმღერაა, მაგრამ ვაჲ, რომ დედის ეს გალობა ზოგჯერ დაუსრულებელ ქვითინში გადაიზრდება. მიზეზი? ახლადშობილის დიაგნოზი: ცერებრალური დამბლა! ბავშვის მდგომარეობა დღითიდღე უარესდება, საშველი კი არსაიდან ჩანს. როგორ მოვიქცეთ, წინ ხომ მთელი ცხოვრებაა მოსაგვარებელი, როგორ შევეჩვიოთ საკუთარი შვილის დამბლას – ის ან ვერასოდეს ამეტყველდება, ან ვერასოდეს გაივლის, ვეღარ იაზროვნებს, ან სულაც მალევე გარდაიცვლება. მაინც, რა მოხდა, რა ღმერთი გაუწყრა იმ ოჯახს, სადაც ასეთი ბავშვი გაჩნდა?..

მკითხველი დამეთანხმება, რომ ამ ბოლო დროს შესამჩნევად გაიზარდა საქართველოში არაჯანმრთელ ბავშვთა რიცხვი; გახშირდა ახალშობილთა სიკვდილიანობაც. და იკლო დედათა საამურმა იავნანამ. არის ასეთი შემთხვევებიც – გადის ოჯახის შექმნიდან წლები და ქალი საერთოდ ვერ აღწევს დედობას. მაშასადამე სავარაუდოა, რომ ამ შემთხვევაშიც დარღვეულია ორსული დედის ჰარმონია დედა-ბუნებასთან. ხშირ შემთხვევაში ექიმთა ვარაუდი ასეთია – „სუსტი წელი“, რაც, ჩემი აზრით, ზოგჯერ არასწორია. და თქვენ იცით, რომ ასეთ შემთხვევათა რიცხვი კიდევ უფრო გაიზრდება, თუ არ შევწყვეტთ იდუმალებით მოცულ ალოგიკურ ქმედებას, რომლის გაცნობასაც ისახავს მიზნად წინამდებარე ჰიპოთეზა.

ფაქტია, ბავშვი არანორმალური დაიბადა. ალბათ მალევე გარდაიცვალა. მაგრამ რატომ?..

აი, ამ საკითხს განვიხილავ წინამდებარე თავში.

ახლა კი სასაუბრო თემა უნდა შევცვალო და დროებით წმიდა ტექსტებს გადავხედოთ, რამეთუ იქ დიდი ინფორმაციაა შენახული „მე-ს პრინციპთან“ დაკავშირებით. ანუ ჩვენ ახლა შევიტყობთ ამგვარი ანომალიების მიზეზებს, რომლებსაც ეზოთერული სამყარო წარმოგვიდგენს. ნახეთ, რა ხდება თურმე ბუნებაში...

мне же кажется, что это не всегда так. Число таких случаев будет еще больше расти, если мы продолжим совершать окутанные тайной алогичные деяния, с которыми познакомимся ниже.

Ребенок рождается неполноценным или вскоре погибает. Но почему? Этот вопрос и будет обсужден в предлежащей главе.

Отклонимся на время от темы и обратимся к текстам священного писания, ибо в них зашифрована информация, связанная с "принципом – Я". Т.е. сейчас мы узнаем о причинах таких аномалий, которые раскрывает нам эзотерический мир. Вот что, оказывается, происходит в природе...

* * *

Недужный эмбрион

Какой бы невероятной ни показалась читателям предлагаемая версия, она, на мой взгляд, все же дает верный ответ на один из загадочных до сего дня вопросов Библии. Я имею в виду последнюю главу Нового завета – "Откровение Иоанна", в которой Господь поручает Иоанну записать, затем переписать и разослать в церкви текст "Откровения", содержащего доселе непонятное учение Господа. Вас, очевидно, удивляет такое отклонение от темы, ибо беседа наша шла о врожденных аномалиях новорожденных. Да, именно об этом и будет вестись наша беседа. Но все же будет правильным рассмотреть вместе с вами одно из интересных и загадочных мест Библии. Я глубоко убежден, что речь здесь идет именно о детском церебральном параличе. Прочтем: "(21) **Я дал ей время покаяться в любодеянии ее, но она не покаялась.** (22) **Вот, Я повергаю ее на одр и любодействующих с нею в великую скорбь, если не покаются в делах своих.** (23) **И детей ее поражу смертью**, **и уразумеют все церкви, что Я есмь испытующий сердца и внутренности**", – говорит Господь Иоанну *(гл. 2)*.

В приведенной выше цитате говорится, что одной части паствы семи церквей *(т.е. определенной части общества, которой будет дано знамение перед началом конца)* велено покаяться в грехах прелюбодеяния, в противном же случае Господь покарает

ქრისტული ბიბლიოთეკა

რაოდენ უცხოდაც უნდა მოეჩვენოს მკითხველს აქ შემოთავაზებული ვერსია, მაინც ვიტყოდი, რომ იგი სწორ პასუხს იძლევა ბიბლიის ერთ-ერთ დღემდე გამოუცნობ საკითხზე. კერძოდ, „ახალი აღთქმის“ ბოლო თავში (მხედველობაში მაქვს „გამოცხადებისაჲ იოვანესი“), უფალი ავალებს იოანეს, რათა მან დაწეროს, შემდეგ გადაწეროს და ეკლესიებში განამრავლოს „გამოცხადების“ ტექსტი, სადაც ერთ-ერთი, მართლაც რომ გამოუცნობი სწავლება აქვს იოანეს ნაბოძები. ალბათ გაიკვირვებთ, თუ რატომ ამოვვარდი სასაუბრო თემიდან, რამეთუ ჩვენ ახლადშობილთა თანდაყოლილ ნერვულ ანომალიებზე უნდა გვესაუბრა. დიახ, ასეა, ჩემი პირობა და ამ ტექსტის სათაური მართლაც ასეთია. თუმც, მიმაჩნია იქნება სწორი, თუ ბიბლიის ერთ ძალზედ საინტერესო ფრაზას განვიხილავთ. გამოვთქვამ ღრმა რწმენას, აქ შემოთავაზებული ციტატი სწორედ რომ ბავშვთა ცერებრალურ პარალიჩზე მიგვანიშნებს. ჯერ წავიკითხოთ: **„(21) და მივეც მას ჟამი, რაჲთა შეინანოს, და არა ჰნებავს სინანულად სიძვისაგან მისისა. (22) აჰა ესერა დავამხუა იგი სარეცელსა ზედა, და რომელნი იშუებდეს მის თანა, შთავყარე ჭირსა დიდსა, უკუეთუ არა შეინანონ საქმეთაგან მათთა, და შვილნი მისნი მოვსწყვიდნე სიკუდილითა.** და ცნან ყოველთა ეკლესიათა, ვითარმედ მე ვარ, რომელი განვიკითხავ გულსა და თირკუმელთა“ – მიმართავს უფალი იოანეს (თავი II).

აი, რა არის ამ რამდენიმე ფრაზაში ნათქვამი, რომ იმ შვიდი საკრებულოს ერთ-ერთ ფენას, ე.ი, საზოგადოების გარკვეული ნაწილი, რომელიც ბოლო ჟამის წინა პერიოდში სხვებთან ერთად მიიღებს გაფრთხილებას, ევალება ხელი აიღოს მრუშობაზე, არადა მათ დასჯის უფალი და ყველას, **„რომელნი იშუებდეს მათ თანა“...** (ჩემი აზრით, აქ ნაგულისხმევია მრუშთა შთამომავლობა), ემუქრება დიდი ჭირით და თანაც, – შვილებს დავუხოცავო მათ: **„შვილნი მისნი მოვსწყვიდნე სიკუდილითა“**. აქვე ნათქვამია, რომ უფალი იკვლევს გულსა და თირკმელებს.

გნებავთ, ცნობილ თეოლოგებს ვკითხოთ – რას ნიშნავს ბიბლიის ასეთი სწავლება და რა სახით განიმარტება უფლის უარყოფითი ზემოქმედება ჩვენს შვილებზე? ალბათ ბევრი თეოლოგი შემოგვთავაზებდა თავისებურ ინტერპრეტაციას... მაგრამ სად იმალება ნამდვილი სინამდვილე და როგორი გამართლება მოვუძებნოთ ჩვენი მაცხოვრის ასეთ დაპირებას? მაშასადამე, დახოცავს, თანაც ბავშვებს, თანაც ჩვენი უსაყვარლესი

25. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

всех "любодействующих с нею" смертью ребенка *(по моему мнению, имеется в виду потомство прелюбодеев):* "И детей ее поражу смертью..." Затем сказано, что испытует Господь сердца и внутренности *(по-грузинскому тексту – "сердце и почки").*

Обратимся за разъяснениями данного учения Библии к известным теологам. Что означают слова Господа, и в каком виде проявляется негативное воздействие сияния Господа на детей наших? Каждый теолог даст нам свою интерпретацию... Но как же найти истину и оправдание такому предупреждению Господа? Значит, кара падет на детей наших от Господа нашего Всемилостивейшего... (?) Уму непостижимо! Детей наших грозится умертвить Господь Животворящий?! Трудно поверить, но ведь так писано в Новом завете. Не верить Святому писанию – грех! Верить – не укладывается в сознании. Как быть?..

В поисках ответа обратимся к законам природы и по возможности постараемся дать свое объяснение. Вот в чем, оказывается, заключается суть...

Начну с того момента, когда Я, почувствовав повышенную концентрацию биополя своего организма, обратился к медикам... *(это происходит в 1987-88 гг.).* Представляете себе, они должны были увидеть то, что глазом увидеть невозможно. Разумеется, они ничего не смогли определить, ибо в вере своей были слабее меня. И Я обратился к специалистам незримого мира. О явлениях, о которых речь пойдет ниже, Я рассказал несколько лет тому назад в биологическом отделении Грузинского онкологического центра. Я говорил тогда и глубоко убежден и сейчас, что, если по тем или иным причинам повысилась концентрация белого поля отцовского организма, то его контакт с беременной супругой категорически противопоказан на протяжении всех девяти месяцев, а в особенности в первые три-четыре месяца. А причина? – Опасность аномалии нервной системы эмбриона!

Замечу, что к моей версии в онкологическом центре отнеслись тогда со вниманием, но сочли преждевременным сообщить об этом в прессе, сделав достоянием широкой общественности. Было решено найти и опросить семьи, в которых женщине приходилось прерывать беременность по неустановленной причине. В этих случаях следовало определить концентрацию *(т.е. интенсивность)*

უფალი?.. რას ნიშნავს ყოველივე ეს, ვინ დაგვიხოცავს შვილებს, მაცხოვარი?! ეს ხომ ყოვლად დაუჯერებელია, თანაც „ახალ აღთქმაში“ ნამდვილად წერია ეს. არ დავუჯეროთ წმიდა წერილს, მკრეხელობაა! დავიჯეროთ და, დამაბნეველია. სწორი პასუხიც არსაიდან ჩანს.

რა ვქნათ?..

მოდით, ამ საკითხის გასარკვევად ბუნების კანონებს ჩავაკვირდეთ და შევეცადოთ, შეძლებისდაგვარად ჩვენ გავცეთ სწორი პასუხი. ნაბეთ, თურმე რაში ყოფილა საქმე...

დავიწყებ იქიდან, როდესაც ორგანიზმში ბიოველის მოჭარბება ვიგრძენი და დახმარებისათვის მედიცინას მივმართე... (ეს ხდება დაახლოებით 1987-88 წლებში). ხომ წარმოგიდგენიათ, მათ უნდა დაენახათ ის, რაც ორი თვალით არ ჩანს. ბევრი ვერაფერი გაარკვიეს, რადგან ისინი რწმენის მხრივ ჩემზე უარეს დღეში აღმოჩნდნენ. ამიტომ, თვალით უხილავმა სამყარომ ჩემი ფენომენის გამოსაკვლევად მილმა სამყაროს სპეციალისტებთან მიმიყვანა. იმ მოვლენების შესახებ, რომელზეც ქვემოთ მოგახსენებთ, რამდენიმე წლით უკან მქონდა გულახდილი საუბარი თბილისის ონკოლოგიური ცენტრის ბიოგანყოფილებაში. აი, რას ვგულისხმობდი: დღესაც იმავე აზრის ვარ და ვადასტურებ, რომ, თუ მამის სხეულს სხვადასხვა მიზეზთა გამო თეთრი (სუფთა და ნათელი) ბიოენერგია მოეჭარბა, ასეთი მამის სიახლოვე კატეგორიულად დაუშვებელია ორსული მეუღლის ორგანიზმთან ცხრა თვის მანძილზე, განსაკუთრებით კი პირველი სამი-ოთხი თვე. მიზეზი? — მოსალოდნელია ემბრიონის ნერვული სისტემის ანომალია!

საგულისხმოა, რომ ონკოლოგიური ცენტრის ბიოგანყოფილებაში ჩემი ეს ვარაუდი საყურადღებოდ ჩათვალეს, მაგრამ ფაქტების გარეშე პრესაში გამოსაქვეყნებლად ნაადრევი. პოზიციის გასამაგრებლად გადავწყვიტე მომენახა ისეთი ოჯახები, სადაც გვექნებოდა (თუნდაც) უდროოდ შეწყვეტილი ორსულობის ანალოგია, თანაც გაურკვეველი მიზეზებით. აქ გვაინტერესებდა და უნდა გამოგვეკვლია მამისა და დედის ბიოველთა კონცენტრაცია (ველის ოდენობა), თან გულახდილად უნდა ეთქვა ქმარს, თუ რამდენად ხშირად ეფერებოდა ცოლს ხელებით მუცელზე გარედან ან, იქნებ ჰკოცნიდა საყვარელ მეუღლეს ემბრიონთან გამობერილ ნაყოფზეც. ეს კი მოსიყვარულე მამის თვისებაა. კვლევის პირველივე ეტაპზე ჩემი ოჯახი დავასახელე...

(დარწმუნებული ვარ, ქვემოთ მოყვანილი ვარაუდი ეყრდნობა საკმაოდ მტკიცე ლოგიკას, ფაქტებს, და რარიგ ფანტაზიადაც არ უნდა მოგეჩვენოთ ეს საუბარი, გთხოვთ, ნუ ჩამთვლით აბერაცისტად და ჩაიკითხეთ ეს მოსაზრება ბოლომდე).

биополей отца и матери *(супругов)*. Супруг должен был ответить на вопрос – как часто он ласкал живот супруги с развивающимся в нем плодом. Ведь это так естественно для любящего будущего отца. Разумеется, в первую очередь в качестве объекта исследования Я назвал собственную семью...

(Уверяю, что утверждаемое мною ниже опирается на факты и трезвую логику и, какой бы фантазией это ни казалось, не считайте меня аберрационистом и прочтите этот материал до конца).

Чтобы рассказать, как выработалось у меня такое убеждение, вернусь к годам своей молодости...

Из Библии: **"Я дал ей время покаяться в любодеянии"** *(Откровение; 2-21)*.

••••

Вернувшись в 1975 году из армии, Я продолжал предаваться грехам, меня влекло к женщинам.

Спустя два года Я женился на девушке-грузинке. Но по-прежнему предавался греху, но уже не физически, а в помыслах. Одним словом, меня обуревало желание обнять, прижать к сердцу всех и вся.

В 1978 году у нас родился сын. Все было в порядке.

Но прошло несколько лет, и в семье у нас родилась восьмимесячная слабенькая дочка с диагнозом – "церебральный паралич"! Несмотря на все наши усилия, маленькая Русудан умерла в возрасте года и месяца. Этот удар отразился на моей нервной системе.

Шло время...

Нам очень хотелось иметь второго ребенка. Моя жена забеременела. Она нервничала... Я снова и снова обнимал ее, целовал своего будущего ребенка, ласкал его руками и "говорил" с ним... Тогда Я мало был знаком с кодексом незримого мира. Откуда мне было знать, что мое собственное огромное биополе губительно отражалось на эмбрионе. Прошло еще несколько лет...

И снова аналогичная аномалия повторилась. У третьего ребенка та же болезнь – "церебральный паралич"! Ребенок погиб. У меня начались нервные стрессы... А это значит, что диаметр моего гипофиза увеличился. В голове начало тесниться множество странных мыслей. Неверующий прежде, Я стал сомневаться...

И начались мои поиски Бога.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მაშ ასე, მე ახლა ჩემს სიჭაბუკეს დავუბრუნდები და გავიხსენებ, რატომ ჩამომიყალიბდა ეს უცნაური ვერსია...

მე ჯერ ბიბლიის ფრაზას შეგახსენებთ: **„და მიუვეც მას ჟამი, რაჲთა შეინანოს, და არა ჰნებავს სინანულად სიძვისაგან მისისა“** (გამოცხადება; 2-21).

••••

1975 წელს ჯარიდან დავბრუნდი და ჩემთვის ჩვეული სიმრუშე განვაგრძე, ქალებს ვეტანებოდი.

გავიდა ორიოდე წელი და მე ერთ ქართველ გოგონაზე ვიქორწინე, თუმც, მე ისევე ძველებურად ჰვმრუშობდი, ოღონდ ამჯერად არა ფიზიკურად, არამედ ფიქრებით, აზრში. მოკლედ რომ ვთქვათ, ყველაფრისა და ყველას გულში ჩახუტება მსურდა.

1978 წელს პირველი ვაჟიშვილი შეგვეძინა. ყველანაირად ნორმალური.

გავიდა რამდენიმე წელი და ოჯახში მეორე შვილიც, რვა თვიანი გოგონა შეგვეძინა, უძლური, დიაგნოზით – „ცერებრალური დამბლა“! მიღებული ზომების მიუხედავად, წლის და ერთი თვის რუსუდანი გარდაგვეცვალა. რაღა გასაკვირია, ამ უბედურებამ ნერვული სისტემა გამიღიზიანა.

გადის ხანი...

ჩვენ ძალზედ გვსურდა მეორე შვილი. ამიტომ, კიდევ ერთხელ დაორსულდა ჩემი მეუღლე. ნერვიულობდა. მე კი ვეფერებოდი და სულ ვეფერებოდი მას, მის ემბრიონს გარედან, ხელებით, ბგერით... იმხანად სუსტად ვიცნობდი თვალით უხილავი სამყაროს კოდექსს. აბა, რას მოვიფიქრებდი, რომ თურმე ჩემი პირადი ბიოველი ხრწნიდა ჩემს მომავალ შვილებს. კიდევ რამდენიმე წელიწადი გავიდა...

რაღა გასაკვირი იქნება და, ანალოგიური ანომალია განმეორდა მესამე შვილზეც. დიაგნოზი იგივეა – „ცერებრალური დამბლა“! ბავშვი მოკვდა. მე სტრესები დამეწყო... ეს კი ნიშნავს, რომ ჩემი ჰიპოფიზის დიამეტრი გაფართოვდა. და იმატეს უჩვეულო ფიქრებმა. თითქოს, ჯიუტი ურწმუნოებაც მოირყა ჩემში.

კარგად მახსოვს, ღმერთს დავუწყე ძებნა.

და ბოლოს, გადის კიდევ რამდენიმე წელი და სამშობიაროშივე გვიკვდება რვა თვემდე მოღწეული ემბრიონი – ბიჭი! მისი დიაგნოზიც იგივეა – „ყოვლად განუკითარებელი ნაყოფი“! იმხანად გავიფიქრე, რომ მე ღმერთს დავავიწყდი, რადგან ჩემზე უბედური აღარავინ მეგონა. დიახ, ოთხი შვილის ნაცვლად დაგვრჩა ერთი – პირველი ვაჟიშვილი.

Несколько лет спустя погибает еще один преждевременно родившийся ребенок – сын, с диагнозом – "недоразвитый плод"! Тогда Я считал, что нет человека несчастней меня, и решил, что Бог от меня отвернулся. Ведь вместо четверых детей у нас остался только один сын.

Естественно, всех мучил вопрос – что же происходило в организме беременной супруги, так как медицинское обследование показало, что мы с супругой совершенно здоровы. Замечу: Я не любитель алкоголя, не частый потребитель табака, далек от наркотиков и генетически здоров. Такими качествами отличалась и моя первая супруга, с которой и произошло все это. Так в чем же дело?

Я вновь обратился к заведующему биологическим отделением онкологического центра Грузии – господину Ревазу Хомерики *(тогда Я не знал, куда обращаться вообще)* и высказал ему свои предположения об истинной причине, повлекшей гибель моих детей, которой Я считаю повышенную концентрацию биополя моего организма. Причем, чем больше увеличивался диаметр моего гипофиза, тем сильнее было разрушающее воздействие на эмбрион. И, наконец, до конца сформулировал гипотезу, появившуюся у меня много лет назад, – главной причиной церебрального паралича моих детей был Я сам.

Появился целый ряд вопросов. К примеру, ведь могло случиться, что и у меня, как это случается в последнее время в Грузии, повысилась концентрация биополя. Если так, то каким образом Я мог это определить? К кому обратиться за советом по поводу моих предположений? Какого цвета мое излучение и какой оно силы? Обладала ли космической биоинформацией моя супруга? В итоге Я пришел к выводу, что причиной всему – мое личное поле, вызывавшее регенерацию матки моей жены и разрушавшее эмбрион. Плод должен был развиваться сам, в соответствии с материнским полем. Появился главный вопрос: отличается ли частота поля у разных людей? Если она различна, то какая из частот становится причиной детского церебрального паралича?..

Теперь Я обратился в секцию биоэнерготерапии Грузинского института терапии.

После определения повышенной концентрации биополя моего организма, Я решил узнать его тайну, что для меня, человека

შეკითხვა, რომელიც უთუოდ ყველას დაგვებადება: მაინც, რა უნდა მომხდარიყო იმხანად დედის ორგანიზმში, მით უმეტეს, რომ მედიცინამ ორივეს – მე და ჩემს მეუღლეს სრული ჯანმრთელობა დაგვიდგინა. გაცნობებთ, რომ მე არ მიყვარს ალკოჰოლიანი სასმელების მიღება, თამბაქოსაც იშვიათად ვეწევი, მე არც ნარკომანი ვყოფილვარ და გენეტიკაც ნორმალური მაქვს. ასეთივე თვისებები გააჩნდა ჩემს პირველ მეუღლეს, ვისთანაც ეს ყველაფერი შემემთხვა. მაშ, რა მოხდა?..

მე ისევ თბილისის ონკოცენტრის ბიოგანყოფილების გამგეს, – ბატონ **რევაზ ხომერიკს** მივაკითხე (რადგან იმ ხანებში სხვა ვერაფერი მოვიფიქრე უკეთესი) და ავუხსენი მას, რომ ჩემი აზრით, ახლადშობილთა ნერვული სისტემის განუვითარებლობის მიზეზი უნდა ყოფილიყო ჩემივე სხეულის მოჭარბებული ბიოველი. თანაც, დავაკვირდეთ: რაც უფრო მეტად გამეხსნა ჰიპოფიზი და რაც უფრო მეტი ბიოველი შევიძინე ამის გამო, იმდენად ახალშობილთა ცერებრალური პარალიჩის ხარისხიც ძლიერი იყო. ამგვარად, ჩამოვაყალიბე წლებით უკან ჩასახული ჰიპოთეზა, რომლის მიხედვითაც, ჩემი შვილების ცერებრალური დამბლის მთავარი მიზეზი ვიყავი მე.

გაჩნდა შეკითხვების გრძელი სია: ხომ შეიძლებოდა ბიოველი ნამდვილად მომჭარბებოდა მეც, რადგან ასეთი ფენომენი ძალზედ განვითარდა საქართველოში; თუ მომეჭარბა და, როგორ უნდა გამეგო პირადად ეს? ვისთვის მეკითხა ჩემივე ვერსიის შესახებ ან რითი დამემტკიცებინა ამგვარი მოსაზრება? ანდა, რა ფერის გამოსხივება შეიძლებოდა ორგანიზმში მქონოდა და რა პროცენტით (ოდენობით); და კიდევ, დამაინტერესა, მხოლოდ მე მქონდა კოსმიური ბიოინფორმაცია მომატებული თუ ჩემს მეუღლესაც. ეჭვგარეშეა! – დავასკვენი, – ყველაფერში დამნაშავეა ჩემი პირადი ველი, რამეთუ მე გამოვიწვიე მეუღლის საშვილოს რეგენერაცია და ემბრიონიც შეილახა. მაშასადამე, ნაყოფი თვითონ უნდა განვითარებულიყო, დედის ველის რაოდენობასთან შეფარდებული. დამებადა ერთი ასეთი მთავარი შეკითხვაც: გააჩნია კი ყველა ადამიანს ველის ერთნაირი სიხშირე? და თუ ბიოსიხშირეებიც მრავალნაირია, ამ შემთხვევაში, ველის რომელი კატეგორიაა ახალშობილთა ცერებრალური დამბლის მთავარი მიზეზი?.. ამჯერად მივაკითხე საქართველოს თერაპიის ინსტიტუტის ბიოენერგოთერაპიულ სექციას.

ბიოველის მომატება რომ დამიმტკიცდა, გადავწყვიტე შეძლებისდაგვარად შემესწავლა მისი საიდუმლო, რაც ჰუმანიტარული დარგის მუშაკისთვის (ე.ი, ჩემთვის) უფრო საინტერესო აღმოჩნდა, ვიდრე მე, მანამდე ურწმუნოს მეგონა. დიახ, იმხანად ძალზედ ეჭვით ვუცქერდი ღმერთისა

с гуманитарным образованием, оказалось делом не таким уж трудным. Да, тогда Я все еще с неверием относился к Богу и религии. Но скоро понял, что нечто, именуемое “ макрокосмосом”, не такая уж простая субстанция, какой ее пытается представить официальная наука, и мы все успокоились, не ответив еще на самые главные вопросы. Взять, скажем, феномен белого поля, что мы про него знаем?..

Теперь о роли положительного поля в развитии организма.

* * *

Способность белого поля

Белое поле, которое зачастую называют жизненным полем, представляет собой одно из средств лечебной регенерации, т.е. восстановления организма. Почему именно белое поле воздействует регенерирующе? Что в нем происходит? Стремление к этому закодировано в самой природе: то, что правильно *(т.е. истина)*, – бело и светится! Неплохо бы запомнить, что сверхсияние по сути своей белое, тогда как ложь – тьма! Космический свет *(библейское “Царствие небесное”)* – результат существования “да” – правды, и он белый, сияющий, тогда как космическая тьма – результат существования неправды. Нужно постараться разобраться в этой теории и уяснить, что сверхсияние – это “да” и в нем закодировано “да”, “да”, “да”... К примеру, каждый человеческий организм обладает *(должен обладать)* здоровой печенью. Ведь это так? – Да! Следовательно, одна здоровая печень и есть одно из “да” организма, – это истина! Исходя из этого, если частота “да” печени уменьшилась, следует предполагать, что уменьшилось и сияние ареала печени. И поэтому здесь наступает господство “нет” – тьмы, что может привести к тяжелому органическому заболеванию. Следует учесть, что “нет” означает заболевание этого органа; ослабление сердечной мышцы – недостаток “да” сердца; потеря интеллекта – недостаток “да” мозга и т.д.

Теперь будьте внимательны, очень внимательны.

* * *

ეროვნული ბიბლიოთეკა

და რელიგიის სამყაროს. მაგრამ მალევე მივხვდი, რომ კოსმოსის სახელით ცნობილი, საზოგადოებისათვის საკმაოდ ბუნდოვანებით გაჟღენთილი ირგვლივეთი, რომელსაც დღემდე „მაკროთი“ მოვიხსენიებთ, არ ყოფილა, თუ ვიხუმრებთ, ისეთი კეფაზე „ხელწამოსაკრავი“ სუბსტანცია, როგორც ამას ოფიციალური მეცნიერება წარმოგვიდგენს და დავარწმუნეთ ჩვენივე ცნობიერება, რომ შეკითხვები კოსმოსთან დაკავშირებით თითქმის ამოწურული გვქონდა. თუნდაც, თეთრი ველის ფენომენი. ვიცით კი რას ნიშნავს ეს?..

ახლა გთავაზობთ ამ თემას, თუ რა როლს ასრულებს დადებითი ველი ორგანიზმის არსებობისათვის.

* * *

თეთრი ველის უნარი

თეთრი ბიოველი, რომელსაც სასიცოცხლო ველსაც კი ვუწოდებთ, წარმოადგენს სამკურნალო რეგენერაციის, ე.ი, ორგანიზმის აღდგენის ერთ-ერთ მთავარ საშუალებას. რატომ არის მაინცდამაინც თეთრი ველი რეგენერაციის უნარიანი, რა ხდება მასში? ამისი სურვილი თვით ბუნებაშია კოდირებული და ასე აიხსნება: ის, რაც სწორია, ე.ი, სინამდვილე, — თეთრია და ანათებს! სასურველია დავიმახსოვროთ, რომ ზენათელი მისი არსით თეთრია, ბრწყინავს, ხოლო სიცრუე — ბნელი! კოსმიური ნათელი (ბიბლიური „სასუფეველი“) ამქვეყნიური „ჰო“-ს არსებობის შედეგია და იგი თეთრია — კაშკაშა, ხოლო კოსმიური ბნელეთი „არას“ შედეგია. მოდით, იქნებ როგორმე ჩავწვდეთ ამ სწავლებას და გავითავისოთ, რომ თუ ზენათება „ჰო“ არის და თეთრი, ეს იმას ნიშნავს, რომ მასში კოდირებულია ყველაფრის „ჰო, „ჰო“, „ჰო“! მაგალითად, ადამიანის ნებისმიერ ორგანიზმს აქვს ან უნდა ჰქონდეს ერთი და თანაც ჯანმრთელი ღვიძლი. ხომ ასეა? — ჰო! ამიტომაც ერთი ჯანმრთელი ღვიძლი არის ორგანიზმის ერთ-ერთი „ჰო“ — სინამდვილე! აქედან გამომდინარე, თუ ვინმეს ღვიძლს „ჰო“ სიხშირე დაუქვეითდა, უნდა ვივარაუდოთ, რომ ამ ღვიძლის არეალს ნათელი მოჰკლებია. ასეთ ღვიძლში ნათელის სანაცვლოდ კი გაბატონდება „არა“ — სიმუქე, რაც ორგანული დაავადების საფუძველი შეიძლება აღმოჩნდეს. მაშასადამე, „არა“ ნიშნავს არაჯანმრთელ ღვიძლს! თუ გულის კუნთს გაუჭირდა, — გულის „ჰო“ გვაკლია; და თუ ინტელექტი დაგკარგეთ, ე.ი, ჩვენს თავში გამოლეულა ტვინის „ჰო“ და ა.შ.

Лекция №8

Организм каждого человека – это микро-копия макро-космоса, каждый код *(информация)* которых лежит только и только в белом сиянии. Чем больше в теле *(и вокруг него)* белого сияния, тем больше в этом организме "да", а это означает, что конкретное тело более способно быть настоящим микро-космосом, т.е. здоровым, совершенным организмом. Значит, в организме, обладающем белым полем, печень обязательно выполняет функции печени, желудок – желудка, сердце – сердца, почки – функции почек... Достаточно черному полю проникнуть в белое поле организма, как повышается вероятность какого-либо органического заболевания. Если с течением времени этому конкретному участку организма прибавить белого поля, можно надеяться на начало регенерации этого органа – процесс изгнания оттуда черных флюидов, что означает выздоровление организма![1]

Так чем же может повредить белое поле беременной женщине, ведь оно в основе своей положительно? Да, но вся парадоксальность в том, что белое поле – в основе своей чистое и положительное в чем-то должно быть и вредно. В данном случае отрицательную роль здесь играет то, что в период беременности женщины оно воздействует на организм регенерирующе, в результате происходит деградация другого независимого организма – эмбриона. Таким образом, насколько белое поле – "да", настолько в чем-то оно становится и "нет"! Знаю, что понять это сразу довольно трудно, поскольку прочитать или услышать еще не значит прозреть внутренним оком. И поэтому давайте еще раз более подробно побеседуем об этой проблеме.

Женщина вышла замуж. Годы идут, а беременность не наступает. Допустим и то, что ее супруг по заключению медиков тоже здоров. Почему же запаздывает с рождением желанный ребенок? Причин для этого немало: 1) Деизм, тайна которого по сей день не разгадана... *(В дальнейшем мы поговорим об этом более подробно);* 2) Генетика; 3) Аккумуляция матки или фаллопиевых труб белым

1. "Флюид" — психический ток, который распространяется и без электропроводов.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ახლა ყური დამიგდეთ, თანაც კარგად დამიგდეთ ყური...

* * *

ლექცია № 8

ადამიანის ერთი ჯანმრთელი ორგანიზმი მაკრო-კოსმოსის მიკრო-ასლია, რომელთა ყოველი კოდი თეთრ ნათებაში ძევს. რაც უფრო მეტია სხეულში და მის ირგვლივ თეთრი ბიოველი, მით უფრო მეტია ამ ორგანიზმში „ჰო“ ჭეშმარიტება, რაც ნიშნავს, რომ ამ კონკრეტულ სხეულს გაცილებით დიდი უნარი გააჩნია იყოს ნამდვილი მიკრო-კოსმოსი, ე.ი, ჯანმრთელი, დასრულებული ორგანიზმი. მაშასადამე, ადამიანის თეთრი ველით გაჟღენთილ ტანში იძულებულია – სალი იყოს ღვიძლი და ღვიძლობდეს; სალი იყოს კუჭი და კუჭობდეს; გული – გულობდეს, და ორივე თირკმელიც სწორად მოქმედებდეს. საკმარისია სხეულის თეთრ ველს შავი სიხშირე გამოერიოს და იქ, სადაც ეს მოხდება, სავარაუდოა რომელიმე ორგანული დაავადების წარმოჩენა. და თუ დროის გარკვეულ მონაკვეთში დაავადებული ორგანიზმის ამ კონკრეტულ რეგიონს თეთრ ველს მივუმატებთ, უნდა ვივარაუდოთ, რომ დაიწყება ამ ორგანოს რეგენერაცია და განიდევნება იქიდან შავი ფლუიდი, რაც გამოჯანსაღებას ნიშნავს![1]

ალბათ დაგვაინტერესებს: რა შეიძლება თეთრმა ველმა ორსულ მანდილოსნებს ავნოს, თუ თეთრი ველი დადებითია? კი, მაგრამ, რამდენადაც თეთრი ველი თვისი არსით სუფთაა და დადებითი, პარადოქსით, რაღაცაში მაინც უნდა იყოს მავნე. მისი ერთადერთი უარყოფითი მხარე კი მდგომარეობს მხოლოდ იმაში, რომ ორსულობის პერიოდში იწვევს ქალის ორგანიზმის რეგენერაციას, რის გამოც დეგრადირდება ამავე ორგანიზმში არსებული მეორე დამოუკიდებელი სხეული – ემბრიონი. მაშასადამე, რამდენადაც თეთრი ველი „ჰო“-ა, იგი რაღაცაში მაინც უნდა იყოს – „არა“! ამ საკითხის უცაბედად გაგება, ვიცი, არ მოხერხდება, რადგან წაკითხული ან ყურში გაგონილი ამბავი არ ნიშნავს, რომ იგი შიდა თვალითაც აღიქვით. ამიტომ, მიმაჩნია, კიდევ ერთხელ უნდა განიმარტოს ეს პრობლემა.

საკითხს შორიდან განვიხილავ...

---

1. „ფლუიდი“ – ეს არის ფსიქიკური დენი, რომელიც ელექტრომავთულის გარეშეც მშვენივრად ვრცელდება.

полем самой женщины; 4) Повышенная биоинформация отца, ведущая к регенерации матки матери и т.д.

* * *

Отрицательные экстрасенсы

Что предпринимает женщина, организм которой склонен к самоабортам? Зачастую, потеряв всякую надежду на помощь медиков, она обращается к экстрасенсам, что связано с определенной долей риска. Большинство экстрасенсов пользуется в лечебных целях белым полем, и нередко это приводит к положительным результатам. Но очень часто постигшие каким-то образом тайну сверхсияния скрывают свои знания, становясь лже-знахарями. В погоне за прибылью они берутся "излечить" всех и вся. Так нельзя!

В большинстве случаев экстрасенс даже не знает – беременна ли пациентка. Если пациентка не беременна, тогда есть возможность перераспределения ее личного белого поля на ее же теле – это только положительно скажется на ее здоровье, но если пациентка обладает повышенной биоэнергией и жалуется на частое прерывание беременности, то в период беременности биоэнергомассаж *(биоэнерготерапия)* категорически противопоказан! Очевидно, следует объяснить причины запрета энергомассажа эмоциональным женщинам. Дело в том, что в этом случае возможна регенерация – восстановление матки такой пациентки, ибо в целях сохранения одного завершенного ментального тела, т.е. сохранения цельного "да" души, в личном "Я" матери *(пациентки)* прекращается образование и развитие другого "Я". Обратившись к экстрасенсу, такая пациентка вновь станет перед угрозой аборта.

Следующий вопрос:

А если такая пациентка, зная о своей беременности и желая сохранить плод, обратится к экстрасенсу? Ответ: в данном случае, воздействие экстрасенса внутренним оком на белое поле такой пациентки может оказаться пагубным. Опытный экстрасенс может ввести в биочастоту пациентки команду о "сохранении плода в течение девяти месяцев" – и она может быть выполнена. Однако и в этом случае не исключена возможность нарушения нервной

გათხოვდა ქალი. გავიდა წლები, მაგრამ იგი არ ორსულდება. ისიც დავუშვათ, რომ მისი მეუღლე შემოწმებული და ჯანმრთელია. მაგრამ რატომ აგვიანებს მათი ემბრიონი? ამისი მიზეზი არაერთია: 1) დეიზმი, რომლის საიდუმლო დღემდე ამოუცნობია... (ამ საკითხს „სამების“ არსის ახსნის დროს ჩამოვაყალიბებ); 2) გენეტიკა; 3) თვით საშვილოს ან საშვილოს გამტარი მილების აკუმულაცია მანდილოსნის პირადი ბიოველით; 4) მშობელი-მამის უხვი ბიოინფორმაცია და აქედან გამომდინარე, ორსული მეუღლის საშვილოს რეგენერაცია და ა.შ.

* * *

უარყოფითი ექსტრასენსები

მოდით, ჯერ იმის შესახებ ვისაუბროთ, თუ რას მოიმოქმედებს ქალი, რომელიც ორსულდება, მაგრამ რატომღაც მოკლე ხნით.

როდესაც ასეთ მანდილოსნებს, კლასიკური მედიცინის დასკვნებიდან გამომდინარე, ყოველგვარი იმედი ამოეწურებათ, ხშირად ცნობილ ექსტრასენსებს აკითხავენ სამკურნალოდ, რაც მეტ სიფრთხილეს თხოულობს. ბევრი ექსტრასენსი იყენებს თეთრ ველს დაავადებულთა სასარგებლოდ. ეს მეთოდი ნამდვილად ამართლებს და ავადმყოფი მეტწილად იკურნება. მაგრამ ვინც კი ზენათელი ველის საიდუმლო შეიტყო ვიღაცისგან, არ ამხელს შეძენილ ცოდნას და განკურნების ძალას იჩემებს. თუ მკურნალი ექსტრასენსი გონიერია და კეთილი, იგი უარს იტყვის ორსულ პაციენტზე და არ მიიღებს მას სამკურნალოდ, მაგრამ ხშირად გასამრჯელო აცდუნებს მათ და ავადმყოფებს ყველა შემთხვევაში „კურნავენ“. ასე არ შეიძლება!

მეტწილად ექსტრასენსმა არ იცის, არის თუ არა იმ მომენტში ქალი ფეხმძიმედ. თუ ქალი ჯერ არ არის ორსულად, კიდევ შეიძლება პაციენტის პირადი ბიოველის მისსავე სხეულზე გადანაწილება, ჯანმრთელობას უხდება. მაგრამ თუ მანდილოსან პაციენტს თვისი უხვი ბიოენერგიაც გააჩნია, და თუ იგი ორსულობის ხშირ შეწყვეტას უჩივის, მისი ბიომასაჟი (ბიოენერგოთერაპიული მკურნალობა) კატეგორიულად არ შეიძლება! აკრძალვა ერთია, მაგრამ ალბათ სასურველია განიმარტოს, რატომ არ შეიძლება ემოციური ქალის ბიომასაჟი. ამგვარი პროცესის საიდუმლო ასეთია: თუ პაციენტი ქალი უკვე მდგომარეობაშია, და თუ მის სხეულს სხვადასხვა მიზეზთა გამო მოჭარბებული აქვს ბიომუხტი, მოსალოდნელია ექსტრასენსთან სამკურნალოდ მისული პაციენტის საშ-

системы ребенка. Повторяю: в данном случае это предопределено излишками биочастот экстрасенса. Глубоко убежден, какие бы манипуляции руками мы ни производили, воздействуя на организм беременной женщины, итог будет печальным.

Следуя законам логики, поля экстрасенсов и частоты их душ должны быть различными. Однако возникает такой вопрос: обладатели каких полей сравнительно более опасны для беременных женщин в качестве целителей? Мне трудно об этом говорить, но белое поле благородных людей значительно опаснее для беременных женщин, нежели поле экстрасенсов-самозванцев. Итак, чем больше белого – положительного поля распределено близ тела беременной женщины, тем ниже будет качество эмбриона.

Тот, кто обладает белым полем, – добр и разумен. Божья святая благодать закодирована в каждом человеке с рождения, но со временем большинство людей теряют ее. И вместо утрачиваемого белого поля это пространство мгновенно занимает тьма – земная частота.

Давайте теперь представим, что кому-то из нас судьба уготовила материальные трудности, жизненные неурядицы, неприспособленность, неверующую жену и т.д. Зачастую именно это становится причиной Божьей благодати. Организм именно такого человека бывает щедро ею одарен... *(О том, какие признаки отличают такого человека, что ему свойственно, поговорим ниже).* Если обладающий белым полем муж часто ласкает беременную жену, – эмбрион приходит в раздраженное состояние; если организм отца обладает повышенной концентрацией белого поля, – эмбрион перестает развиваться самостоятельно и ребенок рождается с нервным расстройством; сильная концентрация белой биоауры отца, часто ласкающего выпуклый живот супруги, – грозит церебральным параличом будущему ребенку. А длительное пребывание в одной комнате отца, обладающего сильной биоаурой, и беременной матери пагубно для плода, он может погибнуть на четвертом, пятом, шестом месяце.

Таким образом, чем щедрее одарен организм отца Божьей благодатью, тем выше опасность тяжелого заболевания будущего ребенка. Потому-то и говорит Господь в "Откровении": **"Я дал ей время покаяться в любодеянии ее, но она не покаялась... И детей ее поражу смертью"!**

ვილოს რეგენერაცია, ჩვეულებრივი, არაორსული მდგომარეობისაკენ. ეს კი აღარ გულისხმობს დედის ერთ დამოუკიდებელ „მე“-ში მეორე „მე“-ს წარმოჩენა-განვითარებას და იწყება ქალის სხეულის რეგენერაცია-განახლება ერთი დასრულებული მენტალური სხეულის, ანუ სულის სრული „ჰო“-ს შესანარჩუნებლად. ამიტომ, თუ ექსტრასენსთან სამკურნალოდ მისული მანდილოსანი მდგომარეობაშია და არ იცის ეს, მოსალოდნელია ორსულობის კვლავმოშლა.

შემდეგი შეკითხვა:

თუ ქალმა იცის, რომ ორსულია მისი სხეული და ნაყოფის შენარჩუნება სურს, მივიდეს თუ არა სამკურნალოდ ექსტრასენსთან? ამ შეკითხვის პასუხი ასეთია: თუ ექსტრასენსმა ამგვარ პაციენტს ბიოველი მიუმატა და თანაც თეთრი, რაც მიიღწევა ოპერატორის შიდა თვალის წარმოსახვით, დედის ემბრიონი ამ შემთხვევაშიც შეილახება და თანაც კიდევ უფრო მეტად. მოსალოდნელია გამოცდილმა ექსტრასენსმა პაციენტის ბიოსიხშირეში ჩადოს აზრი — „ნაყოფის ცხრა თვით შენარჩუნება“, და ეს აზრი ნამდვილად ამოქმედდება. მაგრამ არც ის უნდა გამოვრიცხოთ, რომ, თუმც ნაყოფი ცხრა თვის დაიბადება, ბავშვის ნერვული სისტემა მაინც განუვითარებელი და ანომალური იქნება. ვიმეორებ, ამას ამ შემთხვევაში განაპირობებს ექსტრასენსის ზედმეტი ბიოსიხშირე. ასე და ამგვარად, ხელების როგორი მანიპულაციებიც არ უნდა შეასრულოს ექსტრასენსმა ორსული პაციენტის ორგანიზმის ირგვლივ, რწმენით შემიძლია კიდევ ერთხელ განვაცხადო, რომ შედეგი სავალალო იქნება.

ყველა კანონისა და ლოგიკის გათვალისწინებით, უნდა განსხვავდებოდნენ ექსტრასენსთა ველებიც, ე.ი, მათი სულის სიხშირეები. აქედან გამომდინარე იბადება კიდევ ერთი საინტერესო შეკითხვა: როგორი ველის მქონე მკურნალია ორსული ქალებისათვის შედარებით საშიში? ძალზედ მიჭირს ამისი თქმა, მაგრამ კეთილშობილი ადამიანების ველი უფრო გაცილებით საშიშია ორსული ქალებისათვის, ვიდრე ცუღლუტი და უმეცარი ექსტრასენსებისა. ასე რომ, რაც უფრო დადებითი ველი გადაწილდება ორსული მანდილოსნის სხეულზე, მით უფრო ემბრიონის ხარისხიც სავალალო გახდება.

კეთილი და დადებითად მოაზროვნე პირი ის არის, ვისაც თეთრი და უხვი ბიოველი გააჩნია. დაბადებიდან არის ყველა ადამიანში უფლის წმიდა სიხშირე კოდირებული, მაგრამ გადის ჩვენი შობიდან ათეული წლები და ზოგნი ვინარჩუნებთ უფლის თეთრ ველს, და მეტიწილნიც ვერა. დაკარგული ველის ადგილს კი მომენტალურად ავსებს მიწიური სიხშირე.

Людям, обладающим белым полем, приходится дважды делать одно и то же дело, потому что часто в их судьбу вмешивается Сатана. К примеру, разберет такой неисправные часы, починит, соберет вновь... Часы идут. Но вдруг обнаружится, что забыта какая-то деталь и нужно снова разбирать. Купит в магазине что-либо, а придя домой, обнаружит изъян в покупке – надо идти обменивать. Более того, мужчины, наделенные сильным полем, либо почти не женятся, не могут найти себе равную по интеллекту, либо женятся неоднократно, так как им не сразу удается создать удачную семью. Несмотря на возникающие препятствия, обладатели белого поля совершают немало дел на благо духовно слепого общества. Случается, что неразумная толпа, не понимая таких, объявляет их интриганами. На самом деле, к таким действиям прибегают сами интриганы, но почему-то "палка" ломается о спины обладающих белым полем людей. Они не могут найти и работы для себя... Господь ведает об этом, ведь перед цитатой, которую Я привел в начале этого текста, говорится именно об этом. Обращаясь к разумной части общества, Господь говорит: "(19) **Знаю твои дела, и любовь, и служение, и веру, и терпение твое, и то, что последние дела твои больше первых"** *(Откровение Иоанна; гл. 2).* Вот, друзья мои, подтверждение, что Господь знает о них и благословляет. Он лишь предупреждает – не грешите!

* * *

В прошлые годы Я считал себя несчастным человеком, ибо ничего не знал о тайне белого поля, но какое счастье, оказывается, если тебя найдет белое поле Благодати. И, надо сказать, Я не исключение, потому что аналогичное происходит сегодня в Грузии со многими людьми. Обладать белым полем – совсем не значит быть библейским "Иоанном" или "Христом"... Обретение белого поля прежде всего означает обогащение души человека добрыми, положительными качествами. Оно становится источником регенерации тела человека, при которой и начинается процесс – "да" ранее

ახლა წარმოვიდგინოთ, რომ რომელიმე ჩვენგანს ამასოფლად ბედად ერგო ფინანსური სიღარიბე, ცხოვრებისეული სიდუხჭირე, უმუშევრობა, ურწმუნო ცოლ-შვილი და ა.შ. ყოფის ასეთი პირობები ხშირ შემთხვევაში ღვთიური ველის მომტანია და დაჩაგრული კაცის ორგანიზმი უფლის მადლით ჯილდოვდება... (იმის შესახებ, თუ როგორი სიმპტომები გააჩნიათ ასეთ პირებს და როგორ გამოვიცნოთ ისინი, ვისაუბრებ ქვემოთ). მაგრამ თუ თეთრი ველის მქონე მამა ხშირად მოეფერება ორსულ ცოლს, ბავშვის ემბრიონი გაღიზიანდება; თუ თეთრი ველის დიდი კონცენტრაცია გააჩნია მამის სხეულს, — ემბრიონი თავისუფალ განვითარებას ასცდება და ბავშვი ნერვული ფსიქოზით დაიბადება; თუ კიდევ მეტი თეთრი ბიოაურა ექნება მამას, და თუ ხშირად გადაუსმევს ხელს ორსული მეუღლის ნაყოფთან გამობერილ მუცელს, ბავშვი ცერებრალური დამბლის ნიშნებით დაიბადება. და თუ უხვი თეთრი ველი გააჩნია მამას და დილიდან სალამომდე ერთ ოთახში ცხოვრობს ორსულ მეუღლესთან ერთად, ნაყოფი დაიბადება ოთხი, ხუთი ან ექვსი თვის... — მკვდარი!

მაშ დავასკვნათ...

რაც უფრო მეტად არის მამაკაცის სხეული უფლის სიხშირეებით დასაჩუქრებული, მით უფრო მისი ახლადშობილის დიაგნოზი მძიმე ან სასიკვდილო იქნება. აი, ამიტომ ამბობს გამოცხადების ტექსტში უფალი: **„რომელნი იშუებდეს მის თანა, შთავყარე ჭირსა დიდსა, უკუეთუ არა შეინანო საქმეთაგან მათთა, და შვილნი მისნი მოვსწყვიდნე სიკუდილითა“!**

* * *

თეთრი ველის სიმპტომები

ხშირად თეთრი ველის მქონე პირები ბევრ რამეს ორჯერ აკეთებენ, რადგან თითქოს მათ პირველ ქმედებას სატანა გადაეფარება-ხოლმე. მაგალითად, შესაკეთებლად დაშალა დაზიანებული საათი. შეაკეთებს. თითქოს საათიც ამოქმედდება... მაგრამ აღმოჩნდება, რომ მან კიდევ ერთხელ უნდა დაშალოს იგივე საათი, სადღაც რაღაცა დავიწყებია; ანდა, მაღაზიაში შეიძენს რაიმეს და მხოლოდ შინ მისვლისას აღმოჩნდება, რომ ის .რაღაც გამოსაცვლელია, — წუნი აქვს! მეტსაც გეტყვით: უფლის ველით სავსე მამაკაცები ან საერთოდ არ ქორწინდებიან, რადგან მათივე ინტელექტის საცოლეს ვერსად წააწყდნენ, ანდა მეორედ ქორწინდებიან, ვინაიდან პირველ შემთხვევაში არც გონიერი ოჯახის

26. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

беспокоивших органов. Об обладании белым полем каждому из нас следует мечтать еще и потому, что оно может стать основой нашего духовного спасения в течение ближайших десяти месяцев. Горе тому, у которого в это время малым окажется белое поле.

Итак...

Закончив эту тему нашей беседы, мы вновь вернулись к вопросу взаимоотношений матери, отца и ребенка. Повторю еще раз: белое поле отца *(и не только отца)* вредно влияет на развивающийся эмбрион. Ему нельзя находиться вблизи беременной супруги прежде всего потому, что суть белого поля "да" и оно помогает в восстановлении одного "Я" беременной, что исключает нормальное развитие эмбриона в ее индивиде. А воздействие чужого сильного поля может стать причиной нарушения развития плода. Значит, сильное "Я" матери – враг для "Я" эмбриона? Да! Это действительно так. Кроме воздействия поля эмоционального супруга, на беременную женщину могут оказывать воздействие и белые поля ближайших родственников. Чтобы родился здоровый ребенок, необходимо избегать воздействия белого поля благородных людей на будущую мать на протяжении всех девяти месяцев. А когда ребенок родится, с этого момента для него нет ничего лучше, чем положительное поле. Более того, если у ребенка врожденный дефект какого-либо органа, можно предполагать его частичную регенерацию именно с помощью воздействия того белого поля, которое до того было противопоказано ему. Потому и должен обладающий белым полем отец обнимать и прижимать к себе ребенка, так как именно грудь является ареалом белого поля.

И в заключение...

Чем положительнее будет биополе акушерки, принимающей плод *(первый, кто входит в биоауру ребенка)*, тем добрее родится ребенок. Но до рождения ребенка, прошу прощения у благородных и добрых людей, – общение с ними запрещено. Что поделать, это так!

Уважаемые чрезмерно эмоциональные мамы, папы и бабушки! Существует древнее учение о правилах управления белым полем, знать которое должны все желающие создать прочную и счастливую семью. Не торопитесь обращаться к врачам или экстра-

შექმნაში უმართლებთ მათ. მიუხედავად ბუნების ამგვარი წინააღმდეგობისა, თეთრები მაინც აღწევენ მიზანს და გონებით ბრმა საზოგადოებას კეთილ საქმეებს უგვარებენ, თანაც, არ სურთ დიდი ხმით განაცხადონ ეს. ისეც ხშირად ხდება, როდესაც ბრბო ვერ აფასებს ასეთ პირებს და ინტრიგანებად ნათლავენ მათ. რაღა თქმა უნდა, ამას მოიმოქმედებენ თვით ინტრიგანები, მაგრამ სიმკაცრის „წკეპლა“ რატომღაც თეთრი ველის მქონე ადამიანებს უფრო ხვდებათ. ყოველივე ამის გამო ჭირს კეთილი სამსახურის მოძებნაც. ალბათ დამიჯერებთ, რომ უფალმა მშვენივრად იცის ეს, რაც აქვე მოყვანილ ციტატში არის დადასტურებული. ბიბლიის ეს რამდენიმე წინადადება წინ უძღვის იმ ფრაზებს, რომლებიც ამ ტექსტის თავში იყო შემოთავაზებული. აი, როგორ იწყება მიმართვა საზოგადოების გონიერი ნაწილის მიმართ: **„(19) ვიცნი საქმენნი შენნი და სიყუარული და სარწმუნოებაჲ შენი და მსახურებაჲ და მოთმინებაჲ და საქმენი შენნი უკუანაჲსკნელნი არს უმრავლჱსნი პირველისა“** (გამოცხადება იოანესი, თავი II). აი, მეგობრებო, იმისი დასტური, რომ უფალმა იცის და აქებს ასეთ ხალხს, მაგრამ მისი ერთადერთი შენიშვნა ასეთია: ნუ ჰმრუშობთო! (შენიშვნა: როდესაც ძველქართული მანერით შემონახულ ხმნებში ასო „ჰ“ არის გამოყენებული, ეს ნიშნავდა, რომ ეს ხმა გულისხმობდა როგორც სიტყვის მატერიალურ ქმედებას, ასევე ამ მოქმედების სულს, აზრს, რადგან ორივე არსებობს და მოქმედია).

* * *

წინა წლებში უბედურ კაცად ვთვლიდი თავს, რამეთუ არაფერი ვიცოდი თეთრი ველის საიდუმლოსი. მაგრამ რა ბედნიერებაა თურმე, როცა უფლის თეთრი ნათელი მოგძებნის. შეუდარებელ სიმშვიდესა და იმედს წარმოადგენს იგი. სხვათაშორის, მე გამონაკლისი არა ვარ და ანალოგიურ მდგომარეობაში ძალზედ ბევრი ვინმე აღმოჩნდა საქართველოში. ღვთიური ზესინათლის შეძენა არ ნიშნავს, რომ ჩვენ ყველა ბიბლიური „იოანეები“ და „ქრისტეები“ ვართ, არამედ, უფლის ბევრი თეთრი ველის შეძენა განაპირობებს ადამიანის კეთილი და დადებითი სულით გამდიდრებას. ეს კი სხეულის რეგენერაციის საფუძველი ხდება და ყველა ის ორგანო, რომელიც მანამდე გვაწუხებდა, აღდგენას განიცდის. თეთრი ველის შეძენა საოცნებოა იმითაც, რომ იგი სულიერად გადარჩენის მიზეზი გახდება რამდენიმე ათეულ თვეში, ანუ მაშინ, როდესაც დედამიწაზე ატომური კატასტროფა გაბატონდება. ვაჲ იმათ, ვისაც იმ დღეებში თეთრი ველის სიმცირე მოუსწრებს.

ლუიზა ჭიკაძის ნახატი

Рисунок Луизы Чикадзе

და აი, საუბრის ერთი წრე შემოვხაზეთ და ჩვენ ისევე დედის, მამისა და ბავშვის ურთიერთდამოკიდებულების საკითხთან აღმოვჩნდით. უკვე ითქვა და დასტურდება, რომ თეთრი ველის მქონე მამაკაცის (და არა მხოლოდ კაცების) ორსული ქალის სიახლოვეს მისვლა, არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება ჯერ იმიტომ, რომ თეთრი ველი „ჰო“ არსისაა და ორსული ქალის მთლიან ორგანიზმს ეხმარება ერთი „მე“-ს სრულქმნაში, რაც გამორიცხავს დედის ერთ ინდივიდში მისივე ემბრიონის ნორმალურ ჩამოყალიბებას, და შემდეგ იმიტომ, რომ სხვისი ძლიერი ველის ზეგავლენა ორსულ ორგანიზმში ჩასახული ნაყოფის მოშლის საფუძველი შეიძლება აღმოჩნდეს. მაშასადამე რა გამოდის, რომ დედის ძლიერი „მე“ — მისივე ემბრიონის „მე“-ს მტერია? კი, ასეა! ემოციური მამის გარდა, ამას ხშირად განაპირობებს მონათესავე პირებისაგან ორსული ქალის სხეულზე გადანაწილებული ბევრი ველი, რაც ველების ჩვეულებრივ კანონს წარმოადგენს, დაკავშირებულს „ზიარი ჭურჭლის“ კანონთან. ამიტომ უნდა გვახსოვდეს, რომ იმ მომენტში, როცა ქალში ნაყოფი ჩაისახება, და თუ მშობლებს სურთ ეს ნაყოფი სრული დაიბადოს, უნდა მოარიდონ მომავალი დედა ცხრა თვის განმავლობაში კეთილშობილი ხალხის ველს. და როცა ნაყოფი დაიბადება, იმ მომენტიდან დადებითი ვინმეს ველს აღარაფერი სჯობს. მეტიც, თუკი ახლადშობილს რაიმე თანდაყოლილი ორგანული დეფექტი გამოჰყვება მილმა სამყარომდან, უნდა ვივარაუდოთ ამ დეფექტის ნაწილობრივი რეგენერაცია და თანაც, მანამდე აკრძალული — უფლის თეთრი ველით. ამიტომ საჭიროა, რაც შეიძლება ხშირად მიიხუტოს დადებითი ველის მქონე მამამ (თუ სხვა ნათესავმა) ახალშობილი მკერდთან, რამეთუ თეთრი ველის ძირითადი არეალი — გულმკერდია.

კიდევ ერთხელ დავასკვნათ...

რაც უფრო დადებითი ველის იქნება ნაყოფის მიმღები ბებიაქალი, ვინც პირველი შედის ახლადშობილის ბიოაურაში, მით უფრო კიდევ ერთ კეთილ ყმაწვილს უნდა ველოდეთ. ბავშვის დაბადებამდე კი, მაპატიეთ და... კეთილშობილებთან ცხრა თვით ბოდიში მომითხოვია. რა ვქნათ, ასეა!

პატივცემულო დედებო, მამებო და ემოციურო ბებიებო! არსებობს უძველესი სწავლება ენერგიის მართვის წესებისა, რომელთა გაცნობაც წარმოადგენს აუცილებელ პირობას ახალი და ჯანმრთელი ოჯახის შესაქმნელად. ნუ იჩქარებთ ექიმებთან და ექსტრასენსებთან მისვლას, რამეთუ დადგა ჟამი შევისწავლოთ ბიოიმპულსის ხედვა, იგი მშვენივრად ჩანს, მეტიც, — ბიოველი ასხივებს! დიახ, მოვიდა ჟამი შევისწავლოთ

сенсам. Настало время прозреть, увидеть биоимпульсы, они зримы, более того – белое поле испускает лучи! Да, настало время постичь кодекс полей потустороннего мира.

Итак, мы беседовали "о тайне отца, матери и ребенка". Думаю, что хотя бы частично сформулирована концепция "Принципа – Я" человека, незнание которой непростительно роду человеческому, ибо знали и забыли об этом.

Конец лекции

* * *

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ველთა კოდექსი და ღრმად ჩავწვდეთ მიღმა სამყაროს სურვილებს.

ამგვარად, ჩვენ ვისაუბრეთ თემაზე — „დედის, მამისა და ბავშვის საიდუმლო“. ალბათ ქალბატონ **ლუიზა ჭიკაძის** მშვენიერი ჩანახატიც იხილეთ, იგი აქვეა, წინა გვერდზე. ვფიქრობ, ნაწილობრივ მაინც ჩამოყალიბდა ადამიანის „მე“-ს მკაცრი პრინციპის კონცეფცია, რისი უცოდინრობაც ქართველი ერის მოდგმას არ გვეპატიება. მაგრამ რა ვქნათ, ფრიად ღრმად ჩაუძინია ლაზარეს და გადაგვავიწყდა.

ლექციის დასასრული

* * *

В начале нашей беседы одной из основных причин детского церебрального паралича Я назвал господствующий в природе закон "деизма" и обещал продолжить беседу на эту тему. Выполняя данное слово, Я постараюсь подробнее раскрыть эту действительно необычную тему. Прежде всего следует дать разъяснение понятию "деизм": слово это означает начало какого-либо процесса – толчок, после которого этот процесс развивается без участия начального толчка, но впоследствии порождает его сам! Сложновато, согласен с вами, но что поделаешь, простой эзотерии не существует.

* * *

Итак, Я уже говорил, что причиной церебрального паралича новорожденного зачастую является сильное биополе отца *(или близкого родственника)*, повышенная концентрация которого обусловливает рождение психически парализованного ребенка. Было сказано и то, что другой причиной рождения недоразвитого плода может оказаться и один из вечных законов природы – деизм! И вот что это значит...

Возьмем такой конкретный пример: приводя в действие двигатель автомобиля, водитель использует накопленную ранее в аккумуляторе электроэнергию, а работающий двигатель в свою очередь восстанавливает использованную энергию и заряжает ею аккумулятор для дальнейшего использования... *(Прошу внимательнее понаблюдать за работой электросистемы автомобиля).* То есть, аккумулятор дает ток, ток используется для зажигания, горючее приводит в действие двигатель, двигатель вращает электрогенератор, который, в свою очередь, снабжает током аккумулятор. Итак, мы пришли к исходному моменту. Как видите, и здесь проявляется феномен деизма. Стало быть, аккумулятор дает толчок двигателю, становясь, в свою очередь, причиной поступления в него тока. Попытаюсь выяснить – который из процессов здесь первичен?.. *(Дорогие читатели, таким путем мы приближаемся к обещанной теме "Троицы").*

Итак, мы упремся в вечную проблему первичности курицы

ზემო საუბარში ახალშობილთა თანდაყოლილი ცერებრალური დამბლის ერთ-ერთ მიზეზად დავასახელე სამყაროში გამეფებული კანონი „დეიზმი“ და დაგპირდით, რომ კვლავაც ვისაუბრებდი ამ საკითხზე. მაშ, პირობა პირობაა და განვავრცოთ ეს მართლაც უცნაური თემა. თავდაპირველად უნდა განიმარტოს თვით „დეიზმი“-ს ცნება. ეს სიტყვა გულისხმობს რომელიმე პროცესის საწყისს, ბიძგს, რომლის შემდეგ ეს პროცესი საწყისი ბიძგის გარეშეც ვითარდება, მაგრამ მოქმედების შემდგომი განვითარება საფუძველი ხდება თვით ამ ბიძგის წარმოშობისა! ალბათ ვერ გავიგეთ... გეთანხმებით, რთულია, მაგრამ რა ვქნათ, ადვილი ეზოთერია არ არსებობს.

მაშასადამე, ამ თავის პირველ ნახევარში ნათქვამი იყო, რომ ხშირ შემთხვევაში ახალშობილი ბავშვის თანდაყოლილი ცერებრალური დამბლის ერთ-ერთი მიზეზია ამავე ბავშვის მამის (ან ნათესავის) ჭარბი ბიოველი, და რომ ორგანიზმის მოჭარბებულმა თეთრმა გელმა მოსალოდნელია გამოიწვიოს ფსიქიურად პარალიზებული ბავშვის დაბადება. მაგრამ ისიც იყო ნათქვამი, რომ განუვითარებელი ნაყოფის დაბადების მეორე მიზეზი მოსალოდნელია აღმოჩნდეს ბუნების ერთ-ერთი უმკაცრესი კანონი — დეიზმი! აი, რას ნიშნავს ეს...

გთავაზობთ ერთ ნათელ მაგალითს: როდესაც მძღოლი ძრავას ასამუშავებლად საჭეს მიუჯდება, იგი გამოიყენებს აკუმულატორში დაგროვილ ელექტროენერგიას, რათა აამოქმედოს ძრავა. მაგრამ მოძრაობაში მოყვანილი ავტომანქანა ხელახლა წარმოქმნის დახარჯულ ელექტროენერგიას და მომავლისათვის ინახავს დენს იმავე აკუმულატორში, ძრავას შემდგომი ამოქმედების მიზნით... (გთხოვთ კარგად დააკვირდეთ ავტომანქანაში არსებულ ელექტროქსელის მუშაობის პრინციპს). კერძოდ, აკუმულატორმა მოგვცა დენი, დენმა გამოიწვია საწვავის აალება, აალებულმა ენერგიამ ძრავას დაბრუნებისაკენ უბიძგა, ძრავამ დაატრიალა ელექტროგენერატორი, ხოლო იგი ახალი დენით ამარაგებს აკუმულატორს. ანუ მივედით იქ, საიდანაც დავიწყეთ. ნახეთ, აქაც დეიზმის ფენომენი იჩენს თავს. მაშასადამე, აკუმულატორმა ძრავას მისცა ბიძგი, მაგრამ შემდგომში თვით ძრავა ხდება აკუმულატორში დენის მოგროვების მიზეზი. მოდით, გამოვარკვიოთ, რომელი პროცესია აქ პირველადი?.. (პატივცემულო მკითხველო, ამ საკითხითაც დანაპირები „სამების“ თემის განმარტებას ვუახლოვდებით).

და ჩვენ ისევე ქათმისა და კვერცხის პირველარსებობის პრობლემასთან აღმოვჩნდით. ასე რომ, რამდენიც არ უნდა ვიკამათოთ ვერაფრით დავადგენთ, თუ რითი იწყება ყოფა: აზრით თუ მატერიით, მატერიით თუ აზრით, ან რომელი იყო პირველად — „გუშინ“ თუ „ხვალ“! ჩვენ ვერც იმას გამოვარკვევთ — აკუმულატორმა უბიძგა პირველად ძრავას

или яйца, и сколько бы мы ни спорили, нам не установить первичности бытия: мысль или материя, материя или мысль, т.е. "вчера" или "завтра", как не выяснить – дал ли толчок аккумулятор рабочему процессу автомобиля или сам этот процесс является причиной накопления тока в аккумуляторе. Значит, так: первое есть толчок второго, а второе питает первое! И поскольку мною было решено по мере своих возможностей ответить на этот заведомо неразрешимый вопрос, мне должно проститься то огромное количество тем, которые придется попутно затронуть. Меня не раз упрекали в том, что Я часто смешиваю темы и веду беседу издалека. Пусть так! Но ведь, слава Богу, есть, что сказать... *(Удивительно, что вообще в Грузии что-то удается...)* К тому же, совсем не обязательно, чтобы все и сразу разобрались в сложностях эзотерического мира.

Теперь же несколько слов о формах душ и причинах их аформации...

* * *

Причины формы души

Наша планета опоясана семью цветовыми и семью различного содержания биополями. Конец этой спирали проецируется на территорию Грузии. И организм человека тоже устроен подобным образом. Каждого из нас окружают частоты семи цветов, и спираль замыкается в одном каком-нибудь нервном узле *("чакре")*. Разница лишь в том, что у каждого из нас преобладает какой-либо из цветов. Именно это и является причиной нашей неоднородности. Цвета эти *(биослои)* создают форму, и какова эта форма, таковы и мы. Т.е. в одной из мыслей поля закодированы строение органов человека, цвет кожи, волос, длина конечностей, форма большого носа или инвалидное тело. В народе говорят: "В уродливом теле – уродливая душа"! Но многие не знают, что это значит. Понятие "уродливая душа" не означает эгоистичных, отрицательных качеств, в нем скрыта физическая ущербность, то, что мы называем

მუშა პროცესს თუ თვით ეს პროცესია აკუმულატორში დენის მოგროვების საბაბი. ამგვარად, **პირველი ბიძგია მეორისა, და შემდეგ მეორე კვებავს პირველს!** და რადგან გადავწყვიტე შეძლებისდაგვარად პასუხი გავცე ამ უპასუხო კითხვას, უნდა მაპატიოთ სხვადასხვა სასაუბრო თემების მრავალფეროვნება. სხვათაშორის, ხშირად მედავებიან და ვიცი, რომ თურმე სასაუბრო თემები მექსაქსება და ახლო სათქმელს ძალზედ შორიდან ვამბობ... მაგრამ არა უშავს რა, რაც მთავარია, ხომ ვამბობ? მადლობა უფალს! (ან ამას როგორ ვახერხებთ)... და საერთოდ, სრულებითაც არ არის აუცილებელი ყველამ მალევე აღიქვას ეზოთერული სამყარო.

ახლა ორიოდე სიტყვით სულთა ფორმების შესახებაც ვთქვათ და შევეცადოთ, სულის დამახინჯების მიზეზებიც შევიმეცნოთ...

* * *

სულის ფორმა და მიზეზები

ჩვენი პლანეტა, ძირითადად, შვიდი ფერითა და შვიდი სხვადასხვა შემადგენლობის მქონე ბიოსარტყელით არის შემოსილი. ეს შვიდი ფერი სპირალისებრ არის დახვეული და მისი შიდა სასრული საქართველოს ტერიტორიაზე პროექცირდება. ასეა ყოველი ჩვენგანის ორგანიზმიც. ჩვენც შვიდი ფერის სიხშირე გვაკრავს ირგვლივ და მათ შორის ჩახვეული სპირალი ერთ-ერთ რომელიმე ნერვულ კვანძში („ჩაქრა“-ში) ენასკვება. მაგრამ ზოგს ერთი რომელიმე ფერის ველი აქვს მოჭარბებული, და ზოგსაც სხვა. სწორედ რომ ველის გარკვეული სიხშირე ხდება საფუძველი ვიყოთ ამგვარნი. ეს ფერები (ბიოფენები) ჰქმნიან გარკვეულ ფორმას და როგორიც არის ეს ფორმა, ისეთები ვართ ჩვენ. ანუ, ველის ერთ რომელიმე აზრში ძევს ორგანოების, კანის, კიდურების, თმების, დიდი ცხვირისა თუ ინვალიდი ტანის კოდი. ხალხური გამოთქმაა: „მახინჯ სხეულში — მახინჯი სულიაო“! მაგრამ ბევრმა ვერ გამოარკვია, რა იგულისხმება აქ. „მახინჯი სული“ არ ნიშნავს ავი და ეგოისტური თვისებების მქონე სულს, არამედ, ამ სიტყვაში ჩამალულია პროცესი — „ინვალიდი“. ეს კი სულაც არ ნიშნავს სიავესა და თავხედობას. მაშ, რა იგულისხმეს ჩვენმა წინაპრებმა ანდაზაში „მახინჯ სხეულში — ასეთივე სულიაო“? ჩემი აზრით, აქ ნაგულისხმებია ინვალიდი სხეულის ინვალიდი მენტალი, რის გამოც ინვალიდია თვით ეს სხეული.

საკმარისია ავტომანქანაში არსებული ელექტროსისტემის ანალოგია გავიხსენოთ და ალბათ ადვილად მივხვდებით, თუ რატომ არის „ინვალიდ სხეულში ინვალიდი სული“, ანუ რა დააშავა ბავშვმა, თუ

"инвалид". А это совсем не значит, что такой человек злой по натуре или плохой. Я думаю, что в этой пословице наши предки пытались выразить менталитет инвалида, причину, по которой инвалидом является и само это тело.

Достаточно провести аналогию с электросистемой автомобиля, чтобы понять – почему "в уродливом теле – уродливая душа", или что является причиной рождения неполноценного ребенка. Поскольку закон деизма проявился в технике, надо полагать, что он существует и в самой природе. В противном случае автомобиль бы не двигался. Т.е. если бы в автомобиле не была смонтирована такого рода система, мы и сегодня не знали бы об этом. Аналогичен этому и процесс появления *(рождения)* души и тела человека. Значит, должен существовать и аккумулятор человека *(а это и есть наш ментал);* личный двигатель *(тело);* горючее *(пища, продукт);* и электрогенератор *(память),* передающий информацию менталу.

Бывают случаи рождения ребенка, форма которого его ментальным телом нарушена в самой душе. Что тому причиной? Материальное тело этой души, т.е. тело, в котором эта душа существует десятки лет. Тут рождается вполне логичный вопрос: почему тело родившегося ребенка физически неполноценно? Потому что инвалидом является его ментал. И по этой причине тело искалечено в самом зародыше, и ребенок рождается инвалидом. Таким образом, можно сказать, что душа является калибром нашего тела! Наше тело зависит от формирования нашего менталитета. Но тут же появляется другой вопрос: почему нарушилась форма самой души, что произошло в ней? Дело в том, что душа эта десятки лет находилась в теле-инвалиде и сама приобрела аномальную форму. И третий, вполне закономерный вопрос: зависит ли, в конце концов, форма тела от формы души, или наоборот? Да! Материальная форма является основой для создания ментальной души! Или же плоть рождает свою же идею, т.е. Тело рождает душу!

* * *

იგი აფორმირებული დაიბადა. ვინაიდან დეიზმის ამგვარმა კანონმა თავი იჩინა ტექნიკაშიც, უნდა დავასკვნათ, რომ ასეთი კანონი არსებულა თვით ბუნებაში. წინააღმდეგ შემთხვევაში ავტომანქანა ვერ მოიმართებოდა. ეს კი ნიშნავს, რომ ავტომანქანებში არ იქნებოდა ამგვარი სისტემა დამონტაჟებული და დღეს არც არაფერი გვეცოდინებოდა ამის შესახებ. აქედან გამომდინარე, ანალოგიურია ადამიანის სულის, სხეულისა და მათი დროში გამოვლინების (დაბადების) პროცესიც. მაშასადამე, უნდა არსებობდეს ადამიანის, როგორც მექანიზმის აკუმულატორიც (და ეს ჩვენი მენტალია); გაგვაჩნია პირადი ძრავაც (სხეული); საწვავიც (ეს საკვებია – პროდუქტი), და ელექტროგენერატორიც (ეს კი სულის მეხსიერებაა), რომელიც ინფორმაციას აწვდის ჩვენ მენტალიტეტს.

როდესაც ემბრიონი იბადება, არის შემთხვევები, რომ ამ ემბრიონის მენტალური სხეული (იგივე „სული“) აფორმაციულია, ე.ი, სულშივეა დარღვეული მისი ფორმა. რამ გამოიწვია ეს? ამისი მიზეზი ხდება ამავე სულის მატერიალური სხეული, ანუ სხეული, რომელშიც ეს სული ათეული წლების მანძილზე ზის. იბადება საკმაოდ ლოგიკური შეკითხვა: რატომ დაიბადა ინვალიდი სხეული? იმიტომ, რომ მისი მენტალია ინვალიდი. ეს კი საბაბი ხდება ჩანასახშივე გამრუდდეს საღი სხეული და ბავშვიც მოგრეხილი იბადება. ასე ვთქვათ, **სულია ჩვენი სხეულის ყალიბი!** როგორი ფორმაც გააჩნია ჩვენს მენტალს, ისეთივე იქნება პირადი სხეულიც. მაგრამ აქვე იბადება მეორე საღი შეკითხვა: რატომ მოირლვა თვით სულის ფორმა, რა მოხდა მასში? მოხდა ის, რომ ეს სული ათეული წლობით იმყოფებოდა ინვალიდ სხეულში, რის გამოც არანორმალური ფორმა შეიძინა თვით ამ სულმა. და აი, მესამე და ესეც სრულიად საღი შეკითხვა: ბოლოს და ბოლოს, სულის ფორმა ხდება სხეულის ფორმის მიზეზი თუ პირიქით? დიახ, **მატერიალური სხეულია მენტალური სულის შექმნის საფუძველი,** ანუ **სიმყარე შობს მისსავე იდეას.** ე.ი, **სხეული ბადებს სულს!**

* * *

ლექცია № 9

ერთ დღეს, როდესაც საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ბიბლიოთეკის აუდიტორიაში ჩატარებულ ერთ-ერთ ლექციაზე ამ თემას შევეხე, ახალგაზრდა მანდილოსანი წამოდგა, საუბარი შემაწყვეტინა და მთხოვა, ხელმეორედ განმემარტა ეს საკითხი. თანაც, ჩემ გასაგონად თავისთვის წაიჩურჩულა: „ეს კაცი იდეალისტი მეგონა და თურმე ვინ

Лекция № 9

Однажды, во время одной из лекций в аудитории библиотеки АН Грузии Я коснулся этого вопроса. Одна из слушательниц, прервав меня, попросила повторить разъяснение снова, заметив при этом, что считала меня идеалистом, а оказалось, что Я материалист! С улыбкой предложив ей сесть, Я объяснил, что до тех пор, пока человечество не примет этой теории, нам не решить вопроса о первичности яйца и курицы. Сегодня Я посеял лишь зерна в вашем сознании, а со временем, в зависимости от зрелости вашего мышления, вы поймете и примете эту теорию. В частности, от вашего интеллекта будет зависеть, поверите ли вы в существование мира мыслей. Тогда вы сможете допустить и то, что в мире мыслей нет понятия времени, – спокойно повторил Я и продолжил лекцию.

Думаю, будет интересно узнать – что же порождает саму мысль и где находится мир обитания мыслей? Ответ таков: мысль заложена и временно находится в теле того, чьей мыслью она является. Например, мысль *(идея)* конкретного яблока заложена в самом этом же яблоке; какого-либо растения – в самом растении; ваша мысль *(личное "Я" индивида)* – в вас, а моя – во мне. Значит, пока мы обретаемся в материи, наша мысль находится в нашем же организме, – она повязана! Именно этот процесс, дети мои, скрыт в распятии Христа, и это известно сегодня только Святому писанию и эзотерическому миру. Я, как рядовой писатель-эзотерик, хочу сказать вам, что с тех пор, как мир сформировался в материи, наше личное "Я", подобно узнику в теле, ждет дематериализации, что непосредственно связано со Вторым пришествием сияния Господа. То, что Я говорю, вам понятно? – обратился Я к девушке, задавшей мне вопрос. Она недовольно махнула рукой и раздраженная уселась на место. Уравновешенный по своей натуре человек, Я разволновался. Помню, закрыл лицо руками и задумался – неужели манера моего повествования неприемлема для окружающих?..

Да что Я говорю непонятного? – удивился Я.

ყოფილაო“. მე ჩემთვის გამელიმა, შემდეგ მას დაჯდომა ვანიშნე ხელით და დამატებით განვუმარტე, რომ ვიდრე საზოგადოება ამ თეორიას არ გაიზიარებს, მანამდე ვერაფრით გამოვარკვევთ ქათმისა და კვერცხის პირველარსებობის საკითხს. მე დღეს თქვენში ამ ინფორმაციის ხორბალი დავთესე, ოღონდ მის გაგებასა და გათავისებას დრო და ნაყოფიერი მენტალიტეტი ესაჭიროება. კერძოდ, თუ პირადი ინტელექტი გვეყოფა და ვირწმუნებთ, რომ ნამდვილად არსებობს აზრთა სამყარო, იმასაც იოლად დავუშვებთ დავიჯეროთ, რომ არ გააჩნია დრო აზრთა სამყაროს.

— წყნარი ტემბრით ავუხსენი სტუდენტებს და საუბარი განვაგრძე.

ალბათ დაგვაინტერესებს, რა ბადებს თვით აზრს და სად არის აზრთა სამყოფელი? ამ შეკითხვის პასუხი ასეთია: აზრი დროებით ინახება იმ სხეულში, რის აზრსაც იგი წარმოადგენს. მაგალითად, კონკრეტული ვაშლის აზრი ძევს ამავე ვაშლში; რომელიმე მცენარის აზრი ინახება იმავე მცენარეში; თქვენი აზრი (პირადი „მე“, ინდივიდი) თქვენშია, და ჩემი — ჩემში. ე.ი, ვიდრე მატერიაში გზივართ, ჩვენი პირადი აზრი ჩვენივე სხეულში იმყოფება და დაბმულია. აი, ეს პროცესია, შვილებო, უფალი-ღმერთის ჯვარცმის მიღმა აზრშეფარებული, რაც სადღეისოდ მხოლოდ წმიდა ტექსტებმა და ეზოთერულმა სამყარომ იცის. მე, ერთი რიგითი ეზოთერიკოსი-მწერალი ვარ და მსურს გამცნოთ, რომ მას შემდეგ, რაც სამყარომ ოდესღაც გამყარება დაიწყო, ჩვენი პირადი „მე“ სხეულშია დაპატიმრებული და მატერიის დემატერიალიზაციას ელის, რაც უშუალოდ იქნება უფლის „მეორედ მოსვლასთან“ დაკავშირებული. ის, რაც ახლა ითქვა, გასაგებია? — ვკითხე სანახევროდ ფეხზე მდგარ სტუდენტ გოგონას. მან უკმაყოფილოდ გაასავსავა ხელები და ისეთი მანერით ჩამოჯდა სკამზე, თითქოს, სხვა მეტი რა შეიძლება მოემოქმედებინა. მე ძლიერ მშვიდი ვარ, ჩემო მკითხველო, მაგრამ კარგად მახსოვს, იმ მომენტში შინაგანად წამომახურა, სახე ხელებში ჩავრგე და წამიერ ფიქრებს გავყევი — ნუთუ თხრობის მანერა არ მივარგა? და რა ვთქვი აქ გაუგებარი?.. — ფრიად გამიკვირდა.

ალბათ დაიბადება ოდნავ განსხვავებული შეკითხვაც... — განვაგრძე მშვიდი საუბარი. — ვიცით, რომ აზრი მარადიულია და არასოდეს კვდება. მაშ, სად იმყოფებოდა, მაგალითად, ჩემი პიროვნების აზრი მანამდე, ვიდრე ჩემივე სხეული დაიბადებოდა? — იქ, აზრთა სამყაროში! ეს გეხებათ თქვენც, ვინაიდან ყველა იქიდან ხართ აქეთ გამოსული. სხვათაშორის, „ამასოფელი“ ელექტროდიოდის ფუნქციას მაგონებს, რადგან ხედვა იქედან აქეთ გამტარია და ყველაფერი ჩანს, ხოლო აქედან იქით გაუმტარია და თითქმის არაფერი ჩანს. ბუნების ასეთი კანონის გამო, გალმიდან ამასოფელში წამოსულმა ადამიანებმა ვერ წამოიღეს სულის

Возможно, появится и другого рода вопрос... – продолжил Я беседу. – Известно, что мысль вечна и никогда не умирает. Так где же находится, к примеру, мысль *(идея)* моей личности, пока не родится мое тело? – Там, в мире мыслей! Между прочим, материальный мир подобен электродиоду: проводимая оттуда сюда информация видима, но отсюда туда – почти невидима. И, в силу этого закона природы, вышедшие из потустороннего мира люди не донесли в памяти знаний о нем и потеряли веру. Интересен вопрос и о том, где обитает душа до того, как родится плоть и что делает мысль до того, пока настанет время обрести плоть. Дело в том, что согласно закону мыслей, мысль всего существует во всем, но когда это "все" умирает, она разлагается и исчезает из этого мира, уходит из всего и вся во вневременье и продолжает существовать независимо. Таким образом, если мысль чего-либо подвластна времени, она существует в некоей конкретной материи, и она тут, здесь, сейчас, в этот момент. И если конкретная материя завершила свое существование, то ее идея уже там и обретается во времени изначально и до конца, т.е. до воскресения мысли. А это равнозначно бессмертию. А сейчас можете задавать вопросы.

Моя слушательница вновь прервала меня и попросила в более доступной форме разъяснить вопрос рождения мысли *(души)* той или иной материи, или как может плоть родить душу. В аудитории стояла глубокая тишина. Я понял, что вопрос этот интересует всех. Мысль чего-либо, – повторил Я, – порождается материальным воплощением этого чего-то, и происходит совершенствование мысли этого некоего конкретного воплощения. Но поскольку материя подвластна времени и поскольку времени не подвластна мысль этого конкретного и она существует вечно, то эта мысль и является основой рождения этой же материи. Теперь понятно? – спросил Я продолжавшую стоять студентку.

– Нет, Я ничего не поняла! – с досадой сказала девушка, жестом прося разрешения сесть.

– Садитесь и выслушайте внимательно, – улыбнувшись, предложил Я ей. Оглядел всю аудиторию и задумался.

В аудитории стояла глубокая тишина.

მეხსიერებით ქვენა სოფლის ცოდნა, რის გამოც კაცობრიობა ურწმუნოებამ მოიცვა. მაშასადამე, საინტერესოა ვიცოდეთ, სად იმყოფება ვინმეს აზრი მანამდე, ვიდრე მისი სხეული დაიბადებოდეს, ან რას საქმიანობს ეს აზრი იქ, ვიდრე პირად სხეულში მისი ჩასახლების დრო დადგება. საქმე ის არის, რომ აზრთა კანონის თანახმად, ყოველივე რამის აზრი არსებობს ყოველივეში, მაგრამ როდესაც ეს „ყოველივე“ მოკვდება, დაშლება და ამასოფლიდან გაქრება, ამ ყოველივეს აზრი გადის ყოველივედან უდროობაში და დამოუკიდებლად არსებობს. ამგვარად, თუ რისიმე აზრი დროის დაქვემდებარებაშია, იგი რომელიმე კონკრეტულ მატერიაში ზის და აქ არის, აქ, ახლა, ამ მომენტში. და თუ კონკრეტულმა მატერიამ თვისი ყოფა დაასრულა, მისი იდეა უკვე იქ არის და მოიცავს დროის არეალს დასაბამიდან დასასრულამდე, ანუ აზრთა აღდგომამდე. ეს კი უდროობის ტოლია. მკითხეთ, რა ვერ გაიგეთ...

კიდევ ერთხელ შემაწყვეტინა საუბარი იმავე მსმენელმა და დაჟინებით მთხოვა განმემარტა მათთვის, თუ როგორ იბადება ამა თუ იმ მატერიის აზრი, სული, ან როგორ შეიძლება სხეულმა შვას სული. იმდენად მიჩუმდა აუდიტორიაში მყოფი ხალხი, რომ მივხვდი, ეს შეკითხვა ყველას ეკუთვნოდა. თანაც, ისეთი მანერით გადახედეს მსმენელებმა ერთმანეთს, თითქოს — ეს რა გვესმის ბატონი გივისგანო. მე მათ დამატებით ავუხსენი, რომ რაიმეს აზრს ბადებს თვით ამ რაიმეს მატერიალური გამოვლენა და შემდგომში ხდება ამ კონკრეტული რაიმეს აზრის სრულქმნა, მაგრამ ვინაიდან მატერია დროის დაქვემდებარებაშია, და ვინაიდან მის კონკრეტულ აზრს არ გააჩნია დრო, ეს აზრი არსებობს ყოველთვის და საფუძველი ხდება ამავე მატერიის შობისა. გასაგებია? — ვკითხე ფეხზე წამომდგარ სტუდენტს.

— ვერა, ვერ გავიგე! — სინანულით აიჩეჩა მხრები და თითქოს სხეულის ჟესტით მანიშნა, დავჯდე თუ რა ვქნაო.

— დაბრძანდით, და ძალიან ყურადღებით მომისმინეთ. — ღიმილით გადავხედე ჯერ ამ გოგონას, შემდეგ აუდიტორიას და რამდენიმე წამით დავდუმდი.

აუდიტორიაში სრული სიჩუმე სუფევდა.

— თქვენ ამ მომენტში უნდა დაივიწყოთ, რომ ჩვენ, ქართველები, ვცხოვრობთ საგნობრივი სიღარიბის კულმინაციით. ნურც იმაზე იფიქრებთ, რომ ამწუთას ჩვენს აუდიტორიაში +4 გრადუსი ტემპერატურაა. ვიცი, გცივათ... ამიტომ, დიდი მადლობა ასეთ პირობებში ლექციაზე მოსვლისათვის. ახლა კი დროებით ამოიგდეთ თავიდან ის ყველაფერი, რაც დღემდე მოგისმენიათ ან გინახავთ, და თავს ძალა დაატანეთ, არა მხოლოდ ყურით მოისმინოთ ჩვენი საუბარი, არამედ შინაგანად დაინა-

27. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

* * *

– Сейчас, в этот момент вы должны забыть, что мы, грузины, живем сегодня в кульминационный момент нашей нищеты. – продолжил Я. – Забыть, что сейчас в этом зале всего лишь +4 градуса. Я знаю, что холодно... И глубоко благодарен за ваше присутствие на лекции. А теперь забудьте обо всем, что вы слышали или видели до сегодняшнего дня, и заставьте себя не только слышать нашу беседу, но и видеть ее. Я убежден, что вам удастся, ибо это генетически заложено в человеке. Итак, прислушайтесь к себе, расслабьтесь, если напряжены.

– Вникли ли вы в таинство "Троицы"? – обратился Я к мерзнущей аудитории.

– Из Святого писания мы знаем... – торопливо стала отвечать мне та же студентка.

– Минутку! – прервал Я ее. – Знаю, дочь моя, что ты мне хочешь сказать. Всем известно, что Троица – это "Отец, Сын и Дух святой"! Но знаете ли вы, какой процесс скрывается за этими словами? – Задумавшись, девушка медленно села.

Отметив молчание всей аудитории, Я решил еще раз дать краткое разъяснение этой темы, ведя беседу в форме выводов:

– Я хочу убедить вас в том, что, поскольку любая материя порождает свою душу, постольку тело-инвалид порождает душу-инвалида. Это – логика и желание природы. И когда умирает эта материя, душа покидает ее и сливается с вечностью. Потом эта конкретная душа существует вечно, изначально и до конца, однако в образе мысли *(идеи)*. И когда наступает пора появиться этой конкретной душе в нашем трехмерном мире, она становится основой для той же материи, которая ее породила. Итак, **плоть порождает душу, душа есть причина плоти!** Теперь вы поняли? Пока вы не уясните себе этого процесса, Я не успокоюсь.

– Да, понятно! – послышалось из глубины аудитории.

– Кто это подал голос? – улыбнувшись, спросил Я. Поднялся симпатичный молодой человек.

– Я!

ხოთ იგი. დარწმუნებული ვარ, თქვენ შეგიძლიათ საუბრის დანახვა, რამეთუ ამაში ჩვენი ერის გენეტიკაც დაგეხმარებათ. თქვენ ხომ არ გავიწყდებათ, ვისი შთამომავალნი ხართ. მაშ ასე, დააკვირდით პირად სხეულს. და თუ ამ მომენტში მოჭიმული ხართ, დამშვიდდით. „სამების“ ცნებას თუ ჩახვდით? — ახალი პათოსით მივმართე შეციებულ აუდიტორიას.

— ვიცით წმიდა ტექსტებით, რომ ეს არის... — სწრაფად წამოდგა იგივე გოგონა და...

— ერთი წუთით მოითმინე, შვილო, ვიცი რასაც ახლა მეტყვი, ეგ ყველამ ზეპირად იცის, რომ „სამება“ — ეს არის „მამა, ძე და სულიწმიდა“. მაგრამ რა პროცესი იგულისხმება ამ სიტყვების იქით, ის თუ იცი... — გოგონა გაჩუმდა და ნელ-ნელა სკამზე დაეშვა.

როდესაც აუდიტორიას დუმილი შევამჩნიე, გადავწყვიტე კიდევ ერთხელ განმემარტა მოკლედ ეს თემა და ჩემს საუბარს დასკვნის სახე მივეცი:

— ამგვარად, ვალდებული ვარ მიგახვედროთ, რომ რადგან ყოველი მატერია თვისსავე სულს თვითონვე წარმოშობს, ამიტომ, ყველა გაანგარიშებით, ინვალიდი სული უნდა დაბადოს თვით ინვალიდმა სხეულმა. ესეც ბუნების სურვილი და ლოგიკაა. და როდესაც ეს მატერია გარდაიცვლება, მისი სული გამოდის სხეულიდან და მარადისობას უერთდება. შემდეგ ეს კონკრეტული სული იარსებებს ყველა ჟამს — დასაბამშიც, და ბოლოჟამშიც, ოღონდ აზრის სახით. და როდესაც დროში მისი გამოვლინების დრო დადგება, ეს კონკრეტული სული ამავე მატერიის წარმოშობის მიზეზი ხდება, რომლითაც თვითონ შეიქმნა. მაშასადამე, **სხეული შობს სულს, და სული მიზეზია სხეულისა!** ახლა ხომ გაიგეთ, თუ კიდევ ვერა?! იცოდეთ, ვიდრე არ გაითავისებთ ამ პროცესს, არ მოგეშვებით. მაშ, გასაგებია?

— კი, გავიგეთ! — გამომძახა აუდიტორიის მარჯვენა სიღრმიდან ერთ-ერთმა.

— რომლის ხმა გავიგონე ახლა? — ღიმილით გავძახე მარჯვნით.

— მე ვიყავი, მასწ. — ღიმილითვე მიპასუხა საკმაოდ სიმპათიურმა ახალგაზრდამ.

— მაშ, გასაგებია რაც ახლა გიამბეთ?

— რა თქმა უნდა, მასწ.

— აბა, აუდიტორიას გაუმეორეთ, რაში გამოიხატება პროცესი „სამება“?

— ბატონო გივი, მე რვეულში ჩავიწერე თქვენი საუბარი და თუ შეიძლება, ამ ნაწერს წავიკითხავ...

– Значит, вам понятно, о чем Я говорил?

– Конечно.

– Так скажите аудитории, в чем выражается суть Троицы?

– Батоно Гиви, у меня есть запись вашей беседы. Если позволите, Я прочту ее...

– О, нет! Я хочу услышать ваше толкование, чтобы понять, что вам ясно, а что нет.

– Позвольте мне прочесть...

– Ну, так и быть. Читайте.

– Значит, поскольку плоть – реальная материя, она рождает собственную мысль, и поскольку мысль существует и не подвластна времени, она и является основой порождения этого же тела.

– Прекрасно, но было бы лучше, если бы вы сказали это своими словами. Благодарю! Садитесь.

— Батоно Гиви!

– Так кто может сформулировать...

— Батоно Гиви!

– ...что представляет собой...

– Батоно Гиви!

– В чем дело?

– Уважаемый Гиви, это снова Я. Мы кое-чего не поняли, нельзя ли еще раз повторить два вопроса? – поднялась та же активная слушательница.

– Я слушаю вас...

– Как определить, вызван ли церебральный паралич у ребенка деизмом или это следствие сильного белого поля отца?

– Благодарю. Хороший вопрос... Я отвечу вам, но уже полминуты, как началась перемена. Давайте отдохнем, а затем продолжим.

– Нет, нет, продолжайте... – словно сговорившись, просили слушатели.

– Согласен, – сказал Я, решив дать краткий ответ на этот вопрос. – Думаю, что, в случае рождения инвалида с нормальной психикой, мы имеем дело с деизмом. Если же налицо случай церебрального паралича, то наверняка повлияло сильное белое

— არა! მე მსურს შენი მონათხრობი გავიგონო, მაინტერესებს, რა მოასწარით და გაიგეთ.

— თუ შეიძლება, წავიკითხავ რაა...

— კარგით, ეგრეთ იყოს, გისმენთ...

— ესე იგი, ვინაიდან სხეული რეალურად არსებობს, იგი შობს საკუთარ აზრს, ხოლო რადგან მისი აზრი შეიქმნა და რადგან იგი არ ექვემდებარება დროს, ამავე სხეულის წარმოქმნის საფუძველი ხდება.

— მშვენიერია! მაგრამ უფრო კარგი იქნებოდა, თქვენ რომ გეთქვათ, უჩემოდ. დაბრძანდით, გმადლობთ!

— ბატონო გივი!

— აბა, ვის შეუძლია ჩამოაყალიბოს...

— ბატონო გივი!..

— ...თუ რას წარმოადგენს...

— ბატონო გივი!..

— ვინ დამიძახა?

— პატივცემულო გივი, ისევ მე გეძახით. ორი საკითხი ვერ გავიგე და მასთან დაკავშირებული შეკითხვები მაქვს. — წამოდგა აქტიური სტუდენტი გოგონა.

— მკითხეთ...

— რით უნდა განვასხვავოთ დეიზმით დაბადებული ბავშვის ცერებრალური დამბლა და მამის უხვი ველით გამოწვეული ანომალია?

— გმადლობთ, კარგი შეკითხვაა... კეთილი, გიპასუხებთ, ოღონდ იცოდეთ: ნახევარი წუთის უკან თქვენი შესვენება დაიწყო. ასე რომ, მოდით, ახლა დავისვენოთ და საუბარი ლექციის მეორე ნახევარში განვაგრძოთ.

— თუ შეიძლება, ახლა აგვიხსენით... — მოლაპარაკებულივით ერთდროულად მთხოვა იქ დამსწრე პუბლიკამ.

— ეგრეთ იყოს! — ვუპასუხე და გადავწყვიტე მოკლედ განმემარტა ეს საკითხი. — ე.ი, თქვენ გაინტერესებთ იცოდეთ სიმპტომები, თუ როგორ განვასხვავოთ — ცერებრალური დამბლაა არანორმალური სხეულის მიზეზი თუ დეიზმი. ეს გაინტერესებთ ხომ?

განვმარტავ...

როდესაც ბავშვი ინვალიდი დაიბადება, და თუ მას ცნობიერება ნორმალური აქვს, ჩემი აზრით, აქ მოქმედებს დეიზმის, ე.ი, ბედის კანონი, ხოლო თუ ორგანიზმი ცერებრალური დამბლით გაჩნდება, და თუ ბავშვის ცნობიერება სუსტია, აქ დამნაშავეა მამის ან ნათესავის ბევრი თეთრი ბიოველი. სხვათაშორის, ემბრიონზე უარყოფითად შეიძლება იმოქმედოს თვით ამ ემბრიონის დედამ და თანაც პირადი ორსულობის

поле отца или близкого человека. Между прочим, в период беременности на эмбрион может повлиять сильное поле самой матери. Однако эта тема должна быть рассмотрена отдельно. Прошу ваш второй вопрос.

– Батоно Гиви, вы утверждаете, что тело-инвалид порождает душу-инвалида. После смерти тела, эта душа становится основой для порождения инвалида-тела... (?)

– Думаю, именно так создана и вся наша Вселенная, ибо закон деизма единообразен во всем и везде. Т.е. тело-инвалид порождает такую же душу, и – наоборот. Дальше...

– Да, но если, батоно Гиви, душа-инвалид становится причиной своего же тела, то в чем же повинно тело?

Я задумался, задумалась и аудитория... Некоторое время мы смотрели друг на друга, словно бы в поисках ответа, кто же, в конце концов, виновен в этом процессе.

– Вот вам, уважаемые друзья, и закон "деизма", – сказал Я и объявил перемену.

* * *

პერიოდში (ესეც ცალკე განსახილველი საკითხია). ახლა მითხარით თქვენი მეორე შეკითხვა, ოღონდ დროულად.

— ბატონო გივი, თქვენი განმარტებით, ინვალიდი სხეული შობს ინვალიდ სულს. ასეთი სხეულის გარდაცვალების შემდეგ კი ეს სული საფუძვლად ედება ხელახლა დაიბადოს ინვალიდი სხეული, რომლითაც ეს სული ჩამოყალიბდა... (?)

— ჩემი აზრით, ჩვენი სამყაროც ამ ანალოგიით არის შექმნილი, რამეთუ „დეიზმის“ კანონი ყველგან და ყველაფერში ერთნაირად მოქმედებს. ასეა ინვალიდი სხეულიც: იგი შობს არანორმალურ მენტალს, ხოლო არანორმალური მენტალი საფუძველი ხდება ინვალიდი სხეულისა. შემდეგ...

— კი მაგრამ, ბატონო გივი, თუ ინვალიდი სული მიზეზი ხდება მისივე სხეულისა, სად შეიძლება ამ ინვალიდმა სამართალი ეძებოს?

მე დავდუმდი. დადუმდა აუდიტორიაც... ჩვენ ყველა რამდენიმე ათეული წამით ერთმანეთს შევყურებდით და თვალებით გვინდოდა ერთიმეორისათვის გვეკითხა, თუ ვინ არის, ბოლოს და ბოლოს, ამ შემთხვევაში დამნაშავე.

— აი, რა არის, მეგობრებო, დეიზმი! — ესღა მოვახერხე მეთქვა და აუდიტორიაში შესვენება გამოვაცხადე.

* * *

Студенты вернулись в аудиторию.

Следующая часть нашей беседы будет касаться цвета биополей и их сути.

••••

Магнетизмом – жизненной энергией – обладает любой организм, любое одушевленное или, как мы говорим условно, – неодушевленное тело. Специалисты различных областей по-разному называют этот феномен. Так, к примеру, биологическая оболочка любого тела называется "биоаурой", или "энергетическим пространством", "иммунитетом" организма, "ментальным телом", "биооболочкой" или просто "биокругом". Так или иначе, этой незримой субстанцией обладает любая живая материя, и она является мыслью этой конкретной материи. Этот биокруг может увеличиваться или уменьшаться; очищаться или, напротив, загрязняться *(темнеть)*. Так что именно концентрация этого биополя определяет уровень интеллекта, вопрос жизни и смерти того или иного "Я" *(т.е. индивида)*. Повторяю, это зависит от частоты и концентрации в организме и вокруг него поля и его цвета.

Я вам расскажу о сути сверхсияния, хотя не забыл, что тема нашей беседы – причины детского церебрального паралича. Но пока мы не осознаем суть белой субстанции, не поймем – что означает белое поле, и почему муж, организм которого обладает повышенной концентрацией белого поля, представляет опасность для беременной супруги. Кроме того, постичь суть белого поля *(т.е. увидеть его внутренним оком)* – значит обогатить свой интеллект. И еще, чем больше мы думаем о белом поле, тем лучшими его проводниками становимся. Наша беседа сейчас пойдет о частотах, которые можно увидеть лишь внутренним зрением. После этого нам легче будет уяснить причины детского церебрального паралича. Между прочим, если вы сумеете увидеть белое поле собственной печени, мышц сердца, селезенки или любого другого органа, подверженного заболеваниям, даю вам гарантию полного их излечения без всяких лекарств. Но, вместе с тем, считаю нужным напомнить, что **такие медитации запрещены в отношении беременных!**

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სტუდენტები აუდიტორიაში დაბრუნდნენ.

— ჩვენი ლექციის მეორე ნახევარი შეეხება ბიოველების ფერებსა და მათ არსს. ვიმედოვნებ, ახლაც ყურადღებით მომისმენთ. — და წინ და უკან ნელი სიარულით, მცირე ხნის შემდეგ საუბარი განვაგრძე.

* * *

მაგნეტიზმი — საციცოცხლო ენერგია, ორგანიზმში და სხეულის ირგვლივ აქვს ყველას და ყველაფერს, სულიერს და, როგორც პირობითად შევარქვით — არასულიერს. ამ ფენომენს ყველა სპეციალისტი სხვადასხვაგვარად წარმოგვიდგენს. მაგალითად, სხეულის ირგვლივ არსებულ ბიოლოგიურ გარსს ჰქვია „ბიოაურა“, ან „ენერგო-სივრცე“, ან ორგანიზმის „იმუნიტეტი“, ან „მენტალური სხეული“, „ბიო-გარსი“, ანდა, სულაც — „ბიო-წრე“. ასეა თუ ისე, ეს უხილავი სუბსტანცია ნამდვილად გააჩნია ყოველ ცოცხალ მატერიას და წარმოადგენს ამ კონკრეტული მატერიის აზრს. მოსალოდნელია ბიო-წრე გადიდდეს ან შემცირდეს; გაიწმინდოს, ან პირიქით, — შეილახოს (ანუ იდეურად გაშავდეს). ასე რომ, ბიოველის ამ კონცენტრაციამ უნდა განსაზღვროს ამა თუ იმ „მე“-ს (ინდივიდის) ინტელექტისა და ყოფნა-არყოფნის საკითხი. ვიმეორებ, ეს დამოკიდებულია იმაზე, თუ ვინ რომელი სიხშირის ბევრ ნათებას დააგროვებს სხეულში და ირგვლივ, ან თეთრი იქნება ეს ნათება თუ მუქი.

მსურს მოკლედ მოგითხროთ ზენათელის არსზე, თუმც კარგად მახსოვს, ჩვენი სასაუბრო თემა ბავშვთა ცერებრალური დამბლის გამომწვევი მიზეზები იყო. მაგრამ ვიდრე თეთრი ნათების სუბსტანციას არ შევიმეცნებთ, ვერ მივხვდებით, რატომ არის ასეთი სიხშირის მქონე მამა ორსული მეუღლისათვის საშიში. ამას გარდა, თეთრი ველის შემეცნება (ე.ი, მისი შიდა თვალით დანახვა), პირადი ინტელექტის გამდიდრებასაც ნიშნავს. და კიდევ, რაც უფრო მეტად ვიფიქრებთ თეთრ ველზე, ჩვენ მისი სიხშირის ძლიერ გამტარნი ვხდებით. წინააღმდეგ შემთხვევაში, არ გვეყოფა გონის უნარი აქ ჩამოყალიბებული მოსაზრება გავითავისოთ. ამიტომ, ჯერჯერობით, მხოლოდ და მხოლოდ შიდა თვალით დანახულ სიხშირეებზე უნდა ვისაუბროთ. შემდეგ კი ბავშვთა თანდაყოლილი დაავადების მიზეზების აღქმაც გაადვილდება. სხვათაშორის, თუ თქვენ შეძლებთ თეთრი ნათება დაინახოთ, მაგალითად, პირად ღვიძლში, გულის კუნთში, ელენთაში თუ სხვა რომელიმე დაავადებულ ორგანოში, სრულ გარანტიას გაძლევთ — უწამლოდ გამოჯანმრთელდებით! მაგრამ რაღა შეხსენება გჭირდებათ, რომ **ამგვარი მედიტაციები კატეგორიულად ეკრძალებათ ორსულ მანდილოსნებს!**

Есть множество свидетелей и очевидцев того, как экстрасенсы без прикосновения излечивали своих пациентов. Но еще ни от кого из экстрасенсов мне не приходилось слышать искреннего объяснения их методов лечения больных, порой находящихся на далеком расстоянии. Они не соглашаются предавать гласности свою тайну, поскольку приобретение знаний и постижение основ метода стоит недешево. А за ценные сведения необходимо платить.

Сегодня мне хочется объяснить вам сущность этого таинственного исцеления. Я имею в виду механизм излечения органических заболеваний человека белым полем. Речь идет не о травмах, полученных в результате катастроф или ранений, нанесенных какими-либо физическими предметами, а о регенерации-восстановлении заболевшего органа без какого-либо внешнего вмешательства. И каким несложным оказывается подобное лечение.

Так же, как цветовая гамма обладает двумя крайними частотами – белой и черной, так наличествуют эти крайности и в духовном мире. Исходя из этого, астральное тело человека предстает или белым, или красным, желтым, голубым или черным... *(Боже сохрани от коричневато-сероватой души, поскольку обладатель менталитета сероватой частоты с необходимостью оказывается или полным безумцем, или шизоидом).*

Допустимо осветлить душу искусственно, и это происходит путем укрепления веры, через молитвы, пост... Возможно и очернение души частой ложью и лицемерием. Еще раз подчеркиваю, что один из законов светлого духа – регенерация, черного же – дегенерация, вызывающая возникновение органических заболеваний, ибо черные частоты по своей сути разрушительны, по отношению как к себе, так и к другим. Иного им не дано.

Чем белее душа – тем мы здоровее! А если дух чернеет, в организме возникают заболевания. Но что такое “органическое заболевание”? Это, в первую очередь, означает преобладание в организме черной частоты, вызывающей деградацию того или иного органа. Органы же имеют каждый свою независимую частоту и форму. Каждым органом управляет их собственное “Я” *(кроме*

როგორ ვიმკურნალოთ უწამლოდ

ექსტრასენსები რომ ხელდაუკარებლად კურნავენ პაციენტებს, ბევრია ამისი მომსწრე და მოწმე, მაგრამ ჯერ არცერთი ექსტრასენსისაგან არ მსმენია გულახდილად ეთქვათ, როგორ კურნავენ ავადმყოფებს, ზოგჯერ შორ მანძილზეც. არ სურთ საიდუმლოს ხმამაღლა გამჟღავნება, რამეთუ ამ მეთოდის არსის შეძენა ფინანსურად ძვირია. ნაყიდ იდეას კი ანაზღაურება ესაჭიროება.

მე დღეს აგიხსნით ამ საიდუმლო მკურნალობის არსს, მხედველობაში მაქვს ადამიანის ორგანული დაავადებების თეთრი ველით განკურნების მექანიზმი. აქ არ იგულისხმება კატასტროფით ან სხვადასხვა ფიზიკური საგნებით მიყენებული ტკივილები, არამედ ივარაუდება რომელიმე, თვითნებურად დაავადებული ორგანოს აღდგენა-რეგენერაცია. ნახეთ, რა უადვილესი რამ ყოფილა უფასო თვითმკურნალობა.

ისე, როგორც ფერებს გააჩნია ორი უკიდურესი სიხშირე — თეთრი და შავი, სულიერ სამყაროსაც აქვს ანალოგია. აქედან გამომდინარე, ადამიანის ასტრალური სხეული არის თეთრი, ან წითელი, ან ყვითელი, ან ცისფერი, ანდა შავი... (ღმერთმა დაგიფაროთ მოყავისფრო-ნაცრისფერი სულისაგან, რამეთუ მენტალის მონაცრისფრო სიხშირის მქონე ვინმე სრული რეგვენია ან შიზოიდი).

დასაშვებია, ხელოვნურად გაათეთრო სული და ეს ხდება რწმენით, ლოცვებით, მარხვებით... ან ყოველდღიური სიცრუით შელახო იგი და გააშავო. კიდევ ერთხელ ვიტყვი, რომ თეთრი სულის ერთ-ერთი კანონია — რეგენერაცია, ხოლო სულის შავი ფერი ორგანულ დაავადებებს იწვევს, რამეთუ შავი სიხშირე თვისი არსით დამანგრეველია, თავის თავსაც ანადგურებს და სხვასაც. სხვანაირად არ შეუძლია.

რაც უფრო თეთრია სული, — ჯანმრთელები ვართ! და თუ სული გაშავდა, ასეთ ორგანიზმში ორგანული დაავადებები წარმოჩინდებიან. მაგრამ რა არის „ორგანული დაავადება“? იგი პირველ რიგში ნიშნავს რომელიმე ორგანოში შავი სიხშირის გაბატონებას, ეს კი მიზეზი ხდება ამა თუ იმ ორგანოს დეგრადირებისა. კერძოდ, ნებისმიერ ორგანოს მისი დამოუკიდებელი სიხშირე და ფორმა გააჩნია. მას მართავს ყოველი ორგანოს თვისი „მე“ (ბრმანწლავის გარდა) და ამგვარი „მე“ — ორგანოს „ოქროკვეთას“, ანუ მის „ეგრეგორულ ცენტრს“ წარმოადგენს. როდესაც ჯანმრთელ ორგანოში სიშავე გაჩნდება, მომენტალურად იწყება ამ ორგანოს დეგრადირება — მოშვება, გადიდება, აპათია, ქვეითდება ფუნქცია და ა.შ. ამ დროს ადამიანები მიმართავენ ექიმს, მედიკამენტებს, ან იხსენებენ ხალხურ ტრადიციებს. არადა საკმარისია მას მივუმატოთ ის,

слепой кишки) и такое "Я" является "золотым сечением" или "эгрегорным центром" органа. Как только в здоровом организме появляется чернота, мгновенно начинается деградация какого-либо органа – ослабление, расширение, апатия, нарушение функции и т.д. В такие моменты люди обращаются к врачам, медикаментам, прибегают к традиционным народным методам лечения. Между тем достаточно лишь дополнить организм тем, чего ему недостает. Недостает же обычно белого поля.

Посвящу вас в одну из тайн самоизлечения, и попытайтесь воспользоваться ею. Не сумеете, ничего страшного. Но все же попытайтесь. Суть подобного лечения заключается в следующем: войдите в укромную комнату, в которой никого нет... *(Желательно начинать прибегать к этому методу в собственной квартире, поскольку в непривычных местах скапливается чужое поле и вам не удастся внутреннее видение).* Лягте на постель и думайте об органе, который вас беспокоит. Постарайтесь мысленным взором "заглянуть" в тот регион организма, в котором расположен заболевший орган. Представив внутренним воображением, где располагаются, скажем, печень, мочевой пузырь, сердечная мышца или почки, осветите это место мыслью. Да, именно мыслью! Осветите в воображении, будто внутри вас вспыхнула и все прояснила молния. Если вам это удастся, заболевший орган мгновенно изменит цвет и из него исторгнутся черные флюиды *(т.е. скопившаяся отрицательная частота).* Не имеет значения – верите ли вы в подобный метод лечения или нет. Главное – суметь осветить ослабленный регион организма... *(Вылечить себя таким путем при высоком давлении – нельзя)!*

Должно быть, любопытно узнать – как осветить свое тело?

Если вы находитесь дома и стоит вечерняя пора, постарайтесь внутренней памятью вспомнить палящее Солнце. Не глядите наружу, а именно в мыслях вообразите светило в полдень, когда оно находится в зените. "Видите"? Вот такое сияние вам следует увидеть в собственной печени, мочевом пузыре, в области сердца или в почках и т.д. Можно осветить не только свой, но и любой орган других организмов... Он излечится! Прошу только запомнить: перед сном подобная медитация исключается! Ни вы сами, ни тот, с кем вы проводите сеанс, долго не сможете заснуть.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რაც აკლია, და იგი ჯანმრთელდება. მას კი თეთრი ველი აკლია.

მოდით, თვითგანკურნების ერთ საიდუმლოებას გაგანდობთ და სცადეთ, იქნებ და გაითავისოთ. თუ ვერ შეძლებთ, საშიშროებას არ წარმოადგენს. სცადეთ. ასეთი მკურნალობის არსი შემდეგში მდგომარეობს: შედით მყუდრო ოთახში... (სასურველია მკურნალობის ამ მეთოდს თავდაპირველად დაეუფლოთ პირად ბინაში, რადგან უცხო ადგილას თქვენთქვის უცხო ველია დაგროვილი და შიდა წარმოსახვას ვერ შეძლებთ). საწოლზე წამოწექით და იფიქრეთ, რომელი ორგანო გაწუხებთ. შეეცადეთ, გონების თვალით „ჩაიხედოთ“ ორგანიზმის იმ რეგიონში, სადაც დაავადებული ორგანო მდებარეობს. როდესაც შიდა წარმოსახვით გაიხსენებთ, თუ სად დევს ღვიძლი, შარდის ბუშტი, ან გულის კუნთი, თუ თირკმელები, ის ადგილი გაანათეთ, დიახ, ფიქრით, გაანათეთ თქვენს წარმოსახვაში, თითქოს მასში გაიელვა. თუ თქვენ ამას შეძლებთ, დაავადებული ორგანო მომენტალურად იცვლის ფერს და იქიდან შავი ფლუიდი (ე.ი, დაგროვილი უარყოფითი სიხშირე) განიდევნება! ამას მნიშვნელობა არა აქვს — გწამთ თქვენ ასეთი მკურნალობის თუ არა, მთავარია შეძლოთ და გაანათოთ დაუძლურებული რეგიონი... (თუ მაღალი წნევა გაქვთ, ამგვარი მკურნალობა არ შეიძლება)!

ალბათ დაგვაინტერესებს — როგორ გავანათოთ ჩვენი სხეული? თუ ახლა შინ ხართ და საღამოა, გთხოვთ შინაგანად გაიხსენოთ კაშკაშა მზე. არა, გარეთ ნუ გაიხედებით, გონებაში უნდა დაინახოთ შუადღის მზე, როდესაც იგი ზენიტშია. „ხედავთ“? აი, ამდაგვარი სიკაშკაშე უნდა „დაინახოთ“ პირად ღვიძლში, ან შარდის ბუშტში, ან გულის ირგვლივ, ან თირკმელებში და ა.შ. თუ გნებავთ, სხვისი ორგანიზმის ნებისმიერი ორგანო გაანათეთ... იგი განიკურნება! ოღონდ, გთხოვთ დაიმახსოვროთ: ამგვარი მედიტაცია ძილის წინ აკრძალულია! ვერც თქვენ დაიძინებთ მალე და ვერც ის, ვისაც სეანსს ჩაუტარებთ.

თავდაპირველად ამგვარი მედიტაციის შესწავლას დრო ესაჭიროება, შეიძლება არ გამოგივიდეთ. გული ნუ დაგწყდებათ... შევეცდები, ამ წიგნის შემდეგ ნაწილში გაგანდოთ ამგვარი მკურნალობის სხვა მეთოდიც, და კიდევ, აგიხსნით, როგორ დავსვათ შიდა ნათებით დიაგნოზი. მანამდე კი, თქვენს გონებაში წარმოსახულ ელვარებაზე იმუშავეთ.

მაშ ასე, გააბრწყინეთ დაავადებული ორგანოები და შედეგებიც ბრწყინვალე გექნებათ! ამგვარი მკურნალობა ასეულ კილომეტრებზეც ვრცელდება და ჩვეულებრივად მოქმედებს, ოღონდ, თქვენ სახეზე უნდა იცნობდეთ პაციენტს. სხვათა განკურნებაში თანხას ნუ აიღებთ, ნურც მოსთხოვთ... ვისაც ბევრი აქვს, მოგცემთ! ამგვარად, რადგან ეს საიდუმლო გაგანდეთ, თქვენ უნდა დაეხმაროთ გაჭირვებულ ხალხს.

ბუნება გვიკრძალავს ამ მეთოდით ორსული ქალების განათებას!

Вначале для привыкания к таким медитациям необходимо время, ибо они могут и не получиться. Но не огорчайтесь... В следующей части этой книги Я постараюсь описать другие методы подобного лечения и объясню – как внутренним усилием воли поставить диагноз. Пока же поработайте над возникшим в вашем сознании сиянием.

Итак, осияйте заболевший орган, и результаты тоже будут блестящими! Такое лечение действует на расстоянии сотен километров, но вы должны знать пациента в лицо. За чье-то излечение мзды не берите и не требуйте... У кого много, даст сам! Так что, раз уж Я раскрыл вам эту тайну, старайтесь помогать бедным людям.

Природа запрещает освещать подобным методом беременных женщин!

* * *

Категории полей

Представляется, что биополе незримо, однако его большая концентрация видна очень хорошо, и не думайте, что поле вокруг головы человека могли видеть лишь в давние времена. Увидеть биоауру могут все, однако не все знают – как... *(Эксперимент, проведенный в аудитории, привел собравшихся в восторг, ибо 98 процентов слушателей действительно увидели биоизлучения одного из присутствующих).*

– Дорогие студенты! Может, кто-нибудь считает это иллюзией? – спросил Я. Поднявшийся молодой человек сказал:

– Думаю, то, что мы сейчас здесь видели, – иллюзия. Мы увидели биоауру лишь потому, что вы настроили нас на то, чтобы мы ее увидели. Лично Я ничего особенного ни видел!

Аудитория взволнованно зашумела... Молодой человек, поняв, что остальные не согласны с ним, смутился и сел на место. Я не возразил ему ни словом. Но для себя заключил, что у него больше было развито “первое” зрение. Потому-то он не видел биоауру. Уверен, что по гороскопу он был рожден в стихии “земли”.

– Вы не устали? – спросил Я аудиторию.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ერთი შეხედვით, ბიოველი თვალით არ ჩანს, მაგრამ თუ იგი ნორმაზე მეტად შეკოწიწდა, მშვენივრად დავინახავთ და ნუ გგონიათ, რომ ადამიანის თავის ქალის ირგვლივ გამონათებას მხოლოდ ოდესღაც ხედავდნენ. ეს თქვენც შეგიძლიათ შეამჩნიოთ, ოღონდ, არ იცით, როგორ შეხედოთ ბიოაურას. იქნებ არ გჯერათ რომ დაინახავთ?.. (და აუდიტორიაში ჩავატარე ისეთი ექსპერიმენტი, როდესაც იქ დამსწრეთაგან 98 პროცენტმა ნაშდვილად დაინახა მათ წინ მდგარი ერთ-ერთი იქთაგანის ბიოგამოსხივება. სტუდენტთა აღფრთოვანებამ ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა).

— პატივცემულო სტუდენტებო! ვის მიაჩნია, რომ ის, რაც ახლა იხილეთ, არის ილუზია? — ვკითხე ყველას. ხელი მხოლოდ ერთმა ახალგაზრდა ყმაწვილმა აწია, წამოდგა და...

— მე მიმაჩნია, რომ რაც ახლა ვიხილე, ეს არის თქვენი ნათქვამის ცრუ ხილვა. ანუ, ჩვენ დავინახეთ ბიოაურა მხოლოდ იმიტომ, რომ უნდა დაგვენახა, თქვენ განგვაწყეთ ამისათვის და ჩვენც, თითქოს დავინახეთ. მე ასე მიმაჩნია. პირადად ვერაფერი შევნიშნე!

აუდიტორია აფორიაქდა... ყმაწვილი თვითონვე მიხვდა, რომ დანარჩენები არ დაეთანხმნენ მას და მორიდებით დაჯდა. ხმა აღარ გამიცია მისთვის, მომერიდა. ერთი კი დავასკვენი, რომ „პირველი“ ხედვა უფრო ჰქონდა განვითარებული. ამიტომაც ვერ დაინახა აურა. აღარც მიკითხავს, რამეთუ ჰოროსკოპით უეჭველად „მიწის“ სტიქიაში იქნებოდა დაბადებული.

— ხომ არ დაიქანცეთ საუბრით? — ვკითხე დამსწრეებს.
— არა, არა, ბატონო გივი, სიამოვნებით მოგისმენთ...
— გმადლობთ!

* * *

ყოველ ცოცხალ ადამიანს აქვს თვისი ბიოსიხშირე, მაგრამ სხვადასხვა ფერის. — განვაგრძე ლექცია. — ასეთი სიხშირეები კი ძირითადად შვიდი ფერის არსებობს, მაგრამ აქ საყურადღებოა ორი უკიდურესი ფერი: თეთრი ბიოსიხშირე და შავი ბიოსიხშირე. და მიუხედავად იმისა, ეს ორი ფერი ყოვლად ურთიერთსაწინააღმდეგოა, ისინი მრავალ ასპექტში ჰგვანან ერთმანეთს და ზოგჯერ მათი თვისებების გარჩევა ძნელდება. მაგალითად, გონიერია ბევრი შავი ველის მქონე პირი, და გონიერია ბევრი თეთრი ველის მქონე პირი, ოღონდ ერთი განსხვავებით: თეთრი

– Нет, нет, мы с интересом слушаем вас, батоно Гиви.

– Благодарю вас!

Каждый живой человек обладает биополем, однако цвет его у каждого из нас разный, – продолжил Я беседу. – Спектр этих биополей насчитывает семь цветов, но основными из них являются два противоположных – белый и черный. И несмотря на их антагонизм, во многих аспектах они схожи друг с другом, и зачастую невозможно различить их свойства. К примеру, обладатели черного цвета нередко так же, как и обладатели белого поля, – высокоразвиты. Однако разница в том, что обладающие белым полем – люди правильного христианского мировоззрения и нравственности, тогда как обладатели черного – радикально противоположны им. Итак, биополем обладает любой живой организм, и оно в основном состоит из семи цветов. Надо думать, что один из этих цветов наиболее активен для данной биоауры. Значит, надо полагать, что какой-либо другой цвет будет пассивным. И если кто-нибудь побелел, то он уже не будет черным, и наоборот.

– Как же различить эти две группы людей? – послышалось из зала.

– Скажу...

Допустим, к биополю организма прибавился голубой цвет. Биоаура этого человека будет ультрафиолетовой, и он становится обладателем особенных, лишь ему свойственных качеств, положительных по отношению к обществу. Его "эго" выражено слабо. Повышенная концентрация в частотах биоауры человека красного цвета *(который зовется "инфракрасным" излучением и длина волны которого составляет от 0,76 до 500 микрон)* свидетельствует об отрицательных качествах этого человека, его чванливости. Разумеется, существуют люди различных категорий, но об этом позже.

Я не раз говорил выше, что белая частота – результат "да", и, наоборот, черную частоту порождает "нет", но не следует понимать, что "нет" не существует. К примеру, в данный момент моя рука с мелом упирается в доску. "Да" это или "нет"? Разумеется – "да"! В данный момент рука с мелом действительно упирается в доску. Значит, то, что было сказано сейчас, – правда! И поскольку Я сказал сейчас правду, наша Вселенная побелела на

ველით სავსე ადამიანს სწორი – ქრისტეანული ანალიზუნარიანობა და ზნეობა გააჩნია, ხოლო მუქებს – სრულიად რადიკალური, თუმც ისინიც ძალზედ გონიერები არიან. მაშასადამე, ბიოველი ორგანიზმის ირგვლივ ახვევია ყველა ცოცხალ არსებას და იგი შვიდი ძირითადი ფერისაა. მაგრამ ისიც უნდა ვივარაუდოთ, რომ ერთი რომელიღაცა ფერი იქნება ბიოაურის შედარებით აქტიური ფერი. ე.ი, უნდა არსებობდეს პასიური ფერიც. ასე რომ, თუ ვინმე გათეთრდა, იგი აღარ იქნება შავი, და შავი არ არის თეთრი.

– როგორ განვასხვავოთ ადამიანთა ეს ორი დაჯგუფება? – გაისმა დარბაზში რეპლიკა.

– გეტყვით...

დავუშვათ, სხეულის ბიოველს მოემატა ცისფერი. ამგვარი ადამიანის ბიოაურას ვუწოდებთ „ულტრაიისფერს“ და მას თვისი განსაკუთრებული თვისებები გააჩნია. ასეთი ადამიანი საზოგადოების დადებით პიროვნებას წარმოადგენს და მისი ეგო სუსტია. და თუ ვინმეს ორგანიზმს წითელი ფერის სიხშირე მოემატება, ამგვარ ბიოსარტყელს – „ინფრაწითელ“ სულს ვუწოდებთ და მისი ტალღის სიგრძე 0,76-დან 500-მდე მიკრონია. ასეთ ბიოჩარჩოში ჩამჯდარი ადამიანები, მეტწილად, უარყოფით პიროვნებას წარმოადგენენ და თანაც ძლიერ ამპარტავნები არიან. რაღა თქმა უნდა, არსებობენ ადამიანთა სხვა – დანარჩენი კატეგორიებიც, მაგრამ მათი საქმიანობის შესახებ სხვა დროს მოვისაუბროთ.

როგორც ზემო ტექსტში არაერთხელ ითქვა, თეთრი სიხშირე „ჰო“-ს არსებობის შედეგია, ხოლო შავ ველს ბადებს „არა“, მაგრამ ისე არ უნდა გავიგოთ, თითქოს „არა“ არ არსებობს. მაგალითად, მე ახლა ხელთ მიკავია ცარცი. „ჰო“ არის ეს თუ „არა“? რა თქმა უნდა, ეს სწორია! მაშასადამე, მე ამ მომენტში ნამდვილად ხელთ მიპყრია დაფაზე საწერი ცარცი. ხომ ასეა? – ჰოო! ე.ი, ის, რაც ახლა ითქვა, სიმართლეა! და ვინაიდან სიმართლე ვთქვი, სამყარო 000000000.....,1 პროცენტით გათეთრდა. მაგრამ საკმარისია ვინმე კარგ სამსახურსა და ბევრ ფულს შემპირდეს და დამავალოს – თქვი, რომ ხელთ მიკავია საწერ-კალამი, და თუ ბევრი ფულისა და მაღალი თანამდებობის გამო დავთანხმდები განვაცხადო, რომ ეს ცარცი – „კალამია“, მე მომენტალურად მოვექცევი სატანის, ე.ი, „არა“-ს სამსახურში და სამყაროს 000000000.....,1 პროცენტით გავაშავებ. გჯერათ? ასეა! ხოლო რაც შეეხება სულთა ხუთ დანარჩენ ფერს, მათში სხვადასხვა ოდენობითაა შავი და თეთრი სიხშირე შერეული, რაც ჩვენივე ხასიათის სიჭრელეს განაპირობებს.

წარმოვიდგინოთ, ჯოხის ბოლოებზე დავამაგრეთ თეთრი და შავი ფერი. თითქოს ისინი სხვადასხვა პოლუსებს ჰქმნიან... მაგრამ, რამდე-

28. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

000000000....., 1 процента. Однако, если кому-либо будет нужно, то за престижное место или солидное вознаграждение могу заявить, что в моей руке не мел, а ручка, т.е. солгу. В этом случае Я мгновенно становлюсь на службу дьяволу – "нет", и Вселенная темнеет на 000000000....., 1 процента. Что касается пяти остальных цветов, то они в большей или меньшей степени содержат в себе и белую и черную частоты, о чем и свидетельствует многообразие человеческих характеров.

Представим, что на двух концах палки мы разместили белый и черный цвета. Они словно два противоположных полюса. Но насколько они отличаются друг от друга, настолько оба являются "началом" и "концом", но никогда не будут "едиными", хотя зачастую и трудно определить их различие. Поэтому и проходят многие годы, прежде чем общество достигает понимания – кто есть кто.

Главная тема нашей беседы – "принцип – Я" и его желания, в результате которых отец может стать причиной церебрального паралича ребенка. Предположительно, такое может произойти лишь с отцом, обладающим сильным белым биополем, или же с одним из близких членов семьи беременной. Особую опасность представляют дети. Поэтому им необходимо запретить ласкать руками живот беременной мамы.

– Батоно Гиви, все же, по каким признакам можно определить обладателей белого поля? – спросили меня.

– Скажем, определить по лицу, – по их хабитусу.

– Можно ли увидеть и это?

– Да, можно увидеть и хабитус. Ведь сегодняшний эксперимент подтвердил, что излучения накопленного сияния души зримы.

– Да, но ведь не всем дана способность видеть истинное лицо? – не унимались студенты.

– Тогда следует различать их по характерным симптомам.

– В чем они выражаются, батоно Гиви?

– С удовольствием отвечу! **Главный признак людей, одаренных белым полем, – их детскость!**

Далее Я перечислю их второстепенные свойства. Итак, если организм наполнен белым полем, такого человека должны характеризовать:

ნადაც განსხვავდებიან ერთი-მეორისაგან, იმდენად ორივე თავი — „თავი“ ან „ბოლო“ იქნება, თუმც, ისინი ვერასოდეს გახდებიან — „ერთი“, არადა ძალზედ ჰგვანან ერმანეთს და მათი გარჩევა ხშირად ძნელდება. აი, ასეა თეთრი და შავი ველით გაჯერებული ორგანიზმებიც, რის გამოც, მათი უცაბედად გამორკვევა რთულდება. ამიტომ არის, რომ გადის ათეული წლები და საზოგადოება ვერ არკვევს — ვინ-ვინ არის და როგორ გამოვიცნოთ ისინი.

ჩვენი საუბრის ძირითადი თემაა „მე-ს პრინციპი“ და სურვილები, რის გამოც, მოსალოდნელია მამა აღმოჩნდეს შვილის ცერებრალური დამბლის მიზეზი. მიმაჩნია, რომ ამგვარი რამ მოსალოდნელია დაემართოს მხოლოდ თეთრი ველით აღსავსე მამას ან ორსული ქალის ოჯახის რომელიმე წევრს. განსაკუთრებით საშიშნი არიან ბავშვები და უნდა ვეცადოთ, ხელები არ მოუსვან მათ გარედან ორსული დედის ემბრიონს.

— მართლაც, ბატონო გივი, რითი გამოვიცნოთ თეთრი ველის მქონე პირები, რათა წინდაწინ გავუფრთხილდეთ ჩვენს ორსულ ქალებს? — მკითხეს.

— მათი სახიდან გამოსხივებული სიხშირით — ჰაბიტუსით!

— მისი დანახვაც შეიძლება?

— კი, ჰაბიტუსიც მშვენივრად შეინიშნება. თქვენ ხომ ჩვენი დღევანდელი ექსპერიმენტით დარწმუნდით, რომ სულის მიერ ორგანიზმში დაგროვილი გამოსხივებაც მშვენივრად ჩანს.

— მაგრამ ყველა რომ ვერ ხედავს სხვათა ჭეშმარიტ სახეებს? — არ ცხრებოდნენ სტუდენტები.

— ამ შემთხვევაში, ისინი უნდა განვასხვავოთ მათივე დამახასიათებელი სიმპტომებით.

— რაში გამოიხატება ასეთი სიმპტომები, ბატონო გივი?

— სიამოვნებით, აგიხსნით! აი, როგორები არიან თეთრი ველით დაჯილდოებული პირები: უნდა დავიმახსოვროთ, რომ **თეთრი ველის ყველაზე მთავარი სიმპტომი — ბავშვურობაა!**

ახლა კი ჩამოვთვლი მეორად თვისებებს. ამგვარად, თუ ორგანიზმის ბიოაურა თეთრი ველით შეივსო, ასეთ ადამიანს უნდა ახასიათებდეს:

1) დიდი რწმენა ღმერთის არსებობისა; 2) ალტრუიზმი; 3) სხეულის სიზარმაცე; 4) ნელი ხელი საქმიანობის დროს... (თუმც ყველაფერი ხარისხიანი გამოსდით); 5) ღიმილიანი ემოცია ან ემოციური ღიმილი; 6) შეგვიანებული რეაქციები; 7) ხმის თბილი ტემბრი; 8) სწრაფი ორგაზმი მამაკაცებს; 9) ფრიგიდულობა ან დაგვიანებული ორგაზმი დედაკაცებს; 10) საშარდე და საკვერცხე ორგანოების ანთება (დედაკაცებს); 11) საშარდე

1) Глубокая вера в Бога; 2) Альтруизм; 3) Леность тела; 4) Неторопливость и обстоятельность в действиях... *(При высоком качестве выполненной работы);* 5) Улыбчивые эмоции и эмоциональная улыбка; 6) Замедленные реакции; 7) Мягкий тембр голоса; 8) Быстрый оргазм у мужчин; 9) Фригидность или замедленный оргазм у женшин; 10) Склонность к воспалительным процессам мочеполовых органов и яичников *(у женщин);* 11) Слабость мочевого пузыря и почек *(у женщин);* однако самые слабые их органы – сердце и почки. И закономерность эта, представьте себе, лежит в частоте Божьей благодати. Потому и в тексте Откровения Иоанна Господь говорит: **"Я есмь испытующий сердца и внутренности..."** *(В грузинском тексте – "сердца и почки"). (2-23).* Стало быть, это зависит не от Иисуса Христа... Да ну что вы! А процесс этот исходит от сияния Господа. Иначе можно ли себе представить, что сидит где-то Иисус и управляет сердцем и почками 6.000.000.000 *(и более)* людей современного мира. Да что вы...

Далее... Лицам, обладающим белым полем Благодати...

— Батоно Гиви!

...характерно также...

– Простите, батоно Гиви, одну минутку... – вновь подала голос девушка.

– У вас есть вопрос? – обернулся Я к ней.

– Простите, но вы связываете вашу теорию "принципа – Я" с учением Библии, и получается, что причиной детского церебрального паралича и зачастую смертности новорожденных является Спаситель. Я с очень глубоким уважением отношусь к вашей личности, но тут, простите... – девушка недоуменно улыбалась.

– Вы хотите сказать, что Я отклоняюсь от законов православного христианства?

– Ну-у, так получается... – извиняющимся тоном произнесла девушка.

– Давайте, детка, вначале вернемся к симптомам, характерным для людей с повышенной концентрацией белого поля, а следующую лекцию посвятим феномену Благодати. Договорились?.. Спасибо!

Итак, прежде всего запомним, что главный симптом – их детскость! Затем идут второстепенные. Значит, человека, биоаура

ბუშტისა და თირკმელების სისუსტე (მამაკაცებს), მაგრამ, მათი ორგანიზმის ძირითადი სუსტი ორგანო — გული და თირკმელია. ამისი კანონზომიერება კი, რას წარმოვიდგენდი, და თურმე უფლის სიხშირეშია კოდირებული. ალბათ, ამიტომ გვასწავლის იოანეს გამოცხადების ტექსტი, როდესაც უფალი ამბობს: **„და ცნან ყოველთა ეკლესიათა, ვითარმედ მე ვარ, რომელი განვიკითხავ გულსა და თირკუმელთა“** (2-23). მაშასადამე, ეს დამოკიდებულია არა იესო ქრისტეს ფენომენზე... როგორ გეკადრებათ, არამედ უფალზე, ზეგამოსხივებაზე. წინააღმდეგ შემთხვევაში, როგორი წარმოსადგენია, რომ თურმე სადღაც ზის ქრისტე და განაგებს 6.000.000.000 (და მეტი) თანამედროვე ადამიანის გულსა და თირკმელებს. როგორ გეკადრებათ...

შემდეგ... უფლის თეთრი ველით აღსავსე პირებს...

— ბატონო გივი!

...ახასიათებთ აგრეთვე...

— ერთი წუთით, ბატონო გივი, ბოდიშს მოვიხდი რომ გაწყვეტინებთ... — წამოდგა ისევ ის გოგონა.

— რაიმე გინდოდათ გეკითხათ? — გავხედე მოსაუბრეს.

— თქვენს ამ თეორიას, დაკავშირებულს „მე-ს პრინციპთან“, უკავშირებთ ბიბლიის სწავლებას, რომ თითქოს მაცხოვარია ბავშვთა ცერებრალური დამბლისა და ზოგჯერ ახალშობილთა სიკვდილიანობის მიზეზი. მე უდიდეს პატივს ვცემ თქვენს პიროვნებას, ბატონო გივი, მაგრამ, აქ, ცოტა, ცოტა... — და თვისი შეკითხვა დაბნეული სიცილით შეცვალა.

— რისი თქმა გსურთ, რომ მე აქ ცოტა გადავუხვიე ქრისტეანულ-მართლმადიდებლურ კანონს?

— ნუუ, ასე გამოდის... — და გოგონამ ტანის მოძრაობით „უკაცრავად“ მანიშნა.

— მისმინე, შვილო, მოდი, ჯერ თეთრი ველით აღსავსე პირების სიმპტომებს ჩამოვთვლი, და შემდეგ ლექციაზე უფლის ფენომენზე გავისაუბროთ, კარგით? გმადლობთ.

მაშ ასე, უნდა დავიმახსოვროთ, რომ თეთრი ველის ყველაზე მთავარი სიმპტომი — ბავშვურობაა! ახლა კი ჩამოვთვლი მეორად თვისებებს. ამგვარად, თუ ორგანიზმის ბიოაურა თეთრი ველით შეივსო, ასეთ ადამიანს უნდა ახასიათებდეს... (თავიდან გეტყვით):

1. რწმენა ღმერთის არსებობისა;
2. ალტრუიზმი;
3. სხეულის სიზარმაცე;
4. ნელი ხელი საქმიანობის დროს;
5. ღიმილიანი ემოცია ან ემოციური ღიმილი;

которого насыщена белым полем, характеризуют следующие признаки... (Простите, но начну сначала):

1. Глубокая вера в Бога;
2. Альтруизм;
3. Леность организма;
4. Неторопливость в действиях;
5. Улыбчивая эмоция или эмоциональная улыбчивость;
6. Замедленная реакция;
7. Мягкий *(теплый)* тембр голоса;
8. Быстрый оргазм;
9. Фригидность *(у женщин);*
10. Склонность к воспалительным процессам мочеполовых органов и яичников *(у женщин);* слабость мочевого пузыря и почек *(у мужчин);*
11. Неприятный запах изо рта... *(о его причинах разговор будет ниже);*
12. В большинстве белолицы, с благородными чертами;
13. Испытывают финансовые затруднения;
14. Чаще всего они и экстраверты;
15. Не любят решать кроссвордов, так как в силу сильного белого поля у них ослаблена память. Часто страдают слабым зрением и видят белый туман даже в кромешной тьме;
16. Не жалуют поэзию, так как стихи в основном пишутся теми, у кого сильное земное поле;
17. Отсутствуют способности к рисованию, ибо и художники большей частью обладают сильным земным полем;
18. Доверчивы;
19. Слабы в математике;
20. Обладают незаурядными организаторскими и исполнительскими способностями;
21. Алкоголь для них является отравой, поэтому они почти не употребляют спиртного;
22. Для них характерно частое состояние тошноты, в частности, во время употребления мяса;
23. В большинстве своем – наивны;
24. Не пасуют перед опасностью;
25. Детская жестикуляция при детской манере разговора;

ეროვნული ბიბლიოთეკა

6. შეგვიანებული რეაქციები;
7. ხმის კეთილი ტემბრი;
8. სწრაფი ორგაზმი;
9. ფრიგიდულობა;
10. საშარდე და საკვერცხე ორგანოების ანთება (დედაკაცებს); საშარდე ბუშტისა და თირკმელების სისუსტე (მამაკაცებს);
11. არასასიამოვნო სურნელება პირის ღრუდან... (თუ რატომ, ამის შესახებ ქვემოთ);
12. აქვთ სახის იდეურად თეთრი და კეთილშობილი ნაკვთები;
13. არა აქვთ ბევრი ფული;
14. ასეთები ხშირად ექსტრავერტებიც არიან;
15. ძლიერ არ უყვართ კროსვორდების შევსება, რადგან თეთრი ველის მოჭარბებას ახასიათებს მეხსიერების ძლიერ დაქვეითება. ზოგ შემთხვევაში ქვეითდება მხედველობაც და იმ ყველაფრის გარდა, რაც ორი თვალით ჩანს, ხედავენ თეთრ ბურუსს სრულ სიბნელეშიც კი;
16. ერიდებიან პოეზიას, რადგან ლექსებს მეტწილად მიწიური ველით მდიდარი პირები თხზავენ;
17. არ გააჩნიათ ხატვისადმი მიდრეკილება, რადგან „მხატვარი“ ხშირ შემთხვევაში ნიშნავს „მიწიური“ ველით მდიდარ პიროვნებას;
18. თეთრები მიმნდობნიც არიან;
19. გონებაში შეინიშნება ციფრების სუსტი ანგარიშუნარიანობა;
20. ახასიათებთ ძლიერი ორგანიზაციისა და დიდი რაღაცის შექმნის უნარი;
21. ალკოჰოლი მათთვის საწამლავია. ამიტომ, თითქმის არ სვამენ ალკოჰოლს;
22. ხშირად ახასიათებთ ღებინების შეგრძნება და განსაკუთრებით ხორცის ჭამის შემდეგ;
23. თითქოს გულუბრყვილონიც არიან;
24. თუ გამოუდგებით, არ გაიქცევიან;
25. შეინიშნება მათი სხეულების ბავშვური ჟესტიკულაციები (ბავშკურია მათი საუბარიც);
26. ხშირად ლიპიანებიც არიან და არა იმიტომ, რომ ბევრს ჭამენ, არამედ, ამისი საიდუმლო მათ ბავშვურობაში იმალება... (პატარა ბავშვებიც ხომ ხშირად ლიპიანები არიან). აქედან გამომდინარე, ლიპი ეტყობათ მათაც – დიდ ბავშვებს;
27. მალევე გრძნობენ ორგანიზმის შინაგან კანკალს, თუნდაც მცირე წაკამათების მომენტში;
28. თუ შეგპირდებიან, – შეასრულებენ!

26. Зачастую имеют небольшое брюшко, но не потому, что любят поесть. Они похожи на детей, для которых характерен большой живот, ведь и такие – большие дети;

27. Легко поддаются волнению, ощущая дрожь в теле даже при небольшой размолвке;

28. Обязательны;

29. Имеют влажные глаза;

30. Не всегда красивы телом, но всегда симпатичны душой;

31. Уступчивы;

32. Не верят сплетням;

33. Спорт раздражает их;

34. Предпочитают слушать, а не говорить;

35. Редко лгут;

36. Не мелочны.

И, наконец, страдают бессонницей после выпитого кофе. Поэтому стараются не пить чай или кофе во второй половине дня... *(Любители большого количества чая или кофе, утверждающие, что бессонница им не грозит, – заряжены земным полем).*

Теперь продолжим разговор о сути "принципа – Я"...

Человек представляет собой индивид и, так сказать, рассчитан для единого формулирования идеи *(рода)* человека. Потому и сформировался "принцип – Я"! А это означает неповторимость индивида, даже невзирая на его реинкарнацию. В каждом отдельном оригинале человек предусмотрен таким, каков он есть на самом деле – со всеми его составляющими свойствами, определенной жизненной энергией. В здоровом человеке природой и энергией заложены: одно сердце, четыре конечности, почки, легкие, система кровообращения и т.д. В случае уменьшения энергии *(или же при проникновении черных флюидов в нервные каналы)*, в человеке должна включаться автоматика восстановления, т.е. самоприведение индивида в первоначальное, определенное природой состояние. Однако это происходит не всегда, и зависит от состояния организма или души индивида. Длительное состояние напряженности организма вызывает *(как говорят йоги)* смешение "ха-тхи" *("+" "–")* частот, т.е. неправильное распределение энергии, что становится причиной многих заболеваний.

Значит, в одном организме должно быть только одно "Я" –

29. აქვთ წყლიანი თვალები;
30. სხეულით ულამაზონი, მაგრამ სულით სიმპათიურები არიან;
31. სჩვევიათ ძლიერი დათმენა...
32. არ სჯერათ ჭორების;
33. სპორტი აღიზიანებთ;
34. ცდილობენ უსმინონ, და არა თვითონ ილაპარაკონ;
35. იშვიათად ცრუობენ;
36. როდესაც ხურდას უბრუნებენ, არ ითვლიან.

და ბოლოს, ახასიათებთ უძილობა ყავის დალევის შემდეგ. ამიტომ, ცდილობენ აღარ დალიონ ჩაი ან ყავა დღის მეორე ნახევარში... (თუ ვინმემ სალამოს რამდენიმე ფინჯანი მაგარი ჩაი ან ყავა დალია და თქვა – უფრო კარგად დამეძინებაო, – ასეთი პირი „მიწიური“ ველით არის სავსე).

ახლა განვამტკიცებ „მე-ს პრინციპის“ არსს...

ადამიანი წარმოადგენს ინდივიდს და გათვალისწინებულია, ასე ვთქვათ, ადამიანის იდეის (მოდგმის) ერთი ფორმულირებისათვის. ამიტომაც ჩამოყალიბდა – „მე-ს პრინციპი“! ეს კი ნიშნავს – ერთადერთს, რომც მისი რეინკარნაციებიც გავითვალისწინოთ. ამგვარად, ინდივიდის ორიგინალობა განუმეორებელია! ამ ერთადერთში გათვალისწინებულია ადამიანი ისეთად, როგორიც სინამდვილეში არის – მისი ყველა შემადგენელი ნაწილით, გარკვეული სასიცოხლო ენერგიითა და მოძრაობებით. ჯანმრთელ ადამიანებში ბუნებით ნაგულისხმევია და ენერგიის წყალობით მოქმედებს ერთი ჯანმრთელი გული, ოთხი კიდური, თირკმელები, ფილტვები, სისხლი... ენერგიის დაკლების (ან ნერვულ არხებში შავი ფლუიდის გაჭედვის) შემთხვევაში ადამიანში უნდა ჩაირთოს რეგენერაციის ავტომატიზაცია, რაც გულისხმობს, დაუბრუნოს ინდივიდს, ე.ი, თავის თავს პირვანდელი, ბუნებით ლოგიკური მდგომარეობა. მაგრამ ეს ყოველთვის არ ხდება ასე, რაც დამოკიდებულია ინდივიდის სხეულისა და განსაკუთრებით, მის სულიერ ხარისხზე. დიდი ხნით დაჭიმული ორგანიზმი იწვევს (როგორც იოგები უწოდებენ) სხეულის „ჰა-თჰა“ *("+" "–")* სიხშირეების არევას – დადებითი და უარყოფითი ენერგიის არასწორ გადანაწილებას, რაც მიზეზია ძალიან ბევრი ორგანული დაავადებისა.

ე.ი, ერთ ორგანიზმში უნდა არსებობდეს მხოლოდ ერთი „მე“ და ეს მისი მკაცრი კანონია. მაგრამ, ორსული დედის არსებობაც ხომ ბუნების კანონია? მაშ, როგორი დამოკიდებულება ექნებათ დედისა და ემბრიონის ორ დამოუკიდებელ „მე“-ს? – ჰარმონიული, რაღა თქმა უნდა, ურთიერთჰარმონიული. ამიტომ, არ შეიძლება დედისა და მისი ემბრიონის ურთიერთობაში სხვათა ველების ჩარევა. და როდესაც ბევრი ველის მქონე ვინმე მომავალ დედას გადაუნაწილებს დიდ ენერგიას,

это непреложный закон. Но ведь и состояние беременности для женщин – закон природы? Каковы же взаимоотношения "Я" беременной женщины и эмбриона? Гармоничные, разумеется. Потому и нежелательно вмешательство постороннего поля в их взаимоотношения. И если обладатель сильного биополя передает будущей матери большую энергию, он тем самым создает основу для восстановления и совершенствования ее организма. Так давайте задумаемся: не восстанавливаем ли мы иммунитет беременной матери против зарождающегося в ее организме еще слабого второго "Я"? Не становится ли будущий отец, или кто-нибудь из близких причиной нарушения закона взаимоотношения полей матери и ребенка, передавая ей свою сильную энергию? Или же, не ускоряется ли регенерация организма матери в целях совершенствования его до первоначального состояния? Не препятствует ли это развитию плода, вызывая деградацию личного "Я" эмбриона, постороннего по сути для личного "Я" матери, изгоняющего оттуда "постороннее" тело, т.е. эмбрион. А этот процесс влечет за собою самоаборт и ранний выкидыш неразвитого плода.

В заключение, дамы и господа, Я расскажу о способах определения биоконцентрации организма.

Для этих целей существуют специальные приборы, которые за одну-две минуты сумеют установить ее. Но можно и в домашних условиях определить свое биосостояние. Для этого следует сесть в слегка затемненной комнате на стул лицом к висящей на стене картине или декоративной тарелке на расстоянии не менее 2-3 метров. Внимательно, стараясь не моргать, смотрите в центр рисунка. Через некоторое время рисунок станет "пропадать". Вы будете видеть комнату, обои, все остальное, но предмет, на который смотрели *(рисунок, тарелка)*, на мгновение "исчезнет". Этот эксперимент следует повторить несколько раз в разные дни. Если предмет, на который направлен ваш взгляд, "исчезнет" опять, то вы одарены довольно сильным биополем, к которому нужно относиться с вниманием. Цвет же вашего биополя можно установить по вышеуказанным признакам.

Уважаемые дамы и господа, на сегодня наша беседа закончена. Благодарю за внимание. До новых встреч!

Конец лекции

თურმე ორსულ ქალს ვუმატებთ ზედმეტ ველს, რაც მისი ორგანიზმის განმტკიცებისა და სრულყოფის მიზეზი ხდება. მაშ, მოდით დავფიქრდეთ: ხომ არ ვაძლიერებთ დედის იმუნიტეტს ჯერ კიდევ ჩამოუყალიბებელი და სუსტი მეორე „მე“-ს წინააღმდეგ? იქნებ საკმარისია მამამ (ან ახლობელმა) თეთრი ენერგია გადაუნაწილოს ორსული დედის ორგანიზმს, და მოირლვას ბუნების სასწორით გათვალისწინებული კანონი დედისა და ნაყოფის ველთა ურთიერთდამოკიდებულებისა. ანდა, ხომ არ ძლიერდება დედის რეგენერაცია საკუთარი სხეულის პირველსაწყისი მდგომარეობისათვის? რაც, აღარ გულისხმობს ნაყოფის სისრულეს და ემბრიონის „მე-ს პრინციპი“ დეგრადაციას განიცდის, რომ თითქოს, იგი (ნაყოფი) წარმოადგენს „ზედმეტს“ დედის ერთი „მე“-სათვის და იქედან განიდევნება „უცხო“, ე.ი, ემბრიონი. ამ პროცესს ახასიათებს ნაყოფის მოწყვეტა და ნაადრევი მშობიარობა.

ამგვარად, ქალბატონებო და ბატონებო, დღევანდელ საუბარს დავასრულებ სწავლებით, თუ როგორ გამოვიცნოთ პირადი სხეულის ბიოკონცენტრაციის ოდენობა.

არსებობს ხელსაწყოებიც, რომლითაც იზომება ადამიანის ორგანიზმის ბიოკონცენტრაცია. ეს ხდება ძალზედ ელემენტარულად, ერთიორი წუთის განმავლობაში. მაგრამ არსებობს საშუალება ოჯახის პირობებშიც შემოწმდეს ჩვენივე ორგანიზმის ბიომდგომარეობა. და აი, როგორ: დავჯდეთ სკამზე მცირედ ჩაბნელებულ წყნარ ოთახში ისე, რომ პირისპირ აღმოვჩნდეთ კედელზე დაკიდულ სურათსა თუ დეკორატიულ საგანთან. მანძილი ამ საგანსა და თქვენს შორის არ უნდა აღემატებოდეს ორ-სამ მეტრს. ამ სურათის (თუ დეკორატიული თეფშის ან საგნის) ზომა არ თამაშობს დიდ როლს, მაგრამ შეეცადეთ, საცქერი ობიექტი იყოს დაახლოებით 20-40 სმ სიგანის. დავიწყოთ ამ ობიექტის ცენტრში ცქერა და თანაც აუცილებლად თვალის დახამხამების გარეშე. თუ ამას შევძლებთ თუნდაც მცირე ხნით, თქვენს თვალწინ დაფიქსირდება ამ საგნის გაქრობის ილუზია. თქვენ დაინახავთ ოთახს, შპალერს, სხვა საგნებს... მაგრამ მომენტალურად უნდა „გაქრეს“ ის ობიექტი, რომელსაც თქვენ უცქერდით. ექსპერიმენტი გაიმეორეთ რამოდენიმეჯერ — სხვადასხვა დღეს. თუ თვალის სამიზნე საგანი ისევ „გაქრება“, თქვენში საკმაოდ მოჭარბებულია ბიოენერგია, რომელიც საჭიროებს ყურადღებას. ხოლო პირადი ველის ფერი დაადგინეთ ზემოთ ჩამოთვლილი სიმპტომებით.

ქალბატონებო და ბატონებო, პატივცემულო სტუდენტებო!

დღეისათვის სასაუბრო დრო ამოიწურა. ამიტომ, გემშვიდობებით. გმადლობთ მოსმენისათვის. მომავალ შეხვედრამდე!

ლექციის დასასრული

В один из обычных дней Я пришел на очередную лекцию. Почему-то аудитория встретила меня стоя. Я удивился...

– Садитесь... – показал Я им жестом, а сам направился к кафедре. Оглядел аудиторию. Стояла тишина. Проверил поле зала – настроение "инь". Но ничего, – решил Я и начал.

* * *

Лекция № 10

– Добрый день, уважаемые слушатели!

Пожелаем доброго поля нашей лекции. Итак, продолжим беседу о своеобразии "принципа – Я"! Т.е. поговорим о тайне матери, отца и ребенка.

В детстве Я очень любил смотреть на небо. Люблю и сейчас. Не раз спотыкался, заглядевшись вверх. Помню, изводил своих родных и близких вопросами – что же там, дальше всего, и еще дальше... Вероятно, вы согласитесь, что дальше всего наше сознание заглянуть не способно, оно вроде замкнуто. Человеческий глаз не в состоянии проникнуть дальше нашего космического пространства. Кстати, и ближний космос нам непонятен. Так мы и живем, как бы униженные. Но оказывается, феномен внутреннего зрения, развитие которого поможет нам найти ответы на вопросы, которые не узреть двумя глазами, действительно сушествует. Мне пришлось убедиться в этом лично. Думаю, что Индия права в отношении многих вопросов, связанных с духовным миром.

Субстанция Бога и Ангелов обычным зрением не видима, а наш третий глаз в состоянии деградации. Сегодня в Грузии пробуждаются изначальные знания. Мы же встречаем столь важное событие глубоким сном. Но готовы мы к нему или нет, мы должны попытаться разобраться хотя бы в некоторых вопросах, передаваемых нам предками из потустороннего мира. Вот хотя бы один из них – взаимоотношения отца, матери и ребенка на протяжении девяти месяцев беременности. Итак, незначительная неосторожность родителей может привести к церебральному параличу новорожденного. Что нужно, чтобы люди усвоили и поверили в это? – Глубокая вера! А что означает вера? – Большое белое поле! Т.е.

ერთ ჩვეულებრივ დღეს აუდიტორიაში შევედი, მორიგი ლექცია უნდა მესაუბრა. იქ მყოფნი რატომღაც ფეხზე წამოდგნენ. გამიკვირდა...

— დაბრძანდით... — ხელითაც ვანიშნე დაჯდომა და საკათედრო მაგიდასთან მივედი. ჯერ ყველას გადავხედე. დუმდნენ. შემდეგ, აუდიტორიის ველი გადავამოწმე. — „ინ“ განწყობაა, მაგრამ არა უშავს რა. ცარციც გვაქვს. — გავიფიქრე და დავიწყე:

* * *

ლექცია № 10

— დღე მშვიდობისა, პატივცემულო სტუდენტებო!

კეთილი ველი ვუსურვოთ ჩვენს დღევანდელ ლექციას. მაშ ასე, განვაგრძოთ საუბარი საკითხზე: „მე“-ს თავისებური პრინციპი, ანუ განვავრცოთ თემა — დედის, მამისა და ბავშვის საიდუმლო.

როდესაც პატარა ვიყავი, ცაში ცქერა მიყვარდა. ასე ვარ ახლაც. რამდენჯერ წამომიკრავს ფეხი რაღაცისათვის, რადგან დავდივარ და ხშირად ზემოთ ვიცქირები. კარგად მახსოვს, ჩემი მშობლები და ახლობლები შეწუხებულნი იყვნენ ჩემი შეკითხვებით, თუ რა არის იმის იქით, ან რა შეიძლება იყოს კიდევ იმის იქით... ალბათ დამეთანხმებით და ამის იქით საზოგადოების საერთო ცნობიერება თითქოს დაკეტილია, აღარაფერს ვამბობ „იმაზე“. მოკლედ, ჩვენი ჩაბნელებული კოსმოსის გარდა, თვალი ველარაფერს სწვდება. თანაც, ვერც ამ კოსმოსს გავუგეთ ბოლომდე და ვართ, ასე, დამცირებულნი. მაგრამ, თურმე ნამდვილად არსებობს შიდა თვალის ფენომენი, რომლის განვითარების შემთხვევაში გამოვარკვევთ ისეთ საკითხებს, რომელთა პასუხებიც ორი თვალით ვერ აღიქმება. მე პირადად დავრწმუნდი ამაში. ასე რომ, ინდოეთი სულიერ სამყაროსთან დაკავშირებულ ბევრ საკითხში სწორია.

ღმერთისა და ანგელოსების სუბსტანცია ორი თვალით არ აღიქმება. ჩვენი „მესამე თვალი“ კი დეგრადირებულია. დღეს, საქართველოში დასაბამისეული ცოდნა იღვიძებს. ჩვენ კი ასეთ ღრმად პატივცემულ მოვლენას მძინარენი ვხვდებით. რა გაეწყობა, ვართ მზად თუ არა, შევეცადოთ, დაახლოებით მაინც ავხსნათ ის ზოგიერთი საკითხი, მიღმა სამყაროდან რომ გვაუწყეს ჩვენმა წინაპრებმა. თუნდაც ეს კონკრეტული თემა — დედის, მამისა და ემბრიონის ურთიერთდამოკიდებულება ცხრა თვის მანძილზე. მაშასადამე, მშობლების მცირე გაუფრთხილებლობა და, მოსალოდნელია ახლადშობილის ცერებრალური დამბლა. რა არის საჭირო ადამიანებმა ამგვარი მოსაზრება გავითავისოთ? — დიდი რწმენა! და რას

если Я глубоко верую, то, значит, обладаю большим, сильным белым полем и большой аурой... *(Это к примеру).*

(Реплика из аудитории):

– Батоно Гиви! Поле существует? И оно материально?

– Отвечу...

По этому поводу идут нескончаемые споры – является ли метафизическое поле материей. Обычно на этот вопрос даю такой ответ: если верить, что поле действительно материально, оно моментально начинает кристаллизоваться и вы его ощущаете. Если же кто-либо считает, что поле – ничто, то в этом случае оно не существует! Это уже отдельная тема разговора, и предлагаю посвятить ей лекцию в другое время. Сейчас продолжим знакомство с желаниями "Я".

Бывают случаи, когда близкие друг другу люди, понаслышке знающие об отдельных тайнах управления полем, пытаются врачевать недуги и порой *(случайно)* им это удается. Но манипуляции несведущего оператора над беременной женщиной могут стать причиной рождения больного ребенка. Поэтому даже родные беременной должны воздерживаться от ее биомассажа.

В основном молодые супруги ничего не знают о том, что, может быть, их организм обладает повышенной биоэнергией, выражающейся, в первую очередь, излучением тепла. Это явление на первых порах зачастую незаметно для окружающих, так как биопространство организма почти незримо. Избыточное поле организма *(если хотите, и мы назовем этот феномен "энергией", хотя это и неверно)* характеризуется целым рядом неприятных симптомов – ноющая головная боль, бессонница, перемещения в организме незримой и блуждающей энергии, жжение в области ладоней рук и подошв ног, способность "заглядывать" в чужое сознание и читать чужие мысли *(телепатические способности)*, необычные глаза, ощущение света под лбом при закрытых глазах, чувство бесконечного ожидания чего-то или кого-то, неистощимая надежда, незначительная импотенция *(с ускоренным оргазмом)*, видения из будущего, ощущение сверхсияния даже в кромешной тьме и т.д. Тот, кто определит в себе какие-либо из этих симптомов, должен знать, что является обладателем избыточной энергии. А причин у этого явления очень много.

უდრის რწმენა? — ბევრ თეთრ ველს! ე.ი, თუ მე დიდი რწმენა გამაჩნია, ეს ნიშნავს, რომ მქონია ბევრი, ბევრი თეთრი ველი — დიდი და დადებითი ბიოაურა... (მაგალითისათვის ვამბობ).

(რეპლიკა აუდიტორიიდან):

— ბატონო გივი, ველი მატერიალურია და არსებობს?

— გიპასუხებთ...

ძალზედ ბევრს დაობენ — მატერიაა, ბოლოს და ბოლოს, მეტაფიზიკური ველი თუ არა. ამ შეკითხვის ჩემეული პასუხი ასეთია: თუ ნამდვილად გწამთ, რომ ველი — რამენაირი მატერიაა, იგი მომენტალურად გაკრისტალებას დაიწყებს და იგრძნობთ, ხოლო ვისაც სწამს, რომ ველი — არარაობაა, ამ შემთხვევაში იგი არ არსებობს! მოკლედ, ეს დამოუკიდებელი თემაა და გთავაზობთ ცალკე ლექცია დავუთმოთ ამ საკითხს. ახლა კი განვავრცოთ „მე“-ს სურვილებთან გაცნობა.

არის შემთხვევები, როდესაც ოჯახის წევრებმა ყურმოკვრით იციან ველის მართვის ზოგიერთი საიდუმლო და თვითონ კურნავენ ერთიმეორეს, რაც მეტწილად (შემთხვევით) დადებითად მოქმედებს. მაგრამ თვითნასწავლი ოპერატორების ხელთა არასწორი მანიპულაციები ორსული ქალის მიმართ, შეიძლება არაჯანმრთელი ბავშვის დაბადების მიზეზიც გახდეს. ამიტომ, ოჯახის წევრებმაც თავი უნდა შევიკავოთ ორსული მეუღლეებისა თუ დების ბიომასაჟზე.

ახალგაზრდა მშობლებმა ზოგჯერ არაფერი იციან იმის შესახებ, რომ საკმაოდ დასაშვებია ბიოლოგიური ველი მომატებული ჰქონდეთ ორგანიზმში თვითონ, მათვე, რაც პირველ რიგში სითბური ენერგიის გარეგამოსხივებით თავისებურდება. ეს მოვლენა პირველ ხანებში ყველასათვის შეუმჩნეველია, რადგან ორგანიზმის ბიოსივრცე ძალზედ ძნელად ჩანს. მოძალებულ ველს (გნებავთ, ამ ფენომენს ჩვენც „ენერგია“ ვუწოდოთ, თუმც ეს არასწორია), ორგანიზმში ახასიათებს არახელსაყრელი სიმპტომების მთელი რიგი — თავის ყრუ ტკივილი, უძილობა, უხილავი და მოსიარულე ენერგიის ტანში გადაადგილება, ხელებისა და ფეხის გულების წვა, მიდრეკილება სხვის გონებაში „ჩახედვისა“ და აზრების ამოტანის (მხედველობაში მაქვს ტელეპატიური მონაცემები), უჩვეულო თვალები, სინათლის შეგრძნება შუბლის ქვეშ თვალის დახუჭვისას, დაუსრულებელი ლოდინი რაღაცის თუ ვიღაცის მიმართ, ამოუსუნთქველი იმედი, ნაწილობრივი იმპოტენცია მამაკაცებს (ნაღრევი თესლთხევით), ხედვები მომავლიდან, ზენათების შეგრძნება აბსოლუტურ სიბნელეშიც კი და სხვა. ვისაც ანალოგიური სიმპტომები შეგინიშნავთ, უნდა ივარაუდოთ, რომ თქვენ მოჭარბებული ბიომარაგი გაქვთ. თუ რატომ, ამისათვის მრავალი მიზეზი არსებობს.

Заключения психиатров в таких случаях в основном поверхностны и неверны, и думаю, не дают им возможности найти оптимальный выход. Заключать и ставить диагноз, что люди с такими симптомами ненормальны, – ошибка! Напротив, сегодня духовно ненормален тот, кто страдает недостатком этих симптомов. Врачи не хотят понять, что лечение химическими препаратами людей, обладающих избыточной энергией, неверно, оно лишь на короткое время делает их пассивными, ослабляя мускулатуру, ибо биоэнергия этих людей, аккумулируясь, становится более активной. Так что снотворное не устраняет основных причин перегрузки полем медиумов, обладающих избыточной энергией. Это всего лишь борьба с последствием! А причина?..

(Скромная реплика из аудитории):

– Прошу прощения, что прерываю вас...

Батоно Гиви, к сожалению, Я не присутствовал на лекции о сущности "Я". Не могли бы вы еще раз вернуться к этому вопросу? Если можно...

– Но это довольно обширная тема, и Я не думаю, что это будет интересно другим. Зато точно знаю, что вы меня прервали. Простите, но Я уже не знаю, на какую тему мне говорить...

– О "принципе – Я", батоно Гиви. Поверьте, послушать о нем еще раз будет интересно всем. Ваша интерпретация индивида оригинальна. Подобного толкования нам не приходилось слышать. Пожалуйста! Но начните с парадокса.

– Где сидит та неугомонная любознательная девушка?

– Вы обо мне, батоно Гиви? – поднялась любительница задавать вопросы.

– Садитесь, мне было интересно, где вы сидите сегодня.

– Здесь, батоно Гиви, тут...

– Садитесь, садитесь. Вы тоже согласны заново выслушать эту тему?

– Если вы о сути "принципа Я" и парадоксов, то согласна слушать ее хоть в четвертый раз.

– О-о, благодарю! Я рад вашему интересу. Пусть так! Но давайте сначала выслушайте беседу о парадоксах, а уж потом – о "принципе – Я", и вернемся к сути понятия индивида. Но сегодня мы поговорим по этим вопросам коротко.

ფსიქიატრთა დასკვნები ასეთ პირებზე ხშირად ნაჩქარევი და ამიტომ უსაფუძვლოა, რაც, არა მგონია სიტუაციიდან თავის დაღწევის ოპტიმალურ საშუალებად ჩაითვალოს. დიაგნოზი — თითქოს ასეთი პირები ფსიქიურად არანორმალურები არიან, — შეცდომაა! პირიქით, დღეს, სულიერად არანორმალურია ის, ვისაც ამგვარი სიმპტომების სიმცირე სჭირს. ხშირ შემთხვევაში ემოციამოჭარბებულ პაციენტებს მედიკები დამამშვიდებელ აბებს უნიშნავენ, რამეთუ ვერაფერს ახერხებენ სხვას, არ იციან, რა ქნან... და რით ვერ გავიგეთ, რომ ველით გადატვირთული პაციენტების ქიმიური პრეპარატებით გათიშვა არ წარმოადგენს მათი განკურნების სწორ მეთოდს, რადგან ამით, მხოლოდ და მხოლოდ, დროებით ვაპასიურებთ პაციენტის კუნთებს. რაც შეეხება ასეთ პაციენტებში დაგროვილ ბევრ ველს, იგი კიდევ უფრო მეტად გროვდება და აქტიურდება. ასე რომ, ძილის გამომწვევი აბების მიღება არ ნიშნავს უხვი ველით გადაღლილი მედიუმების ძირითად მიზეზთა ლიკვიდაციას, რადგან შეწყვეტს თუ არა „ავადმყოფი“ საძილე აბის მიღებას, მოსალოდნელია დაგროვილი ბიოენერგიის გაორმაგებული ან გასამმაგებული ამოქმედება, რამეთუ ენერგია შენახულია. ამგვარი მკურნალობა, მხოლოდ და მხოლოდ შედეგთან ბრძოლაა. მაგრამ მიზეზი?..

(მორიდებული რეპლიკა აუდიტორიიდან):

— ბოდიშს მოგიხდით, გაწყვეტინებთ...

ბატონო გივი, სამწუხაროდ მე იმ ლექციას ვერ დავესწარი, როდესაც თქვენ, „მე“-ს არსზე გისაუბრიათ. ხომ ვერ გაიმეორებდით ამ საკითხს კიდევ ერთხელ? თუ შეიძლება...

— ოჰ, ეს საკმაოდ ვრცელი მოსათხრობია. არ ვიცი, რამდენად დააინტერესებს ყველას განმეორებით ვისაუბროთ ამ თემაზე, მაგრამ ის კი დანამდვილებით ვიცი, რომ თქვენ ახლა თხრობა შემაწყვეტინეთ. დიდ ბოდიშს მოვიხდი, მაგრამ მე უკვე დავიბენი, რომელ-ერთი საკითხი განვავრცო...

— „მე“-ს არსზე გვესაუბრეთ, ბატონო გივი. თუ დაგვიჯერებთ, თითქმის ყველა ჩვენგანს ამ საკითხის კიდევ ერთხელ მოსმენა სურს. ინდივიდის თქვენეული ინტერპრეტაცია ძლიერ საინტერესოა და ორიგინალური. ადამიანის „მე“-ფენომენის ამგვარი განმარტება არსად წაგვიკითხავს. გთხოვთ, გისმენთ, ბატონო გივი, ოღონდ, ჯერ პარადოქსებით დაიწყეთ.

— სად ზის დღეს ის მოუსვენარი და სიცოცხლით სავსე გოგონა?

— ჩემზე ამბობთ, ბატონო გივი? — წამოდგა შეკითხვების მოყვარული სტუდენტი.

29. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

Некоторое время Я сидел молча, закрыв лицо руками, собираясь с мыслями. Заново пересмотрев предыдущую лекцию, оглядел аудиторию...

* * *

Парадокс

Уважаемые студенты!

Я не раз говорил вам, что, по свидетельству древних проповедников, некогда существовала сказочная страна, где всем и вся управляли "да" и "нет" – одновременно. Мне довелось читать об этом в древних рукописях. В поисках этой сказочной страны проходили тысячелетия, но никто не мог ее найти. Поэтому люди решили, что страна, где все, что пожелаешь, тут же являлось, – вымысел! На том и порешили. И забыли о царстве парадоксов. А в сказках информация о ней все же осталась. Эту же информацию сохранила нам и Библия.

Однажды, когда Я сказал на лекции, что эта страна, царство парадоксов, – Грузия и находящаяся под ее территорией величайшая пустота, на которую было наложено табу, та слушательница встала и стала со мной спорить, утверждая, что, кроме Грузии, парадоксов достаточно и в других местах. Так ведь, милая девушка? – спросил Я у любительницы задавать вопросы. Девушка, улыбаясь, кивнула головой, мол, – да!

– Нет, не следует думать, что парадоксы существуют только в нашей стране, что "да" и "нет" никому больше не ведомы. Я говорил о том, что лишь в Грузии парадокс был осознан как начало начал. Да еще настолько, что любую из сказок наши предки начинали парадоксом: "Было то или не было, в роще птичка померла. В большом кошле не умещалась, просторно в маленьком жила". Если вдуматься в это предложение, то здесь явная несуразица: как же это может быть – не помещаться в большом, а в малом быть свободным. Да еще птица эта умерла в "ча-ла" *(1. роща; 2. "ча" – колодец)*. Обратите внимание: "ча-ла", т.е. связанный с "ла" *(процесс падения духовной влаги сверху вниз. Отсюда "Ла"-зарэ – Лазарь)*.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— დაბრძანდი, მაინტერესებდა, სად იჯექით დღეს.

— აქ ვარ, ბატონო გივი, აგერ ვარ...

— დაჯექი, შვილო, დაჯექი. თქვენც თანახმა ხართ ადრინდელი ლექცია გავიმეოროთ? — ღიმილით ვკითხე მას.

— „მე“-ს არსზე და პარადოქსებზე თუ მოგვითხრობთ, გნებავთ, მეოთხეჯერ მოგისმენთ.

— ოო, დიდი მადლობა! მიხარია, რომ ეს საკითხები მალევე გაითავისეთ. ეგრეთ იყოს! მაშ, კიდევ ერთხელ გავისაუბროთ ჯერ პარადოქსზე, ხოლო შემდეგ ინდივიდის არსზე. ოღონდ, დღეს შედარებით მოკლედ ჩამოვაყალიბებ ამ ორ თემას.

მე ცოტა ხნით სახე თითებში ჩავდე,
მომდევნო საუბართან დაკავშირებული აზრები
მოვაგროვე და როდესაც დავრწმუნდი,
მზად ვიყავი, აუდიტორიას გავხედე...

* * *

პარადოქსი

პატივცემულო სტუდენტებო!

მე არაერთხელ მითქვამს, რომ ძველ მოძღვართა თქმით, სადღაც არსებობდა ზღაპრული ქვეყანა, სადაც ყველაფერს ერთდროულად განაგებდა „ჰო“ და „არა“. ამის შესახებ ძველ ხელნაწერებში წამიკითხავს. ბევრი ეძებეს ქვეყანა ესე თუ ცოტა, გავიდა ათასწლეულები და იმ ზღაპრულ ადგილსამყოფელს ვეღარავინ მიაგნო. ასე და ამგვარად, ადამიანმა დაასკვნა: „იმ ქვეყნის“ არსებობა, სადაც საჭმელები და კიდევ, რაღაც-რაღაცეები სურვილით ჩნდებოდა, შეთხზულია! ამით მორჩა და გათავდა. მას შემდეგ, პარადოქსების მეფე-სახელმწიფო საერთო დავიწყებას მიეცა. ხოლო ინფორმაციები იმ ლეგენდარული ადგილის შესახებ, მხოლოდ ზღაპრებმა თუ შემოგვინახეს. ზოგიერთი ინფორმაცია იმ გადაკარგული ქვეყნის შესახებ შემოინახა ბიბლიამაც.

როდესაც ერთხელ ლექციაზე პარადოქსების მეფე-ქვეყანად საქართველო და ჩვენი ტერიტორიის ქვეშ ტაბუდადებული უდიდესი სივრცე დავასახელე, აი, ეს მშვენიერი გოგონა წამოდგა და შემედავა, რომ თითქოს, ჩემი აზრით, პარადოქსებს ადგილი ჰქონდეთ მხოლოდ ჩვენთან, აქ, და თითქოს „ჰო“ და „არა“ არსებობდეს მხოლოდ საქართველოში. ხომ ასე მითხარი, ახალგაზრდა მანდილოსანო? — და ხელით სტუდენტს მივუთითე. იმ გოგონამ ჩაიღიმა და თავის ქნევით მანიშნა — კიო!

Вот вам еще пример парадоксального мышления: традиционное начало сказки – "Было то или не было". Дорогие мои студенты, может быть, вы дадите мне ответ: если было, то как этого не было; а если не было, то как это было?.. Вот вам два примера, которые лично меня убеждают, что наши предки ведали не только о существовании парадокса, но и его единстве во всем, везде и во все времена. Отсюда и исходит формула парадокса древнеиберийского мышления: "Да равно нет"!

Как-то раз ностальгия по прошлому привела меня в старый квартал нашего города посмотреть старинные, ветхие дома. На улице играли дети. Я прислушался к тексту песенки, которую пели малыши, взявшись за руки в круг: "Как на Кетины именины испекли мы хачапури..."! Они сводили и широко разводили руки, приседали на корточки и поднимались, высоко вытягивая руки вверх. Вот текст песни целиком: "Как на Кетины именины испекли мы хачапури: вот такой ширины, вот такой узины, вот такой вышины, вот такой низины"! Признаюсь, что вот тогда меня охватила дрожь так дрожь! Господи, – подумал Я, – что за провидение водит ими, откуда им-то ведом наш парадокс? Возможно ли, чтобы "хачапури" был одновременно и большим и маленьким; и высоким и низким. Видимо, подсознание диктует им что-то.

Как-то Я обедал в гостях у знакомого. За столом нас было девять человек. Хозяйка быстренько очистила принесенную нами большую рыбину, разрезала на куски, пожарила и поставила на стол. Кусков рыбы оказалось десять. После других закусок мы взяли на тарелки по куску жареной рыбы. Остался один кусок. Его не взял никто. Отказалась и хозяйка, сказала, что не любит рыбу. Позже Я спросил у участников застолья – почему никто из них не взял этот единственный оставшийся, десятый кусок при том, что, оказывается, каждый из нас с удовольствием съел бы его. Казалось бы, этому факту легко найти объяснение, хотя бы тем, что так предписывает приличие – хоть кусочек должен остаться на блюде. Но нет! Когда Я в другое время становился свидетелем аналогичных случаев, то приходил к заключению, что один кусочек любой еды за грузинским застольем всегда остается на блюде. Но почему? Мне кажется, что это обусловлено кодированным в нашей генетике парадоксом, означающим, что, поскольку все куски еды

— არა, ასე არ უნდა გავიგოთ, შვილო, თითქოს პარადოქსი არსებობდეს მხოლოდ აქ, ჩვენში, და თითქოს „ჰო“ და „არა“ დღეისათვის აღარავინ იცის. მე იმ ლექციაზე ვთქვი ის, რომ მხოლოდ საქართველოში შეიმეცნებოდა პარადოქსი, როგორც ყველაფრის საწყისი. თანაც, იმდენად სჯეროდათ ჩვენს წინაპრებს ამისა, რომ ნებისმიერი ქართული ხალხური ზღაპარიც კი პარადოქსით იწყებოდა. მაგალითად, „ზღაპარ იყო, ზღაპარ იყო, ჭა-ლას ჩიტი მამკვდარიყო; დიდ ქვაბში ვერ ეტეოდა, პატარაში არ კმარიყო“. თუ ამ სიტყვებს ნათელი გონებით დავაკვირდებით, ადვილი მისახვედრია, რომ არ შეიძლება რაიმე ვერ ჩაეტიოს დიდში და პატარაში კი გალაღდეს. თანაც, ის ზღაპრული ჩიტი, თურმე „ჭა“-ლას მომკვდარიყო. გეყურებათ შვილებო — „ჭა“, „ჭა“, „ლა“-სთან დაკავშირებული „ჭა“... (მარცვალი „ლა“ — სულიერი წყლის ზემოდან ქვემოთ ვარდნის ამსახველი პროცესია. აქედან მოდის „ლა“-ზარე).

აი, ქართული პარადოქსული აზროვნების მეორე მაგალითი (ესეც ზღაპრების ტრადიციული შესავლიდან): „იყო და არა იყო რა“! ჩემო საყვარელო სტუდენტებო, იქნებ თქვენ გამცეთ სწორი პასუხი: კი მაგრამ, თუ იყოო, როგორ არ იყო; და თუ არ იყო და, როგორ იყო?.. ასე და ამგვარად, ეს ორი მაგალითიც საკმარისია ჩემთვის ვირწმუნო, რომ ჩვენმა წინაპრებმა მშვენივრად იცოდნენ პარადოქსის არა მხოლოდ არსებობა, არამედ მისი ერთობლიობა ყველა დროის ყველგან და ყველაფერში. აქედან გამომდინარეობდა ძველიბერიული აზროვნების პარადოქსული ხასიათის ფორმულა: “ჰო უდრის არას“!

ამას წინათ დროის ნოსტალგიამ გამიხსენა, ჩვენი ქალაქის ერთერთ ძველ უბანში შევიარე და ნახევრად მორღვეულ შენობებს ვათვალიერებდი. ქუჩაში ბავშვები თამაშობდნენ. მე შევჩერდი და რატომღაც მათი სიმღერის ტექსტს მივუგდე ყური. რამდენიმე პატარას ხელი ხელს ჩაევლოთ და წრეზე დადიოდნენ. თან ამგვარ სიმღერას მღეროდნენ: „დღეს ქეთინოს დღეობაა, ხაჭაპური ცხვებოდაა...“! შემდეგ, ბავშვებმა ხელები ახლოს მიიტანეს, ზემოთ, ცისკენ ასწიეს, შემდეგ მიწასთან დაიხარნენ ყველანი, შეძლებისდაგვარად გააგანიერეს რკალი და, შემდეგ კი სულ, სულ შეავიწროვეს წრე. ოღონდ ამ მოძრაობებს სიმღერის ფონზე ასრულებდნენ. აი, მათ მიერ ნამღერის დანარჩენი ტექსტი: „დღეს ქეთინოს დღეობაა, ხაჭაპური ცხვებოდაა: ამ სივიწრო, ამ სიმაღლე, ამ სიდაბლე, ამ სიგანე“... გამოგიტყდებით და, ისეთმა ეკალმა მოიცვა ჩემი სხეული, გეგონებოდათ ვარდების ბარდში ჩამაგდეს. ღმერთო, ამათ რაღა განგება ალაპარაკებს და რატომ მღერიან ჩვენებურ პარადოქსს? — სიხარულით გავიფიქრე, — ნუთუ შეიძლება ხაჭაპური ერთდროულად იყოს ვიწ-

нужно перекладывать на свои тарелки, постольку один должен остаться. В противном случае нас как бы что-то тревожит. Иначе для чего было оставлять какой-то один кусочек... Можно было, конечно, перечислить и множество аналогичных аргументов.

– Батоно Гиви, что означает “да равно нет”?

– Чтоб ответить на этот вопрос, понаблюдаем за техникой работы над сочинениями...

Работая над предыдущей главой этой книги, Я вдруг по содержанию одной из фраз заметил, что невольно с использованием парадокса сформулировал такую мысль: **“Какую древнейшую литературу ни просматривал, везде повествуется об этом удивительном Древе”.** Но вот что получается: Я хотел сказать читателю, что **“какую древнейшую литературу ... просматривал”.** Но приглядитесь: эта фраза построена наоборот, таким образом, будто Я “не пересматривал” древней литературы. Понятно? Т.е. получается, что Я то ли просмотрел древние тексты, то ли – нет! Хотя в данном случае “нет” означает “да”. Стало быть, **“какую древнейшую литературу Я ни просматривал”**, где налицо значение отрицательное – “ни просматривал”, т.е. еще не смотрел... На самом же деле наоборот, и эта зафиксированная волею парадокса фраза означает – просматривал, видел, это уже произошло. Так почему же в подобных предложениях используется выражающее отрицание “нет”? Видимо, для того, чтобы в читаемом тексте одновременно действовали частоты “да” и “нет”. Вот что означает “да равно нет”! Между прочим, такой строй предложения наблюдается и в русском языке.

Парадоксальную суть содержат грузинские слова – “чава” *(спустится)* куда-то вниз, глубоко, но параллельно внутренне сохраняя значение подъема вверх – “ч-а в а” *("ава" – поднимется, взойдет).* Аналогичная двузначность заключена в словах: “цавида” *(ушел, а также "авида" – поднялся),* “гавида” *(вышел, и "авида" – поднялся),* “даабиджа” *(наступил – ступил),* “чавида” *(спустился, и "авида" – поднялся),* “гаагдо” *(изгнал, и "аагдо" – вскинул),* “часули” *(спустившийся, и "асули" – поднявшийся),* “гасули” *(вышедший, – поднявшийся)* и т.д. Слово “га-запхули” содержит в себе значение двух времен года – “газапхули” *(весна)* и “запхули” *(лето).* Можно привести и массу других примеров. Запомним, что чем эмоциональнее человек и чем больше положи-

როც, განიერიც, მაღალიც და დაბალიც. მაშასადამე, ან ძველიბერიული გენი ამოქმედდა მათში, ან ქვეცნობიერებას ახსოვს რაღაც.

ერთ დღეს სუფრასთან ვსხედვართ ნაცნობის ოჯახში და ვსადილობთ. ცხრანი ვიყავით. დიასახლისმა მოკლე დროში ჩვენივე მიტანილი დიდი თევზი გაასუფთავა, დაჭრა, შეგვიწვა და სუფრაზე მოგვიტანა. თევზის ათი ნაჭერი აღმოჩნდა თეფშზე. სხვა სადილთან ერთად, ყველამ თითო ნაჭერი შემწვარი თევზიც გადავიღეთ ჩვენს თეფშებზე. დარჩა ერთი ნაჭერი. იგი აღარავინ აიღო. დიასახლისმა კი უარი განაცხადა — არ მიყვარსო! მოგვიანებით დანარჩენებს ვკითხე, თუ რატომ არავინ აიღო ის ერთი, მეათე ნაჭერი თევზი, როდესაც თურმე ყველას გვინდოდა. ერთი შეხედვით, ეს ფაქტი დღემდე აიხსნება იმ გარემოებით, რომ თითქოს ზრდილობა მოითხოვს, ერთი ნაჭერი მაინც დარჩეს თეფშზე. მაგრამ არა! როდესაც სხვა დროს ანალოგიური შემთხვევების მოწმე გავხდი, დავასკვენი, რომ რაიმენაირი საჭმელი და მისი ერთი ნაჭერი ყოველთვის რჩება ქართულ სუფრაზე. მაგრამ რატომ? ჩემი აზრით, ამას განაპირობებს ჩვენს გენეტიკაში კოდირებული პარადოქსი, რაც ნიშნავს, რომ, რამდენადაც საჭმლის ყველა ნაჭერი უნდა გადავიღოთ პირად თეფშებზე, იმდენად ერთი უნდა დარჩეს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, თითქოს რაღაც გვაწუხებს. არადა, ერთი ნაჭერი თევზი რა დასატოვი იყო... სხვა უამრავი ანალოგიური არგუმენტების ჩამოთვლა შეიძლებოდა.

— ბატონო გივი, რას ნიშნავს „ჰო უდრის არას“?

— ამის საპასუხოდ ქართულ ენაზე წერის ტექნიკას დავაკვირდეთ...

ამ წიგნის წინა თავზე რომ ვმუშაობდი, უეცრად ერთ-ერთი ფრაზის შინაარსს შევამჩნიე, რომ ჩემდა უნებურად პარადოქსის გამოყენებით ჩამოვაყალიბე აი, ეს ფრაზა: **„რომელ უძველეს** ლიტერატურასაც **არ გადავხედე, ყველგან ამ უცნაურ ხეზეა საუბარი“**. ახლა, ნახეთ რა ხდება: ამით მსურდა მკითხველისათვის მეთქვა, რომ **„რომელ უძველეს ლიტერატურასაც ... გადავხედე“!** მაგრამ, დააკვირდით: პირიქითაა და ისეა ეს ფრაზა ჩამოყალიბებული, თითქოს სინამდვილეში „არ გადამიხედავს“ ძველი ლიტერატურისათვის. მიხვდით? მაშასადამე, თან თითქოს გადავხედე ტექსტებს, და თან — არა! თუმც, ამ შემთვევაში „არ“ ნიშნავს „ჰოს“. ე.ი, **„რომელ უძველეს ლიტერატურასაც არ გადავხედე“**, თითქოს „არ გადავხედე“, ჯერ არ მინახავს... სინამდვილეში კი პირიქითაა და პარადოქსის ნებით დაფიქსირებული ეს ფრაზა გვამცნობს, რომ გადავხედე, ვნახე, უკვე მოხდა ეს. მაშ, რატომ გამოიყენება აქ უარყოფის გამომხატველი „არ“ ასეთ წინადადებებში? ალბათ იმიტომ, რომ ერთდროულად იმოქმედოს საკითხავ ტექსტში „ჰო“ და „არა“ რხევებმა. აი,

тельного поля включается в его биоауру, тем большей восприимчивостью к парадоксам он характеризуется.

Этот закон природы действует во всех регионах Земли. Но, исходя из желаний самого парадокса, где-то степень его проявления сравнительно слабее, и это по большей части замечается в Западном полушарии нашей планеты, особенно в *США*. Зато прибавилось парадоксальности на Востоке и ее кульминационным регионом стала Грузия. Думаю, что одной из причин нашего упадка должен был стать именно этот фактор. По мнению общественности Запада, человек должен быть стабильным, и таких обычно ищут. Им представляется, что у настоящего человека должна быть уравновешенная душа. Но мы, представители эзотерического мира придерживаемся противоположной позиции, полагая, что чем стабильнее и уравновешеннее душа человека, тем он менее верующий, из-за чего признание им Бога осложняется. Исходя из этого, ни в коем случае нельзя считать человека нормальным, если он сомневается в существовании Господа-Бога. Так что, если наша страна с точки зрения развития в мире сем пришла в упадок, то, по закону парадокса, она достаточно сильна во взаимоотношениях с миром духовным, что подтвердится в ближайшем будущем. Казалось бы, ныне Америкой *(и всем миром)* правят стабильные люди. Почему-то наша планета в таком состоянии! Мне бы не хотелось возвращаться к европейским мистикам 30-х годов, но они столь точно уловили некоторые законы сего мира, и, в частности, отрицательность духовно уравновешенных людей, что Я готов еще раз воздать им хвалу. В частности, в книге М. Квеселава "В дни потопа", которая повествует в основном о тогдашнем правительстве Германии, читаем: **"Уравновешенная душа не может быть по-настоящему вдохновенной"** *(книга II, стр. 168)*. Платон говорит: **"Кто вам сказал, что безумие это зло! Напротив, благодаря внушенному богами безумию, на нас нисходит величайшая благодать"** *(там же)*. Правильно!

Прежде в Грузии и здания возводились с учетом парадокса, особенно здания духовного назначения. Предлагаю вам несколько иллюстраций грузинских храмов, на стенах которых сохранились символы сути наших "да-нет", т.е. парадокса. В чем это выражалось? Зодчий непременно должен был позаботиться о том, чтобы вмонтировать в стену такую деталь, из которой бы на протяжении

რას ნიშნავს – „ჰო უდრის არას“! სხვათაშორის, წინადადებების ასეთი წყობა შეინიშნება რუსულ ენაშიც.

პარადოქსის არსის მატარებელი ქართული სიტყვებია: „ჩ-ავა“, ე.ი, თან ნათქვამია, რომ „ჩავა“, სადღაც დაბლა, ძირს, ხოლო იგივე სიტყვა პარალელურად შინაგანად ინახავს ასვლის შინაარსს – „(ჩ)ა ვ ა“! ანალოგიური ორაზროვნება დევს ასევე სიტყვებში: „წ-ავიდა“, „გ-ავიდა“, „დ-ააბიჯა“, „ჩ-ავიდა“, „გ-ააგდო“, „ჩ-ასული“, „გ-ასული“, და ა.შ. გვაქვს ერთი ასეთი სიტყვაც – „გა-ზაფხული“, სადაც ორი დამოუკიდებელი სეზონი იგულისხმება. სხვა უამრავი მაგალითის მოყვანა შეიძლებოდა. ერთი დავიმახსოვროთ, რომ რაც უფრო ემოციურია ადამიანი და რაც უფრო დადებითი ველი მოემატება მის ბიოაურას, მით უფრო ძლიერ გამტარუნარიანია იგი პარადოქსის მიმართ.

ბუნების ეს კანონი დედამიწის ყველა რეგიონში მოქმედებს. მაგრამ თვით პარადოქსის სურვილებიდან გამომდინარე, სადღაც შედარებით სუსტია მისი გამოვლინების უნარი და ეს შეიმჩნევა ჩვენი პლანეტის დასავლეთ ნახევარში, უფრო ამერიკაში. სანაცვლოდ, პარადოქსულობამ მოიმატა აღმოსავლეთში და მის კულმინაციურ რეგიონად საქართველო იქცა. მეფიქრება, რომ ჩვენი დაცემის ერთ-ერთ მიზეზს ეს ფაქტორი უნდა წარმოადგენდეს. დასავლეთის საზოგადოების აზრით, ადამიანი უნდა იყოს სტაბილური და ასეთებს უფრო ეძებენ. მათ მიაჩნიათ, რომ ნამდვილ ადამიანს უნდა ჰქონდეს გაწონასწორებული სული! მაგრამ, ჩვენში პირიქითაა და ეზოთერული სამყაროს წარმომადგენლები მივიჩნევთ, რომ რაც უფრო სტაბილური და გაწონასწორებულია ადამიანის სული, მით უფრო ურწმუნოა იგი, რის გამოც ასეთებისათვის ღმერთის არსებობის აღიარება რთულდება. აქედან გამომდინარე, როგორ შეიძლება ვინმე ჩაითვალოს ნორმალურ პიროვნებად, თუ მას ეჭვი ეპარება უფალი-ღმერთის არსებობაში. ამგვარად, თუ ჩვენი საქართველო ამა-სოფლის განვითარების მხრივ დაეცა, პარადოქსის წესით, იგი ფრიად დიდია სულიერ სამყაროსთან დამოკიდებულებაში, რაც უახლოეს მომავალში დადასტურდება. ერთი შეხედვით, დღეს ამერიკას (და მსოფლიოს) სტაბილური ხალხი მართავს. ამიტომ არის დედამიწა გაუბედურებული! არ მსურდა კვლავაც მეხსენებინა 30-ანი წლების ევროპელი მისტიკოსები, მაგრამ იმდენად სწორად გაითავისეს მათ სამყაროს ზოგიერთი კანონი, და კერძოდ, სულიერად გაწონასწორებული ხალხის უარყოფითობა, რომ მზად ვარ კიდევ ერთხელ შევაქო ისინი. კერძოდ, მიხეილ კვესელავას წიგნში – „ას ერგასის დღე“, რომელიც ძირითადად იმ დროინდელი გერმანიის ხელისუფლებაზე მოგვითხრობს, ვკითხულობთ:

веков излучалась к нам энергия "да-нет". В первую очередь, естественно, должна была сохраниться связанная с мистерией информация. На сей раз, к примеру, Я прошу вас взглянуть на один из участков стены храма "Светицховели", в который вмонтировано понятие "Сам-отхэ" *(1. "Рай"; 2. "три-четверти").* Вдоль трех настенных полукружий-арок высится четвертая! Кое-кто из вас, наверное, предположит, что эта четвертая арка выше других лишь потому, что здесь повышается сам участок храма. Разумеется... *(См. иллюстрацию, ниже).* Но могли же и тут вставить две высокие арки. Я предложу вам сейчас другую иллюстрацию, по которой вы тотчас же убедитесь в точности парадокса. Вот эта иллюстрация *(справа от вас).* Это фото Я сделал во дворе церкви "Самтависи". Прошу присмотреться к архитектурному решению одной из внешних стен, поскольку и здесь кодирована мысль о "Сам-отхе" *(три-четыре, – "Рай").* И, несмотря на то, что здесь нигде стены не повышаются, все же замечается тенденция особого выделения, акцентирования третьего и четвертого полукружий. Вот вам факт!

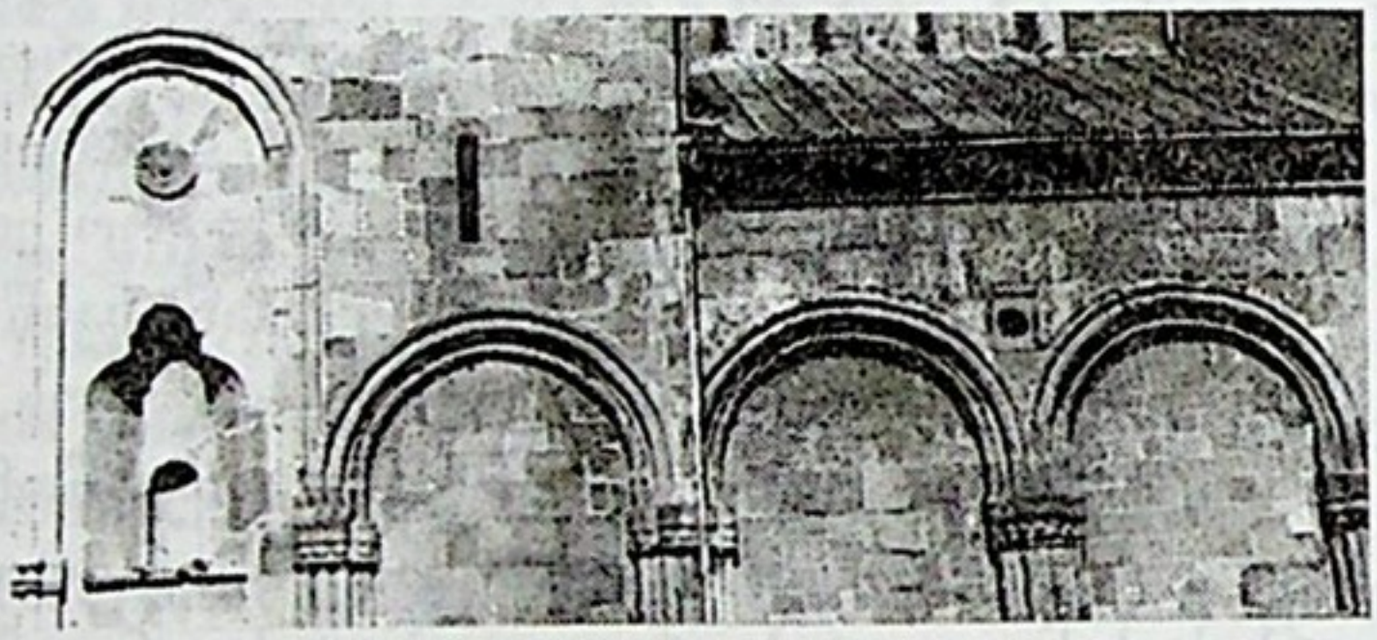

И еще одна деталь...

На фото храма Светицховели, в ареале высокой арки-полукружия вы, наверное, заметили иссеченную в стене впадину, пустоту *(см. след. стр. На иллюстрации 54 этот участок стены представлен как отдельный эпизод).* Но что все-таки сказал этим зодчий? Это, мне кажется, один из значительнейших штрихов храма, через который Арсакидзе путем парадокса достиг выявления сути и содержания Богородицы Марии и Спасителя. При очень внимательном рассмотрении этой детали храма – вдвинутой в стену пустоты, – она напоминает очертания Богородицы под покрывалом, с младенцем – Иисусом на руках. Наверное, не видите... Понятно, не видите потому, что этому шедевру стены недостает прямого изображения Богородицы и Спасителя. Но продолжайте всматриваться. Вспомните виденную на фресках и иконах Богородицу Марию с младенцем Иисусом на руках, и вам станет легче уловить этот великолепный замысел. Так что мы стоим перед лицом реального

„წონასწორობის მქონე სულს არ შეუძლია იყოს ჭეშმარიტად შთაგონებული!“ (იხ., წიგნი მეორე, გვ., 168). პლატონი ამბობს: **„ვინ მოგახსენათ, რომ სიგიჟე ბოროტებაა! პირიქით, ღმერთების მიერ შთაგონებული სიგიჟის მეოხებით გვენიჭება ჩვენ უდიდესი მადლი“** (იგივე გვერდიდან). სწორია!

უწინ, საქართველოში ნაგებობაც პარადოქსის გათვალისწინებით იგებოდა, განსაკუთრებით კი სასულიერო შენობები. მე ახლა წარმოგიდგენთ სამ ილუსტრაციას, სადაც ქართული ეკლესიების კედლებში შენახულია ჩვენებური „არა-კი“-ს (პარადოქსის) არსი. რაში გამოიხატებოდა ეს? ხუროთმოძღვარს აუცილებლად უნდა ეზრუნა ისეთი დეტალი ჩაეშენებინა კედელში, საიდანაც საუკუნეების მანძილზე გამოსხივდებოდა ჩვენს მომართ „ჰო-არას“ ენერგია. ამიტომ, პირველ რიგში უნდა შეენახათ მისტერიასთან დაკავშირებული ინფორმაციები. მაგალითად, ამჯერად გთხოვთ დახედოთ მცხეთის „სვეტიცხოველის“ ტაძრის ერთ-ერთ მონაკვეთს, რომლის გარე კედელშიც „სამ-ოთხის“ ცნებაა ჩამონტაჟებული. აი, ეს ილუსტრაციაც... (თქვენგან მარცხნივ). კედელში ჩატანებული სამი თაღის გასწვრივ აღმართულია მეოთხე თაღი! ზოგნი დაასკვნით, რომ ის მეოთხე თაღი იმიტომ არის მაღალი, რომ იქ თვით ტაძრის მონაკვეთია მაღალი. რა თქმა უნდა... მაგრამ ისიც ხომ შეეძლოთ, იქვე ორი მაღალი თაღი ჩაედგათ კედელში. ახლა შემოგთავაზებთ მეორე ილუსტრაციას, რითაც დარწმუნდებით, რომ პარადოქსი უფრო სწორია. აგერ, აქვეა მეორე ილუსტრაციაც, გადავიღე „სამთავისის“ ეკლესიის ეზოში. შეხედეთ ერთ-ერთი გარე კედლის არქიტექტურულ გადაწყვეტილებას, რამეთუ აქაც „სამ-ოთხის“ აზრია კოდირებული. და მიუხედავად იმისა, რომ აქ არსადაა ტაძრის კედელი ამაღლებული, მაინც შეინიშნება სამისა და მეოთხე თაღის გამოკვეთის სურვილი. აი, ფაქტი!

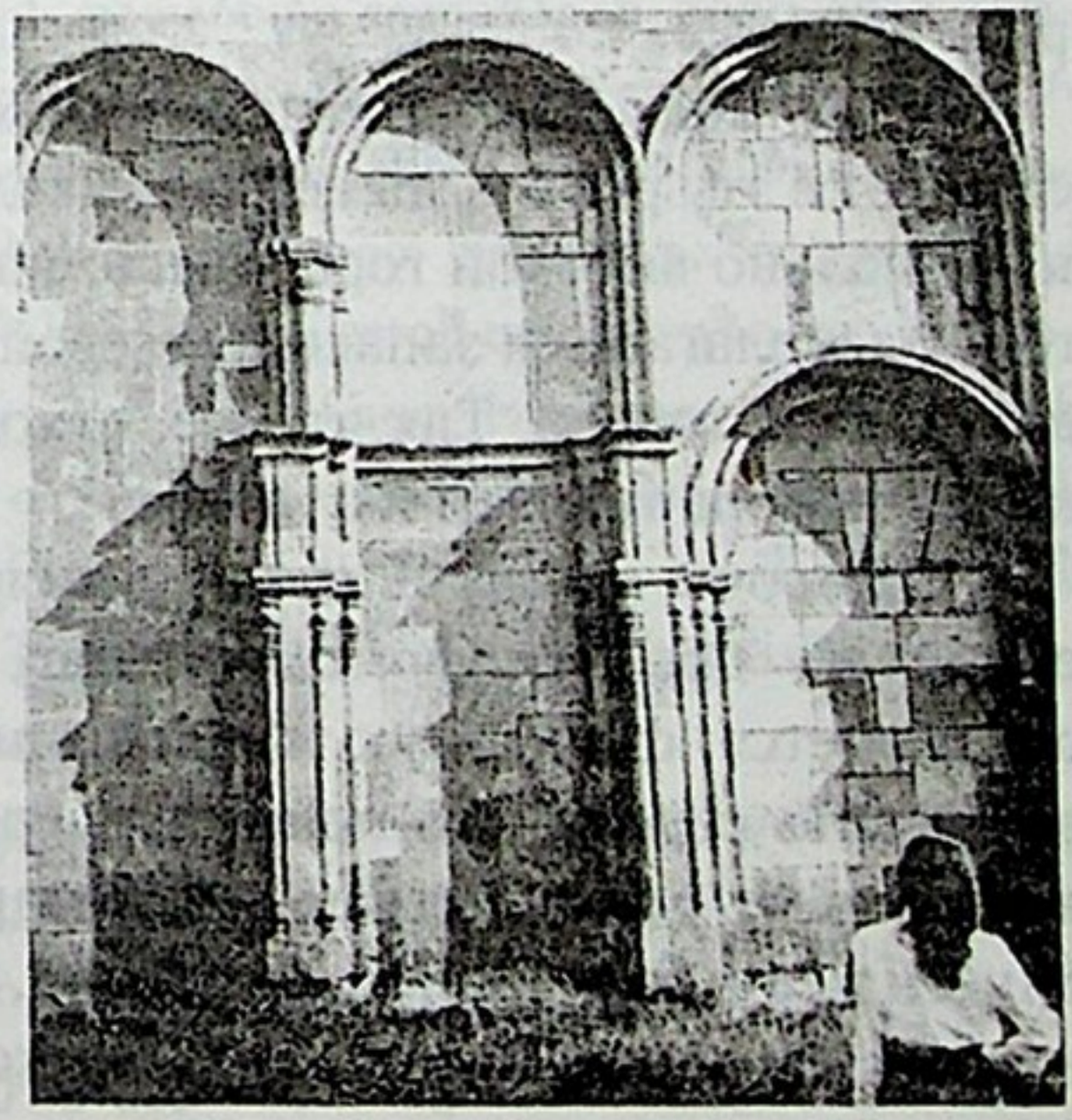

ერთი დეტალიც...

„სვეტიცხოველის“ ტაძრის ამ ილუსტრაციაზე, მარცხნივ, მაღალი თაღის არეალში, შენიშნავდით კედელში გამოკვეთილ სიცარიელეს... (მე ახლა ცალკე ეპიზოდად წარმოგიდგენთ

факта, когда из-за наличия парадокса мы и видим Марию и Иисуса, и одновременно не видим их. Просто замечательно!

* * *

Чудеса парадокса

Тому, что наша питьевая вода пригодна лишь для промывки унитаза, комментариев не требуется. Фактически, во всех городах Грузии вода отравлена фекальными соединениями. Как это происходит, не знаем. А цель? – С целью исторжения из людей положительного биополя! Но и в данном случае приходит в действие парадокс природы, и мне кажется, что положительное поле истощается именно у тех, кто пытается изгнать его из других. А за это им угрожает немалая духовная опасность! Еще бы, заразить питьевую воду одновременно по всей Грузии. Недавно мне довелось подняться на гору близ моего жилого корпуса в Тбилиси и обозреть ущелье реки Куры сверху. На ее высоком берегу смонтирован большой бассейн питьевой воды нашего города. Он вроде бы охраняется... Я спросил у одного охранника – откуда, по его мнению, проникают в питьевую воду фекалии. Он ответил – из канализации! Я обратил его внимание на уровни ущелья Куры и задал новый вопрос:

– Отходы из канализационных труб стекают в эту реку, а мы сейчас находимся на довольно высокой горе. Здесь, на этой горе располагаются запасы питьевой воды для нашего города. Так что же, отходы из канализации текут снизу вверх?..

Короче, когда Я потом вычитал в одной из древнегрузинских книг, что, оказывается, фекальную жидкость может вычистить серебро, то приобрел серебряную монету достоинством в 925 марок и опустил ее в большой сосуд с водой. Произошла странная вещь: через несколько

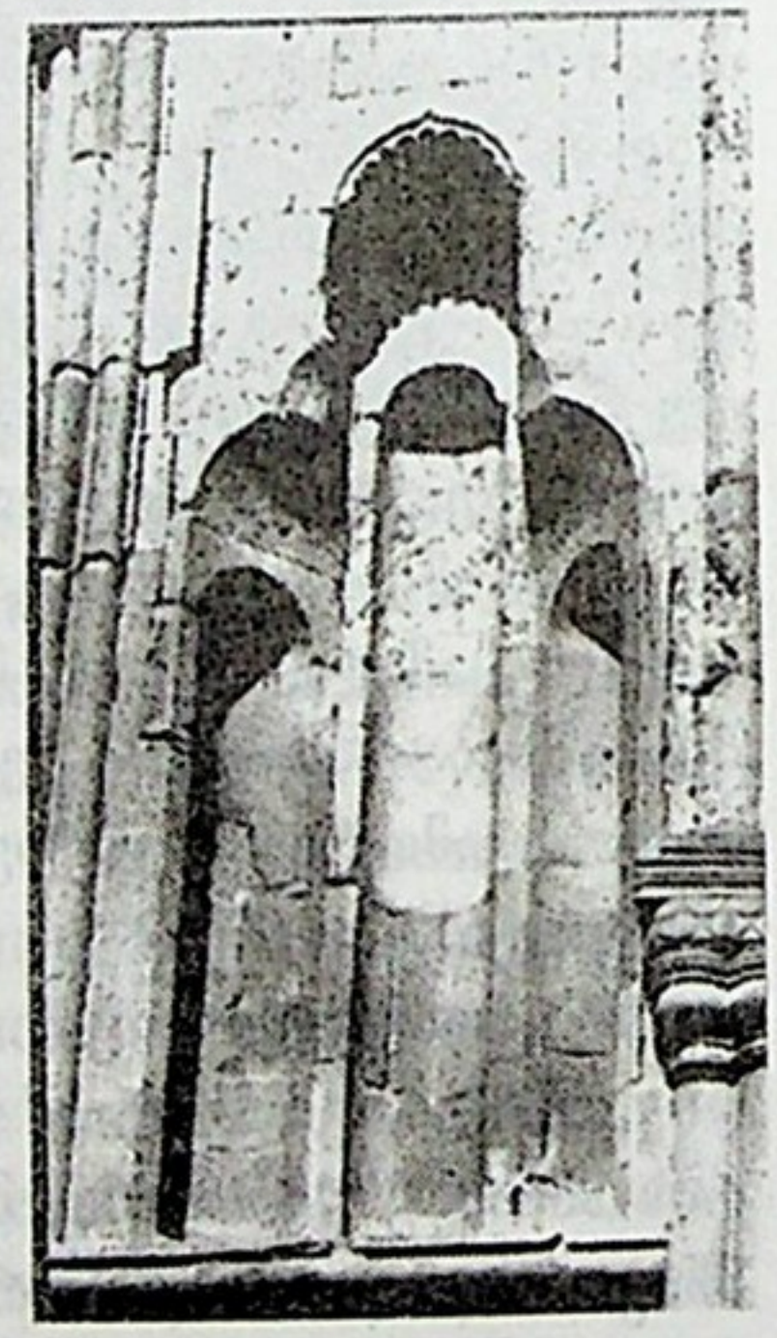

ილუსტრაცია № 54
Иллюстрация № 54

კედლის ამ მონაკვეთს. ილუსტრაცია 54). მაინც, რა თქვა ამით ხუროთმოძღვარმა? ეს არის, ჩემი აზრით, ამ ტაძრის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი შტრიხი, სადაც არსაკიძემ პარადოქსულობით მიაღწია ღვთისმშობელი მარიამისა და მაცხოვარის შინაარსს. კერძოდ, თუ უკეთ დააკვირდებით ტაძრის ამ დეტალს – კედელში შევარდნილ სიცარიელეს, – იგი ასახავს მარიამს თავისი მოსასხამით, რომელსაც ხელში პატარა იესო უკავია. ალბათ ვერ ხედავთ... გასაგებია, ვერ ხედავთ იმიტომ, რომ კედლის ამ შედევრს მარიამი და მაცხოვარი აკლია, თითქოს, მაგრამ ყურადღებით დააკვირდით, ფრესკებში და ხატებში ნანახი მარიამი გაიხსენეთ ხელში აყვანილი იესოთი და აქაც ადვილად ამოიკითხავთ ამ უმშვენიერეს ჩანაფიქრს. მაშასადამე, ვდგავართ რეალური ფაქტის წინაშე, როდესაც პარადოქსის არსებობის გამო თან ვხედავთ მარიამსა და იესოს, და ამავე დროს, არ ჩანან. ბრწყინვალეა, დიდებული!

* * *

პარადოქსის საოცრებანი

ჩვენი სასმელი წყალი რომ მხოლოდ უნიტაზში გამოდგება, რაღა კომენტარი ესაჭიროება. ფაქტიურად, ნებისმიერი ქართული ქალაქის სასმელი წყალი მოწამლულია ფეკალური შენაერთებით. ვინ მოიმოქმედებს ამას, არ ვიცით. და მიზანი? – ხალხის დადებითი ბიოველებისაგან გამოფიტვა! მაგრამ აქაც ბუნების პარადოქსია ამოქმედებული და ჩემი აზრით, ისინი უფრო გამოიფიტნენ დადებითი ველისაგან, ვინც ამას კადრულობს. ვაჲ მათ უფლის დღეს! არადა ასე ერთდროულად როგორ გაერია წყალს განავალი საქართველოს სხვადასხვა ქალაქებში. ამას წინათ, ჩემი საცხოვრებელი კორპუსის გვერდით ერთ მთაზე ავედი, იქ არის დამონტაჟებული თბილისის სასმელი წყლის დიდი აუზი, და მდინარე „მტკვარის“ ხეობას გადავხედე ზემოდან. თითქოს მცველებიც იცავენ ამ წყალს... ერთ-ერთს ვკითხე, თუ საიდან იპარება მისი აზრით ჩვენს სასმელ წყალში ფეკალური შენაერთები. მან ამიხსნა, რომ ალბათ ეს ხდება კანალიზაციიდან. შემდეგ მე იგი მთიდან მტკვრის ხეობაში გადავახედე და კვლავაც შეკითხვით მივმართე:

– ჩემო ბატონო, სიბინძურე კანალიზაციის მილებიდან მდინარე მტკვარში ჩაედინება, ჩვენ კი ახლა საკმაოდ მაღალ მთაზე ვიმყოფებით. აქ, ამ მთაზეა დაგროვილი ჩვენი ქალაქის სასმელი წყლის მარაგიც. ეს როგორ, კანალიზაციის სიბინძურე ქვემოდან ზემოთ ამოდის?..

дней питьевая вода приобрела смрадный запах! Я подумал, уж не пошатнулись ли действовавшие доныне законы Вселенной, ведь вода с серебром не должна была разложиться столь быстро. Я долго служил в одной из тбилисских церквей и знал – освященная вода долго сохраняется лишь потому, что священники окунают в нее кресты из серебра высокой пробы. Никакого иного чуда здесь нет: серебро сохраняет воду! Я долго думал над тем, почему у меня вода разложилась, несмотря на то, что в нее была опущена высокопробная серебряная монета. Что произошло? Я пришел к выводу, что и тут вступил в действие парадокс и вода недолго сохраняется, когда в ней нет серебра или когда его подмешано слишком много. Я решил на сей раз подержать монету в воде недолго. Удивительно, но вода не разложилась! Выходит, что чистая вода портится, когда в ней вообще нет серебра, или когда серебра в ней слишком много. Значит условия для ионизации воды лежат где-то посредине. Вот, уважаемые студенты, одно из наглядных проявлений парадокса.

••••

С учетом закона парадокса создана и грузинская письменность. Видимо, поэтому, насколько четко воспринимается зрительно и читается каждая отдельная буква-знак нашей азбуки, настолько невидимы два знака. Такая сознательная аномалия азбуки не замечается ни в одной другой известной для меня письменности.[1]

Я сейчас напомню вам несколько таких примеров, над которыми вы никогда не задумывались, между тем как они встречаются почти на каждом шагу.

Вот, скажем...

Насколько быстро мы начинаем перечислять буквы азбуки, настолько ослабляем темп к концу. Те, кто не замедляет темпа перечисления букв, в этой книге не разберется;

Насколько все люди похожи один на другого, настолько никто ни на кого не похож и настолько все мы различны;

---

1. В первом томе этой книги предложены все три вида грузинской азбуки и дается возможность наглядно убедиться в различиях *(иллюстрация 6)*. На стр. 218 после буквы “hаэ” двух букв-знаков не видно, хоть они и имеются. Но их существование состоит в несуществовании.

მოკლედ, როდესაც ერთ-ერთ ძველქართულ წიგნში ამოვიკითხე, რომ თურმე ვერცხლი ასუფთავებს ფეკალურ სითხეს, 925 მარკის ვერცხლის მონეტა შევიძინე და დიდ ჭურჭელში დაგროვილ წყალში ჩავაგდე. მოხდა საოცრება: სასმელი წყალი რამდენიმე დღეში აყროლდა! მენიშნა, რომ თითქოს სამყაროში დღემდე დაწესებული კანონები მორყეულიყო, რამეთუ ვერცხლიანი წყალი არ უნდა გახრწნილიყო ასე მალე. დიდი ხანი ვიმუშავე ქართულ ეკლესიაში და იქიდან ვიცოდი, რომ ნაკურთხი წყალი ხანგრძლივად ინახება მხოლოდ იმიტომ, რომ მასში მაღალხარისხოვანი ვერცხლის ჯვარია ამოვლებული, რასაც მღვდელი მოიმოქმედებს. აქ სხვა სასწაული არ არსებობს: ვერცხლი ინახავს წყალს! დავიწყე ბევრი ფიქრი, რადგან მეც მაღალხარისხოვანი ვერცხლი ჩავაგდე წყალში, თუმც წყალი მაინც გაიხრწნა. რა მოხდა? და მივედი დასკვნამდე, რომ ვგონებ აქაც პარადოქსი მოქმედებს და წყალი არ ინახება — როდესაც მასში არ არის ვერცხლი შერეული, ან როდესაც ბევრია მასში ვერცხლი შერეული. ამჯერად გადავწყვიტე — წყალში მცირე ხნით ჩამეყო ვერცხლის მონეტა. ფრიად საოცარია და, წყალი აღარ გაიხრწნა. დავადგინე, რომ სასმელი წყალი ფუჭდება, როდესაც საერთოდ არ არის მასში ვერცხლი, და როდესაც ბევრია მასში ვერცხლი! თურმე წყლის იონიზაციაც შუაში ყოფილა. აი, პატივცემულო სტუდენტებო, პარადოქსის კიდევ ერთი მშვენიერი გამოვლინება.

• • • •

პარადოქსის კანონის დაცვით არის შექმნილი ქართული დამწერლობაც. ალბათ ამიტომ, რამდენადაც ჩანს და იკითხება ანბანის ყოველი ასო-ნიშანი, იმდენად ორი ასო არ ჩანს. ანბანის ასეთი შეგნებული ანომალია არც ერთ ჩემთვის ცნობილ სხვა დამწერლობას არ გააჩნია.[1]

მე ახლა სხვა ისეთ რამდენიმე მაგალითს გაგახსენებთ, რომლებზეც არც არასოდეს გიფიქრიათ, არადა ყოველი ფეხის ნაბიჯზე შეინიშნება ისინი. მაგალითად...

რამდენადაც სწრაფად ჩამოვთვლით ქართულ ანბანს, იმდენად ბოლოსკენ ვანელებთ. ის, ვინც არ შეანელებს ქართულ ანბანს ბოლოში, იგი ამ წიგნს ვერ გაიგებს;

რამდენადაც ყველა ადამიანი ჰგავს ერთმანეთს, იმდენად არავინ ჰგავს ერთმანეთს და განსხვავდებით;

---

1. ამ წიგნის პირველ ტომში არის შემოთავაზებული ქართული ანბანის სამივე დამწერლობის სახე და გეძლევათ საშუალება იხილოთ ეს ფაქტი... (ილუსტრაცია 6). კერძოდ, აღნიშნული ტომის 218-ე გვერდზე, ასო „ჰაე"-ს შემდეგ ორი ასო-ნიშანი არ ჩანს, თუმც ისინი არსებობენ, მაგრამ მათი არსებობა არარსებობაში მდგომარეობს.

Насколько мясо выходит из мясорубки, настолько мало его в ней остается, потому что оно присваивается ею. Если и его выскрести и употребить, в вас уменьшится сильное поле парадокса;

Поскольку все камни – камни, постольку двух одинаковых камней не существует;

Насколько полно используем мы при строительстве приготовленную известку, настолько незначительное ее количество остается в посудине для разведения раствора. То же происходит и при замешивании теста;

Насколько плотно заполняем мы диски компьютера записями, настолько меньше памяти остается в свободном состоянии;

Насколько полнее съедаем мы еду с тарелок, настолько меньше остатков сохраняется на ней как бы по принадлежности. Очищать ее полностью не следует, так как это влечет за собой потерю поля парадокса;

Поскольку ложь отрицается, постольку для нее наши предки выделили день – "1 апреля";

Поскольку все составные организма работают бесшумно, постольку бьется только сердце;

Поскольку при окраске яиц к Пасхе все они принимают один цвет, постольку какое-либо одно из них оказывается бледнее;

Поскольку абсолютно отличны друг от друга зима и лето, постольку сходны друг с другом весна и осень;

Поскольку оркестр состоит из музыкальных инструментов, постольку в его составе имеются ударные инструменты во избежание истощения звучания. И поскольку каждый музыкальный инструмент характеризуется конкретной высотой звука, постольку с ними должен сочетаться звук, не обладающий высотой. Это тоже парадокс! Без него музыка оказывается бесцветной;

Факт, что рис тяжелее воды и оседает в ней. Но при промывке риса желательно присмотреться и уловить, что, поскольку вся основная масса его остается на дне, постольку несколько зерен всплывает на поверхность воды. Как ни странно, но это тоже результат действия закона парадокса;

Допустим, мы отпили из стакана три глотка воды. Если лучше приглядеться и сосчитать, то, по закону парадокса, оказывается, что проглотили и четвертый глоток;

რამდენადაც ბოლომდე გადის ხორცი საკეპ მანქანაში, იმდენად ცოტაოდენი შიგ რჩება, რამეთუ მისია. თუ იმასაც გადმოყრით და მოიხმართ, პარადოქსის ძლიერი ველი მოგაკლდებათ;

რამდენადაც ყველა ქვა — ქვაა, იმდენად ორი ერთნაირი ქვა არ არსებობს;

რამდენადაც სრულად ვიყენებთ მშენებლობის დროს მომზადებულ ღუღაბს, იმდენად ცოტაოდენი ასარევ ჭურჭელში რჩება. იგივე ხდება ცომის მოზელის შემთხვევაშიც;

რამდენადაც ჩანაწერებით ვავსებთ კომპუტერის დისკებს, იმდენად მცირე მეხსიერება თავისუფალი რჩება;

რამდენადაც ბოლომდე შევჭამთ საჭმელს, იმდენად რაღაც ნაწილი თეფშებზე რჩება, რამეთუ ჭურჭლისაა! მისი მოსუფთავება კატეგორიულად აკრძალულია, პარადოქსის ველს დაკარგავთ;

რადგან აკრძალულია სიცრუე, ამდენად ჩვენმა წინაპრებმა ტყუილისათვის ერთი დღე — „1 აპრილი“ დაგვიწესეს;

რამდენადაც უხმაუროდ მოქმედებს ორგანიზმის ყოველი ორგანო, იმდენად გული ხმაურობს მხოლოდ;

რამდენადაც აღდგომის დღესასწაულზე ყველა კვერცხი ერთ ფერად იღებება, იმდენად ერთი რომელიღაცა ბაცია;

რამდენადაც აბსოლუტურად განსხვავდებიან ზაფხული და ზამთარი, იმდენად ჰგვანან ერთმანეთს გაზაფხული და შემოდგომა;

რამდენადაც მუსიკალური ინსტრუმენტებისაგან შედგება ორკესტრი (ან მცირე შემადგენლობის ანსამბლი), იმდენად დასარტყამი დოლებიც ურევია შემადგენლობას. არადა, ჟღერადობა გამოიფიტება და ესეც იმიტომ, რომ, რამდენადაც ბგერის კონკრეტული სიმაღლეები გააჩნია ყველა მუსიკალურ ინსტრუმენტს, ამდენად მათ უნდა შეერწყას ისეთი ხმაც, რომელსაც არ ექნებოდა მუსიკალური სიმაღლე. ესეც პარადოქსია! წინააღმდეგ შემთხვევაში, მუსიკა უგემურია;

ეს ფაქტია, ბრინჯი წყალზე მძიმეა და იძირება მასში. მაგრამ სასურველია დიასახლისები დააკვირდნენ, რომ ბრინჯის რეცხვის დროს, რამდენადაც მისი ძირითადი მასა წყალში დაიძირება, იმდენად რამდენიმე მარცვალი წყლის ზედაპირზე რჩება. რა საოცარია და, ამასაც პარადოქსის კანონი მოიმოქმედებს;

დავუშვათ ჭიქიდან მოსვით სამი ყლუპი წყალი. თუ უკეთ დააკვირდებით და დაითვლით, პარადოქსის კანონით, თქვენ ოთხ ყლუპად ჩაყლაპავთ მას.

ახლა შედარებით დიდ მასშტაბებზე გადავალ...

---

30. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

А сейчас перейдем на сравнительно более крупные масштабы...

Зловоние ощущается в продуктовых магазинах тех государств, в которых обеспечение продуктами меньше. Как видите, соотношение обратное;

Поскольку каждый регион Земли подчиняется времени, постольку где-то должно наблюдаться и вневременье. Таким регионом представляется наша подземная пустота – "qуэкана".[1]

Произвести самый сложный механизм – ребенка – гораздо легче, чем сбить досчатый стул, что доступно не каждому;

Скажу больше: поскольку все планеты вращаются в одном направлении, постольку Венера вращается в обратном;

И есть ли вообще лучший пример для доказательства действия закона парадокса? – Все колоссальные открытия на Земле принадлежат непрофессиональным ученым!

(На мгновение в аудитории воцаряется тишина).

••••

– Уважаемый Гиви, прошу объяснить мне, – несмело поднялся один из слушателей. – Допустим, человек умер...

– Минуточку! Спрашивайте, не вставая с места.

– Спасибо! – опустился он на парту. – Допустим, человек умер. Он ничего отсюда не уносит. Может ли найтись что-либо, что, по закону парадокса, он бы все-таки мог унести?

– Конечно! Это знание. Мы можем вооружиться законом парадокса и поставить еще и такой вопрос: Земля обладает гравитационным полем. Это поле – причина притяжения к Земле. Но поскольку способностью притяжения обладает вся ее поверхность, непременно должен отыскаться и такой регион нашей планеты, который, напротив, проявит дар отторжения! Там значительно облегчится левитация тела. Хорошо бы этот регион обнаружить.

Парадокс, с одной стороны, дает интересное и логичное объяснение тому, что, поскольку вся водная поверхность нашей планеты подчиняется единому закону тяготения Земли, постольку где-то уровень воды непременно должен быть понижен. Высказываю предположение, что это наблюдается в ауре Бермудского треугольника, там, где, как известно, уровень океана на одном из

---

1. Тут латинская буква "q".

იმ სახელმწიფოების სასურსათო მაღაზიები უფრო ყარს, სადაც ცოტა საჭმელი იშოვება. როგორც ხედავთ, — პირიქითაა;

რამდენადაც დედამიწის ყოველი მონაკვეთი დროის დაქვემდებარებაშია, იმდენად სადღაც უდროობაც უნდა არსებობდეს. ასეთ უბანს კი ჩვენი მიწისქვეშეთი — „ქუეყანა“ წარმოადგენს;

ყველაზე რთული მექანიზმის — ბავშვის ჩასახვა უფრო ადვილია, ვიდრე ფიცრის სკამის შექმნა, რომელიც ყველას არ შეუძლია;

მეტსაც გეტყვით: რამდენადაც ყველა პლანეტა ერთი მიმართულებით ბრუნავს, იმდენად ვენერა პირიქით ტრიალებს... (იხ., „ქართული საბჭოთა ენციკლოპედია“, 4-ე ტომი. მონახეთ სიტყვა „ვენერა“);

ანდა, განა პარადოქსის სხვა უკეთესი მაგალითი არსებობს? — **დედამიწის ყველა გიგანტური აღმოჩენა არაპროფესიონალ მეცნიერს ეკუთვნის!**

(აუდიტორიაში წამიერად სიჩუმე ჩამოვარდა).

• • • •

— ბატონო გივი, ერთი რა მაინტერესებს... — მოკრძალებით წამოდგა ერთ-ერთი. — დავუშვათ, ადამიანი მოკვდა...

— ერთი წუთით! დაბრძანდით და ისე მკითხეთ. — დაჯდა.

— გმადლობთ! ბატონო გივი, დავუშვათ, ადამიანი მოკვდა. მას არაფერი მიაქვს აქედან. არის კი ისეთი რამ, თუნდაც პარადოქსის კანონით, რასაც იმქვეყნად წაიღებდა გარდაცვლილი?

— რა თქმა უნდა! და ეს არის ცოდნა. ჩვენ შეგვიძლია პარადოქსი მოვიმარჯვოთ და ასეთი შეკითხვაც დავსვათ: დედამიწას თავისი გრავიტაციული ველი გააჩნია. ეს კი მიზეზია — ყველაფერი მიიზიდოს. მაგრამ, რამდენადაც ჩვენი პლანეტის ყოველი ადგილი იზიდავს, აუცილებლად იარსებებს ისეთი რეგიონიც, სადაც, პირიქით — განიზიდავს! იმ ადგილზე ფრიად ადვილი იქნება სხეულის ლევიტაციაც. მოსაძებნია.

საინტერესო და ლოგიკურ ახსნას იძლევა ერთის მხრივ პარადოქსი, რადგან, რამდენადაც დედამიწის მიზიდულობის უნარიდან გამომდინარე — მსოფლიო წყალი მისი სიბრტყის მხრივ ერთ კანონს ექვემდებარება, ამდენად აუცილებლად სადღაც დაწეული იქნება წყლის დონე. გამოვთქვამ მოსაზრებას, რომ ეს ხდება სწორედ „ბერმუდის სამკუთხედში“, იქ, სადაც, როგორც ცნობილია, ოკეანის დონე ერთ მონაკვეთში დაბალია — მუდმივად! არაერთი მოსაზრება წამიკითხავს ამ ფაქტის შესახებ, მაგრამ სხვა უკეთეს განმარტებას ჯერჯერობით ვერ ვხედავ: ოკეანის ამ კონკრეტულ რეგიონში წყალი პარადოქსის ძალის შედეგად არის დაწეული! მე ასე ვფიქრობ.

участков втянут вглубь – постоянно! Мне довелось познакомиться не с одним соображением по поводу этого факта, но иного, лучшего объяснения пока еще не видно: в этом конкретном регионе океана уровень воды понижен силою парадокса! Я так полагаю.

И вот еще один пример: поскольку ныне почти в любой организации с утра до вечера забавляются на мощных компьютерах, постольку Я не обладаю даже сколько-нибудь приличным аппаратом и работаю на старом "*IBM-386*", и то недавно подаренном мне. Вот самый реальный и твердый аргумент! Так что парадокс проявляется и во мне.

Хочу привести еще один замечательный факт, через который проявляется все тот же пресловутый парадокс. Взгляните на иллюстрацию *(справа от вас)*. Горела свеча, Я погасил и сфотографировал ее. Парадокс проявляется и здесь и, поскольку с одной стороны уровень воска высокий, постольку с остальной он оказывается низким. От воли природы никуда не укроешься. И наконец...

Поскольку Библия является книгой духовной, постольку ее полный текст сложен лицами не духовными служителями!

– Батоно Гиви, да что вы, неужели это так? Неужели Библия написана бездуховными людьми?

– Я не говорил "бездуховными лицами", а – не духовными служителями. Подразумевается, что слагатели библейских книг, начиная с Пятикнижия Моисеева, Ветхозаветных пророков, Четвероевангелия, Деяний апостолов и кончая "Откровением" Иоанна, были написаны не духовными служителями. Это же факт! Когда со мной спорят – почему Я, не духовный служитель, посмел толковать Библию, – отвечаю, что ни одна строчка этих святых книг не написана служителями церкви. Видимо, потому Библия так сильна. Вот один из величайших парадоксов мира.

– Ну, батоно Гиви, неужели никто из них не был служителем церкви? Прямо трудно поверить...

– По закону парадокса, кажется, священником должен быть, вроде, только Эзра. Но, думаю, в этом случае в сведения теологов прокралась ошибка, поскольку библейский "священник" не то же самое, что это слово значит в нашем нынешнем понимании.

– А можно ли прибавить себе парадоксальное поле с избытком?

– Элементарно! К примеру, вы готовите обед. Добавьте в

და კიდევ, ერთი მაგალითი: **რამდენადაც ნებისმიერ ორგანიზაციაში დილიდან სალამომდე ერთობიან საუკეთესო და ძლიერი კომპუტერებით, მე ჩემი კარგი კომპუტერი არ მაქვს შინ და "IBM-386" მარკის ძველი აპარატით ვმუშაობ, ესეც ახლახანს მაჩუქეს.** აი, ყველაზე რეალური და მყარი არგუმენტი! ამგვარად, პარადოქსი ვლინდება ჩემშიც.

მსურს გიჩვენოთ ერთი მშვენიერი ფაქტიც, სადაც, ასევე დალოცვილი პარადოქსი გამოვლინდება. შეხედეთ ამ ილუსტრაციას, სანთელი ენთო, მაგრამ ჩავაქრე და ფოტოსურათი გადავუღე. გრძლად რომ არ მოგითხროთ, აქაც პარადოქსი იჩენს თავს და, რამდენადაც ერთი მხრიდან მაღალია სანთლის კედელი, იმდენად ყოველი მხრიდან დაბალი რჩება იგი. სად დავემალოთ ბუნების ასეთ ნებას. და ბოლოს...

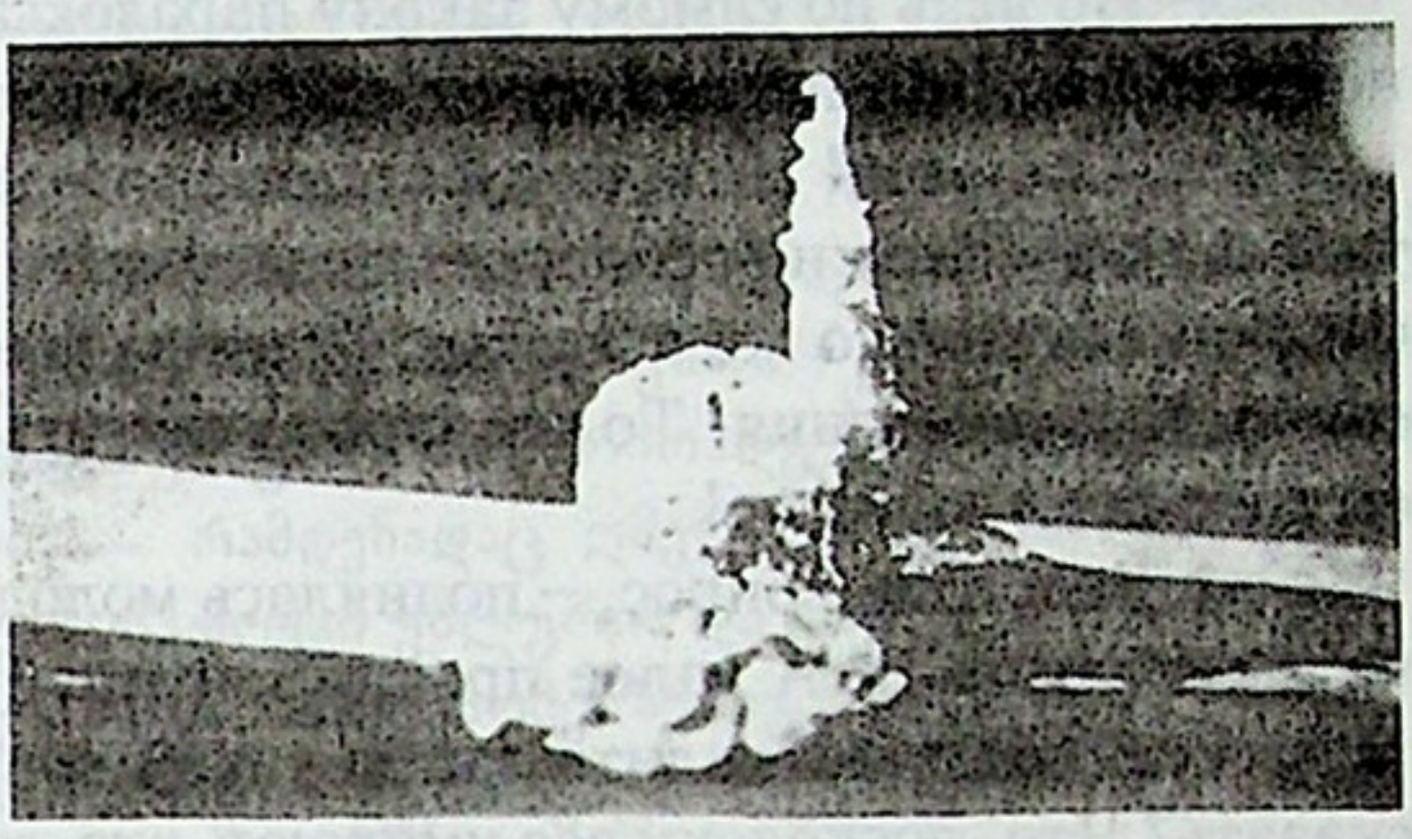

<u>რამდენადაც სასულიერო წიგნს წარმოადგენს ბიბლია, იმდენად მისი სრული ტექსტი არასასულიერო პირების შექმნილია!</u>

— ბატონო გივი, რას ბრძანებთ, ბიბლია არასულიერი ხალხის დაწერილია?

— მე ვთქვი „არასასულიერო“ ხალხის. აქ იგულისხმება ის, რომ ვინც ბიბლიის თავები შექმნა, მოყოლებული მოსედან — „ძველი აღთქმის“ ხუთწიგნეული, „ძველი აღთქმის“ დანარჩენი თავები, შემდეგ მოდის ოთხი სახარება, შემდეგ მოციქულთა საქმენი, და ბოლოს, „გამოცხადება იოანესი“, ვიმეორებ, არცერთი წინადადება ეკლესიის მსახურთა დაწერილი არ არის. ფაქტია! როდესაც მედავებიან — რა უფლებით იკადრეო ეს ჩემი წიგნი „ბიბლიის კვალდაკვალ“ დამეწერა და გამომეცა, ვპასუხობ ხოლმე: არც ბიბლიაა ეკლესიათა მოძღვრების შექმნილი. ალბათ ამიტომაა ბიბლია ძლიერი. აი, სამყაროს ერთ-ერთი უდიდესი პარადოქსი.

— ეს როგორ, ბატონო გივი, სულ არავინ იყო მათგან რომელიმე ეკლესიის წარმომადგენელი? დაუჯერებელია...

— პარადოქსის კანონით, როგორც მიჩნეულია, ეზრა უნდა ყოფილიყო, ვგონებ, მღვდელი. მაგრამ, დარწმუნებული ვარ, აქაც თეოლოგთა შეცდომაა გაპარული, რადგან ბიბლიური „მღვდელი“ სხვა შინაარსის მატარებელია.

него немножко сахара, а в сладкое тесто подсыпьте чуть-чуть соли. Кроме того, что благодаря этому методу в еде в большом количестве возникает "плюс-минус" энергии, еще и пища становится гораздо вкуснее.

– Так что же, парадокс объемлет все? – снова раздалась в аудитории реплика.

– Все!

– Но ведь по самому закону парадокса должно существовать нечто такое, что парадоксу не подчиняется...

– Согласен! Такую субстанцию представляет из себя Бог, так как невозможно себе даже представить следующее: насколько Он Бог, настолько же и не Бог. Здесь парадокс уже лишается способности проявления. То же можно сказать и о феномене сатаны: он сатана, и кончено!

– Еще один вопрос, – поднялась молодая девушка. – Каждый человек умирает! А далее прокомментируйте вы...

– Я готов похвалить вас за такой вопрос. Что вы хотите им сказать? Что, поскольку все умирают, кто-то один должен остаться бессмертным? Умный вопрос. Ладно. Отдохнем или отвечать сейчас же?

– Сейчас! – отозвались все в один голос.

– Хорошо! Слышал ли кто-нибудь из вас об "Агасфере"? – лица всех слушателей в недоумении вытянулись. – В "Мифологическом словаре" Акакия Геловани *(стр. 96)* слово "агасфер" прокомментировано довольно странно. Давайте-ка Я расскажу вам удивительную историю о нем, а потом мы объявим перерыв и отдохнем.

Трудно поверить, но достоверные источники повествуют о том, что в день распятия Иисуса Христа, когда Спаситель под тяжестью креста совершал свой путь на Голгофу, он в изнеможении опустился на колени у дома одного еврея. Стоявший перед домом хозяин грубо потребовал у Христа: "Удались от моего дома", или нечто подобное. Спаситель отозвался на слова еврея: "Да не даст тебе Бог смерти!" И говорят, что этот человек поныне жив. Как-то в одной семье завязалась беседа на эту тему. Мне все это показалось не вызывающим доверия *(хотя параллельно в душу закрадывалось сомнение – ведь у Спасителя был такой логос, что, если Он в самом деле это сказал, то, видимо...)*. Один из членов семьи снял с книжной полки четыре

— ბატონო გივი, რით შეიძლება პარადოქსული ველი შევიძინოთ მეტად? — მკითხა ერთ-ერთმა.

— ელემენტარულად! მაგალითად, სადილს ამზადებთ. რამდენადაც მარილიანია იგი, იმდენად ოდნავ შაქარი დაამატეთ მასში; და თუ ნამცხვარს აცხობს დიასახლისი, ოდნავ მარილი ჩააყარეთ ტკბილეულში. ამგვარად, გარდა იმისა, რომ ამ მეთოდით დიდი „პლუს-მინუს“ ენერგია წარმოიშობა საჭმელში, იგი გემრიელიც არის.

— ყველაფერს მოიცავს პარადოქსი? — კვლავაც რეპლიკა გაისმა აუდიტორიაში.

— ყველაფერს!

— მაგრამ თვით პარადოქსის კანონით ხომ უნდა არსებობდეს ისეთი რამ, რომელიც არ ექვემდებარება პარადოქსს...

— გეთანხმებით! ასეთ სუბსტანციას წარმოადგენს ღმერთის ცნება, რამეთუ წარმოუდგენელია — რამდენადაც ღმერთია იგი, ამდენად არ იყოს იგი ღმერთი. აქ უკვე პარადოქსი უძლურია და თავის გამოვლინებას კარგავს. იგივე უნდა ვთქვათ სატანის ფენომენზე: იგი სატანაა და მორჩა!

— ბატონო გივი, ერთი ასეთი შეკითხვაც, — ფეხზე წამოდგა ერთერთი ახალგაზრდა გოგონა, — ყოველი ადამიანი კვდება! შემდეგ კი უკვე თქვენ გააგრძელეთ ამისი კომენტირება...

— მზად ვარ თქვენი შეკითხვა შევაქო. ე.ი, რა გსურთ ამითი მითხრათ, რომ რამდენადაც ყველა კვდება, ვიღაც არ უნდა მომკვდარიყო? ჭკვიანური საკითხია. კარგით. დავისვენოთ თუ, ახლავე გიპასუხოთ?

— ახლავე! — ერთხმად გამოთქვეს სურვილი.

— კარგით! გსმენიათ ვინმეს რაიმე „აჰასფერის“ შესახებ? — თითქმის ყველამ გაკვირვებული სახე მიიღო. — აკაკი გელოვანის „მითოლოგიურ ლექსიკონში“ (96-ე გვერდზე) განხილულია სიტყვა „აჰასფერი“, რომელსაც ფრიად საოცარი კომენტარი აქვს. მოდით, ამ უცნაურ ამბავსაც გიამბობთ და შემდეგ შესვენება გამოვაცხადოთ.

რთულია დავიჯეროთ, მაგრამ სარწმუნო წყაროები მოგვითხრობენ, რომ იესო ქრისტეს ჯვარცმის დღეს, როდესაც ჯვარმოკიდებული მაცხოვარი გოლგოთას მთის ბილიკებს მიუყვებოდა, დაღლილს, ერთი ებრაელის ბინასთან ჩაუმუხლია. ამ სახლის პატრონი იქვე მდგარა და იესოსათვის უხეშად მიუმართავს: „ჩემს სახლს გაეცალეო!“, თუ რაღაც ამდაგვარი. ამ მომენტში მაცხოვარს იმ ებრაელისათვის უთქვამს: „ღმერთმა სიკვდილი არ გაღირსოსო“! და ეს ებრაელიც თურმე მას შემდეგ ცოცხალია. ერთხელ ერთ ოჯახში ჩამოვარდა ამ თემაზე საუბარი. დაუჯერებელია-თქო! — დავიჩემე... (თუმც პარალელურად გულში გავიკვლე — ისეთი

тома романа французского писателя **Эжена Сю** "Вечный жид" в русском переводе, написанный именно об этом вечном, бессмертном человеке. Я попросил одолжить мне эти книги, взял их с собой и пересмотрел. И если прежде Я считал эту историю придуманной неким остроумным фантазером, то позже убедился, что в прошлые века по этому вопросу были проведены исследования. Говорят, "вечный жид" несколько веков жил в одном государстве, потом перебрался в другое, потом в третье, потом... И так следы его постепенно стерлись из памяти человечества. Хотя старинные тексты свидетельствуют, что подобная личность существовала. Недостаток времени препятствует и не дает мне осуществить давнее желание коснуться этой темы и познакомиться с новой для меня литературой. Но одно Я установил сразу: это то, что в мифе речь идет о жиде, а не о еврее. Недавно Я искал в "Мифологическом словаре" Акакия Гелована интересующую меня деталь. В глаза бросилось – "Агасфер". Начал читать со второго значения этого слова, после толкования которого следует: **"2. Вечный жид** *(латинизир. форма, евр. "Агашверош")*, **герой еврейской легенды, позже известный персонаж Евангелия, иерусалимский ремесленник, не позволивший идущему с крестом на Голгофу Иисусу Христу отдохнуть у своей хижины, отогнавший и даже ударивший его с дерзкими словами: "Иди, Иисус, на смерть свою!" Иисус сурово взглянул на него и отозвался: "Я-то уйду, но ты будешь жить до моего возвращения, дождешься меня". С тех пор Агасфер обречен навеки скитаться по Земле без приюта. По одной из версий, его настоящее имя Иоанн или Иосиф, прозвище Буттадеус ("бутта" – бить, ударять, "Деус" – Бог), или воин Иосиф Картофель, раб первосвященника Анны, по имени Малкоз, у которого апостол Петр оторвал ухо, а Христос приживил его"** *(остальное прочтите сами).*

О том, где сейчас находится "Вечный жид", знает лишь эзотерический мир. Но тема относится к такой категории вопросов, по которым не высказывают суждений даже эзотерики, так как во все времена в Грузии об этом громко говорить было не принято. Так что, как видим, мы располагаем мифологическим фактом, могущим послужить поводом для раздумий о том, что, поскольку все умирают, постольку кто-то умереть не должен. Верите?..

Спасибо за внимание.

Отдохнем!

ლოგოსი ჰქონდა მაცხოვარს, მართლა რომ ეთქვა ვინმესთვის ეს, ალბათ...). ოჯახის ერთმა წევრმა წიგნების თაროდან გადმოიღო ფრანგი მწერლის — **ეჟენ სიუს** რომანი ოთხ ტომად „უკვდავი ურია“, რუსული თარგმანით, რომელიც სწორედ ამ თემას ანვითარებს. ეს წიგნები ვითხოვე, შინ წამოვიღე და გადავხედე. ეს ამბავი მანამდე იუმორით სავსე ვინმეს მოგონილი მეგონა. მაგრამ როგორც შემდეგ დავრწმუნდი, საკმაოდ დიდი გამოკვლევებია ამ მხრივ გასულ საუკუნეებში ჩატარებული. ამბობენ, უკვდავი ურია ერთ რომელიღაცა სახელმწიფოში ცხოვრობდა რამდენიმე საუკუნე, შემდეგ მეორე სახელმწიფოში გადასულა, შემდეგ, შემდეგ... და ასე, მისი გზა-კვალი ადამიანთა მეხსიერებიდან გამქრალია. თუმც, უძველესი ტექსტები მოგვითხრობენ, რომ ამგვარი პიროვნება არსებობდა. დროის უქონლობას განვიცდი, რამეთუ მსურდა ამ თემის გამოღვიძება და სხვა, ჩემთვის ახალი ლიტერატურის მიკვლევა. ერთი კი იმთავითვე დავადგინე, რომ ამ მითში საუბარია ურიაზე, და არა ებრაელზე. ამას წინათ აკაკი გელოვანის „მითოლოგიური ლექსიკონის“ ფურცლებზე ჩემთვის აუცილებელ დეტალს ვეძებდი. თვალში მომხვდა — „აჰასფერი“. დავიწყე მისი კითხვა. ამ სიტყვას სხვა განმარტებაც აქვს, რის შემდეგ წერია: **„2. მარადიული ურია** (ებრ. აჰაშვეროშ, ლათინიზებ. ფორმა), **ებრაელთა ლეგენდის გმირი, შემდეგ, სახარების ლეგენდის ცნობილი პერსონაჟი, იერუსალიმელი ხარაზი, რომელმაც გოლგოთას გზაზე მიმავალი ქრისტე დასასვენებლად თავის ქოხთან არ გააჩერა, გააგდო, დაარტყა კიდეც თავხელურად და უთხრა: „წადი, იესო, იარე სასიკვდილოდ“! ქრისტემ მკაცრად შეხედა და მიუგო: „მე წავალ, მაგრამ შენ იცოცხლებ ჩემს დაბრუნებამდე“ (დამელოდებიო). მას შემდეგ აჰასფერი განწირულია, სამუდამოდ უსახლკაროდ დაეხეტება. ერთი ვერსიით მისი სახელია იოანე ან იოსები, ზედწოდება ბუტადეუსი („ბუტტარე“ — ცემა, „დეუს“ — ღმერთი), ან მეომარი იოსებ კარტოფილი, მღვდელმთავარ ანას მონა, სახელად მალქოზი, რომელსაც პეტრე მოციქულმა ყური ჩამოათალა და ქრისტემ გაუმთელა“...** (დანარჩენი თვითონ წაიკითხეთ).

სად იმყოფება დღეს „მარადი ურია“, ეს მხოლოდ ეზოთერულმა სამყარომ იცის. მაგრამ საკითხების ისეთ კატეგორიას განეკუთვნება ეს თემა, როდესაც აღარც ეზოთერიკოსები მსჯელობენ, რამეთუ ამის შესახებ დიდი ხმით თქმა ყველა ჟამს აკრძალული იყო საქართველოში. ამრიგად, როგორც ვხედავთ, გაგვაჩნია მითოლოგიური ფაქტი ფიქრისათვის, რომ, რამდენადაც ყველა კვდება, იმდენად ვიღაც არ უნდა მომკვდარიყო! გჯერათ?..

გმადლობთ ყურადღებისათვის.

შევისვენოთ!

Уважаемый читатель!

Только что Я объявил перерыв по ходу лекции. Слушатели разбрелись до начала следующей. В ожидании их возвращения в аудиторию побеседуем с вами дополнительно по двум вопросам. Давеча один студент спросил меня, в частности, о том, почему нельзя поститься беременной женщине, которая собирается сохранить плод и родить его. Я объяснил ему, что...

В Грузии часто женщины соблюдают 49-дневный пост, и это означает, что в их телах сильно разрастается биополе. А большое количество поля приобретает способность регенерации. Наш умный предок для того, чтобы помешать женщинам выходить замуж на протяжении 49-дневного поста весной *(или после него)*, установил правило – запретить на это время брачные отношения, а в течение месяца после поста и заключение браков и, исходя из этого, – свадьбы. По-видимому, именно в связи с этим в Грузии и поныне избегают вступать в брак в мае месяце, так как на него по большей части выпадает конец великого поста.[1] А скапливающаяся в течение поста в теле духовность может стать причиной рождения нездорового ребенка. Воздерживались даже от посещения беременной женщиной церкви, поскольку, как правило, в здании храма скапливается много белого, светлого биополя. А это опасно для полноценного развития эмбриона. Беременных прежде в церковь попросту не пускали. Мне приходилось слышать, что священники сегодняшней грузинской церкви допускают беременных женщин даже и причащаться, а это означает, что до этого она должна соблюдать весь пост. Так что для беременных недопустимы как соблюдение поста, так и исполнение других церковных ритуалов. Повторяю: в старину в Грузии беременных женщин не только не допускали к причастию, но даже не впускали в церковь. Ныне же в грузинской церкви царят полный произвол и духовное невежество. Видимо, незнание всего этого обусловило тот печальный результат, который ныне в наших роддомах сказывается на здоровье младенцев.

Далее...

---

1. Примечание автора: Воздержание от браков в мае имеет и иное, эзотерическое значение и объяснение, которого мы коснемся при толковании гороскопов.

პატივცემულო მკითხველო!

ეს-ეს არის ლექციაზე შესვენება გამოვაცხადე. მსმენელებიც სანახევროდ მიმოიფანტნენ... ვიდრე ისინი აუდიტორიაში დაბრუნდებიან, ორ საკითხზე თქვენთან გავისაუბრებ დამატებით. კერძოდ, ამას წინათ სტუდენტმა მკითხა, თუ რატომ არ შეიძლება იმარხულოს ორსულმა ქალმა, თუ იგი ნაყოფის ბოლომდე შენარჩუნებასა და გამრავლებას აპირებს. მე მას განვუმარტე, რომ...

ხშირ შემთხვევაში საქართველოში მანდილოსნები იცავენ გაზაფხულის 49-დღიან დიდ მარხვას, რაც ნიშნავს, რომ მათ სხეულებში ამ 49 დღის განმავლობაში ძალზედ მატულობს ბიოველი. ოდენობით ბევრი ველი კი რეგენერაციის უნარის მქონეა... იმისათვის, რომ ჩვენს გონიერ წინაპარს ქალებისათვის ხელი შეეშალა, რათა ისინი არ გათხოვილიყვნენ 49-დღიანი მარხვის პერიოდში, ან მარხვის დამთავრების შემდეგ, დაადგინეს – მძიმე მარხვის პერიოდში აიკრძალოს ცოლქმრული ურთიერთკავშირი, ხოლო მარხვის გასრულების შემდეგ ერთი თვით აიკრძალოს გათხოვება, და აქედან გამომდინარე – ქორწილი! ამ მიზნით, საქართველოში დღესაც აკრძალულია გათხოვება მაისის თვეში, რადგან ეს თვე უმეტესწილად დიდი მარხვის დამთავრების შემდეგ თვედ ითვლება.[1] ამგვარად, მარხვის გამო სხეულში დაგროვილი ბევრი ველი შეიძლება მიზეზი გამხდარიყო არაჯანსაღი ბავშვის დაბადებისა, რის გამოც მარხვის დროს შეუღლება იკრძალებოდა. საქართველოში იკრძალებოდა აგრეთვე ორსული ქალის შესვლა ეკლესიაში, ვინაიდან, წესით ტაძრის შენობაში დაგროვილია ბევრი თეთრი ბიოველი. ეს კი საშიშია ემბრიონის სრულფასოვანი განვითარებისათვის. ამიტომ, ორსულ ქალებს უწინ ეკლესიაში არ შეუშვებდნენ. ყური მაქვს მოკრული, თანამედროვე ქართული ეკლესიის მღვდლები ზიარებასაც კი უშვებენ ორსული ქალების მხრიდან, რაც ნიშნავს, რომ ქალმა ჯერ სრული მარხვა უნდა შეინახოს ზიარებამდე. ასე რომ, ორსული ქალისათვის ყოვლად დაუშვებელია როგორც მარხვა, ასევე სხვა საეკლესიო რიტუალების შესრულება! ვიმეორებ: უწინდელ საქართველოში ეკლესიაშიც კი არ უშვებდნენ ქალს მისი ორსულობის პერიოდში, არამც თუ ზიარებაზე. დღეს კი სრული განუკითხაობა და სულიერი უვიცობა სუფევს ქართულ ეკლესიაში. ალბათ ამ ყველაფრის არცოდნამ განაპირობა ის მძიმე შედეგი, რაც დღეს ჩვენს სამშობიარო სახლებში ხდება ჩვილთა ჯანმრთელობის მხრივ.

შემდეგ...

---

1. ავტორის შენიშვნა: ქორწილის აკრძალვას მაისის თვეში აქვს სხვა უდიდესი ეზოთერული მნიშვნელობაც, რასაც კერძო პოროსკოპების განხილვის მომენტში შევეხები.

На одной из лекций некоторые из слушателей вступили со мной в спор по вопросу о том, что, по их мнению, невидимый и запредельный – духовный мир не существует! Ничего не поделаешь, слепые духом молодые люди есть и в Грузии. И, между прочим, согласно закону парадокса, их наличие, по-моему, оправдано. Остальные должны здесь выразить перед Господом удовлетворение тем, что не относятся к категории скептиков. Я все-таки постарался логически доказать моему молодому оппоненту, что параллельно с миром видимым, так сказать, окружающим нас, т.е. "всем", с необходимостью должен существовать мир невидимый, т.е. "ничто", хоть мы этого "ничто" и не видим. Короче, после долгого спора он все-таки остался при своем мнении о том, что "ничто" – не существует! Потому-то, с его точки зрения, мы и называем его "ничем". Потом Я попросил его подбирать понятия, противоположные называемым мною, т.е. антонимы, и громко, во всеуслышание произносить их в аудитории. Думал, что хоть так докажу пребывающему в ослеплении юноше, что, поскольку существует "все", стало быть, непременно должен существовать обратный полюс, полярно противоположное – "ничто"! В противном случае не сможет существовать и первый полюс произвольного чего-то.

Итак, Я приступил к перечислению понятий:

– Горячий!

– Холодный! – даже не задумавшись, назвал прямо противоположное понятие студент.

– Правильно! – подбодрил Я его и продолжил:

– Утро!

– Вечер! – Ладно, согласен. Далее...

– Великий!

– Малый! – полуиронически отзывался студент, озираясь на окружающих и как бы осведомляясь, не смеются ли над ним.

– Называю "направо"! – продолжил Я.

– Я отвечу "налево"!

– Правильно! – подхватил и Я иронический тон.

– Высокий!

– Стало быть, "низкий"!

– Женщина!

– Мужчина! – торопливо отозвался он.

ერთ-ერთ ლექციაზე ზოგიერთებს მიეცათ საშუალება წამკამათე-
ბოდნენ სხვა ასეთ საკითხზე, რომ მათი აზრით, თვალით უხილავი და
მიღმიერი – სულიერი სამყარო არ არსებობს! რას ვიზამთ, სულით ბრმა
და ურწმუნო ახალგაზრდები საქართველოშიც არიან. და სხვათაშორის,
პარადოქსის თანახმად, მათი არსებობა, ჩემი აზრით, გამართლებულია.
აქ მხოლოდ კმაყოფილება უნდა გამოხატოთ დანარჩენებმა უფლის წინა-
შე იმისათვის, რომ ურწმუნოთა კატეგორიას არ განეკუთვნებით. მე მა-
ინც შევეცადე მოკამათე ყმაწვილისათვის ლოგიკურად დამედასტურები-
ნა, რომ ხილული სამყაროს, ან ასე ვთქვათ – „ყველაფრის“ პარალელუ-
რად აუცილებლად უნდა არსებობდეს უხილავი სამყაროც, ანუ „არაფე-
რი“. მერე რაა, თუ ჩვენ ვერ ვამჩნევთ „არაფერს“. მოკლედ, ბევრი კამა-
თის შემდეგ იგი მაინც თავის მოსაზრებაზე დარჩა იმის თაობაზე, რომ
„არაფერი“ – არ არსებობს! მისი აზრით, ამიტომაც ვუწოდებთ მას „არა-
ფერს“. შემდეგ მე მას ვთხოვე, მოეძებნა ჩემს მიერ წარმოთქმული ცნებე-
ბის მეორე უკიდურესობა, ე.ი, ცნებების საპირისპირო მდგომარეობა და
ყველას გასაგონად, დიდი ხმით ეთქვა იგი აუდიტორიაში. მეგონა, ასე
მაინც დავუდასტურებდი ურწმუნო ყმაწვილს, რომ, რადგან არსებობს
„ყველაფერი“, მაშასადამე, აუცილებლად უნდა არსებობდეს მისი მეორე
პოლუსიც – „არაფერი“! წინააღმდეგ შემთხვევაში არ იარსებებს ნები-
მიერი რაღაცის პირველი პოლუსიც.

ჰოდა, დავიწყე ამ ცნებების ჩამოთვლა:

– „ცხელი“! – სტუდენტმა დაუფიქრებლად მიპასუხა მისი მეორე უკიდურესობის გამომხატველი ცნება – „ცივი“! – სწორია. – შევაქე.

– „დილა“! – განვაგრძე ჩამოთვლა.

– „საღამო“! – გეთანხმებით. შემდეგ...

– „დიდი“!

– „პატარა“! – ნახევრად იუმორით მპასუხობდა ახალგაზრდა სტუ-
დენტი. თან ირგვლივ მყოფ დანარჩენებს აკვირდებოდა დაკომპლექსე-
ბული, ხომ არ დამცინიანო.

– ვამბობ „მარჯვნივ“! – განვაგრძე მე.

– მე ვიტყვი „მარცხნივ“! – სწორია. მეც იუმორი შევურიე ჩვენს
კამათს.

– „მაღალი“!

– ესე იგი, „დაბალი“!

– „ქალი“!

– „კაცი“! – სწრაფად მიპასუხა მან.

– „დღე“!

– День!
– Ночь!
– Сладкий!
– Горький!
– Богатый!
– Бедный!
– Жизнь!
– Смерть!
– Смертный! – сказал Я. Он ответил:
– Бессмертный!
– Все!
– . . . . . – осекся почему-то студент.
– Все! – повторил Я и остановился в ожидании. Он молчал.
– . . . . . .
– Я сказал "все". Отзывайтесь! – еще раз попытался Я побудить его назвать крайнюю противоположность названного понятия. Он все-таки ничего не сказал. Стоял и растерянно улыбался. Фактически стало ясно, что, если существует "все", логически должно существовать и его крайнее состояние, хотя это не означает, что "ничто" не существует.

Сейчас, во второй половине лекции, побеседуем именно об этом "ничто", являющемся причиной всего. Тема чрезвычайно интересна. Я обращался к ней и раньше, но, поскольку было высказано желание повторно послушать ее, покорнейше прошу, уважаемые читатели, сосредоточиться на ней снова, что облегчит вам полноценное восприятие понятия зрительного центра человека. То есть вы усвоите сущность индивида "Я", осознаете возможности "ничто", являющегося, повторяю, основой всего.

Ну, а теперь, прошу прощения, читатель, мне нужно возвращаться в аудиторию, где уже собрались и ждут студенты. Приглашаю вас послушать вторую половину лекции. А если вы утомились от чтения этой книги, временно закройте ее и отдохните. Беседы о многом другом нас ждут впереди. Если же не устали и располагаете свободным временем, переверните еще одну страницу и следуйте за нами...

* * *

ეროვნული ბიბლიოთეკა

– „ღამე“!
– „მწარე“!
– „ტკბილი“!
– „მდიდარი“!
– „ღარიბი“!
– „სიცოცხლე“!
– „სიკვდილი“!
– „მოკვდავი“! – ვთქვი მე. მან მიპასუხა:
– „უკვდავი“!
– „ყველაფერი“!
– . . . . . – სტუდენტი რატომღაც შეჩერდა.
– „ყველაფერი“! – გავუმეორე და შევაჩერდი. იგი დუმდა.
– . . . . . –

– ყმაწვილო, მე ვთქვი „ყველაფერი“! მიპასუხეთ. – დამატებით ვაიძულე მოკამათე თვითონვე ეთქვა ამ ცნების მეორე უკიდურესობა. მან მაინც არაფერი თქვა. იდგა და უაზროდ იღიმებოდა. ფაქტიურად, გასაგები გახდა, რომ თუ არსებობს „ყველაფერი“, აუცილებლად უნდა არსებობდეს მისი უკიდურესი მდგომარეობაც, თუმც ეს არ ნიშნავს, რომ „არაფერი“ არ არსებობს.

ახლა, ჩვენი ლექციის მეორე ნახევარში, სწორედ ამ „არაფერზე“ უნდა ვისაუბრო, რომელიც ყველაფრის მიზეზს წარმოადგენს. თემა უაღრესად საინტერესოა. მე ადრე მაქვს ეს მათთვის ნაამბობი, მაგრამ გამოთქვეს რა სურვილი, კიდევ ერთხელ გავისაუბრო ამ საკითხზე, უმორჩილესად გთხოვთ, ჩემო პატივცემულო მკითხველო, თქვენც ყურადღებით მოეკიდოთ ამ თემას, რითაც გაგიადვილდებათ ადამიანის ხედვის ცენტრის სრულყოფილად აღქმა. ანუ შეიმეცნებთ „მე“-ინდივიდის არსს, შეიმეცნებთ „არაფრის“ უნარს, რაც, ვიმეორებ, საფუძველია ყველაფრისა.

ახლა კი უკაცრავად, ჩემო მკითხველო, კვლავაც დარბაზში უნდა შევიდე, მე იქ სტუდენტები მელიან. თუ გნებავთ, თქვენც დაესწარით ჩვენი ლექციის მეორე ნახევარს. და თუ ამ წიგნის კითხვით დაიღალეთ, დახურეთ იგი დროებით, თქვენც შესვენება გამოუცხადეთ თქვენს პიროვნებას და დანარჩენზე სხვა დროს, ცოტა მოგვიანებით გავისაუბროთ. და თუ არ დაღლილხართ კითხვით ძალიან და ამ მომენტში თავისუფალი დროც გაქვთ, მოდით, ეს ერთი ფურცელიც გადაშალეთ და მომყევით...

* * *

– Уважаемые студенты, все ли вернулись в аудиторию? Так продолжим нашу беседу...

••••

Я сейчас выполню вашу вторую просьбу – еще раз проникнем в суть феномена “Я”.

Давайте, учитывая эту прихоть природы, поставим вопрос, в котором одновременно будут представлены и “да”, и “нет”. К примеру, организм человека – совершенный механизм, имеющий свою материальную оболочку *(т.е. кожный покров)*. Теперь посмотрим на него с точки зрения парадокса и поставим вопрос так: заполнена ли полость под кожным покровом различными органами? Т.е. является ли наш организм единой массой? – Разумеется! Человеческий организм массивен, и под кожным покровом отсутствуют пустоты. В противном случае ткань потеряла бы свою прямую функцию. Однако утверждая, что в нашем теле пустот нет, мы ошибаемся, ибо, согласно парадоксу, они в нас должны быть обязательно. Без этого нарушается единство “да” и “нет”. Где должны находиться диктуемые парадоксом пустоты в нашем организме? Скорее всего – в наименее подвижной части нашего тела. Может быть, внутренняя пустота в нижних конечностях? – Нет! Ноги находятся в постоянном движении, и, согласно природе, она здесь не может находиться. Может, это “ничто” в плечах или в области спины? Нет и нет! “Ничто” – пустота должно находиться в эгрегорном центре человека, в основании мозга – в гипофизе! Оказывается, это место гораздо менее подвижно, чем конечности или любой другой орган человека.

Допустим, с этим мы уже разобрались. Разберемся, как эта пустота стала “Я” тела человека, т.е. приняла форму индивида? Представьте себе, и здесь действует известный “закон природы о сообщающихся сосудах”. Т.е. поскольку наш организм целиком заполнен мышцами, скелетом, артериями, венами, кровью, лимфой и т.д., постольку по закону парадокса должно быть в организме человека место, где не существует ткани, артерий, вен, крови, лимфы и т.д. Так что же существует там – в гипофизе? – Ничего! И всегда, во все времена – пустота.

(Спокойная реплика из аудитории):

— პატივცემულო სტუდენტებო, ყველა დაბრუნდით აუდიტორიაში? მაშ, განვაგრძოთ ჩვენი საუბარი...

ამჯერად კი თქვენს მეორე თხოვნას შევასრულებ და „მე“-ს ფენომენი გავაცნობიეროთ კიდევ ერთხელ.

მოდით, დავსვათ ისეთი შეკითხვა, რომლის პასუხში დაცული იქნება „ჰოც“ და „არაც“, ერთდროულად. მაგალითად, ადამიანის ორგანიზმი დასრულებული მექანიზმია და მას თავისი მატერიალური გარსი (კანი) აქვს. ახლა ჩვენებური პარადოქსი მოვიმარჯვოთ და დავბადოთ ერთი ასეთი შეკითხვა: ამოვსებულია თუ არა კანის შიდა მხარე (ე.ი, შიგნეულობა) სხვადასხვა ორგანოებით? ანუ, მასიურია ჩვენი ორგანიზმი შიგნიდან? რაღა თქმა უნდა! ამგვარად, ადამიანის ორგანიზმი მასიურია და კანის ქვეშ არ არსებობს ცარიელი ადგილი. წინაალმდეგ შემთხვევაში ქსოვილი დაკარგავს სწორ ფუნქციას. და თუ ვიტყვით, რომ ჩვენში არ არსებობს ცარიელი ადგილი, პარადოქსის გათვალისწინებით, სადმე მაინც უნდა გაგვაჩნდეს ის აუცილებელი სიცარიელე, ურომლისოდაც დაირღვევა „ჰო-არას“ ერთობლიობა. მაგრამ სად არის ჩვენს ორგანიზმში მკაცრი პარადოქსის შედეგი — დარჩენილი სიცარიელე? ამგვარი სიცარიელე აუცილებლად უნდა არსებობდეს იქ, სადაც ყველაზე მეტი უძრაობაა ჩვენში: იქნებ ფეხშია ამგვარი შიდა სივრცე? არა! ფეხი ძალზედ ბევრს მოძრაობს, რის გამოც ბუნება არ დაადგენდა ფეხში ამ სიცარიელეს. ვიმეორებ, პატივცემულო სტუდენტებო, რომ სხეულის პარადოქსის შედეგი — „არაფერი“ უნდა არსებობდეს სხეულის ყველაზე უძრავ ადგილზე. ესეც ბუნების ნებაა! მაშასადამე, იქნებ ამგვარი „არაფერი“ ხელშია, ზურგზე ან რომელიმე ორგანოში? არა და არა! ადამიანის „არაფერი“ — ცარიელი ადგილი უნდა მდებარეობდეს ადამიანის ორგანიზმის ეგრეგორულ ცენტრში, ტვინის ფუძესთან — ჰიპოფიზში! თურმე ეს ის ადგილია ორგანიზმისა, რომელიც ყველაზე ნელია და უძრავი, ვიდრე ფეხი, ხელი, ცხვირი ან რომელიმე სხვა ასო.

დავუშვათ, ეს უკვე გავიგეთ და გასაგებია. მაგრამ როგორ გახდა ეს სიცარიელე სხეულის „მე“, ანუ რატომ მიიღო ამ სიცარიელემ ინდივიდის სტატუსი? თქვენ წარმოიდგინეთ და აქაც ბუნების ცნობილი ნებაა ამოქმედებული „ზიარი ჭურჭლის კანონის“ შესახებ და ვინაიდან ჩვენი სრულყოფილი ორგანიზმი ყველგან სავსეა ქსოვილით, ძვლებით, ძარღვებით, ვენებით, სისხლით, ლიმფა-სითხით და ა.შ., პარადოქსის კანონით, სადღაც არსებულა ისეთი ადგილიც, სადაც არ არსებობს ქსოვილი, ძვალი, ძარღვი, ვენა, სისხლი, ლიმფა-სითხე და ა.შ. მაშ, რა არსებობს იქ, ჰიპოფიზში? — არაფერი! არის ასე, ცარიელი, ყველა ჟამს, ყოველ საათში, წუთში და ყოველ წამში.

31. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

– Батоно Гиви, но ведь существует в природе закон – перемещения из чего-то в ничто. Почему же не перераспределяется в эту пустоту какое-либо вещество?

– Да потому, что, случись это, и любая часть организма человека станет массивной, заполненной. А в этом случае закон парадокса аннулируется, что совсем не устраивает природу, ибо ей ведомо – что она творит. Таким образом, пока организм жив и пока он совершенен, в нем должно быть свое пустое место, которое характеризуется свойствами вакуума. Это и есть истинное совершенство организма.

– Но согласно закону парадокса, и гипофиз все-таки чем-то заполняется. Ведь и тут будет проявляться "закон природы о сообщающихся сосудах"?

– Да, вы правы! – согласился Я с молодым человеком. – Если необходимость диктует соблюдение всех законов природы в любом организме, то и наше "ничто" должно быть заполнено чем-то. Но, с другой стороны, гипофиз должен быть и наполнен и одновременно оставаться постоянно пустым. Как видите, и здесь налицо единство "да" и "нет". Без них существует только ничто.

– Как это понимать – пустой и заполненный гипофиз?

– Дело в том, что гипофиз пуст материально, но заполнен существующими вокруг мыслями. К примеру, в данный момент Я смотрю на вас и вижу, что каждый из вас излучает свою индивидуальность. Излучаемая вами информация, по закону сообщающихся сосудов, перемещается в мое "ничто" и оно заполняется вашей информацией. Таким образом, мое "ничто", с одной стороны, пусто, а с другой – заполнено в этот момент вашим излучением. И если одно такое "ничто" находится и во мне, и если в это "ничто" со всех сторон перераспределяется нечто, дабы заполнить это "ничто", то этот процесс рождает иллюзию – "Я". Рождается "Я-один"! Таким образом, накопленная в моем гипофизе информация – моя, и она является основой для формирования индивида. Простите, но вынужден еще раз повторить, что каждая информация, передаваемая или излучаемая материей, воспринимается как закон перераспределения из большего в меньшее и дает возможность воспринимать такие понятия, как деревья, здания, оттенки цветов, машины, люди... А теперь скажите откровенно, кто не понял?

ეროვნული ბიბლიოთეკა

(მშვიდი რეპლიკა აუდიტორიიდან):

— ბატონო გივი, ხომ არსებობს ბუნებაში — რაიმედან არაფერში გადანაწილების აუცილებლობის კანონი. რატომ არ ნაწილდება ორგანიზმის თუნდაც რომელიმე ნივთიერება ამ არაფერში? — მკითხეს.

— იმისათვის, რომ საკმარისია ეს სიცარიელე რაიმეთი ამოივსოს, და სრულიად ორგანიზმი აღმოჩნდება მასიურად შევსებული. ეს კი გააბათილებს პარადოქსს, რაც სრულებითაც არ აწყობს ბუნებას, რამეთუ იცის ბუნებამ, რას ჩადის. მაშასადამე, რამდენი წელიც არ უნდა იცოცხლოს ორგანიზმმა, და ვიდრე ეს ორგანიზმი შიგნიდან სავსეა, მას აუცილებლად უნდა გააჩნდეს თვისი ცარიელი ადგილიც, რაც ვაკუუმის თვისებებით ხასიათდება. ასეთია ჭეშმარიტად სრულყოფილი სხეული.

— მაგრამ თქვენივე პარადოქსის კანონით, რალაცა მაინც ხომ უნდა გადანაწილდეს ჰიპოფიზში, ესეც ხომ ბუნების „ზიარი ჭურჭლის კანონია“?..

— კი, სწორი ხართ! — შეეკითხა ერთ-ერთი მამაკაცი სტუდენტი. — ვინაიდან აუცილებლობა მოითხოვს ნებისმიერ ორგანიზმში აღსრულდეს ბუნების ყოველი კანონი, ჩვენი „არაფერი“ უნდა აივსოს რალაცით, რათა თან გადაივსოს ჰიპოფიზი, და პარალელურად იგი ყოველთვის ცარიელი დარჩეს. ხომ ხედავთ, ჩვენ აქაც „ჰო-არას“ ერთობლიობასთან აღმოვჩნდით. ამის გარეშე არსებობს მხოლოდ არაფერი.

— აგვიხსენით, როგორ გავიგოთ ერთდროულად „საკსე“ და „ცარიელი“ ჰიპოფიზი?

— საქმე იმაშია, ახალგაზრდებო, რომ ჩვენი ჰიპოფიზი ცარიელია მატერიის თვალსაზრისით, ხოლო იგი სავსეა ირგვლივ არსებული ყოველივეს აზრით. ასე მაგალითად, ამ მომენტში მე გიცქერთ თქვენ. ყოველი თქვენთაგანი კი თქვენს პირად პიროვნებას ასხივებთ. ამიტომ თქვენგან გავრცელებული ინფორმაცია — „თქვენი ბიოსიხშირე“ ზიარი ჭურჭლის კანონით გადმონაწილდება ჩემს „არაფერში“, რაც საფუძველი ხდება თქვენი აზრით შეივსოს ჩემი „არაფერი“. ამგვარად, თან ცარიელია ჩემი „არაფერი“, და თანაც თქვენი სხეულის გამოსხივებით არის ჩემი ჰიპოფიზი ამ მომენტში სავსე. და თუ ერთი რომელიმე ასეთი „არაფერი“ მდებარეობს ჩემშიც, და თუ ამ „არაფერში“ ყოველი მხრიდან გადმონაწილდება ყველაფერი, რათა აავსოს ჩემი „არაფერი“, ეს პროცესი ბადებს ილუზიას — „აღქმა“, ხედვას, ე.ი, იბადება „მე“-ერთი! მაშასადამე, ჩემს ჰიპოფიზში მოგროვილი ინფორმაცია ჩემია და იგი ინდივიდის ჩამოყალიბების საფუძველი ხდება. მაპატიეთ, მაგრამ კიდევ ერთხელ გავიმეორებ, რომ ყოველი მატერიის ინფორმაცია, რომელსაც მატერიები გამო-

– Батоно Гиви, несмотря на то, что сегодня Я второй раз слушаю лекцию на эту тему, – поднялся сидящий впереди студент, – Я слушал вас с интересом.

– А вы, молодые люди, что уселись там, позади. Вы меня слышите?

– Да, батоно Гиви, нам все ясно.

– Значит, вы можете раскрыть мне сущность "Я" человека и то – что порождает в нас наше сознание?

– Да, можем!

– Ну что ж, хорошо. Садитесь.

– Как вы думаете, что происходит в "Я" сильной и положительной личности?

(Один из сидящих позади):

– Думаю, у него большая биоаура...

– Да, верно! Еще?

(Другой):

– Этот человек обладает белым полем...

– И это верно! А еще?

– Наверное, поля этого человека распределены крестообразно...

– О-о, блестящий ответ! Но понимают ли все, что это значит? И еще, какими качествами будет обладать такая личность?

(С разных сторон):

– Он будет добрым...

– Мягким...

– Бедным...

– Духовно богатым...

– Мыслящим...

– Хватит, хватит... – прервал Я студентов. – Кто сказал "мыслящим"?

– Я, батоно Гиви! Разве это не так?

– Ну, не совсем так. Мыслящим может быть и обладатель противоположного – черного поля, ибо у палки два конца и трудно разобраться, какой из этих двух концов передний. Обладатель белого поля – личность сильная, мыслящая и созидающая, а обладатель черного поля, хотя и тоже сильная личность, но по своему духу – разрушитель. Поэтому она требовательная – берущая. И

ასხივებენ, აღიქმება, როგორც ბევრიდან არაფერში გადანაწილების მოვლენა და საფუძველი ხდება შევიმეცნოთ ხეები, ყვავილები, შენობები, ფერები, ავტომანქანები, ადამიანები... აბა, თამამად მითხარით, რა ვერ გაიგეთ? გულახდილად მითხარით, ვინ რა ვერ გაიგო...

— ბატონო გივი, მიუხედავად იმისა, ეს თემა დღეს მეორედ აგვიხსნით, — წამოდგა წინვე მჯდომი მსმენელი, — ამჟამადაც დიდი ინტერესით გისმენთ.

— ჰეჲ, მანდ, ბიჭებო, სულ უკან რომ ჩამომსხდარხართ, ჩემი ხმა მოდის თქვენამდე? — გაძახე აუდიტორიის ბოლოში.

— დიახ, ბატონო გივი, ყველაფერი გასაგებია.

— შეგიძლიათ გაიმეოროთ და განმარტოთ — რა არის ადამიანის „მე“ და რა ბადებს ჩვენში ჩვენსავე ცნობიერებას?

— კი, შემიძლია!

— მჯერა! კარგით, დაბრძანდით.

— როგორ ფიქრობთ, რა ხდება „მე“-ში იმ დროს, როდესაც პიროვნება ძლიერია და დადებითი?

(ერთ-ერთი იქთაგანი):

— ალბათ, მისი ბიოაურაა დიდი...

— დიახ, ასეა! კიდევ?

(მეორე):

— თეთრი ველი ექნება ასეთ ადამიანს...

— ესეც სწორია! და კიდევ?

— ალბათ, ასეთი პიროვნების ველთა წყობა ჯვრისებურია...

— ჰოო, ბრწყინვალე პასუხია. მაგრამ თუ იცის ყველამ, რას ნიშნავს ეს? და კიდევ, როგორი შეიძლება ამგვარი ვინმე იყოს?..

(სხვათა პასუხები):

— კეთილი...

— დამთმენი...

— ღარიბი...

— სულიერად მდიდარი...

— მოაზროვნე...

— მოიცათ, მოიცათ... — შევაჩერე სტუდენტთა წამოძახილები. — ვინ თქვა „მოაზროვნე“?

— მე ვთქვი, ბატონო გივი, ასე არ არის?

— მთლად ასეც არ არის, შვილო. მოაზროვნე შეიძლება იყოს თეთრი სულის საპირისპირო სიხშირეც — შავი სული, რამეთუ ჯოხის ორი ბოლო — ორივე ბოლოა! ოღონდ იმის გამორკვევა ჭირს, რომელია

если не отдашь, – отберет! Если бы они не были мыслящими, они бы не смогли господствовать сегодня во всем мире. Кроме того, желательно, чтобы вы запомнили и это: логика "белых" положительна и на них лежит Божья благодать. Поэтому в них сильно развиты: первое – вопрос "почему", и второе – способность сочувствовать. А "черные" – носители поля "нет", и что бы им ни было продиктовано Сатаной, они никогда не зададутся вопросом – "почему". Т.е. они не спросят свое "Я" – "почему Я так делаю?", поскольку снижены их аналитические способности. Это и есть причина того, что они не воспринимают феномен Бога, считая Его выдуманной субстанцией, и утратили страх и покорность. Поэтому "черные" способны на разрушение, и их несчастье состоит в том, что их частота "жалости", которая должна противостоять творимому ими злу, слишком слаба. "Черные" души не способны на жалость, ибо они черны и являются вампирами блага.

Таким образом, если истончится "турецкое седло" человеческого мозга, это свидетельствует о расширении диаметра находящегося в нем гипофиза.[1] Этот процесс и определяет интеллект нашего "Я". Более того, если расширяется гипофиз, а это происходит под влиянием стрессов, большого количества алкоголя, приема наркотиков или генетического кода, то в него переходит большое количество поля. Но в этом случае следует учесть один момент: "расширенный гипофиз" не является источником сильного белого поля, раздраженный и расширенный гипофиз будет проводником поля того же цвета, приемником которого он является изначально. Т.е. поле белых – станет белее, серых – потемнеет, черных – станет еще чернее, и т.д. Этот процесс напоминает нам радиоприемник: достаточно повысить громкость на какой-либо волне, как она усилится и в той передаче, которую мы слушали до того.

••••

Вернемся теперь к главной теме нашей беседы...

---

1. "Турецкое седло" — кость в форме чаши Грааля, расположенная в эгрегорном центре нервной системы — гипофизе. Именно там находится "ничто" организма человека, и именно оно является распятым в нашем материальном теле узником! И пока в мире господствует частота "нет", высвобождение личного "Я" из гипофиза происходит крайне редко. И все это по милости закона парадокса.

წინა ბოლო. ამდენად, თეთრი სულის მქონე ადამიანიც ძლიერ აზროვნებს და გამცემია, და შავი სულის მქონე პირიც ძლიერი მოაზროვნეა, ოღონდ მიმღებია. თუ არ მისცემ, – წაგართმევს! აბა უკეთ დაუკვირდით: მუქი სულის მქონე ვინმეებს რომ აზროვნება აკლდეთ, როგორ ბატონობენ მსოფლიოს დღეს. ამას გარდა, სასურველია დავიმახსოვროთ, რომ თეთრი სული აზროვნებს დადებითი ლოგიკით – უფლის ველით, რის გამოც ასეთებს მეტად განუვითარდათ შეკითხვა „რატომ“, და შებრალების გრძნობა. ხოლო გამუქებული სული „არა“-ველით არის გაჯერებული და რაც არ უნდა უკარნახოს სატანამ, მას არ გააჩნია საღი შეკითხვა – „რატომ“! მაშასადამე, ისინი პირად „მე“-ს არ სთხოვენ პასუხს, „რატომ ვაკეთებთ ამას“, რამეთუ მათი კეთილი ანალიზუნარიანობაც დაქვეითებულია. ეს არის მიზეზი, რომ ასეთებმა ვერ შეიმეცნეს ღმერთის ფენომენი და იგი მოგონილი სუბსტანცია ჰგონიათ, რის გამოც ღმერთისადმი მოკრძალება და შიში დაკარგეს. ამიტომ მოიმოქმედებენ მუქი სულის მქონე ხალხი ყველაფერ ცუდს. და უბედურებაც ის არის, რომ მათში დაქვეითებულია სიხშირე – „შებრალება“, რამაც უნდა დაამუხრუჭოს მათი ცრუ ქმედება. ეს კი არ შეუძლია შავ სულს, რამეთუ იგი უკვე შავი და სიკეთის ვამპირია.

მაშასადამე, თუ ადამიანის ტვინის „თურქული კეხი“ გათხელდა,[1] ეს მიგვანიშნებს, რომ გაგანიერებულა მასში არსებული ჰიპოფიზის დიამეტრი. აი, ეს პროცესი განაპირობებს ჩვენი „მე“-ს ინტელექტს. როდესაც ვინმეს ჰიპოფიზი გაგანიერდება, და ეს მოსალოდნელია განაპირობოს სტრესებმა, შიშმა, ბევრმა ალკოჰოლმა, ნარკოტიკმა ან გენეტიკამ, ჰიპოფიზი გადადის ბევრი ველის მიღებაზე. აქ უკეთესად უნდა გავერკვეთ ერთ საკითხში: „გაფართოებული ჰიპოფიზი“ არ ნიშნავს ბევრი თეთრი ველის წყაროს, არამედ, როგორი ველის გამტარიც იყო ადრე ესა თუ ის ჰიპოფიზი, მისი გაღიზიანებისა და გაფართოების შემთხვევაშიც იგივე ფერის ველს შემოიტანს ორგანიზმში, ოღონდ ბევრს. ე.ი, თუ თეთრები იყავით, – მეტად გათეთრდებით; რუხი სული – მეტად გარუხდება, შავიც მეტად გაშავდება და ასე. ეს პროცესი წააგავს რადიომიმღებს: საკმარისია ხმა მოვუმატოთ რომელიმე ტალღას, და იგივე გადაცემა ძლიერდება, რომელიც მანამდე გვესმოდა. ასეა გაძლიერებული სულიც.

---

1. „თურქული კეხი“ – გრაალის თასის მსგავსი ძვალია, რომელშიც მოთავსებულია ნერვული სისტემის ეგრეგორული ცენტრი – ჰიპოფიზი. სწორედ იგი წარმოადგენს ორგანიზმის „არაფერს“ და სწორედ იგია ჩვენს მატერიალურ სხეულში ჯვარცმულ-დატყვევებული! ვიდრე სამყაროში „არა“-სიხშირე ბატონობს, პირადი „მე“-ს ჰიპოფიზიდან გამოთავისუფლება ძალზედ იშვიათად ხდება და ესეც პარადოქსის კანონის წყალობით.

– Батоно Гиви, каким образом восстанавливает организм белое поле?

– Мы говорили уже о том, что белое поле – положительная частота, подразумевающая "да" всего. Если уменьшилось белое поле моего организма и у меня заболевает какой-либо орган, белое поле берет на себя ответственность и восстанавливает его.

– Как? – повторил вопрос тот же слушатель.

– Восстанавливает, и все тут! Таковы желание и закон белого поля. Т.е. это – "принцип Я", что на языке классической медицины носит название "иммунитет организма". К примеру, Я порезался или у меня перелом. Почему заживает рана и срастается кость? Ясно? То же самое происходит с любым заболевшим органом – почками, печенью, селезенкой и т.д.

Представим себе, что у отца семейства более сильное биополе, чем у матери. Почему не предположить, что его большое биополе перераспределится на супругу или произойдет наоборот. Но Я бы хотел рассмотреть это на примере отца. Для наглядности приведу пример лечения заболевших цыплят, известный и сейчас в сельских местностях Грузии. В детстве Я часто наблюдал, как мама сажала наседку высиживать яйца и в скором времени в нашем дворе бегали пушистые желтые цыплята. Если какой-либо из них заболевал и переставал есть, мама сажала его к себе за пазуху и через некоторое время он выздоравливал... *(Напомню: центральный ареал "чакра" – грудная часть тела. Именно здесь концентрация белого поля наиболее высока).* Если бы такой метод лечения не давал положительного результата, он не стал бы традиционным в народе. И все же, почему выздоравливает больной цыпленок? Почему его нельзя усадить у теплой печки, ведь там температура выше, чем температура человеческого тела. Почему все-таки прибегают не к теплу огня, а к теплу человеческой груди? Именно потому, что там высокое белое поле, и его частота способствует восстановлению ослабленного организма цыпленка. Вот вам прекрасный пример того, что белое поле способствует регенерации. Итак, сильная положительная биоаура перераспределилась на больного цыпленка, усиливая при этом способность его организма к регенерации, и он стал таким, каким должен быть по своей природе, – начал бегать,

ახლა კი ჩვენი საუბრის მთავარი თემა გავიხსენოთ...

— ბატონო გივი, როგორ ხდება თეთრი ველით ორგანიზმის თვით-აღდგენა?

— ადრეც მითქვამს, რომ ნათელი ველი მისი არსით არის სწორი სიხშირე და გულისხმობს ყველაფრის „ჰო“-ს. ამგვარად, თუ მე დავსნეულდი და ჩემს რომელიმე ორგანოს სწორი სიხშირე მოაკლდა, თეთრი ველი თავის თავზე იღებს პასუხისმგებლობას და სიხშირედავარდნილ ორგანოს ანახლებს.

— „როგორ“? — ხელების მოძრაობით მანიშნა იგივემ.

— აი ასე, ანახლებს და მორჩა! ეს მისი სურვილი და კანონია. ეს არის სწორედ „მე-ს პრინციპი“, რასაც კლასიკური მედიცინის ტერმინოლოგიით — „იმუნიტეტი“ ჰქვია. მაგალითად, დანით გაგვეჭრა კანი. რატომ ხორცდება, ან რატომ მთლიანდება გადატეხილი ძვალი? გასაგებია, ხომ? სწორედ იგივე ხდება დაავადებულ თირკმელში, ელენთაში, ღვიძლში და სხვა რომელიმე ორგანოში.

ახლა წარმოვიდგინოთ, რომ ოჯახის მამას აქვს შედარებით მეტი ბიოველი, ვიდრე დედას. რატომ გამოვრიცხოთ, რომ მოსალოდნელია მამის ზედმეტი ველი გადანაწილდეს დედაზე. რა თქმა უნდა, თუ ბევრი ბიოველი გააჩნია თვით დედას, იგი გადანაწილდება მამაზე, ან ოჯახის სხვა რომელიმე წევრზე. მაგრამ პირადად მაინტერესებს განვიხილო ის შემთხვევა, როდესაც ბევრი ველი აქვს მამას. მეტი მკაფიოებისათვის შეგახსენებთ დასუსტებული წიწილის განკურნების საქართველოს სოფლებში გავრცელებულ მეთოდს. მახსოვს, ჩემი დედა კრუხს დასვამდა-ხოლმე კვერცხებზე და სულ მალე ჩვენს ეზოში წიწილები დარბოდნენ. შემიმჩნევია ისეთი შემთხვევებიც, როცა ერთ-ერთი წიწილა დასუსტებულა და ჭამა შეუწყვეტია. ისიც მახსოვს, ამგვარ წიწილს დედა უბეში ჩაისვამდა-ხოლმე რამდენიმე საათით — საწყალი, გამოჯანსაღდებაო! (შეგახსენებთ: დადებითი ველის ცენტრალური „ჩაკრის“ არეალი გულმკერდია და ორგანიზმის ყველაზე ბევრი თეთრი ველი სწორედ გულმკერდთან გროვდება). წიწილის ამგვარად განკურნების ფაქტს რომ დადებითი შედეგი არ ჰქონდეს, სოფელი არ შემოინახავდა ასეთ ტრადიციას, რამეთუ მე პირადად მინახავს ეს. მაინც, რატომ გამოჯანმრთელდა წიწილი, რომელიც მანამდე არ ჭამდა და მობუზული კანკალებდა, განა თვისი სითბო აკლდა? მაგრამ ხომ შეიძლებოდა ბუხართან ან შეშის ღუმელთან ახლოს დაგვესვა წიწილი, სადაც, ალბათ უფრო მეტი სითბოა, ვიდრე ადამიანს აქვს. რატომ გამოდის პაწია ფრინველი სუსტი მდგომარეობიდან ადამიანის უბის წყალობით? პასუხი ასეთია: იმიტომ, რომ ადამიანის უბეში ბევრია თეთრი ბიოველი

пищать, есть, т.е. стал здоровым. Вот и все. Этот процесс в научной терминологии и математических доказательствах не нуждается. Восстановилось белое поле цыпленка, и он выздоровел. Все! Вот вам аналогия взаимодействия беременной матери и развивающегося в ее чреве плода второго "Я". Если дополнительное белое поле усилило "Я" организма птенца, так почему же не допустить возможности того, что дополнительное белое поле усилит "Я" беременной женщины? Думается, что дополнительное белое поле окажется пагубным для второго "Я" слабого, еще только развивающегося в чреве матери эмбриона. Вполне допустимо, что это и есть причина детского церебрального паралича.

Вот, уважаемые студенты, основная тема нашей лекции.

Можно заключить...

••••

Как слабое, так и избыточное поле может ослабить полноценный организм. Как выразился господин **Резо Хомерики**: "Избыток или недостаток бензина и воздуха в карбюраторе автомобиля одинаково вредны для него, и двигатель не будет работать"! Но в этом случае мы увеличиваем поступление бензина. Почему же автомобиль не едет быстро? Да потому что "много горючего" вовсе не означает "да"-истины. Нужна гармония и нормальное соотношение горючего и воздуха. Вот вам еще один прекрасный пример того, что законы природы одинаковы и для механических систем, и для организма человека. Наверное, вы помните: во время предыдущей лекции мы коротко говорили о сущности Троицы и убедились, что "деизм" проявляется как в организме человека, так и в электросистеме автомобиля.

На одной из предыдущих лекций вы поинтересовались – распределяется ли поле родителей на подростков? Это актуальный вопрос, и Я повторю сказанное ранее: в основном перераспределяется не от родителей, а наоборот, потому что концентрация биополя детей почти всегда выше и всегда чище, чем у взрослых. Отсюда вывод: в основном перераспределяется поле детей на взрослых. Но по закону парадокса, есть семьи, в которых биоаура старшего поколения сильнее младшего. В этом случае поле сравнитель-

და სწორედ ამ ველის სიხშირით იწყება წიწილის დასუსტებული ორგანიზმის აღდგენა. აი, მშვენიერი მაგალითი იმისა, რომ თეთრი ველი რეგენერაციის უნარიანია. მაშასადამე, კეთილი ადამიანის დიდი ბიოაურა გადაუნაწილდა პაწია ქათამს, რამაც გააძლიერა ფრინველის ორგანიზმის რეგენერაცია და იგი გახდა ისეთი, როგორიც დააკმაყოფილებდა ქათმის კანონის საერთო მოთხოვნილებას. და პატარა ქათამიც გამოცოცხლდა — დაიწყო ჭამა და სირბილი. ანუ გახდა ისეთი, როგორსაც „ჯანმრთელი ქათამი“ ჰქვია. ეს არის და ეს. ამ პროცესს მეცნიერთა ტერმინოლოგია ან მათემატიკური დასტური არ ესაჭიროება. წიწილს თეთრი ველი მოემატა და გამოსწორდა. ასეა და მორჩა! აი, ანალოგია ქალისა და მის საშვილოსნოში მყოფი მეორე „მე“-ს ნაყოფის თანამოქმედებისა. მაშასადამე, თუ წიწილის ორგანიზმის „მე“ ბევრმა თეთრმა ველმა გააძლიერა, რატომ გამოვრიცხოთ, რომ მოსალოდნელია ბევრმა თეთრმა ველმა გააძლიეროს ორსული ქალის „მე“-ც. ამიტომ მეფიქრება, რომ ზედმეტი ველი დაჩრდილავს დედის „მე“-ში არსებულ მეორე „მე“-ს და მოხდება უსუსური ემბრიონის დეგრადირება. ის კი სავსებით დასაშვებია ახლადშობილის ცერებრალური დამბლის მიზეზი აღმოჩნდეს.

აი, ეს იყო დღეს ჩვენი ლექციის მთავარი თემა.

მოდით, დავასკვნათ...

სრულყოფილ ინდივიდს ასუსტებს როგორც მცირე ველი, სრულყოფილ ინდივიდს ასუსტებს აგრეთვე ბევრი ბიოველი. ბატონ **რეზო ხომერიკის** თქმისა არ იყოს: „საკმარისია ავტომანქანის კარბიურატორში ბენზინისა და ჰაერის ნარევს მოაკლდეს, ან ოდნავ დაემატოს ზედმეტი ბენზინი, და ძრავა ჩერდება“! კი მაგრამ, ჩვენ ხომ ამ შემთხვევაში ძრავას საწვავს ვუმატებთ, რატომ ჩქარა არ გარბის ავტომანქანა? იმიტომ, რომ „ბევრი საწვავი“ სრულებითაც არ ნიშნავს „ჰო“-სიმართლეს. ბენზინს ესაჭიროება ჰარმონია და ნორმალური დამოკიდებულება ჰაერთან. აი, კიდევ ერთი მშვენიერი ფაქტი იმისა, რომ ბუნების კანონები ერთნაირად მოქმედებენ როგორც მანქანის სისტემაში, ასევე ადამიანის სხეულში. გახსოვთ ალბათ, ჩვენს წინა საუბარში „სამების“ არსს შევეხე მოკლედ და ვგონებ დავრწმუნდით, თუ როგორ ერთნაირად ვლინდება „დეიზმი“ ადამიანის ორგანიზმში და ავტომანქანის ელექტროკვების ქსელში.

ერთ-ერთ გასულ ლექციაზე აინტერესებდათ და მკითხეს: „ნაწილდება თუ არა მშობლების ველი მოზარდ შვილებზე?“ ეს მართლაც დროული შეკითხვაა და მის პასუხს გავიმეორებ დღესაც: ძირითადად, ველი ნაწილდება არა მშობლებიდან შვილებზე, არამედ პირიქით, რადგან ბავშვთა ბიოველის კონცენტრაცია თითქმის ყოველთვის ძლიერია და თანაც

но уставшего, старого организма переходит к молодому. А поле является носителем информации... Поэтому не удивляйтесь, если в ком-нибудь из младших в семье проявляется усталость или органическое заболевание старших. Желательно запомнить и то, что биополе умеет переносить мысль заболевшего организма в другой организм.

И в заключение: следует остерегаться прикосновения отца к животу беременной женщины вплоть до рождения ребенка, и ни в коем случае близ нее не должны находиться дети. Супругам лучше спать порознь, ибо избыточное поле перераспределяется и с нашего тела. Так же должны воздерживаться и бабушки от ласкания беременной до рождения ребенка, так как избыточность энергии чаще всего присуща женщинам среднего возраста и старше. Было бы хорошо, если бы и сама мать не ласкала живот с "играющим" там плодом. Он развивается самостоятельно и излишнее внимание вредит плоду. Так дайте ему родиться!

* * *

Если дать точную оценку одному из движений развивающегося в теле беременной женщины 4-5-месячного эмбриона, то, когда его отец, сама мать или бабушка поглаживают его снаружи, он изнутри принимается давать ответные толчки, чем, мне думается, пытается дать понять, чтоб его не тревожили, оставили в покое. Т.е. что-то ему не нравится и он беспокоится. Мы же в это время радуемся, что ребенок жив и подвижен. А оказывается, плод возражает, выражает недовольство приближением чужих биочастот. Параллельно необходимо присмотреться и к такому явлению: когда мы поглаживаем плод снаружи до его рождения, то, желаем того или нет, в нас прибывает чувство любви, и в каком бы дурном расположении духа мы ни были, в этот момент в нас входит большое количество белого поля. В связи с этим наше настроение тотчас же улучшается и мы даже начинаем улыбаться. Ставится вопрос: почему? Т.е. откуда и каким путем мы вдруг обретаем большое количество белого поля, при том, что до того испытывали его недостаток и это, видимо, служило причиной дурного настрое-

სუფთა — თეთრი, ვიდრე უფროსი თაობის ხალხისა. ამიტომ უნდა დავასკვნათ, რომ ხშირ შემთხვევაში ველი ნაწილდება პატარებიდან დიდებზე. მაგრამ პარადოქსის კანონით, არ უნდა გამოვრიცხოთ არსებობდეს ისეთი ოჯახიც, სადაც ხანდაზმული ორგანიზმების ბიოაურა უფრო დიდი იქნება, ვიდრე მათი ბავშვებისა. ამ შემთხვევაში, დიდი ორგანიზმიდან პატარა სხეულისკენ გადანაწილდება შედარებით ბებერი და დაღლილი ორგანიზმის ველი. ველი კი ინფორმაციის მატარებელია... ასე რომ, არ უნდა გაგვიკვირდეს, თუ ოჯახის პატარა წევრმა უფროსების დაღლა ან რომელიმე ორგანული ავადმყოფობა გაიზიარა. ამიტომ სასურველია ესეც დავიმახსოვროთ, რომ ველს შეუძლია დაავადებული ორგანიზმის აზრის გადატანაც სხვა ორგანიზმში.

და ბოლოს, უნდა ერიდოთ ბავშვის დაბადებამდე ხელებით მის მოფერებას მამები, და განსაკუთრებით ახლოს არ გააკაროთ ორსულ ქალს ბავშვები. აჯობებდა ორსული მეუღლისაგან ცალკე ძილი, რადგან მოჭარბებული ენერგია, როგორც ვთქვი, გადაეცემა მეუღლეს ჩვენი ტანიდანაც. ასევე უნდა შეიკავონ თავი შვილიშვილის მოფერებისგან (დაბადებამდე) ბებიებმაც, რადგან ბიოენერგიის მომატება უფრო ხშირადაა გავრცელებული შუა ხნის ქალებში და ზევით. ძალიან კარგი იქნებოდა, თუ დედაც შეიკავებდა თავს და არ მოეფერებოდა ხელის მტევნებით მომავალ შვილს მაშინაც კი, როდესაც ემბრიონი ამოძრავდება მუცელში. და საერთოდ, ნუ მიაქცევთ გადამეტებულ ყურადღებას ნაყოფს. მას არაფერი ეშლება და აცადეთ ბავშვს, დაიბადოს!

* * *

თუ ჩვენ ზუსტად შევაფასებთ ორსული ქალის ემბრიონის ერთერთ მოძრაობას, როდესაც მისი მამა, თვითონ ორსული დედა ან ბებია ხელს მოუსვამენ ნაყოფს გარედან, თუ იგი 4-5 თვისაა, შიგნიდან იწყებს აქტიურ საპასუხო ბიძგებს, რითაც, ჩემი აზრით, გვანიშნებს — ხელები გაწიეთ, გადით აქედანო! ე.ი, რაღაც არ სიამოვნებს მას და შფოთავს. ჩვენ კი ამ დროს გვიხარია, რომ ბავშვი ცოცხალია და ხტუნაობს. თურმე ნუ იტყვით, ნაყოფი ფრიად ბრაზდება ამ მომენტში სხვისი ბიოსიხშირეების მიახლოების გამო. თან, პარალელურად აი, რას უნდა დავაკვირდეთ აქ: როდესაც ნაყოფს გარედან ვეფერებით დაბადებამდე, გვსურს ეს თუ არა, ჩვენში მატულობს სიყვარულის გრძნობა და რაც არ უნდა ცუდ გუნებაზე ვიყოთ, ემბრიონის მოფერების მომენტში ჩვენში შემოდის ბევრი თეთრი ველი. ამის გამო, მყისვე კარგ ხასიათზე მოვდივართ და ხშირად

ния. Ответ на это имеется: носитель множества белого поля в первую очередь эмбрион, поскольку он идет к нам из мира Господа. Он несет с собой в сей мир мощное сверхбелое излучение из мира запредельного. Поэтому у беременных женщин порою меняется характер, иногда же после родов матери излечиваются от имевшихся у них до того органических заболеваний, что, по моему предположению, обусловливается сверхбелым полем плода. Так что эмбрион – носитель наибольшего количества сверхметаэнергии. Стало быть, если в это время кто-либо войдет в контакт с плодом и, тем более, станет прикасаться к нему извне, его сверхбелое поле с необходимостью перераспределится на контактирующего, на мать, отца или бабушку, т.е. того, кто касается плода. Именно это белое поле и является причиной моментального изменения настроения к лучшему у всех, кто через ласку контактирует с плодом. В этот момент белое поле плода по закону "сообщающихся сосудов" перераспределяется на контактирующего с эмбрионом, между тем как взамен в него переходит уже загрязненное поле старших. Вот, оказывается, что вредит эмбриону и из-за чего ребенок может родиться с аномалией, т.е. происходит моментальное взаимоперераспределение их биополей.

Возникает второй интересный вопрос: с плодом могут контактировать отцы, матери или бабушки с разным качеством и цветом душ. Переместится ли во всех них белое чистое поле эмбриона? – Нет! Светлое поле эмбриона переместится только и только во взрослых со столь же светлой душой, какая даруется природой так называемым "взрослым детям", из-за чего нахождение близ представителей старшего поколения со светлой и чистой душой для плода до его рождения гораздо опаснее, нежели рядом со сравнительно грешными душами.

Хочется добавить еще вот что: мне приходилось слышать, что аномалии новорожденных порой сопоставляются с процессами нарушения экологического равновесия в природе. Это могло быть правильным в том случае, если бы такое явление наблюдалось лишь в условиях и пределах города.

Можно допустить и еще одно соображение – о том, что аномалии младенцев вызваны общим падением интеллекта народа.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვილიმებით კიდეც. იბადება კითხვა: რატომ? ე.ი, საიდან და რა გზებით შევიძინეთ უცბად უხვი თეთრი ველი, თუ მანამდე კეთილი ველის სიმცირეს განვიცდიდით და ალბათ ცუდ გუნებაზეც ვიყავით. პასუხი არსებობს: ბევრი თეთრი ველის მატარებელი – პირველ რიგში ემბრიონია, რადგან იგი უზენაესი-უფლის სამყაროდან მობრძანდება. მაშასადამე, მას თან მოაქვს ამასოფელში მილმიერი სამყაროს უხვი ზე-თეთრი გამოსხივება. ამიტომ ეცვლება ხშირად ორსულ ქალს ხასიათიც, ზოგჯერ კი ორსულობის შემდეგ დედები მანამდე შეძენილი სხვადასხვა ორგანული დაავადებისაგანაც ინკურნებიან, რასაც, ჩემი გათვლით, ნაყოფის ზე-თეთრი ველი განაპირობებს. ამგვარად, ემბრიონი – ზე-მეტა-ენერგიის ყველაზე უფრო უხვი ოდენობის მატარებელია. აქედან გამომდინარე, თუ ამ დროს კონტაქტში შევა ვინმე ნაყოფთან და მითუმეტეს, ხელით გარედან მოეფერება მას, ეს ნიშნავს, რომ ემბრიონის ზე-თეთრი ველი გადმონაწილდება მამაზე, დედაზე ან ბებიაზე, ანუ მასზე, ვინც ნაყოფს ეფერება. აი, ეს თეთრი ველია მიზეზი მომენტალურად გამოეცვალოს ხასიათი ყველას, ვინც ემბრიონთან შევა ალერსით კონტაქტში. მაშასადამე, იმ მომენტში ნაყოფის თეთრი ველი „ზიარი ჭურჭლის კანონით“ გადმოუნაწილდება ემბრიონთან უშუალოდ კონტაქტში შესულ ვინმეს, რის გამოც სანაცვლოდ ნაყოფში გადადის უფროსების უკვე გაბინძურებული ბიოველი. აი, რა ავნებს თურმე ემბრიონს, რის გამოც საკვარაუდოა ბავშვი დაიბადოს ანომალიური, ანუ ხდება ბიოველთა მომენტალური ურთიერთგადანაცვლება.

იბადება მეორე საინტერესო შეკითხვაც: ნაყოფს შეიძლება მოეფერონ სხვადასხვა ფერის სულის მქონე მამები, დედები ან ბებიები. ე.ი, გადანაწილდება თუ არა ყველა მათგანში ემბრიონის თეთრი და წმიდა ველი? – არა! ემბრიონის თეთრი და ქათქათა ველი გადანაწილდება მხოლოდ და მხოლოდ ისეთივე ან მსგავსი სულის მქონე დიდებში, როგორი სულიც ე.წ. – „დიდ ბავშვებს“ აქვთ ბუნებისაგან ბოძებული, რის გამოც, სულით სუფთა უფროსი თაობის ახლობლების ახლოს ყოფნა უფრო საშიშია ნაყოფისათვის მის დაბადებამდე, ვიდრე სხვა, შედარებით ცოდვილი სულების სიახლოვე.

აქ დავუმატებ ერთს: მსმენია, ახლადშობილთა ანომალიებს ზოგჯერ ბუნების ეკოლოგიურ მოშლას უპირისპირებენ. ეს იქნებოდა სწორი იმ შემთხვევაში, თუ ბავშვთა ხსენებული დიაგნოზი მოიმატებდა მხოლოდ ქალაქად.

დავუშვათ კიდევ ერთი მოსაზრება, რომ ახალშობილთა ანომალიები გამოწვეულია ერის საერთო ინტელექტის დაცემით. რამდენად სწორია ეს? გიპასუხებთ: საზოგადოების სუსტი ინტელექტი რომ არაჯანმრ-

Насколько это соответствует действительности? Можно ответить: если бы ослабление интеллекта общества было причиной рождения нездорового поколения, то не исключено, что уже давно бы выродились медведи, волки, лисы, обезьяны...

– И вы все-таки верите, батоно Гиви, что биополе одного тела может перейти на другое? – спросили меня из аудитории.

– Безусловно! Несколько лет тому назад в одной из газет *(названия и даты точно не помню)* была опубликована статья, в которой автор сообщал, как некий китаец *(в ту пору он проживал во Владивостоке)* биополе гуся перенес на биополе курицы, после чего у вылупившихся цыплят оказались гусиные лапки. Вот вам и факт!

– Что еще вызывает приток энергии?

– Появляются хорошие стихи, песни, скульптуры... Короче, рождаются шедевры! А в случае непредусмотрительности может возникнуть и шизофрения.

– Еще один вопрос, батоно Гиви! Аномалия, о которой вы говорите, действует только на территории Грузии?

– Нет, везде, где человек должен проявлять терпение на протяжении всей жизни. Именно поэтому йог становится йогом и вкалывает в кожу иглы; проходит по огню, потому что всю жизнь вынужден терпеть: “то” ему запрещено, “это” не допускается, “того” есть нельзя, “это” исключается... Вот и становятся люди йогами. Не то что “третий глаз”, а совсем выходят из телесной оболочки и через познание перемещаются на другие планеты. Стало быть, все они ненормальные? Один вопрос поставлю перед вами и Я: как вы думаете, в каких семьях в процентном выражении больше умственно отсталых детей? Конечно, в элитных, развитых духовно. Особенно отстают дети людей, причастных к искусству. Почему? Потому что связанный с искусством человек более других умственно контактирует с белым космосом. А это и есть именно та энергия, о которой мы столь часто беседуем. Чем талантливее творческая личность *(художник, поэт, композитор)*, тем больше предусмотрительности и внимания следует проявить при ожидании супругой детей.

Завершая лекцию, хочу дать девушкам несколько советов, исполнение которых желательно в период беременности:

თელი თაობის გამრავლების მიზეზი იყოს, გამოდის, რომ კარგა ხნის გადაშენებული უნდა იყვნენ დათვები, მგლები, მელიები, მაიმუნები...

— და თქვენ მაინც გჯერათ, ბატონო გივი, რომ ერთი სხეულის ბიოველი შეიძლება გადავიდეს მეორეზე? — აუდიტორიიდან მკითხეს.

— აუცილებლად! ამ რამდენიმე წლით უკან... (ზუსტად არ მახსოვს იმ გაზეთის სახელწოდება და თარიღი), გამოქვეყნებული იყო სტატია, სადაც ავტორი იტყობინებოდა, თუ როგორ გადაიტანა ერთმა ჩინელმა (ქ. ვლოდივოსტოკში ცხოვრობდა იგი იმხანად) ბატის ბიოველი ქათმის ველზე, რომლის კვერცხის გამოჩეკვის შემდეგ წიწილს ბატის თათები ჰქონდა. აი, ფაქტი!

— კიდევ რას იწვევს მოჭარბებული ენერგია?

— კარგ ლექსებს, სიმღერებს, ქანდაკებებს... მოკლედ შედევრებს! გაუფრთხილებლობის შემთხვევაში — შიზოფრენიასაც.

— ბატონო გივი, კიდევ ერთი შეკითხვა: რასაც თქვენ ბრძანებთ, ეს ანომალია მხოლოდ საქართველოს ტერიტორიაზე ვრცელდება?

— ყველგან, სადაც ადამიანმა ყველაფერი უნდა ითმინოს მთელი ცხოვრება. იოგი იმიტომაა იოგი და იმიტომ იყრის კანში მახათს; დადის ცეცხლზე, რომ მთელი ცხოვრება ყველაფერს ითმენს: „ის“ არ შეიძლება მისთვის, „ეს“ არ შეიძლება, „ის“ არ უნდა ჭამოს, „ეს“ არ უნდა გააკეთოს... გახდება იოგი, აბა რა... „მესამე თვალი“ კი არა, გამოდიან საკუთარი სხეულიდან და ცნობიერებით სხვა პლანეტებზე გადიან. ე.ი, ყველანი არანორმალურები არიან? ერთ შეკითხვას მე თვითონ დავსვამ ყველასათვის: როგორ ფიქრობთ, ვის ოჯახებში უფრო მეტია პროცენტულად გონებაჩლუნგი ბავშვები? რა თქმა უნდა, განვითარებულ და სულით არისტოკრატთა ოჯახებში. განსაკუთრებით კი ხელოვან ადამიანთა შვილები. რატომ? იმიტომ, რომ ხელოვანია ის ადამიანი, რომელსაც სხვაზე მეტი კავშირი აქვს გონებით თეთრ კოსმოსთან. და ეს ის ენერგიაა, რაზედაც ამდენს ვსაუბრობთ. რაც უფრო ნიჭიერია შემოქმედი (მხატვარი, პოეტი, კომპოზიტორი), მით უფრო მეტი ყურადღება მართებს მას მეუღლის ორსულობის პერიოდში.

ჩვენი ლექციის ბოლოს, მანდილოსნებს შემოგთავაზებთ რამდენიმე რჩევას, რომელთა გათვალისწინება თქვენი ორსულობის პერიოდში სასურველია:

1. არ შეიძლება ქმრისა და ორსული ცოლის ერთ ოთახში ცხოვრება, მითუმეტეს, თუ ქმარი მარხულობს... (წარმოუდგენელია უფროსი თაობის ხალხს არ ახსოვდეს, რომ ადრე წლებში წესად იყო საქართველოში მიღებული ორსული ქალის ცალკე ოთახში მოსვენება);

32. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

1. Избегать нахождения беременной жены и мужа в одной комнате, особенно когда муж постится... *(Трудно представить, чтобы старшее поколение не помнило, как в прежнее время в Грузии было принято держать беременную женщину в отдельном помещении);*

2. Беременной женщине не рекомендуется читать Библию и грузинские эзотерические исследования;

3. Следует избегать гаданий;

4. Избегать кофе и крепкого чая, поскольку активные жидкости возбуждают организм, а при этом в него входит очень много поля;

5. Избегать стричь волосы, так как на их толщину уменьшается содержащееся в них поле *(см. Левит; 19 – 26,27,28).* Это подтверждается и следующим фактом: в минувшие века арбитры надевали на головы парик, чтоб увеличить толщину биополя, лучше мыслить и выявлять вину;

6. Не касаться руками живота во избежание воздействия на плод. При почесывании руки лучше сжать. В этом случае поле затворяется и его дальнейшего перераспределения на эмбрион не происходит;

7. Избегать долго держать руки в карманах пальто. Если это необходимо, лучше сжать пальцы... *(Вполне допустимо, что женщина невольно прикладывает руку к животу во сне. Опасно ли это? – Нет!);*

8. Избегать входить в церковь, особенно приближаться к иконостасу. Напоминаю, что храмы строились в активных точках Земли. А это означает наличие большого количества белого поля. В алтарь действующей церкви, вас, конечно, никто не допустит, но можно ненароком оказаться где-нибудь за городом в заброшенном храме или его развалинах и попасть в алтарь. Это недопустимо;

9. Стараться при беременности не поститься, не молиться и не причащаться!

Обращаюсь к вам с большой просьбой, расскажите как можно большему числу ваших близких о существовании этой версии, чтобы они поступали согласно требованиям природы. А гарантию здоровья дает сама же природа.

Дамы и господа, уважаемые студенты!

Время нашей беседы истекло. Благодарю за внимание.

До новой лекции!

2. დაუშვებელია ორსულმა ქალმა იკითხოს ძველქართული ენით შემორჩენილი ბიბლია ან ქართული ეზოთერული კვლევები;

3. არ შეიძლება მკითხაობა;

4. დაუშვებელია ყავისა და მაგარი ჩაის დალევა, ვინაიდან აქტიური სითხე ააქტიურებს ორგანიზმს, რაც ნიშნავს, რომ იმ მომენტში ფრიად ბევრი ველი შემოდის სხეულში;

5. არ შეიძლება თმების გადაპარსვა ორსული ქალისათვის, ველი დაგაკლდებათ თმების სისქეზე, რამეთუ თმებსაც თავისი ველი აქვს (იხ., ლევიანნი; 19 - 26,27,28). ეს შემდეგი ფაქტითაც დასტურდება: გასულ საუკუნეებში მსაჯულები იმიტომ იხურავდნენ თავზე პარიკს, რომ ბიოველის სისქე დამატებოდათ და უკეთ ეაზროვნათ – ვინ იყო სინამდვილეში დამნაშავე;

6. აკრძალულია დედის შემოწყობილი ხელები მუცელზე, თითქოსდა ნაყოფის გაფრთხილების თვალსაზრისით, როდესაც იგი ცდილობს არაფერს დაეჯახოს. თუ ნაყოფთან მოგექავოთ, ხელის მტევნები მომუჭეთ და ისე მოიქავეთ. ამ შემთხვევაში ველი იკეტება და სხვა რაღაცის მიმართ აღარ გადანაწილდება;

7. არ შეიძლება ორსული ქალისათვის პალტოს ჯიბეებში დიდხანს ჩაყოფილი ხელები. და თუ აუცილებელია ეს, თითები მომუჭეთ... (შენიშვნა: სავსებით დასაშვებია მოხდეს ისე, რომ იღვიძებს ქალი და თურმე ძილის დროს შემთხვევით შემოუწყვია ხელები მუცელთან. საშიშია ეს? – არა)!

8. დაუშვებელია ორსული ქალის ეკლესიაში შესვლა. მითუმეტეს, საკურთხეველში! შეგახსენებთ, რომ ტაძრები იგებოდა დედამიწის აქტიურ ზონებში. ეს კი ნიშნავს, რომ იქ ძალზედ ბევრია თეთრი ველი. თქვენ არავინ შეგიშვებთ მოქმედი ეკლესიის საკურთხეველში, მაგრამ ხდებახოლმე, როდესაც სადმე ქალაქგარეთ, ყველასაგან მიტოვებულ და უმოქმედო ეკლესიაში შეხვალთ, იქ ხშირად არავინაა, რის გამოც დასათვალიერებლად შესული ქალი ტაძრის ყოველ მონაკვეთში დადის. საკურთხეველშიც... არ შეიძლება!

9. აკრძალულია ორსულობის დროს ლოცვა, მარხვა, ზიარება!

გთხოვთ ყველას, ერთიმეორეს გადასცეთ ამ ვერსიის არსი, გააანალიზოთ იგი სწორად და მოიქცეთ ისე, როგორც ამას ბუნება გვკარნახობს. ჯანმრთელობის გარანტიას კი კვლავაც ბუნება იძლევა.

ქალბატონებო და ბატონებო, პატივცემულო სტუდენტებო!

დღეისათვის ჩვენი საუბრის დრო ამოიწურა, დიდი მადლობა ყურადღებისათვის.

მომავალ ლექციამდე!

Проживающие в Тбилиси читатели, в частности, студенты, так или иначе имеют возможность встретиться с нами и обратиться с вопросами, интересующими их.

Это недоступно лицам, проявляющим интерес к эзотерическому миру, но проживающим в других городах или странах. Поэтому просим их обращаться к нам с вопросами в письменном виде по указанному в конце книги адресу.

Все ваши интересные вопросы с нашими ответами будут опубликованы в следующих томах.

БЕСЕДА С ЧИТАТЕЛЕМ

ГЛАВА XIV

Спрашивайте, ответим

სტუდენტებს, და კერძოდ, თბილისში მცხოვრებ ხალხს
აქვთ იმისი საშუალება, რომ ასე თუ ისე,
შეგვხვდნენ პირადად და მათთვის საინტერესო შეკითხვებით
მოგვმართონ.
ეს არ შეუძლიათ სხვა ქალაქებსა თუ სახელმწიფოებში მცხოვრებ,
ეზოთერული სამყაროთი დაინტერესებულ პირებს.
ამიტომ გთავაზობთ, წერილობითი შეკითხვებით მოგვმართოთ
ამ წიგნის მოლოდში მითითებულ მისამართზე.
ყველა თქვენი საინტერესო კითხვა ჩვენი პასუხებით
შემდეგ ტომებში გამოქვეყნდება.

საუბარი მკითხველთან

XIV თავი

შეგვეკითხეთ, გიპასუხებთ

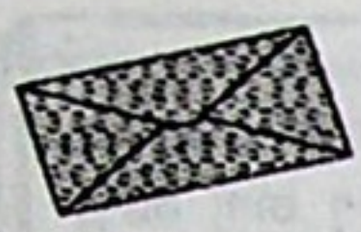

Вопрос:

– Батоно Гиви! В своей книге "Величайшее открытие мира" вы часто упоминаете "древнегрузинские рукописи". Каковы их названия и где можно достать эту литературу?

Ответ:

– Много образцов такой литературы издано Академией наук и Институтом рукописей Грузии. Но они выпускались небольшими тиражами. Несмотря на это, приобрести их вполне возможно в букинистических магазинах и на книжных рынках. В этих изданиях древние тексты переложены грузинскими специалистами с письменности "Нусхур-хуцури" на другую письменность – "Мхедрули". Так что, несмотря на сложность старинных текстов, они прекрасно читаются. Желательно приобрести: **"Две последних редакции Грузинского четвероглава"**... *(В книгу входит только лишь древнегрузинский вариант четырех Евангелий с комментариями. Ее выпустила Кафедра древнегрузинского языка ТГУ, 1979 г.).* Также **"Новый завет Господа нашего Иисуса Христа"**... *(В книгу входят четыре Евангелия, "Деяния апостолов" и "Откровение Иоанна". Напечатана по указанию Святейшего и Блаженнейшего Католикоса-Патриарха Всея Грузии – Ефрема II. Тбилиси, 1963).* Большой интерес представляет выпущенный Патриархией Грузии на древнегрузинском языке **"Новый завет"**, а также прекрасное издание с древнегрузинских рукописей **"Книг Ветхого завета"** *(выпуск I,II,III).* Эти издания имеются как в обычных книжных, так и в букинистических магазинах, и цены на них не очень высоки *(одно издание продается со склада "Сакцигни" за 20 тетри. Склад помещается рядом со старым Универмагом).* Как мне говорили недавно, большая часть этого издания была сдана в макулатуру, а первый выпуск ее, лучший вариант "Бытия" и "Исхода" из Пятикнижия Моисеева, числом почти 20.000 экз. бесследно исчез из Грузии. Именно в этой части Моисей сообщает, что перед потопом **"Ной покрыл ковчег известкой"**, а не "осмолил его смолою", как это представляется во всех современных изданиях Библии. 4-й отрезок

კითხვა:

— ბატონო გივი, თქვენს წიგნში „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“ ხშირად იხსენიებთ „ძველქართულ ხელნაწერებს“. სად ვიშოვოთ ეს ლიტერატურა, ან რა ჰქვია ასეთ გამოცემებს?

პასუხი:

— ამგვარი ლიტერატურა ძალზედ ბევრია გამოცემული საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიისა და ხელნაწერთა ინსტიტუტის მიერ, ოღონდ მცირე ტირაჟით. მიუხედავად ამისა, სავსებით შესაძლებელია ამ წიგნების შეძენა ბუკინისტურ მაღაზიებში, ან წიგნების ბაზრობებზე. ამ გამოცემებში ძველქართული ხელნაწერები გადამუშავებულია ქართველი სპეციალისტების მიერ „ნუსხურ-ხუცურიდან“ — „მხედრულზე“. ამგვარად, მიუხედავად ტექსტების სირთულისა, მშვენივრად იკითხება. სასურველია იშოვოთ: **„ქართული ოთხთავის ორი ბოლო რედაქცია“...** (ამ წიგნში მოთავსებულია მხოლოდ და მხოლოდ ოთხი სახარების ძველქართული ვარიანტი კომენტარებით. გამოსცა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ძველქართული ენის კათედრამ. 1979 წ.); **„ახალი აღთქუმაჲ უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესი“...** (აქ შეტანილია ოთხივე სახარება, მოციქულთა საქმენი და „გამოცხადებაჲ წმიდისა მახარებელისა და ღმრთისმეტყუელისა იოანესი“, „დაიბეჭდა ბრძანებითა და ლოცვა-კურთხევითა უწმიდესისა და უნეტარესისა სრულიად საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქის ეფრემ II-საითა“, საკათალიკოსო საბჭოს გამოცემა, თბილისი — 1963 წ.); სასურველია შეიძინოთ საქართველოს საპატრიარქოს **„ახალი აღთქმის“** ძველქართული ენით გამოცემული წიგნი. რაც შეეხება ბიბლიის „ძველ აღთქმას“, მისი ძველქართული ხელნაწერების შესანიშნავ გამოცემას წარმოადგენს **„წიგნნი ძუელისა აღთქუმისანი“** (I, II და III ნაკვეთი). ამ სამივე გამოცემის მეორე და მესამე ნაკვეთი ხშირად მინახავს ბუკინისტების, ან ჩვეულებრივ საწიგნო მაღაზიებში. მისი ფასი არც ისე ძვირია... (ერთი წიგნი „საქწიგნის“ საწყობში 20 თეთრი ღირს. ეს საწყობი მდებარეობს ძველი უნივერმაღის გვერდით). როგორც ამას წინათ მითხრეს, აღნიშნული გამოცემის დიდი ნაწილი მაკულატურაში ჩაბარდა, ხოლო ამავე გამოცემის პირველი ნაკვეთი — მოსეს ხელნაწერების ყველაზე საუკეთესო ვარიანტი — „შესაქმესაჲ“ და „გამოსვლათაჲ“, თითქმის 20.000 ცალი, უკვალოდ გაქრა საქართველოდან. ეს სწორედ ის ნაწილი გახლდათ, სადაც მოსე გვატყობინებს, რომ წარღვნის დროს **„ნოემ მოკირწყლა კიდობანი“**, და არა „ფისი წაუსვა“,

издан не был. Поищите также пятитомник "Мцхетские рукописи". Мне приходилось видеть также параллельное, на грузинском и иврите, издание "Ветхого завета", но в нем есть особенность, он читается справа налево, т.е. с конца к началу. Одним из блестящих эзотерических изданий можно счесть старогрузинскую книгу "Рай Грузии", продающуюся по очень высокой цене. Желательно познакомиться и с апокрифическими текстами, в Грузии так или иначе существующими...[1] А вообще не думайте, что имеется какая-то специальная эзотерическая литература... Нет! Просто нужно извлекать эзотерические тайны из тех или иных текстов, для чего требуется в первую очередь медленное чтение и большая наблюдательность.

В Грузии действует Институт рукописей, в котором хранится и ждет выявления и издания множество древнегрузинских рукописей.

Вопрос:

Его задал остановивший меня на улице человек:

– После того, как газета "Дврита" впервые сообщила нам о тайне Лазаря, Я не пропускаю никаких публикаций по этой теме, читаю почти все. Но получилось так, что с тех пор не могу читать более ни о чем другом. Что произошло, и что тому причиной?

Ответ:

– Прошу не счесть за похвалу себе, но это действительно так и бывает. Но не потому, что это заслуга книги... Конечно же, нет! Это обусловлено тем метафизическим невидимым полем, о котором написана эта книга и в частоту которого все мы включаемся после ее прочтения. Так что о подобном, уважаемый, Я слышу не впервые и знаю, что, чем глубже внедряемся мы в сущность Лазаря, тем интенсивнее растет и пробуждается наше подсознание.

1. "Апокрифы" — тексты, не признанные официальной церковью, хотя их авторами по большей части являются пророки и апостолы.

როგორც ამას ბიბლიის ყველა თანამედროვე გამოცემა წარმოგვიდგენს, ამ გამოცემის მე-4 ნაკვეთი აღარ გამოსულა. თუ ეს წიგნები ვერ იშოვოთ, იკითხეთ **„მცხეთური ხელნაწერები“** (ხუთტომეული). მინახავს „ძველი აღთქმის“ ქართულ-ებრაული გამოცემაც, მაგრამ მის შეძენას არ გირჩევთ, ქართული ტექსტი პარალელურად ერთვის ებრაულს, რის გამოც მარცხნიდან-მარჯვნივ, ე.ი, ბოლოდან თავისკენ იკითხება. ამგვარად, ასეთი წიგნი თავბრუს დაგახვევთ და ჩვენებურ მადლს დაკარგავთ. ერთერთი ბრწყინვალე ეზოთერულ გამოცემას მიეკუთვნება აგრეთვე ძველქართული წიგნი – **„საქართველოს სამოთხე“**, რომელიც ძალზედ ძვირია, თუმც იშოვით. სასურველია გაეცნოთ აპოკრიფულ ტექსტებსაც, რომლებიც, ასე თუ ისე, არსებობს საქართველოში...[1] და საერთოდ, ისე ნუ მიიჩნევთ, თითქოს განსაკუთრებით არსებობდეს ეზოთერული ლიტერატურა... არა! თქვენ უნდა მხოლოდ მოძებნოთ ეზოთერული საიდუმლო ამა თუ იმ ტექსტებში, რასაც, პირველ რიგში, ნელი კითხვა და დიდი დაკვირვება ესაჭიროება.

არსებობს ხელნაწერთა ინსტიტუტი, სადაც სხვა მრავალი ძველქართული ხელნაწერია დაკეტილი და გამომზეურებას ელოდება.

კითხვა:

ერთ-ერთმა კაცმა ქუჩაში შემაჩერა და მკითხა:

— მას შემდეგ, რაც გაზეთმა „დვრიტამ“ პირველად გვამცნო ლაზარეს ამბავი, არ ვტოვებ, რაც კი რამ დაგიწერიათ ამის შესახებ, ბატონო გივი, თითქმის ყველაფერს ვკითხულობ. მაგრამ მოხდა ასეთი რამ და, სხვას ველარაფერს ვეკარები წასაკითხად. რა მოხდა ასეთი და რისი ბრალია თქვენი აზრით ეს?

პასუხი:

– გთხოვთ პირად ქებად ნუ ჩამითვლით და, მართლაც ასეა. მაგრამ ეს ხდება არა იმიტომ, რომ ამ წიგნის დამსახურებაა იგი... არა, ბატონო! ამას განაპირობებს ის მეტაფიზიკური და უხილავი ველი, რაზედაც წიგნია დაწერილი, რომლის სიხშირეშიც ჩვენ ყველა ერთად ჩავერთეთ.

1. „აპოკრიფები“ ჰქვია ისეთ ტექსტებს, რომლებსაც არ ცნობს ოფიციალური ეკლესია. თუმც ეს ტექსტები მეტწილად წინასწარმეტყველებსა და მოციქულებს ეკუთვნის.

Да, в полном смысле этого слова! Вы наверное помните, что в первом томе моей книги имеется такая фраза: **"После осознания табу Лазаря, хотим мы того или нет, независимо от себя включаемся в сеть Древа жизни, что становится главнейшей основой интеллектуального обогащения. Т.е. пробуждается личный Животворящий Столп каждого человека"!** Так что поздравляю вас с обогащением сознания, друзья! Признаюсь вам, что и сам уже не могу читать простых, обыкновенных текстов. Вызывают раздражение ничего не говорящие издания, лишенные поля великого Древа... Почему нынешнее поколение вспомнило Библию и почему к поискам в ней чего-то прибегают крупные ученые мира? Потому что, кроме истины, в Библии содержится Благодать Господа, без которой дух испытывает голод. Так что вопрос ваш весьма основателен, уважаемый читатель. Большое спасибо, что вы обратились с ним ко мне. Обещаю вам непременно внести его в книгу!

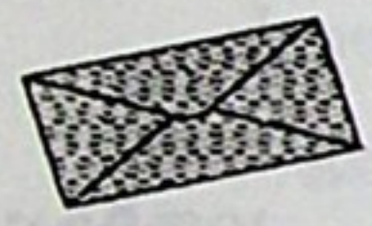

Вопрос:

– Батоно Гиви, в 7-м номере своей газеты вы сообщили, будто американцы узрели в мировом пространстве Божий град, и обещали продолжить беседы на эту тему. Потом вы подверглись заключению за оскорбление евреев... С тех пор газета "Ной" так и не выходит. Почему вы не сообщаете в своей книге ничего дополнительного о замеченном американцами Божьем граде?

Ответ:

– Потому что это нелепость! К тому же на просьбу нашей редакции предоставить нам право на широкую перепечатку этого материала, никто не отозвался. А заимствование текстов без разрешения дело рискованное. И вообще нужно знать, что "Божий град" как таковой, никогда не был движущимся в пространстве вдали от Земли объектом. И если допустить, что Божий град существует где-то за пределами Вселенной, – придется вообще отринуть религию, поскольку все древнейшие литературные памятники содержат

ამრიგად, ასეთი რამ პირველად არ მესმის, პატივცემულო და ვიცი, რომ, რაც უფრო ღრმად შემოტოპეთ ადამიანებმა ლაზარეს არსში, მით უფრო თქვენი ქვეცნობიერება გაიზარდა და იღვიძებს. დიახ, სრული ამ სიტყვის მნიშვნელობით! ალბათ გახსოვთ, ამ წიგნის პირველ ტომში, დასაწყისში, არის ერთი ასეთი ფრაზა: **„ლაზარეს ტაბუს გაგების შემდეგ, გვსურს ეს თუ არა, თვითნებურად სიცოცხლის ხის წრედში ვერთვებით, რაც უმთავრესი საფუძველია ინტელექტუალური გამდიდრებისა. ანუ იღვიძებს თითოეული ადამიანის პირადი სვეტიცხოველიც“!** ასე რომ, ცნობიერების გამდიდრებას გილოცავთ, მეგობრებო! გამოგიტყდებით და, ვეღარც მე ვკითხულობ უბრალო და ჩვეულებრივ ტექსტებს, მაღიზიანებს და მფიტავს არაფრისმთქმელი გამოცემები, თითქოს მათ დიდი „ხის“ ველი აკლიათ... რატომ გაახსენდა დღეს ბიბლია თანამედროვე მოდგმას და რატომ ეძებენ მასში რაღაცას მსოფლიოს დიდი მეცნიერები? იმიტომ, რომ ჯეშმარიტების გარდა, პირველ რიგში, ბიბლიაში შენახულია დიდი „ხის“ მადლი, ურომლისოდაც სული შიმშილს განიცდის. ასე რომ, თქვენი შეკითხვა საფუძვლიანია, პატივცემულო. დიდი მადლობა, რომ შემაჩერეთ და მკითხეთ. სიტყვას გაძლევთ, თქვენს ამ შეკითხვას წიგნშიც შევიტან, აუცილებლად!

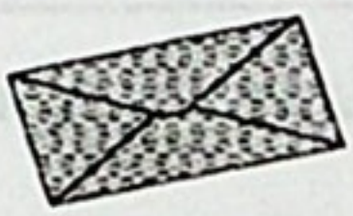

კითხვა:

— ბატონო გივი, თქვენი გაზეთის მე-7 ნომერში გვამცნეთ, რომ თითქოს ამერიკელებმა სივრცეში ღმერთის ქალაქი შენიშნეს და გვპირდებოდით, საუბარს განავრცობდით ამ თემაზე. შემდეგ თქვენ დაგაპატიმრეს ებრაელთა შეურაცხყოფისათვის... მას შემდეგ გაზეთი „ნოე“ აღარ გამოსულა. რატომ დამატებით არაფერს გვატყობინებთ ამერიკელების მიერ სივრცეში შენიშნული ღმერთის ქალაქის შესახებ თქვენი წიგნით?

პასუხი:

— სისულელეა და იმიტომ! თანაც, ჩვენი რედაქციის თხოვნას — მოეცათ უფლება ამ მასალის ვრცლად გადმობეჭდვისა, — არ უპასუხეს. მათი თანხმობის გარეშე კი ტექსტის ქურდობა სარისკოა, მოგვედავებიან. და საერთოდ, ერთი რამ იცოდეთ, რომ როგორც ასეთი — „ღმერთის ქალაქი“ — არასოდეს ყოფილა დედამიწიდან შორს, სივრცეში მოცურავე

переносные указания на то, что Божий град располагался под землей, на вершине некой гигантской горы, и к тому же в какой-то, доныне затерянной глубине.

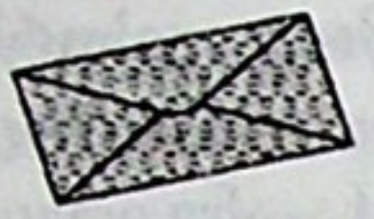

Вопрос:

– Батоно Гиви, почему Грузию называют то Иберией, то Иверией?

Ответ:

– Об этом сказано на стр. 55 второго тома этой книги *(см. сноску)*.

Просьба:

– Просим объяснить нам содержание суперобложки вашей книги. И еще, почему орел смотрит на Запад?

Комментарий:

– Вас интересует содержание цветной суперобложки этой книги...

На ее цветном развороте, т.е. на первой и последней страницах, мы позволили представить сосуществование “ань” и “h-ой” *(тут имеется латинская буква "h")*, т.е. по мере возможности дали кадры начала и конца всего. Они содержат в себе огромные заряды “плюс” и “минус”, и когда вы держите книгу в руках, в вас переходит эта энергия. Кроме того, на цветной обложке виден не обнаруженный поныне некий черный тоннель, в конце которого горит изначальное вечное сияние. Это также вносит в ваше сознание сверхэнергию. И желательно, чтоб вы как можно дольше смотрели на сияние. Постараюсь в следующих изданиях приклеивать цветную обложку из-за ее действенности к самой книге. Мне приходилось во многих семьях видеть, как эта книга стоит перед рядом других и сверхсияние освещает всех членов семьи. Так оно и должно быть! Так что первая страница изображает “ань”, а последняя – нынешний потемневший космос – “h-ой”! Что касается

ობიექტი. და თუ ამას დავუშვებთ, რომ „ღმერთის ქალაქი“ დღეს სამყაროს იქით არის და არსებობს, — სრულიად რელიგია უნდა უარვყოთ, რამეთუ ყველა უძველესი ლიტერატურული ძეგლი შეფარვით იტყობინება, რომ ღმერთის ქალაქი მდებარეობდა მიწისქვეშ, ერთი გიგანტი მთის მწვერვალზე, და თანაც სადღაც, დღემდე გადაკარგულ სიღრმეში.

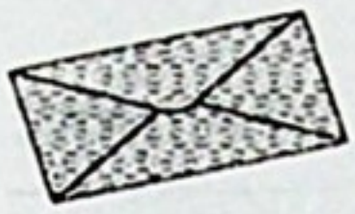

კითხვა:

— ბატონო გივი, რატომ ჰქვია საქართველოს ზოგჯერ „იბერია“ და ზოგჯერ „ივერია“?

პასუხი:

— ამის შესახებ ნათქვამია ამ წიგნის მე-2 ტომის 55-ე გვერდზე... (იხ., სქოლიო).

თხოვნა:

— გთხოვთ აგვიხსნათ თქვენი წიგნის „სუპერ“-ყდის შინაარსი. და კიდევ, რატომ იცქირება არწივი დასავლეთით?

კომენტარი:

— თქვენ გაინტერესებთ ამ წიგნის ფერადი „სუპერის“ შინაარსი...

ფერადი ყდის პირველ და ბოლო გვერდზე ნააზრევია „ანი“-სა და „ჰოჲ“-ს თანაარსობა, ანუ ვიკადრე და შეძლებისდაგვარად წარმოვსახე ყველაფრის საწყისი და სასრული კადრები. იგი წარმოადგენს უდიდეს „პლუს-მინუს“ მუხტებს. როდესაც ეს წიგნი ხელში გიკავიათ, თქვენში გადმოდის ეს ენერგია. გარდა ამისა, ფერად გარეკანზე მოჩანს დღემდე მიუკვლეველი ერთი რომელიღაცა შავი გვირაბი, რომლის ბოლოში კაშკაშებს დასაბამისეული ზენათელი. ესეც ზეენერგიას შემოიტანს თქვენს ცნობიერებაში. ამგვარად, სასურველია, რაც შეიძლება დიდხანს უცქიროთ ამ ნათელს. ვცდილობ, რომ შემდეგ გამოცემებში ზედ გადავაწებოთ წიგნს ფერადი ყდა, რამეთუ მოქმედია. ბევრ ოჯახებში მინახავს, როდესაც ეს წიგნი წიგნების წინ უდევთ და ზენათელი ოჯახის ყველა წევრს ასხივებს. სწორია! ამგვარად, პირველი გვერდი ასახავს „ან“-ს, ხოლო უკანა გვერდმა დაიტია დღევანდელი, ჩაბნელებული კოსმოსი — ჰოჲ“! რაც შეეხება თქვენს მეორე შეკითხვას — „რატომ იცქირება არწივი

вашего второго вопроса – "почему орел смотрит на Запад", – то тут необходимо некоторое уточнение – о настоящем орле вы у меня спрашиваете или изображенном в первом томе этой книги, в начале? В самом начале книги действительно изображен орел, грозно взирающий на Запад. В этом случае выразилось отношение трезво мыслящей части Грузии к официальному Западу.

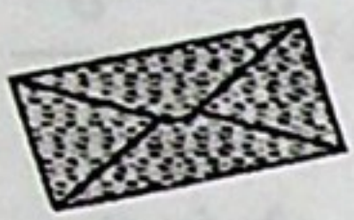

Вопрос:

– Наша семья относится к чрезвычайно бедным. Несмотря на это, мы не упускаем случая приобрести вашу газету или книгу и всегда с большим удовольствием читаем их, батоно Гиви. Читает ее и моя мама и все мечтает о том – когда сможет лично познакомиться с вами. Мы храним почти все номера. И хотим задать вам вопрос: кого вы имели в виду, написав на первой странице газеты "Ной" – "Газета для солидных семей"?

Ответ:

– Имел в виду вас! Да, именно вы и есть солидная семья, сохранившая способность трезво мыслить, а не те, кто обладает последней моделью американского автомобиля. И эта книга была написана для солидных семей. Большое спасибо природе за то, что вы существуете.

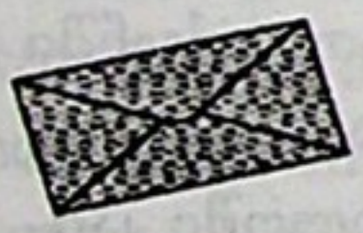

Вопрос:

– Своего имени и фамилии Я не сообщаю. Пишу только, что мои нервы напоминают сейчас бочку с порохом и каждую минуту готовы взорваться! Меня не покидают отрицательные мысли, мучают, нагнетают отвратительные видения. Например, недавно привиделось, что мой собственный брат в постели ласкает меня. Батоно Гиви, умоляю вас, помогите мне...

(По письму видно, что автор – женщина, принимающая снотворное. – Автор).

დასავლეთით“, – აქ ცოტა დასაზუსტებელია, ნამდვილ არწივზე მეკითხებით თუ ამავე წიგნის პირველ ტომში – დასაწყისში დახატულ არწივზე? წიგნის დასაწყისში ნამდვილად არის დახატული არწივი, რომელიც რისხვით გაჰყურებს დასავლეთს. ამ შემთხვევაში მასში გამოვლინდა საქართველოს გონიერი ნაწილის დამოკიდებულება ოფიციალური დასავლეთისადმი.

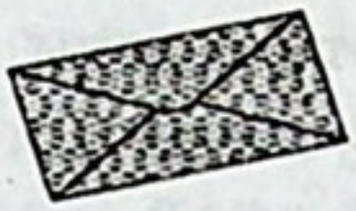

კითხვა:

— ბატონო გივი, ჩვენ ძლიერ ღარიბ ოჯახს მივეკუთვნებით. მიუხედავად ამისა, არ ვტოვებთ შემთხვევას შევიძინოთ თქვენი გაზეთი და წიგნი, ყოველთვის დიდი სიამოვნებით ვკითხულობთ მათ. თქვენს გამოცემებს კითხულობს დედაჩემიც და სულ იმის ფიქრშია — როდის გაგიცნობთ. გაზეთის თითქმის ყველა ნომერი შენახული გვაქვს. ერთი ასეთი შეკითხვა უნდა დაგისვათ: „ნოე“-ს პირველ გვერდზე ზემოდან ეწერა — „გაზეთი სოლიდური ოჯახებისათვის“! ვის გულისხმობთ?

პასუხი:

– თქვენ! დიახ, თქვენ ხართ სოლიდური ოჯახი, ვისაც აზროვნების უნარი შემოგრჩენიათ და არა ისინი, ვისაც ბოლო მოდელი ამერიკული ავტო შეუძენიათ. ეს წიგნიც სოლიდური ოჯახებისათვის არის დაწერილი. დიდი მადლობა ბუნებას, რომ ასეთებიც არსებობთ.

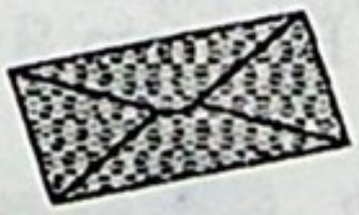

კითხვა:

— ჩემს გვარსა და სახელს არ გწერთ. მხოლოდ გატყობინებთ, რომ ჩემი ნერვები დენთის კასრს ჰგავს და ველოდები — იფეთქოს! არ მეშვება უარყოფითი აზრები, მაწვალებენ, მაჩვენებენ საზიზღარ კადრებს. მაგალითად, ამას წინათ გავიფიქრე, რომ ჩემს საკუთარ ძმასთან ვიწექი შიშველი ლოგინში და იგი მეფერებოდა. ბატონო გივი, გემუდარებით, მიშველეთ...

(აქ უკვე გასაგებია, რომ ამ ბარათის ავტორი – ქალია და თანაც ძილის წამლებს სვამს. – ავტორი).

Ответ:

– Сестра моя, выслушай-ка внимательнее...

Пишу тебе не только по велению долга, а чтоб сообщить – знай, что ныне многие охвачены подобными мыслями. Мне приходится слышать ужасные признания: одна женщина недавно рассказала, что "в мыслях обварила собственного ребенка"! Но люди в этом не виноваты... Нашу страну прикрыли биочастоты сатаны. Они отрицательны и день ото дня из глубин земли тянутся вверх. Эти частоты на языке ученых называются "сероводородом". В нем концентрируются все отрицательные мысли, которые когда-либо рождались на Земле в чьем бы то ни было сознании. Такие мысли связываются с наиболее эмоциональными людьми, поскольку эмоция – сильнейший дар мысли! Чем больше времени проходит, тем эти мысли распространяются шире, и так продолжится до тех пор, пока масса сероводорода не выгорит. Чтобы выйти из подобной ситуации, два, а то и три раза в день листай старинные грузинские молитвы и хоть по пять минут, читай! Зажигай в доме свечи, часто крестись... И в любой момент, когда вспомнится, повторяй спокойным, негромким голосом: **"Я спокойна, отрицательные мысли покидают меня", "Я спокойна, сатанинские мысли покидают меня"**, или совсем коротко: **"Я спокойна"**! Положительно действуют на психику и призывы: **"Сатана, изыди"**! Все время обращай к нему слово – **"изыди"**, хотя бы мысленно. Если ты обратишься к врачам, они назначат тебе успокоительные таблетки, но не принимай их. От них отрицательные мысли углубляются! Вот, что Я могу сказать тебе коротко.

Но все же, кто ты и почему скрываешься от нас?..

Вопрос:

– В своей книге вы рассказываете нам о "вратах неба", о том, что наступит час, и врата эти раскроются. Если можно, уважаемый Гиви, разъясните дополнительно, что означает и как понимать раскрытие врат неба?

პასუხი:

— ჩემო დაიკო, ყური დამიგდე...

ამ სიტყვებს მხოლოდ ვალდებულების გამო არ გწერ და იცოდე, რომ დღეს მრავალია ასეთი ფიქრებით შეპყრობილი. ამაზე უარესი რამ მსმენია: ერთმა ქალმა ამას წინათ მითხრა — „საკუთარი ბავშვი მოვხარშეო ფიქრებში“! მაგრამ ეს ხალხის ბრალი არ არის... ჩვენს ქვეყანას სატანის ბიოსიხშირე გადაეფარა. იგი უარყოფითია და დღითიდღე მიწის სიღრმიდან ზემოთ მოიწევს. ამ სიხშირეს მეცნიერთა ენაზე — „გოგირდწყალბადი“ ჰქვია. მასში კონცენტრირებულია ყველა ის საზიზღარი აზრი, თუკი დედამიწაზე ოდესმე მოხდა ან ვინმემ გაიფიქრა. ასეთ აზრებს კი ვაცნობიერებთ შედარებით უფრო ემოციური ხალხი, რამეთუ ემოცია — აზროვნების ძლიერი უნარია! რაც მეტი დრო გავა, ამგვარი აზრები მოიმატებს და ეს გაგრძელდება მანამდე, ვიდრე გოგირდწყალბადის ეს მასა არ ამოიწვება. ამ სიტუაციიდან თავის დაღწევის მიზნით, ყოველ დღე, გნებავთ ორჯერ, სამჯერ, გადაშალე ძველქართული ლოცვები და, თუნდაც ხუთ-ხუთი წუთი, იკითხე! ოჯახში სანთლები აანთე, ხშირად პირჯვარი გარდაისახე... და როცა გაგახსენდეს, სამჯერ წარმოთქვი წყნარი ხმით: **„მე ვარ მშვიდი, უარყოფითი აზრები მტოვებენ“; „მე ვარ მშვიდი, უარყოფითი ფიქრები მტოვებენ“; „მე ვარ მშვიდი, სატანური აზრები მტოვებენ“!** ან, მოკლედ თქვი ხშირად: **„მე ვარ მშვიდი“**. ფრიად დადებითად მოქმედებს ფსიქიკაზე სიტყვები: **„განვედ, სატანა“!** თქვი-ხოლმე — **„განვედ“,** თუნდაც ფიქრში. იცოდე, თუ ექიმებთან მიხვალ, ისინი მხოლოდ დამაწყნარებელ აბებს დაგინიშნავენ, მაგრამ არ მიიღო. იცოდე, ამგვარი ფიქრები გაგიორმაგდება! აი, რისი თქმაც შემიძლია მოკლედ.

და მაინც, ვინ ხარ და რატომ დაფარე შენი ვინაობა?..

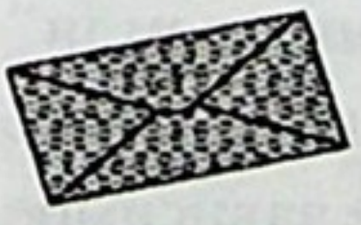

კითხვა:

— თქვენს წიგნში „ცისკარზე“ მოგვითხრობთ, თითქოს დადგება დრო და ცის კარიბჭე უნდა გაიხსნას. თუ შეიძლება, პატივცემულო გივი, დამატებით გვითხრათ, რას ნიშნავს და როგორ გავიგოთ ცის კარების გახსნა?

პასუხი:

33. „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა“, III ტომი.

Ответ:

Поскольку в этом слове фигурирует “ца”, “цис” *(небо)*, почему-то все поднимают взгляд вверх и ищут “врата” там. Между тем, это не совсем так, друзья. Грузия расположена над величайшей пустотой, и вы не раз об этом слышали. У этого подземелья и прикрытого сушей пространства имеется собственное небо. Спуск же в него доныне был закрыт. Именно обнаружение и раскрытие этого спуска и называется “Цис-кари” *(“кари” – врата, т.е. “врата неба”)*. В ближайшем будущем мы ждем физического раскрытия этого ведущего в подземелье входа, после чего многие из нас надолго спустятся в него.

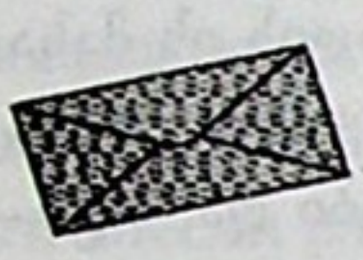

Вопрос:

Одна из читательниц в связи с этой книгой приходит в недоумение.

– Батоно Гиви, в своей книге “Величайшее открытие мира” вы ведете беседу о связывающем землю и небо феномене, который по-шумерски называется “дур-ан-qи”.[1] *Мы достали другую связанную с этими вопросами литературу и столкнулись со случаем, когда это слово написано как “дур-ан-ки”. Каких различий нужно искать в этих написаниях?*

Ответ:

– Согласный “q”[2] по-шумерски означает “глубину земли” – “qала”[3] *(череп)*, а согласным “к” в древности коротко называлось Древо жизни. Гласный звук “и” указывает на нечто, не зависимое от нас, существующее отдельно. Таким образом, применительно к слову “дур-ан-q и ”[4] речь идет о союзе земли и неба, преданном нами забвению, но существующем. Слово же “дур-ан-к и ” направляет наше внимание на небо и Древо жизни. Вот какова разница

---

1. 2. 3. 4. Тут имеется латинская буква “q”. – *Автор*.

— ვინაიდან ამ სიტყვაში „ცა“ ფიგურირებს, რატომღაც ყველამ ზევით აიხედა და იქ ეძებთ „კარს“. მთლად ასეც არ არის, მეგობრებო. საქართველო უდიდეს სიცარიელეზე ზის და ეს არაერთხელ მოგვისმენია. ამ მიწისქვეშეთს და ხმელეთით დაფარულ სივრცეს თვისი ცა გააჩნია. მასში ჩასასვლელი კი დღემდე დაკეტილი იყო. სწორედ ამ კარის მიგნებასა და გახსნას ჰქვია „ცის-კარი“. უახლოეს მომავალში ველოდებით მიწაში არსებული ამ სივრცის კარიბჭის ფიზიკურად გამოღებას, რის შემდეგაც ბევრი ჩვენგანი ქვემოთ დაეშვება დიდი ხნით.

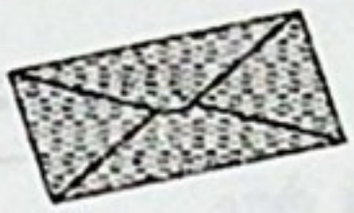

კითხვა:

ერთ-ერთი ქალბატონი გაურკვეველ მდგომარეობაშია ამ წიგნთან დაკავშირებით...

— ბატონო გივი, წიგნში „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“ საუბრობთ ცისა და მიწის შემაკავშირებელ ფენომენზე, რომელსაც შუმერულად „დურ-ან-ქი“ ჰქვია. ჩვენ მოვიძიეთ ამ საკითხებთან დაკავშირებული სხვა ლიტერატურაც და წავაწყდით შემთხვევებს, როდესაც ეს სიტყვა დაწერილია ასე — „დურ-ან-კი“! რა განსხვავებები უნდა ვეძებოთ მათ შორის?

პასუხი:

— თანხმოვანი „ქ“ შუმერულად ნიშნავს — „მიწის სიღრმეს“, „ქ“-ალას, ხოლო თანხმოვანი „კ“ — დიდ „ხეს“ ერქვა უწინ. „ი“ ხმოვანი მიგვითითებს ჩვენგან დამოუკიდებელზე, ცალკე მყოფზე. მაშასადამე, სიტყვაში „დურ-ან-**ქი**“ საუბარია ცისა და მიწის კავშირზე, რომელიც ჩვენგან მივიწყებულია, მაგრამ არსებობს. ხოლო სიტყვა „დურ-ან-**კი**“ მიგვანიშნებს ცაზე და „სიცოცხლის ხე“-ზე. აი, ეს განსხვავებებია მათ შორის. რუსულ ენაზე გამოცემულ შუმერულ ლიტერატურაში ეს ტერმინი ყველგან „კ“-ასოთია მითითებული, რადგან მათ „ქ“ სიხშირე საერთოდ არა აქვთ ლოგოსში მიცემული.

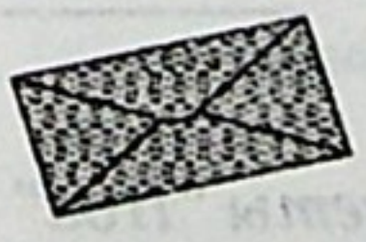

კითხვა:

— ბატონო გივი, „ზვიადისტი“ ბრძანდებით თქვენ თუ ე.წ. „შევარდნაძისტი“?

между этими огласовками. В изданной на русском языке шумерской литературе этот термин везде проходит под буквой "к", поскольку частота "q" у них не зафиксирована в логосе.

Вопрос:

– Батоно Гиви, вы являетесь "звиадистом" или так называемым "шеварднадзистом"?

Ответ:

– Ни тем, ни другим! Я просто "Гиви"-ст, – реалист!

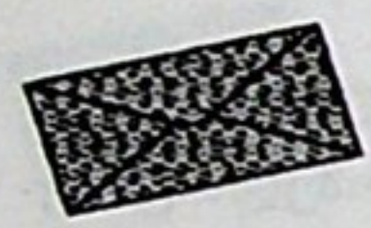

Вопрос:

– Я житель "Кодори", сынок мой и батоно Гиви, да вот не разберусь, как толковать это название. Может, поможете усечь, что оно значит и что говорит – "Кодори"?

Ответ:

– Говорит то, что где-то у нас в Грузии таится код, вернее даже два кода! А вам, брат, спасибо, что напомнили замечательную информацию. Мы давно ищем вторую половину Нунисского табу и интересуемся – действует ли в Грузии второе крыло великого Столпа, которое, по всем расчетам, должно существовать. Такое название вашего поселения подтвердило, что действительно – "Код(и)-**ори**" кодов – два (*"ори" по грузински "два"*).

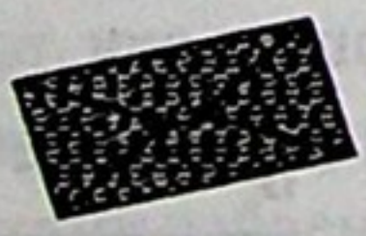

Вопрос:

– Батоно Гиви, в одном из номеров вашей газеты "Ной" вы как бы запретили нам: страдающим бессонницей нельзя пить по вечерам чай, кофе и др. Особенно это относилось к

არქივნული ასლი

პასუხი:

— არც ერთი და არც მეორე! მე ვარ „გივი“-სტი, — რეალისტი!

კითხვა:

(ამ ბარათის ავტორის თხრობის სტილი დაცულია)...

— მე კოდორელი კაცი ვარ, ჩემო შვილო და ბატონო გივი, ჰოდა ვერ გაგვიგია რას ნიშნავს აეგეთი სიტყვა. აბა ერთი, იქნება დაგვეხმარო და გვითხრა, რაო, რას ამბობს „კოდორი“...

პასუხი:

— რაო და, ჩვენს საქართველოში, სადღაც რომ კოდია მიმალული, ის კოდი — ორიაო! ისე, დიდი მადლობა, ძია-კაცო, მშვენიერი ინფორმაცია გამახსენეთ, კარგა ხანია ნუნისის ტაბუს მეორე ნახევარს ვეძებთ და გვაინტერესებდა — მოქმედებს კი საქართველოში დიდი სვეტის მეორე ფრთა, რომელიც, ყველა გათვლით უნდა არსებობდეს. თქვენი დასახლების ამგვარმა სახელმა კი დამაიმედა, რომ თურმე კოდ(ი)-ორია!

კითხვა:

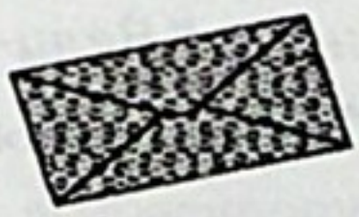

— ბატონო გია, გაზეთ „ნოე“-ს ერთ-ერთ ნომერში თქვენ აგვიკრძალეთ: ვისაც ცუდი ძილი აქვს, სალამოობით არ დავლიოთ ჩაი, ყავა, და სხვა. ეს ეხებოდათ განსაკუთრებით ბავშვებს. პირადად მე არ ვარ გათხოვილი და, რასაკვირველია, არც ბავშვები მყავს. მაგრამ გავითვალისწინე თქვენი ეს რჩევა და სალამოობით ვერიდები ჩაის, ყავას... თითქმის უკეთესობაა, მაგრამ მაინც არის ისეთი ღამეები, როდესაც ვერ ვიძინებ. როგორ მოვიქცე?

პასუხი:

— თქვენ არასწორად მიმიხვდით: მე თქვენთვის არაფერი ამიკრძა-

детям. Лично Я еще не замужем, и естественно, у меня нет детей. Но Я учла ваш совет и по вечерам воздерживаюсь от чая и кофе... Наблюдается улучшение, но все же, случается, ночью уснуть не могу. Как мне поступить?

Ответ:

– Вы меня неправильно поняли. Я ничего вам не запрещал, на это у меня нет морального права. Я лишь посоветовал и напомнил, что мы, грузины, живем в наиболее активной зоне на Земле и потому дополнительно принимать активные жидкости, к тому же перед сном, просто нежелательно. Рекомендовал также учесть, что детям, у которых расстроен ночной сон, не следует давать снотворные таблетки, а лучше удерживать по вечерам от активных жидкостей. Если к этому прибегнут и взрослые, прекрасно! Могу еще к тому же посоветовать кипятить воду по утрам и пить ее *(один или два чайных стакана)* вечером, перед сном. Если и это не поможет, – ограничиться одним стаканом двух-трехдневного кипячения. В случае неуспеха иного пути нет – нужно выйти замуж!

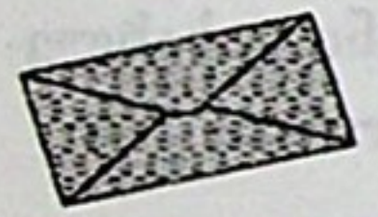

Вопрос:

– Батоно Гиви, Я прочел оба тома вашей книги "Величайшее открытие мира" и заметил, что "666" страницы там не отмечены цифрой. Это что, пропуск?

Ответ:

– Не все знают, что цифра "666" по Библии отрицательна. Она носитель кода абсолютного "нет", сатанинское кабалистическое число *(это отмечено в "Откровении" Иоанна; 13-18)*, "144" же наоборот, знак абсолютного "да" и представляет собой центральный кабалистический ключ священного писания. В некоторых странах Запада тот, кто ставит цифру "666" на личной машине, доме или каком-либо нумерованном предмете, считается привилегированным. Там, где возникает цифра "666", считайте, что имеете дело с источником отрицательного мышления. Остерегайтесь ее! Заме-

ლავს, არ მაქვს ამისი მორალური უფლება. მე მხოლოდ შეგახსენეთ და გირჩიეთ, რომ ქართველები ისედაც აქტიურ ზონაში ვცხოვრობთ დედამიწაზე და დამატებით აქტიური სითხეების მიღება, თანაც ძილის წინ, არასასურველია. ამის გამო, მე მხოლოდ გთხოვდით გაითვალისწინოთ, რომ იმ ბავშვებს, რომლებსაც ცუდი ძილი აქვთ, ძილის გამომწვევი აბები კი არ მისცეთ, არამედ ნუ დაალევინებთ საღამოობით აქტიურ სითხეს. და თუ უფროსებმაც გაითვალისწინეთ ჩემი ეს შენიშვნა, დიდი მადლობა! დამატებით კი შემიძლია გირჩიოთ, რომ დილაობით ადგულოთ წყალი და იგი (ერთი ან ორი ჩაის ჭიქა) საღამოობით, ძილის წინ დალიოთ. თუ ამანაც არ გიშველათ, სასურველია იშოვოთ ორი-სამი დღის გამოხდილი წყალი და ძილის წინ ერთი-ორი ჭიქა დალიოთ. თუ ამანაც არ გიშველათ, სხვა გზა არ არის, უნდა გათხოვდეთ!

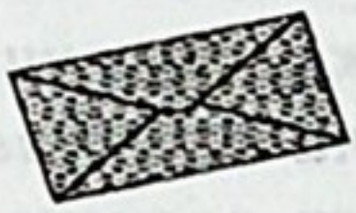

კითხვა:

— ბატონო გივი, მე თქვენი წიგნი „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა“ წავიკითხე ორივე ტომი და შევამჩნიე, რომ იქ, სადაც 666-ე გვერდია, ეს ციფრი არ წერია. გამოგრჩათ?

პასუხი:

— ზოგმა არ იცის, რომ ციფრი „666“ ბიბლიის სწავლებით არის უარყოფითი, ანუ აბსოლუტური „არა“-ს კოდი, სატანის კაბალისტიკური ციფრი... (ამის შესახებ იუწყება იოანე „გამოცხადება“ში; 13-18), ხოლო „144“ — პირიქით, იგი „ჰო“-ს აბსოლუტური ციფრია და ბიბლიის ცენტრალურ კაბალისტიკურ გასაღებს წარმოადგენს. დასავლეთის ზოგიერთ სახელმწიფოში, ვინც პირად ავტომანქანას (თუ ბინას ან ნივთებს) ციფრს — „666“-ს წააწერს, პრივილეგირებულია. არადა, სადაც ეს ციფრი წერია, ჩათვალეთ, რომ საქმე გაქვთ უარყოფითი აზროვნების საწყისთან. ერიდეთ!

როდესაც წიგნის წერისას შევნიშნე, რომ გვერდთა რაოდენობამ 666-ს მიაღწია და გადააჭარბა, წიგნის კანონის თანახმად, ერთ-ერთი გვერდი უნდა ყოფილიყო — 666. მაგრამ მე უარი ვთქვი ამ ციფრზე და მის ნაცვლად დავწერე — „665ა“, რითაც სრულიად მასონთა საზოგადოებას განვუცხადე: „მე არ ვარ თქვენი“!

тив при написании книги, что количество страниц достигло "666" и зашло далее, Я отказался от этой цифры и вместо нее поставил – "665[a]", чем продемонстрировал масонскому обществу – "Я не с вами"!

Вопрос:

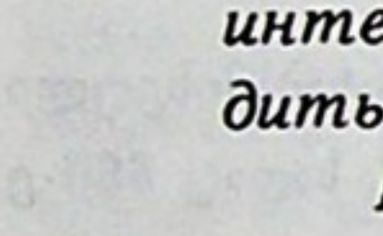

(Точнее — вопросы)...

– Батоно Гиви, меня, как говорится, убивает жажда новой информации. Ни на минуту не сомневаюсь, что все ваши утверждения нисходят к вам свыше, – от Господа. Убеждена и в том, что вы знаете больше, нежели говорите (видимо, так нужно). Но все же прошу вас больше удовлетворять нашу любознательность и ответить мне: мы читаем ваши книги, газеты... Говоря вашими же словами, вроде бы все понятно, и в то же время не ясно ничего. Мне интересно, с какой последовательностью будут происходить события в мире и как все это будет выглядеть.

Конкретизирую...

Как видно, вначале должен прийти пророк... Пришел он уже или нет – тот, кто призван дать прорицание о том – что будет при конце света? Потом, видимо, снизойдет из космоса на грузинскую землю величайшее сияние, что ознаменует "второе пришествие" сверхсияния Господа. Если можно, обрисуйте конкретно, как будут развиваться события дальше и как понять активизацию антихриста. Произойдет ли в связи с этим провал одного из регионов Грузии; что означают ваши слова: "Горе тем, кто не провалится"; об этом ли времени написано: "Тогда находящиеся в Иудее да бегут в горы" (от Матфея; 24-16); как следует поступать нам, людям, которые во все это верят; что означает – "вокруг кита не останется камня на камне"; как устоит человек физически, если вообще мы спасемся, поскольку и вы утверждаете, что все мы преобразимся; что означает "при конце света Иверия просияет"! О духовном или физическом спасении идет здесь речь? Как будет протекать воскресение умерших и кто будет участвовать в этом процессе? и т.д.

კითხვა:

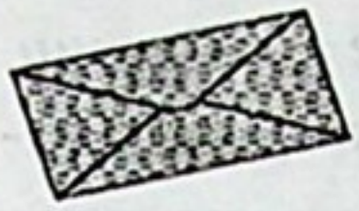

(უფრო სწორად – კითხვები)...

— ბატონო გივი, რომ იტყვიან წყურვილი მკლავს ახალი ინფორმაციის მიღებისა. მე ეჭვიც არ მეპარება, რომ რასაც თქვენ ამბობთ, ეს ყველაფერი ღმერთით გეძლევათ. იმაშიც დარწმუნებული ვარ, უფრო მეტი იცით და არ ამბობთ (ალბათ ასეა საჭირო). მაგრამ მე მაინც გთხოვთ, ცოტათი მაინც დააკმაყოფილოთ ჩემი ცნობისმოყვარეობა და მიპასუხოთ: ჩვენ ვკითხულობთ თქვენს წიგნს, გაზეთებს... თქვენივე სიტყვებით რომ ვთქვათ, თითქოს ყველაფერი გავიგეთ, და თან ვერაფერი გავიგეთ. მაინტერესებს, რა თანმიმდევრობით მოხდება სამყაროში მოვლენები და როგორი სახე ექნება ყოველივე ამას. დავაკონკრეტებ...

როგორც ჩანს, ჯერ უნდა მოვიდეს წინასწარმეტყველი... არის თუ არა იგი მოსული, რომელიც იწინასწარმეტყველებს ბოლო ჟამში მოსახდენ მოვლენებს. შემდეგ მოხდება, ალბათ, კოსმოსიდან უდიდესი ნათელის საქართველოს მიწაზე დაცემა, რაც ნიშნავს უფლის მოსვლას. თუ შეიძლება კონკრეტულად გვითხრათ, რა შეიძლება მოხდეს ამის შემდეგ და როგორ გავიგოთ ანტიქრისტეს ამოქმედება. ამასთან დაკავშირებით, მოხდება თუ არა საქართველოს ერთი რეგიონის მიწის ვარდნა; რას ნიშნავს თქვენი სიტყვები — „ვაი იმას, ვინც არ ჩავარდება“; ამ დროზეა თუ არა დაწერილი — „მაშინ ვინც იუდეაშია, მთებს მიაშურონ“ (იხ., მათე; 24-16); რა უნდა მოვიმოქმედოთ ჩვენ, ადამიანებმა, ვისაც ეს ყველაფერი გვჯერა; რას ნიშნავს — „ქვა ქვაზე არ დარჩება მთა-ვეშაპის ირგვლივ“; როგორ მოხდება ადამიანების ფიზიკური გადარჩენა, თუკი საერთოდ გადავრჩებით, რადგან თქვენ ამბობთ, რომ ჩვენ ყველა გარდავიცვლებით; რას ნიშნავს — „ბოლო ჟამს იბერია გაბრწყინდეს“! სულიერ გადარჩენაზეა აქ საუბარი თუ ფიზიკურზე? როგორი იქნება მიცვალებულთა აღდგომა და ვის ექნება წილი ამ აღდგომაში, და ა.შ.

და კიდევ...

გიორგი იონთა იბერიონი ამბობს, რომ უნდა მოხდეს უფლის დაბადებით (სხეულში) მოსვლა, თანაც — საქართველოში! ე.ი, შეესაბამება კი ეს „ახალ ალთქმაში“ უფლის „მეორედ მოსვლის“ ფორმულირებას?..

(ვთხოვ უფალს მომიტევოს, თუკი რამ არასწორად წარმოვთქვი).

И еще, Георгий Ионта Ибериони говорит, что должно произойти явление Господа во плоти, к тому же – в Грузии. Т.е. соответствует ли это формулированию "второго пришествия" Господа в Новом завете?.. (Прошу у Господа прощения, если Я что-нибудь неправильно высказала).

Ответ:

– Я немного запутался...

Мне предстоит еще написать и выпустить 4-й и 5-й тома этой книги, в которых Я намереваюсь подробно побеседовать по этим вопросам. Если ответить на все перечисленные вами вопросы сразу и сейчас, получится, что Я уже написал и выпустил все пять томов "Величайшего открытия мира", что не соответствует действительности. Невозможно сразу и исчерпывающе ответить на все эти вопросы... Нужно подождать, и все эти темы понемногу улягутся. Не торопитесь, ибо опоздаете! Что касается соображений Георгия Мазиашвили, то по ним обратитесь к нему самому. Сегодня Я скажу лишь то, что, если кто-нибудь в мире ныне ждет явления Иисуса Христа и глубоко убежден в том, что Спаситель вновь явится во плоти, тот впадает в иллюзию и, можно сказать, горько ошибается. Нам предстоит "второе пришествие" сияния Господа, а не второе пришествие Иисуса Христа.

Вопрос:

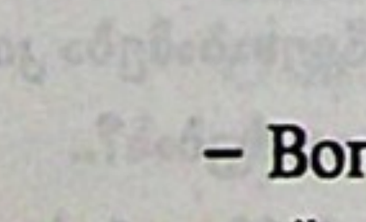

– Батоно Гиви, прошу разъяснить – что означает понятие "святой" и, исходя из него – "святой отец", "святая обитель" и т.д. Одно мне ясно, что все это связано с духовно возвышенным состоянием, но, исходя из эзотерических соображений, мне бы хотелось узнать точнее – что определяет "святость", это некий предмет или личность?

Выражаю заранее благодарность за ответ!

Ответ:

– Вопрос, мне думается, чрезвычайно обдуманный и своевременный, поскольку многие и поныне не знают – почему нечто

პასუხი:

— ცოტა დავიბენი...

იცით რა, გადაწყვეტილი მაქვს დავწერო და გამოვცე ამ წიგნის მე-4 და მე-5 ტომიც, სადაც ამ საკითხებზე მექნება ვრცელი საუბარი. თუ აქ ჩამოთვლილ შეკითხვებს ახლა, ამ მომენტში ვუპასუხებ, გამოდის, რომ მე უკვე დამიწერია და გამომიცია „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენის“ ხუთივე ტომი, რაც არარეალურია. ეს ხომ წარმოუდგენლია, ასე ერთბაშად და ამომწურავად გიპასუხოთ ყველა ამ საკითხზე... უნდა დავიცადოთ და გზადაგზა დალაგდება ეს თემები. ნუ ჩქარობთ, რამეთუ დააგვიანებთ! რაც შეეხება გიორგი მაზიაშვილის მოსაზრებებს, ამის შესახებ ჰკითხეთ თვითონ მას. დღეს ვიტყვი მხოლოდ ერთს, რომ თუ ვინმე ახლა, წუთისოფელში ელოდება იესო ქრისტეს მოსვლას და ღრმად არის ამაში დარწმუნებული, იგი ილუზიაში იმყოფება და უნდა ჩაითვალოს, რომ მწარედ ცდება. წინ გვიდევს უფლის „მეორედ მოსვლა“, და არა იესო ქრისტეს „მეორედ მოსვლა“.

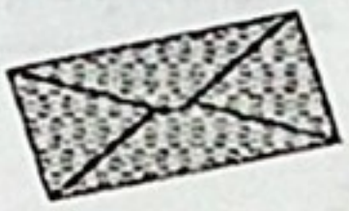

კითხვა:

— ბატონო გივი, გთხოვთ განმიმარტოთ: რას ნიშნავს ცნება „წმინდა“ და აქედან გამომდინარე — „წმინდა მამა“, „წმინდა სამყარო“ და ასე შემდეგ. ერთი ჩემთვის გასაგებია, რომ ეს ყველაფერი დაკავშირებულია სულიერად ამაღლებულ მდგომარეობასთან. მაგრამ ეზოთერული მოსაზრებებიდან გამომდინარე, უფრო ზუსტად მაინტერესებდა გამეგო — რა განაპირობებს „წმინდას“, ეს იქნება რაიმენაირი საგანი თუ პიროვნება.

პასუხისათვის წინდაწინ გიხდით მადლობას!

პასუხი:

— ჩემი აზრით, საკმაოდ ჭკვიანური და დროული შეკითხვაა, რადგან ბევრმა არ იცის დღემდე, რატომ არის რაღაც ან ვიღაც სხვაზე მეტად ამაღლებული. მე ვეთანხმები ამ წერილის ავტორს, რომ თითქოს დარწმუნებულები ვართ – სწორად გვესმის ამ სიტყვის არსი. დასაშვებია... მაგრამ შევეცდები მათთვის მაინც განვმარტო ეს საკითხი, ვინც

или некто оказываются возвышеннее других. Я согласен с автором этого письма в том, что мы как бы уверены в правильном понимании сущности этого слова. Возможно... Но попытаюсь разъяснить этот вопрос хотя бы тем, кто не достаточно глубоко уяснил слово "святой" и, исходя из него, белое ярчайшее сияние Господа. Слово "святой" подразумевает белый, светлый, осиянный, блестящий, сияющий... Но не как бы белый, как бы осиянный, как бы сияющий и тому подобное, а по-настоящему, в действительности ярко освещенный, светлый предмет или личность, вокруг которого в самом деле наличествует сверхпламя. Но сияние это не воспринимается глазом в силу незначительности концентрации. На первый взгляд, мы, казалось бы знали, о каком сиянии идет здесь речь... но когда вы познакомитесь с последней главой предлагаемого тома – "Секрет молнии", выяснится, что, оказывается, не знали, какое "святое" сияние имеется в виду в духовной литературе.

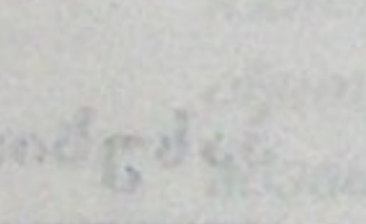

Вопрос:

– Батоно Гиви, уже совершенно ясно, что Древо жизни по своей сути – метафизическое. Но что означает само это слово – "метафизический"?

Ответ:

– Объясню...

* * *

ღრმად ვერ შეიმეცნა სიტყვა „წმიდა“ და აქედან გამომდინარე, თეთრი — ღვთიური სიკაშკაშე. მოდით, ჯერ თვით სიტყვა გავასწოროთ: უნდა ვთქვათ — „წმიდა“, და არა „წმინდა“. ეს სიტყვა ასეა შემონახული თითქმის ყველა ძველქართულ ხელნაწერში. მაგრამ სწორია ასეც: „წმინდა პერანგი“, „წმინდა კოვზი“, „წმინდა ფეხსაცმელი“ და ა.შ. სიტყვა „წმიდა“ გულისხმობს თეთრს, განათებულს, ელვარეს, გაბრწყინებულს... მაგრამ არა ზოგადად, ისე როგორც, თითქოს თეთრი, თითქოს განათებული, ვითომ გაბრწყინებული, ან ამდაგვარი, არამედ აქ ნაგულისხმევია სინამდვილეში განათებული და ელვარე საგანი ან პიროვნება, რომელთა ირგვლივაც ნამდვილად არსებობს ზეალი. მაგრამ ასეთი ელვარება თვალით არ აღიქმება მისი სიმცირის გამო. ერთი შეხედვით, თითქოს ვიცოდით, რომელ ნათებაზეა აქ საუბარი... მაგრამ, როდესაც წინამდებარე ტომის ბოლო თავს გაეცნობით, მხედველობაში მაქვს „ელვის საიდუმლოება“, აღმოჩნდება, რომ თურმე არ გვცოდნია, რომელი წმიდა ნათელია სასულიერო წიგნებში ნავარაუდევი.

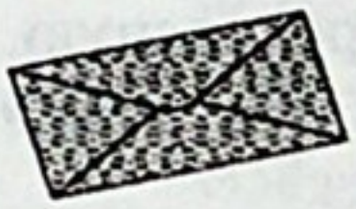

კითხვა:

— ბატონო გივი, ეს უკვე გასაგებია, რომ „სიცოცხლის ხე“ არსით მეტაფიზიკურია. მაგრამ რას ნიშნავს ეს სიტყვა — „მეტაფიზიკური“?

პასუხი:

— აგიხსნით...

* * *

ქართული
ბიბლიოთეკა

КРЕСТ И СУТЬ

Давайте вспомним, коснемся и разовьем одну прекрасную, но очень сложную тему... *(Кто внимательно не ознакомится с ней, многое потеряет).*

Несколько дней тому назад, принявшись за чтение настоящего, третьего тома этой книги, Я остановил внимание на вопросе об эгрегоре, при суждениях по которому для иллюстрации была применена линейка... *(Напоминаю, см. стр. 52).* В частности, говорилось, что там, где мы коснемся пальцами какой-либо точки по длине линейки, там и окажется граница между левой и правой, или верхней и нижней сторонами линейки. Тем самым мы воспроизводим в памяти древнеиберийское знание о том, как сформировать и столкнуть на одной линейке два различных полюса с целью получения энергии при их взаимосоприкосновении. Острый разум мгновенно припомнит, что мы имеем дело с феноменом "разделяй и властвуй"... Естественно! Я в данном случае напоминаю вам об этом не для того, чтобы вызвать разлад, в связи с чем родится мощная энергия – споры и конфликты, а чтоб направить мысль на тайну возникновения энергии при делении какого-либо предмета и его длины, которую в древности наши предки применяли в быту, в частности с целью самолечения. Итак, если мы коснемся линейки пальцем или каким-либо предметом, в месте касания тотчас же возникает разделительная точка. Назовем ее "0" *(нулевым)* отрез-

ელექტრონული ბიბლიოთეკა

ჯვარი და არსი

მოდით, ერთი მშვენიერი, მაგრამ რთული თემაც გავიხსენოთ ახლა და განვავრცოთ... (ვინც ყურადღებით არ გაეცნობა ამ საკითხს, ბევრს დაკარგავს).

რამდენიმე დღით უკან, როდესაც თქვენ ამ წიგნის მე-3 ტომის კითხვა დაიწყეთ, ვისაუბრე ეგრეგორის საკითხზე და საილუსტრაციოდ გამოვიყენე სახაზავი... (ალბათ შეგეხსენდა. იხ. გვ. 53). კერძოდ, იქ ნათქვამი იყო, რომ სადაც სახაზავის სიგრძეს შევეხებით თითებით, იქ იქნება ამავე სახაზავის მარცხენა და მარჯვენა ნახევრებად, ან ზემო და ქვემო ნაწილებად გამყოფი მონაკვეთი. ჩვენ ამით გავიხსენეთ ძველიბერიული ცოდნა იმისა, თუ როგორ შევქმნათ და შევაჯახოთ ერთ სახაზავში ორი სხვადასხვა პოლუსი, მათი ურთიერთშეხებით ენერგიის წარმოშობის მიზნით. გონიერ გონებას მომენტალურად გაახსენდება, რომ ვგონებ საქმე გვაქვს „გაყავი და იბატონეს“ ფენომენთან... რასაკვირველია! მაგრამ ამ შემთხვევაში მე ამას შეგახსენებთ არა ერთიმეორეს გასაყოფად, რის გამოც დიდი ენერგია — ჩხუბი და კამათი წარმოიშობა, არამედ შეგახსენებთ რამენაირი საგნისა და მისი სიგრძის გაყოფის შემთხვევაში წარმოშობილი ენერგიების საიდუმლოს, რასაც უწინ ჩვენი წინაპრებიც იყენებდნენ ცხოვრებაში, თუნდაც თვითგანკურნების მიზნით. მაშასადამე, თუ სახაზავს სადმე შევეხებით თითით, ან რამენაირი საგნით, შეხების ადგილზე მყისვე იბადება მისი გამყოფი წერტილი. დავარქვათ მას „0“ (ნული) მონაკვეთი, ხოლო ამ შეხების ადგილზე წარმოიშობა თბილი ენერგია, რაც სიცოცხლისა და მოძრაობის პირველწყაროა.

ком и отметим, что в месте касания возникает тепло, первоисточник движения и жизни.

С первого взгляда многие поспешат сделать вывод – есть ли надобность говорить о подобных мелочах, когда нам предстоит рассмотрение величайшей темы табу Лазаря с вытекающими из нее многочисленными вопросами. Может быть, стоило бы и подробнее остановиться на подземной пустоте... Да, вы правы, но, уверяю вас, что и эта тема – суть креста – с сопутствующей ей тайной не уступит по глубине никаким эзотерическим вопросам, на которых мы уже останавливались ранее.

По поводу возникновения эгрегора Я начал высказывать суждения недавно, вы столкнулись с ним при чтении каких-то два-три дня тому назад. Я намеренно поставил его перед вами в самом начале этой книги. Потом перешел на другие глобальные проблемы, в связи с чем мы как бы забыли и о линейке, и о ее эгрегорном центре... Но нет, подсознание продолжает задумываться об этом вопросе и старается внушить сознанию во времени мысль о неизбежности существования эгрегорного разума. Мне этот вопрос представляется важнейшим для развития эзотерического мышления. Итак, мы обращаемся к табу, запрету на крест и его строение, что может служить средством излечения. По моему глубокому убеждению, его правильное понимание и толкование – один из главнейших путей эзотерического познания мира, или прикосновение к первейшей из тайн раскрытия пространства.

Я провел вертикальную линию *(вот она, перед вами, чуть выше)*... Вглядитесь в нее внимательно. Хоть мне вас и не слышно, скажите мне: где будет ее центр? Видимо, в центре... Нет! Эзотерическое мышление не любит шаблонных ответов, из-за чего большинство людей недолюбливает эзотерический мир. Так вот, центр этой линии в первую очередь будет там, куда мы взглянем своим "первым" зрением, так как оказывается, линию может разделить на две части и глаз. Чтоб это не стало спорным, предпочтительнее было бы этот центр как-нибудь обозначить, хотя бы отчеркнув эту линию небольшой горизонтальной черточкой *(прошу взглянуть на второй рисунок, тут же)*. Эту вторую линию Я сознательно отчеркнул немного выше середины, чтобы ярче проявить мысль о том, что главное здесь то – куда отклонится линия, а не то, где был ее естественный

ერთი შეხედვით ბევრი დაასკვნის – რა საჭიროა ასეთ წვრილმანებზე საუბარი, როდესაც წინ გვიდევს ლაზარეს უდიდესი თემა მისი უამრავი საკითხებით. იქნებ საქართველოს მიწისქვეშეთზე უფრო მეტი რამ გვეთქვა... სწორი ხართ, მაგრამ გთხოვთ დამიჯეროთ, რომ ეს თემა – ჯვრის არსი – თავისი საიდუმლოებით არ ჩამოუვარდება არც ერთ სხვა ეზოთერულ საკითხებს, რომლებზეც დღემდე გვისაუბრია.

ეგრეგორის წარმოშობის თემაზე ორიოდე დღით უკან დავიწყეთ მსჯელობა. მე იგი შეგნებით შემოგთავაზეთ ამ წიგნის დასაწყისში. შემდეგ სხვა გლობალურ პრობლემებზე გადავედი, რის გამოც თითქოს სახაზავიც მიგვავიწყდა და მისი ეგრეგორული ცენტრიც... მაგრამ არა, თურმე ქვეცნობიერება განაგრძობს ასეთ საკითხებზე ფიქრს და ცდილობს ცნობიერებასაც მოაწოდოს დროში ეგრეგორული გონის არსებობის აუცილებლობა. ჩემი აზრით, იგი დიდებული საკითხია ეზოთერული აზროვნების განვითარებისათვის. ამგვარად, გადავდივარ ჯვარისა და მისი აღნაგობის ტაბუზე, რითაც, თქვენ წარმოიდგინეთ, შეგიძლიათ იმკურნალოთ. ჩემი ღრმა რწმენით, მისი სწორად გაგება ერთ-ერთი უმთავრესი გზაა ეზოთერული სამყაროს შეცნობაში., ანუ ვეზიაროთ სივრცის გახსნის პირველ საიდუმლოს.

მე ჩამოვხაზე ვერტიკალური ზოლი... (აგერ, აქეთ, მარცხნივ). შეხედეთ მას, კარგად დააკვირდით, მე ვერ გავიგებ მაგრამ მითხარით: სად იქნება მისი ცენტრი? ალბათ, ცენტრში... არა! ეზოთერულ აზროვნებას არ უყვარს შაბლონური პასუხები, რის გამოც უმრავლესობასაც არ უყვარს ეზოთერული სამყარო. მაშასადამე, პირველ რიგში ამ ზოლის ცენტრი იქნება იქ, სადაც მას ჩვენი „პირველი“ მხედველობით შევხედავთ, რადგან თურმე დაშვებია ეს ზოლი ორ ნაწილად გაყოს თვალმაც. მაგრამ სადავო რომ არ გახდეს, აჯობებდა მისი სადმე მონიშვნა, რის გამოც აუცილებელია ეს ხაზი გადავკვეთოთ თუნდაც პატარა ჰორიზონტალური ზოლითვე... (გთხოვთ მეორე ნახაზსაც დახედოთ, მარცხნივ, ქვემოთ). ეს მეორე ზოლი შეგნებით გადავკვეთე ცოტა ზემოთ, და არა შუაში, რადგან უკეთ შევახსენოთ აზროვნებას, რომ მთავარი ის არის – სად გადაიკვეთება ზოლი, და არა ის, სად იყო მისი ბუნებრივი ცენტრი. ე.ი, ამჯერად მისი ეგრეგორული ცენტრი მივიღეთ არა შუაში, არამედ მაღლა, ვერტიკალური ზოლის ზემო ნახევარში. რა ხდება ამ დროს მის ეგრეგორულ ცენტრში? იქ ერთმანეთს უპირისპირდებიან ჯოხის ზემოთა და ქვემოთა ნახევრები, თუმც ამ ნახევრების სიგრძე სხვადასხვაა. ბოლოს და ბოლოს, რას გვაძლევს ეს? – ენერგიას! მაგრამ იგი ხომ არ ჩანს... არაფერია, არც სატანა ჩანს, მაგრამ ფაქტია, გაგვანადგურა. დავუშვათ დავიჯერეთ, რომ ზოლის ეგრეგორულ მონაკვეთში ნამდვილად წარმოიშობა ენერგია. როგორ გამოვიყენოთ იგი? აი, ეს არის ჩემი მიზანი –

34. „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენა“, III ტომი.

центр. Т.е. на сей раз эгрегорный центр мы получили не в середине, а выше, в верхней части вертикальной линии. Что же происходит в это время в ее эгрегорном центре? Здесь противостоят друг другу верхняя и нижняя половины полосы, хотя длина этих половин разная. Что же, в конце концов, нам это дает? – Энергию! Но ее ведь не видно... Ничего, и сатаны не видно, но уж он-то разгромил нас. Допустим, мы приняли на веру, что в эгрегорном центре полосы и в самом деле родилась энергия. Как ее использовать? Моя цель как раз и заключается в том, чтобы напомнить вам тайну ее использования. Одно нам известно и понятно, что плюсовый и минусовый заряды в момент соприкосновения в самом деле рождают силу, но дальше будем знать и то, что некую энергию исторгнут и понятия верх-низ, справа-слева, поскольку и они друг для друга своего рода плюсовый и минусовый полюса.

Внимательный читатель придет к выводу о том, что мы нередко обращаемся в общество, которое делит надвое некто, кто стремится сильнее господствовать над нами. Фактически мы уже превратились в плюсовый и минусовый народ, из-за чего попали в сферу мощных энергий. Вы спросите – если это так в самом деле, почему наше бытие не становится лучше? Могу ответить: мы все пребываем в состоянии неподвижности лишь потому, что скованы недейственными законами. Т.е. поскольку, исходя из экономического законодательства наша жизнь на протяжении десятилетий формируется так, что препятствует нашему развитию в сем мире, получаемые энергии побуждают нас к раздумьям. Короче, Я говорил о том, что в эгрегорном центре любой линии рождается незначительная энергия, к использованию которой имеются средства. Разница в том, кто и на что употребит эту энергию.

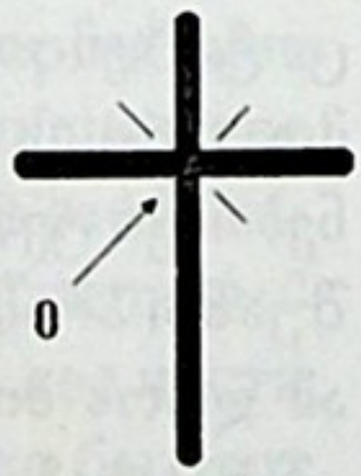

Присмотримся на сей раз и к горизонтальной линии *(чуть выше, справа)*, поскольку и она разделена небольшим вертикальным штрихом, из-за чего энергия с необходимостью возникнет и в ней. Здесь ставится вопрос: допустим, мы решили этим методом постоянно получать в горизонтальной и вертикальной линиях энергию. Что для этого нужно сделать? Нужно, оказывается, объединить эти два крайне противоположных направления, в связи с чем они сами пересекут друг друга. **Вот это и есть крест!** Итак, крест состоит из двух линий с взаимопротивоположными направлениями *(см. вторую иллюстрацию, тут же)*, которые, желают

მისი გამოყენების საიდუმლო შეგახსენოთ. ვიცით და გასაგებია, რომ პლუს-მინუს მუხტები ნამდვილად წარმოშობენ ძალას მათი შეხების მომენტში, მაგრამ ამის შემდეგ გვეცოდინება ისიც, რომ დასაშვებია როგორიღაც ენერგია წარმოშვან ზევით-ქვევითა, ან მარჯვენა-მარცხენის ცნებებმაც, რადგან ესენიც ერთგვარი პლუს-მინუს პოლუსებია ერთიმეორისათვის.

დაკვირვებული მკითხველი დაასკვნის, რომ ჩვენ ხშირად წარმოვადგენთ ისეთ საზოგადოებას, როდესაც ვიღაც შუაზე გვყოფს ჩვენზე უკეთ გაბატონების მიზნით. ფაქტიურად, ჩვენ უკვე ვართ პლუს-მინუს ხალხად გადაქცეული, რის გამოც უდიდესი ენერგიების გარემოცვაში მოვხვდით. იკითხავთ — თუ ეს მართლაც ასეა, რატომ არ ვითარდება ჩვენი ყოფიერება უკეთ? გეტყვით: ჩვენ მხოლოდ იმიტომ ვიმყოფებით უძრავ მდგომარეობაში, რომ არასწორი კანონებით ვართ გაგუდული. ანუ, ვინაიდან საქართველოს ეკონომიკური კანონმდებლობიდან გამომდინარე ისეა ჩვენი ყოფიერება ათეული წლების მანძილზე ჩამოყალიბებული, რომ ვერ ვვითარდებით ამასოფლის მხრივ, ეს ენერგიები ფიქრის მიზეზად გარდაიქმნა. მაგრამ სამყაროს აქვს დაუწერელი კანონებიც, როდესაც მას არაფერი ეშლება და იდეოლოგიით გახლეჩილ საქართველოში წარმოშობილ კოლოსალურ ენერგიებს ბუნება უზენაესის სასარგებლოდ იყენებს... (გამგებმა გაიგოს)!

მოკლედ, კარგ რაღაცას ვამბობდი, რომ ნებისმიერი ხაზის ეგრეგორულ ცენტრში წარმოიშობა მცირედი ენერგია, რომლის გამოყენების საშუალებაც არსებობს. გააჩნია, ვინ რაში გახარჯავს ამ ენერგიებს.

ამჯერად ჰორიზონტალურ ზოლსაც უნდა დააკვირდეთ... (აქვე, მარცხნივ), რადგან, ისიც გაყოფილია ვერტიკალური პატარა შტრიხით, რის გამოც მასშიც აუცილებლად წარმოიშობა ენერგია. აქ ისმის კითხვა: დავუშვათ გადავწყვიტეთ, რომ ვერტიკალურსა და ჰორიზონტალურ ხაზებში მუდმივად წარმოვშვათ ამ მეთოდით ენერგიები, რა არის საჭირო? თურმე ამისათვის საჭიროა შევაერთოდ ეს ორი უკიდურესად საპირისპირო მიმართულება, რის გამოც ისინი თვითონვე გადაკვეთენ ერთიმეორეს. **აი, ეს არის ჯვარი!** მაშასადამე, ჯვარი შედგება ორი ურთიერთსაწინააღმდეგო მიმართულების მქონე ზოლებისაგან, რომლებიც, სურთ ეს ამ ზოლებს თუ არა, თვითნებურად კვეთენ ერთიმეორეს და იძულებულები არიან მათი გადაკვეთის 0 წერტილში დაბადონ ენერგიები მანამდე, ვიდრე ისინი ურთიერთგადაკვეთილები იქნებიან. ამ დროს 0 წერტილი ანათებს! მაგრამ რატომ ანათებს იგი, ან საიდან მომდინარეობს მისი სითბური ენერგია?..

(პატივცემულო მკითხველო, ვიდრე ამ წიგნის ბოლო თავს — „ელვის საიდუმლოს“ არ გაეცნობით საფუძვლიანად, ვერ აგიხსნით მოკლედ, თუ როგორ უნდა წარმოვიდგინოთ გახსნილი სივრცე, საიდანაც ნებისმიერი ხარისხის სითბური ენერგია გამოვლინდება, თუნდაც ცეცხლი).

они того или нет, произвольно пересекают одна другую и оказываются вынужденными создавать энергию до тех пор, пока они находятся во взаимопересеченном состоянии. В это время нулевая точка излучает свечение! Но почему она светится, или откуда и из чего исходит ее согревающая энергия?.. *(Уважаемый читатель, до того, пока вы основательно не ознакомитесь с последней главой этого тома "Секрет молнии", Я не сумею вам коротко объяснить, каким представляется раскрытое пространство, из которого исходит теплая энергия любого качества, хотя бы тот же огонь).*

Допустим, что мы держим в руках крест из дерева, металла или проволоки. Вращая его вертикаль сверху вниз или горизонталь из стороны в сторону, замечаем, что самой неподвижной оказывается нулевая точка креста. Потому-то Я и назвал выше этот участок "0" – неподвижным. Так что даже простейшее наблюдение дает основание заключить, что на участке пересечения прямых линий скапливается наибольшее количество Господнего сияния, но происходит это не только потому, что крест связывает нас с духовным миром, но и потому, что в любого вида кресте место взаимосоприкосновения линий представляет из себя нулевую точку пересечения этих линий! Итак, как бы мы ни переворачивали крест, место пересечения, т.е. середина, во всех случаях движется медленнее всего!

Совершенно не обязательно, чтобы крест был поделенным на углы в 90 градусов объектом. Вполне допустимо, чтобы он был и таким:

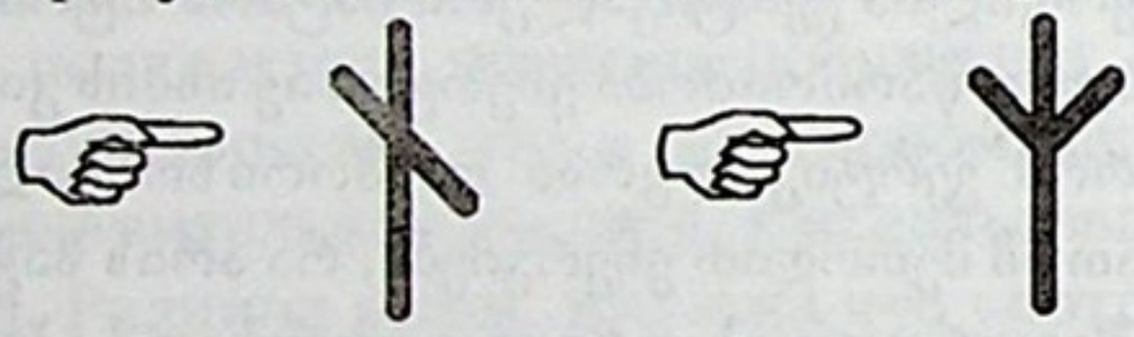

Между прочим, взяв две обыкновенные ровные палки и скрестив их одну с другой, убедимся, что, когда они окажутся во взаимопротивоположном направлении, издадут в точке соприкосновения некий звук, шум. Так что наверняка что-то происходит в нем. Я задумался над этим еще несколько лет назад. Однажды мы сидели в Нуниси у горящего костра, и он вдруг начал тлеть. Один из парней принес два полена дров и бросил их поверх золы параллельно *(так, как это изображено на иллюстрации на стр. 534).* Сколько он ни пытался раздуть огонь, прибавлялся только дым и ничего более. Спустя некоторое время над угасающим костром склонился другой участник наших бесед и тоже попытался раздуть

ქართული ბიბლიოთეკა

დავუშვათ ხელში გვიკავია ხის, ძვირფასი ლითონის ან მავთულის ჯვარი. თუ ჩვენ ზედა და ქვედა ბოლოებით ჯერ ვერტიკალურად დავატრიალებთ მას, ხოლო შემდეგ ჰორიზონტალური ბოლოებით გადავაბრუნებთ რამდენჯერმე, შევნიშნავთ, რომ ამ ჯვარის „0“ წერტილი ყველაზე უძრავი აღმოჩნდება. ამიტომაც ვუწოდე ზემოთ მის ამ მონაკვეთს „0“ — უძრავი ადგილი. ამგვარად, ელემენტალური დაკვირვებითაც კი დასაშვებია დავასკვნათ, რომ სწორ ხაზთა გადაკვეთის მონაკვეთში ყველაზე ბევრი უფალი დაგროვდება, მაგრამ ეს მოხდება არა მხოლოდ იმიტომ, რომ იგი ჯვარია და სულიერ სამყაროსთან გვაკავშირებს, არამედ იმის გამოც, რომ ნებისმიერი სახეობის ჯვარში, ხაზთა ურთიერთშეხების ადგილი წარმოადგენს ამ ხაზთა გადაკვეთის ნულოვან წერტილს! მაშასადამე, საითაც არ უნდა გადავატრიალ-გადმოვატრიალოთ ჯვარი, მისი გადაკვეთის (ე.ი, შუა) ადგილი ყველა შემთხვევაში ყველაზე ნელა იმოძრავებს!

აუცილებელი არ არის, ჯვარი იყოს მაინცდამაინც 90-გრადუსიან კუთხეებად დალაგებული ობიექტი. სრულიად დასაშვებია, რომ იგი იყოს ასეთიც:

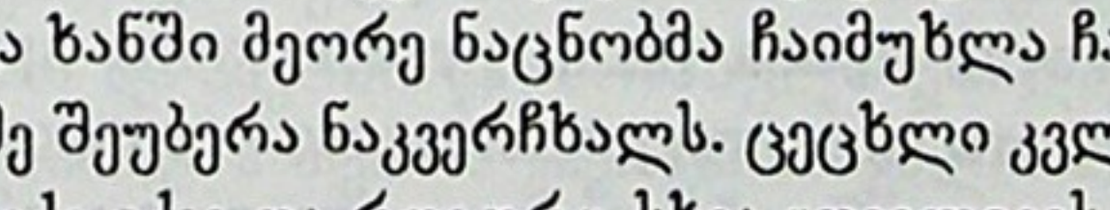

სხვათაშორის, ორი ჩვეულებრივი სწორი ჯოხი რომ ავიღოთ და ერთმანეთს შემოვკრათ ისე, რომ ამ ორ ჯოხს ჰქონდეს ურთიერთსაწინააღმდეგო მიმართულება, ჯოხები ხმას გამოსცემენ შეხების წერტილში. ე.ი, ნამდვილად რაღაც ხდება იქ. ამაზე ფიქრი ამ რამდენიმე წლით უკან დავიწყე. ერთ საღამოს ანთებულ კოცონთან ვისხედით ნუნისში. ცეცხლი რომ ჩანავლდა, ჩვენმა ერთ-ერთმა ნაცნობმა შეშის ორი ნაჭერი მოიტანა და ნაკვერჩხალზე დააწყო პარალელურად (როგორც ეს შემდეგ გვერდზე, მარცხენა ილუსტრაციაზეა დახატული). ბევრი უბერა თუ ცოტა, ბოლმა მოიმატა და სულ ეს იყო. ცოტა ხანში მეორე ნაცნობმა ჩაიმუხლა ჩამქრალ ცეცხლთან და რამდენჯერმე შეუბერა ნაკვერჩხალს. ცეცხლი კვლავაც არ ანთებულა. მე ჩემთვის ვიჯექი იქვე და როგორც სხვა ყოველივეს, ამ დეტალსაც ეზოთერიკოსის თვალით ვაკვირდებოდი. არადა ხომ საინტერესოა: ნაკვერჩხალი ძლიერია, ზედ მშრალი შეშებიც აწყვია, ბიჭები მორიგეობით უბერავენ, გადის 5 წუთი, 10, 15... ცეცხლი კი არ ინთება და ბოლავს.

— გივი, მიდი, შენი ჯერია, შეუბერე! — იუმორით შემახსენა პირველმა. მე იმ მომენტში დავასკვენი, რომ ვიდრე შეშის ნაჭრები პარალელურად ეწყო ნაკვერჩხალზე, ცეცხლი არ აინთებოდა თავისით და ვურჩიე მათ, პირველ რიგში შეშის ნაჭრები დაელაგებინათ ჯვრისებურად, არა მხოლოდ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

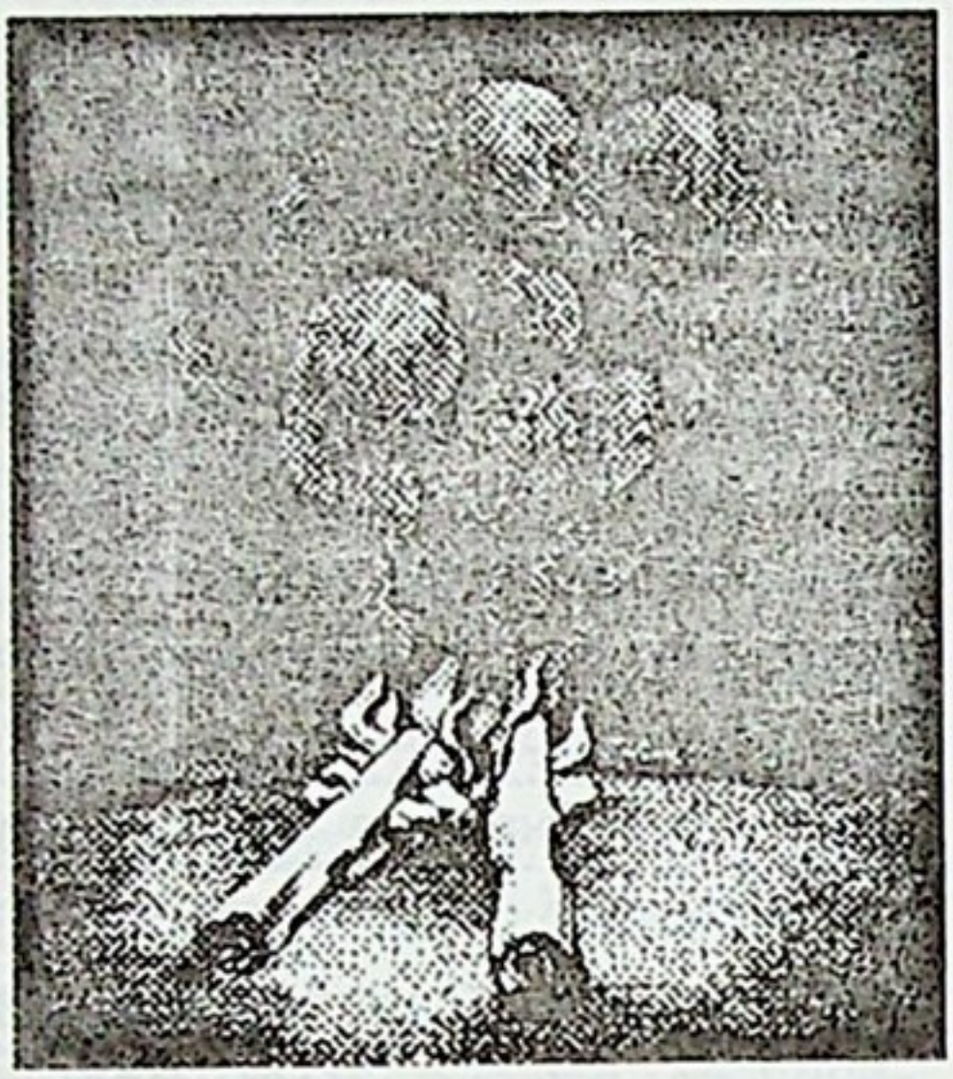

огонь. Он все не разгорался. Я спокойно сидел и глядел на происходящее взглядом эзотерика. Ведь как интересно: искры еще сильны, на них лежат сухие дрова, ребята по очереди раздувают огонь. Проходит 5 минут, 10, 15... Огонь не разгорается, и только валит дым.

– Гиви, твоя очередь, иди раздувать! – весело обратился ко мне один из парней. Я в этот момент пришел к выводу, что огонь от раздувания не разгорится, и предложил в первую очередь сложить полена крестом, и не только потому, что так полагается, но и потому, что в связи с их необходимым пересечением начинает происходить некий процесс, т.е. рождается колоссальная сверхэнергия, которая может оказаться причиной огня. Не поверили, но потом все же переложили дрова крестом. Я посоветовал не раздувать огня, а просто немного подождать. Не прошло и минуты, как в золе пробился огонь. Я тогда пытался объяснить суть креста и причину происшедшего. Кто понял, а кто и нет. В основном иронически улыбались...

Но что же все-таки происходит там, в ареале пересечения? Когда мы сталкиваем друг с другом два различных направления, или понятия, или явления с противоположными свойствами, они становятся причиной разрыва эфирного пространства, из которого начинает проявляться, доказывая свое наличие, существование, мощная энергия. Вот, оказывается, почему угасающий огонь разгорелся лишь тогда, когда дрова были переложены друг на друга крестом. Сознаю, что это мое утверждение может показаться детским предположением, если Я сейчас же не переключусь на главное, ради которого делал столь обширное вступление.

Допустим, мы в очередной раз поверили, что в ареале взаимопересечения в самом деле рождается энергия. Что же дальше?! Т.е. как ее использовать? Так что перехожу к главному...

Поверить в то, что Я сейчас сообщу, нелегко, но, оказывается, у природы есть такое свойство, что если, допустим, сделать в воздухе кистью руки движение в двух различных противополож-

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ВЕРНО! სწორია!

იმიტომ, რომ ასეა წესი, არამედ იმიტომ, რომ ორი შეშის ურთიერთგადაკვეთაა აუცილებელი, რის გამოც, სხვა როგორიღაცა პროცესი მიმდინარეობს იქ., ანუ წარმოიშობა კოლოსალური ზეენერგია, რაც ამასოფლის ცეცხლის მიზეზიც შეიძლება აღმოჩნდეს. არ დამიჯერეს, მაგრამ შეშის ის ორი ნაჭერი ერთიმეორეს გადაადეს. — არ შეუბეროთ, ბიჭებო, აცალეთ... — და დაველოდეთ. ერთი წუთიც არ იქნებოდა გასული, რომ ნაკვერჩხალს ცეცხლი მოეკიდა. მე მათ იმ საღამოს ჯვარი და მისი არსი განვუმარტე. ზოგმა ვერ გაიგო. ჩაიღიმეს...

მაინც, რა ხდება იქ — გადაკვეთის არეალში? როდესაც ერთმანეთს დავაკონტაქტებთ საპირისპირო თვისებების მქონე ორ სხვადასხვა მიმართულებას, ან ცნებას, ან მოვლენას, ისინი მიზეზი ხდებიან გაიხსნას ეთერული სივრცე, საიდანაც ძლიერი ენერგია იწყებს თავისი არსებობის წარმოჩენას. აი, თურმე რატომ აინთო მინავლებული ცეცხლი მხოლოდ მაშინ, როდესაც ერთიმეორეზე ჯვრისებურად გადავაწყეთ შეშის ნაჭრები. ვიცი, ჩემი ასეთი თხრობა ბავშვურ მსჯელობას დაემსგავსება, თუ ახლავე არ გადავალ მთავარზე, რის გამოც ამოდენა შესავალი გავაკეთე.

დავუშვათ ერთხელ კიდევ დავიჯერეთ, რომ ურთიერთგადაკვეთის არეალში ნამდვილად წარმოიშობა ენერგია. შემდეგ!? როგორ გამოვიყენოთ იგი? ასე და ამგვარად, გადავდივარ მთავარზე...

ფრიად რთული დასაჯერებელია რაც ახლა უნდა გაუწყოთ, მაგრამ თურმე ბუნებას გააჩნია ისეთი თვისება, როდესაც დასაშვებია ხელის მტევნით სივრცეში შესრულო მოძრაობა ორი სხვადასხვა საპირისპირო მიმართულებით და ჰაერში წარმოსახული უხილავი არხების გადაკვეთის არეალში დაიბადოს თეთრი ენერგია. მაგალითად, წამოდექით, თუ გნებავთ ახლავე, გასწორდით წელში, მარჯვენა ხელი წინ გაიშვირეთ და ჯერ ზემოდან ქვემოთ დაუშვით გაშლილი ხელი, ხოლო შემდეგ შუაზე გადაკვეთეთ ჰორიზონტალურად თქვენს მიერვე შექმნილი ეს ვერტიკალური უხილავი ზოლი. დარწმუნებული იყავით, რომ თქვენი გულმკერდის სიმაღლეზე სივრცეში ოდნავ განათდება. თქვენ ამ ნათელს ვერ დაინახავთ, მაგრამ აქ მთავარი ის არის, რომ იგი არსებობს! მაგრამ რატომ ვიქნიოთ ხელი სივრცეში უაზროდ და რატომ დავკარგოთ ჩვენგან შორიახლოს ჰაერში

ных направлениях, в месте пересечения невидимых изображенных каналов может родиться белая энергия. Например, встаньте, если угодно, сразу же, выпрямитесь, вытяните правую руку вперед и сначала опустите ее сверху вниз, а потом пересеките пополам горизонтально вами же проведенную невидимую эту же вертикальную линию. Будьте уверены, что на уровне вашей груди пространство слегка осветится. Вы этого сверхсвета не уловите, но здесь главное в том, что он существует! Но зачем нам бесцельно размахивать руками в пространстве и лишаться возникшей в непосредственной близости от нас сверхэнергии? Не предпочтительнее ли было бы производить подобные манипуляции поближе к телу... Начать лучше всего с движения пальцами от головы вниз, вдоль тела. Вторым же движением пересечь свою биоауру от плеча к плечу, горизонтально справа налево. При этом пространство раскрывается и в ареале пересечения двух этих движений пальцев возникает белое сверхсвечение. Вот, оказывается, друзья, что такое крестное знамение; вот что значит перекреститься! Итак, выполненное близ собственного тела перекрестное движение рукой *(или предметом)*, суть которого доныне не была разгадана, является причиной возникновения в ареале пересечения вертикальной и горизонтальной линий новой силы источника жизни, которым питаются равно как духовное, так и физическое тело! Чем чаще мы будем выполнять перед своим лицом и грудью такие движения, тем скорее покинет нас темное поле сатаны, поскольку крестное знамение – несравненный генератор проявления в мир сей белой энергии!

Раньше перед началом фехтования обычно в воздухе прорисовывали шпагами крест, чтобы создать в пространстве дополнительную энергию для поднятия воли к борьбе. Между прочим, подобные энергии прекрасно просматриваются и при использовании современной техники. Видимо, кое-кто при помощи этой техники распознал суть креста и выявил связанное с ним древнее табу, прикрывавшее знание о том, что в момент совершения крестного знамения в области грудной клетки усиливается некое белое свечение, которое затем распределяется по всему телу. Первая их реакция на это... – удивились бы! Но позже возникли новые "христианские" секты, отрицающие крест под предлогом того, что будто бы крест отрицателен из-за распятия на нем Спасителя. Мне же думается, что в действительности тем самым нашему народу перекрывают

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

წარმოჩენილი ზე-ენერგია? ხომ არ აჯობებდა ხელის ამგვარი მანიპულაცია ჩვენსავე სხეულთან აგვემოძრავებინა, ახლოს... მაშასადამე, დაიწყეთ და ჯერ თავიდან ტანისკენ ჩასერეთ სივრცე ხელის თითებით, ხოლო შემდეგ თითების მეორე მოძრაობით მხარიდან მხარისაკენ, მარჯვნიდან მარცხნივ — ჰორიზონტალურად გადასერეთ თქვენი ბიოაურა. ამ დროს სივრცე იხსნება და თითების ამ ორი მოძრაობის გადაკვეთის არეალში თეთრად ანათებს. აი, მეგობრებო, თურმე რა არის პირჯვარი! მაშასადამე, **პირადი სხეულის სიახლოვეს ხელით (ან საგნით) შესრულებული ეს დღემდე გამოუცნობი მანიპულაცია მიზეზი ყოფილა ვერტიკალური და ჰორიზონტალური მოძრაობების გადაკვეთის არეალში დაიბადოს ახალი ძალა — სიცოცხლის წყარო, რითაც ერთნაირად იკვებება როგორც სულიერი, ასევე ფიზიკური სხეული!** რამდენადაც ხშირად შევასრულებთ ჩვენი სახისა და გულმკერდის არეში ასეთ მოძრაობებს, იმდენად მალე მიგვატოვებს სატანის მუქი ფერის ველი, რამეთუ პირჯვარი — თეთრი ენერგიის წუთისოფელში გამოვლინების უბადლო გენერატორია!

უწინ, ფარიკაობის დაწყებისას დაშნებს ჯერ ჯვრისებურად დაიქნევდნენ წინ, რათა დამატებითი ენერგიები შეექმნათ სივრცეში ბრძოლის უნარიანობის ასამაღლებლად. სხვათაშორის, ამგვარი ენერგიები მშვენივრად ჩანს თანამედროვე ტექნიკის გამოყენებითაც. ალბათ ვინმეებმა ამ ტექნიკის საშუალებით შეიტყვეს ჯვარის არსი და იციან მასთან დაკავშირებული ძველი ტაბუ, რომ პირჯვარის გადაწერის მომენტში გულმკერდის არეში იმატებს როგორიღაცა თეთრი ნათება, რომელიც შემდეგ სრულიად სხეულზეც ნაწილდება. ალბათ, მათი პირველი რეაქცია — გაუკვირდებოდათ... მაგრამ მოგვიანებით შექმნეს ახალი „ქრისტეანული“ სექტები, სადაც პირჯვარი იკრძალება იმ გამართლებით, რომ თითქოს ჯვარი უარყოფითია მასზე მაცხოვარის ჯვარცმის გამო. სინამდვილეში კი მეფიქრება, რომ ამით ჩვენს ხალხს გზა გადაუკეტეს პირჯვარის გადაწერის მომენტში წარმოჩენილი ახალი ენერგიებისაკენ, რითაც პირველ რიგში ადამიანის ქვეცნობიერებას უნდა ეკვება. სიმართლე რომ გითხრათ, კაცობრიობას ზე-ენერგია უფრო შია დღეს, ვიდრე ამასოფლის საკვები. მაგრამ დახეთ, რა ხდება: ურწმუნოებმა ხომ არ აღიარეს თვითონ ჯვარი, ახლა კი სრულიად საქრისტეანოს ასულელებენ სექტებით. მიუხედავად ამ ყველაფრისა, ნუ ავკრძალავთ ნაძალადევად უცხოელთა სექტების არსებობას, რადგან ეს ეწინააღმდეგება დემოკრატიულ აზროვნებას. მოდით, ჯერ სწორად ვასწავლოთ დაბნეულ მორწმუნეებს, რომ პირჯვარი წარმოადგენს სრულიად დადებით და სასარგებლო მისტერიას, ხოლო დანარჩენი თვითონ გადაწყვიტონ — დარჩნენ სექტების ზემოქმედების ქვეშ თუ არა.

путь к возникающим в момент осенения кресным знамением новым энергиям, которые в первую очередь призваны питать подсознание человека. По правде говоря, человечество ныне больше нуждается в сверхэнергии, нежели в насущной пище. Но взгляните, что происходит: неверующие не приняли, не признали креста сами, а теперь одурманивают сектами верующих. Несмотря на все это, не стоит насильственно запрещать иностранные секты, поскольку это противоречит демократическому мышлению. Лучше объяснить всем, сбившимся с пути истинного, что перекреститься – абсолютно положительная и полезная мистерия, а потом пусть каждый решает сам – оставаться ли ему под влиянием секты или нет.

* * *

Все вокруг распято

Прошу вас подготовиться к тому, что содержание предстоящей беседы будет чрезвычайно трудным.

Если внимательно присмотреться к окружающему, например, к дереву *(на сей раз имеется в виду обыкновенное дерево, растение)*, замечаешь, что оно распято; любое возведенное человеком строение распято; распят сам человек; представьте себе, что и наша планета распята; распяты четыре времени года, поскольку распята ныне и сама Вселенная. Что все это означает? Ответ на это имеется.

Я сейчас поясню вам табу всеобщего распятия, и станет ясно, что мое повествование далеко не поток пустых слов. Мне необходимы только желание и доверие читателей, убежденность в том, что предмет наших сегодняшних суждений и, если хотите, споров, – абсолютная реальность! А для этого необходимо читать эту главу книги особенно медленно и сосредоточенно. Я со своей стороны окажу помощь небольшими иллюстрациями, чтобы у вас сложилась в сознании полная картина того, вокруг чего будет развиваться на сей раз наша беседа эзотерического характера.

О назначении креста вы, наверное, задумывались нередко, но вот о строении – вряд ли. Предлагаю вам сейчас присмотреться к конструкции креста и задуматься над причиной всех четырех его направлений, выявить, где скрывается тайна парадоксального строения всей Вселенной. Я уже говорил ранее, что жесткий крест представляет из себя результат взаимоскрещения вертикального и

ქართული
ბიბლიოთეკა

ირგვლივ ყველაფერი ჯვარცმულია

გთხოვთ განეწყოთ, ამ საუბრის მიზეზი უაღრესად რთული თემაა.

თუ უკეთ დავაკვირდებით ყოფიერებას, მაგალითად, ხეს (ამჯერად ჩვეულებრივი ხე მაქვს მხედველობაში, მცენარე), იგი ჯვარცმულია; კაცობრიობის ნებისმიერი შენობა ჯვარცმულია; ადამიანიც ჯვარცმულია; თქვენ წარმოიდგინეთ, ჩვენი პლანეტაც კი ჯვარცმულია, წელიწადის ოთხი სეზონიც ჯვარცმულია, რამეთუ თვით სამყაროა დღეს ჯვარცმული. რას ნიშნავს ყოველივე ეს? პასუხები არსებობს.

მე ახლა ავხსნი ყველაფრის ჯვარცმის ტაბუს და ადვილად დაადგენთ, რომ ჩემი თხრობა არ წარმოადგენს მხოლოდ და მხოლოდ ლამაზი და ცარიელი სიტყვების კორიანტელს. ოღონდ, მესაჭიროება მკითხველის დიდი სურვილი და ნდობა იმისათვის, რომ რაზეც ახლა უნდა ვიმსჯელოთ და გნებავთ ვიკამათოთ, – სრული რეალობაა! ამისათვის კი აუცილებელია განსაკუთრებული ყურადღებით და ნელა გადაიკითხოთ ამ წიგნის ეს ეპიზოდი. მე ჩემი უბრალო ილუსტრაციებითაც წაგეხმარებით, რათა უკეთ წარმოვსახო თქვენში იმისი სრული სურათი, თუ რაზე განვითარდება ამჯერად ჩვენი ეზოთერული ხასიათის მქონე საუბარი.

• • • •

ალბათ ჯვარზე და მის დანიშნულებაზე ხშირად გიფიქრიათ, მაგრამ ალნაგობაზე – არა. გთავაზობთ ამჯერად ჯვარის კონსტრუქციას დავაკვირდეთ ყურადღებით და მისი ოთხივე მიმართულების მიზეზები მოვიძიოთ, სადაც სამყაროს პარადოქსალური წყობის სრული საიდუმლოებაა თავშეფარებული. ერთი ადრეც ითქვა და ალბათ უკვე გასაგებია, რომ მკაცრი ჯვარი წარმოადგენს ვერტიკალურისა და ჰორიზონტალურ მიმართულებათა ურთიერთგადაკვეთის შედეგს, რომელიც ძირითადად ოთხი 90-გრადუსიანი გონიოსაგან შედგება... (ამისი ილუსტრაცია იხილეთ შემდეგ გვერდზე). ამ, თითქოს დაშლილი ჯვარის გამოსახულებას ასევე ხატავდნენ ფაშისტები მათსავე საბრძოლო ტექნიკაზე. აი, რას უნდა მივაქციოთ აქ ყურადღება, რომ ოთხი გონიოს ასეთი კომბინაცია მის შიგნითა სივრცეში გვაძლევს თეთრ ჯვარს – ჯვარის თეთრ სილუეტს! ფაქტია.

ჯვარის ალნაგობა გულისხმობს ორმაგ პარადოქსს: ვერტიკალურსა და ჰორიზონტალურს! ასე რომ, თვით პარადოქსებიც განსხვავდებიან ერთიმეორისაგან, რაზედაც ამჯერად ვისაუბრებთ.

ჯერ ჯვარის შინაარსს დავაკვირდეთ უკეთ...

горизонтального направлений, дающих по существу четыре угла по 90 градусов *(вот и иллюстрация)*. Это изображение как бы разъятого креста ставили фашисты на своей боевой технике. Нам следует в данном случае обратить внимание на то, что подобная комбинация четырех угольников в их внутреннем пространстве дает нам белый крест – светлый силуэт креста! Это факт.

Строение креста содержит и подразумевает двойной парадокс: вертикальный и горизонтальный! Так что и сами парадоксы отличаются друг от друга, о чем мы также побеседуем.

Вначале получше присмотримся к содержанию креста...

Представим, что мы укрепили какой-либо крест нижним концом на столе или на земле. Бросим на него взгляд эзотерика и сделаем вывод, что верхний и нижний его концы резко отличаются один от другого и нельзя утверждать, что насколько начало и конец по сути различны, настолько он – един! Т.е. говорить об этом не приходится хотя бы потому, что в мире сем верх и низ – разные! Небо никогда не станет землей, а земля – небом! И мы имеем полное право верхний конец креста соотнести с Всевышним – началом добра и любви, а нижний с демоном – причиной зла. Эти два понятия никогда не окажутся схожими! Здесь следует обратить внимание и на то, что верхний конец креста обращен к небу, направлению, противоположному земле, а нижний устремляется к центру земли. Присмотритесь: **в этот момент крест накрепко держит за нижний конец земля!** Итак, насколько в данном случае три конца креста свободны и видимы, настолько четвертый конец, укрепленный на столе или на земле, нам не виден. Нижний конец креста не виден и тогда, когда мы его держим в руках. Стало быть, нельзя говорить о том, что при вертикальном положении у двух его концов – начала и конца – есть что-либо общее. Но парадокс не был бы парадоксом, если бы не вступил с нами в спор и в этом случае не принялся доказывать, что поскольку у двух вертикальных концов нет общего содержания, постольку они схожи друг с другом, скажем, тем, что оба – концы, и верхний, и нижний! Факт, что мы сталкиваемся сейчас с сумятицей парадоксов... Что преподносит нам такое множество разнообразных, взаиморазличных "данет"? Упорядоченный мир, в котором мы все вместе живем. Итак, крест – ключ к правильному и здоровому мышлению!

Взглянем теперь на вторую, горизонтальную линию креста...

წარმოვიდგინოთ, რომელიმე ჯვარი მისი ქვედა ბოლოთი დავამაგრეთ მაგიდაზე ან მიწაზე. ახლა ეზოთერიკოსის თვალით შევხედოთ მას და დავასკვნათ, რომ ამ ჯვარის ზედა და ქვედა ბოლოები აბსოლუტურად განსხვავდებიან ერთმანეთისაგან და არ შეიძლება ითქვას, რომ რამდენადაც განსხვავდებიან არსით თავი და ბოლო, იმდენად – ერთია! მაშასადამე, ამისი თქმა დაუშვებელია თუნდაც იმიტომ, რომ ამასოფელში ვერასოდეს გახდება ზედა ქვედა, და ქვედა – ზედა! ე.ი, ცა არასოდეს გახდება მიწა, და მიწა – ცა! სრული უფლება გვაქვს ჯვარის ზედა ბოლო შევადაროთ უზენაესს – სიკეთისა და სიყვარულის თავს, ხოლო ქვედა ბოლო დემონს, – ბოროტების მიზეზს. ეს ორი ცნება ვერასოდეს გახდება მსგავსი! აქ ასეთ რამესაც უნდა მივაქციოთ ყურადღება, რომ ჯვარის ზედა ბოლო ცისკენ იცქირება, დედამიწიდან გარე მიმართულებით, ხოლო ქვედა ბოლო მიწის ცენტრისკენ არის მიმართული. კარგად დააკვირდით: **ამ დროს ჯვარი მიწას უკავია მყარად ქვედა ბოლოთი!** ამგვარად, რამდენადაც ამ შემთხვევაში ჯვარის სამი ბოლო თავისუფალია და ვხედავთ, იმდენად მის მეოთხე, მიწაზე ან მაგიდაზე დადებულ ქვედა ბოლოს ვერ დავინახავთ. ჯვარის ქვედა ბოლო არ ჩანს მაშინაც, როდესაც იგი ხელში გვიკავია. ამდენად, არ შეიძლება იმისი თქმა, რომ მისი ვერტიკალური მდებარეობის ორ ბოლოს – თავსა და ბოლოს საერთო აქვთ რაიმე. მაგრამ პარადოქსი რისი პარადოქსია თუ არ გამოგვედავა და, იგი ამ შემთხვევაშიც დაგვიმტკიცებს, რომ რამდენადაც არ გააჩნია ორ ვერტიკალურ ბოლოს ერთი საერთო შინაარსი, იმდენად მაინც ჰგვანან ერთმანეთს თუნდაც იმით, რომ ორივე ბოლო – ბოლოა, ზემოთაც და ქვემოთაც! ფაქტია, ჩვენ ახლა პარადოქსების კორიანტელთან აღმოვჩნდით... რას გვაძლევს ამდენი განსხვავებული სახის „არა-კი“? – მოწესრიგებულ სამყაროს, რაშიც ჩვენ ყველა ერთად ვცხოვრობთ. ამრიგად, ჯვარი – გასაღებია სწორი და საღი აზროვნებისა!

ახლა გავხედოთ ჯვარის მეორე, ჰორიზონტალურ ზოლს...

მალევე დავასკვნით, რომ მის ამ მეორე მიმართულებას არ გააჩნია ორი ურთიერთსაწინააღმდეგო შინაარსი, როდესაც მათი მდგომარეობა სრულიად განსხვავდება ერთიმეორისაგან. ამ მხრივ უკვე პირიქითაა ბუნება აგებული და ეს ორი ჰორიზონტალური ბოლო ძალზედ წააგვანან ერთმანეთს. მაშასადამე, ასეთ დასკვნაზე, რომ ეს ორი ბოლო – სხვადასხვაა, პარადოქსი შეგვახსენებს: „რამდენადაც სხვადასხვაა ჰორიზონტალური მდგომარეობის ორივე ბოლო, იმდენად ძალზედ ჰგვანან ისინი ერთმანეთს“! ალბათ დავიბენით... ვფიქრობ, უკეთესი იქნება დავხატო ჯვარი და მისი ბოლოების სიახლოვეს მივუთითო მათი შინაარსიდან გამომდინარე ცნებები არა მხოლოდ ჯვარს, არამედ ადამიანს, მცენარეს, ნაგებობას...

Мы незамедлительно придем к выводу, что в этом втором направлении не содержится двух взаимопротивоположных начал, когда их положение совершенно несходно. В этом смысле природа распорядилась по-иному, наоборот, и два горизонтальных конца очень схожи друг с другом. Но парадокс подводит нас к выводу, что и эти два конца различны: "насколько два конца горизонтального положения различны, настолько же они очень схожи между собой тем, что оба конца – концы"! Тут можно и запутаться... Думаю, было бы лучше изобразить крест *(см. эту иллюстрацию выше)* и у его концов обозначить вытекающие из их содержания понятия, распространяющиеся не только на крест, но и на человека, растение, строение...

Предложу вам иллюстрацию из I тома этой книги. Изображен человек с раскинутыми руками. Рядом с ним вычерчен крест со всеми его направлениями и содержанием. Сравните, крест и человек очень схожи по своему общему строению. Т.е. насколько абсолютно отличаются друг от друга верхняя и нижняя части человека, и голова никогда не обратится в ноги, и напротив, ноги не станут головой, настолько в горизонтальном плане мы, наподобие креста, предельно сходны и на одном конце видим руку и на другом – тоже руку! Недаром же Я говорил, что каждый человек, все люди распяты, именно это и имелось в виду, хотя, по тому же парадоксу, и руки отличаются одна от другой.

Присмотримся сначала к обыкновенному дереву *(здесь же, справа)*, а потом обратимся для примера к парижской Эйфелевой башне. В частности, поскольку верхушка и основание дерева абсолютно отличны одно от другого, постольку стороны его предельно сходны между собой – у них нет ни верхушки, ни основания. Тем самым строение дерева уподобляется строению креста. Таково же

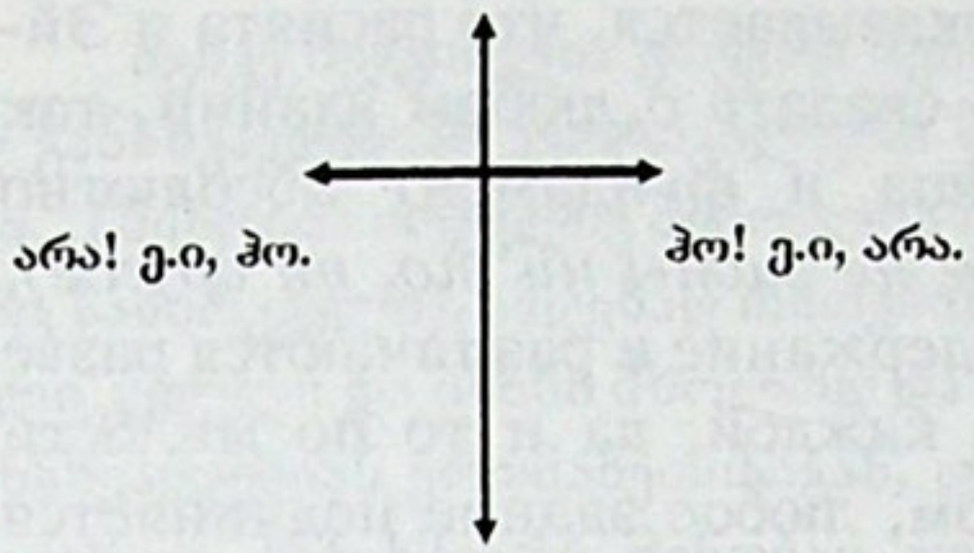

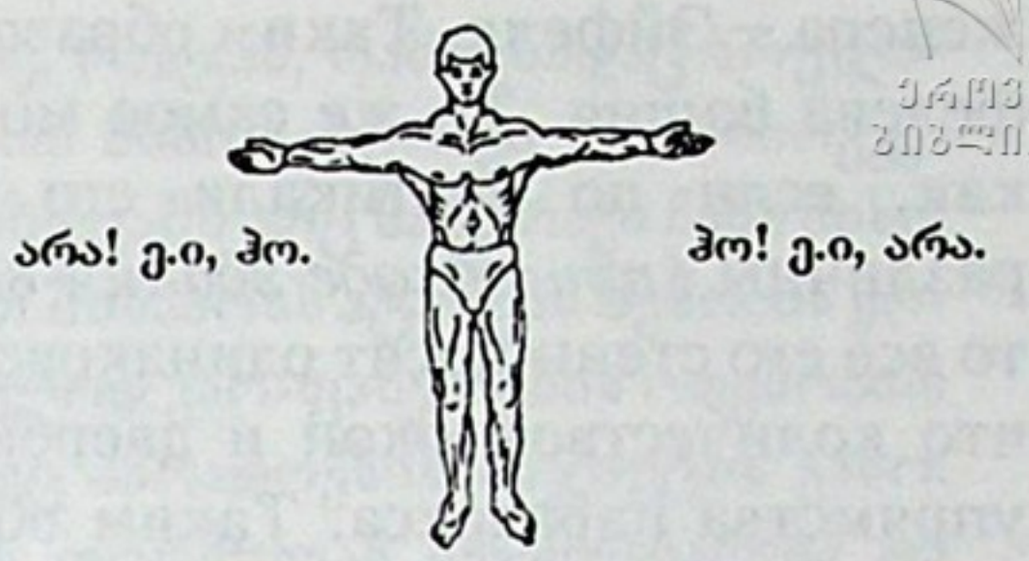

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამჯერად შემოგთავაზებთ ერთ ილუსტრაციას ამავე წიგნის I ტომიდან. შეხედეთ, კაცია, რომელსაც ხელები გაუშლია. მის გვერდით ჯვარია დახაზული მისი ყველა მიმართულებითა და შინაარსით. შეადარეთ, ჯვარი და ადამიანი ძალზედ წააგვანან საერთო აღნაგობით ერთმანეთს. ახლა ასეთი რამეც გავაანალიზოთ, რომ რამდენადაც აბსოლუტურად განსხვავდება ადამიანის ზემოთა და ქვემოთა ნახევარი ორი ვერტიკალური ბოლოთი და თავი ვერასოდეს გახდება ფეხი, ან პირიქით, ფეხი არ გახდება თავი, იმდენად ჩვენი ჰორიზონტალური მდგომარეობით ძალზედ ვგავართ ჯვარს და ერთ ბოლოში გახედავთ — ხელია, მეორე ბოლოში გახედავთ და კვლავაც ხელია! აკი გითხარით, ყოველი ადამიანიც ჯვარცმულია. აი, ეს ვიგულისხმე და ვთქვი., თუმც პარადოქსით, ხელებიც განსხვავდებიან.

ჯერ ერთ ჩვეულებრივ ხეს დავაკვირდეთ, აქვე, მარცხნივ, ხოლო შემდეგ სამაგალითოდ პარიზის „ეიფელის“ კოშკსაც გამოვიყენებ. კერძოდ,

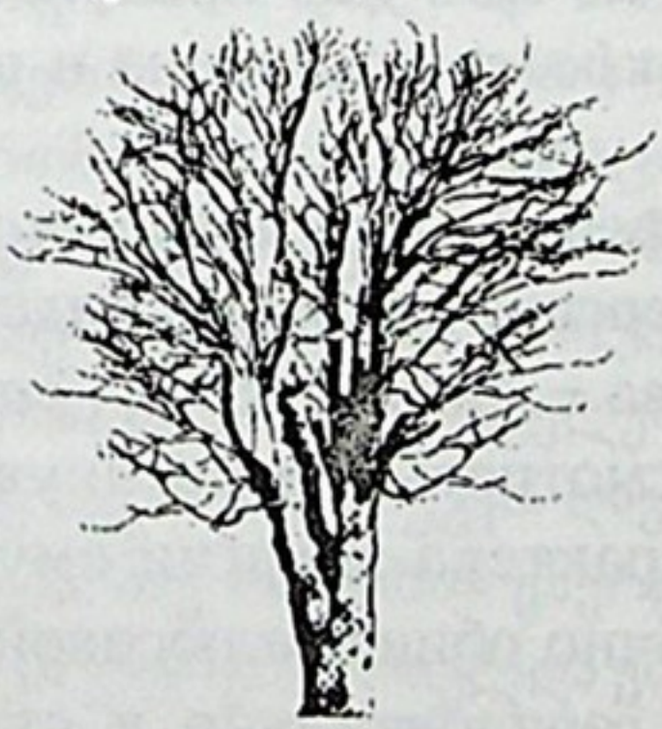

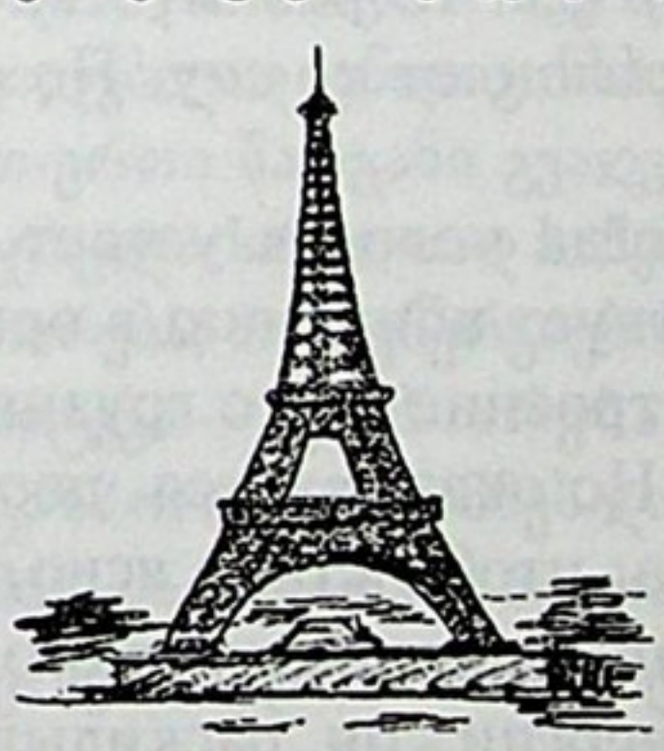

რამდენადაც ხის კენწერო და ძირი აბსოლუტურად განსხვავდებიან ერთმანეთისაგან, იმდენად მისი ყოველი მხარე წააგავს ერთიმეორეს და კენწერო ან ძირი არა აქვს. ამ მხრივ ხე და მისი აღნაგობა ჯვარის აღნაგობას უტოლდება. აღნაგობის ასეთივე შინაარსს ატარებს ცნობილი ფრანგი ინჟინერ-მშენებელის — **ეიფელის** ეს ხელოვნური ნაგებობაც. ამგვარად, თურმე ეს კოშკიც ჯვარცმულია, მაგრამ არ ვიცოდით. და გავიხსენოთ...

содержание конструкции сооружения известного французского инженера – Эйфеля. Таким образом, оказывается, что распята и Эйфелева башня. То же самое можно сказать о любом здании, так как, если по вертикали его крыша и фундамент абсолютно различны *(при обходе здания вокруг не видны ни то, ни другое)*, то все его стены носят одинаковое содержание и различаются разве что количеством окон и дверей на каждой, да и то по милости упрямства парадокса. Таким образом, любое здание подчиняется формуле креста, и пока мы обретаемся в мире, все здания и любые помещения находятся в плену сверхвоздействия креста. Что интересно, распяты и день и ночь, и все четыре времени года... Вот подтверждающие это примеры: расположим на кресте весну, лето, осень и зиму. И тотчас же придем к выводу, что насколько абсолютно отличаются друг от друга зима и лето, настолько же протяженностью дней и ночей, температурой чрезвычайно сходны весна и осень, с одним лишь различием: по неуемному желанию парадокса, насколько весна и в самом деле походит на осень по характеру, хотя бы тем, что побуждает нас одинаково одеваться, настолько два эти времени года и различны – одно пробуждает природу и приближается к лету, другое же ее усыпляет и берет курс на зиму. Представьте себе, что распят и 24-часовый цикл дня и ночи, и насколько абсолютно различны день и ночь, настолько схожи количеством света утро и вечер, однако утро и вечер должны все-таки чем-то разниться: если одно из них нас пробуждает, то другой склоняет ко сну. По принципу креста построена и вся Вселенная.

Когда человек устает, он "измореба" *(потягивается)*, что способствует вбиранию в организм энергии. Об этом свидетельствует и строение этого грузинского слова – "изм-ореба" *(раз-двоение)*. Но оказывается, достаточно всмотреться в потянувшегося человека, чтобы стало ясно, какого характера энергии ему недостает. Например, если у кого недостаточно общей плюсовой-минусовой энергии, он раскидывает руки горизонтально и старается уподобиться кресту. Тот же, кто испытывает недостачу небесного поля, при потягивании простирает руки кверху, в направлении, противоположном Земле, к тому же с разжатыми, прямыми пальцами. В это время кисти его рук – духовные антенны! Если же кто-то потягивается по-детски, т.е. устремляет руки к небу, но с одним различием, со сжатыми пальцами, т.е. подсознательно

იგივე შეგვიძლია ვთქვათ შენობაზე, რადგან, რამდენადაც სრულიად განსხვავდებიან ვერტიკალური წყობით მისი სახურავი და საძირკველი... (შენობის ირგვლივ შემოვლის შემთხვევაში არც სახურავი ჩანს მისი, არც საძირკველი), იმდენად თითქმის ერთ შინაარსს ატარებს შენობის ყოველი კედელი და ისინი მხოლოდ და მხოლოდ კარ-ფანჯრების ოდენობით განსხვავდებიან ერთმანეთისაგან, და ესეც პარადოქსის სიჯიუტის გამო. ამგვარად, ნებისმიერი შენობაც ჯვარის ფორმულას ექვემდებარება და ვიდრე წუთისოფელში ვართ, ყველა ნაგებობა და ნებისმიერი ოთახიც კი ჯვარის ზემოქმედების ტყვეობაშია მოქცეული. რა საინტერესოა, რომ ჯვარცმულია დღე-ღამეც, წელიწადის ოთხივე სეზონიც... აი, ამისი დამადასტურებელი მაგალითები: ჯვარზე განვალაგოთ გაზაფხული, ზაფხული, შემოდგომა და ზამთარი. მალევე დავასკვნით, რომ რამდენადაც აბსოლუტურად განსხვავდებიან ზაფხული და ზამთარი, იმდენად დღეთა სიდიდით და ტემპერატურით ძალზედ ჰგვანან ერთმანეთს გაზაფხული და შემოდგომა, ოღონდ ერთი განსხვავებით: პარადოქსის აკვიატებული სურვილით, რამდენადაც გაზაფხული მართლა ჰგავს ხასიათით შემოდგომას თუნდაც იმით, რომ ერთნაირად ვიცვამთ, იმდენად ეს ორი სეზონიც განსხვავდებიან — ერთი აღვიძებს ბუნებას და ზაფხულს უახლოვდება, ხოლო შემოდგომა აძინებს ბუნებას და ზამთრისკენ იღებს გზს. თქვენ წარმოიდგინეთ, ჯვარცმულია 24-საათიანი სადღეღამისო ციკლიც და რამდენადაც აბსოლუტურად განსხვავდებიან დღე და ღამე, იმდენად ერთმანეთს ჰგავს სინათლის ოდენობით დილა და საღამო, ოღონდ, ალბათ თვითონვე დაასკვნიდით ამჯერად, თვით დილა-საღამოც აუცილებლად უნდა განსხვავდებოდნენ ერთმანეთისაგან რაღაცით: თუ ერთ-ერთი მათგანი გვაღვიძებს, მეორე — გვაძინებს. ჯვარის პრინციპითაა აგებული სრულიად სამყაროც.

როდესაც ადამიანი დაიღლება, — იზმორება, რაც ენერგიების შესრუტვას ნიშნავს. ამაზე მეტყველებს თვით ეს სიტყვა — „გაზმ-**ორება**“! მაგრამ თურმე საკმარისია უკეთ დავაკვირდეთ გაზმორებულ ვინმეს და გასაგები გახდება, თუ რა სახის ენერგია აკლია მას. მაგალითად, თუ საერთო პლუს-მინუს ენერგია მოაკლდა ვინმეს, იგი ხელებს შლის ჰორიზონტალურად და ცდილობს ჯვარს დაემსგავსოს; თუ ვინმეს ზეციური ველი მოაკლდა, გაზმორებისას ზევით, ე.ი, დედამიწიდან გარე მიმართულებით ასწევს მკლავებს, თანაც გაშლილს, სწორი თითებით. ამ დროს მისი ხელის მტევნები — სულიერი ანტენებია! მაგრამ თუ ნამეტანი ბავშვურია ვინმე და გაიზმორა, მკლავებს კვლავაც ზეცისკენ აიშვერს, მაგრამ ერთი განსხვავებით: თითებს მომუჭავს, რითაც ქვეცნობიერად კეტავს გარე სასუფეველის ველს, მეტი აღარ ესაჭიროება და იმიტომ, რის სანაცვლოდაც დედამიწის სიხშირეები ემატებათ ასეთებს. მაშასადამე, მინუსი ჰკლებიათ მათ.

35. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

замыкаемым внешним полем, это означает, что ему не требуется излишества и поэтому возмещение энергии в нем происходит за счет частот Земли. Стало быть, ему недоставало минуса.

* * *

Как правильно креститься

Когда Я приехал из деревни в Тбилиси и стал работать в церкви, приходилось часто слышать споры прихожан о том, как следует правильно осенять себя крестным знамением и какое в это время положение должны принимать пальцы руки. Одни говорили одно, другие – другое. Предлагаю вам свое собственное соображение по отмеченному вопросу...

Приступая к конкретному развитию темы, необходимо вспомнить отрицательный характер цифры "6", поскольку, исходя из своих очертаний, она вампир, поглотитель. Уточним...

При написании "6" мы опускаем перо на какую-то одну точку и начинаем от нее вычерчивать нечто похожее на витую спираль в направлении, противоположном движению часовой стрелки. Движение же вспять означает путь сатаны *(взгляните на кадр С рисунка справа, где стрелками показано направление написания цифры).* Абрис подобного знака характеризуется поглощением поля. Это обусловливается строением "6". Оно таково, и нам его не изменить! Если в комнате изобразить "6", она лишит поля комнату; если "6" опустить в карман, она отнимет у организма его владельца биоауру... Противоположными ей свойствами характеризуется цифра – "9", вычерчивающаяся наоборот и так же размыкающаяся.

Сущность "6" может гнездиться и в соединении пальцев в момент, когда человек крестится, что способствует высасыванию биоауры из лица. А это уже способ медленного одурманивания.

Не могу сказать, с какого времени, но среди паствы грузинской церкви утвердилась привычка складывать пальцы по принципу "6", и в последние века именно так и крестятся. Но это недопустимо! В это время в пальцах замечаются три "6". Настаивают, будто такое сочетание трех пальцев символизирует святую Троицу, и большой палец отождествляют с Отцом, а указательный и средний соответственно с Сыном и Духом святым. Настолько неприемлемо это для меня, что не могу даже найти объяснения

როგორ გადავიწეროთ სწორად პირჯვარი

რაც სოფლიდან თბილისში ჩამოვედი და ჩვენს ეკლესიას დავუახლოვდი, მუდამ მესმოდა მრევლში კამათი იმის შესახებ, თუ როგორ გადავიწეროთ სხეულზე სწორად პირჯვარი და ხელის თითების როგორი მდგომარეობაა ამ დროს საჭირო. ზოგი რას ამბობდა, ზოგიც რას. გთავაზობთ პირად მოსაზრებას აღნიშნული საკითხის ირგვლივ...

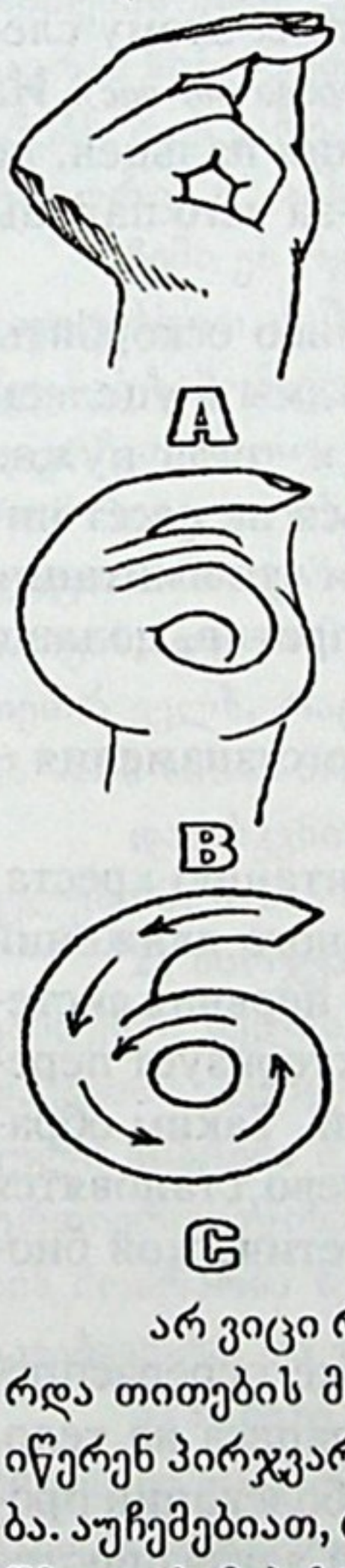

ვიდრე კონკრეტულად ამ თემას განვავრცობდე, საჭიროა გავიხსენოთ „6“-ანის უარყოფითობა, რადგან ეს ციფრი მისი მოხაზულობიდან გამომდინარე ვამპირია, შთანმთქმელი. დავაზუსტებ...

„6“-ანის წერისას საწერს ვადებთ ერთ რომელიღაცა წერტილში და ვიწყებთ ამ წერტილიდან ჩახვეული სპირალის მაგვარი წრეწირის შემოხაზვას საათის ისრების საწინააღმდეგოდ. უკუსვლა კი უკვე სატანის გზას ნიშნავს... (იხილეთ აქ შემოთავაზებული ნახატის C კადრი, სადაც ისრებითაა ნაჩვენები ამ ციფრის წერის მიმართულება). ამგვარი ნიშნის მოხაზვას ახასიათებს ვნების შთანთქმა. ამას განაპირობებს „6“-ანის ალნაგობა, იგი ასეთია, ვერ შევცვლით! თუ ოთახში დახატავთ „6“-ანს, ოთახის ვნებს წაგართმევთ; თუ ჯიბეში ჩაიდებთ „6“-ანს, პირადი ორგანიზმის ბიოაურას გაგაცლით... მისგან საწინააღმდეგო თვისებებით ხასიათდება ციფრი – „9“, იწერება პირიქით და გამხსნელია.

დასაშვებია „6“-ანის არსმა ჩაიბუდოს თითების კომბინაციაშიც, პირჯვარის გადაწერის მომენტში, რითაც ჩვენი ბიოაურის გაწოვა მოხდება სახის არედან. ეს კი ნელნელა გამოთაყვანებას ნიშნავს.

არ ვიცი როდიდან, მაგრამ ქართული ეკლესიის მრევლში დამკვიდრდა თითების მომუჭვა „6“-ანის პრინციპით და ბოლო საუკუნეებში ასე იწერენ პირჯვარს. არ შეიძლება! ამ დროს თითებში სამი „6“-ანი შეინიშნება. აუჩემებიათ, რომ თითქოს სამი თითის ასეთი კომბინაცია წარმოადგენს წმიდა „სამების“ სიმბოლიზაციას და ცერა თითს აიგივებენ ზე-მამასთან, ხოლო საჩვენებელსა და შუა თითს – ძე და სულიწმიდა შეარქვეს. იმდენად გაუგებარია ეს ჩემთვის, რომ ახსნა ვერ მოვუძებნე ფარისეველთა ასეთ ახირებას. ვეკითხები, – გამარკვიეთ-მეთქი... – მაგრამ წარმოდგენა არა აქვთ, რა არის „სამება“. და ეს ხდება მაშინ, როდესაც ძველქართული ფრესკები

подобной странности фарисеев. – Прошу растолковать мне! – попросил Я их, но они и понятия не имеют, что такое Троица. И подобное происходит при том, что древнегрузинские фрески фиксируют совершенно другое соединение пальцев: большой палец должен быть связан с безымянным, указательный со средним, а мизинец рассекать пополам окружность, образованную средним и безымянным пальцами, что придает имитации фаллоса очертания буквы "Ф" *("ф" в русс.)* грузинского алфавита "Асомтаврули". Такому по грузинским фрескам учит нас Иисус Христос; этому следует царь Давид Агмашенебели *(см. иллюстрацию справа от вас).* На первый взгляд, "6" улавливается и в таком сочетании пальцев, но на самом деле она имеет и иное олицетворение, из-за чего пальцы напоминают как "6", так и "9". Это факт!

Эта моя реплика не преследует цели кого-либо оскорбить. Я ее адресую будущему. Не думаю, но, может быть, мы и уцелеем после горестных испытаний нынешнего времени, и тогда нужно будет знать, что принятый сегодня способ креститься не несет ничего доброго и без того переутомленному человеку и что имитация "6" лишь отнимает у нас белое поле, которое, напротив, должно приобретаться. Так что "6" у лица нечего делать.

Итак, заключим: 1) первейшая цель крестного знамения – моментальное причащение к Господу;

2) Правильная манипуляция, создающая имитацию креста, в месте пересечения горизонтального и вертикального движений создает энергетический импульс, которым питается нервная система человека. Возникновение белого импульса характеризует пересечение двух взаимопротивоположных направлений. Таким образом, движения пальцев сверху вниз и справа налево становятся причиной увеличения и высветления личной энергетической биооболочки;

3) Осенение крестом лица способствует также перераспределению скопившегося вокруг черепа богатого биозапаса на тело, поскольку из-за остеохондроза или подобных ему заболеваний проходящие между шейными позвонками нервы порой загрязняются и утрачивают способность пропускать биоинформацию. Это вызывает упадок пафоса и повышение внутричерепного давления. Так что крестное знамение очень помогает нам в распределении биополя из области лица вниз, к телу. С такою же целью мусульмане проводят кистью руки от лица к телу с возгласом "омменн". Фак-

სხვაგვარად გვასწავლიან პირჯვარის კომბინაციას: შეკრული უნდა იყოს ცერა არათითთან, საჩვენებელი თითი კი დიდ თითთან, ხოლო ნეკა თითი შუაზე უნდა კვეთდეს ცერათი და არათითით მიღებულ სიმრგვლეს, რაც ფალოსის იმიტაციას – ქართული „ასომთავრული“ ანბანის "ф" (ფ) ასოს მოხაზულობას ჰქმნის. ასე გვასწავლის ქართული ფრესკებით იესო; ასე გვასწავლის დავით აღმაშენებელი... (ამისი საჩვენებელი ილუსტრაციაც აქვს). ერთი შეხედვით, მოსალოდნელია თითების ასეთ კომბინაციაშიც შენიშნოთ „6“-ანი, მაგრამ სინამდვილეში იგი ბორჯღალსაც განასახიერებს, რის გამოც თითები ერთნაირად ემსგავსებიან როგორც „6“-ანს, ასევე „9“-ანს. ფაქტია!

ჩემი ეს რეპლიკა არ ამცირებს არავის და ნუ მივიღებდით ამ შენიშვნას შეურაცხყოფად. ამას ვაქვეყნებ სამომავლოდ. არა მგონია, მაგრამ იქნებ გადავრჩეთ ბოლო ჟამის მოოხრებისაგან და იცოდეთ, რომ პირჯვარის სადღეისოდ აღიარებულ მანიპულაციას არაფერი სასიკეთო არ მოაქვს ისედაც გადაღლილი ადამიანებისათვის, და რომ თითების „6“-ანის იმიტირება მხოლოდ გვართმევს იმ თეთრ ველს, რაც პირჯვარის მომენტში უნდა შეგვეძინა. აბა, რა უნდა „6“-ანს სახის არეში...

დავასკვნი: 1) ადამიანის სხეულზე პირჯვარის გარდასახვის უპირველესი მიზანია მომენტალური ზიარება უფალთან;

2) პირჯვარის სწორი მანიპულაცია, რითაც ჯვარის იმიტირებას ვახდენთ, ხელის ჰორიზონტალური და ვერტიკალური მოძრაობების გადაკვეთის ადგილზე ჰქმნის ენერგეტიკულ იმპულსს, რითაც ადამიანის ნერვული სისტემა იკვებება. თეთრი იმპულსის წარმოშობა ახასიათებს ორი ურთიერთსაწინააღმდეგო მიმართულების გადაკვეთას. ამგვარად, თითების მოძრაობა ზემოდან ქვემოთ და მარჯვნიდან მარცხნივ მიზეზი ხდება გავაბევროთ და გავათეთროთ პირადი ენერგეტიკული ბიოგარსი;

3) სახეზე პირჯვარის გადაწერა გვეხმარება აგრეთვე თავის ქალას ირგვლივ დაგროვილი უხვი ბიომარაგის სხეულზე გადმონაწილებაში, ვინაიდან ოსტეოხონდროზისა და სხვა ამდაგვარი დაავადებების გამო, კისრის მალებს შორის გამავალი ნერვები ზოგჯერ ბინძურდებიან და ალარ ატარებენ ნერვებში ბიოინფორმაციას. ეს იწვევს სხეულის პათოსის დაქვეითებასა და თავის არეში ქალას შიდაწნევის მომატებას. ამგვარად, პირჯვარი დიდად გვეხმარება ბიოველის გადმონაწილებაში სახის არედან ქვემოთ, სხეულისაკენ. იგივე მიზნით, ისლამის წარმომადგენელი სახიდან

тически подобная манипуляция кисти – один из методов регулирования биобаланса от головы к телу, и это движение преследует важную эзотерическую цель.

Крест – положительное и божественное явление! Его можно применять и для излечения. Сомневаетесь? Проверим! Например, если вас охватили отрицательные эмоции, быстро трижды перекреститесь и прислушайтесь к себе: тяжелые думы рассеются!

Второй метод: если вас беспокоит воспаление суставов в области колен или в иных участках тела *(этот недуг обычно называют "солями")* и вам ничего не помогает, в день три, четыре или более раз устройтесь в удобном месте, слегка согните больную ногу и указательным пальцем правой руки, будто обмакнутым в чернила, семь раз "выпишите" крест в области колена, касаясь пальцем кожи. Не имеет значения, какого размера крест будет прочерчен. Таким путем вам удастся снаружи излечить также и свою печень, селезенку, желудок, мочевой пузырь... Чем исцеляется орган? Крестом? Нет, белым полем, которое порождается крестом. Для лечения почек и легких прибегните к помощи близких, попросите, чтоб они прочерчивали у вас на спине крест. Только и всего! Если вы будете повторять эту манипуляцию часто, то, скажем, в области колена результат получите месяца через два и беспрепятственно и без затруднений встанете на ноги.

О мистерии креста Я буду беседовать и впредь. Это только начало... Что же касается вопроса распятия Вселенной, то о нем речь пойдет в 4-м томе этой книги.

А сейчас мы переходим к одной из величайших – с моей точки зрения – тем, которой в последние века никто не касался. Она была на протяжении тысячелетий настолько плотно закрыта, что никому и на ум не приходило хотя бы пошутить в связи с ней. Итак, вспомним ту единственную, самую неподвижную точку Вселенной, которая предана забвению и обретается здесь, в подземном мире. Сорвем завесу и с этой великой мистерии, чтоб современное человечество узнало наконец о малом центре великой Вселенной, который по своей сути и качеству больше Вселенной. Итак, вспомним вторую тайну открытого пространства с его точным местоположением, которое и ныне служит вратами для перехода душ в параллельный мир. Об этом уже говорилось в предыдущих томах этой книги.

А сейчас Я даю слово миру ученых. Послушаем их.

ხელის მტევანს ჩამოაცურებს საკუთარ ტანზე და იტყვის: „ოომენნ“! ფაქტიურად, ხელის მტევნის ამგვარი მანიპულაცია ერთ-ერთი მეთოდია ბიობალანსის რეგულირებისა თავის არედან სხეულისაკენ და ამ მოძრაობას ღრმა ეზოთერული მიზანი აქვს.

ჯვარი — დადებითი და ღვთიური მოვლენაა! მისი გამოყენებით შეგიძლიათ იმკურნალოთ კიდეც. არ გჯერად? შევამოწმოთ! მაგალითად, თუ უარყოფითმა ფიქრებმა შეგიპყროთ, სასწრაფოდ სამჯერ გადაიწერეთ პირჯვარი და დააკვირდით: ცუდი ფიქრები გაგიქრებათ!

მეორე მეთოდი...

თუ სახსრების ანთება გაწუხებთ მუხლების არეში ან სხვაგან და ვერ შველით („მარილებს“ უწოდებენ-ხოლმე), დღეში სამჯერ, ოთხჯერ ან მეტჯერ, დაჯექით მყუდრო ადგილზე, ოდნავ მოღუნეთ მტკივნეული ფეხი და მუხლის არეში თქვენი მარჯვენა ხელის საჩვენებელი თითით, ვითომ ეს თითი მელანშია ამოვლებული, შვიდი ჯვარი „დაწერეთ“ მუხლთან, კანზე თითის შეხებით. მნიშვნელობა არა აქვს, რა ზომის ჯვარს დააწერთ მუხლს. ამგვარი მკურნალობით შეგიძლიათ გარედან განკურნოთ პირადი ღვიძლიც, ელენთა, კუჭი, შარდის ბუშტი... რითი ინკურნება ორგანო, ჯვარით? არა, თეთრი ველით, რომელსაც ჯვარი წარმოშობს. თირკმელებისა და ფილტვების განკურნებაში ახლობელი დაიხმარეთ და სთხოვეთ, მან დაგახატოთ თითით ზურგზე შვიდი ჯვარი. სულ ეს არის! თუ ამას ხშირად შეასრულებთ, დავუშვათ, მუხლთან, ორ თვეში ჩამუხლავთ და წამოდგებით ყველანაირი დაბრკოლებისა და ტკივილის გარეშე.

ჯვარის მისტერიაზე ვისაუბრებთ მომავალშიც. ეს ჯერ ცოტაა... რაც შეეხება სამყაროს ჯვარცმის საკითხს, ამაზე მე-4 ტომში ვიტყვი.

ახლა კი გადავდივართ ეზოთერული აზროვნების, ჩემი აზრით, ერთერთ უდიადეს თემაზე, რაზედაც ბოლო ეპოქებია აღარავის უსაუბრია. იმდენად გადაკეტილი იყო ეს ამბავი ათასწლეულების მანძილზე, რომ ფიქრადაც კი არ მოსვლია ვინმეს, ეხუმრა მაინც. მაშ, გავიხსენოთ სამყაროს ის ერთი, ყველაზე უძრავი ადგილი, რომელიც აქვე, მიწისქვეშა სამყაროში ყოფილა დღემდე მივიწყებული. მოდით, ამ დიდ მისტერიასაც ავხადოთ ფარდა, რითაც, ბოლოს და ბოლოს, შეიტყობს თანამედროვე კაცობრიობა დიდი სამყაროს ერთი პატარა ცენტრის ამბავს, რომელიც თავისი არსით და ხარისხით დიდ სამყაროზე დიდია. მაშასადამე, ჩვენ ახლა გავიხსენებთ გაღებული სივრცის მეორე საიდუმლოს მისი ზუსტი ადგილმდებარეობით, რომელიც დღესაც წარმოადგენს პარალელურ სამყაროში სულთა გადასასვლელ კარიბჭეს. ამაზე უკვე ითქვა ამ წიგნის წინა ტომებში.

ახლა სიტყვას ვუთმობ მეცნიერთა სამყაროს. მოვუსმინოთ მათ.

НАЙДЕНА НУЛЕВАЯ ТОЧКА ОТСЧЕТА ВСЕЛЕННОЙ!

ГЛАВА XV

Ученые сообщают...

ნაკოვნია სამყაროს ათვლის შძრავი წერტილი!

XV თავი

მეცნიერები გვამცნობენ...

Где начинается метафизика

22 июня 1998 года в газете "Асавал-дасавали" *(№ 26, ст.11)* было опубликовано в сокращенном виде интервью Марики Кахадзе с господином Мурманом Джохадзе. Я предлагаю вам этот диалог в полном виде.

Введение госпожи Марики Кахадзе...

"Дайте мне точку опоры, и Я переверну мир! – заявил один из представителей античной философии. Но где находится подобная точка? Поскольку Архимед не смог назвать местопребывания этой точки, стало быть, он его не знал! На этот горделивый возглас Эйнштейн, наверное, ответил бы так: "Смотря по тому – что именно Архимед считает точкой отсчета. Если он станет вверх ногами, Земля для него моментально завертится. Ведь все на свете условно и сравнительно". Так что местопребывания точки отсчета не знал и сам Эйнштейн.

Не беспокойтесь, читатель! Мы не собираемся переворачивать Землю, но вашему мировоззрению предстоят серьезные потрясения. После беседы с метафизиком Мурманом Джохадзе, ваше мышление может совершенно перевернуться. В частности – очень странно, но эзотерик Гиви Алазнис'Пирели подтвердил существование и назвал местопребывание нулевой точки отсчета Вселенной, с чем согласился господин Мурман Джохадзе. Быть может, хоть сейчас этот новый возглас грузинского непрофессионального исследователя – Гиви Алазнис' Пирели побудит научную общественность все же задуматься.

Интервью, которое приводится ниже, можно назвать так: "Беседа после физики", или "meta ta physika"! – как звались философские трактаты Аристотеля.

••••

– И все же, батоно Мурман, что такое метафизика?

– Метафизика – наука, изучающая свойства мира мыслей.

სად იწყება მეტაფიზიკა

1998 წლის 22 ივნისს, გაზეთ „ასავალ-დასავალში“ (№ 26. გვ., 11) გამოქვეყნდა **მარიკა კახაძის** შემოკლებული ინტერვიუ ბატონ **მურმან ჯოხაძესთან.** ამჯერად სრულად წაიკითხავთ ამ დიალოგს.

ქალბატონ მარიკას შესავალი...

„მომეცით საყრდენი წერტილი და დედამიწას გადავაბრუნებ! — განაცხადა ანტიკური ფილოსოფიის ერთ-ერთმა წარმომადგენელმა. მაგრამ სად მდებარეობს ასეთი წერტილი? რადგან არქიმედემ ვერ დაასახელა ამ წერტილის ადგილსამყოფელი, ესე იგი, მან არ იცოდა ეს! ამ გულზვიად შეძახილს აინშტაინი ალბათ ასე უპასუხებდა: „გააჩნია, ბატონი არქიმედე რას ჩათვლის ათვლის წერტილად. თუ იგი თავდაყირა დადგება, დედამიწა მისთვის მომენტალურად ამოტრიალდება. ყველაფერი ხომ ფარდობითია“. მაშასადამე, ათვლის წერტილის ადგილსამყოფელი არ სცოდნია თვით აინშტაინსაც.

დამშვიდდი, მკითხველო. დედამიწის გადაბრუნებას არ ვაპირებთ, მაგრამ თქვენს მსოფლმხედველობას კი სერიოზული რყევები ელოდება. მეტაფიზიკოს მურმან ჯოხაძესთან საუბრის შემდეგ, თქვენი აზროვნებაც უეჭველად თავდაყირა დადგება. კერძოდ, ძალზე გასაკვირია, მაგრამ ეზოთერიკოსმა გივი ალაზნისპირელმა სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილის არსებობა და მისი მისამართი დაასახელა, რასაც იზიარებს ბატონი მურმან ჯოხაძე. ქართველი არაპროფესიონალი მკვლევარის — გივი ალაზნისპირელის ამ ახალმა შეძახილმა მოსალოდნელია ამჟამად მაინც დააფიქროს მეცნიერული სამყარო.

ინტერვიუს, რომელსაც ქვემოთ წაიკითხავთ, შეიძლება ასე ვუწოდოთ: „საუბარი ფიზიკის შემდეგ“. ანუ „Meta ta physika“! — ასე ერქვა არისტოტელეს ფილოსოფიურ ტრაქტატებს.

* * *

— და მაინც, ბატონო მურმან, რა არის მეტაფიზიკა?

— „მეტაფიზიკა“ — აზრთა სამყაროს თვისებების შემსწავლელი მეცნიერებაა.

– Где проходит грань между физикой и метафизикой?

– Вас интересует, где кончается физика и начинается метафизика?..

– Да, очень ли трудно это объяснить?

– Тема сложная! Но все-таки постараюсь дать вам ответ... Реальный мир, который мы видим и которого касаемся, – мир физический. Но должен существовать и такой мир, которого мы не можем коснуться, и только потому, что не видим его, хоть он и существует. Это мир мыслей! То есть "метафизика" означает раз и навсегда данное пространство, которое не подчиняется времени, самому понятию пространства, измерениям мира сего и т.д. У метафизики есть начало, но нет конца. Точнее, ее начало нужно искать в физике. А метафизика является сверхсостоянием физики.

– Действует ли метафизический мир на человека?

– Человек действует, производит физические движения – перемещается и т.д. Такими нашими движениями управляет мысль, уводящая за пределы физики. Но то, как рождается мысль и где располагается мир мыслей, изучает метафизика. Вряд ли мы можем установить – велик мир мыслей или мал; справа он располагается или слева; вверху или внизу... Мир мыслей находится везде и во всем: он и велик, и мал, обретается и вверху, и внизу! Мысль – метафизическое явление, которое может существовать, может и не существовать; действовать и не действовать. Это зависит от того, чему служит эта мысль и какое несет в себе содержание. Если мысль должна что-то отвердить, она в точно отведенное время выкристаллизует заключенное в ней содержание и мы его увидим. Это может быть, например, кувшин, новая книга или действие. Скажем, если бы в мысли не заключалось содержание – "мой приход сюда, в редакцию", – этот приход не состоялся бы. Поскольку Я сейчас нахожусь здесь и мы готовим интервью, мысль о моем приходе сюда выкристаллизовалась только сегодня. То есть, говоря языком физики, Я нахожусь здесь только сейчас, а мысль о моем приходе сюда для метафизики хранится в пространстве всех времен. Хоть сколько-нибудь понятно?

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— სად გადის ზღვარი ფიზიკასა და მეტაფიზიკას შორის?

— თქვენ გაინტერესებთ, სად მთავრდება ფიზიკა და სად იწყება მეტა-ფიზიკა...

— დიახ, ძნელია ამისი ახსნა?

— რთული თემაა! მაგრამ შევეცდები გაგცეთ პასუხი...

რეალური სამყარო, რომელსაც ჩვენ ვხედავთ და ვეხებით, ფიზიკური სამყაროა. უნდა არსებობდეს ისეთი სამყაროც, რომელსაც ვერ ვეხებით და მხოლოდ იმიტომ, რომ ვერ ვხედავთ მას, თუმც არსებობს. ის არის აზრთა სამყარო! ესე იგი, „მეტაფიზიკა“ ნიშნავს ერთხელ და სამუდამოდ მოცემულ სივრცეს, რომელიც არ ექვემდებარება დროს, თვით სივრცის ცნებას, ამასოფლის განზომილებებს და ა.შ. მეტაფიზიკას აქვს დასაწყისი, მაგრამ არა აქვს დასასრული. უფრო სწორად, მისი საწყისი ფიზიკაში უნდა ვეძებოთ. მეტაფიზიკა კი ფიზიკის ზემდგომარეობას წარმოადგენს.

— ადამიანებზე თუ მოქმედებს მეტაფიზიკური სამყარო?

— ადამიანი მოქმედებს, ასრულებს ფიზიკურ მოძრაობებს — გადაადგილდება, გადმოადგილდება და ა.შ. ჩვენს ასეთ მოძრაობებს მართავს აზრი, რომელიც ფიზიკის იქით, მილმიერში არსებობს. მაგრამ როგორ იბადება აზრი ან სად არის აზრთა სამყარო, ამას სწავლობს მეტაფიზიკა. ვერც იმას დავადგენდით — დიდია აზრთა სამყარო თუ პატარა; მარჯვნივაა იგი თუ მარცხნივ; ზემოთ თუ ქვემოთ... აზრთა სამყარო არის ყველგან და ყველაფერში: ის არის დიდიც, პატარაც, ზემოთაც, ქვემოთაც! აზრი — მეტაფიზიკური მოვლენაა, რომელიც შეიძლება არსებობდეს და არც არსებობდეს; მოქმედებდეს და არც მოქმედებდეს. ეს დამოკიდებულია იმაზე, თუ რას ემსახურება ეს აზრი და როგორი შინაარსის მატარებელია იგი. თუ აზრს ავალია — რალაც გაამყაროს, იგი ზუსტ დროში გააკრისტალებს მასში შენახულ შინაარსს და დავინახავთ. შეიძლება ეს იყოს დოქი, ახალი წიგნი ან მოქმედება. მაგალითად, აზრში რომ არ ყოფილიყო შენახული — „ჩემი აქ, რედაქციაში მოსვლა“, — ვერ მოვიდოდი. ვინაიდან მე ახლა თქვენთან ვარ და ინტერვიუს ვამზადებთ, მხოლოდ დღეს გაკრისტალდა ჩემი აქ მოსვლის აზრი. ესე იგი, ფიზიკის ენით რომ გამოვთქვა, მე მხოლოდ ახლა ვარ აქ, ხოლო მეტაფიზიკისათვის ყველა დროის სივრცეში შენახულია ჩემი აქ მოსვლის აზრი. გასაგებად გითხარით?..

– Батоно Мурман, в наш реалистический, материалистический век, в эпоху электронной цивилизации "метафизика" и "алхимия" выглядят отсталыми и устарелыми...

– Ошибаетесь! Современная физика стоит на пороге нового этапа и возвращается к античной физике. Пока все еще никому не известен факт существования центра мира мысли. Доныне никто не знал тайны существования и местонахождения точки отсчета метафизического пространства. О том, что где-то она должна находиться, делали предположения и Ньютон, и Эйнштейн.

– Где же находится нулевая точка отсчета мира мыслей?

– В этом смысле произошел еще один большой парадокс, и сегодня, как это случалось во все времена, этот центр выявлен и определен непрофессионалом, композитором и дирижером по специальности, – Гиви Алазнис'Пирели. Гиви сегодня предстает как писатель-эзотерик. Но то, что он сказал нам своей книгой, думаю, требуется осознать и освоить пристальным и проницательным рассудком.

– Что означает "центр мира мыслей"?

– Это место, где сосредоточиваются все мысли до того, как отвердеть. После этого момента конкретная мысль отделяется от центра и проявляется в нашем мире как материя или движение.

– То есть такой центр – разум, который можно назвать "мировым рассудком"?

– Более того. Мне кажется, мы имеем здесь дело со всеобщим Разумом мироздания! Это что касается Вселенной. Но такой центр должен существовать и в человеке. Гиви Алазнис'Пирели очень хорошо раскрывает эту тему в своей книге. Между прочим, мне выпало на долю прочесть несколько томов этой книги в оригинале. Это поразительно...

– Я частично знакома с книгой Гиви Алазнис'Пирели. Ему представляется, что нулевая точка отсчета Вселенной

— ბატონო მურმან, ჩვენს რეალურ მატერიალურ საუკუნეში — ელექტრონული ცივილიზაციის ხანაში „მეტაფიზიკა“ და „ალქიმია“ თითქოს მოძველებული და დრომოჭმული მეცნიერებაა...

— ცდებით! თანამედროვე ფიზიკა დგას ახალი ეტაპის მიჯნაზე და ანტიკურ ფიზიკას უბრუნდება. ჯერჯერობით კი ყველასათვის უცნობია აზრთა სამყაროს ცენტრის არსებობის დადგენა. დღემდე არავინ იცოდა მეტაფიზიკური სივრცის ათვლითი წერტილის არსებობის საიდუმლოება და მისი ადგილსამყოფელი. სადღაც რომ უნდა არსებობდეს იგი, ამას ვარაუდობდნენ ნიუტონიც და აინშტაინიც.

— და სად არის აზრთა სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილი?

— აქ მოხდა კიდევ ერთი დიდი პარადოქსი და დღეს, როგორც ეს ყველა ჟამს ხდებოდა, ასეთ ცენტრს მიაგნო არაპროფესიონალმა მეცნიერმა, პროფესიით კომპოზიტორმა და დირიჟორმა, გივი ალაზნისპირელმა. გივი დღეს მოგვევლინა, როგორც მწერალი-ეზოთერიკოსი. მაგრამ რა გვითხრა მან მისი წიგნით, ამას დაკვირვებული გონება ესაჭიროება.

— რას ნიშნავს „აზრთა სამყაროს ცენტრი“?

— ეს არის ადგილი, სადაც ყოველი აზრი ინახება მისი გამყარების მომენტამდე. შემდეგ კი კონკრეტული აზრი გამოეყოფა იმ ცენტრს და ამასოფელში გვევლინება, როგორც მატერია ან მოძრაობა.

— ე.ი, ასეთი ცენტრი გონია, რომელსაც შეიძლება „მსოფლიო გონი“ ვუწოდოთ?

— უფრო მეტიც. ჩემი აზრით საქმე გვაქვს სრულიად სამყაროს გონთან! ეს რაც შეეხება სამყაროს. მაგრამ ასეთი ცენტრი უნდა არსებობდეს ადამიანშიც. გივი ალაზნისპირელი ძალიან კარგად ხსნის ამ თემას თავის წიგნში. სხვათაშორის, მომეცა საშუალება ორიგინალში წამეკითხა ამ წიგნის რამდენიმე ტომი. ეს საოცრებაა...

— მე ნაწილობრივ ვიცნობ გივი ალაზნისპირელის წიგნს. ბატონ გივის მიაჩნია, რომ სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილი დედამიწაზეა, მიწისქვეშე-

находится на Земле, точнее – в подземелье. И что близ деревни Нуниси находятся одни из врат спуска в это подземелье.

– Это такое место единого пространства, где утвердилось абсолютное ничто. Именно там сосредоточивается и хранится мысль, мысленное выражение всего. То есть там находится мировой Разум – высочайшее и святейшее место!

– Если вы согласны с утверждением Гиви Алазнис' Пирели о том, что Вселенная действительно обладает нулевой точкой отсчета, то должны отвергнуть теорию Эйнштейна о всеобщей относительности.

– Между прочим, физики предполагают, что во Вселенной с необходимостью должна существовать неподвижная точка, но не знают, где она находится. Гиви Алазнис'Пирели же утверждает, что подобная неподвижность и в самом деле существует, и называет ее точный адрес – эгрегорный центр подземного ареала Грузии! Ныне это место забыто всеми. По мнению Гиви Алазнис'Пирели, означенный центр мира мыслей представляет собой метафизический вакуум. Потому и является он Разумом. Ученые физический вакуум атомного ядра называют неиссякаемым источником энергии, хоть вакуумное пространство еще не изучено. Предельно интересно то, что Гиви Алазнис'Пирели – непрофессиональный исследователь – признает вакуум познавательным явлением и считает, что это место является гипофизом Земли – центром реализации мыслей. Это светящееся явление... Согласен с ним! Метафизический вакуум характеризуется ярчайшим свечением. Восприятие и признание этого сложно, для этого необходимо новое мышление, новый подход. И такое мышление созревает, постепенно пробуждается в народе.

– Как понимать "новое мышление"? Оно должно обусловливаться нашим гипофизом?

– Конечно! Гипофиз – метафизический центр мира мыслей, управляющий центр живого организма. Существующий в гипофизе вакуум – это место, откуда начинается все. У него нет ни начала, ни конца. Да и как могло родиться "ничто"... Оно – вечно познающее место, постоянно, вечно мыслящая субстанция.

თში. სოფელ ნუნისთან არის ამ მიწისქვეშეთში ჩასასვლელი ერთ-ერთი კარიბჭე.

— ეს არის სრულიად სივრცის ისეთი ადგილი, სადაც აბსოლუტურად არაფერია. სწორედ იქ ინახება აზრი, ყველაფრის აზრი. ანუ იქ არის სამყაროს გონი — უზენაესი ადგილი!

— თუ თქვენ ეთანხმებით გივი ალაზნისპირელის აზრს, რომ სამყაროს ნამდვილად აქვს ათვლის ნულოვანი წერტილი, მაშინ უნდა უარყოთ აინშტაინის თეორია, რომ ყველაფერი ფარდობითია.

— სხვათაშორის, ფიზიკოსები ვარაუდობენ, რომ აუცილებლად უნდა არსებობდეს სამყაროში უძრავი წერტილი, მაგრამ არ იციან სად არის იგი. გივი ალაზნისპირელი კი შეგვახსენებს, რომ ასეთი უძრაობა სინამდვილეში არსებობს და ასახელებს მის ზუსტ მისამართს — საქართველოს მიწისქვეშა არეალის ეგრეგორული ცენტრი! ეს ადგილი დღეს მივიწყებულია ყველასაგან. გივის თქმით, აზრთა სამყაროს აღნიშნული ცენტრი წარმოადგენს მეტაფიზიკურ ვაკუუმს. ამიტომ არის იგი გონი. მეცნიერები ატომური ბირთვის ფიზიკურ ვაკუუმს უწოდებენ ენერგიის ამოუწურავ წყაროს, თუმც ვაკუუმური სივრცე ჯერ შესწავლილი არ არის. რა საინტერესოა, რომ გივი ალაზნისპირელი — არაპროფესიონალი მეცნიერი, ვაკუუმს ცნობიერ მოვლენად აღიქვამს და მიაჩნია, რომ ეს ადგილი არის დედამიწის ჰიპოფიზი — აზრების რეალიზაციის ცენტრი. იგი მანათობელა არსებაა... — ვეთანხმები! მეტაფიზიკურ ვაკუუმს საოცარი ნათება ახასიათებს. ამისი აღქმა და გაგება ძნელია, ამისათვის ახალი აზროვნებაა საჭირო. ასეთი აზროვნება კი მოდის, ნელ-ნელა იღვიძებს ხალხში.

— როგორ გავიგოთ „ახალი აზროვნება“, ჩვენმა ჰიპოფიზმა უნდა განაპირობოს იგი?

— რა თქმა უნდა! ჰიპოფიზია აზრთა სამყაროს მეტაფიზიკური ცენტრი, — ცოცხალი ორგანიზმის მართვადი ცენტრი. ჰიპოფიზში არსებული ვაკუუმი არის ადგილი, საიდანაც იწყება ყველაფერი. მას არც დასაბამი აქვს და არც დასასრული. ანდა, როგორ უნდა დაბადებულიყო „არაფერი“... იგია მარადიული ცნობიერი ადგილი, მარადიულად მოაზროვნე სუბსტანცია.

— ეს ის არის, რასაც გივი ალაზნისპირელი „როგორიღაცა“ სიცარიელეს უწოდებს, საიდანაც მისი თქმით, „როგორიღაცა“ სიგნალი მოდის?

36. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

– Это то, что Гиви Алазнис'Пирели называет "некоей" пустотой, откуда, по его словам, исходит некий сигнал?

– Да!

– То есть мы можем довериться Гиви Алазнис'Пирели?

– Должны довериться, непременно должны довериться. Нужно прислушаться к тому, что он говорит. Это очень значительно. Иногда мне становится жалко Гиви, он ведь первым выдвинул гипотезу, связанную с Великим Разумом. Легко ли вызвать доверие и доказать то, о чем говорит Гиви Алазнис'Пирели, при нашем материальном положении. После знакомства с его книгой "Величайшее открытие мира" Я взял Библию и прочел ее. Произошло чудо: то, о чем говорит Гиви, содержится в Библии, сказано прямым текстом, нужно лишь вдуматься. Между тем духовные лица в чем только не обвиняют Гиви. Им тоже следует предельно внимательно прочесть Библию, и они поймут, о чем нам напоминает Гиви Алазнис'Пирели. Но знаете ли вы, в чем дело? Священное писание читают лишь глазом, а Библия книга особая, сакральная, ее понимание и восприятие доступно не всем.

– Вы, батоно Мурман, ученый, а Гиви Алазнис'Пирели – эзотерик. Несмотря на это, вы как бы признаете эзотерическое мышление и их выводы...

– По правде говоря, Я принимался за ознакомление с Библией и до прочтения книги Гиви Алазнис'Пирели, но не вник и отложил ее в сторону. И именно после прочтения его книги вновь заинтересовался Библией и разобрался в ней сравнительно лучше. Представьте себе, что эта книга раскрыла глаза мне, ученому человеку. Согласен с вами, что Гиви Алазнис'Пирели не является ученым и воспринимает древнегрузинские духовные рукописи и мир путем эзотерического анализа. Он не отрицает науку, но подход у него иной. Присмотритесь, какие он предлагает нам темы: "Гигантская подземная пустота", "Содержащийся в ней Разум мироздания", "Некогда возведенная в ней и позже покрытая водой Вавилонская башня", "Сам Вавилон – некогда Божья обитель", "Распятие сияния Господа в гипофизе Земли"... Я был поражен!

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— დიახ.

— ე.ი, ბატონ გივის შეიძლება ვენდოთ?

— უნდა ვენდოთ, აუცილებლად უნდა ვენდოთ. ჩვენ ყური უნდა მივუგდოთ მას, დიდ რაღაცას ამბობს. ხანდახან გივი მეცოდება, მან პირველმა დაიძახა დიდ გონთან დაკავშირებული ჰიპოთეზა. როგორი დასაჯერებელი და დასამტკიცებელია ის, რასაც გივი ალაზნისპირელი ამბობს ჩვენს მატერიალურ ყოფაში. მისი წიგნის — „მსოფლიოს დასაბამისეული ალმოჩენის“ გაცნობის შემდეგ ავიღე ბიბლია და წავიკითხე. საოცრება მოხდა: რასაც ბატონი გივი ამბობს, ყველაფერი წერია ბიბლიაში, პირდაპირ წერია, ოღონდ გაგება უნდა. არადა სასულიერო პირები რას არ აბრალებენ გივის. წაიკითხონ ბიბლია, დაკვირვებით წაიკითხონ და მიხვდებიან, რა შეგვახსენა გივი ალაზნისპირელმა. მაგრამ იცით რაშია საქმე? წმიდა წერილს კითხულობენ მხოლოდ თვალით, ბიბლია კი ისეთი წიგნია, ისეთი საკრალური, ყველას არ ძალუძს მისი გაგება და შემეცნება.

— თქვენ მეცნიერი ხართ, ბატონო მურმან, ბატონი გივი — ეზოთერიკოსია. მიუხედავად ამისა, თქვენც თითქოს ალიარებთ ეზოთერულ აზროვნებასა და მისეულ დასკვნებს...

— სიმართლეს გეტყვით, ბიბლიას გივის წიგნის წაკითხვამდეც გავეცანი, მაგრამ ვერ გავიგე და გვერდით გადავდე. სწორედ რომ გივი ალაზნისპირელის წიგნის წაკითხვის შემდეგ დავინტერესდი ბიბლიით და შედარებით გავიგე. თქვენ წარმოიდგინეთ, მე, მეცნიერ კაცს ამ წიგნმა ამიხილა თვალი. გეთანხმებით, გივი არ არის მეცნიერი და იგი ეზოთერიკოსის ანალიზით აცნობიერებს ძველქართულ სასულიერო ხელნაწერებსა და სამყაროს. გივი არ უარყოფს მეცნიერებას, მაგრამ სხვა მიდგომა აქვს. დააკვირდით, რა თემებს გვთავაზობს იგი: „მიწისქვეშა გიგანტური სიცარიელე“, „მასში არსებული სამყაროს გონი“, „ამავე სიცარიელეში ოდესღაც ჩაშენებული და შემდეგ წყლით დაფარული ბაბილონის გოდოლი“, „თვით ბაბილონი — ოდესღაც ღმერთის საცხოვრისი“, „უფლის ჯვარცმა დედამიწის ჰიპოფიზში“... გაოცებული დავრჩი! არადა ეს ყველაფერი ბიბლიით დასტურდება. აი, რა არის საინტერესო.

— ბატონო მურმან, ღმერთი ცაშია! როგორ შეიძლება ღმერთი მიწისქვეშ ჩავიდეს? ადამიანისათვის ეს გაუგებარია და მიუღებელი...

К тому же, все это подтверждается Библией. Вот что интересно.

– Батоно Мурман, ведь Бог находится на небе. Как он может оказаться в подземелье? Людям это непонятно и неприемлемо...

– По библейскому описанию, Бог – Высочайшая Личность! Но внимательно проанализируем: в материи человек привык к простейшим действиям – направо, налево, вверх, вниз... Допустим, Бог находится на небе – вверху от нас! Достаточно это провозгласить двум стоящим на полюсах людям, чтоб уже невозможно стало установить – где именно "вверху" находится Бог, поскольку понятие "верх" в масштабах планеты неясно. Этот вариант объясняют в том плане, что Бог везде, и в каком бы направлении ни поднять палец, – вверху! Это не так... Повторяю: по Библии, Бог – Высочайшая Личность и невозможно допустить, чтобы Он одновременно находился в различных участках пространства. Древними текстами подтверждается, что обителью Бога являлась некая высокая гора и построенный на ней сакральный город. Он лично беседует с избранными путем явления. Библия этот факт представляет – как беседу мужчин. Как могут эта гора и Божий град располагаться и внизу, и наверху... (?) Вот почему соображения Алазнис'Пирели чрезвычайно интересны. Он все обдумал, проанализировал и представил нам в виде эзотерических выводов – что такое Бог, что такое Господь, как понять феномен Всевышнего, Творца; или как Слово ложится в основу мира сего и т.д. Второй том книги Гиви Алазнис'Пирели логически объясняет и толкует Библию, ее постулат о том, что во всем и везде – сияние Господа, а не Высочайшая Личность – Бог! Что такое сияние Господа? Это сильнейшая концентрация положительных мыслей, объемлющая всю Вселенную. Она владеет одним из наиболее ярких, освещенных и наименее подвижных объектов, и в самом деле описанных в Библии. Алазнис' Пирели считает: этот объект – нулевая точка отсчета Вселенной, всего-навсего несколькими сотнями километров отстоящая от Грузии, в сторону подземного ареала под Грузией. Хоть некоторые ученые и стремятся, чтоб подобный центр был как можно дальше от Земли. А может быть, он и в самом деле здесь, близко, так давайте проверим эзотерические прозрения Гиви Алазнис'Пирели. Что нам в этом мешает...

— ბიბლიის აღწერილობით, ღმერთი — უზენაესი პიროვნებაა! ახლა ყურადღებით გავაანალიზოთ: მატერიაში ადამიანმა ისწავლა ძალიან მარტივი რამ: მარჯვნივ, მარცხნივ, ზევით, ქვევით... დავუშვათ ღმერთი არის ცაში, ჩვენგან ზევით! საკმარისია ეს თქვას პოლუსებზე მდგარმა ორმა კაცმა, რომ უკვე დაუდგენელია — სად „ზევით“ არის ღმერთი, რადგან ცნება „ზევით“ პლანეტის მასშტაბით გაუგებარია. ამ შემთხვევას ხსნიან ასე, რომ ღმერთი ყველგანაა, დედამიწის რომელი მიმართულებითაც არ უნდა აღმართოთ თითი — ზევით! ასე არ არის... კიდევ ვიმეორებ: ბიბლიით ღმერთი უზენაესი პიროვნებაა და დაუშვებელია იგი ერთდროულად იმყოფებოდეს სივრცის სხვადასხვა მონაკვეთში. ძველი ტექსტებით დასტურდება, რომ ღმერთის სამოსახლოს როგორილაც მაღალი მთა და მასზე დაშენებული საკრალური ქალაქი წარმოადგენდა. იგი პირადად ესაუბრებოდა გამოცხადებით რჩეულებს. ბიბლია ამ ფაქტებს გვაწვდის, როგორც მამაკაცთა საუბრებს. როგორ შეიძლება ეს მთა და ღმერთის ქალაქი არსებობდეს ზევით, ქვევით... (?) აი, რატომ არის გივი ალაზნისპირელის მოსაზრებები საინტერესო. მან ამ ყველაფერზე იფიქრა, გააანალიზა და ეზოთერული დასკვნის სახით მოგვაწოდა — რას ნიშნავს ღმერთი, რა არის უფალი, როგორ გავიგოთ უზენაესი, შემომქმედი; ანდა როგორ ედება სიტყვა საფუძვლად წუთისოფელს და ა.შ. როდესაც გივის წიგნის მეორე ტომს გაეცნობით, იგი ლოგიკურად ხსნის ბიბლიის სწავლებას, რომ თურმე უფალია ყველგან და ყველაფერში, და არა უზენაესი პიროვნება — ღმერთი! რა არის უფალი? ეს არის დადებითი აზრების ძლიერი კონცენტრაცია, რომელიც სრულიად სამყაროს მოიცავს. მას აქვს ერთი ყველაზე განათებული და უძრავი ობიექტი, რომელიც ნამდვილად აღწერილია ბიბლიაში. გივის მიაჩნია, რომ ეს ობიექტი — სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილია, რომელიც, სულ რაღაც, რამდენიმე ასეული კილომეტრითაა დაცილებული საქართველოდან მიწის სიღრმის მიმართულებით. თუმც, ზოგიერთ მეცნიერს სურს, რაც შეიძლება შორს იყოს ასეთი ცენტრი. და იქნებ მართლაც აქ არის, ახლოს, მოდით, შევამოწმოთ გივის ეზოთერული ნააზრევი, რა გვიშლის ხელს...

— ბატონო მურმან, მართლაც, რა უშლის ხელს, რათა გივი ალაზნისპირელის მოსაზრებებმა გაიმარჯვოს?..

(მოსაუბრე იცინის)...

— ამას წინათ ზურაბ ქაფიანიძეს ჰკითხეს: „რა არის ახლა საჭირო, რათა თქვენმა კვლევამ იფეთქოსო?“ — მას უთქვამს: „ჩემი სიკვდილიო“! მართლაც, რატომ ველით ყოველთვის — ახალი იდეის ავტორი გარდაიცვალოს? მოგვიანე-

– Батоно Мурман, в самом деле, что препятствует тому, чтобы соображения Гиви Алазнис'Пирели были услышаны?

(Собеседник смеется).

– Недавно Зураба Капианидзе спросили: "Что сейчас требуется для того, чтобы ваше исследование прозвучало подобно взрыву"? Он ответил: "Моя смерть"! В самом деле, почему мы всегда ждем, чтобы автор новой идеи скончался? А после этого бездумно возвеличиваем его замыслы. Давайте, пока Гиви Алазнис'Пирели рядом с нами, зададим ему связанные с непонятными проблемами вопросы и используем этого человека сейчас, при его жизни. Я, например, верю, что он говорит нам очень существенные вещи.

– И вы верите, что врата к Господу находятся в Грузии, близ деревни Нуниси?

– В Библии упомянуты какие-то врата, через которые можно было проникать и спускаться в подземелье. Но вот чем интересен этот момент для меня: энергетические входы обнаружены и в ядерной физике. И можно ли исключать возможность наличия врат у планеты. Мы, наверное, отрицаем этот феномен в первую очередь лишь потому, что он найден на территории Грузии, к тому же грузинами. Гиви Алазнис'Пирели говорит, что в Земле имеется некий длинный тоннель, по которому души проникали в пустоту. Вы не знаете, что "тоннельный эффект" существует и в ядерной физике. Просто физики еще не выявили, как он происходит. Как возникли подобные аналогии? Заслуга Гиви Алазнис'Пирели заключается в том, что он решился, и опираясь на Библию, противопоставил микрокосмос макрокосмосу, заявив, что "врата и тоннель должны быть и у нашей планеты"! И называет горы Грузии, близ Харагоули, где этот тоннель берет начало. Что здесь неприемлемого? Да и разве мы, проверив, убедились, что это не так? Перепроверить это свободно можно по Библии и другим древнейшим духовным текстам. Что нам мешает – провести в Тбилиси международный симпозиум и пригласить метафизиков из разных стран?

– Как, в этом случае, может быть проверено соображение Гиви Алазнис'Пирели о том, что нулевая точка отсчета Вселенной находится на Земле? К тому же в подземелье, под Грузией...

ბით კი უაზროდ ვადიდებთ მათ ნააზრევს. მოდით, ვიდრე ჩვენს გვერდითაა გივი ალაზნისპირელი, მანამდე მივცეთ მას გაუგებარ საკითხებთან დაკავშირებული შეკითხვები და ახლა გამოვიყენოთ ეს კაცი, სიცოცხლეში. მე, მაგალითად მჯერა, რომ ძალიან დიდ რაღაცას გვეუბნება გივი.

— და თქვენ გჯერათ, რომ უფლის კარიბჭე სოფელ ნუნისშია?

— ბიბლიაში ნახსენებია როგორიცაა კარიბჭე, საიდანაც შეიძლებოდა მიწისქვეშეთში ჩასვლა. მაგრამ აი, რით არის ჩემთვის ეს მომენტი საინტერესო: ენერგეტიკული კარიბჭეები ბირთვულ ფიზიკაშიც არის ნაპოვნი. რატომ გამოვრიცხოთ, რომ კარიბჭე უნდა ჰქონდეს პლანეტასაც. ჩვენ ალბათ პირველ რიგში იმიტომ უარვყოფთ ასეთ ფენომენს, რომ იგი საქართველოს ტერიტორიაზეა ნაპოვნი, თანაც ქართველების მიერ. გივი ალაზნისპირელი ამბობს, რომ დედამიწას ახასიათებს როგორიცაა გრძელი გვირაბი, საიდანაც სულები იმ სიცარიელემდე ჩადიან. თქვენ არ იცით, რომ „გვირაბული ეფექტი“ ბირთვულ ფიზიკაშიც არსებობს. ფიზიკოსებმა, უბრალოდ ვერ მიაგნეს, თუ როგორ ხდება ეს. საიდან გაჩნდა ასეთი ანალოგიები? გივი ალაზნისპირელის დამსახურება იმაში მდგომარეობს, რომ მან გაბედა და ბიბლიაზე დაყრდნობით მიკროსამყარო დაუპირისპირა მაკროსამყაროს და განაცხადა, რომ „კარიბჭე და გვირაბი უნდა ჰქონდეს ჩვენს პლანეტასაც“! და ასახელებს ხარაგოულის მთებს, სადაც ის გრძელი გვირაბი იწყება. რა არის აქ მიუღებელი. ანდა, შევამოწმეთ და სიცრუეა? ამისი გადამოწმება თავისუფლად შეიძლება ბიბლიით და სხვა უძველესი სასულიერო ტექსტებით. რა გვიშლის ხელს — თბილისში მოვაწყოთ საერთაშორისო სიმპოზიუმი და მსოფლიოს მეტაფიზიკოსები მოვიწვიოთ.

— ამ შემთხვევაში, როგორ უნდა შემოწმდეს ბატონი გივის მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილი დედამიწაზეა? თანაც მიწისქვეშეთში, საქართველოს ქვეშ...

— პირველ რიგში, ლოგიკით! მაგრამ არსებობს ხილული ლოგიკაც...

დღემდე ცნობილია, რომ მთვარე ბრუნავს დედამიწის გარშემო. ეს ხომ ჩანს და ფაქტია! მე კი მხოლოდ ახლა მოვედი აზრზე, რომ მთვარე დედამიწის გარშემო კი არ ბრუნავს, არამედ იმ ნულოვანი და უძრავი ცენტრის ირგვლივ, რომელიც დედამიწის მასის შიგნითაა დღეს დატყვევებული. მეტსაც გეტყვით, ჩემი აზრით, თვით დედამიწაც ამ ნულოვანი ცენტრის ირგვლივ უნდა ბრუნავდეს, მაგრამ ვინაიდან ასეთი წერტილი დედამიწის მასის შიგნით არის მოთავსებული და ადამიანმა არ იცოდა მისი საიდუმლო, საუკუნეების მანძილზე

– В первую очередь, логикой! Но существует и видимая логика...

Доныне было известно, что Луна вращается вокруг Земли, и это факт! А Я сейчас осознал, что Луна вращается не вокруг Земли, а вокруг нулевого неподвижного центра Вселенной, который ныне пленен внутри массы Земли. Скажу больше: мне кажется, что сама Земля должна вращаться вокруг этого же нулевого центра, но поскольку такая точка помещается внутри массы Земли и человек не знал ее тайны, на протяжении веков сложилось убеждение, что Земля вращается вокруг собственной воображаемой оси. Не исключаю, что древние знания опирались на существование здесь этой точки отсчета, потому и считали Землю центром Вселенной. Видимо, в скором времени Я разделю и мнение Гиви Алазнис' Пирели о том, что все планеты должны вращаться вокруг Земли.

– Батоно Мурман, трудно представить точную модель Вселенной. Наверное, это удел избранных...

– Что касается нулевой точки отсчета Вселенной, то Гиви Алазнис'Пирели поставил вопрос и признал античную модель – "геоцентрическую систему мироздания", и ни в коем случае – "гелиоцентрическую"! Будет модель мира геоцентрической или гелиоцентрической, должен признаться, для меня на данном этапе значения не имеет. Когда предположительную точку отсчета мы закрепляем за Солнцем, Солнце неподвижно и Земля вращается относительно него, делая один полный оборот в год; если же центр отсчета закрепить за Землей, для одного полного оборота вокруг нее один год понадобится Солнцу... По выводам современных астрономов, Солнце само вращается вокруг центра Галактики. В данном случае неподвижная точка отсчета закреплена уже за центром Галактики. Как говорят, существует другое огромное пространство – Метагалактика, вокруг которой перемещается наша Галактика. В этом же случае точка отсчета перенесена на центр Метагалактики... И так далее, то есть мы можем "гонять" неподвижную точку отсчета с одного на другое место, что создает иллюзию, будто бы мы нащупываем истину. Людям предпочтительнее, чтоб такой объект был как можно дальше и его трудно было бы обнаружить. Миру требуется, и он непременно обретет неподвижную точку, вокруг которой перемещается вся Вселенная. К счастью, такая точ-

დაასკვნეს, რომ დედამიწა მისივე წარმოსახვითი ღერძის ირგვლივ ტრიალებს. არ გამოვრიცხავ, რომ უწინდელი ცოდნა ეყრდნობოდა ამ ათვლის წერტილის აქ არსებობას და ამიტომაც მიაჩნდათ დედამიწა სამყაროს ცენტრად. ალბათ მცირე ხანში გავიზიარებ გივის აზრს, რომ ყველა პლანეტა დედამიწის ირგვლივ უნდა ბრუნავდეს.

— ბატონო მურმან, რთულია სამყაროს სწორ მოდელზე ფიქრი. ალბათ ეს რჩეულთა ხვედრია...

— რაც შეეხება სამყაროს ათვლის ნულოვან წერტილს, ამის შესახებ გივი ალაზნისპირელმა დააყენა საკითხი და ალიარა ანტიკური მოდელი — „სამყაროს გეოცენტრული სისტემა“, და არავითარი — „ჰელიოცენტრული“! გეოცენტრული იქნება სამყაროს მოდელი თუ ჰელიოცენტრული, სიმართლე გითხრათ, ამ ეტაპზე ამას ჩემთვის დიდი მნიშვნელობა არა აქვს. როდესაც ათვლის ვარაუდს ვამაგრებთ მზეს, მზე უძრავია და დედამიწა მოძრაობს მის მიმართ, აკეთებს რა ერთ სრულ ბრუნს წელიწადში; თუ ათვლის ცენტრს მივამაგრებთ დედამიწას, მაშინ მზე მოანდომებდა ერთ წელიწადს ერთი სრული ბრუნისათვის დედამიწის გარშემო... თანამედროვე ასტრონომიის დასკვნებით, მზე თვითონ მოძრაობს გალაქტიკის ცენტრის გარშემო. ამ შემთხვევაში ათვლის უძრავი წერტილი უკვე გალაქტიკის ცენტრზეა მიმაგრებული. როგორც ამბობენ, არსებობს სხვა დიდი სივრცე — მეტაგალაქტიკა, რომლის ირგვლივაც გადაადგილდება ჩვენი გალაქტიკა. ამ შემთხვევაში კი ათვლითი წერტილი მეტაგალაქტიკის ცენტრშია გადატანილი... და ასე შემდეგ, ასე „დავარბენინებთ“ ათვლის უძრავ წერტილს ხან იქ, ხან აქ, რაც გვიქმნის ილუზიას, რომ სიმართლეს მივაგენით. ადამიანს სურს — რაც შეიძლება შორს იყოს ასეთი ობიექტი და ვერ იპოვოს იგი. სამყაროს ესაჭიროება და აუცილებლად ექნება უძრავი წერტილი, რომლის მიმართ გადაადგილდება მთელი სამყარო. საბედნიეროდ, ასეთი ადგილი დედამიწის წიაღშია. ალბათ ამიტომ იყო ალიარებული ანტიკურ ხანაში გეოცენტრული სისტემა. ეს ის ადგილია, რომელიც სრულიად სამყაროს უძრავ და ნულოვან ობიექტს წარმოადგენს. ასეთ იდეებს კი მივყავართ მიკრო და მაკრო სამყაროს ერთიან მოდელთან... ერთმა ფაქტმა გამაოგნა: თქვენ იცით, რომ საქართველოში, ზნაურის რაიონში დღესაც არსებობს სოფელი, რომელსაც ჰქვია „ნული“! გეკითხებით — რატომ?!

— ბატონო მურმან, მეტაგალაქტიკა სად არის?

— მე თქვენ გეკითხებით, ყველას, სად არის მეტაგალაქტიკა?

ка находится в недрах Земли. Видимо, потому в античную эпоху была признана геоцентрическая система. Т.е. обретение места, которое являет собой неподвижный объект Вселенной. А эти идеи подводят нас к единой модели микро и макромира... Некий факт очень удивляет меня: одно из грузинских сел в Знаурском районе по сей день зовется "Нули" *("Нуль")*. Спрашивается – почему?!

– Батоно Мурман, а где находится Метагалактика?

– Я спрашиваю вас, да и всех, где находится Метагалактика?

– Не знаю!

– Не знаю и Я! Представьте себе, что и никто не знает. Все это утверждения, признанные на уровне предположений, но не доказуемые. Не знают этого и ученые! Так давайте таскать эту "точку отсчета" в центры то Солнца, то Галактики, то Метагалактики... Гиви Алазнис'Пирели же на основе большой логики делает вывод, что подобная неподвижная точка в самом деле существует и находится в Земле, в ее массе, что подтверждается и Библией.

– Гиви Алазнис'Пирели обещает, что в ближайшем будущем Всевышний посетит нас в виде великого сияния. Вы же разделяете мысль о том, что Всевышний – Личность! Объясните нам, как произойдет явление Личности в виде великого сияния?

– Сказать по правде, Я очень часто задумываюсь о появлении этого сияния. Хочу сказать вам, что никогда не соглашаюсь с Гиви бездумно. Но взгляните, как все в данном случае собирается и складывается в единую логику: то, что сверхсияние врежется в Землю с неестественной для нее силой, мне кажется, неизбежно. Это явление подтверждается и физикой. Приведу пример...

Как показывают проведенные опыты, у всякой частицы имеются античастицы. Достаточно их столкнуть, чтоб возник световой квант большой силы – яркое сияние. Этот процесс физики называют "аннигиляцией". В эти моменты материи уже не существует, она переходит в энергию излучения. Т.е. масса перерастает в энергию, а энергия в массу! Если допустить на мгновение, что макро и микромиры в разное время подчиняются одной закономерности, то появляется основание допустить, что существует мир и антимир.

Затем...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— არ ვიცი!

— არც მე ვიცი! თქვენ წარმოიდგინეთ არავინ არ იცის. ეს არის ვარაუდის დონეზე აღიარებული დასკვნა, რაც ვერ მტკიცდება. არც მეცნიერებმა იციან! მაშ, მოდით, ვიყოთ და ვათრიოთ ეს „ათვლითი წერტილი“ ხან მზეზე, ხან გალაქტიკისა თუ მეტაგალაქტიკის ცენტრებში... გივი ალაზნისპირელი კი დიდი ლოგიკის საფუძველზე ასკვნის, რომ ასეთი უძრავი წერტილი ნამდვილად არსებობს და იგი დედამიწაშია, მასაში, რაც ბიბლიითაც დასტურდება.

— გივი ალაზნისპირელი გვპირდება, რომ უახლოეს მომავალში უზენაესი დიდი ნათებით უნდა გვესტუმროს. თქვენ კი იზიარებთ მის აზრს, რომ უზენაესი პიროვნებაა! აგვიხსენით, როგორ უნდა მოვიდეს პიროვნება დიდი ნათებით?

— სიმართლე გითხრათ, ამ ნათელის მოსვლაზე ძალიან ბევრს ვფიქრობ. მინდა იცოდეთ, რომ დაუფიქრებლად არაფერში ვეთანხმები გივის. მაგრამ ამ შემთხვევაშიც, ნახეთ როგორ ერთიან ლოგიკაში იყრის თავს ყველაფერი: ეს ნათელი რომ არანორმალური ძალით შემოიჭრება დედამიწაზე, ჩემი აზრით, ეს გარდუვალია. ეს მოვლენა მტკიცდება ფიზიკითაც. მაგალითს მოგიყვანთ...

ჩატარებული ცდებით, ყველა ნაწილაკს აქვს ანტინაწილაკი. საკმარისია ისინი ერთმანეთს შეახო, რომ უზარმაზარი სინათლის კვანტი იბადება — კაშკაშა ნათება. ამ პროცესს ფიზიკოსებში „ანიჰილაცია“ ეწოდება. ამ დროს მატერია აღარ არსებობს და იგი გამოსხივებით ენერგიაში გადადის. ანუ მასა გარდაიქმნება ენერგიად, ხოლო ენერგია — მასად! თუ ჩვენ ერთი წუთით დავუშვებთ, რომ მაკრო და მიკრო სამყაროები ერთ კანონზომიერებას ექვემდებარებიან სხვადასხვა დროში, აქ სავარაუდოა, რომ არსებობდეს სამყარო და ანტისამყარო. შემდეგ...

— გაწუვეტინებთ: დავუშვათ დედამიწაზე მართლაც დიდი ნათელი მოვიდა. ესე იგი, მატერია და არამატერია ერთმანეთს შეეხეთქებიან?

— პირიქით! შეხეთქებამ უნდა დაბადოს ნათელი. გივი ალაზნისპირელი მიიჩნევს, რომ არსებობს ორი სამყარო: უარყოფითი — ჩაშავებული კოსმოსით და ძლიერი ნათელი, რომელიც კოსმოსს შემოსაზღვრავს სრულად. გივი მიიჩნევს, რომ ვარსკვლავები — მეტაფიზიკური ხვრელებია, რითაც იმ, გარე ზენათელს ვხედავთ. ამ ორ გიგანტურ სუბსტანციას ვუწოდოთ „სამყარო“ და „ანტისამყარო“, რომლებიც ერთიმეორისათვის საწინააღმდეგო მუხტებით

– Простите, перебью вас: допустим, на Землю и в самом деле явилось великое сияние. Это будет значить, что столкнулись материя и антиматерия?

– Наоборот! Столкновение должно породить сияние. Гиви Алазнис'Пирели считает, что существуют два мира: отрицательный – с почерневшим космосом, и очень светлый, который полностью ограничивает космос. Звезды, – полагает он, – метафизические щели, через которые мы видим внешнее сияние. Назовем эти две гигантские субстанции "миром" и "антимиром", заряженными противоположными друг другу зарядами. Мы, наверно, могли бы сказать, что два располагающих совершенно различными частотами ареала напоминают своего рода конденсатор, в котором протекает процесс накопления двух противоположных зарядов. Когда концентрации мысленных зарядов между двумя гигантскими мирами достигнут какой-то нормы, с необходимостью произойдет разряд между миром и антимиром, что уже фиксировано и известно физике. В этом плане Я считаю, что Гиви Алазнис'Пирели не обретается в плену иллюзии, поскольку его версия – о том, что "назрела пора разрядки двух великих миров", – опирается на твердую логику. Аналогичные факты зафиксированы и физиками в лабораториях. Мне кажется, непременно возникнет величайшее сияние. Но должен здесь же признаться, что сегодня Я еще не готов объяснить характер космического сверхсияния. Своей книгой Алазнис' Пирели утверждает, что сверхсияние не возникнет, а оно уже существует и скопилось вокруг Вселенной. Гиви ждет буквально в ближайшем будущем его явления на Землю. Посмотрим!

– Когда же сверхсияние врежется в Землю?

– У меня нет этих расчетов. Но Гиви утверждает, что на Земле еще не собралось столько отрицательных зарядов, чтоб притянуть заряд положительный. Вы знаете, что интересно? Когда в конденсаторе скапливаются два разных заряда, и когда он более их не выдерживает, происходит именно то, что однажды изобразил мне Гиви на листе бумаги. С Земли произойдет бросок некой сверхмолнии в направлении сверхсияния, и наоборот. То есть сверхзаряженный конденсатор выбрасывает в пространство молнии. Зачем нам исключать, что Земля являет собой некий конденсатор.

არიან სავსე. ალბათ შეგვეძლო გვეთქვა, რომ ორი აბსოლუტურად სხვადასხვა რხევების მქონე არეალი მოგვაგონებს ერთგვარ კონდენსატორს, სადაც მიმდინარეობს ამ ორი საწინაალმდეგო მუხტების დაგროვება. როდესაც ორ გიგანტ სამყაროს შორის აზრთა მუხტების კონცენტრაციები როგორილაცა ნორმას მიაღწევენ, აუცილებლად მოხდება განმუხტვა სამყაროსა და ანტისამყაროს შორის, რაც უკვე ფიქსირებული და ცნობილია ფიზიკაში. ამ მხრივ მივიჩნევ, რომ გივი არ უნდა იყოს ილუზიაში მოხვედრილი, რადგან მის ამგვარ ვერსიას, რომ — „მომწიფდა ორი დიდი სამყაროს განმუხტვის დრო“, — მყარი ლოგიკა გააჩნია. ანალოგიური ფაქტები დაფიქსირებულია ლაბორატორიებშიც ფიზიკოსების მიერ. ჩემი აზრით, აუცილებლად დაიბადება უდიდესი სიკაშკაშე. მაგრამ აქ უნდა ვალიარო, რომ დღეისათვის, კოსმოსური ზესინათლის რაობის ასახსნელად ჯერ მზად არა ვარ. გივი ალაზნისპირელი თავის წიგნით ამტკიცებს, რომ ზესინათლე კი არ წარმოიშობა, არამედ იგი უკვე არსებობს და დაგროვილია სამყაროს ირგვლივ. გივი უახლოეს მომავალში ელოდება ამ სინათლის დედამიწაზე მოსვლას. ვნახოთ!

— როდის შემოიჭრება დედამიწაზე ზენათელი?

— მე ამისი გათვლა არა მაქვს. მაგრამ გივი ამტკიცებს, რომ ჯერჯერობით დედამიწაზე იმდენი უარყოფითი მუხტი არ დაგროვილა, რომ დადებითი მუხტი შემოიჭრას. იცით რა არის საინტერესო? როდესაც კონდენსატორში ორი სხვადასხვა მუხტი დაგროვდება, და როდესაც კონდენსატორი ვეღარ იტევს მუხტებს, ხდება ზუსტად ის, რაც ამას წინათ გივიმ დამიხატა ფურცელზე. ესე იგი, დედამიწიდან მოხდება როგორილაცა ზე-ელვის გატყორცნა ზენათელისკენ და პირიქით. მაშასადამე, ზედმეტად დამუხტული კონდენსატორი ირგვლივ სივრცეში ისვრის ელვას. რატომ გამოვრიცხოთ, რომ დედამიწა როგორილაცა კონდენსატორს წარმოადგენს.

— დავუშვათ მართლაც მოვიდა დიდი ნათება...

— დავუშვათ ყველაფერი გადავიდა ზენათებაში. მატერია აღარ არსებობს, არსებობს ნათება ტალღის სახით, რომელსაც არ გააჩნია საზღვარსასრული. ამგვარი ტალღა ინფორმაციის გადამტანი და მატარებელია. იგი სხვა განზომილებაა, ზეგანზომილება, რომელიც ჩვეულებრივ ჩანს. მაგრამ თუ ჩვენს სხეულებს იგივე დაემართებათ და ნათელში გარდავიქმნებით, ყველაფერს სხვა თვალით შევხედავთ. ანუ იცი ყველაფერი. იწყება სურვილების რეალიზაცია.

– Допустим, великое сияние явилось и в самом деле...

– Допустим, что все перешло в сверхсияние. В это время материи уже не существует, существует лишь сияние в виде волны, не имеющей предела. Такая волна обладает способностью и свойством пропускать и переносить информацию. Это иное измерение, сверхизмерение, кажущееся обыкновенным. Но если с нашими телами произойдет то же самое и мы обратимся в сияние, то на все взглянем иным глазом. То есть знаем все. Начинается реализация желаний.

– "Реализация желаний"! Звучит очень привлекательно...

– Согласен! Гиви Алазнис'Пирели очень удачно сформулировал эту теорию в своей книге: "Некогда мир представлял собой сверхсияние. То время называлось "золотым тысячелетием". Затем понемногу все стало затвердевать... В ближайшем будущем мир вновь вернется к первоначальному свету"! То же самое пророчествует и Библия. В применении к физике этот процесс можно сравнить с волной электромагнитной – гаснет электрическая, вспыхивает магнитная и наоборот! Так что никто не знает – сколько раз электрическая волна переходила в магнитную, а магнитная – в электрическую. И нет смысла ломать над этим голову. Мне хочется напомнить читателям вашей газеты, что явление сверхсияния на Землю не представляет никакой опасности и его не следует страшиться. С наступлением вечерней темноты мы предались сну. Но утром рассвело, и разум пробудился. Разве произошло что-нибудь глобальное и вызывающее тревогу? Нет! Так родится и великий День. В Библии написано: наступит пора, когда вы не скончаетесь, а изменитесь, преобразитесь!

– Когда-то на Земле стояло "золотое тысячелетие". Почему с тех пор все изменилось?

– Таков закон мироздания, закон Великого Разума, когда все охватывается сиянием. В физике это явление называется "переход массы в энергию". Откуда такие аналогии? То есть существуют две основные фазы – положительная и отрицательная, белая и черная, мир бессмертный и мир смертный, масса, т.е. материя, и ее энергетическое состояние.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— „სურვილების რეალიზაცია“! ძალიან მიმზიდველად ჟღერს...

— გეთანხმებით! გივი ალაზნისპირელმა შესანიშნავად ჩამოაყალიბა ეს თეორია თავის წიგნში: „ოდესღაც სამყარო ზენათელს წარმოადგენდა. იმ ხანას ჰქვია „ოქროს ხანა“. შემდეგ ნელ-ნელა ყველაფერი გამყარდა... უახლოეს მომავალში სამყარო კვლავაც პირვანდელ სინათლეს დაუბრუნდება“! ამას გვპირდება ბიბლიაც. ფიზიკაში ცნობილია და ეს პროცესი ელექრომაგნიტურ ტალღას შეიძლება შევადაროთ — გაქრება ელექტრული, იქმნება მაგნიტური და — პირიქით! ამგვარად, არავინ იცის, რამდენჯერ გადავიდა ელექტრული მაგნიტურში და მაგნიტური — ელექტრულ ტალღაში. ამ მხრივ ტყუილად იტეხენ თავს. მსურს თქვენი გაზეთის მკითხველს შევახსენო, რომ ზენათელის დედამიწაზე მოსვლა არავითარ საშიშროებას არ წარმოადგენს. წუხელ სალამოს დაღამდა და დავიძინეთ, მაგრამ ამ დილას გათენდა და გაიღვიძა გონებამ. მოხდა რაიმე გლობალური და საგანგაშო? არავითარი! ასე იქნება დიდი დღის დაბადებაც. ბიბლიაში წერია: დადგება ისეთი ჟამი, როდესაც თქვენ არ გარდაიცვლებით, არამედ შეიცვლებით!

— ოდესღაც „ოქროს ხანა“ იდგა დედამიწაზე. რატომ შეიცვალა მას შემდეგ ყველაფერი?

— სამყაროს კანონი ყოფილა ასეთი, დიდი გონების კანონი, როდესაც ყველაფერს ნათელი მოიცავს. ფიზიკაში ამ მოვლენას „მასის ენერგიაში გადასვლა“ ეწოდება. საიდან ასეთი ანალოგიები? ესე იგი, ძირითადად ორი ფაზა არსებობს — დადებითი და უარყოფითი, თეთრი და შავი, უკვდავი და მოკვდავი სამყარო, მასა, ე.ი. მატერია, და მისი ენერგეტიკული მდგომარეობა.

— სამწუხაროა, ჩვენ დღეს გაშავებულ სამყაროში გვიცხოვრია...

— კი! ასეა. მაგრამ მატერიალიზაციასაც თავისი ფაზა და აუცილებლობა ექნება. ახლა ჯერ კიდევ გამყარების ფაზაში ვართ. ამან გამოიწვია საკაცობრიო ცნობიერების დაცემა, ეს პროცესი მატერიის არსებობის შედეგია. 6 მილიარდი ადამიანის ცნობიერება დაეცა... მაგრამ, როგორც გივი იტყვის-ხოლმე, პარადოქსის კანონით, ერთი კაცი მაინც უნდა გამოჩნდეს ისეთი, ვინც ხალხის ქვეცნობიერებას გაალვიძებს, და გივი დღესაც ეძებს მას.

— ძირითადად ყველაფერს ორი ფაზა აქვს. შეგიძლიათ თუ არა დასვათ საკითხი, რომ უნდა არსებობდეს „ადამიანი“ და „ანტიადამიანი“...

– К сожалению, ныне мы живем в почерневшем мире...

– Да! Это так. Но и у материализации должна быть своя фаза и необходимость. Сейчас мы все еще находимся в стадии отвердения. Она вызвала упадок способности человечества к познанию, и этот процесс является результатом существования материи. Возможности познания шести миллиардов людей пришли в упадок... Но, как обычно говорит Гиви Алазнис'Пирели, по закону парадокса, всегда должен появиться хоть один такой человек, кто бы возбудил у людей возможности высокого подсознания, и Гиви все ищет его и сегодня.

– У всего имеется в основном две фазы. Можете ли вы поставить вопрос так, что должны существовать "человек" и "античеловек"?

– Вы задали прекрасный вопрос...

Существуют сознание и подсознание. Гиви Алазнис'Пирели подсознание называет "памятью души" и считает, что ее пробуждение должно быть обусловлено сверхсиянием. Назовем подсознание "диском" духовной памяти. Духовные учителя считают, что обрести и обогатить его можно только и только через множество реинкарнаций. Существует большое количество людей, которые подобным диском не располагают. Гиви называет их "одноразовыми" людьми. Я же нарек их – "термитами", что означает "прожорливые жуки".

– Паразиты мира?

– Они родились для материи, в самом деле являются одноразовыми и пока живут – лишь едят.

– Как разобраться, кто ныне есть кто?

– По делам. Заметно и по лицам...

– Батоно Мурман, почему сверхсияние из столь огромного мироздания выберет именно Землю, чтобы врезаться в нее?

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— კარგი შეკითხვა დამისვით...

არსებობს ცნობიერება და ქვეცნობიერება. გივი ქვეცნობიერებას — „სულის მეხსიერებას“ უწოდებს და მიაჩნია, რომ მისი გამოღვიძება უნდა განაპირობოს ზენათელმა. დავარქვათ ქვეცნობიერებას სულიერი მეხსიერების „დისკი“. სულიერი მასწავლებლები თვლიან, რომ მისი შეძენა და გამდიდრება შეიძლება მხოლოდ და მხოლოდ მრავალი რეინკარნაციებით. მრავლად არიან ისეთი ადამიანები, რომელთაც ამგვარი დისკი არ გააჩნია. გივი ასეთებს „ერთჯერად“ ადამიანებს უწოდებს, ხოლო მე მათ „ტერმიტები“ შევარქვი, რაც „მჭამელა ხოჭოებს“ ნიშნავს.

— კაცობრიობის პარაზიტები?..

— ისინი მატერიისათვის არიან დაბადებულნი, მართლაც ერთჯერადები არიან და სანამ ცოცხლობენ, — მხოლოდ ჭამენ.

— როგორ გავარკვიოთ დღეს ვინ-ვინ არის?

— მათი საქმიანობით. სახეებზეც ეტყობათ...

— ბატონო მურმან, რატომ შემოიჭრება ზენათელი ამხელა სამყაროში, მაინც და მაინც, დედამიწაზე?

— დედამიწაა, ვგონებ, სამყაროს ცნობიერი ცენტრი და მიმაჩნია, რომ ნამდვილად აქ უნდა არსებობდეს სრულიად სივრცის ათვლის ცენტრიც. ამაში უსიტყვოდ ვეთანხმები გივი ალაზნისპირელს.

— და ბოლოს, ვინ გადავრჩებით, ვინ არა, არავინ ვიცით. რა უნდა გავაკეთოთ, როგორ ვუშველოთ თავს...

— ახალი აზროვნებაა საჭირო. როგორც გივი ალაზნისპირელი ამბობს: „გეოცენტრული სისტემისა და სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილის ალიარება გაწმენდს და დადებითისაკენ აალორძინებს ადამიანის დამახინჯებულ სულს“! მჯერა — სულის გათეთრება იწყება... ნამდვილად მჯერა, რომ სამყაროს ცნობიერი ცენტრი დედამიწაშია. იგი ვაკუუმს წარმოადგენს.

— შეგიძლიათ დანამდვილებით განაცხადოთ, რომ ნიუტონმა და აინშტაინმა არ იცოდნენ სამყაროს ათვლის ნულოვანი წერტილის ადგილსამყოფელი?

37. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

– Земля, думается, центр познания Вселенной, и наверняка центр отсчета всего пространства должен находиться здесь. В этом Я безусловно согласен с Гиви Алазнис'Пирели.

– И наконец... Никому не известно, кто спасется, а кто нет. Что нам делать, как уцелеть...

– Необходимо новое мышление. Как говорит Гиви Алазнис' Пирели: "Признание геоцентризма и нулевой точки отсчета Вселенной очистит и возродит к восприятию положительного искаженную душу человека"! И Я верю, что начинается просветление душ... Безусловно верю, что познавательный центр всей Вселенной находится в Земле. Он представляет собой вакуум.

– Можете ли вы с уверенностью утверждать, что Ньютон и Эйнштейн не знали местонахождения нулевой точки отсчета Вселенной?

– Не знали! Потому-то Эйнштейн и подошел умозрительно к "теории относительности".

– Знает ли о существовании и местонахождении нулевой и неподвижной точки Вселенной Библия?

– Гиви Алазнис'Пирели считает, что Библия знает о существовании этого неподвижного центра, в духовных текстах называемого "Святая святых". Но хранит тайну его местонахождения.

– Стало быть, выходит, что представители метафизиков разделяют предположения непрофессионального писателя и исследователя-эзотерика? И что же, главное – только признание?

– Нужно признать, иного пути нет, и необходимо подготовиться: по-моему, в ближайшем будущем Гиви Алазнис'Пирели радикально изменит научное мышление человечества!

Беседу вела **МАРИКА КАХАДЗЕ,**
корреспондент газеты "Асавал-дасавали".

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— არ იცოდნენ! ამიტომაც მივიდა აინშტაინი აზროვნებით „ფარდობითობის თეორიასთან“.

— ბიბლიამ თუ იცის სამყაროს უძრავი და ნულოვანი წერტილის არსებობა და ადგილსამყოფელი.

— გივი მიიჩნევს, რომ ბიბლიამ ნამდვილად იცის ამ უძრავი ცენტრის არსებობა, რომელსაც სასულიერო ტექსტებში „წმიდათაწმიდა“ ჰქვია. ამ ადგილის მისამართს კი საიდუმლოდ ინახავს ბიბლია.

— მაშასადამე, რა გამოდის, რომ მეტაფიზიკოსთა წარმომადგენლები ალიარებთ არაპროფესიონალი მწერლისა და ეზოთერიკოსი მკვლევარის ნააზრევს? ან მხოლოდ ალიარებაა მთავარი?

— უნდა ვალიაროთ, სხვა გზა არა გვაქვს, და უნდა მოვემზადოთ: ჩემი აზრით, უახლოეს მომავალში, გივი ალაზნისპირელი რადიკალურად შეცვლის კაცობრიობის მეცნიერულ აზროვნებას!

ესაუბრა **მარიკა კახაძე**
გაზეთ „ასავალ-დასავალის“ ჟურნალისტი

თქვენგან მარცხნივ კინომსახიობი – ზურაბ ქაფიანიძე. უცხოელ მკითხველს ვაცნობებ, რომ ბატონი ზურაბი ინტენსიურად იკვლევს შუმერების ისტორიას და მივიდა დასკვნამდე, რომ შუმერები ჩვენი წინაპრები არიან. მათი საიდუმლო დამწერლობა – ქართული „ასომთავრული“ ანბანი უნდა ყოფილიყო.

Слева от вас киноактер ЗУРАБ КАПИАНИДЗЕ. Он интенсивно исследует историю шумеров и пришел к заключению, что шумеры – наши предки, и что их тайной письменностью должно было быть грузинское “Асомтаврули”.

“Грузины,
вы не подозреваете,
кто были ваши предки”

–заявляет Джеймс Грин
(“Народная газета – Тбилисская почта”,
№ 53, 1997 г., 4-5 октября).

Месяца через четыре после моего освобождения из заключения, как-то на главном проспекте Тбилиси меня подозвал один из любимых грузинами актеров – Зураб Капианидзе: “Эй, Гиви, поди-ка сюда! Садись, хочу тебе что-то показать, давно ищу тебя...” – и мы уселись на низенький внешний подоконник магазина. “Выпьем чего? Нет?!” – и Я сбегал принес пару бутылочек безалкогольных “Фанты” и “Спрайта”. Завязалась беседа. “А ну прочти-ка это!” – вытащил он из кармана газетную вырезку. Я взглянул на заглавие: “Грузины, вы и не подозреваете, кто были ваши предки!” Ничего себе... “Чей это материал, Зура?” – полюбопытствовал Я. “Американца! Приезжал, оказывается, к нам сюда, но мне не удалось повидаться с ним!” – с сожалением покачал головой Зураб Капианидзе и отпил пенистой фанты.

Вот, уважаемый читатель, что содержалось в статье:

(Его текст подчеркнут мною. – Автор).

“Еще Аристотель высказал осторожное предположение о существовании параллельных пространств. В самом деле, если существуют параллельные плоскости, отчего не может быть, чтобы в мироздании оказались пространства, параллельные нашему?

Ответить на этот вопрос не так уж легко. Несмотря на это, американский ученый Джеймс Грин, который называет себя “классическим метафизиком”, считает, что параллельные пространства и в самом деле существуют.

Более того, Джеймс Грин утверждает, что врата, веду-

ეროვნული ბიბლიოთეკა

“ქართველებო, თქვენ აზრზე არ ხართ, ვინ იყვნენ თქვენი წინაპრები“

— აცხადებს ჯეიმს გრინი

(„საბალხო გაზეთიდან — თბილისის ფოსტა“, 1997 წ., № 53, 4-5 ოქტომბერი).

დაახლოებით ოთხი თვის განთავისუფლებული ვიყავი პატიმრობიდან და, ერთ დღეს, ჩვენი ქალაქის რუსთაველის გამზირზე ყველასათვის საყვარელი კინომსახიობი — **ზურაბ ქაფიანიძე** მეძახის: „ბიჯო, კახელო, აქ მოდი. დაჯე! ნახე რა უნდა გაჩვენო, რა ხანია გეძებ...“ — და იქვე, მაღაზიის დაბალ გალავანზე ჩამოვსხედით. „არაფერს დალევ?“ — უალკოჰოლო სასმელი შევთავაზე მას და ორი პატარა ბოთლი „ფანტა“ და „სპრაიტი“ მოვიტანე. დავიწყეთ საუბარი. „აბა ერთი აეს წაიკითხე...“ — და ჯიბიდან გაზეთის ამონარიდი ამოიღო. ჯერ ასეთ სათაურს გადავხედე: **„ქართველებო, თქვენ აზრზე არ ხართ, ვინ იყვნენ თქვენი წინაპრები“!** ვაა! ვისი მასალაა, ზურა... — ვკითხე მას. „ამერიკელია! აქა ყოფილა ჩამოსული. ვერა ვნახე“. სინანულით ჩაილაპარაკა ზურაბ ქაფიანიძემ და აქაფებული „ფანტა“ მოსვა.

აი, პატივცემულო მკითხველო, რა ეწერა ამ სტატიაში:

(მისი ტექსტის ხაზგასმა ჩემია. — ავტორი).

„ჯერ კიდევ არისტოტელემ გამოთქვა მოკრძალებული ვარაუდი პარალელური სივრცეების არსებობის შესახებ. მართლაც, თუკი არსებობს პარალელური სიბრტყეები, რატომ არ შეიძლება, რომ სამყაროში ჩვენი სივრცის პარალელური სივრცეები არსებობდეს?

ამ კითხვაზე პასუხი არც ისე ადვილი გასაცემია. მიუხედავად ამისა, ამერიკელი მეცნიერი — ჯეიმს გრინი, რომელიც თავის თავს „კლასიკურ მეტაფიზიკოსს“ უწოდებს, თვლის, რომ პარალელური სივრცეები მართლაც არსებობენ.

და უფრო მეტიც — ჯეიმს გრინი ამტკიცებს, რომ პარალელურ სივრცეებში გადასასვლელი კარები საქართველოს ტერიტორიაზე მდებარეობს!

щие в параллельные пространства, расположены на территории Грузии!

"Я знаю, что ваши предки, шумеры, вышли в наш мир из параллельного. Возможно, вы, грузины, этого и не чувствуете, но вы буквально пронизаны космической энергией", – сказал Грин недавно, во время пребывания в Грузии.

Американский метафизик установил: шумерско-грузинская культура полностью "неземная". По его мнению, "вход в параллельный мир находится где-то в окрестностях села Нуниси"!

"Я не верю в инопланетян. Ваши предки пришли из параллельного мира и научили людей очень многому", – сказал Грин.

В Нуниси американский ученый попытался вскрыть "врата", ведущие в параллельное пространство. Попытка не удалась. Грин надеется, что следующий подступ, намеченный на весну будущего года, будет более успешным. Американский ученый давно присматривался к нам, грузинам, и пришел к выводу, что нас характеризует стремление к сверхчеловечности, что чуждо другим народам Земли. Для проникновения в параллельное пространство Грин использовал 2,5-тонную аппаратуру. Кроме того, он обращался к созданному за пять тысяч лет до нашего летосчисления учебнику на "санскрите".

Пока непонятно – что в действительности движет этим странным ученым, по своей воле приехавшим на нашу землю.

"Грузины, вы и не подозреваете, кто были ваши предки!" – сказал он перед отправлением на родину.

БЕСО МИРИАНАШВИЛИ,
корреспондент газеты "Тбилисская почта".

P.S.

В тот день мы с Зурабом Капианидзе расстались с надеждой, что непременно отыщем американского метафизика Джеймса Грина, тем более, что господин Зураб нашел и ту семью, в которой останавливался Грин, находясь в Тбилиси. Тем не менее отыскать эту удивительную личность никому из нас не удалось. Искали его фамилию и через "Интернет", но тщетно. Если кто-то что-нибудь о нем знает, просим сообщить ему, что мы его ищем.

„მე ვიცი, რომ თქვენი წინაპრები, შუმერები, პარალელური სამყაროდან გადმოვიდნენ ჩვენსაში. ქართველები შეიძლება ვერ გრძნობთ, მაგრამ თქვენ პირდაპირ გაჟღენთილები ხართ კოსმოსური ენერგიით“. — თქვა გრინმა ახლახანს თბილისში ყოფნის დროს.

ამერიკელმა მეტაფიზიკოსმა დაადგინა, რომ შუმერულ-ქართული კულტურა მთლიანად „არადედამიწიურია“. მისი აზრით, „პარალელურ სამყაროში გადასასვლელი სადღაც ნუნისის მიდამოებში მდებარეობს“!

„მე არ მწამს უცხოპლანეტელების. თქვენი წინაპრები პარალელური სამყაროდან მოვიდნენ და მრავალი რამ ასწავლეს ადამიანებს“. — თქვა გრინმა.

ნუნისში ამერიკელი მეცნიერი შეეცადა გაეღო პარალელურ სივრცეში გასასვლელი „კარები“. ცდამ არ გაამართლა. გრინი იმედოვნებს, რომ შემდეგი ცდა, რომელიც მომავალი წლის გაზაფხულზეა დაგეგმილი, უფრო წარმატებული იქნება. ამერიკელი მეცნიერი დიდხანს გვაკვირდებოდა ქართველებს და დაასკვნა, რომ ჩვენ გვახასიათებს ლტოლვა ზეადამიანურობისაკენ, რაც უცხოა დედამიწის სხვა ერებისათვის. გრინმა პარალელურ სივრცეში გადასახვლელად გამოიყენა 2,5-ტონიანი აპარატურა. გარდა ამისა, იგი სარგებლობდა ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 5 ათასი წლის წინ სანსკრიტის ენაზე შექმნილი სახელმძღვანელოთი.

ჯერ-ჯერობით გაუგებარია — რა ამოძრავებს სინამდვილეში ჩვენს მიწაზე თავისი ნებით ჩამოსულ ამ უცნაურ მეცნიერს.

„ქართველებო, თქვენ აზრზე არ ხართ, ვინ იყვნენ თქვენი წინაპრები!“ — თქვა მან სამშობლოში გამგზავრების წინ.

ბესო მირიანაშვილი,
გაზეთ „თბილისის ფოსტის“ ჟურნალისტი.

P.S.

ზურაბ ქაფიანიძე და მე იმ დღეს ერთმანეთს დავცილდით იმ იმედით, რომ ჩვენ აუცილებლად მოვძებნიდით ამერიკელ მეტაფიზიკოსს — **ჯეიმს გრინს,** მითუმეტეს, რომ ის ოჯახიც მონახა ზურაბმა, სადაც ბატონი გრინი ცხოვრობდა თბილისში სტუმრად ყოფნის დროს. მიუხედავად ყველაფრისა, ამ უცნაური პიროვნების ასავალ-დასავალს ველარსად მიაკვლიეს. მისი გვარი ვეძებეთ „ინტერნეტის“ საშუალებითაც, მაგრამ ამაოდ. თუ ვინმე იცნობთ ამ კაცს, გთხოვთ შეატყობინოთ, რომ ვეძებთ.

В Ветхом завете Библии, в частности в 36-й главе пророчества Иова сказано (29,30): "Кто может также постигнуть протяжение облаков, треск шатра его? Вот, он распространяет над ним свет свой..."! Позволю себе раскрыть и эту тайну и предложить свои соображения по этому вопросу. Что же касается феномена библейского шатра и связанных с ним знаний, то речь о них ведется в предлагаемой главе.

СЕКРЕТ МОЛНИИ

ГЛАВА XVI

Раскрытое пространство

მიმლიის „ძველ აღთქმაში“, და ჯერმოდ, იობის წინასწარმეტყველების 36-ე თავში მითითებულია (29,30): „თუ მიხვდება ვინმე ღრუბლთა ხლეჩას, ქექა-ქუხილს მისი ჯარვიდან? აჰა, გამოუტევებს ნათელს თავის გარშემო...“! თავს ნებას ვაძლევ ეს საიდუმლოც განვიხილო და პირადი მოსაზრება შემოგთავაზოთ ამ საკითხზეც. ხოლო რაც შეეხება მიმლიური „ჯარავის“ ფენომენს და მასთან დაკავშირებულ ცოდნას, ესეც წინამდებარე თავშია განხილული.

ე ლ ვ ი ს

ს ა ი დ უ მ ლ ო

XVI თ ა ვ ი

გახსნილი

სივრცე

На 5-й странице газеты "Ной" № 7 было опубликовано "Обращение к туркам грузинского происхождения" *(на турецком языке)* с коротким комментарием о сущности Лазаря. Мне хотелось раздать этот номер приехавшим в Тбилиси туркам с целью их информирования. Случилось так, что 200 экземпляров своей газеты мне пришлось принести домой. Я поглядел на большую стопу и взмолился – Господи, помоги мне перебросить эти двести экземпляров в Турцию. Но на какие деньги!?

Вспыхнувшее было желание начало угасать.

На другой день мне понадобилось зайти в одно из деловых зданий в центре Тбилиси – поговорить с американцами в их офисе по интересующему меня вопросу. В те годы они открыли бесплатную столовую для слепых, но хлеба в ней почему-то слепцам не давали. Я подумал – уж не исчезает ли он где-нибудь по пути... Словом, пришел выяснить.

Я вышел из офиса "Армии спасения" и заглянул в кабинет председателя "Цекавшири", располагавшийся на том же этаже. Там сидели трое мужчин. Навстречу мне поднялся, приветствовал и с улыбкой представился:

– Здравствуйте, батоно Гиви. Сколько времени не могу вас найти. Прошу вас... – тот самый человек, который изображен на этом фотоснимке.

Я удивился...

– Мы знаем о ваших соображениях и открытиях, читали вашу книгу. Чем вам можем помочь? – продолжал он спрашивать меня с улыбкой.

Мы познакомились, он оказался генеральным директором продуктового комбината города Марнеули, господином Мурманом Джохадзе. Слово за слово, и наша беседа подвела нас к 7-му номеру моей газеты. Я сказал ему, что хочу вывезти 200 экземпляров "Ноя" в Турцию.

– И какая требуется сумма? – поинтересовался господин Мурман.

– Ух, много! – пошутил Я.

Собеседник пригласил меня к себе на квартиру на другой день.

მეტაფიზიკოსი
მურმან ჯოხაძე

გაზეთ „ნოეს“ მე-7 ნომერში, მე-5 გვერდზე გამოქვეყნებული იყო „მიმართვა ქართული წარმოშობის თურქებს“ (თურქულ ენაზე) ლაზარეს არსის მოკლე კომენტარით. მსურდა, ეს გაზეთები მიმეცა თბილისში ჩამოსული თურქებისათვის მათი ინფორმირების მიზნით. ისე მოხდა, რომ „ნოე“-ს ამ ნომრის 200 ეგზემპლარი ბინაზე მივიტანე, შინ. ერთი კი შევხედე გაზეთების გროვას და ჩემთვის ჩავილაპარაკე – უფალო, ეს ორასი ცალი გაზეთი როგორმე თურქეთში გამატანინე-მეთქი. მაგრამ გზის ფული!?

ყოველგვარი სურვილი გამიქრა.

მეორე დღეს ჩვენი ქალაქის ცენტრში გავედი და ცეკავშირის გამგეობის შენობაში შევედი, ამერიკელების ნახვა მსურდა, იქ იყო მათი ოფისი. ქართველი უსინათლოებისათვის უფასო სასადილო გახსნეს იმ წლებში, მაგრამ პურს არ აძლევდნენ. ვიფიქრე – ალბათ, ჩვენი დევები „ტეხავენ“-მეთქი უსინათლო ხალხისათვის განკუთვნილ პურს... – ჰოდა, მივედი.

„ხსნის არმიის“ აუდიტორიიდან გამოვედი და იმავე სართულზე, ცეკავშირის თავმჯდომარის კაბინეტში შევიხედე. იქ სამნი ისხდნენ. კაბინეტში რომ შევედი, აი, ეს კაცი, სურათზე რომ ხედავთ აქვე, წამოდგა, მომესალმა და ღიმილით გამეცნო:

– ბატონო გივი, რა ხანია გეძებთ... დაბრძანდით.

გამიკვირდა...

– ვიცით, თქვენი აზროვნებისა და აღმოჩენების ამბავი, წიგნიც წაკითხული გვაქვს. ჩვენ რით დაგეხმაროთ? – მკითხა ამ მამაკაცმა.

როდესაც ერთმანეთი გავიცანით, იგი აღმოჩნდა ცეკავშირის მარნეულის სასურსათო კომბინატის გენერალური დირექტორი – ბატონი მურმან ჯოხაძე. ასე და ამგვარად, ჩვენი საუბარი ამ გაზეთის მე-7 ნომრამდე მივიდა. მეც, ჩემი სურვილები გავაკრისტალე ლოგოსით და დიდი ხმით ვთქვი – 200 ცალი „ნოე“-ს თურქეთში გატანა მსურს-მეთქი.

– რა თანხაა საჭირო? – მკითხა ბატონმა მურმანმა.

– უჰ, ბევრის-ბევრი! – ვიხუმრე.

მოსაუბრემ ბინაზე დამიბარა მეორე დღისთვის.

Через неделю Я уже обходил редакции крупных турецких газет. 200 экземпляров "Ноя" № 7 с нужной статьей были при мне. Должен признаться, уважаемый читатель, что совершенно без каких-либо намерений к тексту обращения к туркам приложил три иллюстрации – астрального креста над Грузией и очень широко распространенных у нас икон с изображениями Богородицы и Иисуса Христа. Совсем упустил из виду, что направлялся в страну исламскую. Турок смутили крест, Богородица и Иисус Христос, чьи изображения были напечатаны в указанном номере этой же газеты. Кое-кто сделал мне и осторожное замечание.

Газеты Я роздал бесплатно тамошним лазам, в городах Ризе, Трапезунд, Анкара; посетил несколько университетов, телестудий; как-то проник и передал информационную карточку личному секретарю госпожи **Таньсу Чилер.** Господним соизволением легко попал в здание турецкого парламента, где заседают 14 парламентариев грузинского происхождения. С большим почтением нас принял парламентарий грузинского происхождения господин **Сейфулла Косе.** Каков результат? Там растерялись! Правильно, так и должно быть, первые впечатления после получения столь грандиозной информации нелегки. Да и каково услышать, что "треть Турции опирается на гигантскую пустоту и не исключен значительный провал земли со стороны Грузии"!

Я ездил из города в город, ходил из редакции в редакцию, а в ушах у меня звучали слова Спасителя из Евангелия от Иоанна: **"Лазарь! Иди вон... Иисус говорит им: развяжите его, пусть идет".** Пусть идет, пусть ходит! Я же через особенность, сохранившуюся в грузинском тексте, объясню и растолкую это им, как смогу, – твердил Я про себя.

Я вернулся из Турции. Есть что порассказать о пребывании там, но пока что отложил это до будущих времен.

А сейчас мне хочется поговорить с вами об этом удивительном человеке...

Мурман Джохадзе – метафизик, сильнейший мыслитель, здравомыслящий сверхфилософ, производитель, бизнесмен, прекрасный отец семейства, спортсмен, безгранично любящий свой народ человек. Считает и убежден, что на Земле созрела ситуация, когда ось мышления должна отклониться. Его девиз: **"Если нас что-то ждет, пусть уж обрушится на всех вместе, но табу Лазаря должно быть раскрыто!"**

ერთ კვირაში თურქეთის სახელმწიფოს ცენტრალურ რედაქციებში აღმოვჩნდი. თან მქონდა აქედან ჩატანილი 200 ეგზემპლარი „ნოე“ № 7. უნდა გამოგიტყდე, პატივცემულო მკითხველო, რომ სრულიად დაუფიქრებლად, თურქებისადმი მიმართვის ტექსტს თან დავურთე სამი ილუსტრაცია – საქართველოს ზემოთ არსებული ასტრალური ჯვრით, და მარიამისა და იესოს ჩვენში გავრცელებული ხატით. ის კი გონების მიღმა დამრჩა, რომ ისლამურ სახელმწიფოში მივემგზავრებოდი. ამრიგად, თურქები დააბნია ჯვარმა, მარიამმა და იესომ, რომელთა ილუსტრაციებიც გაზეთ „ნოე“-ს აღნიშნულ ნომერში იყო გამოქვეყნებული. ზოგიერთებმა მორიდებული შენიშვნებიც მომცეს ამის გამო.

გაზეთები უსასყიდლოდ დავურიგე იქაურ ლაზებს ქალაქ რიზეში, ტრაპიზონში, ანკარაში; მოვინახულე რამდენიმე უნივერსიტეტი; ანკარისა და თურქეთის ტელესტუდიები; როგორღაც შევედი და საინფორმაციო ბარათი ჩავაბარე ქალბატონი **თანსუ ჩილერის** პირად მდივანს; ალბათ ღვთის დახმარებით, იოლად შევაღწიე თურქეთის პარლამენტის შენობაშიც, სადაც 14 ქართული წარმოშობის პარლამენტარი მსახურობს. უდიდესი ყურადღებითა და პატივით მიგვიღო ქართული წარმოშობის თურქმა პარლამენტარმა, ბატონმა **სეიფულლაჰ კოსემ**. შედეგი?! იქაურები დაიბნენ! სწორია, ასეა, პირველი შთაბეჭდილება ესოდენ გრანდიოზული ამბავის გაგების შემდეგ მძიმეა. არადა როგორი მოსასმენია, რომ „თურქეთის მესამედი გიგანტურ სიცარიელეს ეყრდნობა და მოსალოდნელია დიდი მიწის ვარდნა საქართველოს მხრიდან“!

დავდიოდი ქალაქიდან ქალაქში, რედაქციიდან რედაქციაში და ყურში მაცხოვრის სიტყვები მესმოდა იოანეს სახარებიდან – **„ლაზარე, გამოდი! ...იესო ეუბნება მათ: ...გ-ახსენით..,** („ახსენით“, ე.ი, „განძარტეთ“. – ხაზი და შენიშვნა ავტორის), **გაუშვით, იაროს“!** ...და იაროს, იაროს! მე კი ავხსნი და განვმარტავ, როგორც შევძლებ! – ხშირად ვიმეორებდი ამ სიტყვებს ჩემთვის.

მე თურქეთიდან დავბრუნდი. ბევრი მაქვს საამბობი თურქეთში მოგზაურობის შესახებ, მაგრამ ეს სხვა დროისათვის გადავდე.

ახლა კი ამ საოცარი ადამიანის შესახებ უნდა გაგესაუბროთ...

მურმან ჯოხაძე – მეტაფიზიკოსი, უძლიერესი მოაზროვნე, სალი ზე-ფილოსოფოსი, მეწარმე, ბიზნესმენი, მშვენიერი ოჯახის მამა, სპორტსმენი, ჩვენს ერზე უზომოდ შეყვარებული კაცი. მიაჩნია და დარწმუნებულია, რომ დედამიწაზე მომწიფდა სიტუაცია – აზროვნების ღერძმა გადაიხაროს. მისი დევიზია: „თუ რამ გველის, – ერთად დაგვემართოს, მაგრამ ლაზარეს ტაბუ უნდა გაიხსნას!“

Господина Мурмана Джохадзе, исходя из уровня его мышления, Я назвал "великим человеком", поскольку он и в самом деле велик. Он грузин, православный христианин, по происхождению из одного из западных регионов Грузии – Рача. Насколько Я знаю, в прошлые годы изучал мир физики. Как говорит сам: "Эзотерическая логика побудила вернуться к давно отложенной в сторону Библии". Он толкует Библию, и еще как... Пришел к таким выводам, что принудил удивляться наличию в Грузии метафизика подобного уровня. Чуть-чуть ленив, друзьям никак не удается склонить его написать собственную книгу, писать не любит. Но было бы предельно обидно утратить его столь интересные выводы. Потому-то Я и решил открыть этот том его фотографией. Он заслуживает этого, и проницательный читатель вскоре в этом убедится. Посмотрим, чье фото займет это место в четвертом томе книги.

Не прошло и двух месяцев, как Я получил из города Трапезунда большой конверт. Из Турции сообщали, что одна из центральных газет опубликовала сообщение о табу Лазаря, к тому же в расширенном виде! Я раскрыл газету... Признаться, удивился, когда увидел воспроизведенными все три предложенные им иллюстрации – и крест, и Богоматерь и Спаситель! Большое спасибо за это турецким журналистам. Как сообщала трапезундская пресса, грузинское эзотерическое открытие произвело большое впечатление. Глубокая благодарность и господину Мурману, который взял на себя расходы по моей поездке.

Я, конечно, загодя знал – кое-кому из читателей покажется, что мы с Мурманом Джохадзе просто-напросто захваливаем друг друга... Это не так! Высказывать правду вовсе не всегда означает возвеличивать кого-то. Ведь этот человек делает такие глубокие выводы, как же не воздать ему по заслугам. Но то же самое он думает обо мне и считает необходимым – поощрить. В этом, думается, нет ничего дурного, тем более, что в грузинской прессе многие меня критикуют и дают моим эзотерическим выводам тысячи разных ложных интерпретаций; печатаются и унижающие мою личность статьи... Всем представляется, что их мнения самые точные и справедливые, и это вызывает у них удовлетворение.

Короче...

И вот однажды... *(это было, помнится, к осени 1997 года)* Я пришел к Мурману Джохадзе домой и познакомил его с содержанием одной из моих новых теорий. Эта новая тема касалась тай-

ბატონ მურმან ჯოხაძეს, მისი აზროვნების უნარიდან გამომდინარე — „დიდი კაცი“ შევარქვი, რამეთუ იგი მართლა დიდია. ქართველია, ქრისტეან-მართლმადიდებელი, ხოლო კუთხური წარმოშობით რაჭველია. რამდენადაც ვიცი, გასულ წლებში ფიზიკის სამყაროს სწავლობდა. როგორც თვითონ ამბობს: „ეზოთერულმა ლოგიკამ დიდი ხნის მიტოვებული ბიბლია გადააშლევინა ხელახლა“. მაგრამ გადაშალა და რა გადაშალა... ისეთი დასკვნები შეიმუშავა, ვერც წარმოვიდგენდი ასეთი მეტაფიზიკოსი ეყოლებოდა საქართველოს. ცოტა ზარმაცია, საკუთარი წიგნი ვერ დავაწერინეთ მეგობრებმა, წერა არ უყვარს. არადა საცოდაობა იქნებოდა მისი დასკვნების დაკარგვა. ამიტომ გადავწყვიტე, ამ წიგნის ეს ტომი მისი ფოტოსურათით დამეწყო. იგი ნამდვილად იმსახურებს ამას და გონიერი მკითხველი მალევე დარწმუნდება ამაში. ვნახოთ, ვისი ფოტო დაიკავებს მის ადგილს წინამდებარე წიგნის მე-4 ტომში.

ორიოდე თვე არ იქნებოდა გასული, და ქალაქ ტრაპიზონიდან დიდი კონვერტი მივიღე. როგორც თურქები იტყობინებოდნენ, მათმა ერთერთმა ცენტრალურმა გაზეთმა ლაზარეს ამბავი გამოაქვეყნა, თანაც ვრცლად. გაზეთი გადავშალე... ფრიად გამიკვირდა, როდესაც თურქულ პრესაში ჩემი ჩატანილი სამივე ილუსტრაცია ვიხილე გამოქვეყნებული: ჯვარიც, მარიამიც და იესოც! დიდი მადლობა ამისათვის თურქ ჟურნალისტებს. როგორც ტრაპიზონის პრესა იტყობინებოდა, ქართულმა ეზოთერულმა აღმოჩენამ ძლიერი ზემოქმედება მოახდინა მათზე.

დიდი მადლობა აგრეთვე ბატონ მურმანს, რომელმაც ჩემი ამ მოგზაურობის თანხა გაიღო.

* * *

წინდაწინ ვიცოდი — ისეთი შთაბეჭდილება შეექმნება ზოგიერთ მკითხველს, თითქოს ბატონი მურმან ჯოხაძე და მე ერთმანეთს ვადიდებდეთ... არავითარი! სიმართლის თქმა ყოველთვის არ ნიშნავს ქებას. არა და ისეთ დასკვნებს აკეთებს ეს კაცი, როგორ არ შევაქო. მაგრამ იგივეს ფიქრობს ამის შესახებ ისიც და გადაუწყვეტია — შემაქოს. რა არის აქ ცუდი, რამეთუ ბევრიც მაგინებს მე ქართულ პრესაში და ათასნაირ ცრუ ინტერპრეტაციას უკეთებენ ჩემს ეზოთერულ დასკვნებს; იბეჭდება ჩემი პიროვნების დამამცირებელი სტატიებიც... ყველას მიაჩნია, რომ მათი ვარაუდები უფრო სწორია და სამართლიანი, და უხარიათ.

მოკლედ...

ны молнии и выводов в связи с этим явлением природы. Он проявил живой интерес и посоветовал дать сведения по этому вопросу в прессу. Я рассчитывал на помощь редактора газеты "Асавал-дасавали", господина **Лаши Надареишвили**, но как ни удивительно, обещать пропагандировать эту тему он не смог – она, мол, означает переворот в современном мышлении! И добавил: "Мы подали читателю уже много твоих новых эзотерических материалов. Следует немного подождать!" Все же материал "Секрет молнии" Я оставил в редакции, но опубликован он тогда не был. Далее Я обратился в газету "Воскресная палитра"... Но там вообще не пожелали предавать гласности эзотерические выводы, как бы опасаясь чьих-то нареканий. Но и редактор газеты, и его помощники, и сотрудники, между тем, всегда с интересом и удовольствием и неизменно оперативно знакомятся с предлагаемыми им новыми версиями и материалами. Однако на вопрос – что им мешает опубликовать мои материалы в "Воскресной палитре", с тем чтобы они стали известны широкому читателю Грузии, ответить не могут. А ведь всякая газета или журнал, воздерживающиеся от темы Лазаря, представляются интеллектуально скованными, поскольку связанные с этой темой грандиозные предвидения могут удовлетворить издания любого профиля. Так мне представляется.

Позже Я обратился за помощью к редактору этой книги **Бесо Чинчараули.** Господин Бесо работал тогда в газете "Неразглашенные факты". Он с большим интересом выслушал меня и согласился на публикацию гипотезы, но почему-то решил подать информацию о новой версии в форме интервью. Несмотря на то, что материал "Секрет молнии" был опубликован сперва в газете "Неразглашенные факты" *(1998 г., №№ 42,43,44, стр. 11)*, потом в газете "Собор Аи-Иа" *(1999, № 2, стр. 2)*, а потом уже в газете "Асавал-дасавали" *(1999 г., № 31, стр. 8)* и интересующийся нетрадиционными соображениями читатель уже располагает некоторой информацией, тема настолько интересна, что Я решил включить ее и в эту книгу. Исходя из возможностей газеты, интервью было опубликовано в несколько сокращенном виде, Я же его предлагаю полностью. Напоминаю читателю, что интервью подготовил господин Бесо Чинчараули и небольшое введение на следующей странице также принадлежит ему.

(Стиль интервьюера сохранен).

ერთ დღეს... (დაახლოებით 1997 წლის შემოდგომაზე) მურმან ჯოხაძესთან მივედი ბინაში და ჩემი ერთ-ერთი ახალი თეორიის შინაარსი გავაცანი. ეს ახალი თემა მოიცავდა ელვის საიდუმლოს და ბუნების ამ მოვლენასთან დაკავშირებულ დასკვნებს. ფრიად დაინტერესდა... და მირჩია, ეს საკითხი პრესაში გაგვეშვა. დახმარება ვთხოვე გაზეთ „ასავალ-დასავალის“ რედაქტორს, ბატონ **ლაშა ნადარეიშვილს,** მაგრამ რა გასაკვირია, ამ თემის პროპაგანდას ვერ შემპირდა — აზროვნების გადატრიალებას ნიშნავსო! და მირჩია — ჩვენ ისედაც უამრავი ახალი სიტყვა მივაწოდეთ მკითხველს შენი მხრიდან, ალბათ კმარაო! — მასალა „ელვის საიდუმლოება“ ლაშას დავუტოვე რედაქციაში, მაგრამ იმ ხანებში არ გამოაქვეყნა. შემდეგ, გაზეთ „კვირის პალიტრას“ მივმართე... მაგრამ არა, მათ საერთოდ არ სურთ ეზოთერული დასკვნების აგიტაცია, თითქოს ვიღაცის შენიშვნას ერიდებიან. არადა, როდესაც მათთან ახალ ვერსიას მივიტან, გაზეთის რედაქტორი და მისი თანაშემწეები სიამოვნებით და სასწრაფოდ ეცნობიან ყველაფერს. მაგრამ შეკითხვაზე, თუ რა უშლის მათ ხელს ჩემი მასალები „კვირის პალიტრაშიც“ გამოაქვეყნონ და სხვებმაც წაიკითხონ საქართველოს მასშტაბით, ვერ მპასუხობენ. არადა ნებისმიერი გაზეთი ან ჟურნალი, რომელიც თავს აარიდებს ლაზარეს თემას, ინტელექტუალურად სუსტია, ვინაიდან ეს გრანდიოზული აღმოჩენა ნებისმიერი თემატიკის მქონე გამოცემას დააკმაყოფილებს. მე ასე ვფიქრობ.

მოგვიანებით, დახმარებისათვის ამ წიგნის რედაქტორს — **ბესო ჭინჭარაულს** მივაკითხე. იმხანად ბატონი ბესო მუშაობდა გაზეთში — „გაუხმაურებელი ფაქტები“. მან დიდი ინტერესით მომისმინა და ამ ჰიპოთეზის გამოქვეყნებაზე დამთანხმდა, მაგრამ მისივე გადაწყვეტილებით, ამ ახალ ვერსიას რატომღაც ინტერვიუს სახე მიეცა. მიუხედავად იმისა, რომ „ელვის საიდუმლოება“ გამოქვეყნდა გაზეთ „გაუხმაურებელ ფაქტებში“ (1998 წ. №№ 42,43,44. გვ. 11), შემდეგ გაზეთში „აი იას ტაძარი“ (1999, № 2. გვ. 2), ხოლო მოგვიანებით „ასავალ-დასავალში“ (1999 წ. № 31, გვ. 8) და არატრადიციული მოსაზრებების მოყვარულმა ქართველმა მკითხველმა იცის ამის შესახებ, იმდენად საინტერესო საკითხავია ეს თემა, რომ გადავწყვიტე ამ წიგნშიც შემეტანა იგი. გაზეთის შესაძლებლობიდან გამომდინარე, აღნიშნული ინტერვიუ დაისტამბა შემოკლებით. ამჯერად კი სრულად გაეცნობით მას. მკითხველს შევახსენებ, რომ ეს ინტერვიუ მოამზადა ბატონმა ბესო ჭინჭარაულმა და ამდენად, შემდეგ გვერდზე შემოთავაზებული წინასიტყვაობაც მას ეკუთვნის.

(თხრობის სტილი დაცულია).

---

38. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

"Недели три тому назад в редакцию пришел известный многочисленным читателям автор – Гиви Алазнис Пирели и предложил опубликовать материал со своей очень странной гипотезой. В беседе с ним выяснилось, что он отрицает реальное существование света, возникающего в результате горения, и объясняет явление света совершенно по-своему. В частности, он утверждает, что "огонь достаточно отрицательное явление. Поскольку согласно одному из законов природы – отрицание отрицает отрицание, при возникновении огня пламя начинает уничтожать мрак, так как охватывающая космос великая тьма отрицательна. В связи с этим освобождается заключенный под тьмою свет, с помощью которого мы начинаем видеть".

Должен признаться, мы растерялись...

Когда в какой-либо из газет появляется фамилия Гиви Алазнис'Пирели, читатель всегда ждет странных соображений с его стороны, и это тянется на протяжении уже многих лет. Видимо, некоторые относятся к версиям Гиви Алазнис'Пирели серьезно и с любопытством, переходящим в уверенность, знакомятся через прессу с новациями в эзотерическом мире, но иные обращаются к чтению его публикаций с давно сложившимися иронией и юмором, и нельзя исключать того, что на другой же день уже ничего не помнят. Так или иначе, но с неисчерпаемой фантазией Гиви Алазнис'Пирели знакомятся обе половины общества – и доверяющие ему, и не доверяющие.

Вначале, исходя из интересов газеты, Я отказался от публикации "Секрета молнии" и посоветовал автору первым долгом обратиться к физикам. Он тут же сослался на грузинского метафизика – Мурмана Джохадзе, который, оказывается, разделяет это его соображение. Поскольку в исследование включился и ученый, Я мгновенно включил диктофон и пригласил уважаемого Гиви к беседе.

Предлагаю запись этой нашей беседы в виде интервью. Питаю надежду на то, что и другие специалисты откликнутся на эту концепцию Гиви Алазнис'Пирели.

•••

– Батоно Гиви, что нового скажете вы нам сегодня? С какой информацией пришли вы в редакцию и что интересного происходит в эзотерическом мире?

„ამ სამიოდე კვირის წინ რედაქციაში მოვიდა მრავალრიცხოვანი მკითხველისათვის ცნობილი ავტორი — გივი ალაზნისპირელი და ძალიან უცნაური ჰიპოთეზის გამოქვეყნება შემოგვთავაზა. მასთან გასაუბრების დროს გაირკვა, რომ ბატონი გივი უარყოფს ცეცხლის შედეგად წარმოქმნილი განათების რეალურ არსებობას და სინათლის მოვლენას სხვარიგად განმარტავს. კერძოდ, იგი გვიმტკიცებს, რომ „ცეცხლი ფრიად უარყოფითი მოვლენაა! ვინაიდან ბუნების ერთ-ერთი კანონის თანახმად — უარყოფითი ანადგურებს უარყოფითს, ცეცხლის ანთების მომენტში ალი იწყებს სიბნელის განადგურებას, რადგან კოსმოსში არსებული დიდი სიბნელეც უარყოფითია. ამის გამო თავისუფლდება სიბნელის ქვეშ დატყვევებული სინათლე, რითაც ხედვას ვიწყებთ“.

ცოტა არ იყოს, დავიბენით...

როდესაც რომელიმე გაზეთში ბატონი გივი ალაზნისპირელის გვარი გამოჩნდება, მკითხველი ყოველთვის უცნაური მოსაზრებების მოლოდინშია მისი მხრიდან, და ეს გრძელდება წლების მანძილზე. ალბათ, ზოგნი სერიოზულად განეწყობიან ბატონი გივის ახალი ვერსიებისადმი და მართლაც დამაჯერებელი შემართებით ეცნობიან პრესით ეზოთერული სამყაროს კანონებს, მაგრამ ზოგნიც მყისვე იუმორით იწყებენ მისი მოსაზრებების კითხვას და არ უნდა გამოვრიცხოთ, რომ მეორე დღეს ალარაფერი ახსოვთ. ასეა თუ ისე, გივი ალაზნისპირელის ამოუღეველ ფანტაზიას ეცნობა საზოგადოების ორივე მხარე — ურწმუნოც და მორწმუნეც.

თავდაპირველად, გაზეთის ინტერესებიდან გამომდინარე, უარი ვთქვი „ელვის საიდუმლოების“ გამოქვეყნებაზე და ბატონ გივის ვურჩიე პირველ რიგში ფიზიკოსებს მაინც შეხვედროდა. მან იმავე დროს დამისახელა ქართველი მეტაფიზიკოსი — მურმან ჯოხაძე, რომელიც თურმე გივი ალაზნისპირელის ამ მოსაზრებასაც იზიარებს. რადგან კვლევაში მეცნიერიც ჩაება, მე მომენტალურად ჩავრთე დიქტოფონი და ბატონი გივი სასაუბროდ მივიწვიე.

დღეს გთავაზობთ ჩვენი საუბრის ჩანაწერს ინტერვიუს სახით. მაგრამ ვიტოვებთ იმედს, რომ გივი ალაზნისპირელის ამ კონცეფციას სხვა სპეციალისტებიც გამოეპასუხებიან.

•••

— ბატონო გივი, რას გვეტყვით დღეს ახალს, როგორი ინფორმაციით მობრძანდით ჩვენს რედაქციაში, რა ხდება საინტერესო ეზოთერულ სამყაროში?

— ბატონო ბესო, ელვის ფენომენზე თუ გიფიქრიათ. რა ანათებს ასე ძლიერ ციდან?

– Батоно Бесо, не задумывались ли вы когда-нибудь над феноменом молнии? Что так ярко светит нам с неба?

– В школе нас учили, что молния – это свечение, возникающее от столкновения скопившихся в облаках двух противоположных зарядов. Так вы, что же, и в этом случае по-иному себе представляете этот постулат ученых?

– Погодите, погодите... В школе нас учили и тому, что предок человека – обезьяна! Так что? Верить и этому? Почему же тогда обезьяна не беременеет от человеческой спермы? Ведь этот вопрос ученые исследовали и убедились, что гену обезьяны недостает какого-то кода, из-за чего размножения от человека не происходит. Впрочем, сейчас не до этого... Поговорим сегодня все-таки о сверхтайне молнии.

– Я вас слушаю, батоно Гиви!

– Древнеиндийские духовные тексты на санскрите утверждают, что **"высшая энергия накрыта энергией низшей"** *(об этом говорится и в "Бхагавад-Гите").* Это означает, что параллельно с сегодняшней "великой ночью" *(имеется в виду господствующая в космосе полная тьма)* должен существовать и "великий день", представляющий из себя сильнейшее свечение. Люди ныне ночною порою могут видеть только лишь "великую ночь", простирающуюся до звезд. "Великий день" же, являющий собой обитель блаженства, описан в священной литературе. Восприятие сияния Господа, на первый взгляд, в настоящее время возможно лишь внутренним оком. Но оказывается, мы, люди, нередко видим и святое сияние, знание о котором забыто. Сохранившиеся на санскритском языке духовные тексты сообщают и о том, что **"кто его увидит и будет часто о нем думать, тот станет сильной личностью"!**

– Как это понять, где обретается так называемый "великий день"?

– Напомню вам, что, по исчислению человека, Земля существует только и только 8.000 лет. Из них первые 4.000 лет во Вселенной господствует "великий день", на протяжении же вторых 4.000 лет космосом владеет "великая ночь". Ныне мы, земляне, пребываем в завершающей стадии 8.000-летнего цикла. Первые 4.000

— ბატონო გივი, ამ საკითხს სკოლაში გვასწავლიდნენ, რომ ელვა არის ღრუბლებში დაგროვილი ორი სხვადასხვა მუხტის შეჯახების გამო წარმოქმნილი ნათება. თქვენ რა, ამ შემთხვევაშიც სხვა წარმოდგენის ხართ მეცნიერთა ასეთ სწავლებაზე?

— მოიცათ, მოიცათ... სკოლაში იმასაც გვასწავლიდნენ, რომ ადამიანის წინაპარი — მაიმუნია! დავიჯეროთ? მაშ, რატომ არ ორსულდება მაიმუნი ადამიანის სპერმით? ეს ხომ შეამოწმეს მეცნიერებმა და აღმოჩნდა, რომ მაიმუნის გენს როგორიღაცა კოდი აკლია, რის გამოც იგი ვერ გამრავლდა ადამიანისაგან. ანდა, რაღა დროს ესენია... მე დღეს ელვის ზესაიდუმლოზე უნდა გაგესაუბროთ.

— გისმენთ, ბატონო გივი...

— ძველინდური სანსკრიტული სასულიერო ტექსტები გვასწავლიან, რომ **„უმაღლესი ენერგია უმდაბლესი ენერგიით არის დაფარული“** (ნათქვამია „ბჰაგავად-გიტაშიც“). ეს იმას ნიშნავს, რომ დღევანდელი „დიდი ღამის“ პარალელურად (მხედველობაში მაქვს კოსმოსში არსებული სრულიად სიბნელე) უნდა არსებობდეს „დიდი დღე“, რომელიც უძლიერეს სიკაშკაშეს წარმოადგენს. ადამიანებს დღესდღეობით მხოლოდ და მხოლოდ „დიდი ღამის“ დანახვა შეგვიძლია ღამით, რომელიც ვარსკვლავებამდეა განშლილი, ხოლო ის „დიდი დღე“, რომელიც ნეტარების სამყოფელს წარმოადგენს, აღწერილია წმიდა ლიტერატურაში. უფლის ციალის დანახვა, ერთი შეხედვით, სადღეისოდ შიდა თვალითღა ხერხდება. არადა თურმე ხშირად ვხედავთ ადამიანები წმიდა ნათელს, რომლის შესახებ აღარაფერი გვახსოვს. სანსკრიტული ენით შემორჩენილი სასულიერო ტექსტები იმასაც გვამცნობენ, რომ **„ვინც მას დაინახავს და ხშირად იფიქრებს მასზე, იგი ძლიერი პიროვნება ხდება“!**

— როგორ გავიგოთ ეს, სად იქნება გადანახული ე.წ. „დიდი დღე“?

— შეგახსენებთ, რომ დედამიწა მხოლოდ და მხოლოდ 8.000 წლისაა ადამიანის დროით. აქედან, პირველი 4.000 წელი სრულიად სივრცეს ბატონობს „დიდი დღე“, ხოლო მეორე 4.000 წლის განმავლობაში „დიდი ღამე“ ისადგურებს კოსმოსში. დღეს, დედამიწელები ვიმყოფებით ამ 8.000-წლიანი ციკლის დასასრულის მომენტში. პირველი 4.000 წელი სამყაროში სულ დღეა, მზე არ არის საჭირო, თუმც იგი უკვე არსებობს, ხოლო ამ 8.000-წლიანი ციკლის მეორე ნახევარში ირგვლივეთს მოიცავს

лет в мире стоит сплошной день. Надобности в Солнце нет, хотя оно уже начинает существовать. Во второй же половине 8.000-летнего цикла вся Вселенная охвачена тьмой и постепенно темнеет и космос. А это означает, что нравственно все уничтожается.

– Батоно Гиви, вы говорите, что Земля существует 8.000 лет. А сколько лет насчитывает Вселенная?

– Земле вместе с ней 8.000 лет. Они один единый организм и вместе старятся и вместе переходят из материи в состояние сияния и наоборот – снова в материю.

– По мнению ученых, Земля насчитывает 4.500.000.000 лет... (Собеседник хохочет).

– Мне кажется, года на полтора они все же ошибаются. Ну что вы... Покажите мне того ученого, который высчитал продолжительность жизни нашей планеты.

– А из чего вы заключаете, что Земле 8.000 лет?

– Перепроверив с целью исследования генетическую хронологию по Библии, т.е. по сохранившейся в ней информации, по продолжительности жизни великих отцов, убеждаешься, что Земле ни в коем случае не может быть 4 миллиарда 500 миллионов лет. Это вздор! А уважаемый метафизик – Мурман Джохадзе считает, что Вселенной приблизительно 12.000 лет. Не думаю, что эта цифра точна. Впрочем, она спорна... Но ни в коем случае не 4.500.000.000 лет.

– Куда исчез "великий день" сегодня?

– Он обитает в ином времени – в прошлом.

– Допустим, мы направим время назад...

– Представим, что нам удалось повернуть стрелки часов назад и мы вместе с временем несемся в прошлое. Трудно поверить, но чем далее отодвигаемся мы в прошлое, тем более во Вселенной прибывает некоего света, яркости. А за пределами 7.000 лет Вселенная просто сияет! В первую тысячу лет пылает с еще большей мощностью и являет собой библейское Царствие небесное. По-дру-

სიბნელე და ნელ-ნელა კოსმოსში ღამდება. ეს კი ნიშნავს, რომ ყველაფერი ზნეობრივად ნადგურდება.

— ბატონო გივი, თქვენ ამბობთ, რომ დედამიწა 8.000 წლისაა. და სამყარო?..

— დედამიწა სამყაროსთან ერთად არის 8.000 წლის. ისინი ერთი სრული ორგანიზმია, ერთად ბერდებიან და ერთად გადადიან მატერიიდან ნათელ მდგომარეობაში და პირიქით, — მატერიაში!

— მეცნიერების აზრით, დედამიწა 4.500.000.000 წლისაა...

...(მოსაუბრემ გადაიხარხარა).

— ჩემი აზრით, წელიწადნახევარში უნდა ცდებოდნენ. თუ ძმა ხარ... ერთი მანახეთ, ვინ-რომელმა მეცნიერმა დათვალა ჩვენი პლანეტის სიცოცხლის ხანგრძლივობა...

— და თქვენ სიდანლა ასკვნით, რომ დედამიწა 8.000 წლისაა?

— როდესაც ბიბლიის გენეტიკური ქრონოლოგია გადავამოწმე კვლევის მიზნით, ე.ი, თუ ბიბლიაში შემონახული ინფორმაციებით, დიდ მამათა სიცოცხლის ხანგრძლივობიდან გამომდინარე, ადამიდან დღემდე ავითვლით დროს, არავითარ შემთხვევაში არ გამოდის დედამიწა ოთხი მილიარდ ხუთასი მილიონი წლის, ეს სიცრუეა! ბატონ მურმან ჯოხაძეს კი მიაჩნია, რომ სამყარო დაახლოებით 12.000 წლისაა. მეფიქრება, რომ ეს ციფრი არასწორია... თუმც სადავოა. მაგრამ, ვიმეორებ: არამც და არამც 4.500.000.000 წელი.

— სად გაჭრა დღეს „დიდი დღე“?

— სხვა დროშია იგი დავანებული, — წარსულში.

— დავუშვათ დრო უკუსვლით წარვმართეთ...

— წარმოვიდგინოთ და შევძელით საათის ისრების პირიქით დაბრუნება ისე, რომ დროც ავიყოლიეთ და მივქრივართ ასე უკან, წარსულში. ვინ დამიჯერებს და, რაც უფრო უკან გავსრიალდებით დროში, სამყაროში როგორიღაცა შუქი მოიმატებს. და თუ 7.000 წლით უკან

гому первое тысячелетие называется "золотым тысячелетием". В том сияющем пространстве Господь Иисус Христос пасет 144.000 святых душ. Меня обычно спрашивают: "чем в это время освещается пространство?" – сверхсиянием Господа! Да, Господь порой являет собой сияние и освещает первую тысячелетнюю эпоху в масштабе всего мирового пространства. И если мы снова вернем стрелки часов вправо, хотим того или нет, вновь окажемся во мгле, вернемся в свое время. Итак, выходит, что космическое пространство ограничивается двумя крайними положениями: абсолютным светом и абсолютной тьмой. Тьма состоит в подчинении времени, а Господне сияние – нет! К несчастью, всей Вселенной и современному человечеству выпало на долю жить в "великую ночь" – в идейной тьме.

– Что общего у всего этого с секретом молнии?

– Восстановим в памяти одну из обыкновенных ночей, когда небо забито темными облаками. Вот-вот прогремит... Да, верно, в облаках в самом деле скапливаются положительные и отрицательные заряды, становящиеся причиной молнии и грома. Но почему мы не обращаем внимания на то, что молния бывает двух видов: одна – вызванная энергией туч, блекло освещающая небо, что и в самом деле является результатом столкновения плюсового и минусового зарядов, но существует и "сверхмолния" – давайте так назовем это явление, на котором люди не сосредоточиваются или не могут до конца осознать его. Для простой молнии не характерны мощные свечение, звук и конкретный канал – линия, которая создает впечатление, будто небо чем-то разрезано. В момент же сверхмолнии в небе замечается некая трещина с проникновением надмирного сильнейшего света, который тотчас же гаснет. Прошу внимательнее прислушаться к тому, о чем сейчас ведется беседа: стало быть, когда гром и молния переходят в состояние сверхмощи, мы имеем дело, как Я полагаю, со сверх-явлением. В частности, в момент усиления молнии, в результате разрядов скопившейся в облаках энергии, происходит моментальное сгорание того участка "великой ночи" Вселенной, в котором образовалась молния, из-за чего свет "великого дня" успевает на мгновение высветиться во времени. Потому-то мы его и видим. Он сверкает мощно, хоть и мгновенно.

გადავალთ, — სამყარო კაშკაშებს! ხოლო პირველი 1.000 წელი კიდევ უფრო მეტი სიძლიერით ელავს და ბიბლიურ „სასუფეველს“ წარმოადგენს. მეორენაირად, პირველ 1.000 წელს — „ოქროს ხანა“ ეწოდება. იმ ნათელში უფალი იესო-ქრისტე მოძღვრავს 144.000 წმიდა სულს. მეკითხებიან-ხოლმე: „რა ანათებსო იმ დროს სივრცეს?“ — უფალი! დიახ, უფალი ერთ შემთხვევაში წარმოადგენს ღმერთის ციალს და იგი აკაშკაშებს პირველ ეპოქას სრულიად სივრცის მასშტაბით. და თუ კვლავაც მარჯვნივ დავაბრუნებთ საათის ისრებს, გვსურს ეს თუ არა, ისევე სიბნელეში, ჩვენს დროში დავბრუნდებით. მაშ დავასკვნი, რომ კოსმიური სივრცე ორი უკიდურესი მდგომარეობით განისაზღვრება: ესენია ყოვლად ნათელი და ყოვლად ბნელი. სიბნელე დროის დაქვემდებარებაშია, ხოლო უფლის ზესინათლე — არა! ჩვენდა საუბედუროდ, თანამედროვე კაცობრიობასა და სრულიად სამყაროს ამ „დიდ ღამეში“ — იდეურ სიბნელეში უწევს ყოფიერება.

— რა საერთო აქვს ამ ყველაფერს ელვის საიდუმლოსთან?

— ახლა გავიხსენოთ ერთ-ერთი ჩვეულებრივი ღამე, როდესაც ცაზე მუქი ფერის ღრუბლები შეგროვილან. სადაც არის იქუხებს... კი, სწორია, ღრუბლებში ნამდვილად გროვდება დადებითი და უარყოფითი მუხტები, რაც მიზეზია ელვისა და ქუხილის. მაგრამ რატომ არ ვაქცევთ ყურადღებას, რომ ელვა ორგვარია: ერთია ღრუბლების ენერგიით წარმოქმნილი ელვა, რომელიც მკრთალად ანათებს ცაში, რაც ნამდვილად წარმოადგენს „პლუს-მინუს“ მუხტების შეჯახების შედეგს, მაგრამ არსებობს „ზე-ელვაც“ (მოდით ასე დავარქვათ ამ მოვლენას), რომელსაც ადამიანი არ აკვირდება ან ვერ სწვდება ბოლომდე შეიმეცნოს იგი. უბრალო ელვას არ ახასიათებს ძლიერი სინათლე, ხმა და კონკრეტული არხი, როდესაც გვეჩვენება, რომ თითქოს რაღაცით ცა გაიჭრა. ზე-ელვის მომენტში კი ცაში როგორიღაცა ბზარი შეინიშნება არაამქვეყნიური ძლიერი სინათლით, რომელიც უცბადვე ქრება. გთხოვთ მეტი გულისყურით დააკვირდეთ, რაზეა ახლა საუბარი: მაშასადამე, როდესაც ელ-ჭექი ძლიერი ჭექა-ქუხილის მდგომარეობაში გადადის, ვვარაუდობ, რომ საქმე გვაქვს ზემოვლენასთან. კერძოდ, ძლიერი ელვის მომენტში, ღრუბლებში დაგროვილი მუხტების განმუხტვის გამო, ხდება სამყაროში დღეს არსებული „დიდი ღამის“ იმ მონაკვეთის მომენტალური წვა, სადაც გაიელვა, რის გამოც „დიდი დღის“ შუქი წამიერად ასწრებს დროში გამონათებას. ამიტომაც ვხედავთ მას. იგი ფრიად კაშკაშებს, თუმც წამიერად.

– Минуточку, батоно Гиви, очень сложно, Я немного запутался... Вам кажется, что при молнии небо расщепляется и из него просвечивает некое иное сияние? Но ведь общеизвестно: молнию и гром порождают скопившиеся в тучах...

– Да, да, понятно, что с точки зрения ученых, и одно, и другое порождается облаками, но Я высказываю личное соображение о том, что в облаках скапливается заряд только лишь отрицательный, а положительный полюс он находит за пределами "великой ночи" – в "великом дне", или в прежнем свете, не видимом в нашем времени из-за его пассивности.

– Прошу прощения... Если в нашем времени "великого дня" нигде не существует, каким образом современное облако находит положительный заряд? Вам понятен мой вопрос, батоно Гиви?..

– Понятен... Прошлое нельзя представлять себе так, будто оно исчезло и совершенно перестало существовать. Известно, например, что город Эфес существовал некогда, в старину, но недавно Я ездил в Турцию и ходил по улицам древнего Эфеса. Я рассказываю не сон, а это было в действительности. Как видите, древний античный город оказался и настоящим. Видите, как легко находит ответы эзотерическая логика. Я хотел этим сказать, что, несмотря на полное отсутствие ныне "великого дня", скопившийся в облаках отрицательный заряд в любом случае нащупывает мир сверх-света и у одного из его участков разряжается. Это вызывает мгновенное откачивание, выброс, моментальный выжим части "великого дня" в наше время, воспринять который, представьте, успеваем и мы, живущие в нынешнем времени. Приведу еще более выразительный пример: сколько вам лет, батоно Бесо?

– Тридцать восемь.

– Стало быть, вы родились тридцать восемь лет тому назад. Казалось бы, это уже произошло, стало прошлым, но вот, вы существуете и сегодня. Т.е. рождение и детство – прошлое, но Я вижу вас и сейчас, сегодня, в настоящем. Так же обстоит и с тем белым полем, которое когда-то существовало и проявляло активность. И если мы сегодня его не видим, то это не означает, что оно подверглось исчезновению. Мне кажется, что найдется мно-

— ერთი წუთით ბატონო გივი, რთული მოსასმენია, ცოტა დავიბენი... თქვენ მიგაჩნიათ, რომ ელვის დროს ცა იხსნება და იქიდან როგორიღაცა სხვა სინათლე ანათებს? ეს ხომ ცნობილია: ელვას და ჭუხილს წარმოშობს ღრუბლებში დაგროვილი...

— კი, კი, გასაგებია, რომ მეცნიერთა აზრით, ერთსაც და მეორესაც წარმოშობენ ღრუბლები, მაგრამ პირადად გამოვთქვამ მოსაზრებას, რომ ღრუბლებში გროვდება მხოლოდ და მხოლოდ უარყოფითი მუხტი, ხოლო იგი დადებით პოლუსს პოულობს „დიდი ღამის“ მიღმა — „დიდ დღეში“, ანუ უწინდელ სინათლეში, რაც ჩვენს დროში არ ჩანს მისი პასიურობის გამო.

— ერთი წუთით... თუ ჩვენს დროში არსად არსებობს „დიდი დღე“, როგორ ძებნის მის დადებით ნათელს თანამედროვე ღრუბელი? გამიგეთ შეკითხვა, ბატონო გივი?..

— გასაგებია... ისე არ უნდა წარმოვიდგინოთ წარსული, თითქოს იგი საერთოდ აღარ არსებობს და გამქრალა. მაგალითად, ცნობილია, რომ ქალაქი ეფესო არსებობდა თითქოს ოდესღაც, უწინ, მაგრამ ამას წინათ მე თვითონაც ჩავედი თურქეთში და უძველესი ეფესოს ქუჩებში დავდიოდი. სიზმარს არ გიყვებით, სინამდვილეში მოხდა ეს. როგორც ხედავთ, ეს ანტიკური ქალაქი აწმყოც აღმოჩნდა. ნახეთ, რა იოლად ძებნის პასუხებს ეზოთერული ლოგიკა. რისი თქმა მინდოდა ამით, რომ მიუხედავად იმისა, თითქოს აღარსად არსებობს ის „დიდი დღე“, ღრუბლებში დღეს დაგროვილი უარყოფითი მუხტი ყველა შემთხვევაში ძებნის თეთრ სამყაროს და მის ერთ-ერთ მონაკვეთთან განიმუხტება. ეს იწვევს „დიდი დღის“ ნაწილის ჩვენს დროში წამიერ გამოქაჩვას, გამოვარდნას, ანუ მომენტალურ გამოწელვას, რომლის აღთქმასაც, თქვენ წარმოიდგინეთ, თანამედროვენიც ვასწრებთ. უკეთეს მაგალითს მოვიყვან: თქვენ, ბატონო ბესო, რამდენი წლის ხართ?

— ოცდათვრამეტის.

— მაშასადამე, დაბადებულხართ ოცდათვრამეტი წლის წინ. ერთი შეხედვით, თითქოს ეს უკვე მოხდა, იგი წარსულია, მაგრამ აი, თქვენ ახლაც არსებობთ. ამრიგად, დაბადება და ბავშვობა — წარსულია, მაგრამ მე ახლაც გიხილეთ, დღეს, აწმყოში. ასეა ის თეთრი ველიც, რომელიც

жество таких фактов, которые параллельны прошлому, хотя каждое мгновение могут стать настоящим. Возьмем хотя бы пример с давно забытым нашим любимым предметом, когда в один прекрасный день он вдруг попадается нам на глаза. Да и насколько большую проблему должно составлять то, что черная, отрицательно заряженная туча находит белый положительный заряд. Их взаимостолкновение приводит к прорыву космического пространства, и черное убегает туда, от него, для схватки с белым, а белое устремляется сюда, к центру Вселенной, в черный космос. Вот какое явление обусловливает молнию. Этот природный процесс отзывается на эфирной жидкости то с огромной, а то с более слабой мощностью, что зависит от концентрации зарядов и качества их конфликта.

– Если Я правильно понял, по вашему мнению, сквозь разорванную отрицательным зарядом грань космоса проникает потустороннее сияние. Вы назвали это явление "вратами"...

– Это явление с научной точки зрения настолько интересный факт, что в последние годы мы с ученым метафизиком – Мурманом Джохадзе работаем в основном над ним. Но работаем только и только мысленно, разрабатываем тему без всяких реальных экспериментов, с помощью Библии.

– Вы хотите сказать, что о разрыве эфирной жидкости упоминается и в Библии?

– Конечно, упоминается! Моисей знал об этом. Оказывается, на это указано и в пророчестве Иова из Ветхого завета. У меня была как-то встреча с другом – **Юрием Салуквадзе**, у него на квартире. В беседе выяснилось, что к тому времени он уже знал из прессы мою теорию "секрет молнии" и, как сам мне признался, эта тема заставила его глубоко задуматься. Он раскрыл Ветхий завет и с улыбкой протянул мне: "Прочти, пожалуйста!" Я взял книгу. Она была раскрыта на 36-й главе пророчества Иова. Стих 29 гласил: **"Кто может также постигнуть протяжение облаков, треск шатра его? Вот, он распространяет над ним свет свой"!** Мне кажется, Моисей наверняка знал эту тайну. Мурман Джохадзе сделал выборку отражающих это явление текстов из Библии и прекрасно проработал вопрос. Он вам объяснит – что такое библейский "шатёр", и как его использовал и применял Моисей.

ოდესლაც იყო და აქტიურობდა. თუ ჩვენ მას ვერ ვხედავთ დღეს, სრულებითაც არ ნიშნავს, რომ იგი გამქრალია. მიმაჩნია, რომ უამრავი ფაქტი მოიძებნება ისეთი, რომელიც პარალელურად წარსულია, თუმც მოსალოდნელია ყოველ წამს გახდეს აწმყოც. თუნდაც დიდი ხნით მივიწყებული ჩვენი საყვარელი ნივთის მაგალითი ავიღოთ, როდესაც ერთ დღეს რომელიღაცა უჯრაში ვპოულობთ მას. ანდა, რა დიდ პრობლემას უნდა წარმოადგენდეს, თუ შავმა და უარყოფითმა ღრუბელმა თეთრი და დადებითი მუხტი მოძებნა. მათი ურთიერთშეხება ჭრის კოსმოსურ სივრცეს და შავი იქით მიიღტვის მასთან საჩხუბრად, თეთრისკენ, ხოლო თეთრი აქეთ მოიღტვის, სამყაროს ცენტრში, შავ კოსმოსში. აი, ეს განაპირობებს ელვას. ბუნების ეს პროცესი ხან ძლიერად ჰხვევს ეთერულ სითხეს, და ზოგჯერ სუსტად. ეს დამოკიდებულია მუხტების კონცენტრაციაზე და მათი კონფლიქტის ხარისხზე.

— თუ სწორად მივხვდი, თქვენი აზრით, უარყოფითი მუხტით გამორღვეულ სივრცეში მილმიერი სინათლე შემოდის. თქვენ ამ მოვლენას „კარი“ უწოდეთ...

– იმდენად საინტერესო ფაქტია მეცნიერული თვალსაზრისით ეს მოვლენა, რომ ბოლო წლებია ძირითადად ამ საკითხზე ვმუშაობთ მეტაფიზიკოსი, ბატონი მურმან ჯოხაძე და მე. ოღონდ, ვმუშაობთ მხოლოდ და მხოლოდ ფიქრებით და თემასაც ყოველგვარი რეალური ექსპერიმენტების გარეშე ვამუშავებთ, ბიბლიის დახმარებით.

— რისი თქმა გსურთ, რომ ეთერული სითხის გახლეჩვაზე ბიბლიაშიც არის მითითებული?

– რასაკვირველია! მოსეს სცოდნია ეს. ამის შესახებ იობის წინასწარმეტყველებაშიც ყოფილა მითითებული. ერთ დღეს შევხვდი ჩემს ერთ-ერთ მეგობარს – **იური სალუქვაძეს.** მასთან ვსაუბრობდით ოჯახში. იმ დროისათვის ორიგინალში ჰქონდა წაკითხული „ელვის საიდუმლოება“ და როგორც თვითონ მითხრა, – ამ თემამ ძალიან ჩამაფიქრაო. იურიმ „ძველი აღთქმა“ გადამიშალა და ღიმილით გამომიწოდა: „გივი, წაიკითხე!“ ბიბლია ჩამოვართვი, იობის წინასწარმეტყველების 36-ე თავზე იყო გადაშლილი. კერძოდ, 29-ე აბზაცში ამოვიკითხე: **„თუ მიხვდება ვინმე ღრუბელთა ხლეჩას, ჭექა-ქუხილს მისი კარვიდან,** (30) **აჰა, გამოუტევებს ნათელს თავის გარშემო“...** (ეს ციტატა ამოღებულია თან-

– Меня больше интересует феномен неких "врат". Давайте остановимся именно на этом вопросе. Т.е. если человек когда-либо сумеет разомкнуть космическое пространство, из-за него высветит сверхсияние?

– Я сейчас покажу вам одну иллюстрацию, изображение, которое мы не без труда сконструировали на компьютере. Вот, взгляните на нее *(выше)*, и побеседуем о ней. Царит полная тьма, т.е. холод. Но если нам удастся проникнуть в тьму пальцами и вырвать из мглы хотя бы в двух местах черные флюиды, то, как явствует из иллюстрации, в мглу пробьется сверхсияние огромной мощности. Идущее из него излучение света раскалено и обладает сверхсвойствами. Например, попавшая в такую струю света материя тотчас же теряет твердость, коей обладала в сем мире, и переходит в состояние "ჰ" *("he")* *(тут имеются грузинские и латинские буквы)*. Вот это явление Я и назвал "вратами", признанными нежелательными для материи. Потому-то такие "врата" в Грузии в древности называли "кар-ави" *(1. "шатёр"; 2. "кар" – врата, "ави" – злой)*. Хороши они тем, что раскрывают пределы мира сего. В то же время "каравы" злы и отрицательны тем, что сжигают и абсолютно уничтожают материю.

– Просто трудно себе представить, почему к этому поныне не пришла современная наука? Неужели ей не ведомо, что возможно разъятие эфирной жидкости, за которой, по вашим словам, должна существовать сверхэнергия.

– Эфирную жидкость разрывали еще в древние времена; эфирное пространство разнимается и ныне. Просто у науки нет

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მედროვე ქართულით გამოცემული ბიბლიიდან შინაარსის უკეთ აღქმის მიზნით). ჩემი აზრით, ეს საიდუმლო ნამდვილად იცოდა მოსემ. მურმან ჯოხაძემ ბიბლიაში მიაგნო ამ მოვლენის ამსახველ ტექსტებს და შესანიშნავად დაამუშავა ეს საკითხი. თუ თქვენს რედაქციაში ბატონ მურმანს მოიწვევთ, აუცილებლად დაუსვით ამ საკითხთან დაკავშირებული შეკითხვა. იგი ბრწყინვალედ აგიხსნით, რა არის ბიბლიური „კარავი“ და რაში იყენებდა ასეთ კარავს მოსე.

— მე მაინც როგორიღაცა „კარის“ ფენომენზე მაინტერესებდა. მოდით, ამ საკითხზე შევჩერდეთ. ესე იგი, თუ ადამიანი ოდესმე შეძლებს და სივრცეს გახსნის, იქიდან ზეშუქი გამოანათებს?

— მე ახლა გიჩვენებთ ერთ სხვა ილუსტრაციას, რომელიც ძლივსძლივს დავხატეთ კომპუტერში. აი, ამ სურათზე გესაუბრებით, შეხედეთ... (თქვენგან მარცხნივ). ირგვლივ სრული სიბნელეა, ე.ი, ცივა. მაგრამ თუ ჩვენ შევძლებთ თითები შევყოთ შავ სიბნელეში და მისგან როგორც საცობი, თუნდაც ორ ადგილზე, შავი ფლუიდი გამოვგლიჯოთ, და, როგორც ამ ილუსტრაციაზეა დახატული, ამაზე გაცილებით მეტი სიძლიერის ზესინათლე გამოაფრქვევს მიღმადან. ასეთი შუქი ძალზედ ცხელია და ზეთვისებებისა. მაგალითად, ამ სინათლეში მოხვედრილი მატერია მყისვე დაკარგავს ამასოფლის სიმკვრივეს და „ც“-მდგომარეობაში გადავა. აი, ამ მოვლენას შევარქვი „კარი“, რომელიც მატერიისათვის არასასურველ მოვლენად აღიქმება. ამიტომ, ასეთ „კარს“ ძველ საქართველოში „კარავი“ ერქვა („ავი“, ე.ი, ცუდი). ე.ი, „კ ა რ “-გია იმიტომ, რომ მიღმიერში გავდივართ და ეს „კარგია“, მაგრამ ამავე დროს — „კარ-ა ვ ი ა“ იმიტომ, რომ ბუგავს და აბსოლუტურად ანადგურებს მატერიას. ალბათ აზრზე უნდა მოვიდეთ დროზე, თუ რა იცის და რა საკითხებზე გვესაუბრება ჩვენი მშობლიური ენა.

— წარმოუდგენელია, რატომ დღემდე ვერ მიაგნო ამას თანამედროვე მეცნიერებამ? ნუთუ არ იციან, რომ შესაძლებელია ეთერული სითხის გახსნა, რომლის იქითაც, თქვენი თქმით, ზეენერგია უნდა არსებობდეს.

— ეთერულ სითხეს არღვევდნენ ჯერ კიდევ უწინ, უძველეს დროში; ეთერული სივრცე იხსნება დღესაც, ოღონდ, მეცნიერებს არა აქვთ ამ მოვლენის რეალური განმარტება, ვერ სწვდებიან რა ხდება. მაგალითად, როდესაც ელექტრიკოსი ელექროშემადუღებელი აპარატით მუშაობს

реального объяснения этого явления и она не разобралась в том, что реально происходит. Например, когда электрик работает над металлом электросварочным аппаратом, возникает ослепительное ультрафиолетовое сияние. Должен предложить вам еще один удивительный вывод о том, что в момент соприкосновения с массой электродов разрывается эфирная жидкость, из-за которой начинает просвечивать свет "великого дня". Потому и содержит вспышка ультрафиолетовые лучи и так ярко и резко сияет. Металл в это время испытывает сверхвлияние просочившегося в эфирную щель сверхсияния, из-за чего он в первую очередь раскаляется. И процесс этот, в данном случае, связан с тем, что раскалено само сверхсияние, в ареал действия которого попадает металл. В то же время сверхвоздействие на металл производит сверхизмерение сверхсияния, из-за чего металл подвергается дематериализации. Мы говорим об этом процессе – "металл расплавился"! В действительности же он не расплавился, а в связи с дематериализацией утратил присущие ему свойства. Вот и все. Нам казалось, что человек никогда не прорывал космического пространства. Между тем подобные микропроцессы постоянно протекают при возгорании спички, разжигании огня, при коротком замыкании электричества и т.д. Эфирную жидкость можно разъять и лучом лазера, который обладает свойством рассекать все, по чему только ни проходит. Но пора признать, что лазерный луч не сам рассекает материю, а служит лишь желобом или трубкой, через которую пробивается запредельный свет! Лазером как бы в самом деле можно рассечь любую материю, но в реальности это действие исходит из сверхсияния. Научный мир Запада сегодня получает с помощью раскрытого пространства немало сортов пищевых продуктов.

– Какие странные утверждения... Батоно Гиви, еще один вопрос: по вашему мнению, максимум на сколько можно разорвать эфирное пространство?

– Это зависит от силы заряда, в частности, от отрицательного полюса энергии. По всем расчетам, эфирное пространство может быть рассечено на в миллиард раз более мелкие частицы, нежели острие иглы, или напротив, на очень крупные величины. Например, при "втором пришествии" Господа в эфирном пространстве образуется столь грандиозный прорыв, что, мне кажется, сквозь

ლითონზე, ამ პროცესს ახასიათებს თვალისმომჭრელი ულტრაიისფერი ნათება. კიდევ ერთი უცნაური დასკვნა უნდა შემოგთავაზოთ, რომ ელექტროდების მასასთან შეხების მომენტში იხევა ეთერული სითხე, საიდანაც „დიდი დღის“ სინათლე ანათებს. ამიტომ შეიცავს იგი ულტრაიისფერ სხივებს და ამიტომ კაშკაშებს იგი. ამ დროს ლითონი განიცდის ეთერულ ხვრელში გამოჟონილი ზესინათლის ზეგავლენას, რის გამოც იგი პირველ რიგში ცხელდება. მაშასადამე, თურმე ამ შემთხვევაში ლითონი ხურდება მხოლოდ იმიტომ, რომ ზენათელია ძალზედ ცხელი, რომლის მოქმედების არეალშიც ეს ლითონი მოხვდა. ამავე დროს, ლითონზე ზემოქმედებას ახდენს ზესინათლის ზეგანზომილება, რის გამოც ლითონი დემატერიალიზაციას განიცდის. ჩვენ ამ დროს ვიტყვით – „დადნა“! სინამდვილეში, კი არ დადნა ლითონი, არამედ დემატერიალიზაციის გამო ლითონისათვის განკუთვნილი თვისებები დაკარგა მან. სულ ეს არის. ჩვენ კი გვეგონა, რომ ადამიანს არასოდეს გაუხსნია კოსმიური სივრცე. ასეთი რამ ძალზედ ხშირად ხდება ასანთის ყოველი ღერის ანთების დროს, სანთებლას ანთების დროს, ცეცხლის დანთების დროს, ელექტროგამტარების ღია შეხების დროს (მოკლე ჩართვას ვგულისხმობ) და ა.შ. სხვათაშორის, ეთერული სითხე იხსნება ლაზერითაც, რამეთუ სადაც კი მისი სხივი გაივლის, – კვეთავს ყველაფერს. მაგრამ დროა შევიმეცნოთ, რომ **ლაზერის სხივი კი არ კვეთავს მატერიას, არამედ, ლაზერული სხივი წარმოადგენს მხოლოდ და მხოლოდ ღარს, ან მილს, რომელშიც მილმიერი სინათლე წარმოჩინდება!** ლაზერით ნამდვილად შეიძლება ნებისმიერი მატერია გადაისეროს, მაგრამ სინამდვილეში ამას მოიმოქმედებს ზესინათლე... (გთხოვთ ამ სიტყვასაც დააკვირდეთ – „ლაზ-ერი“. ფრიად საოცარია ამ სიტყვის ასეთი არქიტექტურა). დასავლეთის მეცნიერული სამყარო მრავალი სახეობის საკვებს მოიპოვებს დღეს გახსნილი სივრცის მეშვეობით.

— დიდი უცნაურობა მესმის... ბატონო გივი, ერთი ასეთი შეკითხვაც: თქვენი აზრით, რა ზომაზე შეიძლება ეთერული სივრცე მაქსიმალურად გაიხეს?

– ეს დამოკიდებულია მუხტების სიმძლავრეზე, კერძოდ კი ენერგიების უარყოფით პოლუსზე. ყველა გათვლით, ეთერული სივრცე შეიძლება გაიხსნას ნემსის წვერზე მილიარდჯერ უფრო წვრილად, ან პირიქით, – ფრიად დიდი ზომითაც. მაგალითად, ისეთი გრანდიოზული ზომის ნახევს გაიკეთებს ეთერული სივრცე უფლის „მეორედ მოსვლის“ დღეს, რომ ჩემი აზრით, დედამიწა უნდა გაძვრეს მასში. ასე დაუბრუნდება ჩვენი პლანეტა თავის დაბადებას. ეს არის მოსალოდნელი ანტიქრისტეს ამოქმედებიდან 42 თვის შემდეგ.

39. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

него сможет пройти Земля. Так наша планета вернется в место своего зарождения. Этого можно ожидать спустя 42 месяца после вступления в действие антихриста.

– *Как вы думаете, тайну грома и молнии и рассеченного космоса знали и в древней Грузии?*

– Наверняка! Вот вам факт: в "Мифологическом словаре" Акакия Геловани Я прочел: **"В старину в Грузии огонь считался посредником между небом и землей"** *(подразумевается сверхнебо, белое и запредельное небо, т.е. "великий день", стр. 544).* Второй пример: "В древней Грузии пораженный молнией дуб почитался особо и признавался святым" *(там же, стр. 557).* Вот видите? Любопытно же, разве можно почитать это разрушительное явление святым и положительным? Но, оказывается, дело вот в чем: когда в природе происходит разряд в виде молнии, пропарывается эфирная жидкость, что вызывает чрезвычайно яркую вспышку света. А вспышка безусловно вызвана запредельным сверхсиянием, свойства которого способствуют множеству положительных явлений. Думаю, хотя бы только это достаточная причина для поклонения пораженному молнией дубу. Мне бывает особенно обидно, батоно Бесо, что в большинстве случаев мы упоминаем древних людей как дикое, неразвитое племя, оттого, что у них не было, скажем, телевизора, телефона или видеоаппаратуры. Но ведь может быть, они не располагали всем этим лишь потому, что знали, сколько грязи и мерзости разносит эта аппаратура. Приведу еще вот какой пример: современная мысль признает, что медицина начала развиваться тогда, когда активизировалось развитие самого человека. Это огромное заблуждение. Наоборот, медицина развилась лишь потому, что человек ослаб и в его организме начали возникать болезни! Приходится повторить, что чем дальше назад отступаем мы во времени, тем светлее, белее вся Вселенная и тем здоровее, выносливее и долголетнее человек. Но когда организм начал испытывать нехватку белого поля, в нем стали проявляться различные заболевания, из-за чего человек оказался вынужденным обратиться за помощью к природе и использовать в качестве лекарств различные растения. Вот такова правда прошлого. Не знаю, все ли видели древние, тысячелетние рукописи, но должен сказать, что когда присматриваешься к вековым рукописям, просто диву даешься. Хорошо помню, как Я был поражен, в первый раз увидев в архиве

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— როგორ ფიქრობთ, საქართველოშიც იცოდნენ უწინ ელ-ჰექისა და გარლვეული კოსმოსის საიდუმლო?

— აუცილებლად! აი, ფაქტი: აკაკი გელოვანის „მითოლოგიურ ლექსიკონში“ მივაკვლიე, რომ **„უწინ საქართველოში ცეცხლი ითვლებოდა, როგორც ცისა და მიწის შუამავალი“** (აქ იგულისხმება მიღმიერი ცა, თეთრი ცა, „დიდი დღე“. გვ., 544). მეორე მაგალითი: **„ადრინდელ საქართველოში ნამეხარ მუხას პატივს სცემდნენ და წმიდად ითვლებოდა“** (იგივე ლექსიკონი. გვ., 557). არადა რა საინტერესოა, ჯერ მეხი მითხარით, და მერე მისი პატივისცემა. მაგრამ აი, თურმე რაშია საქმე: როდესაც ბუნებაში მეხის სახით მოხდება განმუხტვა, ესეც ეთერული სითხის გამოგლეჯვას გულისხმობს, რის გამოც ინათებს-ხოლმე ასე ძლიერ. და ვინაიდან ინათა, ეს უკვე აუცილებლად მიღმიერი ზესინათლით ხდება, რომლის თვისებები უამრავ დადებით მოვლენებს ანვითარებს. ვფიქრობ, მხოლოდ ამის გამო უნდა ეცათ პატივი მეხდაცემული მუხისათვის. იცით რაზე მწყდება გული, ბატონო ბესო, რომ უმრავლეს შემთხვევაში ძველ ხალხს მოვიხსენიებთ, როგორც განუვითარებელ მოდგმას და ესეც იმიტომ, რომ მათ არ ჰქონდათ, დაგუშვათ, ტელევიზორი, ტელეფონი ან ვიდეოაპარატურა. და ხომ შეიძლება მხოლოდ იმიტომ არ ჰქონდათ მათ ეს ყველაფერი, რომ იცოდნენ, რაოდენ ბილწი არსის მატარებელია ტელევიზორიც, ტელეფონიც და სხვა დანარჩენიც. ერთი ასეთი მაგალითი უნდა მოვიყვანო: თანამედროვე აზროვნება მიიჩნევს, რომ მედიცინა განვითარდა მაშინ, როდესაც განვითარდა ადამიანი. იცით რამხელა შეცდომაა ეს? პირიქით: მედიცინა განვითარდა მხოლოდ იმიტომ, რომ ადამიანი დაეცა და მათ ორგანიზმებში ავადმყოფობამ იჩინა თავი! კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ, რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, მით უფრო თეთრია სამყარო; ადამიანიც უფრო ჯანმრთელია და ჟამდიდი. მაგრამ, როდესაც ორგანიზმებს თეთრი ველის ნაკლებობა დაემჩნათ, თავი იჩინა სხვადასხვა დაავადებამ, რის გამოც იძულებული შეიქმნა ადამიანი, დასახმარებლად ბუნებისათვის მიემართა და მცენარეებით სხვადასხვა წამალი მოიგონა. აი, ასეთია წარსულის სიმართლე. სხვათაშორის, არ ვიცი, გინახავთ თუ არა ყველას გასული ათასწლეულების ხელნაწერები და, როდესაც უძველეს ეტრატებს ვაკვირდები, ეს არის საოცრება, დიდი საოცრება. კარგად მახსოვს, როდესაც პირველად +10-ე საუკუნის ხელნაწერი ვიხილე არქივში წიგნის სახით, გავკვირდი! მაშასადამე, იმდენად მაღალხარისხოვანი ნაწარმია ასეთი წიგნები, რომ მომეჩვენა, თითქოს ხელში მეკავა უცხოპლანეტელთა მიერ საიდანღაც

в виде книги рукопись +X века. Такие книги изготовлены настолько высококачественно, что мне показалось, будто Я держу в руках издание, каким-то образом занесенное к нам инопланетянами. Я смотрел и думал – неужели такое могло быть создано тысячу лет тому назад, когда, по представлениям некоторых, люди еще жили в лесах. Поразительно!

Я видел также хранящуюся в архиве этнографического музея Местиа в Сванетии древнюю рукопись примерно 1.600-1.700-летней давности, украшенную цветными иллюстрациями и буквицами. И убедился, что современная, сегодняшняя цивилизация такую книгу выпустить не сможет. Ни в коем случае! Так из чего же мы заключаем, что древние народы были, видите ли, отсталыми... Это сладкая ложь! Т.е. мы воспитаны неправильно; нам дали неверные представления о прошлом; нас не так, как нужно, учат.

Некогда человек был велик по своей сути. Но когда он лишился природной способности передавать мысли на далекие расстояния, он придумал телефон; не сумел силой взгляда поднять тяжелый груз, – изобрел подъемный кран; ощутил ностальгию по космосу, – и создал космический аппарат.

– Батоно Гиви, кажется, у меня меняются представления...

– Что же вы скажете, батоно Бесо, когда в Грузии проявится и покажется Божий град Сион.

Итак, важнее всего уловить и осознать – что мы видим в щель в момент, когда заряды тучи и "великого дня" сталкиваются друг с другом. Наверно, многие заключат, что в момент молнии мы видим – молнию! Вот и все. Однако же все обстоит не совсем так. Исходя из эзотерического мышления, пламя молнии мгновенно сжигает небольшой обрывок господствующей в космосе "великой ночи", благодаря чему космическое пространство мгновенно освобождается от натиска "великой ночи". Под "великой ночью" же простирается "великий день". Вот что просвечивает из щели молнии, батоно Бесо, – это библейское сверхсияние, некогда активное сияние Господа – Уфали.

– Простите, но Я уже совсем ничего не понимаю: церковь объясняет феномен Господа совсем по-другому...

შემოტანილი გამოცემა. ვუცქერდი და ვფიქრობდი — ნუთუ ასეთი რამ შეიქმნა მაშინ, 1.000 წლით უკან, როდესაც, ზოგიერთის აზრით, ადამიანები ტყეში დარბოდნენ. წარმოუდგენელია!

ერთხელ, სვანეთში ვიხილე მესტიის ადგილობრივი მუზეუმის არქივში გადანახული, დაახლოებით 1.600-1.700 წლის ძველი ეტრატი, რომელიც ფერადი ილუსტრაციებითა და შრიფტებით არის შესრულებული. იქვე დავრწმუნდი, რომ ასეთ წიგნს დღეს ვერ გამოსცემს თანამედროვე ცივილიზაცია, არ არსებობს! მაშ საიდან ვასკვნით, რომ თურმე ძველი ხალხი ჩამორჩენილები ყოფილან... ეს მტკნარი სიცრუეა! ამგვარად, ჩვენ არასწორად ვართ აღზრდილები; ჩვენ არასწორად შთაგვაგონეს წარსული; ჩვენ არასწორად გვასწავლიან.

ოდესღაც დიდი ყოფილა არსით ადამიანი. მაგრამ როცა შორ მანძილზე აზრის გადატანის უნარი დავკარგეთ, — ტელეფონი მოვიგონეთ; ველარ ავწიეთ მზერით მძიმე ტვირთი და, — ამწე შევქმენით; და როდესაც კოსმოსის ხილვის ნოსტალგიამაც შეგვიპყრო, — კოსმიური აპარატიც გავაკეთეთ.

— ბატონო გივი, ვფიქრობ, რომ აზროვნება მეცვლება...

— ჯერ სადა ხართ, ბატონო ბესო, სიონის წმიდა ქალაქი რომ გამოჩნდება საქართველოში, აზროვნების შეცვლა მერე მოიკითხეთ.

* * *

მაშასადამე, მთავარი ის არის შევიმეცნოთ, რას ვხედავთ ელვის ნაპრალში იმ დროს, როდესაც ღრუბლისა და „დიდი დღის“ მუხტები ერთმანეთს ეხეთქებიან. ალბათ ბევრი დაასკვნის, რომ ელვის დროს ვხედავთ — ელვას! მორჩა და დამთავრდა. არა, მთლად ასეც არ არის. ეზოთერული აზროვნებიდან გამომდინარე, ელვის ალი წამიერად წვავს კოსმოსში არსებული „დიდი ღამის“ მცირე ნაგლეჯს, რის გამოც კოსმოსური სივრცე მომენტალურად თავისუფლდება „დიდი ღამის“ ზეწოლისაგან. „დიდი ღამის“ ქვეშ კი „დიდი დღეა“ დავანებული. აი, რა ანათებს ელვის ნაპრალიდან, ბატონო ბესო, იგი ბიბლიური ზესინათლეა, ოდესღაც აქტიური უფალი.

— მაპატიეთ, მაგრამ სულ ველარაფერი გავიგე: ეკლესია სხვარიგად განმარტავს უფლის ფენომენს...

– Знаю. Господь им представляется лишь Сыном человеческим – Спасителем, который двадцать веков тому назад появился в Израиле. Вникнем: если Господь означает только Иисуса, каким образом, в таком случае, Он упоминается в Ветхом завете? Понятие Господа там встречается на каждом шагу... На самом же деле Уфали *(сияние Господа)* – это сверхприрода Христа, Его бессмертное тело. Этот вопрос подробно рассмотрен во II томе данной книги. Тем, кто еще не прочел, желательно с нею познакомиться.

– *Батоно Гиви, яснее, если можно...*

– Ладно...

Вспомните горящую свечу или взгляните на предложенную иллюстрацию. Свеча зажжена. Вокруг нее светло. Но уверены ли вы, что пространство осветила именно свеча? Нет, это не так, нам лишь казалось так. На самом деле пламя свечи уничтожает тьму и ее место занимает некогда задремавший свет. Что здесь сложного!

– *Что вы хотите сказать? Что огонь не светит?!*

– Сегодня принято считать, что огонь освещает пространство...

– *А разве не так?!?*

– Да что вы... Нет, конечно. Пора осознать, что **огонь возникает в результате сгорания отрицательного поля**! Исходя из этого, огонь не светит, а сжигает отрицательный флюид в пределах участка формы пламени и освобождает место сверхсиянию, которое до того не было видно из-за существующего сегодня избыточного количества тьмы. Метафизик Мурман Джохадзе считает, что "**в этот момент сияние не рождается, а освобождается!**" По его же словам: "Это явление природы современным физикам представляется чуждым"! Стало быть, сияние существовало в пространстве и ранее, но не просматривалось лишь потому, что было заслонено черной мглой. Вот о чем, оказывается, писали в своих текстах древние индийские пастыри, отмечая, что "высшая энергия перекрыта энергией низшей"! Так что следует со всей серьезностью заявить, что, если бы нам удалось рассечь сверхприродным лезвием черный слой, заполняющий космос, из-за него прорвалась бы мощнейшая положительная энергия и ослепительный блеск. Можно

ეროვნული ბიბლიოთეკა

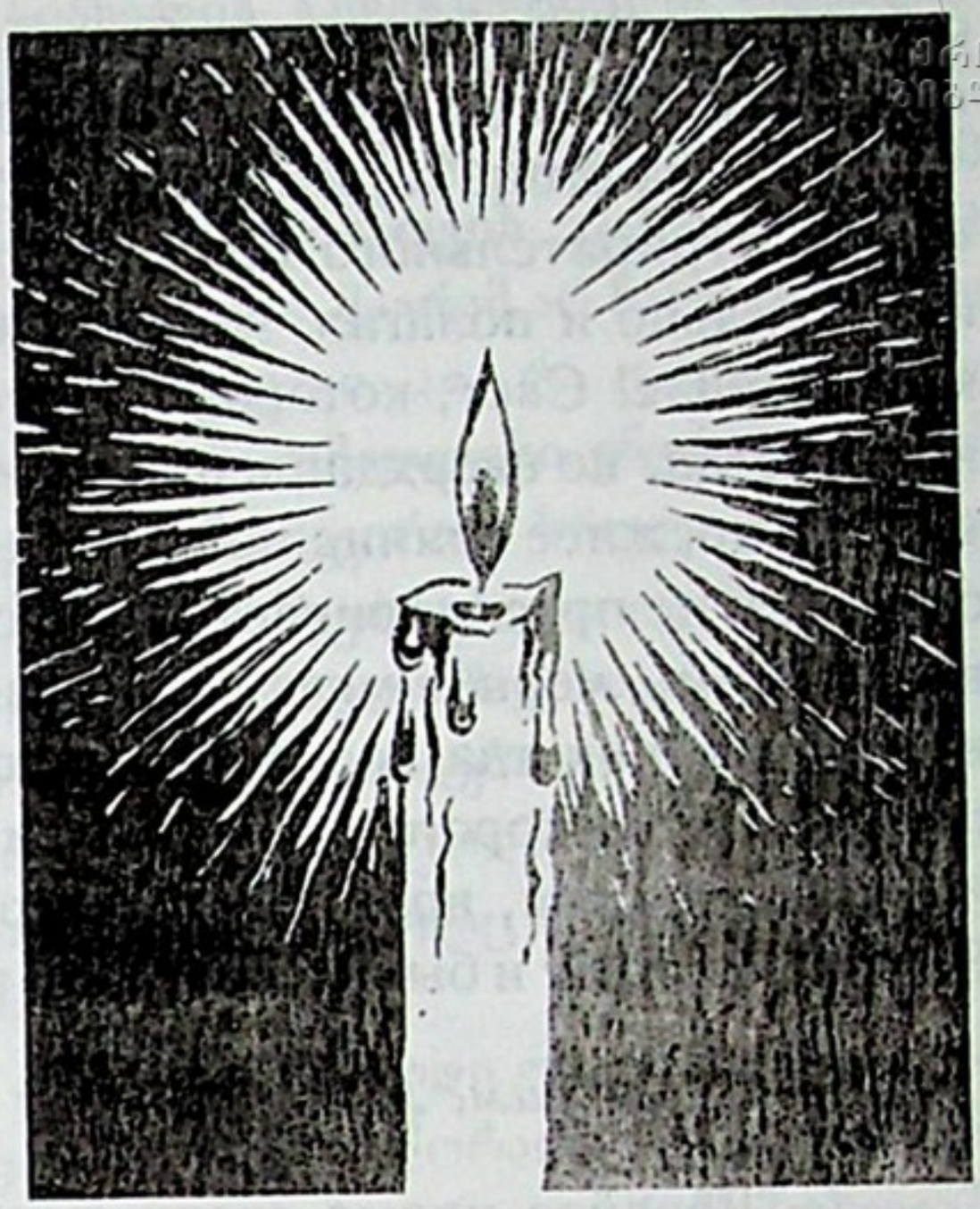

— ვიცი, უფალი მათ ძე-კაცისა ჰგონიათ — მაცხოვარი, რომელიც 20 საუკუნით უკან ისრაელში ჩავიდა. დავაკვირდეთ: თუ უფალი მხოლოდ „იესოს“ ნიშნავს, ამ შემთხვევაში, საიდან გაჩნდა იგი „ძველ აღთქმაში“? ბიბლიის „ძველი აღთქმის“ ტექსტებიც საკვლია უფლის ცნებით... სინამდვილეში, უფალი ყოფილა ქრისტეს ზებუნებაა, მისი უკვდავი სხეული და წმიდა ნათელი. ეს საკითხი ვრცლად არის განხილული ამ წიგნის II ტომში. ვისაც ჯერ არ წაუკითხავს იგი, სასურველია გაეცნონ.

— ბატონო გივი, უფრო გასაგებად, თუ შეიძლება...

— კარგით...

მოდით, ან ანთებული სანთელი გაიხსენეთ, ანდა აქ შემოთავაზებულ ილუსტრაციას შეხედეთ. სანთელი აინთო. მის ირგვლივ განათდა. მაგრამ დარწმუნებული ხართ, რომ სანთელმა გაანათა სივრცე? არა, ეს ასე არ არის, ჩვენ მხოლოდ გვეგონა ასე. სინამდვილეში, სანთლის ალი ანადგურებს სიბნელეს, რის გამოც მის ადგილს ოდნავ მიძინებული სინათლე იკავებს. რა არის აქ რთული!

— რისი თქმა გსურთ, ბატონო გივი, რომ ცეცხლი არ ანათებს?!

— ეს დღესაც ასეა ადამიანებში მიღებული, თითქოს ცეცხლი ანათებდეს არეს...

— და ასე არ არის?!?

— როგორ გეკადრებათ... დროა შევიმეცნოთ, რომ <u>ცეცხლი არსებობს უარყოფითი ველის წვის შედეგად!</u> აქედან გამომდინარე, ცეცხლი არ ანათებს, არამედ იგი წვავს უარყოფით ფლუიდს ცეცხლის ფორმის მონაკვეთში და ადგილს უთავისუფლებს ზენათელს, რომელიც არ

себе представить, сколь глубоки были знания и высока нравственность древних людей в условиях жизни в подобном сверхсиянии.

Когда огонь горит, в ареале пламени сгорает большое количество отрицательного поля. Этот процесс человек воспринимал неправильно и полагал, что окружающее освещается огнем. Ни в коем случае! Свет, который, допустим, осветил комнату, существует всегда, но сверхдавление на него "великой ночи" столь велико, что прежнее сияние по сравнению с черной мглой оказывается слабым и не просматривается. И когда мы зажигаем свечу или разводим огонь, черная мгла подвергается сгоранию и на первый план выступает некогда господствовавший в космосе свет, благодаря проявлению которого мы начинаем видеть. Нами предана забвению и сущность огня, враждебного черной тьме и уничтожающего ее. Видимо, потому и было в прошлом распространено огнепоклонство.

– Допустим, мы "вошли" в пламя свечи...

– Давайте пламя свечи и проявившееся в нем белое поле назовем "вратами". Если бы человек мог войти в него, то мы бы перенеслись в другое время, в другую эпоху и субстанцию. И столкнулись бы в них с таким бытием, о котором мечтаем.

– Так что же, чем дальше отступаем мы во времени, тем духовное состояние человека оказывается выше?

– Взгляните, что сообщает нам одно из грузинских слов – "царсули" *(1. прошлое; 2. "цар-сули", "сули" – дух).* Да, с отступлением во времени материя уничтожается и все переходит лишь в духовное состояние. В одной из индийских книг, "Учение Шри Чайтаньи", сказано: **"В мире духа и стол, и земля, и деревья, – все обладает сознанием"**. Но современный разум не доверяется таким постулатам.

– Что нужно для того, чтобы преодолеть "великую ночь" и наконец отдохнуть от такой жизни? Грандиозная свеча?

– Прекрасный вопрос.

Допустим, что человек создал гигантскую свечу или нечто такое, чем можно выжечь черную мглу космоса. В этом случае мы навсегда освободимся от нынешнего бытия и все окружающее охватит и подчинит себе логика сверхсияния. А это означает, что "мно-

ჩანდა მანამდე დღეს არსებული სიბნელის გადაჭარბებული ოდენობის გამო. მეტაფიზიკოსი მურმან ჯოხაძე კი მიიჩნევს, რომ **„კი არ იბადება ამ მომენტში ნათელი, არამედ თავისუფლდება“!** მისივე თქმით: **„ბუნების ეს მოვლენა თანამედროვე ფიზიკოსებისათვის უცხოა“!** მაშასადამე, ნათელი მანამდეც არსებობდა სივრცეში, მაგრამ არ ჩანდა მხოლოდ იმიტომ, რომ შავით იყო იგი გადაფარებული. აი, რა უთქვამთ ძველ მასწავლებლებს ინდური ტექსტებით, რომ **„უმაღლესი ენერგია უმდაბლესი ენერგიით არის გადაფარებული“!** ამგვარად, სრული სერიოზულობით უნდა განვაცხადო, რომ, თუ ჩვენ შევძლებდით და ზებუნებრივი ბრიტვით გავსერავდით კოსმოსში არსებულ შავ სივრცეს, იქიდან თვალისმომჭრელი სიკაშკაშე და უძლიერესი დადებითი ენერგია იფეთქებს. ხომ წარმოგიდგენიათ, რაოდენ მაღალი ცოდნა და მორალი, ან რაოდენ ამაღლებული ზნეობა იბატონებდა ოდესღაც ხალხში, თუ ისინი ასეთ ზენათელში ცხოვრობდნენ.

როდესაც ცეცხლი ანთია, ამ მომენტში დიდი ოდენობით ნადგურდება უარყოფითი ველი ალის არეალში. ეს არასწორად აღიქვა ადამიანმა და ეგონა – ცეცხლი ანათებდა ირგვლივეთს. არავითარ შემთხვევაში! სინათლე, რამაც, დაგუშვათ, ოთახი გაანათა, ყოველთვის არსებობს, მაგრამ იმდენად დიდია მასზე „დიდი ღამის“ ზეწოლა, რომ უწინდელი ნათელი სუსტია დღეს შავთან შედარებით და იგი არ ჩანს. და როდესაც სანთელს ან ცეცხლს ავანთებთ, შავი იწყებს წვას და ხდება კოსმოსში ოდესღაც გაბატონებული სინათლის წინა პლანზე გამოწევა, მისი გამოჩინება, წარმოჩინება, რითაც ვიწყებთ ხედვას. ჩვენ ცეცხლის არსიც დაგვავიწყდა, რამეთუ იგი შავის მტერია და ანადგურებს მას. ალბათ ამიტომ იყო უწინ აღიარებული ცეცხლთაყვანისმცემლობა.

— დავუშვათ სანთლის ალში „შევედით“...

– მოდით, სანთლის ალს და მასში წარმოჩენილ სითეთრეს დავარქვათ „კარი“. თუ ადამიანი მასში შესვლას შეძლებდა, გავიდოდით სხვა დროში, სხვა ეპოქაში და სუბსტანციაში. და იქ დაგვხვდებოდა ისეთი ყოფიერება, რაზედაც გვიოცნებია.

— მაშასადამე, რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, კაცობრიობის სულიერი მდგომარეობა უკეთესდება?

– ნახეთ, რას გვამცნობს ერთ-ერთი ქართული სიტყვა „წარსული“,

го денег" будет у тех, кто их по-настоящему достоин. Но, может быть, вы мне скажете, где же такая свеча...

Некогда знали тайну горящей свечи. Поэтому предки завещали нам как правило и традицию – входите в церкви и возжигайте там свечи. Да, но если мы входим в церковь днем, то зачем нам свеча? Что ж вы думаете, оказывается, тьмой "великой ночи" окружающее пространство охвачено и днем. Но смотрите, что происходит: нынче входят в церковь, покупают свечи, затепливают, к чему-то прикрепляют и сразу бросаются из церкви по делам. Но должно быть не так! Пока свеча не сгорит полностью, нужно побыть рядом с ней. Ее не следует ни к чему прикреплять, а держать в руках и смотреть на пламя. Пламя выжжет отрицательные флюиды "великой ночи", окружающие и охватывающие вас, что способствует освобождению души. В такой момент никакие дурные мысли вас не охватят.

* * *

Нынче Грузия испытывает электроэнергетический кризис. Народ возжег свечи! И началось очищение наших душ...

* * *

Я был очень удивлен, но в храмах Европы свечи не употребляются вообще, ни в Германии, ни в других странах *(Я говорю о пастве, приходе).* Однажды во Франции, в одном из очень понравившихся мне парижских соборов Я спросил, где можно купить свечу. Мне ответили: "Вот, держи, а плату мелочью брось вон туда", и в руке у меня оказался фонарик в форме свечи. Вот это да! Что же это такое... – удивился Я. Оказывается, в Европе и далее за ней настоящие свечи вообще изъяли из употребления, сочтя их старомодными. Ныне эзотерических знаний не хватает настолько, что на фоне скопившейся в странах Запада агрессии никому не приходит в голову возжигать настоящие свечи, так как пламя – первый враг агрессии и уничтожает ее. А если бы Я принялся растолковывать там эзотерическое назначение огня, за кого бы они меня приняли и какое мнение составили обо мне?..

Не поддавайтесь соблазну сатанинских сект, которые запрещают нам ставить свечи и поклоняться иконам. Как можно мешать держать в домах иконы, на которых изображены святые. Не всем,

ე.ი, „წარ-სული“ – „...სული“-აო! დიახ, რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, მატერია ისპობა და ყველაფერი მხოლოდ სულიერ მდგომარეობაში გადავა. ერთ-ერთ ინდურ წიგნში („უფალი ჩაიტანიას მოძღვრება“ გვ. 55) ნათქვამია: **„სულიერ სამყაროში მაგიდაც ცნობიერია, მიწაც ცნობიერია, ხეებიც ცნობიერნი არიან – ყველაფერი ცნობიერია“!** მაგრამ თანამედროვე გონს არ სჯერა ასეთი დასკვნებისა.

— რა არის საჭირო, რათა „დიდი ღამე“ მოისპოს და ერთხელ და სამუდამოდ დავისვენოთ ასეთი ცხოვრებისაგან, გრანდიოზული სანთელი?

– მშვენიერი შეკითხვაა.

წარმოვიდგინოთ ადამიანმა შექმნა გიგანტური სანთელი ან რაიმე ისეთი, რითაც შავ კოსმოსს ამოვწვავდით. ამ შემთხვევაში ჩვენ სამუდამოდ ვთავისუფლდებით თანამედროვე ყოფიერებისაგან და ირგვლივეთს ზესინათლის ლოგიკა დაეუფლება. ეს კი ნიშნავს, რომ „ბევრი ფული“ მას ექნება, ვისაც ნამდვილად ეკუთვნის. მაგრამ იქნებ თქვენ მითხრათ, სადაა ასეთი სანთელი...

ოდესღაც სცოდნიათ ანთებული სანთლის საიდუმლო. ამიტომ წინაპრებმა წესად დაგვიბარეს – შედით ეკლესიებში და იქ სანთლები დაანთეთ. კი მაგრამ, იქნებ დღისით შევდივართ ეკლესიაში, სანთელი რად გვინდა? თურმე ნუ იტყვით და დღისითაც „დიდი ღამის“ წყვდიადით ყოფილა არემარე შემოსილი. მაგრამ დახეთ რა ხდება: შევლენ დღეს ეკლესიებში, სანთელს შეიძენენ, აანთებენ, რაღაცაზე მიაკრავენ და თვითონ საქმეებზე გარბიან. ეგრე არ არის! ვიდრე სანთელი არ ჩაიღვენთება ბოლომდე, იქ უნდა იყოთ, ანთებულ სანთელთან; არც რაიმეზე მიაკრათ, ხელში გეკავოთ და ალს უცქირეთ; ალი დაწვავს თქვენს შორიახლოს არსებული „დიდი ღამის“ უარყოფით ფლუიდებს, რის გამოც სული და სულიერი სხეული თავისუფლდება; არ არსებობს ცუდმა ფიქრებმა შეგიპყროთ ამ მომენტში.

• • • •

<u>დღეს საქართველოში ელექტროენერგიის კრიზისია. ხალხმა სანთლები აანთო! და დაიწყო ჩვენი სულის წმენდა...</u>

• • • •

ფრიად გამკვირვებია და, ევროპის ტაძრებში საერთოდ არ იყენებენ სანთელს, არც გერმანიაში, არც სხვაგან (მრევლზე ვამბობ). ერთხელ, საფ-

должно быть, известно, что даже любой фотоснимок обыкновенного человека обладает определенной силой воздействия. Так не лучше ли, чтоб со стен на нас смотрели святые, а не какие-либо американские глупые киноартисты. Уверяю всех, просто необходимо почитать иконы и ставить свечи, особенно в период, предшествующий "второму пришествию". Это очень поможет вам и вашим семьям в спасении духа.

– Свечи непременно нужно покупать в церкви?

– Не имеет никакого значения, где вы их купите и сколько заплатите. Если свечи в церкви покажутся дороги, покупайте их за копейку каждую на рынках и ставьте дома. Главное – быть ближе к пламени свечи и до кон-ца ее сгорания! У вас нет свечи? Запалите бумагу!

* * *

– Батоно Гиви, давайте разовьем нашу основную тему... Как представить белый и черный миры вместе, рядом, одновременно, причем так, чтобы белый располагался под черным?

– Для этого прошу вас еще раз посмотреть на изображение горящей свечи. Для него использованы два крайних цвета спектра. Взгляните, как пламя свечи выжгло черные флюиды, в связи с чем за черным просматривается белое, и нам даже кажется, что в белое поле можно опустить руку. А сейчас прошу привести в действие ваш личный дар воображения, вернуться на несколько страниц назад, снова всмотреться в изображение свечи и долго и пристально вглядываться в ареал ее пламени. Взгляните, свечение исходит даже как бы из глубины книги, с бумаги. Или представьте, что белый цвет располагается за черным, за вами, под черным. А сейчас взгляните на изображение молнии *(след. стр.)*, присмотритесь к образуемой ею щели, внутри, в белом. Вот это сверхсияние и является причиной возникновения религиозных представлений. Такой прежде видели истину, из-за чего грузинские пастыри духовного мира несколько слоев неба окрестили, как "внутренние небеса".

– Батоно Гиви, допустим, у нас в самом деле имеется сверхлезвие и мы рассекли им грань космоса. Куда мы попадем?

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რანგეთში, პარიზის ერთ-ერთ დიდ ეკლესიაში შევედი. ძალზედ მომეწონა იქაურობა. მაგრამ როდესაც ვიკითხე, სად შევიძენდი სანთელს, მანიშნეს: „იქ ხურდა ჩააგდე და აჰა, ეს გეჭიროსო“! და ხელში სანთლის ფორმის მაგვარი ანთებული ფანარი შემომაჩეჩეს. ბიჭოს?! რა არის ეს... — ფრიად გამიკვირდა. თურმე ევროპაში (და კიდევ იმის იქით) საერთოდ ამოულიათ ხმარებიდან ნამდვილი სანთელი, — ძველმოდურიაო! იმდენი ეზოთერული ცოდნა კი აღარ გააჩნიათ დღეს, რომ ამდენი აგრესია დაუგროვდა დასავლეთის სახელმწიფოებს და აზრზე ვერ მოდიან, ნამდვილი სანთლები აანთონ, რამეთუ ალია აგრესიის პირველი მტერი და ფრიად ანადგურებს მას. ახლა, მე რომ ცეცხლის ეზოთერულ დანიშნულებაზე გავსაუბრებოდი მათ, როგორ ფიქრობთ, ვინ ვეგონებოდი ან რას დაასკვნიდნენ ჩემზე?..

არ აჰყვეთ სატანური სექტების წესებს, რომლებიც სანთლის ანთებასა და ხატების თაყვანისცემას გვიკრძალავენ. ანდა რატომ უნდა ავკრძალოთ ჩვენს ოჯახებში ხატების შეტანა, როდესაც იქიდან წმიდა მამანი იცქირებიან. თქვენ ალბათ არ იცით, რომ ნებისმიერი უბრალო მოქალაქის ფოტოსურათიც კი მოქმედია. მაშ, ხომ არ აჯობებდა წმიდა მამა გვიყურებდეს დღედაღამ კედლიდან, ვიდრე რომელიმე იდიოტი ამერიკელი კინომსახიობი. მაშ, გემუდარებით, გეხვეწებით ყველას, პატივი მიაგეთ ხატებს და სანთლები აანთეთ „მეორედ მოსვლის“ წინა პერიოდში, რაც ფრიად დაგეხმარებათ თქვენ და თქვენივე ოჯახის წევრებს სულიერად გადარჩენაში.

— სანთელი ეკლესიაში უნდა შევიძინოთ აუცილებლად?

— არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს, სად შეიძენთ, ან რამდენს გადაიხდით თითო სანთელში. თუ ეკლესიის სანთელი ვერ იყიდოთ, ვინაიდან იგი ფრიად ძვირია, ბაზრობებზე ერთი სანთელი ერთი თეთრი ღირს, იქ შეიძინეთ და შინ აანთეთ. მთავარია ახლოს იყოთ სანთლის ალთან — ბო-ლომ-დე! სანთელი არა გაქვთ? — ქაღალდს მოუკიდეთ ცეცხლი!

* * *

— ბატონო გივი, მოდით ჩვენი მთავარი თემა განვავრცოთ...

როგორ წარმოვიდგინოთ თეთრი და შავი სამყარო ერთად, თანაც ისე, რომ თეთრი მდებარეობდეს შავის ქვეშ?

– В Отца! Да, за каждым небом находится сознание сверх-Отца. Именно поэтому избранные сложили такую молитву: **"Отче наш, сущий во внутренних небесах..."** *(по древнегруз. тексту Библии).* Это величайшее и высочайшее познание, скрытое за пространством любого цвета. Т.е. Отец – абсолютный вакуум, бесконечное пространство, это великий разум! Я только сейчас осознаю – насколько гениальное знание скрыто за любой молитвой и священным текстом. Слышите? "Отче наш, сущий во внутренних небесах..." Эти несколько внешних небес окружены двумя основными цветами – белым и черным. Именно их моментальная взаимозамена и становится стимулом для того, чтобы во время вспышки молнии мы могли видеть в небе величайшее сияние Уфали. Т.е. пространство – в пространстве! Вот такими мне представляются сияние Господа и сатана – два гигантских, заполненных взаимоисключающими цветами ареала, в котором простирается единый космос. Ему всего 8.000 лет *(приблизительно).* В первой половине этого периода пространство белое и сияющее.

Итак...

Космос таков, поле какого цвета в нем активно, и каков космос, таковы и мы. Вы говорите, нравственность человечества пала?.. Но при чем тут сам человек!

Обратимся к выводам...

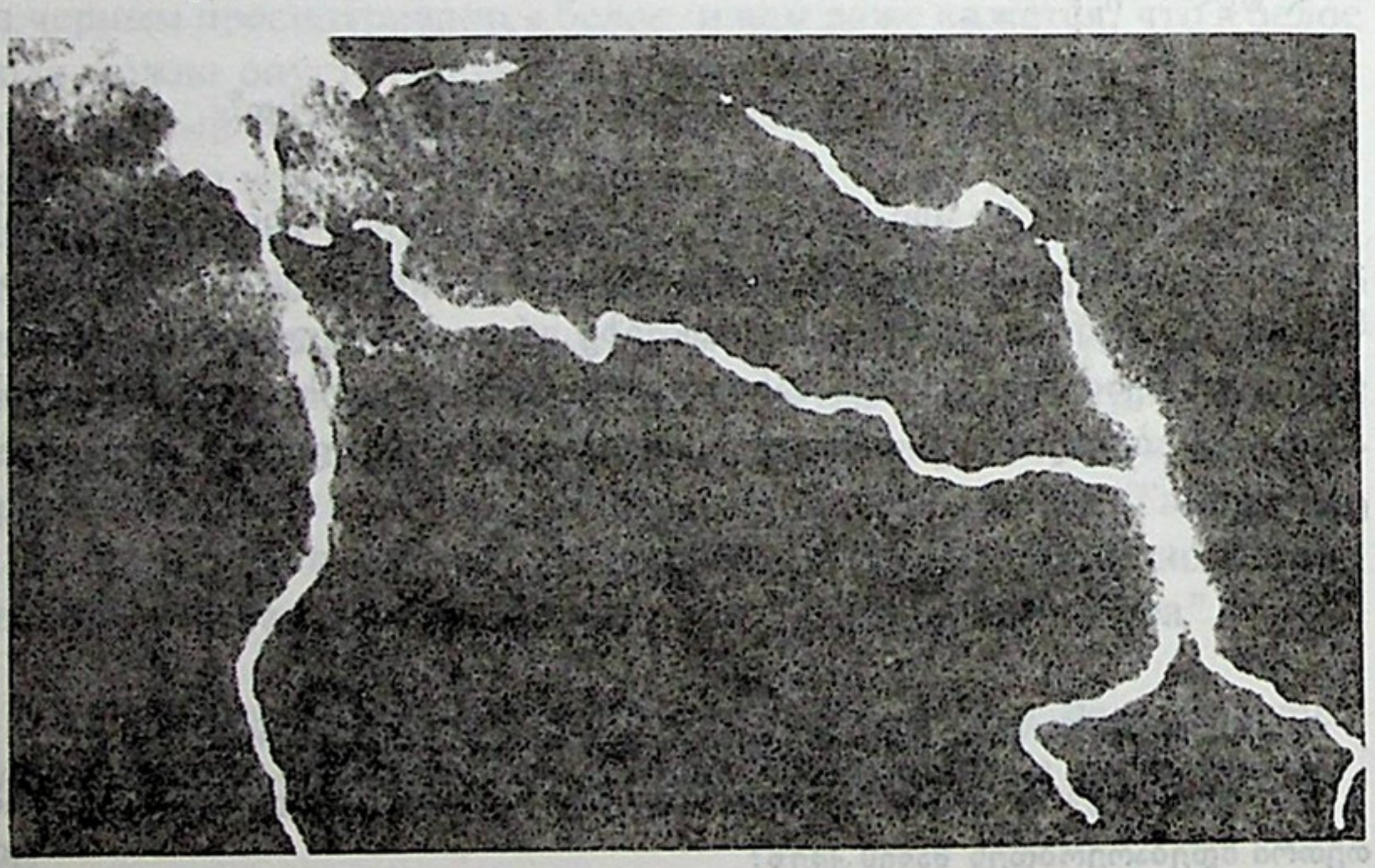

— ამისათვის გთხოვთ კიდევ ერთხელ დახედოთ ანთებული სანთლის ილუსტრაციას. მის დასახატად გამოყენებულია ფერთა ორი მთავარი და უკიდურესი დაბოლოება — თეთრი და შავი. ნახეთ, როგორ ამოწვა სანთლის ალმა შავი ფლუიდი, რის გამოც შავის მიღმა თეთრია წარმოჩენილი და გვეჩვენება, თითქოს ხელის შეყოფაც შეეძლოს ადამიანს შიგ, თეთრ ველში. ახლა კი გთხოვთ პირადი წარმოსახვითი უნარი აამოქმედოთ ძლიერ, რამდენიმე ფურცელი გადაშალოთ უკან, კვლავაც სანთლის ილუსტრაციას დააკვირდეთ და მისი ალის არეალში ჩაიხედოთ ღრმად. შეხედეთ, ნათელი მოჩანს ამ წიგნის ქაღალდის სიღრმიდანაც კი. ანუ წარმოიდგინეთ, რომ თეთრი ფერი შავის იქითაა, თქვენგან იქით, შავის ქვეშ. ახლა კი თქვენგან მარცხნივ, ამ ილუსტრაციასაც დახედეთ და ელვის ნაპრალში ჩაიხედეთ (შიგნით, თეთრში). აი, ეს ზესინათლეა სწორედ რელიგიის მიზეზი. ასე ხედავდნენ უწინ ჭეშმარიტებას, რის გამოც სულიერი სამყაროს ქართველმა მოძღვრებმა ცათა რამდენიმე ფენას — „ცათა შინა“ უწოდეს.

— ბატონო გივი, დავუშვათ ნამდვილად გვაქვს ზებრიტვა და ის თეთრი ნათელიც გადავსერეთ. სად გავალთ?

— მ ა მ ა შ ი! დიახ, ზე-მამის ცნობიერებაა ყოველი ცის იქით. ალბათ ამიტომ შექმნეს რჩეულებმა ასეთი ლოცვა: **„მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა...“!** იგია უდიდესი და უზენაესი ცნობიერება, რომელიც ნებისმიერი ფერის მქონე სივრცის შრეს მიღმაა მიფარებული. „მამა“ — აბსოლუტური ვაკუუმია, დაუსაბამო სიცარიელე, დიდი გონი! მე მხოლოდ ახლაღა ვხვდები — რაოდენ დიდი და გენიალური ცოდნაა ნებისმიერი ქართული ლოცვისა თუ წმიდა წერილების მიღმა თავშეფარებული. გესმით? — **„მამა, რომელ არს ცათა შინა“!** იმ რამდენიმე მიღმიერ ცას შემოსაზღვრავს ორი ძირითადი ფერი — თეთრი და შავი. სწორედ რომ მათი მომენტალური თანამონაცვლეობა ხდება მიზეზი ელვის დროს, რათა უფლის დიადი სიკაშკაშე ვიხილოთ ცაში. მაშასადამე, სივრცე — სივრცეში! აი, ასე მესახება უფალი და სატანა, ორი ურთიერთსაწინააღმდეგო ფერით ამოვსებული გიგანტური სივრცე, რომელშიც სრულიად კოსმოსია განშლილი. იგი მხოლოდ 8.000 წლისაა, ოღონდ, დროის პირველ ნახევარში სივრცე თეთრია და კრიალებს.

ამგვარად, კოსმოსი ისეთია, როგორი ფერის ველიც აქტიურობს მასში, და როგორიც არის კოსმოსი, ისეთები ვართ ჩვენ. საკაცობრიო ზნეობა დავარდაო?.. და რას ერჩით ადამიანს!

Сегодня окружающим нас пространством правит и руководит черный цвет. Но если мы оглянемся назад во времени, окажется, что мироздание освещается ярчайшим сиянием, какое на сегодняшний день мы успеваем воспринять лишь на какое-то мгновение только лишь в момент сильнейшего сверкания молнии.

– *Батоно Гиви, почему "великий день" горяч?*

– Потому, что "великая ночь" холодна.

– *И вы верите, что вспыхивающее в небе во время грома и молнии свечение в самом деле является духовным сиянием и представляет собой феномен Уфали?*

– Это подтверждается и трезвой логикой, уважаемый Бесо.

– *Мне все-таки непонятно: если Господне сияние существовало во Вселенной некогда, как мы видим сегодня его отсвет в момент сверкания молнии?*

– Самый великий секрет молнии заключается в том, что пробивающееся сквозь щель сверхсияние не подчиняется времени и светит из совершенно другой эпохи.

* * *

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მაშ დავასკვნათ...

დღეს ირგვლივეთს განაგებს შავი ფერი. და თუ უკან გავიხედავთ დროში, ისეთი კაშკაშა სინათლე ანათებს თურმე სრულიად სივრცეს, რომ დღეისათვის მხოლოდ და მხოლოდ ძლიერი ელვის მომენტშიღა ვასწრებთ წმიდა სინათლის წამიერ აღქმას.

— ბატონო გივი, რატომ არის „დიდი დღე“ ცხელი?

— იმიტომ, რომ „დიდი ღამეა“ ცივი.

— და თქვენ გჯერათ, რომ ჭექა-ქუხილის დროს ცაზე წარმოჩენილი ნათება მართლაც სულიერი სინათლეა და უფლის ფენომენს წარმოადგენს?

— ეს საღი ლოგიკითაც დასტურდება, ბატონო ბესო.

— ჩემთვის მაინც გაუგებარია, თუ უფლის ნათელი სამყაროში არსებობდა ოდესღაც, დღეს როგორ ვხედავთ მის ნათებას ელვის მომენტში?

— ელვის ყველაზე დიდი საიდუმლო ის არის, რომ მის ნაპრალში გამონათებული ზესინათლე არ ემორჩილება დროს და სულ სხვა ეპოქიდან ანათებს.

* * *

40. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

Через
семь
дней...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

შვიდი დღის შემდეგ...

В следующем номере газеты "Гаухмауребели фактеби" *("Неизвестные факты")* господин Бесо Чинчараули развил эту тему. Во вводной части он писал:

•••

"В предыдущем номере нашей газеты мы познакомили вас с еще одним новым и очень странным соображением грузинского писателя-эзотерика, господина Гиви Алазнис'Пирели, которое, несмотря на сложность, вызвало широкую заинтересованность. Как нам стало известно, особый интерес проявили физики. Основное содержание предложенной версии заключается в том, что, как считает господин Гиви, – "на мгновение раскрывающееся во время сильной молнии небо и пробивающееся из него свечение не являются результатом разряда скопившихся в тучах положительного и отрицательного зарядов!" Он высказал в связи со сверканием молнии совершенно новое предположение о том, что в этот момент пространство освещается сверхсиянием Господа.

Предложив редакции для опубликования эту гипотезу, автор параллельно положил на стол и научный вариант этого соображения. В частности, один из грузинских метафизиков, господин Мурман Джохадзе придерживается мнения, что, по всем расчетам, на мгновение пробивающийся в "щель молнии" (как они назвали это явление), свет должен представлять из себя святое сияние, которое в древнегрузинских духовных текстах называется Уфали.

Поскольку в полемику включился и ученый, мы решили все-таки опубликовать материал, но на сей раз вместе с Гиви Алазнис'Пирели пригласили в редакцию и метафизика Мурмана Джохадзе. Предлагаем вам интервью с ними.

•••

– Батоно Гиви, продолжим беседу с вами. Прошу и думаю, что это необходимо: ознакомим сегодняшнего нашего читателя в виде резюме, в чем состоит сверхтайна молнии и что подразумевается под феноменом Уфали.

ქართული ბიბლიოთეკა

გაზეთ „გაუხმაურებელი ფაქტების“ შემდეგ ნომერში ბატონმა ბესო ჭინჭარაულმა განავრცო ეს თემა. იგი შესავალში ამბობს:

• • •

„ჩვენი გაზეთის წინა ნომერში გაგაცანით ქართველი ეზოთერიკოსი მწერლის, ბატონი გივი ალაზნისპირელის კიდევ ერთი ახალი და ძალიან უცნაური მოსაზრება, რომელმაც, მიუხედავად სირთულისა, მკითხველის უალრესად დიდი დაინტერესება გამოიწვია. როგორც გვანიშნეს, განსაკუთრებით დაინტერესდნენ ფიზიკოსები. ამ ვერსიის ძირითადი შინაარსი იმაში მდგომარეობს, რომ, როგორც ბატონი გივი მიიჩნევს — „ძლიერი ელვის დროს წამიერად გახსნილი ცა და იქიდან გამოკაშკაშებული შუქი არ წარმოადგენს ღრუბლებში დაგროვილი დადებითი და უარყოფითი მუხტების განმუხტვის შედეგს“! — და გამოთქვა ელვის სინათლესთან დაკავშირებით ახლებური ვარაუდი, თითქოს ამ მომენტში სივრცეს ბიბლიური „უფალი“ ანათებდეს.

როდესაც გივი ალაზნისპირელმა ეს ჰიპოთეზა რედაქციაში მოგვიტანა გამოსაქვეყნებლად, პარალელურად მაგიდაზე დადო ამ მოსაზრების მეცნიერული ვარაუდიც. კერძოდ, ერთ-ერთი ქართველი მეტაფიზიკოსი, ბატონი მურმან ჯოხაძეც ამავე აზრისაა, რომ ყველა გათვლით, როგორც მათ უწოდეს — „ელვის ნაპრალში“ წამიერად გამონათებული შუქი წმიდა ნათელს უნდა წარმოადგენდეს, რომელსაც ძველქართული სასულიერო ტექსტებით „უფალი“ ეწოდება.

რადგან მეცნიერიც ჩაება ამ საუბარში, გადავწყვიტეთ გამოგვექვეყნებინა ეს საკითხი, ოღონდ, ბატონ გივი ალაზნისპირელთან ერთად დღეს რედაქციაში მოვიწვიეთ მეტაფიზიკოსი — მურმან ჯოხაძე. ამჯერად ორივე მათგანთან გთავაზობთ ერთობლივ ინტერვიუს.

• • •

— ბატონო გივი, მოდით, ჯერ თქვენთან გავაგრძელებ ინტერვიუს... გთხოვთ, და ალბათ ეს აუცილებელიცაა, რეზიუმეს სახით გავაცნოთ ჩვენი გაზეთის მკითხველს, თუ რაში გამოიხატება ელვის ზესაიდუმლო ან რა იგულისხმება უფლის ფენომენის მიღმა.

— კვლავაც უფლის ფენომენით განვაგრძოთ...

როდესაც ძველქართული ენით შემონახულ სასულიერო ლიტერატურას ვეცნობოდი, შევამჩნიე, რომ უწინ სიტყვა „უფალი“ ოთხი

– Да, продолжим о феномене Уфали...

Знакомясь с духовной литературой по сохранившимся древнегрузинским текстам, Я заметил, что прежде слово "Уфали" употреблялось в четырех значениях: 1) древнеиберийское почтительное обращение к духовно сильной личности; 2) синоним Спасителя; 3) личное название Всевышнего... *(См. Псалом 67-4 из сборника псалмов Давида на древнегрузинском языке);* 4) Господне сияние – грандиозное сверхсвечение, ареал которого ослепительно сияет и заполняет собою всю Вселенную. Ныне человек это сияние зрительно не воспринимает... А эти тексты скрыто повествуют и о том, что с Господом, т.е. с Господним сиянием нечто произошло во времени, из-за чего оно замкнулось и в дремотном состоянии укрылось в его же обители. Ареал же сияния Господа занял противоположный сверхсиянию феномен – сверхтьма, которая в библейских и других духовных текстах предстает как "сатана". Поэтому космос погрузился во мрак. Между тем идейная тьма представляет из себя своего рода сильнейший разум, но отрицательный, вампирный, свойствам которого оказалась принесенной в жертву нравственность человечества.

– А указано ли где-нибудь в древних текстах, что с сиянием Господа что-то произошло?

– Обратимся к Псалму пророка Давида *(43-24):* **"Восстань, что с п и ш ь, Господи![1] Пробудись, не отринь навсегда!"** Мне достаточно хотя бы этой одной цитаты из Библии, поверить, что со свечением Господа что-то произошло, в связи с чем его активное сверхвоздействие на душу человека прервалось. Если это не так, то почему и по какой причине пророк Давид обращается к Господу с такими словами: **"Восстань, Господи, во гневе Твоем; подвигнись против неистовства врагов моих, пробудись..."** *(Псалтирь; 7-7),* **"Восстань, Господи, да не преобладает человек..."** *(Псалтирь; 9-20),* т.е. отчего ты передал силу человеку; **"Восстань, Господи, Боже *мой*, вознеси руку твою, не забудь угнетенных"** *(Псалтирь; 9-33).* Можно привести множество фактов мольбы-обращений к Господу-Богу, сохранившихся в священных текстах – **"восстань", "восстань", "восстань"!** И неужели не интересно, что же произошло с Господом? Почему его молят поскорее выйти откуда-то (!). Отку-

1. В древнегрузинских текстах тут вместо "Господа" дано понятие "Уфали".

მნიშვნელობით იხმარებოდა: 1) ეს არის ძველიბერიული ღირსეული მიმართვა სულიერად ძლიერი პიროვნებისადმი; 2) „უფალი“ გამოიყენებოდა მაცხოვრის სინონიმად; 3) „უფალი“ ჰქვია უზენაესს... (იხილეთ ძველქართულ ენაზე გამოცემული დავითის ფსალმუნი, 67-4), და 4) „უფალი“ ჰქვია ღმერთის ნათელს – გრანდიოზულ ციალს, რომლის არეალი თვალისმომჭრელად კაშკაშებს და სრულიად სამყაროს ავსებს. ადამიანი დღეს ვერ ხედავს ასეთ ნათებას... იგივე ტექსტები შეფარვით მოგვითხრობენ იმასაც, რომ უფალს, ე.ი, ღმერთის ციალს, რაღაც დაემართა დროში, რის გამოც მისმა ზესინათლემ მისივე სავანეში მიიძინა, ხოლო უფლის არეალი დაიკავა ზესინათლის საპირისპირო ფენომენმა – ზესიბნელემ, რომელიც ბიბლიურ და სხვა წმიდა ტექსტებში „სატანას“ წარმოადგენს. ამიტომაც დაბნელდა კოსმოსში. არადა, იდეური სიბნელეც ერთგვარი ძლიერი გონია, ოღონდ უარყოფითი, ვამპირი, რომლის თვისებებმა საკაცობრიო ზნეობა იმსხვერპლა.

— არის კი ეს სადმე, ძველ ტექსტებში მითითებული, რომ ღმერთის ნათელს რაღაც დაემართა?

– წავიკითხოთ დავით წინასწარმეტყველის ფსალმუნი (43-24): **„გაიღვიძე, <u>რად გ ძ ი ნ ა ვ ს უფალო</u>? აღდეგ და ნუ დამაგდებ ჩუენ სრულიად“!** ბიბლიის თუნდაც ეს ერთი ციტატი საკმარისია ჩემთვის ვიწამო, რომ უფალს რაღაც დაემართა, რის გამოც მისი აქტიური ზემოქმედება ადამიანის სულზე შეწყდა. თუ არადა მიპასუხეთ, რატომ მიმართავს წინასწარმეტყველი ასე: **„<u>აღდეგ, უფალო, რისხვითა შენითა, ამაღლდი</u> მოსრულებად მტერთა შენთა და განიღვიძე“** (ფსალ; 7-6), **„აღდეგ უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი“** (ფსალ; 9-19), ე.ი, რატომ მიეციო სიძლიერე ადამიანს; **„აღდეგ, უფალო ღმერთო ჩემო, ამაღლდინ ხელი შენი და ნუ დაივიწყებ გლახაკთა შენთა სრულიად“** (ფსალ; 9-32). უამრავი ფაქტის მოყვანა შეიძლებოდა, სადაც უფალი-ღმერთის მისამართით ვედრებაა წმიდა ტექსტებში შემონახული – **„აღდეგ“, „აღდეგ“, „აღდეგ“!** კი მაგრამ, ხომ საინტერესოა, რა დაემართა უფალ-ღმერთს?.. და ლოცვით ევედრებიან, რათა იგი დროზე გამოვიდეს საიდანღაც (!), და საიდან? აი, კიდევ ორი ციტატი ფსალმუნებიდან, სადაც იგივეა ნათქვამი: **„რად-მე, უფალო დასდეგ შორს და უგულებელს-მყოფ ჩუენ ჟამსა ოდენ ჭირისასა?“** (9-21); **„აღდეგ, ღმერთო, განსაჯე ქუეყანაჲ“** (81-8). ხომ წარმოგიდგენიათ, დავით წინასწარმეტყველი რომ ამას ეტყოდა უფალ-ღმერთს – რატომ დგახარო ჩემგან შორს, – ჩვენ, დანარჩენებმა რაღა ვთქვათ...

да именно?.. Вот еще две выдержки из Псалтири, где говорится все то же: "Для чего, Господи, стоишь вдали, скрываешь себя во время скорби?" *(Псалтирь; 9-22)*, "Восстань, Боже, суди землю..." *(Псалтирь; 81-8)*. Раз уж пророк Давид обращается к Господу-Богу с вопрошением, отчего он стоит вдали и в стороне от него, то что уж сказать нам, остальным...

– Удивительно! Но откуда, батоно Гиви, предстоит Господу выйти? Что, он где-то заперт?!

– Я и сам доискиваюсь до этого. К тому же, обратите внимание, в Грузии имеется исторический памятник, называемый "Уфлис-ц и х э " *("цихэ" – крепость)*. Согласен, что любому строению можно присвоить любое имя, но "крепость"? И к тому же Господня?! Непонятно. В Грузии распространено выражение – "черт не дремлет"! Видите, как реагируют люди, не особенно вдумываясь в высказываемое, т.е. раз черт не дремлет, значит дремлет противоположное ему явление – Уфали! И вот что меня очень удивляет: многие сегодня требуют фактов, доказывающих реальность существования Бога, но еще не приходилось от кого-то хоть раз услышать требования, доказать реальность существования сатаны.

– Как учит нас священное писание, Господь был распят! Не это ли вы имеете в виду, батоно Гиви?

– Как, во времена Давида? Пророк Давид вел свою деятельность почти за тысячу лет до рождества Христова и до его распятия. Несмотря на это, пророк обеспокоен каким-то, непонятным нам, состоянием Господа.

– Каковы ваши личные соображения, чем же все это можно объяснить?

– В предыдущей беседе мы обратились за подтверждениями и доказательствами к ведической литературе и Я привел из нее один пример: "Положительная энергия Господа перекрыта отрицательной", – свидетельствуют и древнейшие духовные тексты индусов *(см. книгу "Учение Шри Чайтаньи", на грузинском языке, стр. 113)*.

– Как вы пришли к выводу о том, что ныне в мире господствует черный флюид? Через Библию?

— საოცარია! ბატონო გივი, კი მაგრამ, საიდან უნდა გამოვიდეს უფალი დაკეტილია ის სადმე?!

— მეც ამას ვეძებ. თანაც დააკვირდით, საქართველოში გაგვაჩნია ისტორიული ძეგლი, რომელსაც ჰქვია „უფლის-<u>ციხე</u>“! გეთანხმებით, ნებისმიერი რამ შეიძლება შეარქვა ნებისმიერ ნაგებობას, მაგრამ „ციხე“? და თანაც უფლისა... ვერ გავიგე! ჩვენში იტყვიან-ხოლმე: „ეშმაკს არ სძინავსო“! ნახეთ, რას ამბობს ხალხი დაუფიქრებლად: ე.ი, რადგან ეშმაკს არ სძინავს, მაშასადამე მიძინებულია მისი საპირისპირო მოვლენა — უფალი! ერთი რამ გამკვირვებია: ბევრი მოითხოვს დღეს ღმერთის რეალურად არსებობის დამადასტურებელ ფაქტებს, მაგრამ ჯერ არავისგან გამიგია მოეთხოვოს სატანის რეალურად არსებობის დამადასტურებელი ფაქტები.

— როგორც წმიდა წერილი გვასწავლის, უფალი ჯვარს აცვეს, ბატონო გივი. ამას გულისხმობთ?

— როგორ, დავითის ეპოქაში? დავით წინასწარმეტყველი მოლვაწეობდა ქრისტეს იქით, თითქმის ათასი წლით ადრე, ვიდრე მაცხოვარს ჯვარზე გააკრავდნენ. მიუხედავად ამისა, წინასწარმეტყველი შეწუხებულია უფლის როგორიღაცა, ჩვენთვის გაურკვეველი მდგომარეობის გამო.

— პირადად თქვენ რა აზრის ხართ, რით უნდა ავხსნათ ეს ყოველივე?

— ჩვენს წინა საუბარში ამის დასამოწმებლად ვედური ლიტერატურიდანაც მოვიყვანე ერთი მაგალითი, რომ ინდუსების უძველესი სასულიერო ტექსტებითაც: „ღმერთის დადებითი ენერგია გადაფარებულია უარყოფითით“ (იხილეთ წიგნი „უფალი ჩაიტანიას მოძღვრება“, ქართულენოვანი გამოცემა. გვ., 113).

— თქვენ როგორ მიხვედით ამ დასკვნამდე, რომ დღეს შავი ფლუიდია სამყაროში გაბატონებული, ბიბლიით?

— არა. თუ სწორად მაგონდება, ვგონებ სტამბაში მივხვდი ამას, იმ წლებში ჩემს საკუთარ გაზეთ „ნოე“-ს გამოვცემდი.

მოკლედ, ერთ დღეს სტამბაში ვიმყოფებოდი, რიგი დავიკავე. წინა დამკვეთი „პრიმა“ სიგარეტის შესაფუთ კოლოფებს ბეჭდავდა წითელი ფერით. მე საათს დავცქეროდი, მეჩქარებოდა. როდესაც მათი ტირაჟი დამთავრდა, მბეჭდავმა საბეჭდი მანქანის გარეცხვა დაიწყო, საღებავს

– Нет. Я понял это, как вспоминается, в типографии, в годы, когда выпускал свою собственную газету "Ной".

Однажды Я находился в цехе, где ждал своей очереди. Заказчик, стоявший передо мной, печатал красным цветом коробки для упаковки сигарет "Прима". Я торопился, то и дело взглядывал на часы. Когда печатание тиража завершилось, печатник принялся мыть машину, стирать краску *(кажется, керосином)*. Я в очередной раз взглянул на часы... На отмывку красного цвета потребовалось примерно 12-15 минут. Потом напечатали что-то синей краской. Ее смыли минут за 15-20. Потом желтой. Желтую смыли с барабана тоже за 15 минут. Затем залили черную краску и пустили тираж.

Наконец наступила моя очередь. Я обычно по своим эзотерическим соображениям давал на страницах "Ноя" светлые полосы, из-за чего пришлось смывать с барабана черную краску. Естественно, и в этом случае керосином. Я при этом заметил вот что: чтобы подготовить барабан машины для светлого цвета, нужно было его отмывать в течение 40-45 минут, настолько трудны взаимоотношения черного с белым и настолько черный пачкает белый. Наконец, мою газету пустили. Несмотря ни на что, белый не сумел сохранить первоначальную чистоту и попал под воздействие черного. Я задумался над этим явлением уже позже и пришел к выводу, что, если мы перенесем нашу типографскую машину на 4.000 лет назад во времени, только тогда и очистится ее барабан за 12-15 минут. Столько же времени потребуется и для отмывки барабана от белой краски, поскольку в той эпохе концентрация белого и черного полей Вселенной почти равны. Я уловил и то, что чем более светлого оттенка бумагу подбирал Я для своей газеты, тем дороже она оказывалась. Но почему? Многие из вас подумают, что белая бумага дорога потому, что она бела и ценна. В том-то и дело, почему ныне затруднителен выпуск очень белой бумаги и более сложен, чем сравнительно белой. Неужели не могло быть наоборот и изготовление чрезвычайно белой бумаги обходилось бы дешевле, чем серой. Вы меня понимаете, батоно Бесо? Факт, что производителям выпуск белейшей бумаги обходится дороже, что свидетельствует о сравнительной сложности ее производства. Я и сам говорю – что же в нашем мире происходит такого, что мешает достижению белизны, овладению ею, касается ли это бумаги или человека.

– И к какому же вы пришли выводу?

აცლიდა ვგონებ ნავთით. მე კვლავაც საათს შევხედე... წითელი ფერის გარეცხვას დაახლოებით 12-15 წუთი მოანდომა. შემდეგ ლურჯი ფერით დაბეჭდეს რაღაც, 15-20 წუთში მანქანა ხელახლა გარეცხეს, შემდეგ ყვითელით... ამჯერადაც 15 წუთი რეცხავდნენ ყვითლად დასვრილ „ბარაბანს“, ხოლო შემდეგ შავი ფერის საღებავი ჩაასხეს საბეჭდ მანქანაში და ვიღაცის ტირაჟი გაუშვეს.

ჩემი რიგიც მოვიდა.

გაზეთ „ნოე“-ს გვერდებს თეთრ ზოლებს ვადებდი ჩემი ეზოთერული მოსაზრებების გამო. საჭირო გახდა საბეჭდი მანქანის გაშავებული „ბარაბნის“ კიდევ ერთხელ გარეცხვა, რა თქმა უნდა, ამ შემთხვევაშიც ნავთით. მაგრამ ნახეთ რა შევამჩნიე: იმისათვის, რომ მანქანის „ბარაბანი“ თეთრი ფერისათვის მოემზადებინათ, ესე იგი, იმდენად უჭირს თეთრს შავთან დამოკიდებულებაში და იმდენად სვრის შავი თეთრს, რომ „ბარაბანს“ 40-45 წუთის განმავლობაში რეცხავდნენ. მბეჭდავმა მხოლოდ ამის შემდეგ ჩაასხა მანქანაში თეთრი საღებავი. დაიწყეს ჩემი გაზეთის გაშვებაც. მიუხედავად ყველაფრისა, თეთრმა ვერ გაუძლო, ვერ შეინარჩუნა პირვანდელი სითეთრე და შავის ზეგავლენის ქვეშ მოექცა. ამ საკითხზე ფიქრი მას შემდეგ დავიწყე და მივედი დასკვნამდე, რომ თუ ჩვენ სტამბის მანქანას 4.000 წლით უკან „გავიტანთ“ დროში, მხოლოდ იმ ეპოქაში გაირეცხება „ბარაბანი“ შავი საღებავისაგან 12-15 წუთში. ამდენივე დრო დასჭირდება „ბარაბნის“ თეთრი საღებავისაგან გარეცხვას, რამეთუ იმ ეპოქაში სამყაროს თეთრისა და შავი ველის კონცენტრაციები თითქმის თანატოლია. იმასაც დავაკვირდი, რომ, რაც უფრო თეთრი ქალალდის შეძენა მსურდა პირადი გამოცემებისათვის, მით უფრო ძვირი აღმოჩნდა იგი. და რატომ? ბევრი თქვენგანი ალბათ დაასკვნის, რომ თეთრი ქალალდი იმიტომ ღირს ძვირი, რომ იგი თეთრია, ე.ი, ძვირფასია! საქმეც ამაშია — რატომ ძნელდება დღეს ფრიად თეთრი ქალალდის გამოშვება, ვიდრე შედარებით თეთრისა. ნუთუ არ შეიძლებოდა ყოფილიყო პირიქით და ძლიერ თეთრი ქალალდის წარმოება უფრო ადვილი და იაფი ყოფილიყო, ვიდრე სერისა. გამიგეთ, ბატონო ბესო? ფაქტია, მეწარმეებს ქათქათა ქალალდის წარმოება უფრო ძვირი უჯდებათ, რაც ნიშნავს, რომ ძნელად მისაღწევია ეს., და მეც ამას ვამბობ, რომ განა რა ხდება ჩვენს სამყაროში ისეთი, რათა ასე გართულებულიყო თეთრის მოძებნა, სულ ერთია, ქალღლს შეეხება კერძოდ ეს თუ ადამიანს.

— ამით რა დაასკვენით?

– Я не знаю, заинтересует ли этот факт других, но для людей, причастных к эзотерическому миру, это предельно любопытный аргумент, подтверждающий, что ныне ощущается привилегированность черного цвета. Люди давно уже чувствуют, что в нашей жизни что-то происходит и многое обратно тому, как должно быть. Хочется вспомнить и напомнить: в Грузии в старину для выражения ласки употреблялась поговорка – "чтоб тебя не было!", утверждавшая обратный смысл – "будь", "чтобы был"; и второе: "не можем отыскать чего-то именно тогда, когда нам оно требуется". В запредельном же мире наоборот.

– Чем, по-вашему, может быть вызвана подобная аномалия в природе?

– Мне кажется, это не аномалия, а просто обыкновенное явление природы. Т.е. мы имеем дело с таким ее состоянием, когда белое находится в "отпуске".

– А точнее?!

– Веды напоминают нам, что у Вселенной отмечаются в основном четыре состояния: 1) *Сатья-юга* – самая освещенная эпоха; 2) *Трета-юга* – слегка омрачившаяся эпоха; 3) *Двапара-юга* – заметно чернеющий космос; и 4) *Кали-юга* – наша эпоха, т.е. время преобладания женского, *юга-женщина*. Если представится возможность, в следующих томах мы поговорим как можно подробнее о смене этих четырех основных состояний Вселенной, плавно, медленно и незаметно переходящих одно в другое. Но, по закону парадокса, насколько медленно перерастает белое в черное, настолько быстро, в один день, черное обернется белым. Человечеству этого "одного дня" осталось ждать всего несколько десятков месяцев. В "Бхагавад-Гите" сказано и то, что *Кали-юга* по нашему исчислению времени насчитывает 5.000 лет. Как мы, видимо, убедились, великая книга – "Бхагавад-Гита" проповедует то же, что диктуется эзотерической логикой. Это факт! Т.е. чем ближе к нашему двигалось прежде время, тем больше затемнялась Вселенная и все соответственно ухудшалось. Так какое же исключение должна составлять Земля – самая светлая в белом мире, но в загрязненном бытии являющаяся самой несчастливой планетой.

— მე არ ვიცი, რამდენად დააინტერესებს ეს ფაქტი სხვას, მაგრამ ეზოთერული სამყაროთი გატაცებულ პირთათვის ძალზედ საინტერესო არგუმენტია მიგნებული იმის დასადასტურებლად, რომ სამყაროში დღეს შავი ფერის პრივილეგიები შეინიშნება. ადამიანმა დიდი ხანია იცის ეს, რომ რაღაც ხდება ჩვენს ცხოვრებაში და ბევრი რამ გაუკულმართებულია. თუ გნებავთ, ორ მაგალითს გავიხსენებ: ძველად საქართველოში მოფერების დროს ეტყოდნენ: „არ იყავ შენაო“, რაც პირიქით შინაარსს ატარებდა და ნიშნავდა: „იყავიო“! მეორე მაგალითი: როცა რაიმე მესაჭიროება, მაშინ ვერ ვპოულობ! მიღმა სამყაროში კი პირიქითაა.

— თქვენი აზრით, რას უნდა გამოეწვია ბუნების ასეთი ანომალია?

— ჩემი აზრით, ეს ანომალია არ არის და იგი ბუნების ჩვეულებრივ მოვლენას წარმოადგენს. ანუ საქმე გვაქვს სამყაროს ისეთ მდგომარეობასთან, როდესაც თეთრი „შვებულებაშია“.

— უფრო ზუსტად?!

— „ვედები“ შეგვახსენებენ, რომ სამყაროში ძირითადად ოთხი „დუგა“ შეინიშნება: 1) „სატია-დუგა“ — ყველაზე განათებული ეპოქა; 2) „ტრეტა-დუგა“ — ოდნავ შემუქებული სამყარო; 3) „დვაპარა-დუგა“ — საგრძნობლად ჩამუქებული კოსმოსი; და 4) „კალი-დუგა“ — ჩვენი დრო ე.ი, დედრული, „ქალი-დუგა“. თუ შემდეგ ტომებში საშუალება მომეცემა, შედარებით ვრცლად მოგითხრობთ სამყაროს ამ ოთხი ძირითადი მდგომარეობის მონაცვლეობაზე, რამეთუ ისინი ნელ-ნელა და შეუმჩნევლად გადადიან ერთმანეთში. მაგრამ პარადოქსის კანონით, რამდენადაც ნელ-ნელა გადადის თეთრი შავში, იმდენად შავიდან თეთრში დაბრუნება ერთ დღეში ხდება. კაცობრიობას ამ „ერთ დღემდე“ რამდენიმე ათეული თვე დარჩა. „ბჰაგავად-გიტაში“ ნათქვამია ესეც, რომ „კალი-დუგა“ 5.000 წლისაა ჩვენი დროით. როგორც დავრწმუნდით (ალბათ), ეს დიდი წიგნიც იმასვე ქადაგებს, რასაც ეზოთერული ლოგიკა გვკარნახობს. აი, ფაქტი! მაშასადამე, რაც უფრო აქეთ დაიძრა უწინ დრო, მით უფრო ღამდება სამყაროში და ამიტომ ყველაფერი უარესდება. მაშ, რა გამონაკლისს უნდა წარმოადგენდეს აქ დედამიწა, რომელიც თეთრ სამყაროში ყველაზე თეთრია, ხოლო ყოვლად გაბინძურებულ ყოფაშიც ყველაზე უფრო გაუბედურებულ პლანეტას განაპირობებს. ახლა წარმოვიდგინოთ ერთი დიდი შენობა, რომელიც დაძველდა, დალპა და ნგრევის მოლოდინშია...

Представим себе огромное здание, обветшавшее, подгнившее, в ожидании разрушения... *(Такой мне представляется сегодня Земля).* Но одно из верхних помещений этого здания заняла и великолепно отремонтировала Америка, но американцы забыли о том, что все огромное строение покачнулось и вот-вот развалится. Их искусственные улыбочки же вовсе не означают, что они и в самом деле живут в великолепном здании и даже вообразить себе не могут, что с Америкой может что-либо стрястись. Между тем в ближайшем будущем нижний этаж гигантского здания рухнет, и этот этаж – наша Грузия. Но как убедить "улыбчивых" американцев, что верхний этаж опирается на нижний. Мы же, Грузия, подвергнемся полному разрушению. Ведь невозможно себе даже вообразить, чтоб на одной планете уживались рядом абсолютное богатство и абсолютная нищета, ведь это все равно что два мощнейших заряда, разряд которых неизбежно последует. Так что, если люди не прибегнут к каким-либо действиям против этого, что-то придумает сама природа. Подождем.

– *Странно... Ну, ладно!*

Батоно Гиви, с первой частью "Секрета молнии" мы ознакомили читателей нашей газеты в предыдущем номере. Я не думал, что эта тема вызовет такой ажиотаж среди населения, несмотря на то, что основной части общества выводы статьи пока еще представляются далекими от реальности.

– Так всегда бывает со всяким новым предвидением.

– *В редакцию поступают вопросы. Приходят. Звонят по телефону. Большинство читателей нашей газеты просят у вас четкой аргументации предположений на научной основе.*

– Батоно Бесо, вы знаете, что меня удивляет? Тайну молнии разгадать было легче, чем понять, чего нынче желает человек. Непонятно, чего читатели от меня ждут. Более четкой аргументации? Но что означает "четкость" аргументации, кого и что нужно привлечь, чтобы они убедились? Мне никто не подтверждал научно, что при громе и молнии мы видим пробивающееся через щель Божье свечение. Но Я все же поверил. Почему? Нельзя терзать и подвергать сомнению то, во что веришь. Если узнал что-то новое и это доставило удовольствие, значит, правда!

(ასე წარმოიდგენია დღეს დედამიწა). ამ შენობის ერთ-ერთი ზედა ოთახი დაიკავა ამერიკამ და ფრიად ძვირფასად გაარემონტა იგი. მაგრამ ის კი დაავიწყდათ ამერიკელებს, რომ ეს დიდი შენობა უკვე მორყეულია და ჰა, ჰა, წაიქცევა. მათი ხელოვნური ღიმილი კი სრულებითაც არ ნიშნავს, რომ ისინი მშვენიერ შენობაში ცხოვრობენ და ვერ წარმოუდგენიათ, ამერიკას რაიმე უბედურება შეემთხვას. არადა, უახლოეს მომავალში ამ დიდი შენობის ქვედა სართული უნდა დაეცეს, და ეს არის ჩვენი საქართველო. მაგრამ როგორ გნებავთ „მომღიმარე“ ამერიკელებს შეაგნებინოთ, რომ ზედა სართული ეყრდნობა ქვედას. ჩვენ კი, საქართველო, სრულიად ვნადგურდებით. ანდა ეს ხომ წარმოუდგენელია, ერთ პლანეტაზე იარსებოს ყოვლად სიმდიდრემ და ყოვლად სიღარიბემ, ეს ხომ ორი უდიდესი მუხტის ტოლია, რომლებიც, მომწიფდება ჟამი და აუცილებლად განიმუხტებიან. ასე რომ, ადამიანებმაც რომ არაფერი მოვიმოქმედოთ ამის წინააღმდეგ, თვითონ ბუნება მოიფიქრებს რაღაცას. დავველოდოთ.

— უცნაურია... კარგით!

ბატონო გივი, „ელვის საიდუმლოების“ პირველი ნაწილი ჩვენი გაზეთის წინა ნომერში გავაცანით მკითხველს. არ მეგონა თუ ასეთ ჟიოტაჟს გამოიწვევდა ეს თემა ქართველ ხალხში, მიუხედავად იმისა, რომ იგი ჯერჯერობით მაინც არარეალურ დასკვნებად ესახება საზოგადოების ძირითად ნაწილს.

— ასეა ყოველი ახალი მიგნება.

— რედაქციაში შეკითხვებით მოდიან, ან გვირეკავენ. ჩვენი გაზეთის მკითხველთა უმრავლესობა თქვენგან მოითხოვს უფრო მყარ არგუმენტაციას მეცნიერული დასკვნებით.

— ბატონო ბესო, რა გამკვირვებია, იცით? ელვის ზესაიდუმლოს უფრო იოლად მივხვდი, ვიდრე იმას, რას სურს დღეს ადამიანს. მე ჯერ ვერ გავიგე, რას მთხოვს ხალხი. ე.ი, უფრო მაგრად დავამტკიცო? და რას ნიშნავს „მაგრად“ დამტკიცება, მაინც, ვინ უნდა ჩავრიო ისეთი ამ საქმეში, რომ დაიჯერონ. ჩემთვის არავის დაუმტკიცებია მეცნიერულად, რომ ჭექა-ქუხილის დროს ელვის ნაპრალში წმიდა ნათებას ვხედავთ. მე რატომ დავიჯერე? თუ რაიმე გწამს, რა საჭიროა მისი ტკეპნა; თუ რაიმე ახალი გაიგე და გესიამოვნა, ე.ი, სიმართლეა!

— თქვენ რატომ დაიჯერეთ, რომ ელვის ბზარში ზენათებას ვხედავთ?

– Но почему вы поверили, что в щель от молнии видится сверхсияние?

– Потому, что так оно и есть.

– Но докажите и нам...

– Хорошо, постараюсь.

Помню, еще в детстве Я слышал в деревне, что при плохой погоде, когда природа начинает греметь и сверкать и разражается дождь, в стекла некоторых домов попадают какие-то камешки. Были случаи, когда странный камешек закатывался и в комнату, к тому же запертую. В одной семье был зафиксирован факт, когда камень пробил оконное стекло и влетел в помещение. И вот самое интересное, что стекло не разбилось, а в нем осталось отверстие в диаметр этого камешка!

– Как же так, в стекле не оказалось трещин?..

– Вот именно. В стекле никаких трещин, только пробитое отверстие величиной с этот самый камешек. Только и всего. Отмеченный факт удивителен сам по себе, так как подобное "вырезание" доступно только и только лазеру. Стало быть, пробить отверстие без трещин в оконном стекле обыкновенным камешком – невозможно! В те годы ни в чем разобраться не удалось, невозможно было уяснить себе, что же происходит в природе, но случай запомнился хорошо.

Прошли десятки лет...

И однажды, задумавшись, Я решился как-то растолковать и объяснить себе самому сверхтайну молнии. Свое соображение Я проверил на фактах. Например, попросил знакомого фотографа раскрыть в его лаборатории во время сильнейшей вспышки молнии новую, неиспользованную фотопленку, так как, по моему мнению, новая пленка во всех случаях должна была засветиться...

– Позвольте! В закрытой лаборатории?

– Да. Исходя из законов сверхсияния, оно легко проходит и через материю. Так что, по всем расчетам, новая пленка непременно должна была быть повреждена. Впрочем, Я тогда не учел небольшую деталь, заключающуюся в том, что...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

– ასეა და იმიტომ.

— დაგვიმტკიცეთ...

– კარგით, შევეცდები.

ბავშვობიდან მაქვს სოფელში გაგონილი და მახსოვს, რომ ცუდი ამინდის დროს, როდესაც ელ-ჭექს იწყებდა ბუნება და მოწვიმდა, სხვადასხვა ოჯახების მინებს როგორიღაცა ქვები ხვდებოდა. იყო შემთხვევები, როდესაც უცნაური ქვა ოთახშიც შეგორებულა, თანაც დაკეტილ ოთახში. ერთ-ერთ ოჯახში დააფიქსირეს ასეთი ფაქტიც, რომ ქვამ შემოგლიჯა მინა და იატაკზე დაეცა, ოღონდ, კარგად დააკვირდით ამ ფაქტს: მინაში დარჩა მხოლოდ და მხოლოდ ამ ქვის დიამეტრის ხვრელი!

— როგორ, მინის ბზარების გარეშე?..

– ჰოო, მინამ არ გაიკეთა არავითარი ბზარი, ქვის სიდიდეზე გაიხვრიტა და სულ ეს არის. აღნიშნული ფაქტი უკვე უცნაურია, რადგან მინის ამგვარად „ამოჭრა“ მხოლოდ და მხოლოდ ლაზერით თუ მოხერხდებოდა. მაშასადამე, უბზარო ხვრელის შექმნა მინაში და თანაც ჩვეულებრივი ქვით, – წარმოუდგენელია! იმ წლებში ვერაფერს მივხვდი, რა შეიძლებოდა ბუნებაში მომხდარიყო, მაგრამ კარგად დამამახსოვრდა. ათეული წლები გავიდა...

და ერთ დღეს ელვის ზესაიდუმლოს განმარტება გავბედე. ჩემი ეს მოსაზრება ფაქტებითაც გადავამოწმე. მაგალითად, ერთ ფოტოგრაფს ვთხოვე, ძლიერი ელვის დროს უხმარი ფოტოფირი გაგვეხსნა მისივე ლაბორატორიაში, რადგან ჩემი აზრით, ახალი ფირი ყველა შემთხვევაში უნდა დასხივებულიყო...

— მოითმინეთ, ჩაკეტილ ლაბორატორიაში?

– დიახ. ზესინათლის კანონებიდან გამომდინარე, იგი მატერიაშიც თავისუფლად გადის. მაშასადამე, ყველა გაოვლით, აუცილებლად უნდა დაზიანებულიყო ახალი ფირი. თუმც, აქ ვერ გავითვალისწინე მცირე დეტალი, რომ...

— ბატონო გივი, მსოფლიოს მალაზიები დღეს სავსეა უხმარი ფოტოფირებით. ესე იგი, რამდენჯერაც ჭექა-ქუხილი დაიწყება, ყოველი ახალი ფირი ფუჭდება?!

41. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

– Батоно Гиви! Магазины всего мира ныне полны новыми, неиспользованными фотопленками. Стало быть, во время молнии все они засвечиваются и портятся?!

– Нет, нет! Я просто предполагал, что, поскольку новые пленки сложены в пластмассовые коробки, сверхсияние в них не проникнет. Если же мы их достанем и повесим в темной лаборатории, то новая пленка, хотя бы несколько ее кадров, должны быть поражены сверхсиянием. После эксперимента выяснилось, что пленки вообще слегка засветились, но всего несколько кадров. Пришлось призадуматься... И последовал вывод, что, хоть мы и видим сверхсияние в щель, но до Земли оно не достигает в такой сильной концентрации, какая, допустим, может воздействовать на новую фотопленку.

– Как вы думаете, почему сверхсияние не достигает нас? Что ему препятствует?

– Очень холодный космос, или та самая "великая ночь", температура которой составляет минус 270°. Холодная масса быстро охлаждает сверхсияние и преображает его в дождь, так как остывшая благодать Божья – это влага, вода! Безусловно, пояс космического мрака со столь низкой температурой от поверхности Земли отстоит далеко. У вершин же облаков температура воздуха достигает разве что минус 30-40°... И поскольку концентрация небесного сияния в момент молнии очень слаба, космического холода вполне достаточно для того, чтобы охладить обрывок сверхсияния. Вспышка молнии, конечно, достигает и Земли, и порой день представляется результатом ее моментального просверка... Но с точки зрения концентрации подобное сверхизлучение настолько слабо, что несомненно, сильно повлиять на пленки в фотолаборатории оно не могло бы.

– Батоно Гиви, минуточку... Постарайтесь как можно проще и доступнее объяснить читателю, о чем сейчас ведется беседа. Совсем просто...

– Да, постараюсь...

Древнегрузинские и древнеиндийские духовные тексты содержат в себе сведения о том, что наша Вселенная полностью охвачена и ограничена сильнейшим сверхсиянием. Это сияние вокруг Вселенной по величине превышает ее в три-четыре раза. По сведениям древних, бывают, оказывается, случаи, когда из сферы сверх-

— არა, არა! მე მხოლოდ მეგონა, რომ ვინაიდან ახალი ფირი პლასტმასის ყუთებშია ჩაწყობილი, ვერ აღწევს მასში ზეშუქი. და თუ გავხსნიდით ფირს და ბნელ ლაბორატორიაში დავკიდებდით, ახალი ფირი, თუნდაც მისი რამდენიმე კადრი, უნდა დაზიანებულიყო ზეშუქით. ექსპერიმენტის შემდეგ გაირკვა, რომ ფირი დასხივდა, მაგრამ მისი მხოლოდ რამდენიმე კადრი. დავიწყე მეტი ფიქრი... და მივედი შემდეგ დასკვნამდე, რომ ჩვენ კი ვხედავთ ზენათებას ელვის ნაპრალში, მაგრამ იგი ვერ აღწევს მიწამდე ისეთი ძლიერი კონცენტრაციით, რითაც, დავუშვათ, ყუთში შეფუთული სრული ფოტოფირი დაზიანდებოდა.

— რას ფიქრობთ, რატომ არ უნდა მოდიოდეს მისი ზესინათლე ჩვენამდე, რა უშლის ხელს?

— ძლიერ ცივი კოსმოსი, ანუ ის „დიდი ღამე“, რომლის ტემპერატურაც მინუს 270 გრადუსია. ამგვარი სიცივე ზენათელს სწრაფად აციებს და წვიმად გარდაქმნის, რამეთუ გაციებული წყალობა – წყალია! გეთანხმებით, კოსმიური სიბნელის ასეთი ტემპერატურა დედამიწისგან შორს არის. ღრუბლების სიმაღლეებთან კი ჰაერის ტემპერატურა მინუს 30-40 გრადუსამდე თუ იქნება... და რადგან ცის სიკაშკაშის კონცენტრაცია ძალზედ სუსტია ელვის მომენტში, კოსმიური სიცივეც საკმარისია ზესინათლის ნაგლეჯი გააციოს. გეთანხმებით, ელვის სინათლე მიწის პირამდეც აღწევს, ზოგჯერ დღე გეგონებათ მისი წამიერი გამონათების გამო... მაგრამ, იმდენად სუსტი ყოფილა ასეთი ზეშუქი კონცენტრაციის მხრივ, რომ ფაქტია, ვერ შემოალწია ძლიერ ფოტოლაბორატორიაში.

— ბატონო გივი, ერთი წუთით, შეეცადეთ მარტივად განუმარტოთ მკითხველს, თუ რაზეა ახლა საუბარი. რაც შეიძლება მარტივად.

— კი, შევეცდები...

ძველქართული და ძველინდური სასულიერო ტექსტები გვაწვდიან ცნობებს, თითქოს ჩვენს სამყაროს ირგვლივ შემოსაზღვრავს ძლიერი ზესინათლე. სამყაროს ირგვლივ არსებული ციალი სამ-ოთხჯერ უფრო მეტი ყოფილა სიდიდით, ვიდრე სრულიად სამყარო. ძველი ხალხის გადმოცემით, თურმე არსებობს ისეთი შემთხვევები, როდესაც იმ, გარე ზენათელიდან სამყაროს შიგნით შემოვარდება წმიდა ციალის ნაგლეჯი, რომელიც ძალიან მაღალ ზეტემპერატურას ინახავს გარკვეულ ვადამდე. შემდეგ „დიდი ღამე“, ე.ი, ჩვენი კოსმოსი სწრაფად აციებს ზენათელის

сияния в наш мир врываются его сверкающие обрывки, в течение определенного времени сохраняющие очень высокую сверхтемпературу. Потом "великая ночь", т.е. наш космос, начинает быстро охлаждать этот обрывок и материализует его. Так рождаются небесные тела в виде метеоров и астероидов. Вновь сформировавшийся в холодном космосе, еще обладающий свойствами сверхматерии объект и его состав зависят от того, какого качества и сути сверхсияние ворвется в наш космос из-за его пределов. Возможно допустить, что подобная материя окажется неодушевленным предметом или даже одушевленным организмом. Так на Земле рождается новая жизнь. Так что все зависит от того, какой концентрации сверхсияние врывается во Вселенную и мысленным выражением чего оно является. По древнегрузински это сверхсияние, олицетворяющее полную святость и чистоту, называется "Уфали". Но в этом случае мы должны иметь в виду не Господа – Всевышнего, а крохотную частичку его необозримого света. Так вот, можно себе представить, сколь высокая температура сложилась там, за пределами Вселенной.

– Допустим, что это сияние достигло Земли...

– Если количественно сверхсияния будет очень много и если по пути к нашей планете оно не успеет остыть, считайте, что свершилось "Второе пришествие". Если же количественно сияние будет незначительно, возможно, что на нас обрушится метеор... *(Просто пришлось к слову, в действительности ничего подобного не ожидается).*

– К чему мы можем прийти путем таких рассуждений?

– В предыдущих беседах Я высказал предположение о том, что в момент сильной вспышки молнии на мгновение разрывается эфирная жидкость – космическая мгла, в прорыв которой мы видим тот свет, который ныне окутывает Вселенную. Напомню читателю еще раз, что чем более отступаем мы назад во времени, тем больше сверхсияние Уфали, существующее ныне за пределами Вселенной, перемещается внутрь, в середину ее. В те эпохи и люди жили прекрасно и долго. Но в природе что-то произошло, и сияние вышло из пределов мира. В результате космос подвергся охлаждению и температура достигла минусового зенита. Когда скапливающиеся в облаках отрицательные заряды разряжаются вблизи сверхсияния, возникающее от этого пламя сжигает некое длинное извилистое пространство и в этот момент глаз успевает воспринять тот

ამ ნაგლეჯს და მატერიად აქცევს მას. ასე წარმოიშობიან ცის უცხო სხეულები მეტეორებისა და ასტეროიდების სახით. ცივ კოსმოსში ახლად შექმნილი, ჯერ კიდევ ზემატერიის თვისებების მქონე ობიექტი და მისი შემადგენლობა დამოკიდებულია იმაზე, თუ როგორი ხარისხისა და არსის მქონე ზესინათლე შემოვარდება გარედან ჩვენს კოსმოსში. დასაშვებია, ამგვარი მატერია იყოს უსულო საგანი ან როგორიღაცა სულიერი ორგანიზმიც კი. ასე იბადება დედამიწაზე ახალი სიცოცხლე. ვიმეორებ: გააჩნია, ზესინათლის როგორი კონცენტრაცია შემოვარდება სამყაროში და რისი აზრია იგი. ამგვარად, ზესიკაშკაშეს ძველქართულად ჰქვია „უფალი“ და იგი ყოვლად სიწმიდეს წარმოადგენს. ოღონდ, ამ შემთხვევაში მხედველობაში უნდა ვიქონიოთ არა უფალი, ე.ი, უზენაესი, არამედ მისი თვალუწვდენელი ციალის ეროიბენწო ნაწილი. მაშ, ხომ წარმოგიდგენიათ, რაოდენ დიდი ტემპერატურა იქნება დაგროვილი იქ, სამყაროს იქით.

— დავუშვათ ასეთმა ნათელმა დედამიწამდეც მოაღწია...

— თუ ზესიკაშკაშე ძალზედ ბევრი იქნება ოდენობით და ჩვენს პლანეტაზე მოსვლამდე ვერ მოასწრებს გაციებას, ჩათვალეთ, რომ „მეორედ მოსვლა“ მოხდება. და თუ ამგვარი სინათლე მცირე ოდენობით გამოქანდება დედამიწისაკენ, მოსალოდნელია მეტეორიც დაგვეცეს... (ისე, სიტყვაზე ვამბობ, სინამდვილეში მსგავსი არაფერია მოსალოდნელი).

— სად მივალთ ასეთი მსჯელობით?

— წინა საუბრებში გამოვთქვი მოსაზრება, რომ ძლიერი ელვის მომენტში წამიერად იხსნება ეთერული სითხე — კოსმიური სიბნელე, რაშიც იმავე სინათლეს ვხედავთ, რომელიც დღეს სამყაროს ირგვლივაა დაგროვილი. ერთხელ კიდევ გავახსენოთ ჩვენს მკითხველს, რომ, რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, სამყაროს იქით, ამჟამად შორს არსებული სიკაშკაშე აქ არის, სამყაროს შიგნით, შუაში. იმ ეპოქებში ხალხიც დიდხანს და მშვენივრად ცხოვრობდა. მაგრამ მოხდა თურმე ბუნებაში რაღაც და სინათლე-იგი სამყაროდან გავიდა. ამგვარად, კოსმოსში აცივდა და ტემპერატურამ მინუს-ზენიტს მიაღწია. როდესაც ღრუბლებში დაგროვილი უარყოფითი მუხტები ზესინათლესთან განიმუხტებიან, მათში წარმოშობილი ცეცხლი წვავს შავი კოსმოსის როგორიღაცა გრძელ და კლაკნილ არეს და იმ მომენტში თვალი ასწრებს ის „დიდი დღე“ ვიხილოთ, რომელმაც ათასწლეულების წინ მიგვატოვა. მიუხედავად

"великий день", который покинул нас тысячелетия назад. Несмотря на то, что мы успеваем уловить сверхсияние глазом, его влияние на нашу психику столь незначительно, что оно не в состоянии противостоять нравственному падению человечества.

– Чем обусловливается высокая температура духовного сияния?

– Оказывается, в больших количествах правда – горяча! Как вы думаете, батоно Бесо, почему человек любит тепло? Потому, что в подсознании оно вызывает воспоминание о сверхсиянии.

– Но в таком случае, почему сильная жара отрицательно влияет на организм? К примеру, обваривание, ожог...

– Потому, что сверхсияние не приемлет материи и борется с ней вплоть до уничтожения. Пока организм сохраняет нормальный тепловой баланс *(для условий Земли)*, он так или иначе переносит внеземное тепло и даже испытывает от него удовольствие. Но если тепло переходит за грань удовольствия, материя не может перестроиться на температуру сверхсияния и организм моментально уничтожается – гибнет!

– Из чего исходя, вы сделали вывод, что запредельное сияние горячо?

– Когда Я беру интервью у пациентов, испытавших состояние вне материального тела, выходивших из своего организма, то замечаю, что почти каждый вспоминает, как, прежде чем духом проскользнуть по черному тоннелю, испытывал приятное тепло. А это означает, что к этому моменту в них вошло много белого поля. В это время проникшее в дух "Я" попадает в иное время, в прошлое. Там же, оказывается, сияет полное любви духовное сияние... Стало быть, чем дальше назад углубимся мы во времени, тем во Вселенной теплее.

– А еще? Чем бы вы могли подтвердить свое соображение о том, что чем дальше мы уходим в глубь времен, тем во Вселенной светлее?

– Элементарно, логикой. Задумаемся: по словам каждого человека, годы его детства и юности нравственно чище и выше, нежели последующие. Мне еще не встречался собеседник, который бы утверждал, что наша нынешняя жизнь морально чище, чем

იმისა, რომ თვალი ასწრებს ზესინათლის ხილვას, იმდენად სუსტია მისი ზეგავლენა ჩვენს ფსიქიკაზე, რომ საკაცობრიო ზნეობა ყველა შემთხვევაში ეცემა.

— რა განაპირობებს სულიერი სინათლის მაღალ ტემპერატურას?

— თურმე ერთად აღებული ბევრი სიმართლე — ცხელია! ბატონო ბესო, როგორ ფიქრობთ, რატომ უყვარს ადამიანს სითბო? იგი ქვეცნობიერად სასუფეველს მოგვაგონებს და იმიტომ.

— ამ შემთხვევაში, რატომ ანადგურებს ძლიერი სიცხე ორგანიზმს? დავუშვათ, ადუღებული წყალი, დამწვრობა...

— იმიტომ, რომ სასუფეველისათვის მიუღებელია მატერია და განადგურებამდე ებრძვის მას. ვიდრე მისი სითბო ნორმალურია (დედამიწის პირობებისათვის), ორგანიზმი ასე თუ ისე უძლებს სასუფეველის სითბოს და სიამოვნებასაც განიცდის მისგან. და თუ ამგვარი სიამოვნება ნორმებს გადასცდება, მატერია არ არის მზად სასუფეველის სრულ ტემპერატურაზე გადაეწყოს და ორგანიზმი მომენტალურად ნადგურდება, — კვდება!

— თქვენ საიდან დაასკვენით, რომ მილმიერი სინათლე ცხელია?

— როდესაც ინტერვიუს ვიღებ იმ პაციენტებთან, ვინც სხეულგარე მდგომარეობა განიცადა და პირადი ორგანიზმიდან გავიდა, თითქმის ყველა მათგანი იხსენებს ერთს, რომ შავ გვირაბში სულით გასრიალებამდე, მათი სხეული სასიამოვნო სითბოთი ამოივსო. ეს კი ნიშნავს, რომ იმ მომენტისათვის მათში ბევრი თეთრი ველი შევიდა. ამ დროს, სულში განული „მე“ ხვდება სხვა დროში — უწინ! იქ კი თურმე სიყვარულით სავსე სულიერი ზესინათლე კიაფობს... ამგვარად, რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, — სამყაროში ცხელა.

— სხვა? რით გაამართლებდით თქვენს მოსაზრებას იმის თაობაზე, რომ რაც უფრო უკან დავიხევთ დროში, მით უფრო ნათელია სამყარო?

— ელემენტარულად, ლოგიკით. დავაკვირდეთ: ნებისმიერი ვინმეს თქმით, მისი ბავშვობა და ადრინდელი წლები უფრო სუფთა იყო ზნეობრივად, ვიდრე ამჟამად. მე ჯერ არ შემხვედრია ისეთი მოსაუბრე, ვინც

прежняя. Как-то Я читал одну запись. В ней отмечалось: **"Времена ухудшились. Нравственность человека падает с каждым днем. Дети не слушаются родителей, а ученики учителей. Даже зелень, фрукты и овощи потеряли свой вкус..."** и т.д. Как вы думаете, кто мог так написать?

– *Наверное.., кто-нибудь в наше время?!*

– Представьте, нет! Эти слова принадлежат Сократу и были произнесены в Греции до нашего летосчисления. И это факт! Так что разумные люди почти всех эпох замечали, что жизнь с течением времени становится все хуже. Но отчего? Оттого, что нам недостает некоего белого поля, сверхсияния, которым некогда все было щедро озарено. Сейчас наоборот: виднее то, что чернее! Например, когда мне хочется, чтобы текст на бумаге выглядел четче и акцентированнее, Я делаю его ч е р н е е ! Вот, взгляните, буквы читаются отчетливее.

– *Уважаемый Гиви, мне кажется, вашим утверждениям недостает убедительности для доказательства того, что свет от молнии – сверхизмерение...*

– А мне тем временем вспомнился факт непререкаемости того, что возникающий в небе во время молнии блеск – сверхъявление. Вот послушайте...

Во все эпохи сияние Господа признавалось сильнейшим исполнителем замыслов и желаний. А реализация желаний – следствие такого явления, когда сияние отзывается на мольбу. Возможности реализации желаний для современного человека столь мизерны и не вызывают доверия, что они перешли в область юмора. В самом деле, смешно верить в то, что какое-то желание может и вправду исполниться. Несмотря на то, что факты претворения мечты в действительность порой отмечаются и ныне, человечество объясняет их как проявление собственных возможностей, ибо желаемое для себя должен обеспечить и урегулировать сам человек. Но если внимательно, без цинизма перечитать достигшие до нас сквозь испытания временем историко-религиозные произведения древних эпох, то выяснится, что все с огромной ностальгией вспоминают те времена, когда какое-то сияние с непререкаемой точностью выполняло все мечты и желания людей, представая их реализатором. Легко ли поверить...

დაიჟინებდა, რომ ჩვენი ყოფა უფრო სუფთაა დღეს მორალით, ვიდრე უწინ იყო. ერთხელ ვიღაცის ჩანაწერებს ვეცნობოდი. აი, რა ეწერა იქ: **„დროება გაფუჭდა; ადამიანის ზნეობა ყოველდღიურად ეცემა; შვილები მშობლებს აღარ უჯერებენ და მოსწავლეები მასწავლებელს; მწვანილმა, ხილმა და ბოსტნეულმაც თავისი გემო დაკარგა...“**, და ა.შ. როგორ ფიქრობთ, ვინ იტყოდა ამას?

— ალბათ.., ჩვენი საუკუნის წარმომადგენელი?!

— არავითარი! ეს სიტყვები სოკრატეს ეკუთვნის, იგი ქრისტეს იქით, ჩვენს წელთაღრიცხვამდე ცხოვრობდა საბერძნეთში. აი, ფაქტი! მაშასადამე, თითქმის ყველა ეპოქის გონიერი ადამიანი ამჩნევდა, რომ . სიცოცხლე დაავადდა. მაგრამ რატომ? იმიტომ, რომ ის როგორიღაცა თეთრი ველი გვაკლია, ზესინათლე, რომელიც უხვად არსებობდა ყველგან ოდესღაც. ახლა პირიქითაა: რაც უფრო შავია, — ჩანს! მაგალითად, როდესაც მსურს უკეთ გამოჩნდეს ტექსტი ქაღალდზე მეტი აქცენტირებისათვის, — <u>ვაშავებ!</u> შეხედეთ, ასოებიც შედარებით კარგად ჩანს.

• • • •

— გივი ბატონო, მიმაჩნია, რომ თქვენს საუბარს დამაჯერებლობა აკლია იმის დასადასტურებლად, რომ ელვის ბზარში წარმოჩენილი სინათლე — ზეგანზომილებაა...

— ერთი საოცარი ფაქტი გამახსენდა ამის დასამოწმებლად, რომ ელ-ჭექის მომენტში ცაში აკიაფებული სინათლე — ზემოვლენაა.

ჩამოვაყალიბებ...

ყველა ეპოქაში უფლის ნათება აღიარებული იყო, როგორც აზრებისა და სურვილების ძლიერი აღმსრულებელი. სურვილების რეალიზაცია ნიშნავს ისეთ მოვლენას, როდესაც რაიმეს შეევედრები ნათელს და აღასრულებს. იმდენად დაუჯერებელია თანამედროვე ადამიანისათვის სურვილების რეალიზაციის შესაძლებლობა, რომ უმრავლესობისათვის იუმორითღა ხასიათდება ეს. არადა, რა დასაჯერებელია ის ფაქტი, რომ მოსალოდნელია რაღაც ინატრო და აგისრულდეს. მიუხედავად იმისა, რომ ოცნების სინამდვილედ ქცევის ფაქტები დღესაც შემჩნეულია, თანამედროვე მოდგმა ამას განმარტავს, როგორც საკუთარი შესაძლებლობების გამოვლინებას, რამეთუ ის, რაც გინდა, — თვითონ უნდა მოაგვარო. მაგრამ თუ ყურადღებითა და ცინიზმის გარეშე გადავიკითხავთ

В библейских текстах указывается, что, если обратиться к Господу с горячей мольбой из глубины души, – он непременно ее исполнит; если постучишься, – раскроется. Но что? Да, здесь в первую очередь подразумевается сверхсияние Господа и связанные с его феноменом способности. В частности, в данном случае следует прибегнуть к одному из сверхобразов, разновидностей понятия "Уфали" – сверхсвет! Это именно непостижимая для нашего разума, несравненная сила, способная создать не только хлеб или рыбу, как об этом повествует Новый завет, но и, без всяких препятствий, целый мир, Вселенную – планеты, Солнце и т.д. Разница только в том, какие обязательства запечатлены в нем логосом или мыслями. Наверно, вам понятно, что сейчас Я говорю с вами о тех свойствах сверхсияния, к которым наверняка обращался и Спаситель, хотя бы с целью извлечения из ничего хлеба и рыб.

Ну, а теперь о причинах, по которым Я зашел в своем повествовании столь далеко...

Я был еще ребенком, когда однажды в деревне узнал, что может, оказывается, раскрыться небо и из него в пространство излиться сильнейшее излучение. Считалось, что, если успеть и что-нибудь в этот момент загадать, – исполнится! Сам Я вначале не верил, но лично встречался с людьми, которые утверждали, что воочию видели раскрытое небо, из-за которого даже показывались прекрасные лики. Поверить ли в такое...

Несколько лет тому назад близ моей деревни, ночью, вспыхнуло некое грандиозное сияние. Люди подняли крик... *(Все это происходило в селе Мукузани).* Кое-кто успел загадать желание... Но на другой день выяснилось, что взорвался электрораспределитель линии высокого напряжения, что вызвало короткое замыкание огромной мощности. В связи с этим фактом было много смеха среди жителей нескольких окрестных деревень. Это связано с невольной ошибкой и вызванными ею шутками. Но главное здесь то, что, если бы в сознании деревни не было что-то заложено искони, людям не вспомнилось, не пришло бы на ум всесилие сверхсияния и они ничего бы той ночью не задумывали. Что Я хочу этим сказать: когда набегают тучи и в небе разражается гром и молния, взрослые предупреждают детей – не раскрывайте рта и не говорите ничего! Но почему? Здесь мы подходим к чрезвычайно интересному толкованию о том, что эта устная традиция реализации замыслов сверхсияния, – истинна! Стало быть, в то время, когда пространство наполняется яркой вспышкой молнии, ребенок не должен

გასული ეპოქებიდან ჩვენამდე ძლივს მობრძანებულ ისტორიულ-რელიგიურ ნაწარმოებებს, ყველგან დიდი ნოსტალგიით იხსენებენ იმ დროს, როდესაც როგორიღაცა სინათლე ხალხს სურვილების უბადლო რეალიზატორად ევლინებოდა. როგორი დასაჯერებელია ეს...

ბიბლიის ტექსტებში მითითებულია, რომ თუ გულით სთხოვ უფალს, – შეგისრულებს; და თუ დააკაკუნებ, – გაგელება! მაგრამ რა? დიახ, აქ პირველ რიგში ნავარაუდევია უფლის ზესინათლე და მის ფენომენთან დაკავშირებული უნარი. კერძოდ, ამ შემთხვევაში უნდა ვიგულისხმოთ ცნება „უფალის“ ერთადერთი ზესახეობა – სინათლე! ის არის სწორედ ჩვენი გონებისათვის მიუწვდომელი შეუდარებელი ძალა, რომელსაც შეუძლია შექმნას არა მხოლოდ პური ან თევზები, როგორც ამას „ახალი აღთქმა“ მოგვითხრობს, არამედ ყოველგვარი დაბრკოლების გარეშე ჰქმნის სამყაროს, პლანეტებს, მზეს და ა.შ. ოღონდ, გააჩნია, როგორი ვალდებულებაა მასში ლოგოსით ან ფიქრებით ჩაწერილი. ალბათ გასაგებია, რომ მე ახლა გესაუბრებით იმ ზესინათლის რაობაზე, რასაც აუცილებლად იყენებდა თვით მაცხოვარიც, თუნდაც პურისა და თევზების არარაიდან გაჩენის მიზნით.

ახლა, რატომ გავყევი თხრობას შორს...

ჯერ კიდევ ბავშვი ვიყავი და სოფელში შევიტყვე ერთხელ, რომ თურმე დასაშვებია გაიხსნას ცა, საიდანაც სივრცეში ძლიერი სინათლე გამოასხივებს. თუ იმ მომენტში მოასწრებთ და რაიმეს ჩაიფიქრებთ, – ახდებაო! ჯერ ვერ დავიჯერე, მაგრამ პირადად მინახავს ისეთი ხალხი, ვინც ამას ამტკიცებდა, რომ მათ თვითონ უნახავთ გახსნილი ცა, საიდანაც ძალიან ლამაზი სახეებიც კი იცქირებოდნენ. როგორი დასაჯერებელია...

ამ რამდენიმე წლით უკან, ჩემი სოფლის მეზობლად, ღამით ზეცაში აკიაფდა გრანდიოზული სინათლე. ხალხმა ყვირილი მორთო... (ეს მოხდა სოფელ მუკუზანში). თურმე ზოგიერთმა სურვილებიც კი ჩაიფიქრა. მაგრამ მეორე დღეს გაირკვა, რომ აფეთქებულა მაღალი ძაბვის ელექტროგამანაწილებელი, რამაც უძლიერესი მოკლე ჩართვა გამოიწვია. ამ ფაქტის გამო ბევრი იცინეს რამდენიმე სოფლის ხალხმა. დიახ, ეს რაც შეეხება უნებლიე შეცდომას და მასთან დაკავშირებულ იუმორს. მაგრამ აქ მთავარი ის არის, რომ რაღაც რომ არ იყოს სოფლის ცნობიერებაში ოდითგან შენახული, ხალხს არ გაახსენდებოდა ზენათელის უნარის ამბავი და არც არაფერს ჩაიფიქრებდნენ იმ ღამით. რა მინდა ამით ვთქვა: როდესაც მოიღრუბლება და ბუნება ელ-ჭექს იწყებს, დიდები აფრთხილებენ ბავშვებს – პირები მოკუმეთ და არაფერი სთქვათო! მაგ-

ничего говорить, потому что сверхсияние от молнии детскую речь воспринимает легче из-за чистоты их звука. Сами же дети ничего об этом не знают... Часто их кто-то раздражает, чем вызывается их нелюбовь к кому-то. Нередко услышишь от малышей обращенное к кому-то: "Чтоб ты сдох"! Достаточно ребенку произнести эти слова в момент вспышки молнии, чтобы с этим неким дело было покончено! Кое-кто может спросить: "Как так, стало быть, Уфали убивает людей?" На это можно ответить так: в данном случае Я подразумеваю Уфали как сияние, а не как Всевышнего. Сверхсияние не являет собой конкретную личность. Поэтому нас не должна вводить в заблуждение мысль о том, что Уфали *(излучение сверхсияния)* может кого-то уничтожить. Так что сверхсияние это только лишь исполнитель, реализатор, и необходимо знать, как правильно обращаться к нему с мольбой. Исходя из этого, представляется, что, если бы возникающий в пространстве во время молнии блеск не представлял из себя явления духовного характера, детей бы не предостерегали – при вспышке молнии не раскрывайте рта! – Вот вам факт, уважаемый Бесо!

– Я все-таки ждал от вас других, научно убедительнее обоснованных предположений, батоно Гиви! Ну, что ж! В прошлой беседе вы упомянули о каких-то камнях...

– Приближаемся к главному...

Когда при сильной вспышке сквозь щель пробивается Господне сияние, случается, что врывается в наш черный космос и устремляется к Земле обрывок "великого дня". Происходит это в мгновение ока. И Я только недавно пришел к выводу о том, что и этот небольшой клочок не успевает достичь нас в виде сверхизмерения и по пути остывает. В охлажденном же виде – это уже материя, а материализовавшись, осколок с необходимостью подпадает под действие земного закона гравитации и эту крохотную сверхматерию притягивает к себе наша планета; ворвавшись же в сферу притяжения, она должна упасть на сушу или на водную поверхность. Вот, оказывается, что сыплется с неба во время разражающейся грозы. Подобные новые материи могут появляться только лишь в моменты действия грома и молнии. И если не будет молнии, с неба не посыплются никакие камешки, им неоткуда будет взяться!

– Порой дожди льют по нескольку дней подряд, батоно Гиви...

რამ რატომ? აქ უკვე ფრიად საინტერესო განმარტებამდე მივდივართ, რომ ეს ზეპირმეტყველური ტრადიცია ზესინათლის აზრთა რეალიზაციაზე, – სიმართლეა! მაშასადამე იმ დროს, როდესაც სივრცე ძლიერი ელვის სინათლით ივსება, ბავშვმა არ უნდა თქვას რაიმე, ვინაიდან ელჭექის ზესინათლე ბავშვის ნათქვამს უფრო ადვილად აღიქვამს მათი ბგერების სისუფთავის გამო. თვით ბავშვებმა კი არაფერი იციან ამის შესახებ... ხშირად პატარებს ვიღაც აბრაზებს, რის გამოც არ უყვართ ასეთები. ისიც კი გამიგონია პატარებისაგან, ვიღაცის მიმართ უთქვამთ – მოკვდესო! საკმარისია ეს სიტყვა – „მოკვდეს“ – ბავშვმა წარმოთქვას ძლიერი ელვის მომენტში, რომ იმ ვიღაცის საქმე გათავებულია! ზოგი იკითხავს – როგორ, უფალი ხალხსაც კლავს?.. – გეტყვით: ამ შემთხვევაში ვგულისხმობ უფალს, როგორც ზენათელს, და არა როგორც უზენაესს. ზენათელი არ წარმოადგენს კონკრეტულ პიროვნებას. ამიტომ არ უნდა დაგვაბნიოს ამ აზრმა, რომ მოსალოდნელია უფალმა (ამ შემთხვევაშიც უზენაესის გამოსხივებამ) ვიღაც გაანადგუროს. ვიმეორებ: ზენათელი არის მხოლოდ და მხოლოდ აღმსრულებელი, შემსრულებელი, ოღონდ, უნდა ვიცოდეთ, როგორ შევეცდროთ სწორად. აქედან გამომდინარე მიმაჩნია, რომ სულიერ მოვლენას რომ არ წარმოადგენდეს ელვის დროს სივრცეში წარმოჩენილი სიკაშკაშე, არც ბავშვებს გააფრთხილებდნენ უფროსები – ელვის დროს პირი მოკუმეთო! აი, ფაქტი, ბატონო ბესო.

— მე მაინც სხვა, უფრო მეცნიერულ ვარაუდებს მოველოდი თქვენგან, ბატონო გივი. კარგით! ზემო საუბარში როგორიღაცა ქვები ახსენეთ...

– მოვედით მთავართან...

როდესაც ძლიერი ელვის დროს ცის ნაპრალში უფლის სინათლე გამოჩნდება, არის ისეთი შემთხვევები, როდესაც „დიდი დღის“ წმიდა ნაგლეჯი შემოვარდება ჩვენს ციურ კოსმოსში და მიწისკენ მოიწევს. ეს ხდება უსწრაფესად. მაგრამ ახლაღა მივედი იმ დასკვნამდე, რომ ვერც ეს პაწია სინათლე ასწრებს ზეგანზომილების სახით გვესტუმროს და ცივდება. და თუ გაცივდა, – უკვე მატერიაა; და თუ მატერიაა, იგი აუცილებლად უნდა დაემორჩილოს დედამიწის გრავიტაციას და ამ პაწია ზემატერიას ჩვენი პლანეტა იზიდავს; და თუ იზიდავს, იგი ხმელეთზე ან წყლის ზედაპირზე უნდა დაენარცხოს. აი, თურმე რა ცვივა ციდან ახლად დაწყებული წვიმის დროს. ამგვარი ახალი მატერიები მხოლოდ და მხოლოდ ჭექა-ქუხილის მომენტში უნდა ჩამოცვივდეს. და თუ ელვა არ იქნება, ალარც უცხო ქვები ჩამოცვივდება ციდან, არ არსებობს!

– Ну, за это время ничего, кроме самолета, с неба не свалится.

– Допустим, что так называемый сверхкамень упал во двор и его поднял ребенок. Это для него опасно?

– Ну, что вы! Сверхкамень еще не осквернен земным полем, и первый, кто его возьмет в руки, может даже обрести сверхсвойства. Подобные новые материи некоторое время сохраняют в себе возможности для мощной регенерации организмов. Так что, кто первый коснется их, тот исцелится от множества недугов. С течением времени эти материи утрачивают сверхэнергию и превращаются в обыкновенные камни.

– Батоно Гиви, вы упоминали и о странным образом пробивающихся оконных стеклах...

– Мне представляется, что, если прорвавшееся в щель сияние обладает мощной концентрацией и сохраняет свое сверхсвойство вплоть до соприкосновения со стеклом в каком-нибудь доме, оно непременно пробьет его, поскольку в этот момент уже материализовывается, но пробьет своеобразно – скорее даже прорежет и проникнет через него. Т.е. прорезание стекла сверхобъектом оборачивается его дематериализацией, что уберегает от трещин. В детстве Я был свидетелем подобного случая у соседей, о чем уже упоминал выше в нашей беседе.

– А как объяснить тот факт, что камни порой проникают в закрытые помещения?

– В данном случае возможно предположить, что вырывающиеся из щели и достигающие Земли сверхмикросияния проникают в помещения в виде света и уже в них материализуются. Т.е. вначале проникают и уже потом затвердевают. В противном случае объясните мне сами – как нечто материальное может проникнуть в закрытое помещение? Такое невозможно!

– Почему все-таки люди до сих пор не постигали сути сверх сияния?

– Потому, что не вдумывались. Полагали, что это просто свет от молнии. А между тем, на полу вроде бы ничего не было,

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— ზოგჯერ რამდენიმე დღე წვიმს, ბატონო გივი...

— რამდენიმე წვიმიან დღეში, თვითმფრინავის გარდა, მსგავსი არაფერი ჩამოვარდება ციდან.

— დავუშვათ ასეთი, ე.წ. — ზე-ქვა ეზოში ჩამოვარდა და იგი ბავშვმა აიღო. საშიშია მისთვის?

— როგორ გეკადრებათ, ზე-ქვა ჯერ კიდევ არ არის ამასოფლის ველით შებილწული და ვინც პირველი აიღებს ხელში, მოსალოდნელია ზეთვისებები შეიძინოს. ასეთი ახალი მატერიები თავდაპირველად გარკვეული დროით ინარჩუნებენ ორგანიზმის ძლიერი რეგენერაციის უნარს. ასე რომ, ვინც პირველი შეეხება ასეთ მატერიებს, მრავალი სენისაგან განიკურნება. დროთა განმავლობაში ასეთი მატერიები ზეენერგიისაგან იცლებიან და ბოლოს, ჩვეულებრივ ქვას ემსგავსებიან.

— თქვენ ზემოთ უცნაურად გატეხილი მინაც ახსენეთ, ბატონო გივი...

— მიმაჩნია, რომ თუ ელვის ნაპრალში შემოვარდნილი სიკაშკაშე ძლიერია კონცენტრაციით და თავის ზებუნებას რომელიმე სახლის მინამდე შეინარჩუნებს, იგი აუცილებლად გატეხავს მინას იმიტომ, რომ უკვე მატერიაა, ოღონდ გატეხავს უცნაურად: ამოკვეთავს და ბასრად გაირბენს მინაში. ანუ, სადაც ზეობიექტი გაივლის, პარალელურად მინის დემატერიალიზაციასაც მოახდენს, თანაც აუცილებლად ბზარის გარეშე. ანალოგიური რამ მოხდა ჩემს ბავშვობაში მეზობლად, რაზედაც ზემო საუბარში ვთქვი.

— ის ფაქტი როგორღა აიხსნება, რომ ზე-ქვა შეგორდეს ოთახში და თანაც, დაკეტილ ბინაში?

— აქ უკვე საკვარაუდოა, რომ ელვის ნაპრალიდან გამოვარდნილი და რომელიმე სოფელში ჩავარდნილი ზემიკროსინათლე ვიღაცის ბინაში გამყარდა, შიგ, რომელიმე ოთახში, სადაც მხოლოდ და მხოლოდ სინათლის სახით შეიჭრა. ე.ი, ჯერ შეიჭრა, შემდეგ კი გამყარდა. წინაალმდეგ შემთხვევაში თქვენ ამიხსენით — როგორ უნდა შეიჭრას მატერია ოთახში, და თანაც ყველა მხრივ დაკეტილ ბინაში. დაუშვებელია!

— მაინც, რატომ ვერ აღიქვა ადამიანმა დღემდე ზესინათლის არსი?

но проносится какой-то шум, и появляется камень! Мне самому приходилось такое видеть. Блаженны те, кто первыми коснутся новой материи. Сверхкамень излечит больного любой болезнью человека, к тому же в кратчайшее время. Может произойти и так, что сияние ворвется в помещение, каким-то образом сманеврирует и вырвется обратно, не материализовавшись.

– Во что, кроме камня, может материализоваться сверхсияние?

– В проливной дождь!

– Батоно Гиви, простите меня, но к чему мы придем путем такой логики?

– К истине! Когда во время сильной молнии в небе образуется трещина, то пробивающиеся через нее раскаленные флюиды сталкиваются с флюидами холодного космоса и разражается проливной дождь, ливень. Ведь современным ученым известно хотя бы то, что соприкосновение горячего и холодного дает капли влаги; это же твердый факт, что чем мощнее гром и молния, тем сильнее разражается дождь? Вот, оказывается, где кроется причина дождя. Я не исключаю и того, что дождь вызывается испаряющимися из облаков осадками... Но логичной причиной дождя представляется и сверхсияние Господа.

– Так что, по-вашему, после каждой грозы на Земле увеличивается количество влаги? Ведь в таком случае наша планета давно бы покрылась водой... Что-то не получается!

– И Земля увеличивается, батоно Бесо, некогда она не была столь большой, как сейчас. Обратите внимание, в младенца вмещается один литр крови, между тем как у взрослого человека ее прибавляется до 5-6 литров. Если бы наш организм не рос, уместилось бы в детских сосудах такое количество крови? Так и Земля! Она растет, почему и скапливающаяся веками влага дождя до сих пор не покрыла сушу.

– Батоно Гиви, допустим, в щель от молнии прорвалось сверхсияние. Известно ли это явление современной науке, и как оно на научном языке называется?

– "Шаровая молния"!

— არ აკვირდებიან, იგი ელვის შუქის სინათლე ჰგონიათ. ასეთ დროს ქვა არ გაგორდება იატაკზე, ერთი კი გავიგებთ როგორიღაცა ხმას და, — ქვა გდია! ეს ფაქტი მე თვითონ მინახავს. ნეტარება იმას, ვინც პირველი შეეხება ასეთ მატერიას. ყოვლად დაავადებულ ვინმესაც კი განკურნავს ზე-ქვა, თანაც უმოკლეს ვადებში. ისიც შეიძლება მოხდეს, რომ ნათელი შევარდეს ოთახში, შეასრულოს როგორიღაცა უცნაური მანევრირება და ისევე ნათლის სახით გამოვარდეს ოთახიდან.

— სხვა? კიდევ რად შეიძლება ზესინათლე გამყარდეს?

— უხვწყლიან წვიმად!

— ბატონო გივი, მაპატიეთ და, სად მივალთ ასეთი ლოგიკით?

— ჭეშმარიტებასთან! როდესაც ელ-ჭექის დროს ცაში ნაპრალი გამოჩნდება და იქიდან ცხელი ფლუიდი გამოანათებს, მისი სიმხურვალე ერწყმის ცივი კოსმოსის ფლუიდებს და წარმოიშობა ბარაქიანი წვიმა. არადა ეს მაინც ხომ ცნობილია თანამედროვე მეცნიერებისათვის, რომ ცივისა და ცხელის შეერთება გვაძლევს წვეთებს; ეს მაინც ხომ ფაქტია, რომ, რაც უფრო ძლიერია ელ-ჭექი, მით უფრო ძლიერ წვიმს. აი, რა არის თურმე წვიმის მიზეზი. არც იმას გამოვრიცხავ, რომ გაწვიმდეს ღრუბლებში აორთქლებული ნალექის გამოც... მაგრამ ესეც ლოგიკურია ჩემთვის, თუ ძლიერი წვიმის მიზეზი უფლის ზესინათლე აღმოჩნდება.

— ესე იგი, თქვენი თქმით, ყოველი ელ-ჭექის დროს დედამიწას ნალექი ემატება? და ასე ხომ სულ დაიფარებოდა წყლით ჩვენი პლანეტა... არ გამოდის!

— დედამიწაც იზრდება, ბატონო ბესო, იგი ამხელა არ ყოფილა ოდესღაც. დავაკვირდეთ, ახალშობილის სისხლი 1 ლიტრამდეა, მაგრამ მოზრდილი ადამიანის სისხლის ოდენობა 5-6 ლიტრამდე იმატებს. ჩვენი ორგანიზმი რომ არ იზრდებოდეს, სად დაეტეოდა ბავშვის ვენებში ამდენი სისხლი... ასეა დედამიწაც! იგი იზრდება, რის გამოც წვიმის ნალექი ეპოქების მანძილზე ვერ ფარავს ხმელეთს.

— ბატონო გივი, დავუშვათ ელვის ბზარში ზესინათლე შემოვარდა. თუა ცნობილი ეს და რა ჰქვია ამ მოვლენას თანამედროვე მეცნიერთა ენაზე?

— „სფერული ელვა“!

42. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

Журналист Бесо Чинчараули:

"Сейчас Я обращаюсь с вопросами к метафизику – Мурману Джохадзе.

•••

– Батоно Мурман, благодарю вас за то, что вы посетили нашу редакцию!

Согласны ли вы с Гиви Алазнис' Пирели в том, что при сильных раскатах грома и молнии небо раскрывается и в него просвечивает сверхсияние...

– Мне уже становится непонятным, почему Я в этом должен соглашаться с Гиви? Разве это он разрывает пространство? Просто он раньше нас заметил это явление, но заметил то, что имеет место в действительности. Да, Я тоже осознаю наличие этого явления природы и считаю, что огонь и в самом деле уничтожает черные частоты, из-за чего запредельное сверхпламя высвобождается. Мне нравится в личности Гиви то, что он на многое нам намекает, и то, что не уклоняется от высказывания крупномасштабных новаторских идей, настаивая на них, потому что в них убежден. А ведь сколькие хотя бы из-за этой его концепции объявляют его "безумцем", между тем, он выдвигает такие идеи, что, мне кажется, за них недостаточна даже Нобелевская премия. Если бы мое право, Я бы наградил его Нобелевской премией. Но вы же знаете, что ныне происходит?!

– Батоно Мурман, в чем заключается "секрет молнии" и почему в данном случае нам следует доверяться непрофессионалу? Я имею в виду Гиви Алазнис' Пирели.

– Из чего вы заключили, что нам следует доверяться ему? Я перепроверил эту его версию, и выяснилось, что он прав. Так о чем нам сейчас с ним спорить, – о том, почему у него нет диплома? Что поделаешь, он нас опередил!

– Но как эту гипотезу перепроверить, если до сих пор она не выдвигалась и Гиви предложил нам ее только сейчас?

– Гиви предложил секрет молнии, а не новую логику. Мы перепроверили его гипотезу путем логического анализа.

ჟურნალისტი ბესო ჭინჭარაული:

„ამჯერად შეკითხვებით მივმართავ მეტაფიზიკოსს, — ბატონ მურმან ჯოხაძეს...

• • •

— ბატონო მურმან, მადლობა რედაქციაში მობრძანებისათვის!

ეთანხმებით თუ არა გივი ალაზნისპირელს იმაში, რომ ძლიერი ელვის დროს ცა იხსნება, საიდანაც მისი თქმით ზესინათლე ანათებს...

— უკვე გაუგებარია ჩემთვის — რატომ უნდა დავეთანხმო გივის, რა, გივიმ გახსნა ელვის დროს სივრცე? გივიმ მხოლოდ ჩვენზე ადრე შენიშნა იგი, მაგრამ შენიშნა ის, რაც სინამდვილეა! დიახ, მეც ვიზიარებ ბუნების ამ მოვლენას და მიმაჩნია, რომ ცეცხლი ნამდვილად ანადგურებს შავ სიხშირეებს, რის გამოც მილიერი ზეალი თავისუფლდება. მე ის მომწონს გივის პიროვნებაში, რომ მან გაგვახსენა ეს, და მომწონს კიდევ იმიტომ, რომ გივი ალაზნისპირელი არ ერიდება ნოვატორული იდეების დიდი მასშტაბებით თქმას და ამბობს იმიტომ, რომ დარწმუნებულია. არადა, ხომ წარმოგიდგენიათ, რამდენმა დაასკვნა გივის თუნდაც ამ კონცეფციის გამო, რომ „ალაზნისპირელი გიჟია“! ამ დროს, იგი ამბობს ისეთ რამეს, რომ ჩემი აზრით, ნობელის პრემიაც მცირეა მისთვის. უფლება რომ მქონდეს, ნობელის პრემიას მაინც მივანიჭებდი მას. მაგრამ არ იცით, რა ხდება დღეს?!

— ბატონო მურმან, რაში მდგომარეობს ამ შემთხვევაში „ელვის საიდუმლოება“ ან რატომ უნდა ვენდოთ ამ საკითხში არაპროფესიონალ მეცნიერს? მხედველობაში მყავს გივი ალაზნისპირელი.

— საიდან მოგაქვთ ეს დასკვნა, რომ ვენდეთ? მე ყველანაირად გადავამოწმე გივის ეს ვერსიაც და აღმოჩნდა, რომ მართალს ამბობს. ახლა რაღაში გამოვედავოთ, რატომ მეცნიერის დიპლომი არა აქვს? რა ვქნათ, გვაჯობა!

— როგორ გადავამოწმოთ იგი, თუ ეს ჰიპოთეზა დღემდე არ არსებობდა და ახლახანს შემოგვთავაზა ბატონმა გივიმ?

— გივიმ შემოგვთავაზა ელვის საიდუმლოება, და არა ახალი ლოგიკა. ლოგიკა ხომ არსებობს, ამით გადავამოწმოთ ეს კაცი, იქნებ და ცდება...

– А конкретно?

– Современные ученые уже давно принялись за поиски источника сверхсияния, который должен представлять из себя колоссальный поток непрерывной энергии. Фактически на следы этого источника, можно сказать, напали, но пока еще путем лабораторного эксперимента. По мнению физиков, должно существовать нечто такое, из чего можно было получить сверхсияние. Сам же Я считаю, что СВЕРХСВЕТ НЕ РОЖДАЕТСЯ, А ОСВОБОЖДАЕТСЯ!

– Но, батоно Мурман, от чего он освобождается? Т.е., по-вашему, он уже существовал?

– Гиви Алазнис'Пирели утверждает именно то, что сверхсвет существует всегда, во все времена. В индийских Ведах мы прочли, что чистая энергия перекрыта энергией загрязненной, чего не может постичь современное мышление.

– Чем же объясняется это явление?

– В моем кругу часто ставится вопрос: можно ли увидеть сияние Господа? Конечно, можно! Со всей ответственностью должен сказать, что при сильной молнии мы видим в образующуюся в небе щель сверхсияние, идентифицирующееся со сверхсиянием Уфали. Во втором томе своей книги Гиви подробно рассмотрел свойства феномена сияния Господа, его суть, и напомнил нам, что "Уфали", помимо всего остального, еще и синоним Всевышнего в древнегрузинской литературе, являя собой в то же время сверхсияние, реально существующее в виде сверхматерии. Между прочим, Я убедился уже и в том, что сияние Уфали более действенно, нежели Солнца.

– То есть, вы отвергаете признававшиеся доныне научные выводы о том, что гром и молния – результат столкновения скапливающихся в облаках зарядов?

– Мои коллеги правильно объяснили вот что: то, что происходит при вспышке молнии, следует сравнить с двумя пластинками конденсатора – с положительным и отрицательным полюсами. Их соприкосновение дает цепные заряды. Процесс попадания материи в промежуток между двумя этими заряженными полюсами называется "поляризацией"...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— კონკრეტულად?

— თანამედროვე მეცნიერები დიდი ხანია ეძებენ ზესინათლის წყაროს, რომელიც უწყვეტი ენერგიის უდიდეს ნაკადს უნდა წარმოადგენდეს. ფაქტიურად, თითქოს მიაგნეს კიდეც ასეთ წყაროს, მაგრამ ჯერჯერობით ლაბორატორიული ექსპერიმენტებით. ფიზიკოსების აზრით, უნდა არსებობდეს და მოსაძებნია ისეთი რამ, რითაც ზენათელს დაბადებდნენ. მე კი მიმაჩნია, რომ ზენათელი არ იბადება, არამედ თავისუფლდება!

— ბატონო მურმან, რისგან უნდა თავისუფლდებოდეს ზენათელი? ესე იგი, თქვენი თქმით, მანამდეც არსებობდა იგი?

— ამას ამბობს სწორედ გივი ალაზნისპირელი, რომ ზენათელი ყველა ჟამს არსებობს. ასეთი რამ ინდურ ვედებშიც ამოვიკითხეთ, რომ სუფთა ენერგია დაფარული ყოფილა ბინძური ენერგიით, რასაც თანამედროვე აზროვნება ვერ წვდება.

— და როგორ აიხსნება ეს მოვლენა?

— ჩემს წრეში ხშირად ისმება ასეთი შეკითხვა: შეიძლება თუ არა უფლის დანახვა? რა თქმა უნდა, შეიძლება! სრული პასუხისმგებლობით უნდა ვთქვა, რომ ძლიერი ელვის დროს ცის ბზარში ვხედავთ ზენათელს, რომელსაც „უფალი“ ჰქვია. გივიმ თავის წიგნის მეორე ტომში ვრცლად ჩამოაყალიბა უფლის ფენომენის რაობა, მისი არსი და გაგვახსენა, რომ გარდა იმისა „უფალი“ უზენაესის სინონიმია ძველქართულ ლიტერატურაში, ამავე დროს უფალი წარმოადგენს უზენაესის ნათებას, რომელიც რეალურად არსებობს და ზემატერიას წარმოადგენს. და სხვათაშორის უკვე იმაშიც დავრწმუნდი, რომ უფლის სიკაშკაშე უფრო ძლიერმოქმედია, ვიდრე მზის.

— ესე იგი, თქვენ უარყოფთ დღემდე აღიარებულ მეცნიერულ დასკვნებს, რომ ელვა და ქუხილი არის ღრუბლებში დაგროვილი მუხტების შეჯახების შედეგი?

— ჩემს კოლეგებს ერთი რამ სწორად აქვთ ახსნილი: რაც ელვის დროს ხდება, უნდა შევადაროთ კონდენსატორის ორ ფირფიტას — დადებითი პოლუსით და უარყოფითი პოლუსით. მათ შორის წარმოიშობა ბმული მუხტები. მოხვდება თუ არა მატერია ამ ორ დამუხტულ პოლუსებს შორის, და ამას ეძახიან „პოლარიზაციას“...

– Простите, Я перебью вас... Что такое "поляризация"?

– Поляризация означает такое состояние связанных зарядов, когда минусы поворачиваются к плюсам, а плюсы – к минусам. Т.е. они полярны по отношению друг к другу. До возникновения между ними напряжения они находились в состоянии хаоса. И первый этап – это когда минусы устремляются в одну сторону, плюсы же в другую, становясь, как солдаты, в строй... *(Я сейчас веду беседу на простейшем языке).* На втором этапе между ними уже возникает напряжение. Высота напряжения зависит от их расстояния друг от друга. Если облака сближаются друг с другом, напряжение повышается; если же отдаляются, – идет только процесс накопления зарядов. Ученые полагают, что ток пробегает между скопившимися в облаках полюсами, в результате чего возникают свет и звук. Мне представляется, что это не совсем так, и Я попросил бы специалистов – не приписывать вспышку молнии только лишь прохождению тока. Думается, что между двумя полюсами следует предположить материальное покрытие в виде эфирного поля, затягивающее становящееся невидимым белое, светлое поле. Почему белое поле перекрыто черным? Этот вопрос Алазнис' Пирели рассматривает в том плане, что Вселенная в основном пребывает в двух основных состояниях – белом и черном, и привилегированным оказывается то один цвет, то другой. Смотря по тому, на какую эпоху мы обращаем взгляд. Аналогичные процессы известны и физике в виде частиц и античастиц. В настоящее время в активном состоянии пребывает материя. Но с необходимостью должна существовать и антиматерия, по своим свойствам противоположная материи. Исходя из этого, если сейчас пространство охвачено полем черным, то должно существовать и самостоятельное белое поле, о каковом научный мир знает очень мало. Фактически об этом некоем священном сиянии повествуют только Библия и другие духовные книги. Я испытываю удовлетворение от того, что в период духовного кризиса человечества, в Грузии появился Гиви Алазнис'Пирели, в связи с феноменом сияния Господа приподнявший завесу не только над тайной молнии. Я бы посоветовал всем, не откладывая, прочесть оба вышедших тома его книги, поскольку, по всем расчетам, к нам и в самом деле приближается "великая молния" в виде "второго пришествия" сияния Господа, на чем подробно останавливается Гиви Алазнис'Пирели в своей книге.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— უკაცრავად, გაწყვეტინებთ... რას ნიშნავს „პოლარიზაცია“?

— პოლარიზაცია ნიშნავს ბმული მუხტების ისეთ მდგომარეობას, როდესაც მინუსები მიტრიალებულნი იქნებიან პლიუსებისაკენ, ხოლო პლიუსები — მინუსებისაკენ. ესე იგი, ისინი პოლარიზებულნი არიან ერთიმეორის მიმართ. მანამდე, სანამ ამათ შორის არ იყო ძაბვა, ისინი ქაოსურად იმყოფებიან. ეს არის პირველი ეტაპი — მინუსები იქით, პლიუსები აქეთ, ჯარისკაცებივით არიან ჩალაგებულნი... (მე ახლა ძალიან უბრალო ენით გესაუბრებით). მეორე ეტაპზე მათ შორის უკვე არსებობს დაძაბულობა. მათი დაძაბულობა დამოკიდებულია მათ შორის არსებულ მანძილზე. თუ ერთმანეთს მიუახლოვდებიან ღრუბლები, დაძაბულობა იზრდება; და თუ შორს იქნებიან ერთიმეორისაგან, — მხოლოდ იმუხტებიან! თუ მეცნიერებს მიაჩნიათ, რომ ღრუბლებში დაგროვილი მუხტების პოლუსებს შორის მოხდა დენის გავლა, რის გამოც წარმოიშობა ხმაურიანი სინათლე, ჩემი აზრით, ეს მთლად ასეც არ არის და ვთხოვდი სპეციალისტებს — მხოლოდ დენის გავლას ნუ მიაწერენ ელვის სიკაშკაშეს. ამ ორ პოლუსს შორის უნდა ვივარაუდოთ მატერიალური საფარი ეთერული ველის სახით, რაც ზედ არის გადაფარებული მანამდე უხილავ თეთრ ველზე. რატომ არის თეთრი ველი შავით გადაფარებული? ამ საკითხს შემდეგნაირად ხსნის გივი ალაზნისპირელი, რომ სამყაროს აქვს ორი ძირითადი მდგომარეობა — თეთრი და შავი, ხან ერთი ფერია პრივილეგირებული, ხან — მეორე! გააჩნია, რომელ ეპოქაში გავიხედავთ. ანალოგიური პროცესები ცნობილია ფიზიკაშიც ნაწილაკისა და ანტინაწილაკის სახით. ამჟამად მატერია აქტიურობს. მაგრამ აუცილებლად უნდა არსებობდეს ანტიმატერიაც, რომელიც თვისებებითაც საწინააღმდეგო იქნება მატერიისა. აქედან გამომდინარე, თუ დღეს სივრცე შავი ველითაა გაჯერებული, უნდა არსებობდეს თავისთავადი თეთრი ველიც, რომლის შესახებ მეცნიერულმა სამყარომ ძალიან ცოტა რამ იცის. ფაქტიურად, იმ როგორიცაა წმიდა ნათებაზე ბიბლია და სხვა სასულიერო წიგნებიდა მოგვითხრობენ. მე მოხარული ვარ, რომ საკაცობრიო სულიერი კრიზისის დროს საქართველოში გამოჩნდა გივი ალაზნისპირელი, რომელმაც ფარდა ახადა უფალთან დაკავშირებით არა მხოლოდ ელვის საიდუმლოს. მე ვურჩევდი ყველას, მისი წიგნის ორივე ტომი წაიკითხონ სასწრაფოდ, რადგან ყველა გათვლით, ვგონებ მართლაც „დიდი ელვა“ გვიახლოვდება უფლის „მეორედ მოსვლის“ სახით, რაც კარგად განიხილა გივიმ თავის წიგნში. მხედველობაში მაქვს მისი ეზოთერული ნაშრომი — „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“. ჯერჯერობით გამოსულია ორი ტომი. ავტორი კიდევ სამ ტომს გვპირდება. დავლოდოთ... (შენიშვნა: ეს ინტერვიუ გამოქვეყნდა მე-3 ტომის გამოცემამდე. — ავტორი).

– Батоно Мурман, мне все же трудно представить: как понимать "белое под черным" одновременно, если белого не видно?

– Давайте-ка плеснем на лист фанеры белую краску, а поверх нее в десять раз больший слой черной. Сможем мы увидеть белое? Но ведь оно существует и просто-напросто попало под слой черного... Легко объяснит ситуацию и второй простой пример: представим, что мы держим перед собой натянутую черную материю. За нею горит свеча. Начнем натягивать ткань сильнее. Составляющие ее ячейки напрягаются. Свеча продолжает гореть, но под черной тканью, из-за чего мы не видим ее света. Натягиваем ткань сильнее, еще сильнее... и в какой-то момент она с треском разрывается, пропуская через разрыв свет. Тут необходимо учесть то, что шум вызывается разрывом ткани, а не просвечивающим сквозь разрыв пламенем! В крупных масштабах процесс этот представляется мне следующим образом: гром возникает как результат разрыва пространства зарядами в момент молнии, так как, по моему убеждению, черное пространство – материя! Т.е. аналогичный нашему примеру процесс происходит в небе во время грома и молнии и эфирное пространство разрывается, но, в отличие от ткани, моментально стягивается вновь. Горячее сияние Господа, обретающееся под холодным космосом, успевает воспользоваться моментом, на мгновение просверкивая и освещая мироздание.

– Батоно Мурман, почему в момент молнии небо раскрывается неровно?

– Разве ровно разорвалась ткань, которую мы нарисовали в своем воображении? Ровно ли разрывается бумага? Как-то в беседе Гиви сказал: "Покажите мне гору ли, лист ли растения, где бы природа использовала линейку". В самом деле!

– Как вы думаете, почему щель от молнии мгновенно смыкается?

– Потому что сияние Уфали не может долго сохранять разрыв эфирного пространства, поскольку в настоящее время огромный черный покров, который мы называем космосом, значительно сильнее него.

– Батоно Мурман, неужели в древности в Грузии не знали истинной сущности молнии?

– Не знали? Да что вы...

Я вам сейчас приведу великолепный факт...

— ბატონო მურმან, მაინც ვერ წარმომიდგენია, როგორ უნდა გავიგოთ „თეთრი შავის ქვეშ“ ერთდროულად, თუ თეთრი არ ჩანს?

— მოდით, ფანერაზე თეთრი სალებავი დავასხათ. ახლა მასზე ათჯერ მეტი შავი სალებავი გადავასხათ. თეთრს დაინახავთ? მაგრამ იგი ხომ არსებობს, რომელიც შავის ქვეშ აღმოჩნდა... სხვა უბრალო მაგალითით აგიხსნით: ახლა წარმოვიდგინოთ ხელებში გვიკავია გაჭიმული შავი ქსოვილი, რომლის ქვეშაც სანთელია ანთებული. მაშასადამე, ქსოვილის ქვემოთ სინათლეა! ახლა დავიწყოთ ამ ქსოვილის ნელ-ნელა მოჭიმვა. დაიწყება ქსოვილის უჯრედთა დაძაბულობაც. სანთელი კვლავაც ანთია, მაგრამ შავი ქსოვილის ქვეშ, რის გამოც ჩვენ ვერ ვხედავთ მის სინათლეს. კიდევ მოვჭიმოთ ქსოვილი, კიდევ... და იგი რაღაც მომენტში ხმაურით გაიხევა, რომლის ქვემოდანაც სინათლე გამოანათებს. აქ ერთ რამესაც უნდა დავაკვირდეთ, რომ **ხმაური გამოიწვია ქსოვილის გახევამ, და არა ნახევში გამონათებულმა სინათლემ!** დიდი მასშტაბებით კი ასე მესახება ეს პროცესი, რომ ქუხილი გამოწვეულია ელვის მომენტში მუხტებით გახეული სივრცის შედეგად, რადგან ჩემი ღრმა რწმენით, შავი სივრცე — მატერიაა! ამგვარად, ანალოგიური რამ ხდება ცაში ჭექა-ქუხილის დროს და ეთერული სივრცე იხევა, ოღონდ, ქსოვილისაგან განსხვავებით, იგი მომენტალურად იკეტება. ამით სარგებლობს ცივი კოსმოსის ქვეშ მიფარებული ცხელი უფალი და წუთისოფელში ასწრებს წამიერ ზეგამოსხივებას.

— ბატონო მურმან, რატომ არ არის ელვის მომენტში ცა სწორად გახსნილი?

— და როცა ჩვენი წარმოსახვით ქსოვილი გავხიეთ, სწორად გაიხა იგი? ქაღალდი რომ გადავხიოთ, სწორ ზოლზე გაიხევა? ერთხელ გივიმ საუბარში თქვა: „მანახეთ ისეთი მთა ან ფოთოლი, სადაც ბუნებას სახაზავი აქვს გამოყენებული“. მართალია!

— თქვენი აზრით, რატომ იკეტება სწრაფად ელვის ბზარი?

— იმიტომ, რომ უფალს არ გააჩნია ეთერული სივრცის ხანგრძლივად გახლეჩვის უნარი, რადგან აწმყოში გაცილებით ძლიერია ის შავი ვეებერთელა საფარველი, რომელსაც ჩვენ კოსმოსს ვუწოდებთ.

— ბატონო მურმან, ნუთუ ძველად საქართველოში არ იცოდნენ ელვის სწორი არსი?

Недавно мы собрались с друзьями и беседовали по разным вопросам. Коснулись и тайны молнии. Было поздно, и за столом остались одни мужчины. Я воспользовался этим, встал, подойдя к занавеси на окне, продемонстрировал опыт со свечой, о котором упоминал здесь давеча, а потом решился и перешел на другой, столь же разительный пример: посадил сына хозяина дома на стул, мгновенно на виду у всех расстегнул и тут же застегнул змейку на его брючках. Тем самым Я напомнил о возможности быстрого раскрытия и закрытия неба. "Вот так раскроется небо и сквозь прорыв войдет фаллос Великого Отца!" – воскликнул Я. Внезапно один из друзей-собеседников – **Юрий Салуквадзе**, – как бы вспомнив о чем-то, обратился ко мне: "Мурман, прежде в Грузии эту змейку называли молнией!" В самом деле! Как видно, и наши предки знали о том, что сияние, пробивающееся в момент вспышки молнии в щель от разрыва, как бы подводит к библейскому сиянию "У-фал-и", отождествлявшемуся в древности с мужским фаллосом, змейка же ассоцийруется с молнией!

– Стало быть, уважаемый Мурман, во всех случаях вы опираетесь на позицию ученого-непрофессионала?

– Что же делать? Другого выхода нет, Гиви опередил нас и в этом!

* * *

– Батоно Мурман, в беседе о господином Гиви Алазнис'-Пирели встал такой странный вопрос: как множество других, поныне принятых догм, уважаемый Гиви отрицает и традиционное понимание библейского "шатра" и считает, что это не только и не просто "шалаш". Он утверждает, что и вы разделяете и приемлете новую интерпретацию понятия "шатер". Может быть, вы сформулируете в двух словах, что такое библейская "куща" и каковы ваши соображения на этот счет?

– Коротко осветить этот вопрос не представляется возможным. Многими он в этом случае останется непонятым. Глубинно воспринять суть и содержание библейского "шатра", а тем более увериться в этом, настолько трудно, что наше объяснение, видимо, примут очень немногие. Детальное рассмотрение этой темы, видимо, может завести нас очень далеко, к тому же придется часто

— იცოდნენო? როგორ გეკადრებათ... ნახეთ რა კარგი ფაქტის წინაშე დავდგებით ახლა...

ამას წინათ ერთ ოჯახში შევიკრიბეთ ჩემი მეგობრები და ვსაუბრობდით. ამ თემასაც შევეხეთ, ბიჭებს გივის „ელვის საიდუმლოს“ ვუხსნიდი. ცოტა ხანში თითქმის მამაკაცებიღა დავრჩით სუფრასთან. რატომღაც სკამიდან წამოვდექი, იქვე, დიდ ფარდასთან მივედი და იქაც ანალოგიური მაგალითით ავუხსენი ფარდისა და სანთლის მონაცვლეობის შესახებ. რადგან ბიჭები დავრჩით ოთახში, გავბედე და მეგობრებს წარმოსადგენად უფრო კარგი მაგალითი შევთავაზე: ოჯახის მასპინძლის ბავშვი სკამზე შევსვი და ყველას დასანახად ბავშვის შარვლის „ზმეიკა“ გავხსენი და სწრაფადვე დავხურე. ფაქტიურად, მე ამით მეგობრებს შევახსენე ელვის მომენტში სწრაფად გახსნილი და დახურული ცა. თანაც ბავშვს ცუცუნაზე მოვეფერე და ნასვამმა შევძახე: „აი, ასე რომ გაიხსნება ცისკარი, იქიდან დიდი მამის ფალოსი შემოვა-მეთქი“! მოულოდნელად, ერთ-ერთმა ჩვენმა მეგობარმა — **იური სალუქვაძემ** გაიხსენა: „მურმან, უწინ საქართველოში ზმეიკას ელვა ერქვაო“. გაოგნებულები დავრჩით! ესე იგი, როგორც ჩანს, ჩვენს წინაპრებსაც სცოდნიათ, რომ ელვის მომენტში მის ბზარში გამონათებულ სიკაშკაშეს ბიბლიურ „(უ)**ფალოს**თან“, ესე იგი, უფალთან მივყავართ, რაც შარვლის „ზმეიკასთან“ და მის ქვეშ, მამაკაცის ფალოსთან ყოფილა ძველად გაიგივებული, ხოლო „ზმეიკა“ ასოცირდებოდა ელვასთან!

— მაშასადამე, ყველა შემთხვევაში არაპროფესიონალი მეცნიერის პოზიციას ეყრდნობით, ბატონო მურმან?

— სხვა გზა ალარა გვაქვს, გივიმ ამჯერადაც დაგვასწრო!

* * *

— ბატონო მურმან, ერთი ასეთი უცნაური საკითხი წამოიჭრა ბატონ გივისთან საუბარში: როგორც სხვა დანარჩენ უამრავ, დღემდე ალიარებულ დოგმას, ბატონი გივი უარყოფს აგრეთვე ბიბლიური „კარავის“ ჩვეულებრივ გაგებას, როგორც ეს დღემდე იყო ცნობილი და მიაჩნია, რომ „კარავი“ არ არის მხოლოდ და მხოლოდ — კარავი. ისიც გამანდო და მითხრა, რომ თითქოს თქვენც გაგაჩნიათ ამ ცნების ახლებური ინტერპრეტაცია. იქნებ ორიოდე სიტყვით გვითხრათ, რას ფიქრობთ ამის თაობაზე, რა არის ბიბლიური „კარავი“?

— ვერ შეგპირდებით ამ საკითხის მოკლედ თქმას, ბევრისათვის ყველა შემთხვევაში გაუგებარი დარჩება. იმდენად რთულია ბიბლიური „კარავის“

цитировать Ветхий завет. Мне не совсем ясно, почему слово "шатер" *(или "палатка")* мы понимаем в прямом значении. Разве наши пророки были туристами? Или занимались вопросами археологии и геодезии? И в чем вообще дело. Как можно высказаться по этому вопросу короче... Я думаю, что библейский шатер – это эзотерический объект, который с величайшей точностью и осторожностью возводился в особо отведенных местах нашей планеты. Эти особые места отличались сверхэнергетичностью высокого качества. Я вновь и вновь имею в виду метафизический мир. И вопрос этот мне представляется в том плане, что Моисей знал тайну сияния Господа и пытался проникнуть в нее. Это настолько сложная тема, что в двух словах ее не исчерпать. Исходя из множества сегодняшних насущных проблем, у нас нет условий, чтоб обдумывать, а тем более писать о подобных вопросах. Вот разве что Гиви кое-что удается.

Мы наблюдаем интересные процессы...

Моисей возводит сооружение неизвестной для нас конструкции, через которое устанавливает контакт с Всевышним. Для этого он забивает в виде жертвы животное и помещает его тушу в уже возведенный так называемый – "шатер". Что же происходит далее... В соответствии с фактором времени туша разлагается. То есть заряжается отрицательной энергией, что приводит на память отрицательный полюс конденсатора. Библейский шатер непременно должен был иметь форму пирамиды. Этот факт напоминает нам, что в одной трети любой пирамиды скапливается какая-то положительная сверхэнергия, тайну которой должны были хорошо знать и в Египте. Факт, что пирамиды возводились египтянами. Здесь мы имеем дело уже с феноменом сверхконденсатора, у которого еще нет отрицательного полюса. Если представить, что в подобную скинию вошел некий носитель сильного отрицательного духа, имевшаяся в нем положительная сверхэнергия мгновенно вспыхивает, поджигает его, и происходит воспламенение тела человека – он гибнет! Но что это могло дать Моисею? Ничего!

В данном случае следует предположить, что, если Моисей стремился вступить в контакт с Всевышним с целью беседы с ним, что зафиксировано в текстах Ветхого завета, ему необходимо было самому, в своем теле скопить как можно больше отрицательного поля – с целью включения в духовную сферу собственного тела. Но, как Я уже говорил, это опасно и даже смертельно, сопряжено с

ნამდვილი შინაარსის შინაგანად დანახვა და მითუმეტეს, დაჯერება, რომ ალბათ მცირენი თუ გაიზიარებენ ჩვენს ამგვარ ახსნას. ალბათ, ძალიან შორს წაგვიყვანდა ამ თემის დეტალური განმარტება, მით უმეტეს, მრავალი ციტატის მოყვანა მოგვიწევს ძველი აღთქმიდან. მე ჯერ ის ვერ გავიგე — რატომ გვესმის სიტყვა „კარავი“ პირდაპირი გაგებით, რა, ტურისტები იყვნენ წინასწარმეტყველები, არქეოლოგები თუ გეოდეზიის საკითხებით იყვნენ დაკავებულები, თუ რაშია საერთოდ საქმე. რა შეიძლება ამაზე მოკლედ ითქვას... მე ვფიქრობ, რომ ბიბლიური „კარავი“ არის ეზოთერული ობიექტი, რომელიც უდიდესი სიზუსტით და სიფრთხილით იგებოდა პლანეტის განსაკუთრებულ ადგილებზე. ეს განსაკუთრებული ადგილებიც თავისი მაღალხარისხოვანი ზეენერგიულობით გამოირჩეოდა. მხედველობაში მაქვს, ისევ და ისევ, მეტაფიზიკური სამყარო. მე ასე მესახება ეს საკითხი, რომ მოსემ იცოდა უფლის ზესინათლის საიდუმლოება და ცდილობდა შეეღწია მასში. ეს იმდენად რთული თემაა, რომ ასე, ორი სიტყვით არ ითქმება. სადღეისო უამრავი პრობლემებიდან გამომდინარე, არ გვაქვს შექმნილი ისეთი პირობები, ასეთ საკითხებზე ვიფიქროთ, მითუმეტეს, — ვწეროთ. გივი თუ ახერხებს ამ მხრივ რაღაცას.

საინტერესო პროცესთან მივდივართ...

მოსე აგებს ჩვენთვის უცნობი კონსტრუქციის მქონე ნაგებობას, რითაც შემდეგ კონტაქტს ამყარებს უზენაესთან. ამისათვის იღებს პირუტყვის სხეულს, კლავს მას მსხვერპლშეწირვის სახით და მის გვამს აყოვნებს უკვე აგებულ, ე.წ. — კარავში. ახლა, რა ხდება... დროის გასვლასთან დაკავშირებით, პირუტყვის გვამი იხრწნება. ესე იგი, გვამი იმუხტება უარყოფითი ენერგიით, რაც კონდენსატორის უარყოფით პოლუსს მოგვაგონებს. ბიბლიური კარავი აუცილებლად უნდა ყოფილიყო პირამიდის ფორმის. ეს ფაქტი შეგვახსენებს, რომ ნებისმიერი პირამიდის ერთ მესამედში როგორიცაა დადებითი ზეენერგეტიკა გროვდება, რომლის საიდუმლოებაც კარგად უნდა სცოდნოდათ ეგვიპტეშიც. ფაქტია, რომ პირამიდები მათი აგებულია. აქ უკვე საქმე გვაქვს ზეკონდენსატორის ფენომენთან, რომელსაც ჯერ არ გააჩნია უარყოფითი პოლუსი. თუ ჩვენ წარმოვიდგენთ, რომ ასეთ კარავში ძალიან უარყოფითი სულის მქონე, დავუშვათ, ვინმე შევიდა, კარავში დაგროვილი დადებითი ზეენერგია მომენტალურად ბუთქავს მას და მოხდება ადამიანის სხეულის აალება — მოკვდება! მაგრამ რას მისცემდა ეს მოსეს? არაფერს! აქ უნდა ვივარაუდოთ, რომ, თუ მოსეს უზენაესთან დაკონტაქტება სურდა მასთან გასაუბრების მიზნით, რაც ნამდვილად ფიქსირებულია ძველი აღთქმის ტექსტებში, ესე იგი თვითონ, პირად სხეულში უნდა მოეგროვებინა რაც შეიძლება მეტი უარყოფითი ველი — პირადივე სხეულის სულიერ წრედში ჩართვის მიზნით. მაგრამ როგორც გითხარით, ეს საშიშია, სასიკვდილოა, რადგან დაკავშირებულია დიდ რისკთან. ან რაში უნდა აწყობდეს მოსეს

большим риском. Да и какая у Моисея была надобность скапливать в собственном организме столько отрицательной энергии... Поэтому он берет жертвенного агнца, оставляет его тело в шатре и ждет, когда оно разложится. Известно, что фактор времени способствует этому процессу – скапливающесся в лишенном жизни теле отрицательное поле вызывает распад. Так что шатер одновременно заряжается как положительной, так и отрицательной энергией. Когда распад тела заколотого жертвенного агнца достигал некоего определенного уровня, в шатре происходил сильный разряд энергий – отрицательной агнца и положительной сияния Уфали, в связи с чем разрывается эфирная жидкость и в густой тьме рождается величайшее сияние.

– То есть, вы допускаете такой процесс в "шатре"?

– Безусловно! До сих пор мы просто не думали об этом. Но эта теория Гиви Алазнис'Пирели поневоле оказывается поводом предположить и осознать – что же двигало Моисеем, когда он готовил шатер и с какой-то целью приносил в жертву животное. Когда господин Гиви заявляет, что то же самое происходит в небе между черной тучей и белым сверхсиянием, Я соглашаюсь с ним и признаю, что он прав, и другого логического объяснения не нахожу. Моисей не мог подняться в небо в момент, когда ожидался сильный раскат грома и молнии. Поэтому он прибег к чему-то такому, что с использованием заколотого животного разрывает эфирную жидкость, за счет отрицательного поля трупа. Цель же во всех случаях должна была быть одна – прорыв космического ареала в духовно активном участке пространства! Но это должно было произойти там, где сам Моисей мог присутствовать при этом процессе.

– Батоно Мурман, допустим, что эфирная жидкость прорвалась в шатер...

– Тем самым Моисей вступил в связь с белым миром. Это те врата, через которые можно заглянуть в ареал сверхсияния, духом войти в него, с целью извлечения из него ценнейшей информации. Это поныне пребывающий в скрытом состоянии эзотерический процесс, с которого ныне снимается завеса таинственности. Для этого необходимо извлечь цитаты из Библии с целью лучшего ознакомления и приобщения читателя к этой теме.

– Батоно Мурман...

თავის ორგანიზმში დააგროვოს უარყოფითი ენერგია... ამიტომ, იგი სამსხვერპლოდ გაიღებს პირუტყვის სხეულს — სდებს მას კარავში და ელოდება, როდის გაიხრწნება პირუტყვის გვამი. ეს მაინც ხომ ცნობილია, რომ დროის გასვლასთან დაკავშირებით გვამი უფრო მეტად იხრწნება და ყროლდება. ესე იგი, გვამში გროვდება უარყოფითი ველი, ამიტომაც იხრწნება იგი. ასე რომ, კარავი ერთდროულად იმუხტება როგორც დადებითი ენერგიით, ასევე უარყოფითი ენერგიით. როდესაც დაკლული პირუტყვის გვამი გახრწნის როგორიღაცა ეტაპს მიაღწევდა, კარავში მოხდებოდა გვამისა და უფლის დადებით ენერგიებს შორის ძლიერი განმუხტვა, რის გამოც იხევა ეთერული სივრცე და დიდ სიბნელეში უდიდესი ნათელი იბადება.

— ესე იგი, დასაშვებია ასეთი რამ მოხდეს „კარავში“?

— რასაკვირველია! ჩვენ უბრალოდ არ გვიფიქრია ამაზე დღემდე. მაგრამ გივის ეს თეორია მიზეზი ხდება ბოლოს და ბოლოს გავიაზროთ, თუ რა ამოძრავებდა ამ მხრივ მოსეს, როდესაც იგი კარავს ამზადებს და მსხვერპლს სწირავს როგორიღაცა მიზნით. როდესაც გივი ალაზნისპირელი აცხადებს, რომ იგივე ხდება ცაში შავ ღრუბელსა და თეთრ ნათელს შორის, ვეთანხმები, სწორია, სხვა ლოგიკური განმარტება ვერ მოვძებნე. მოსეს არ შეეძლო ცაში ასულიყო იმ მომენტში, როდესაც ძლიერი ელ-ჭექია მოსალოდნელი. ამიტომ იგი მოიმოქმედებს ისეთ რამეს, რითაც ეთერულ სითხეს ხევს დაკლული პირუტყვის გამოყენებით გვამის უარყოფითი ველის ხარჯზე. მიზანი კი ყველა შემთხვევაში ერთი უნდა ყოფილიყო — <u>კოსმიური არეალის გახევა სივრცის სულიერად აქტიურ მონაკვეთში!</u> ოღონდ, ეს უნდა მოემოქმედებინათ იქ, სადაც მოსე თვითონვე დაესწრებოდა ამ პროცესს.

— ბატონო მურმან, დავუშვათ ეთერული სივრცე გაიხსნა „კარავში“...

— ამით ამყარებს მოსე კავშირს თეთრ სამყაროსთან. ეს არის ის კარიბჭე, საიდანაც თეთრში შეიძლება გახედვა, სულიერი შესვლა, იქიდან უდიდესი ინფორმაციების გამოტანის მიზნით. ეს არის დღემდე დაფარული ეზოთერული პროცესი, რომელსაც ახლა ეხდება ფარდა. აქ საჭიროა დაჯდომა და ბიბლიიდან ციტატებად ამოკრება მკითხველის უკეთ გაცნობიერების მიზნით.

— ბატონო მურმან...

— ახლავე დავამთავრებ... მე მჯერა, რომ არსებობს უფრო დიდი და

– Я подхожу к концу... и верю, что существуют еще большие и постоянно открытые врата, здесь, внизу, под землей, но Моисей не мог в них проникнуть из-за заполненности ареала под Кавказом водой; человеку не дано подниматься и в небо... Поэтому, в давно минувшие времена выдающиеся люди выработали метод возведения шатра, где искусственно вскрывали черную жидкость – космическое пространство, через которое удавалось устанавливать связь с белым миром. Не знаю, помните ли вы эпизод из Библии, в котором описано, какие условия должны были быть соблюдаемы при возведении шатра, – не давалось права даже на малейшую ошибку! В противном случае эффекта добиться не удавалось. Момент возведения сакрального шатра – интереснейшая тема Библии. И знаете, на чем мы сосредоточиваемся? Строения, где обретается сияние Господа, по всей Библии упоминаются как возведенные или возводимые по одним и тем же приемам и методам; то же происходило при строительстве храма Соломона и т.п.

А теперь жду вашего вопроса, уважаемый Бесо, вы хотели что-то спросить...

– *Батоно Мурман, прошу вас ответить чистосердечно: насколько правильным будет довериться непрофессиональному во всех сферах человеку – уважаемому Гиви Алазнис'Пирели, который своими бесконечными новыми версиями ставит с ног на голову представления о бытии современного человечества. Насколько подобное допустимо?*

– Давайте, Я подойду к ответу несколько издалека...

Более всего из свойств, присущих человеку, меня раздражает одна деталь: когда высказываешь значительную, существенную истину, – ее отрицают, не верят, ни за что не приемлют! У меня создается впечатление, что современного человека больше устраивает ложь. Я долго думал и в своем кругу даже беседовал об этом. Возьмем хотя бы то, что связано с Харагоули: близ деревни Нуниси обнаружены врата, ведущие в древнейший очаг подземной цивилизации... Никому это не нужно!!! Все отворачиваются от этого крупнейшего открытия. И, естественно, мне представляется, в первую очередь необходимо изучить фактор того – что произошло с нашим племенем и почему люди отворачиваются от истины. Порой мне кажется, что правда раздражает человека. Можно допустить, что новые прозрения воспринимаются не сразу, но отвращение? Взгля-

მუდმივად გახსნილი კარიბჭეც, აქ, ქვემოთ, მიწისქვეშეთში, მაგრამ მოსე ვერ ჩავიდოდა ძირს იქ დამდგარი წყლის ოდენობის გამო; ვერც ცაში ავა ადამიანი... ამიტომ, გასულ საუკუნეებში დიდმა ხალხმა შეიმუშავეს კარავის მეთოდი, საიდანაც ხელოვნურად ხსნიდნენ შავ სითხეს — კოსმიურ სივრცეს, საიდანაც თეთრ სამყაროსთან დაკავშირება იყო მოსახერხებელი. მე არ ვიცი იცნობთ თუ არა ბიბლიის იმ ეპიზოდს, სადაც აღწერილია, თუ როგორი უნდა ყოფილიყო კარავის აგების პირობები — ერთი პატარა შეცდომის დაშვების უფლება არ ჰქონდათ! თუ არა და, არ გამოვიდოდა. უაღრესად საინტერესო თემაა ბიბლიაში საიდუმლო „კარავის“ აგების მომენტი. და იცით რას ვაკვირდებით? თითქმის ერთი ცოდნითა და წყობით იგებოდა უფლის დასავანებელი ნაგებობები; იგივე ხდება სოლომონის ტაძრის აგების დროს და ა.შ.

ახლა კი გისმენთ, ბატონო ბესო, რაღაც უნდა გეკითხათ...

— ბატონო მურმან, გთხოვთ გულახდილად მიპასუხოთ: რამდენად სწორი იქნება ვენდოთ ყველა სფეროში არაპროფესიონალ კაცს — ბატონ გივის, რომელიც თავდაყირა აყენებს თავისი ამოუწურავი ახალი ვერსიებით თანამედროვე კაცობრიობის ყოფიერებას. რამდენად დასაშვებია ასეთი რამ?

— მოდით, ცოტა შორიდან მივალ პასუხთან...

ადამიანის თვისებებიდან გამომდინარე ყველაზე ძალიან მაღიზიანებს ერთი ასეთი დეტალი: როდესაც დიდ სიმართლეს ეტყვი ვინმეს, — არ უნდა, არ გისმენს, თავს მოიკლავს და არ მიიღებს! ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, თითქოს თანამედროვე ადამიანს სიცრუე უფრო აწყობს. მე ბევრი მიფიქრია და ჩემს წრეშიც ხშირად ვსაუბრობთ ამ საკითხზე. თუნდაც ხარაგოულის ამბები ავიღოთ: სოფელ ნუნისთან უძველესი მიწისქვეშა ცივილიზაციის ჩასასვლელი კარიბჭე იპოვნეს... არ უნდა არავის!!! ყველა თავს არიდებს ამ უდიდეს აღმოჩენას! არადა, ჩემი აზრით, პირველ რიგში ეს ფაქტორია შესასწავლი — რა დაემართა ჩვენს მოდგმას და რატომ არიდებენ თავს ადამიანები სიმართლეს. ზოგჯერ მეჩვენება, რომ სიმართლე აღიზიანებს ადამიანს. დასაშვებია, რომ ახალი მიგნება იმავდროულად ვერ აღვიქვათ, მაგრამ ზიზღი? ნახეთ რა ხდება: გივი ალაზნისპირელმა იდეალური წიგნი აჩუქა საზოგადოებას, მაგრამ სანაცვლოდ უკან მიიღო ბევრი დამცირება. რას არ ამბობენ ამ კაცზე — „მოგზავნილია“, „ვილაცის კაცია“, „ნეო-ფაშისტია“, „სექტის წარმომადგენელია“, „ებრაელია“... ესე იგი, რადგან გივი ალაზნისპირელი ქართველია, ამ შემთხვევაში ნოეს კიდობანიც აქ არ არის, უფრო სწორად — არ უნდა იყოს იგი ჩვენთან, არ სურს ხალხს აქ აღმოჩნდეს ეს რელიქვია, შორს რომ იქნება, ის უფრო უნდათ! მოკლედ, ვერ გაიგებ...

43. „მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა“, III ტომი.

ните, что происходит: Гиви Алазнис'Пирели подарил обществу идеальную книгу, но взамен получил множество унижений. Что только о нем не говорят: "подосланный", "чей-то ставленник", "неофашист", "сектант", "еврей"... Т.е. раз Гиви Алазнис'Пирели – грузин, значит и Ноев ковчег не здесь, точнее – здесь его быть не может, людям не хочется, чтоб эта реликвия оказалась здесь, в Грузии. Лучше пусть она будет подальше! Короче, не поймешь...

В нашей беседе Я уже говорил о прозрениях Гиви Алазнис'-Пирели, и коротко изложил его новый подход к "секрету молнии". С этой позиции на вопрос физиков дан настолько убедительный ответ, что не исключена научная революция физики, вызванная этой концепцией Гиви.

– Прошу вас уточнить, что конкретно вы имеете в виду?

– Гиви Алазнис'Пирели рискнул и сказал, что в ареале огня сам огонь не светит и подтвердил это логически. Представляете, что это значит? А ведь многие будут смеяться над таким выводом...

– Батоно Мурман, и Я вполне могу заявить, что холодильник – не охлаждает! Что ж, значит Я буду прав?

– Если он поврежден, конечно же, охлаждать не сможет. Но если вы продолжаете настаивать, что включенный в сеть исправный холодильник не охлаждает, потребуются логические доказательства.

– Теоретически можно утверждать очень многое, к тому же красиво и привлекательно излагать. Но это не значит, что утверждаемое соответствует истине...

– Так вы что же думаете, что Я согласился с красивой теорией Гиви? Ни в коем случае! Его предположения в высшей степени логичны и, представьте, даже подтверждаются научными фактами.

– Например...

– Можно привести и примеры...

Мир физиков знает, что в момент сильной молнии в пространстве образуется так называемая "шаровая молния", представляющая из себя круглый светящийся объект, напоминающий мяч. Явление это настолько странное, что ученые и поныне не знают логического механизма ее возникновения. Не знаем мы и причин

ჩვენს ზემო საუბარში გივი ალაზნისპირელის შესახებ ვიმსჯელეთ და მოკლედ განვიხილე „ელვის საიდუმლოების“ ეს ახალი მიგნება. იმდენად დიდი პასუხია გაცემული ამ მოსაზრებით ფიზიკოსების შეკითხვებზე, რომ მოსალოდნელია გივის ამ კონცეფციამ მეცნიერული რევოლუცია გამოიწვიოს ფიზიკაში.

— გთხოვთ დააზუსტოთ, რა გაქვთ კონკრეტულად მხედველობაში?

— გივი ალაზნისპირელმა გაბედა და თქვა, რომ ცეცხლის არეალში თვით ცეცხლი არ ანათებს და ლოგიკურად ამტკიცებს ამას. გესმით რას ნიშნავს ეს? არადა, ხომ წარმოგიდგენიათ, რამდენი გაიცინებს მის ასეთ დასკვნაზე.

— ბატონო მურმან, მეც შემიძლია ვთქვა, რომ მაცივარი — არ აცივებს! სწორი ვიქნები?

— თუ იგი დაზიანებულია, არ გააცივებს. და თუ დაიჟინებთ, რომ ელექტროდენში ჩართული მუშა მაცივარი არ აცივებს, გთხოვთ, ლოგიკურად დაგვიმტკიცოთ ეს.

— თეორიულად ბევრი რამის თქმა შეიძლება, თანაც ლამაზად. მაგრამ ეს ხომ არ ნიშნავს, რომ სიმართლეა...

— და თქვენ რას ფიქრობთ, რომ გივის მისი ლამაზი თეორიის გამო დავეთანხმე? არავითარი! ამ მიგნებაში დიდი ლოგიკაა ჩადებული და თქვენ წარმოიდგინეთ, მეცნიერული ფაქტებითაც დასტურდება.

— მაგალითად...

— მაგალითების მოყვანაც შეიძლებოდა...

ფიზიკოსების სამყარომ იცის, რომ ძლიერი ელვის მომენტში სივრცეში იბადება ე.წ. „სფერული ელვა“, რომელიც მრგვალ სინათლეს წარმოადგენს, ბურთივითაა. იმდენად უცნაური მოვლენაა იგი, რომ მეცნიერთა წრემ დღემდე არ იცის მისი წარმოქმნის ლოგიკური მექანიზმი. ესე იგი, ჯერ არ ვიცით „სფერული ელვის“ ამასოფელში გამოვლინების მიზეზებიც. ვიცით მხოლოდ ერთი, რომ იგი არსებობს, ჩანს, და რომ ზოგჯერ დიდ საშიშროებასაც წარმოადგენს. არადა ყველა გათვლით, სფერული ელვა — ზებუნების მატარებელია!

— აგვიხსენით, რაში მდგომარეობს მისი ზებუნება?

появления шаровой молнии в мире сем. Знаем лишь одно, что она существует, видима, и что порой даже представляет большую опасность. Между тем, по всем расчетам, шаровая молния – носитель сверхприроды. Эта молния – объект очень странного маневрирования. Она вроде бы изучена, но обладает и такими свойствами, в которых ученые разобраться не могут, нам как бы чего-то недостает для полного проникновения в сущность этого сверхъявления. Сверхприрода же этого явления состоит в первую очередь в том, что у шаровой молнии не обнаружено такого источника возникновения, который нам был бы известен; 2) она являет собой ослепительное, внеземное сияние; 3) поныне не известно, как она потухает, куда девается и во что преображается ее сверхсияние; 4) сколько времени с момента проявления она живет; 5) чем питается, т.е. какой источник энергии становится причиной ее возникновения; 6) от чего зависит длительность жизни шаровой молнии; 7) какова ее суть и форма до проявления и т.д.

– Батоно Мурман, какова связь т.н. "шаровой молнии" с молнией настоящей и почему вы противопоставляете это странное явление "секрету молнии" Гиви Алазнис'Пирели?

– Скажу... Шаровая молния чаще всего является в момент раската грома и молнии – в пространстве. Потом она, видимая и обозреваемая, входит в наш быт и даже может вкатиться в гости кому-нибудь в дом. Бывали случаи, когда шаровая молния влетала в какие-то лаборатории и "ходила" в них. Фактически нельзя сказать, что она летает, она скорее бесшумно перемещается в пространстве и, по записям некоторых ученых, – "ведет наблюдение"! Интересно, что и это было замечено – шаровая молния сама наблюдала за наблюдающими за ней, создавая впечатление, будто кто-то вглядывается из ее внутренней сферы. Мы подходим к выводу о том, что шаровая молния – разум!

– Но чем она страшна и опасна?

– Зафиксированы случаи, когда шаровая молния беспрепятственно проходила сквозь стены. Но бывало – она сжигала все вокруг себя! Между прочим, то, что Я сейчас говорю, не отличается новизной и довольно давно известно в научных кругах. Несмотря на это, видимо, все физики полагают отыскать ответы на вопросы, связанные с шаровой молнией, но, поверьте, мне еще не приходилось читать ничего подобного тому, как все это объяснил и сфор-

— ძალიან უცნაური მანევრირების მქონე ობიექტია. თითქმის შესწავლილია, მაგრამ სფერულ ელვას აქვს სხვა ისეთი თვისებებიც, რომლებსაც მეცნიერებმა ველარაფერი გაუგეს, თითქოს რალაც არ ყოფნით ფიზიკოსებს ამ ზემოვლენის ბოლომდე შესასწავლად. მისი ზებუნება პირველ რიგში იმაში მდგომარეობს, რომ სფერულ ელვას არ გააჩნია შექმნის ისეთი წყარო, რომელიც გვეცოდინებოდა; 2) იგი თვალისმომჭრელ არაამქვეყნიურ სიკაშკაშეს წარმოადგენს; 3) დღემდე არ არის ცნობილი, როგორ ქრება და სად მიდის იგი, ანუ რაში გარდაისახება მისი ზესინათლე; 4) რამდენ ხანს ცოცხლობს იგი წუთისოფელში გამოვლენიდან; 5) რითი საზრდოობს, ესე იგი, როგორ ენერგიას წარმოადგენს მისი არსებობის მიზეზი; 6) რაზეა დამოკიდებული სფერული ელვის სიცოცხლის ხანგრძლივობა; 7) როგორი ფორმისა და არსისაა იგი მის გამოვლინებამდე და ა.შ.

— ბატონო მურმან, რა კავშირშია ე.წ. „სფერული ელვა“ ნამდვილ ელვასთან, ან რატომ უპირისპირებთ ამ უცნაურ მოვლენას გივი ალაზნისპირელის „ელვის საიდუმლოს“?

— გეტყვით. სფერული ელვა უმთავრესად იბადება ელ-ჭექის მომენტში — სივრცეში. შემდეგ იგი შემოდის ჩვენს ყოფიერებაში და მოსალოდნელია ვინმესაც ესტუმროს ოჯახში. ყოფილა შემთხვევები, როდესაც სფერული ელვა (რუსულენოვან სამეცნიერო ლიტერატურაში ეს მოვლენა მოიხსენიება როგორც „შაროვაია მოლნია“), შევარდნილა რომელიმე ლაბორატორიაში და „დადის“. ფაქტიურად ვერც იმას ვიტყვით, რომ დაფრინავს. იგი უფრო უხმაუროდ გადაადგილდება სივრცეში და ზოგიერთი მეცნიერის ჩანაწერების მიხედვით, — „აკვირდება“! რა საინტერესოა, რომ ესეც შემჩნეულია, როდესაც სფერული ელვა აქეთ აკვირდება დამკვირვებლებს, თითქოს იგი გიცქერს, ან ვიღაც გიცქერს მისი შიდა არედან. მივდივართ დასკვნამდე, რომ სფერული ელვა — გონია!

— და რატომ არის იგი საშიში?

— დაფიქსირებულია შემთხვევები, როდესაც სფერული ელვა ყოველგვარი წინაალმდეგობის გარეშე გასულა კედელში, მაგრამ ისიც ხდება — სულ გადაუბუგია იქაურობა! მეცნიერთა შორის დაისვა შეკითხვა, თუ რა შემთხვევაში გადის იგი კედელს წყნარად, და რა შემთხვევაში ანგრევს ყველაფერს. სხვათაშორის, რასაც ახლა ვამბობ, ახალი არ არის და ეს დიდი ხანია ცნობილია მეცნიერთა წრეში. მიუხედავად იმისა, რომ ალბათ ყველა ფიზიკოსი ფიქრობს

мулировал Гиви Алазнис'Пирели. Между тем Гиви физику не знает, он вообще не занимается наукой – ни одной из ее сфер! Так что же происходит? В последнее время мне интереснее распознать феномен самого Гиви, нежели шаровой молнии. "Человек-чудо"! – такой представляется мне личность писателя Алазнис'Пирели. Я еще не разобрался, почему человек должен знать нечто такое, чему его никогда не учили и о чем он ничего не читал.

– *Как же, не зная физики, он объясняет вам все это?*

– Простыми словами. Но здесь главное не это... Важно, что он внутренне видит и воспринимает процессы, происходящие в природе. Например, ученые степень концентрации света определяют люксами, энергии – джоулями. Феномен же сверхсияния поныне не располагает собственным термином на уровне науки, если не считать, что его порой называют "шаровой молнией". Гиви же рождающееся внутри молнии сверхизлучение, опираясь на широко используемое в древнегрузинской духовной литературе слово, назвал "Уфали", что должно обозначать абсолютную истину. Это подсказывает мне и интуиция, и логика. Какое имеет значение, назвал бы он "Уфали" – сверхсияние внутри молнии или что-то иное. Главное здесь то, что он первым проник в эту тайну молнии, чем параллельно объяснил и бывший доселе неясным механизм возникновения шаровой молнии. Человечество еще не знает – что выразил Гиви через эту версию. Возможно, оно и вообще не поймет... Но прислушайтесь внимательно к тому, что говорит этот человек: очень много времени тому назад Вселенная была белая. Прошло время, и она потемнела. Могут спросить – можно ли довериться в этом Гиви? Зачем же об этом спорить – верить ему или нет, когда сегодня в космосе господствует подлинная тьма. И если на сегодня реально существует большая тьма, видимо, обязательно где-то должно существовать и большое сияние, которое можно было бы также видеть. Логично!

– *Но как поверить в то, что прежде мир был белым?*

– Здесь уже необходимо привлечь данные физики. Физике известно, что если существует частица и она материальна, то непременно должно существовать и противоположное состояние – античастица; т.е. если существует материя, то должна существовать и антиматерия, по своим свойствам противостоящая материи. Поставим такой вопрос: если ныне космос холодный и черный, то

— სფერულ ელვასთან დაკავშირებულ შეკითხვებზე მოძებნოს პასუხები, გთხოვთ დამიჯეროთ, რომ, როგორც გივი ალაზნისპირელმა ჩამოაყალიბა ყველა ამ შეკითხვის განმარტება, მე ჯერ მსგავსი არაფერი წამიკითხავს. არადა გივიმ ფიზიკა არ იცის, იგი საერთოდ არ არის მეცნიერი — არც ერთ სფეროში! მაშ, რა ხდება? ამ ბოლო ხანს, გივის ფენომენი უფრო მაინტერესებს ამოვიცნო, ვიდრე სფერული ელვის. „კაცი-საოცრება“! — ასე მესახება გივი ალაზნისპირელის პიროვნება. მე ჯერ ვერ მივხვდი, რატომ უნდა იცოდეს ადამიანმა ისეთი რამ, რომლის შესახებაც არასოდეს უსწავლია და ამ საკითხზე არც წაუკითხავს არაფერი.

— თუ ფიზიკა არ იცის, როგორ გიხსნით ამ ყველაფერს ბატონი გივი?

— უბრალო სიტყვებით, მაგრამ აქ მთავარი ის არის — ბუნების პროცესებს ხედავს იგი შინაგანად. მაგალითად, მეცნიერები სინათლის სიდიდის კონცენტრაციას ლუქსებით განსაზღვრავენ, ენერგიისას — ჯოულებით! ზესინათლის ფენომენს კი დღეისათვის აღიარებული საკუთარი ტერმინი სამეცნიერო დონეზე არ გააჩნია გარდა იმისა, რომ მას „სფერული ელვა“ უწოდეს. გივიმ კი უბრალოდ, სასულიერო ლიტერატურაში მრავლად გამოყენებული „უფალი“ შეარქვა ელვის შიგნით არსებულ ზეშუქს, რაც აბსოლუტურ ჭეშმარიტებას უნდა წარმოადგენდეს. ამას მკარნახობს ინტუიციაც და ლოგიკაც. რა მნიშვნელობა აქვს — „უფალს“ დაარქმევდა გივი ელვის შიგნით არსებულ ზეშუქს თუ სხვა რაღაცას. მთავარი აქ ის არის, რომ მან პირველმა შეამჩნია ელვის ეს საიდუმლო, რითაც პარალელურად სფერული ელვის წარმოშობის დღემდე მიუკვლეველი მექანიზმიც განმარტა. კაცობრიობამ ჯერ არ იცის — რა თქვა გივიმ ამ ვერსიით, შეიძლება ვერც გაიგონ... არადა დააკვირდით, რას ამბობს ეს კაცი: ძალიან დიდი ხნის წინ თეთრი ყოფილა სამყარო. გავიდა დრო და იგი ჩაბნელდა. ზოგი იკითხავს — დავუჯეროთ გივის? რა საკამათო ან ძნელად დასაჯერებელია ეს, როდესაც ნამდვილად სიბნელეა დღეს კოსმოსში დავანებული. და თუ დღეს დიდი სიბნელე არსებობს და ვხედავთ, აუცილებლად სადღაც უნდა არსებობდეს დიდი სინათლეც, რომელსაც ასევე დავინახავდით. ლოგიკურია!

— ის როგორღა დავიჯეროთ, რომ უწინ თეთრი ყოფილა სამყარო?

— აქ უკვე ფიზიკა უნდა ჩავრიოთ, ბატონო ბესო. ფიზიკაში ცნობილია, რომ თუ არსებობს ნაწილაკი და იგი მატერიაა, აუცილებლად უნდა არსებობდეს მისი საწინააღმდეგო მდგომარეობაც — ანტინაწილაკი; ანუ თუ არსებობს მატერია, უნდა არსებობდეს არამატერიაც, რომელიც თვისებებითაც საპირისპირო იქნება მატერიისა. დავსვათ ასეთი საკითხი: თუ შავი და ცივია თანამედროვე კოსმოსი, ე.ი. ცხელი და თეთრია მატერიის სულიერი ყოფა, რომელსაც

духовное бытие материи сейчас горячее и белое, и это состояние в физике называется "волновым". Так есть ли смысл исключать то, что вполне допустимо увидеть в выжженном молнией эфирном пространстве другое пространство, существующее за его пределами белое и ослепительно сверкающее сияние. Исходя из этого...

Шаровая молния рождается большей частью во время сильных раскатов грома и молнии. Мир физиков считает, что причиной этого явления по-прежнему остаются электрозаряды, но никто не дает ответа – чем же шаровая молния упакована. Т.е. предстоит выяснить состав ее оболочки, в которую природа внедрила ослепительное сияние. В науке ставился и вопрос о том, что если нам удастся постепенно извлекать энергию из шаровой молнии, она может стать источником длительного использования этой энергии. Но проблема в том, как разъять шаровую молнию, раскрыть ее и начать извлекать из нее сверхэнергию. И решения этой проблемы еще не видится. Гиви предложил нам гипотезу, по которой это явление природы не рождается в результате столкновения зарядов, а существует всегда, но под пространством черного космоса, внутри его. Кое-кто воспринял это как тьму вверху и свет внизу... Но это не так! В данном случае следует исключить понятия "низ", "верх"... По словам Гиви Алазнис'Пирели, белый мир был активен некогда, черный же – сейчас! Вот что представляет интерес в первую очередь.

– Батоно Мурман, непонятно, почему, если ныне в космосе господствует тьма и он подчиняется времени, тому же времени не подчиняется некогда существовавший свет?

– Именно это и интересно и является гениальным ядром этого открытия. Гиви считает, что, поскольку скапливающиеся между облаками заряды разряжаются в виде электротока, в небе возникает электропламя, сжигающее какой-то определенный участок черного космоса, в разрыв же, на мгновение образовавшийся на его месте, мы успеваем увидеть некогда бывшее активным сверхсияние. Я не исключаю, что мир физиков не примет этой теории Гиви Алазнис'Пирели, но метафизический мир распахивает перед такой логикой двери, и лично Я считаю, что – Гиви прав! Вдумаемся: ведь, в конце концов, должно же выжженное при разряде электрозарядов место чем-то заполниться, прежде чем его снова забьют флюиды черного космоса. Приведу элементарный пример: допус-

ფიზიკაში „ტალღური“ მდგომარეობა ეწოდება. მაშ, რატომ უნდა გამოვრიცხოთ, რომ მოსალოდნელია ელვით გამომწვარ ეთერულ სივრცეში დავინახოთ მის მიღმა არსებული სხვა სივრცე, რომელიც თეთრია და კაშკაშებს.

აქედან გამომდინარე...

სფერული ელვა უმეტესწილად იბადება ძლიერი ჭექა-ქუხილის დროს. ფიზიკოსთა სამყარო მიიჩნევს, რომ ამ მოვლენის მიზეზი ისევ და ისევ ელექტრომუხტია, მაგრამ ვერავინ გასცა პასუხი, თუ რით არის სფერული ელვა შეფუთული. მაშასადამე, გასარკვევია მისი კანის არსი, რაშიც თვალისმომჭრელი სიკაშკაშეა ბუნების მიერ ჩასხმული. მეცნიერებში დაისვა ასეთი საკითხიც, რომ თუ ჩვენ შევძლებდით და სფერულ ელვას ნელ-ნელა გამოვაცლიდით ენერგიას, იგი ხანგრძლივად გამოყენების ენერგიის წყარო გახდებოდა, მაგრამ როგორ გავხსნათ სფერული ელვა და როგორ დავიწყოთ მისგან ზენერგიის მიღება, ჯერჯერობით მიუკვლეველია. გივიმ შემოგვთავაზა ჰიპოთეზა, რომ ბუნების ასეთი მოვლენა კი არ იბადება ელექტრომუხტების შედეგად, არამედ იგი ყოველთვის არსებობს, მაგრამ შავი კოსმოსის სივრცის ქვეშ, მის შიგნით. ზოგმა ისე გაიგო, თითქოს მაღლა სიბნელეა და დაბლა სინათლე... ასე არ არის! აქ საერთოდ უნდა გამოვრიცხოთ ცნებები „დაბლა“, „მაღლა“... გივი ალაზნისპირელის თქმით, თეთრი სამყარო აქტიურობს ოდესლაც, შავი — დღეს! აი, რა არის პირველ რიგში საინტერესო.

— ბატონო მურმან, გაუგებარია, თუ დღეს სიბნელეა კოსმოსში და დროს ემორჩილება იგი, რატომ არ ემორჩილება დროს ოდესღაც არსებული სინათლე?

— ეს არის სწორედ საინტერესო და ეს გახლავთ ამ აღმოჩენის გენიალური მონაკვეთი. გივი ამბობს, რომ ვინაიდან ღრუბლებს შორის დაგროვილი მუხტები ელექტროდენის სახით განიმუხტებიან, ცაში წარმოიშობა ელექტროცეცხლი, რითაც შავი კოსმოსის როგორიღაცა მონაკვეთი იწვება, ხოლო წამიერად ამომწვარი ცის ბზარში ვხედავთ ოდესღაც აქტიურ ზესინათლეს. არ გამოვრიცხავ, რომ ფიზიკოსთა სამყაროს არ გაიზიაროს გივი ალაზნისპირელის ეს თეორია, მაგრამ **მეტაფიზიკური სამყარო კარს უხსნის ასეთ ლოგიკას და პირადად მივიჩნევ, რომ — გივი მართალია!** არადა დავაკვირდეთ: ბოლოს და ბოლოს, რაღაცით ხომ უნდა ამოივსოს ელექტრომუხტების განმუხტვის მომენტში ცეცხლით ამომწვარი ადგილი, ვიდრე ამ ადგილს კვლავაც კოსმოსის შავი ფლუიდი შეავსებდეს. ელემენტარულ მაგალითს მოვიყვან: დავუშვათ წყლით სავსე ვედრო დავცალეთ, ეს მოხდა დღეს, ახლა, ამ წუთას... ვინაიდან „ყველაფრისაგან ცარიელი ვედრო“ არ არსებობს, და რადგან ვედრო სხვა რაღაცით უნდა აივსოს, წყლის ადგილს მომენტალურად ჰაერი დაიკავებს. ახლა გეკითხე-

тим, мы освободили ведро от воды, и это произошло сегодня, сейчас, сию минуту... Поскольку "свободного от всего ведра" не существует и поскольку оно должно заполниться чем-то другим, место воды мгновенно занимает воздух. Спрашивается: как вы думаете, воздух, которым заполнилось ведро, современен? Т.е. он принадлежит XX веку? Вы меня поняли?! Гиви Алазнис'Пирели развил свою теорию, спустя некоторое время высказал предположения об оболочке шаровой молнии, но его версии настолько сложны, что возникают сомнения в том, что его поймут.

– В частности...

– В частности, Гиви утверждает, и совершенно справедливо, что если шаровая молния влетит в лабораторию и вызовет некие последствия, к примеру, бесшумно пройдет сквозь стену или что-либо выжжет, то необходимость этого питается из будущего – логосом! Вы понимаете, что он говорит? Т.е. допустим, что физики находятся в рабочей лаборатории и зафиксировали факт шаровой молнии. По словам Гиви, то, что в будущем эти физики скажут о происшедшем в лаборатории, – происходит именно в тот день! Стало быть, шаровая молния подчиняется слову и ее оболочкой является вибрация слова! Я готов согласиться с Гиви без лишних слов.

– Допустим, в тот момент лаборатория взорвалась...

– Когда пройдет время *(дни, месяцы, годы)*, все или какой-нибудь один ученый все-таки скажет – что же на самом деле произошло в тот момент в лаборатории. И поскольку о том, что **"в тот конкретный день в лаборатории взорвалась шаровая молния"**, – будет сказано, от логоса в пространстве рождаются вибрации с мыслью о взрыве, которая всегда существует в великом сиянии, и до взрыва! Когда в мире наступит время осуществиться этому конкретному события, шаровая молния приведет в действие саму себя для взрыва именно в тот день, в тот час и минуту, когда об этом скажется слово после взрыва. Постарайтесь глубоко вникнуть в этот вопрос. Это очень большая и гениальная тема.

– Батоно Мурман, где же записана мысль "о взрыве" или "о не взрыве"?

– Внутри самой шаровой молнии.

– Но ведь она проникает в трещину от молнии, как говорит Гиви Алазнис'Пирели, из "великого дня"...

ბით: როგორ ფიქრობთ, ჰაერი, რითაც ვედრო აივსო, თანამედროვეა და მე-20 საუკუნეს ეკუთვნის? გამიგეთ?!

გივი ალაზნისპირელმა განავითარა მისი ეს თეორია და მოკლე ხანში სფერული ელვის შეფუთვის ვარაუდებიც გამოთქვა, მაგრამ იმდენად რთულია გასაგებად გივის ყოველი ვერსია, რომ ეჭვი მეპარება გაუგონ.

— კერძოდ...

— კერძოდ, გივი ამბობს და აბსოლუტურად მართალს, რომ თუ სფერული ელვა ლაბორატორიაში შემოვარდა და რაიმე მოიმოქმედა, მაგალითად, კედელში გავიდა უხმაუროდ ან დაბუგა იქაურობა, ამისი აუცილებლობა მომავლიდან იკვებება — ლოგოსით! ხვდებით რას ამბობს? ესე იგი, დავუშვათ ფიზიკოსები სამუშაო ლაბორატორიაში იმყოფებიან და სფერული ელვის ფაქტი დააფიქსირეს. გივის თქმით, რასაც მომავალში ეს ფიზიკოსები იტყვიან იმხანად ლაბორატორიაში მომხდარის შესახებ, — ის ხდება სწორედ იმ დღეს! ანუ სფერული ელვა ემორჩილება სიტყვას და სიტყვის ვიბრაციაა მისი კანი! მზად ვარ უსიტყვოდ დავეთანხმო გივის.

— დავუშვათ იმხანად ლაბორატორია აფეთქდა...

— ესე იგი, დრო რომ გავა (დღეები, თვეები, წლები), ყველა ან ერთი რომელიმე მეცნიერი მაინც იტყვის სიმართლეს, თუ რა მოხდა იმ მომენტში ლაბორატორიაში. და ვინაიდან ეს ითქმება, რომ — **„იმ კონკრეტულ დღეს ლაბორატორიაში სფერული ელვა აფეთქდა“**, — ლოგოსით სივრცეში იბადება ვიბრაციები აფეთქების აზრით, რომელიც მუდამ არსებობს დიდ სინათლეში — აფეთქებამდეც! როდესაც სამყაროში ის დრო დადგება — ეს კონკრეტული შემთხვევა უნდა განხორციელდეს, სფერულ ელვას მოქმედებაში მოჰყავს თავისი თავი ასაფეთქებლად ზუსტად იმ დღისით, იმ საათზე და წუთზე, რაც ამის შესახებ სიტყვით ითქვა აფეთქების შემდეგ. კარგად დააკვირდით ამ საკითხს, უალრესად დიდი და გენიალური თემაა.

— ბატონო მურმან, რაშია ჩაწერილი „აფეთქების“ ან „არ აფეთქების“ აზრი?

— შიგვე, სფერულ ელვაში.

— მაგრამ ის ხომ ელვის ნაპრალში გამოძვრა, იქიდან, როგორც ბატონი გივი იტყვის-ხოლმე — „დიდი დღიდან“...

– Конечно! Именно в шаровой молнии кодировано "проникновение" или "не проникновение" молнии в трещину, кодирован "взрыв" или "не взрыв" в лаборатории, или мысль о протяженности ее собственной жизни, постоянно сохраняющей в памяти то, какие действия ей следует произвести в сем мире.

– Стало быть, сформулируем: в чем состоит смысл и достоинство этого открытия?

– Самое высокое достоинство этого открытия заключается в том, что, по мысли Гиви Алазнис'Пирели, "если бы эфирное пространство не разрывалось, не существовало бы и шаровой молнии"! Это одно, и второе: "Сверхсияние Господа – сосуд всевозможных мыслей, в котором хранятся биографии всех людей и явлений!"

– И кто же вложил в шаровую молнию мысль об этих людях и явлениях?

– Человек.

– Но как, батоно Мурман...

– Словом.

– Так чем же мы завершим сегодня свою информацию читателям?

– Я совершенно убежден: благодаря этому открытию, человеческое сознание оказывается перед лицом нового мышления!

Конец третьей книги

— რა თქმა უნდა! სწორედაც სფერულ ელვაშია კოდირებული ელვის ნაპრალში მისი „შემოვარდნისა“ თუ „არ შემოვარდნის“, ლაბორატორიაში „აფეთქებისა“ თუ „არ აფეთქების“, ან მისივე სიცოცხლის ხანგრძლივობის აზრი, რომელიც თვითონ, სფერულ ელვას მოჰყვება და ახსოვს, რა და როდის უნდა მოიმოქმედოს წუთისოფელში.

— მაშ, დავასკვნათ: რაში მდგომარეობს ამ აღმოჩენის ღირსება?

— ამ აღმოჩენის ყველაზე დიდი ღირსება იმაში მდგომარეობს, რომ გივი ალაზნისპირელის თქმით: **„თუ ეთერული სივრცე არ იხსნება, არც სფერული ელვა იარსებებდა“!** ეს ერთი, და მეორე: **„უფლის ზესინათლე ყველანაირი აზრის ჭურჭელია, რაშიც ყოველი ადამიანისა თუ მოვლენის ბიოგრაფია ინახება“!**

— და ვინ ჩადო მასში ამა თუ იმ მოვლენის ან პიროვნების აზრი?

— ადამიანმა.

— როგორ, ბატონო მურმან...

— სიტყვით.

— ამგვარად, რით დავასრულოთ დღეს მკითხველთან საუბარი?

— უკვე დარწმუნებული ვარ: ამ აღმოჩენით საკაცობრიო ცნობიერება ახალი აზროვნების წინაშე დგას!

მესამე წიგნის დასასრული

Гиви Алазнис'Пирели

ВЕЛИЧАЙШЕЕ ОТКРЫТИЕ МИРА

Книга III

1 9 9 9

Книга I издана была в Тбилиси:
на грузинском и английском языках в 1994 году,
на грузинском и русском языках в 1997 году,
Книга II вышла на грузинском и русском языках в 1998 году

Редакторы:
русского текста ТАТЬЯНА СПИЦЫНА,
грузинского текста БЕСО ЧИНЧАРАУЛИ

Корректоры русского текста:
АННА БАГДАСАРОВА,
АЛЛА КУЗНЕЦОВА

Художник ЛУИЗА ЧИКАДЗЕ

Дизайн: ЛУИЗА ЧИКАДЗЕ,
ШАДИМАН ЧАВЧАВАДЗЕ

Книга сверстана автором на компьютере
IBM-386 в программе 2.0-Ventura

Иллюстрации на компьютере обработал
ИРАКЛИЙ АЛАЗНИС'ПИРЕЛИ

Цена договорная

© ГИВИ АЛАЗНИС'ПИРЕЛИ *(Автор)*, 1994 г.

Эта книга впервые была
выпущена издательской фирмой
ИНСТИТУТ ОДНОГО ЧЕЛОВЕКА
Основатель фирмы автор – Гиви Алазнис'Пирели
Целью издания является духовное пробуждение общества
Обращаться по адресу: 380017, Тбилиси, *ЗАГЭС*, Авчальская улица, 4, кв. 6

E-mail: alaznispireli@hotmail.com

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გივი ალაზნისპირელი

მსოფლიოს დასაბამისეული აღმოჩენა

წიგნი III

1 9 9 9

წიგნი I გამოიცა თბილისში:
ქართულ და ინგლისურ ენებზე 1994 წელს,
ქართულ და რუსულ ენებზე 1997 წელს,
წიგნი II გამოიცა ქართულ და რუსულ ენებზე 1998 წელს

რედაქტორები:
რუსული ტექსტის ტატიანა სპიცინა,
ქართული ტექსტის ბესო ჯინჯარაული

ქართული ტექსტის სტილი და კორექტურა შეასწორეს:
ხათუნა ალაზნისპირელმა,
მილიცა ჯაფარიძემ

მხატვარი ლუიზა ჯიკაძე

მხატვარ-დიზაინერები: ლუიზა ჯიკაძე,
შალიმან ჯავჯავაძე

წიგნი დააკაბადონა ავტორმა კომპუტერზე
IBM-386 2.0-Ventura პროგრამით

ილუსტრაციები კომპუტერით დაამუშავა
ირაკლი ალაზნისპირელმა

ფასი სახელშეკრულებოა

ბოდიშს გიხდით ამ წიგნის სიძვირის გამო

ეს წიგნი პირველად
გამოსცა საგამომცემლო ფირმამ
ერთი კაცის ინსტიტუტი
ფირმა დაარსა ავტორმა – გივი ალაზნისპირელმა
წინამდებარე გამოცემის მიზანია საზოგადოების სულიერი გამოღვიძება
ჩვენი მისამართი: თბილისი, ზაქესი (ბაგშვთა კოლონიასთან), აგარაკის ქუჩა 4, ბინა 6

ბოლიშს გიხდით ავტორი მკითხველს არაპროფესიონალურ დონეზე შესრულებული ილუსტრაციო ფოტო მასალისათვის

Автор приносит извинения за низкое техническое качество иллюстративного материала

В Н И М А Н И Е

В I томе дается адрес автора на случай, если кто-нибудь заинтересуется этой книгой или ее изданием в какой-либо стране. Даются также номера телефона и факса.

Доныне автор не получал из-за рубежа ни писем, ни факсов. Не было и телефонных звонков. Так что, если кто-нибудь из читателей получил какие-либо ответы от его имени, – это фальшивка!

ყ უ რ ა დ ღ ე ბ ა

I ტომში შემოგთავაზეთ პირადი მისამართი იმ მიზნით, რომ თუ ვინმე დაინტერესდებოდა ამ წიგნის შინაარსითა და სხვა სახელმწიფოებში მისი გამოცემით, მოგეწერათ. მითითებული იყო ტელეფონის და ფაქსის ნომრებიც.

ამჯერად გატყობინებთ, რომ საზღვარგარეთიდან დღემდე არ მიმილია არავითარი კერძო ფაქსი ან წერილი და არც არავის უსაუბრია ტელეფონით ჩემთან. ასე რომ, თუ რომელიმე თქვენგანმა რაიმენაირი პასუხი მიიღეთ ჩემი სახელით, – ყალბია!

ა ვ ტ ო რ ი

ტექსტი დაიბეჭდა ფუროცლებად შ.პ.ს. „მერანის“ სტამბაში

ტირაჟი 1000 შეკვეთის № 42

მისამართი: თბილისი, რუსთაველის გამზ., 42
ხოლო წიგნად აიწყო სხვადასხვა ორგანიზაციებში

პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა
K 354.599/3